

CVII.

Chartaceus in quarto, foliis constans 90. chartâ mediocriter candidâ et crassâ; duplici ferè ejusdem ætatis manu, alterâ ignoti Calligraphi, *Constantini Lascaris* alterâ, qui totum Codicem, præter folia duodecim, perscripsit. Ibi *Etymologicum Parvum*, pluraque de variis rebus sive *Fragmenta*, sive *Excerpta* hoc ordine continentur.

Fol. 1. Sine Titulo, Etymologici cujusdam Fragmentum, Dictiones solummodò ab A incipientes complectens. Initium: Αβάλα ἐπιρρήμα χετλιασικόν· παρὰ τὸ ἄ ἐπιτευπκὸν καὶ βάλλω. Finis: Α'ωτον λεπτόν. Dictiones, quæ ibi explanantur, sunt omnino CCCLIX. Cujus verò Etymologici vel editi, vel inediti sit pars, arduus sanè et diuturnus labor investigare.

9. Fol. vacuo interposito, Ετυμολογικὸν μικρόν: ἀρχὴ τοῦ ἄ. Etymologicum parvum. Initium Litteræ A. quod sic habet: Αγκύλος, περὶ τὸ ἄγω· Finis: Ωψωπόνος ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀχολούμενος. Ωψωνικότες ὠψωνήσαντες:-

Id *Etymologicum* ab initio Litteræ A usque ad finem Litteræ B, nempe à fol. 9. ad fol. 22. ignotâ manu, litteris et formâ et nexu difficilibus, vocabulis ob compendia maximè laboriosis exaratum est; reliqua, id est ab initio Γ ad finem Ω, sive à fol. 22. ad 83. *Constantini Lascaris* manu litteris magis expeditis dilucidisque suppleta. Operi Titulum *Ετυμολογικὸν μικρόν* idem *Constantinus* indidit; neque ineptè, vel quia re ipsâ *parvum*, vel quia tale præ illo est, quod *Ετυμολογικὸν μέγα* vulgò vocitatur. Libri etiam margines Glossis, Castigationibus, Notis, Auctariis, plerisque ejusdem *Constantini* autographis, conspersos videas.

De cætero *Etymologicum Parvum* non minùs anonymum censendum est, quàm *Magnum*; atque ex tot Græcis *Etymologicis*, quæ adhuc Msta latere memorantur, quodnam sit ipsum, investigare, præsertim quando prima postremaque illorum verba indicari minimè solent, labor sanè videtur cum abstrusioris *Etymi* perscrutatione comparandus. Certè id affirmare penè ausim, nondum in lucem, eâ licet dignissimum, prodidiisse.

84. Interposito folii prope unius vacantis intervallo, Περὶ πλακουωτίων. (leg. πλακουόντων) De Placentis. Initium: Ανάστατοι πλακουόντων εἶδος. Excerptio est è *Suida* Lexico in *Ανάστατοι*; postrema verò verba: ἄμης πλα-

κοῦς μέλιτι δευόμενος ἔχων ἐν ἑαυτῷ καὶ ἄλλα πινά, ab iis discrepant, quæ idem *Suidas* tradit in Α'μμητα, nempe Α'μης εἶδος πλακουόντος γαλακτώδους.

89. Interjectâ quatuor foliorum et unius paginæ inanium intercapedine, omissoque Titulo, *Series Alphabetica Vocabulorum XXXIV.* cum singulorum Explanationibus, omnium quidem à Syllabâ Οἱ exordientium, alicujus Lexici fortasse Fragmentum. Incipit: Οἱ τοπικὸν καὶ οἱ ἀντὶ αὐτῶ. Desinit: Οἱ χινῶ περιέρχουσι.

Eodem averso. Inscriptio prætermissâ, *De diversis videlicet Nominibus, quibus Ferrarum fœtus appellantur.* Incipit: Τὰ τῶν ἀγρίων ζῴων ἔκτρονα διαφόρως ὀνομάζεται. Excerptum ex *Æliani de Natura Animal. Lib. VII. Cap. 47.*

90. Omissâ etiam Inscriptio, *De variis Animalium Appellationibus secundum eorum formas habitusque* Excerpta duo, quorum Prius incipit: Καρχαρώδοντα καλεῖται τὰ τρογγύλοις ἔχοντα; Posterius: Ἐπι σελάχια καλεῖται ὅσα οὐκ ἔχει λεπιδίας, utraque ex ejusdem *Æliani de Natura Animal. Lib. XI. Cap. 37.*

CVIII.

Chartaceus in quarto, foliorum 136. chartâ modicè candidâ, insigniter crassâ, litteris abundè perspicuis, ignotâ manu Sæculo XV. circiter dimidiato descriptus, qui *Manuelis Moschopuli* habet ea, quæ sequuntur, Grammatica.

Fol. 1. Αρχὴ συν θεῷ τῶν ἐρωτημάτων. Initium, favente Deo, Erotematum. Hæc nimirum est *Manuelis Moschopuli* Ars Grammatica, quæ non modò *Erotemata*, sive Partium Orationis Definitiones continet, sed etiam *Declinationum Nominum*, et *Conjugationum Verborum* Canonas atque Exempla complectitur. Incipit: Τί ἐστὶ προσηώδια ποιά τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς. Desinit: διότι καὶ ἡ ἐντέλεια τοῦ προσηώτιου τῆς μὲν πρώτης συζυγίας τὸ ἔ ἔχει τῆς βᾶς τὸ ἄ τῆς γ' τὸ ὄ τῆς τετάρτης τὸ . . . . ὤ . . . .

Continuò excipit eâdem, quâ totus Codex, manu talis Subscriptio:

Ἡ βίβλος αὕτη πλεῖστον οὖν κλέος νέμει πρὸς τοὺς καλλῶς ἀπεύδοντας ἐν ταύτῃ νεοῖς, ἀρχὴ πέφυκε καὶ τέρμα τῆς γνώσεως.

Id est:

Hic ergo Liber Juvenibus in eo bene prosperantibus plurimum decus tribuit, Principium fuit et Finis cognitionis.

Hhh 2

Ea

Ea verò *Moschopuli Grammatica* in lucem quidem exiit; sed tam rarò fit obvia, ut ipsam in Bibliothecarum tenebras rediisse jures.

133. averso. Sine Inscriptione subsequuntur ex ejusdem *Moschopuli* Περὶ χεδῶν, sive *De Partibus Orationis* Libro Excerpta, quorum initium: Κύριε ἰησοῦ χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν πόσα μέρη λόγου εἰσὶν; finis: τὸ δὲ αὐτὴ βαρύνεται ἀπὸ τοῦ οὗτος δασύνεται, φάπισον τὸ θέμα φωτίζω. His Folia tria et semis implentur; Excerptorum cætera desiderantur.

Hujus porrò Περὶ χεδῶν Libri Editio luculentissima prodiit ex Officinâ *Roberti Stephani* anno M. D. XLV. in 4.º

CIX.

Chartaceus in quarto, foliis tantùm constans 84. chartæ candore, lævitate, crassitie, litterarum perspicuitate spectabilis; totus, si folia excipias 59, 60, 61, 62, *Constantini Lascari* manu exaratus Mediolani, anno MCCCCLXIV. Is ea Scripta continet, quæ tibi statim proximus Catalogus, ab eodem *Lascari* confectus, exhibebit.

Fol. 1. Præit ipse Catalogus in hæc verba:

Τὰδε περιέχεται ἐν ταῦθα.

Αριστοτέλους εἶπερ ἐστὶ περὶ κόσμου.
 Αλεξάνδρου ἀφροδισιέως περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν.
 Τοῦ αὐτοῦ περὶ τύχης καὶ αὐτομάτου.
 Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰμαρμένης.
 Αριστοτέλους περὶ ἀρετῶν τὰ μικρὰ ἠθικά.
 Ἀλλου ἀνωύμου περὶ ἀρετῶν.
 Γεωργίου τοῦ γεμιστοῦ τοῦ καὶ πλήθωνος περὶ ἀρετῶν.
 Πλουτάρχου περὶ εἰμαρμένης.
 Γεμίνου πρὸς καίσαρα περὶ τῶν πρασίνων.

Id est:

Hæc continentur hic.

Aristotelis, si fortè est, de Mundo.
Alexandri Aphrodisei de iis, qua sunt in potestate nostrâ.
Ejusdem de Fortuna et Fortuito.
Ejusdem de Fato.
Aristotelis de Virtutibus Parva Moralia.
Georgii Gemisti, qui et Pletho, de Virtutibus.
Plutarchi de Fato.
Gemini ad Casarem de Prasinis.

3. Folio uno unâque paginâ intervacantibus, Αριστοτέλους περὶ κόσμου πρὸς ἀλέξανδρον βασιλέα. Aristotelis de Mundo ad Alexan-

drum Regem. Initium: Πολλάκις μὲν ἔμοιγε θεῶν καὶ δαιμόνιον ὄντως χεῖμα ᾧ ἀλέξανδρε ἢ φιλοσοφία ἔδοξεν εἶναι. Finis: ἢς ὁ εὐδαιμονῆσειν μέλλων μακάριός τε καὶ εὐδαιμῶν ἐξαρχῆς εὐδὸς μέτοχος εἶη:—

E regione Tituli hujus Operis ab eodem *Lascari* rubris litteris margini adscriptum ψευδεπίγραφος; postremis autem verbis eadem manu subjicitur et concolor, et consona Subscriptio:

Χάρις τῷ συγγραφεύ. πλὴν οὐκ ἔστιν ἀριστοτέλης. πολὺ γὰρ ἀπολείπει σκείνου καὶ τὴν φράσιν καὶ τὴν σοφίαν:—

Hoc est:

Scriptori gratia, tametsi non est Aristoteles, multum enim et quoad elocutionem, et quoad doctrinam ab illo discedit.

Utrumque Testimonium accedat tot doctorum Virorum id Opus Aristoteli abjudicantium auctoritatibus, quas Fabricius in *Bibliothecam* suam congescit.

25. Interjecto folio propemodum uno vacuo, Αλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἐκ τῶν παρ' ἀριστοτέλους περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν. Alexandri Aphrodisei ex dictis ab Aristotele de rebus quæ sunt in potestate nostrâ. Initium: Περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν ἐλέγχετό τις καὶ τοιαύτη δόξα. Finis: διὰ τὴν τοῦ μὴ ὄντος ἐν τῷ ὄντι μίξις τε καὶ συμπλοκή:—

27. averso. Αλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἐκ τῶν παρ' ἀριστοτέλους περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν:— Alexandri Aphrodisei ex dictis ab Aristotele de rebus, quæ sunt in potestate nostrâ. Initium: Τῶν γινομένων τε καὶ συνισαμένων ὑπὸ τῆς θείας δυνάμεως τῆς ἐν τῷ γεννητῷ σώματι ἐγνηομένης. Finis: τὴν ἐνδειαν τῆς φύσεως ἰασάμενοι τῇ παρ' αὐτῶν ἐξουσίᾳ:—

33. Folio uno et amplius puro interposito, Αλεξάνδρου ἀφροδισιέως περὶ τύχης καὶ αὐτομάτου. Alexandri Aphrodisei de Fortuna et Fortuito. Initium: Ἡ τύχη δὲ καὶ τὸ αὐτόματον ὅτι μὲν ἐστὶ ἐν τοῖς οὐσίω. Finis: ἐν γὰρ τῷ τὰς αἰτίας εἰδέναί τῶν γινομένων κατὰ τέχνην ἢ τέχνη:

37. Περὶ εἰμαρμένης τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem de Fato. Initium: Περὶ τῆς εἰμαρμένης ἄξιον ἐπισκέψασθαι. Finis: καὶ πολὺζελος δὲ ἐν τῷ οὐτως ἐπιγραφομένῳ περὶ εἰμαρμένης συγγραμμάτων:—

Nullam horum *Aphrodisei* Scriptorum vel Græcam, vel Latinam Editionem videndi data est hactenus copia: quamobrem comperire nullo pacto licuit, an integrum univrsumque sit Opus, an Fragmenta; num his

his ineditum quid latitet; quod non temere suspiceris, testante *Thoma Galeo* Notis ad *Sallustium de Diis, Cap. IX.* inter *Opuscula Mythologica, Physica, Ethica* ab eo collecta, se *Alexandri* Fragmentum de eodem argumento adhuc ineditum Græcè habere.

46. Interjectâ unâ et ferè dimidiâ paginâ litteris vacuâ, *Αριστοτέλους περί ἀρετῶν.* Aristotelis de Virtutibus. Initium: *Επινοεῖται μὲν ἐπὶ τὰ χαλὰ.* Finis: *ἅπαντα δὲ τὰ τῆς χακίας καὶ τὰ παρεκκολουθοῦντα αὐτῇ τῶν ψηρομένων ἐστίν.* Is Liber cùm solus, tùm reliquis Auctoris sui Operibus insertus, tùm denique aliorum Scriptis adjunctus, in lucem prodiit.

51. averso. Post vacuum paginæ prope dimidiatæ spatium. Ἄλλου πινός σοφοῦ περί ἀρετῶν: Alius cujusdam docti de Virtutibus. Initium: *Ὁ περί ἀρετῶν λόγος πολὺς καὶ πολυειδής τοῖς πάλαι σοφοῖς καταβέβληται.* Finis: *Καὶ τὰ μὲν περί πασῶν τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν τέλος ἔχεται ἡμῖν δὲ δεῖν κύριος διὰ τὴν πράξεως καὶ θεωρίας πρὸς αὐτὸν ἀναβῆναι καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀξιοθῆναι· εὐχαῖς τῶν ὀλοκλήρως αὐτῷ εὐαρετησάντων ἀγίων. ἀμήν.*

De Auctoris hujus nomine nihil certi nobis compertum; hoc unum liquet, Christianum fuisse, cùm ex Libelli clausulâ, tùm ex superioribus verbis: *θεολόγος δὲ πᾶν μὲν ὡς εἴρηται ἀνώτερον ἐν ἑλλήσι μᾶλλον δὲ τοῖς ἐξ ἑλλήνων χριστιανοῖς ἅπασιν.*

59. Interjecto folio uno, et paginâ ferè dimidiatâ, litterarum inani, *Γεωργίου τοῦ γεμιτοῦ περί ἀρετῶν.* Georgii Gemisti (nimirum *Plethonis*) de Virtutibus. Initium: *Ἀρετὴ ἐστὶν ἕξις καθ' ἣν ἀγαθοὶ ἐσμεν.* Finis: *Τάξις ἀρετῶν, Ordo Virtutum, sive earum Stemma, vel Arbor, cujus ultimus ramus κοσμιότης.* Libellus, tùm Græcè, tùm Latinè jam vulgatus. Hujus verò priora quatuor folia, non *Constantini Lascaris* manu, sed aliâ prorsus ignorâ exarata sunt; reliqua idem *Constantinus* supplevit.

69. *Πλουτάρχου περί εἰμαρμένης.* Plutarchi de Fato. Initium: *Τὰ περί τῆς εἰμαρμένης δικοῦνται ἡμῖν ὡς οἷόν τε σαφῶς καὶ συντόμως περιρῶσομεθα.* Finis: *τὰ δὲ καθέκαστα τούτων ἐσαυθὶς μέτουμεν.*

Continuè rubris litteris (si Annum indicantes, quæ nigrae sunt, excipias) utrisque autographis subscriptum:

Κτῆμα *κωνσταντίνου λασκάρως* ἀπ' αὐτοῦ ἐκγραφέν ἐν *μεδιολάνῳ* ἔπει *χ ὕ ξ δ.*

Id est:

Possessio Constantini Lascaris, ab ipso descriptum Mediolani, anno MCGCLXIV.

79. *Γεμίνου οἶμα πρὸς τὸν χαισαρα ἢ ὑπὲρ πρᾶσιαν.* Gemini, ut puto, ad Cæsarem, nempe de Prasinis (id est, *viridi colore præditis*). Initium: *Χρωμάτων περί καὶ φύσεως αὐτῶν καὶ γενέσεως πολλοὶ πολλάκις σοφώτατε χαισαρ ἐπαραγματεύσαντο.*

Quisnam sit hic *Geminus*, me planè fugit. *Astronomum* quidem, non *Physicum* novi. Quisquis demum is est, nulla mihi hujus Opusculi mentio in *Mstorum Bibliothecis, Catalogis, Indicibus* occurrit. Quare, ut ineditum et maximè rarum, hîc apponere operæ pretium duxi.

*Γεμίνου πρὸς τὸν χαισαρα
περί τῶν πρᾶσιαν.*

Χρωμάτων περί καὶ φύσεως αὐτῶν καὶ γενέσεως πολλοὶ πολλάκις σοφώτατε χαισαρ ἐπαραγματεύσαντο· ἡμῖν δὲ καὶ αὐτοῖς περί χρωμάτων μέλλουσι λέγειν οὐ κατὰ ταυτὸν ἐκείνοις τὸν λόγον ἐφοδεύτεον· ἄλλισ γὰρ τοῖς ἀνδράσι τὰ τῆς ποιότητος φιλοσοφίας, ἀλλὰ παρεθετόν χρωμασι χρώματα· οὐ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα· δύοιν δὲ τῷ λευκῷ καὶ τῷ κυανῷ δύο τὸ φοινικοῦν καὶ τὸ πρᾶσιον· καὶ θεωρητέον οἷον λυδία τῷ λόγῳ ταυτὶ παρεξέτασιν ὁ ποῖον αὐτῶν εὐγενέτερον καὶ σεμνότερον· καὶ ἀποδυτέον ὡς ἐνι μάλιζα τῷ κρείττονι τὰ πρᾶσινα· ἢ ἐπειδὴ φθάσαντες πινες τὸν ἀγῶνα ἐρήμην ἠθήθησαν τοῦ πρᾶσινου καταψήφισασθαι· αὐτοῖς γε τούτοις ἀντιπαρεβλητὸν τὸ χράμμα· καὶ λόγον λόγῳ παλαστήσειν κατὰ τὴν παρεμίαν· οὐχ ὡς ἄλογόν τινα βούλησιν ἢ παράλογον ἐκτελέσειν ἀπλῶς ἡμῶν διατεινομένων· οὐ μὰ γὰρ τὴν χρισταρικὴν κεφαλὴν οὐκ ἐφ' οὕτω μεγάλοις ἀλόγως θεληματαίνομεν· ἀλλὰ πρῶτα μὲν τοῦ ἀλήθους ὑπερπευόντων ὑπερμαχεῖ· οἷον τοῦ πρᾶσινου ὑπερμαχοῦμεν· ἔπειτα καὶ κύκλῳ πολεμουμένῳ πρᾶγματι δίδόντων χρισταρικῶν· ἰλήκοιεν δὲ τῷ λόγῳ οἱ τοῦ χαισαρος ὀφθαλμοί· καὶ ἂν ἀγωνιῆται οἱ παρὰ τὴν βούλησιν· γένοις μὲν τὰ τέτταρα τοῦ αὐτοῦ· ὑπὸ τὸ χρώμα γὰρ καὶ ἐπὶ τὴν ποιότητα κοινῶς ἀνιένεχεται· φασὶ δὲ τὸ μέντοι τούτων ἀπλοῦν τὸ λευκὸν τὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ τε τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μέλανος, τῆς ποιᾶσδε ἢ ποιᾶσδε ἀναλογίας τῶν ἐν τούτοις μίξεων τε καὶ κράσεων· γεννώσης τε ἅμα καὶ ἐξαλλαπλούσης τὰ χρώματα· ἀλλ' ἐντεῦθεν ἡμῖν ἀρκτεῖον τῆς θεωρίας· καὶ περὶ πινες ὡς ἀπλοῦν καὶ χρισταρικῶδες καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπρον ἀπισμενύνοισι τὸ λευκὸν, φασὶ πρὸς αὐτοὺς ὡδὲ πη· πρότερον οἱ τὸ λευκὸν ἀνυμνοῦντες καὶ τῆς τῶν ἄλλων χρωμάτων γενέσεως αἰπάμενοι, καὶ ὁμογενὲς αὐτοῖς δίδάτε εἶναι ἢ ἐτέρου γένοις εἶναι φασὶ· ἢ τούτων μὲν οὐδέτερον· ἐνδέκατον δὲ πὶ γένος πρὸς τοῖς δέξασθαι

χειρο-

χειροτονεῖτε· εἰ μὲν τοῖς γενικώτατον καὶ τοῦτο
 παρῆσθε, ἀπορῶ τὰ φῶτα. πῶς τὴν ἀειστο-
 τέλους ὀξύτητα παρελθόν, ὑμῖν γε ἀπεκαλύφθη
 τοῦτο τὸ γένος· ἔπειτα καὶ ποῖα τούτου τάξασμεν
 εἶδη ὑπ᾿ ἀλλήλα τε καὶ ἀδικώτατα. οὐ γὰρ δὴ
 αὐτὸ ἐαυτῶ καὶ γένος ἔφασι καὶ εἶδος· εἰ μὴ καὶ τὸν
 αὐτὸν σωκράτην πατέρα τε ἐαυτοῦ καὶ υἷα εἶναι
 ὁμολογήσετε· εἰ δ' ὑφ' ἕτερον μὲν τὸ λευκὸν ἀνά-
 γετε γένος, ὑφ' ἕτερον δὲ τὰ λοιπὰ χρώματα·
 ζητῶ μαθεῖν σκέεινο τὸ γένος ὑφ' ὃ τὸ λευκὸν καὶ
 οὐ φρότερον τῆς ζητήσεως ἀποφαίνῃ μέχρις ἂν ἢ
 ὃ ὑπέθεσθε δοῖτε ἢ τῶ λείποντι μέρει τῆς δια-
 φέσεως ἐπινεύσετε· εἰ δὲ καὶ τοῦτο τέως ἐρρωμέ-
 νως ἔχοιτε τοῦ νοῦντος, τὸ χρῶμα κατηγορεῖν
 ὡς γένος καὶ τοῦ λευκοῦ τῶν ἄλλων, τίς ὑμᾶς
 ζωέπεισε δαίμων, τὸ μὲν τῶν ὁμογενῶν ἄπτον εἶ-
 ναι· τὸ δ' αἰπᾶτον γε ὁμολογεῖν· καὶ τὰυτα τῆς
 φιλοσοφίας ὁμότιμον εἶναι μυσταγωγῆσθαι τὴν ὄκ-
 τῶ γένους τοῖς εἶδει παρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ αὐ-
 τοὶ τότε ὁμογενῆς ἀποδέχασθε καὶ λυμαίνεσθε τῇ
 ἰσοπμίᾳ· ἔπειτα δεδύσθαι γὰρ καὶ ὁμογενῆς τοῖς
 ἄλλοις εἶναι τοῦτο καὶ ἄπτον, οὐκ ἀνάγκη παρὰ
 τοῦτο τὴν νικῶσαι ἐπιψηφίσασθαι τῶ λευκῶ· οὐ
 γὰρ ἀπὸ τὸ ζωτεθὲν ἐξ ὧν σωτέθειται ἀπμό-
 τερον· ἀλλ' ἔστι ὅπου καὶ πμώτερον· οἰκίαν γὰρ
 πλίνθος ὀπλή· καὶ λίθος ξεστὴ καὶ ἄλλα ἄλλα ζω-
 τίθουσιν· ἀλλ' οὐ πλίνθου φᾶμεν τὴν οἰκίαν ἐπι-
 μοτέραν· καὶ γῆ μὲν ἀνθρώπου σοιχεῖον· ἀλλ' οὐ-
 χὶ καὶ βελτίων ἀνθρώπου καὶ χρυδᾶς μὲν μό-
 νας καὶ μόνους χαλάμους· εἴπερ ἀναχέρας ὁ ὄκ-
 μῆθῦνης θέτο καθαρώδης, οὐκ ἂν οὐδὲ πολλοσόν
 τι μέρος παρῆσθαι· εἰ δὲ τὸ ζύνθετον μετὰ χεί-
 ρας λάβοι τὴν περικαλλέα καθ' ὅμιρον κίθαριν,
 τάχα καὶ δελφίνας ἔλξει τῇ μελωδίᾳ καὶ ἰπ-
 πάσεται ἐφ' ὑρῶν καὶ σωθήσεται· ὄρας ἐς τὸ εἰπα-
 τίον τὸ φάσμα παρῆσθαι ὡς φίλ' ἐταῖρε.
 ἄλλως τοῦ τῆς παροιμίας κύβου ριφθέντος, ὡς
 ἐγὼ σε καὶ τῆς τῶν χρωμάτων ἐπαινῶν δυσει-
 χείας οἷς εὐστόχος ἄγειν καὶ φιλοσόφως ἐτέθησαν·
 καὶ λευκὸν μὲν καὶ μέλαι ἄκρα γεγράφαται· τὸ
 μέντοι φάσμα καὶ τὸ ἀλουργόν τὴν μεσαϊτά-
 τιν χῶρον εἰλήφασαν τοῦ ἐντεῦθεν ἐπιχειρήμα-
 τος οὐ δ' ὅπως πᾶν ἀποδέχουσι· εἰ γὰρ τὸ λευ-
 κὸν ἐπαινοῖς, ἄκρον γε ὄν, ἐπαινεῖσαι ἂν ταύτην
 καὶ τὴν δειλίαν· ἢ καὶ νῆ τὸν λόγον τὸ θράσος
 ἄκρω γὰρ ἑκατέρω· τοῦτο δ' ὅποι φαιρότης ἐ-
 ξολισθαίνει, καὶ τύφλω φασὶ δῆλον· ἀλλ' ἔπου
 μοι ὡ λῶφε καὶ συνεαρωῶμεν κατὰ λόγον τὰ
 χρώματα· ἔρχομεν δὲ πάντας ἀπὸ τε τῶν βί-
 βλων ἀπὸ τε τῆς ἐπιγείας, κάλλιστον αἰσθητὸν τὸ
 τῆς (leg. τῆ) αἰσθήσει ἡδὺ καὶ σῶζον ταύτην οὐκ
 ἀπλλύον· οἷον ἀειστον ὄσφραντὸν τὸ τῆ ὄσφρησει
 ἡδὺ καὶ σῶζον τὴν ὄσφρησιν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁ-
 μοίως. θεωρῶμεν δὴ τοῦτο καὶ πᾶν τῶν χρωμάτων καὶ
 τῆς ὄρασιως· καὶ τὸ ἡδὺ τε ἅμα τῇ ὄρασει καὶ σω-

τῆσιν κάλλιστον εἶναι χρῶμα πθόμεθα. τὸ μὲν
 οὐκ λευκὸν ἢ τὸ μέλαι, οὐκ ἂν εἴη τοιοῦτον· τὸ
 μὲν γὰρ διακρίνει τὴν ὄσφιν καὶ διαχεῖ καὶ σιεδάν-
 νουσι τὸ λευκὸν· τὸ δὲ, τὸ μέλαι· συγκρίνει καὶ
 συναγει παντάπασιν· καὶ οὕτως ἑκάτερα λυποῦσιν
 αὐτὴν· ἢ καὶ νῆ τὴν θέμιν γε ἀπλλύουσι· οὐκ
 ἄρα οὐδὲ ξανθὸν τε καὶ φοινικοῦν· ἀλλ' οὐδὲ φάσιν
 καὶ κυανοῦν αὐτὴν ἡδύει· τὰ μὲν γὰρ τούτοις λευ-
 κότερα τὰ δὲ, μελάντερα καθεστήκασι· λείπε-
 ται δὴ τὸ ὡς ἐπίσης μετέχον ἀμφοῖν καὶ μέσον
 καὶ συμμέτρως κραθεῖ· τοιοῦτον εἶναι οἷον δῆλα
 καὶ ὑπέθεμεθα· μεσαϊτάτον δὲ καὶ συμμετρώτα-
 τον καὶ ὡς ἐπίσης τῶν ἀπλῶν μετέχον τὸ φά-
 σινον παρὸς τῶ ἀλουργῶ· τὸ ἄρα φάσμα καλ-
 λιστὸν τε χρῶμα καὶ πμώτατον· τί παρὸς ταῦτα
 λέγεις ὡ παρὸς εὐκλείδου· ἀφύως κατεγραμμετή-
 θη τὰ χρώματα, οὐμνοῦ καὶ αὐτὸς ὁμολογή-
 σεις εὐ οἰδ' ὅπι. βούλει σοι κάκεινο τῆς γραφῆς
 ἐξετάσομαι· ὅπου κυάνειον μὲν ἀπεφῆνω τὸν οὐ-
 ρανόν. μέλαιαν δὲ τὴν γῆν· τὸ δὲ ὑδῶρ λευκόν·
 ἢ σὴν χᾶριν τοῦτο γῶν ἀποσιωπήσομαι· ἀμεινον
 οἷμα φάσμα καὶ φῶσιν ὅθεν ἐλὼν ἀπόκριται γῶν
 μοι ὁ φυσικώτατος σὺ· χρῶμα δίδως τῶ ἀερίῳ
 σώματι· ἢ οὐχὶ· ἀλλ' οὐκ ἂν οἷμα δοίης, αἰδοῖ
 τοῦ ὄν διδάσκαλον κομπάζεις ἀειστοῖλος ἀχρω-
 μάπτου εἶναι αὐτὸν ἀποφανομένου· εἰδ' ἂν ἀχρω-
 μάπτου τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο σῶμα τὸ παθῆτον
 καὶ ἀλλοιωτὸν, πολλῶ πλέον τὸ ἀφῆμον σκέεινο
 καὶ ἀπαθῆ· ἀλλ' εἰ καὶ κεχρῶσθαι φάμεν τὸν οὐ-
 ρανόν, ἐνταῦθα τὸ ἀπορότατον ἀνακύψει τῶν ζη-
 τημάτων· πῶς γὰρ ἀπλοῦν σῶμα ὄν ὁ οὐρανὸς καὶ
 ἀσυνθετότατον, οὐχ ἀπλοῦν εἰλήφει καὶ χρῶ-
 μα τὸ λευκὸν τυχόν ἢ καὶ μέλαι· ἀλλὰ ζύνθε-
 τον τὸ κυάνειον· ὡς ἐγὼ· οὐδ' ἄλλο οὐδὲν τῶν ἀ-
 πλῶν σμμάτων κεχρῶσθαι διατενοῦμεν· οὐ πῦρ·
 οὐχ ὑδῶρ· οὐ γῆν· καὶν σὺ μοι προσβάλλῃ τὸν ποιη-
 τὴν πολίαν τὴν θάλασσαν ὀνομάζοντα, καὶν ὑπὲρ
 σαυτοῦ ἐγὼ σοι τοῦτον αὐτὸν ἀντιπαρῆσθαι
 μέλαιαν τὸν πόντον αὐτονομάζοντα· καὶν ὑπὲρ
 σαυτοῦ καὶ τοῦτο τοῦ ἔπος σκέδῃ ἐπὶ τὸν ἠε-
 ροειδία πόντον μεταπλευσοῦμαι· τί τοῦ ποιητοῦ
 ἐντεῦθεν ἀντιπομένου, ἢ ἀχρωμάπτου οἷμα εἶναι
 καὶ τὸ ὑδῶρ ὡς τὸν ἀέρα· ἢ εἰ μὴ τοῦθ' οὕτως δοῖ-
 μεν ἔχειν, πολλὰ ἂν τὸ ἀπλοῦν ὑδῶρ ἔξει τὰ
 χρώματα· τὸ ἠεροειδὲς τὸ ἰσοειδὲς τὸ μέλαι τὸ
 πολίον καὶ ἄλλα ἄλλα ὅποσα τῆς βαφιδίας ἐστὶ
 μεταφέρειν· ἐξεδόθησιν ἄρα ὁ οὐρανὸς τὸν κυ-
 ανόν χρωματιστὸν τοῦ λόγου τούτου ἀπορμυνάσων-
 τος. γῆν δὲ πᾶν ἄρα καὶ ἀμφιμεκτοῖν ὡς οὐ κα-
 τὰ φύσιν τῶ μέλαι κεχρῶσται· κατ' ἐθῆ καὶ
 τόπων ἐξαλλαγῆς καὶ μετᾶλλων συνεξαλλατά-
 μενα οἷ. . . . . τὰ χρώματα· ὡς πῆ μὲν σιδη-
 ρίτιν εἶναι· πῆ δὲ χρυσίτην καὶ ἀλλαχού ἀργυ-
 ρίτην καὶ τὸ ὅλον φάσμα παντοδαπὴν βούλει καὶ
 τὴν γῆν ἀποδύσαι ὃ περιέθειν ταύτην μέλαι χ-
 τῶνιον,

τάνιον, ἢ ἡμεῖς γε τῆ τοῦ λόγου μαχαίρα φθάσαντες αὐτὸ περιρρήξομεν. ἀποδύσεις γε πάντως αὐτὸς· τί γὰρ ἢ πεπαρωκνυῖα ἢ παιμμήτωρ μελαμφρήσει. ἀλλὰ τί μοι τούτων τῶν λόγων· τί δὲ πόρρωθεν ἐξ ἀγέρος ἔλκω τὰς ἀποδειξεις· καὶ ὅλοις ἀδῶς καὶ παρασούς ἐπικυλινδῶ τῆ γραφῆ καὶ θαλάσσης ὅλας ἐποχετεύω τῶ λόγῳ· ἢ τυρανῶ τὰ φριχῆα τῆ μαρτυρία· ἐξὸν αὐτόθεν δ᾿ ἔξα τὴν τῶν χρωμάτων τούτων διαφορότητα· ὀπνίκα γὰρ ἀκμάζει τε ἢ καθ' ἡμᾶς φύσις καὶ τὸν νεανίσκον ἢ τὸν μείρακα παραλάττομεν, πυρρὰ μὲν ὡς τὰ πολλά ἡμῖν ἢ κόμη πυρρὸν δὲ τὸ γένειον ἔρευθος δὲ κύκλῳ περιγράφει τὴν παρεῖαν ἢ βιάπιεταμ τὸ χῆλος ἠλίκη ἢ ὅση φρὸς κάλλος τῆ τοῦ κοκκίνου βαφῆ· καὶ ὅλας ἀγαλμά πὶ πάγκαλον τυγχάνομεν ἄνθρωποι ὀπνίκα δὲ ἢ φύσις γηράσει καὶ συγγράσει τὸ ζῶον λευκά μὲν κατὰ τὸν ἀπόντα περὶ κροτάφοισιν ἔθειρα τὴν μέλασμα κῆρα τοῦ θανάτου φρομαντευόμενα· λευκὸν δὲ καθᾶσταμ μέχρι καὶ κατὰ γονάτων τὸ γένειον· λευκὴ δὲ καὶ τῆς ρίσις ἐπὶ μυρμύρεταμ κόρυζα· λευκὸς δὲ ἢ τὰ χεῖλη περικάθηται σιέλος· καὶ ἄχρα περιπλανάταμ τὴν παρεῖαν· καὶ ὅλας ἀσθενήματα φύσεως ὁ λόγος περίησι τὴν λευκότητα ταυτὸν οἶμα τούτῳ ἐπ' ἄσυχῶν ἔστιν ἰδέειν· ἐπὶ μὲν γὰρ αὐτῆς τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς ἡβῆς τοὺς φάχους ἢ φύσις τῶ φρασίῳ κατακοσμεῖ· ὅταν δὲ ἀσθενήσωσι τε καὶ ξηραθῶσι παντάπασι, τοῦ τρέφοντος ἀπαντος ἐξικμασθέντος ὑγροῦ, τότε δῆτα καὶ λευκανθίζοις καὶ τὸν θερισμὸν ὡς θάνατον ἀπεκδέχονται· καὶ ἵνα τὰ λοιπὰ παρεάσω ὅσα ἐν φυτοῖς καὶ βοτάναις ἢ δένδροις, ἠρύθρωται· τε ἢ περιφρασίῳ καὶ ὄρα λειμώνων γίνεταμ. Ἐπὶ δὲ ὅσα ἐν σμαράγδοις τε καὶ λυχνίταις λίθοι δὲ οὗτοι τῶν πολυτίμων ἐπειδὴ τούτοις τὸ ζωογόγον αἷμα καὶ τῆς ὅλης ἡμῶν ξυσαπικὸν φύσεως· τίς οὐκ οἶδε κεφαλὴν μὲν οἰκουμένης τοὺς βασιλέας παράσημον δὲ βασιλέων τὴν πορφυρίδα· ἢ πυνθάνομαί σου καὶ μοι ἀπόκριναμ. πότε πλέον τῆς γῆς ἀποδέχη τὴν ἐπιφάνειαν καὶ εὐχρυστέραι εἶναι τίθησ· ὀπνίκα τῆ χροῖνι λελεύκανταμ· ἢ ὀπνίκα πεφρασίῳ τῆς βοτάναις, οὐκ ἂν οἶμα τὸ φρῶτον ἐρεῖς εἰ μὴ ἐπὶ τοσοῦτον λημᾶ σοι τὸ ὀπνικὸν τῆς ψυχῆς ὡς καὶ τῆς καλλίτης ὄρων ἔαρος ὑπερβῆναι τὴν κακίσην χειμῶνα. οὕτω μὲν ἡμῖν περὶ τούτων εἰρηταί τε ἢ ἀποπέφανταμ ἢ ὀρθῶς ἴσως· σὺ δ' οὐκ οἶδ' ὅπ παθὼν ὦ ἄνθρωπε τότε φοινικοῦν διαβάλλειν ἐπικεχείρηκας· οἷς ἐκ τοῦ φόνου ἐτυμολόγηκας μὴ εἰδῶς ὅπ δύναταί τις καὶ ἀντετυμολογεῖν αὐτὸ ἐκ τοῦ φαίνειν· διὰ τὸ φανότατον τῆς μορφῆς ἢ τὸν ὅλον λόγον κατεμετάλλευσας· καὶ οὐ μόνος σὺ περὶ τὸ ἔργον ἠνέχου πονεῖσθαμ, ἀλλὰ δῆ ἢ τὸν ἐξ ἄσκησις σόφον γέροντα ἄνδρα φρὸ μυρίων ἡδὴ πούτων ἐτῶν

αἶδος δὲ κατ' αὐτὸν ἐκῆνον βεβῶτα· δι' ὅποια οὐκ οἶδα νεκρῶς ἀνεσκακῶς ξυεργὸν παραλαμβάνεις τῆ μεταμοχθηρῶ γε φράγματι· ἀλλ' εἰπέ μοι ὦ μεγαλοργῶν γενναῖοτατε πῶς ποτε τὸ λευκὸν φροθίμενος ἐπαινῶν ἢ τὸ μέλαμ· οὐκ οἶδα γὰρ ὅπως ἀντὶ κυανίου τῶ μέλαμι κέχρησαμ· ἐκῆνο τῶν ἠσιόδου φροσαγῆσας εἰς μαρτυρίαν τοῦ λόγου· ἐνθα τὰς τῶν πάλαμ γενῶν ποιότητας ὁ σφῶς τῆς ἀπὸ γῆς ταύταις ὑλαῖς τῶ χρυσῶ καὶ τῶ ἀργύρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπέικασε· ἢ τὸ λευκὸν ἀποσεμνύνειν ἔφης τὸν ποιητὴν· οἷς ἀποσεμνύνει τὸν ἀργυρον· καὶ μὴν εἰ ταῦτα τοιαῦτα τὸ μὴ τοῦ λευκοῦ μᾶλλον τὸ ὄχρον ἐπαινῶν· τοῦ γὰρ ἀργύρου τὸν χρυσὸν ὁ ποιητὴς ὑπερτίθησιν ὄχρον γε ὄντα· τί δὲ καὶ τὸ μέλαμ ξυεπαινῶν, τὸ ἐξῆς τοῦ ἔποις ἀπεισιώπησας ὅπου τὸ μέλαμ σιδῆρειον γένος ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὸς διαβάλλει καὶ πονηρὸν εἶναι τίθηται· ὡς καὶ τοῦτο φροαχθῆναι φάναμ περὶ αὐτοῦ· μικέτ' ἐπειτα ὄφελλον ἐγὼ πέμπτοισι μετῆναι ἀνδράσιν ἀλλ' ἢ φροσθεν θανῆν ἢ ἐπειτα γενέσθαμ· ἢ τίς εἰπέ μοι ἢ ἀποκλήρωσις τοῦ μὲν ἀργυρίου γένους εὐφημουμένου· μὴ ἢ τὸ μέλαμ συμβλασφημῆσθαμ. ταῦτά μοι ὡς οἶόν τε περὶ τῶν τοιοῦτων ἐρρέθη· εἰδὲ ἢ τῶ σφῶ μὴ κατὰ γνώμην ἐρρέθη καίσαρι συγγνώμη τῶ λόγῳ δυοῖν ὄντων φίλον φροπιμήσασπι τὴν ἀλήθειαν ἦν ἢ αὐτὸς ἐν ἅπασι τῶν ἀπάντων πημαται·-

CX.

Chartaceus in quarto, foliis numero 162. chartâ mediocriter crassâ, candidâ et expolitâ, totus à Constantino Lascari litteris, licet minutis, perspicuis tamen, Messanæ anno MCCCCLXXIV. descriptus, in quem ejusdem labore et studio hæc collata: Incerti Prologus in Librum, titulo *Chyranidem*; *Harpocratonis* in eundem Prologus; *Kyranidis* Libri IV; Ejusdem, ut videtur, *Harpocratonis* ad Cæsarem Augustum Epistola, sive Prefatio in Regis *Necepsi* Librum de XIV. tum Lapidum, tum Herbarum remediis, secundum Zodiaci Signorum ordinem; ejusque Libri Fragmentum; *Dioscoridis* de Qualitatum, quæ ex re sapore præditâ manifestantur, Temperamentis; ac de ordine et abscessu Temperamentorum; De quarumdam *Herbarum* virtute, secundum Alphabetum, ex ejusdem *Dioscoridis* Libro; De *Medicamentis succedaneis*, ordine etiam Alphabetico, Fragmentum; *Pselli* de Lapidum virtutibus; *S. Epiphani* de XII. Lapidibus; *Dioscoridis* de Lapidibus, ordine litterarum; *Pythagoræ Archicestoris* Prognosticon

non ad Augiam; *Menologium* denique *Astrologicum*: quæ singula diligentissimè persequemur.

Priora quinque Folia scripturâ penè vacant. 1.º enim fol. adverso paucula duntaxat legas de *Marium* et *Sinum* numero, ac de Nominum Μοῦσης, Χριστός, Στᾶρος computatione; 2.º averso verborum Phylacteria quædam, sive Amuleta. Folia verò 3. et 4. nihil omnino scriptum habent, præter hos ipsos Numeros; 5.º denique una tantùm apparet in superiori margine rubris litteris *Constantini Lascaris* Annotatio:

Κωνσταντίνου τοῦ λαοκράτους κτῆμα: ἡ κόπος:
ἐν μεσσηνίῃ τῆς σικελίας.

Id est:

Constantini Lascaris possessio et labor, Messana in Sicilia.

6. Ἐρμού τριμεγίστου τοῦ ἀρηπίου: *Hermes* (sive *Mercurii*) *Trismegisti*, *Ægyptii* (Opus). Initium: Θεοῦ δῶρον μέγιστον ἀγγέλων λαοῖς ἐρμῆς ὁ τριμεγίστος. Hic nimirum est incerti Auctoris Prologus in Librum titulo *Kyranidem*, eidem *Mercurio Trismegisto* adscriptum.

Eodem averso. Ἀρποκρατίωνος βιβλος ἀπὸ συρίας θεραπευτική. *Harpocratonis Liber Medicinalis ex Syria*. Initium: Τῆ οἰκεία θυγατρὶ ὁ ἀρποκρατίων γέγραφε τάδε. ὀδδιστορίας μοί πινος γενομένης, &c. Hic alter est in eundem Librum *Kyranidem* Prologus, ab *Harpocratone*, de quo infra, ad Filiam suam scriptus.

Utrumque Prologum, ubi Operis Auctor, Titulus, Argumentum, Forma, Interpretatio, Inventio referuntur, quippe qui nondum, perinde atque Opus, Græcè prodierit, eodem sermone publicandum censui, cum ad componendas doctorum hominum de ejus Auctore, Titulo, Argumento concertationes, tum ad lucem aliquam et certioris monumenti fidem afferendam subobscuræ dubiæque in multis ejusdem Operis descriptioni, quam *Fabricius Biblioth. Græca Vol. I. pagg. 63. et 64.* inseruit. Quæ sanè incommoda inde profluxisse crediderim, quòd inspecta solùm sit Latina hujus Libri malè fida ac decurtata Interpretatio; Mstum verò Græcum Exemplar minimè consultum. Scripta enim Interpretatio

(1) Pro τρεῖς, legi τέσσαρες jubet ipsa Operis in Libros quatuor cum in hoc Codice, tum alibi Partitio.

nis adminiculo videre, quid aliud est, nisi vicariis oculis aspicere:

Quid, nisi mendaci committere lumina vitro?
Quid, nisi adoptivo frangere dente cibos?

Duplex itaque Prologus sic se habet:

PROLOGUS PRIOR.

Θεοῦ δῶρον μέγιστον ἀγγέλων λαοῖς ἐρμῆς ὁ τριμεγίστος ἐν ἀνθρώποις πᾶσι δεκτικὸς μυστικὸν βιβλίον τόδε· μὴ οὖν μετάδος ἀνδράσιν ἀγνώμοσιν. ἀλλ' ἔχε ἐν ἑαυτῷ ὡς κτῆμα μέγα· μόνον δὲ τέκνοις εἰδυνθηεῖν μετάδοται πατὴρ ἀντὶ χρεσίου πρὸς ἐνεργεῖαν· ὀρκῶν αὐτοὺς μόνον ἀσφαλῶς εἶναι. τέκνον ἱερὸν αὐτῆ ἢ βιβλος συριακοῖς ἐγκεχεραμένη γραμμασιν ἐν τῆλι σιδηρῷ· ἐν μὲν τῇ πρὸ αὐτῆς βιβλῷ ἀρχαίῃ ἰσῷ ἐμοῦ δὲ ἐρμηνευθείση. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ καλουμένῃ κυρανίδι ἐγράφη περὶ λίθων κδ' ἡ πηλῶν κδ' καὶ βοτανῶν κδ' καὶ ἰχθύων κδ'· τούτων ἐκάστη δύναμις συγκραθεῖσα καὶ μυγεῖσαι τῆς λοιπαῆς διωάμεσι σώματος θνητοῦ θεραπείας ἕνεκεν· οὐ μὴν ἀλλὰ ἡ τέρας ἡ φύσις εὐεσμεν παρὰ θεοῦ τοῦ παντοδυνάμου διὰ τε τῆς αὐτοῦ σοφίας βοτανῶν καὶ ἰχθύων καὶ πηλῶν ἐνεργείας ἡ λίθων δύναμιν καὶ ζώων καὶ θηρίων φύσιν· ἔπι καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλας μίξεις τε ἡ ἐναντιώσεις καὶ ἰδιότητας· εἰ μὴ θεόθεν εἰς ἀνθρώποις γνώσις καὶ πολυτελεία· εἰς τρεῖς (1) οὖν διελὼν κυρανίδας τὸ πᾶν σύνταγμα, ἐσαφῆνισα κατὰ σοιχεῖον ὡς εὐμνημόνευται τὰ πράγματα. κυρανίδες δὲ εἰρηνται διὰ τὸ τῶν ἄλλων μου γραφῶν βιβλῶν βασιλίδας ταύτας εἶναι. εὐεσμεν δὲ κυρανοῦ βασιλείως περσῶν. (2) ὧν ἡ πρώτη αὐτῆ· οὗτος μὲν ὁ τούτου φρόλογος· τοῦ δὲ ἀρποκρατίωνος οὕτως εἶχε:

PROLOGUS ALTER, nimirum Harpocratonis.

Τῆ οἰκεία θυγατρὶ ὁ ἀρποκρατίων γέγραφε τάδε. ὀδδιστορίας μοί πινος γενομένης περὶ τὴν βασιλιανῶν χώραν πόλις ἐστὶ σελευκία καλουμένη ἢ πᾶσαι ἰσορήσας ἐκείθεν ἀπῆρα· ἡμεῖς δὲ τὰ περὶ τῆς πόλεως ὡς ἐκείνος μακρῶ λόγῳ οὐ χρεία ἔχομεν ἀπογράφειν, ἵνα μὴ ἀεὶ ἐν τοῖς παρομοίοις ἀχολούμεθα· ὅμως ἐπὶ τὸ πρῶτον τοῦ σκοποῦ ἴωμεν· ἐπὶ δὲ καὶ ἄλλην ἐφη τεθεασασθαι πόλιν πρὸ ἰζ τῆς σελευκίας χοῖναν. (superscriptum ἢ σικανῶν) ἦν ἀλέξανδρος ὁ τῶν μακεδόνων βασιλεὺς ἔσπερῶν κατέστρεψε· καὶ ἔκτισε δευτέραν σελευκίαν ὑπὸ περσῶν κειμένην ὡς εἰπῶεν περσογενῆ· καλεῖται δὲ ἐν πρώτῃ ἀλέξανδρεία τῇ πρὸς βασιλιανῶν· ταῦτα μὲν ὡ τέκνον

(2) Quæ sequuntur verba, non Auctoris Prologi sunt, sed Libri Annotatoris, Editorisve.

κνον ἰσθόρῳσα· ζιέτυχον δὲ τρίτῳ ἐπὶ ξίνης γέρον-
 πι πεπαιδευμένῳ λιαυ καὶ ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς γράμ-
 μασι· ἔλεγε δὲ ἑαυτὸν σύβην μὲν εἶναι τῷ γέ-
 νεϊ· ἀρχιμάλωπον δὲ γινόμενον ἐκεί διατριβεῖν οὐ-
 πος οὖν πᾶσαν τὴν πόλιν σὺν ἐμοὶ διερχόμενος,
 ἐπεδείκνυεν ἕκαστα ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τινος τόπου ἀπέ-
 χριτος τῆς πόλεως μιλίους δ', γῆλην ἑθεασάμην
 μετὰ τοῦ πύργου μεγίστην· ἦν οἱ ἐπιχώρει ἀπὸ
 συρίας ἔλεγον κειομίσθα· καὶ ἀνατεθεῖσθαι περὶ θε-
 ραπειᾶς τῶν ἐνοικούντων ἀνδρῶν τῇ πόλει· οὐ-
 σαν γράμματα περὶ τοῖς ἐγκεχαραγμένῳ. εὐθέως
 οὖν τοῦ πρεσβύτου δεηθεὶς εὐπειθῶς πρὸς τὴν ἐπιδει-
 ξιν ἔρχομαι, ἤκουον αὐτοῦ διηρομῆνου τὰ περὶ τὴν
 γῆλην· καὶ ἐρμηνεύοντες ἀφθόνας ἑλλάδι φωνῇ τὰ
 τῶν βαρβάρων γράμματα· ὄρας γὰρ ἔφασκε τοὺς
 πάντας κειμένους πύργους τρεῖς· ὧν ὁ μὲν, ἐπὶ
 μίλια ἔκτεταται· ὁ δὲ ἐπὶ βς· ὁ δὲ ἐπὶ δ·
 τούτοις οἰκοδομῆσθαι πρὸς τῶν γιγάντων ἐβελό-
 των εἰς οὐρανοὺς ἀνελεῖν. Ἐκ δὲ τῆς ἀσεβοῦς ταύ-
 τῆς μανίας τῶν μὲν κεραυνοβοληθέντων· τῶν δὲ
 αὐτοῖς ἠγνοκώτων εἰς τὴν λοιπὸν χρόνον τῇ τοῦ
 θεοῦ βουλήσει καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων ἐφ' ὅλην
 τὴν κρητικὴν νῆσον πεπληκώτων· εἰς ἣν ὑπέβαλεν
 αὐτοῖς ὁ θεὸς χολούμενος. ἐκέλευσεν οὖν ὁ πρε-
 σβύτης χοινῶ διαμετρήσασθαι τὸν λίθον τὸν πρὸς
 μέγθος τυγχάνοντα· καὶ γὰρ μετρήσας τὸν πλη-
 σίον εὐρεῖν ἔχοντα τῷ μὲν ὑψὸς πηχῶν λβ τὸ δὲ
 πλάτος οη· ἦσαν δὲ καὶ ὄρυγες (superscriptum
 ἢ ὀργιά) ἀνατάσσοντα ἢ ἑθεασάμην δὲ καὶ ἱερὸν
 ὁδὸ μέσον τοῦ ἱεροῦ ναὸς κλίμακας εἶχε τξξ ἀρ-
 γυρᾶς· καὶ ἐτέρας χρυσᾶς ξ' εἰς ἃς ἀνεληλύθαμεν
 πρὸς εὐχασθῆσαι τῷ θεῷ· καὶ ἔλεγε μυρίας τοῦ θεοῦ
 δυνάμεις ἃς οὐ χρὴ καταλέγειν· ἐγὼ δὲ περὶ
 τῶν λοιπῶν ἐξετάζων πρὸς αὐτοῦ τὰ μὲν ἄλ-
 λα παρεπεμπόμην· περὶ δὲ τῆς γῆλης μόνης ἀ-
 κούειν ἠξίον· ὁ δὲ πρεσβύτης ἀφελὼν τὰ καλ-
 πιοντα τὴν γῆλην βύσσινα ἐπεδείκνυε παροικοῖς
 γράμμασιν αὐτὴν ἐγκεχαραγμένην· ἐγὼ δὲ τῶν
 γραμμάτων ἔμπειρος (3) ὧν ἐδιδόμην ἕκαστα μαν-
 θάνειν· ἐτύγχανε δὲ τὰ ἐν τῇ γῆλι ἀναγνωσκό-
 μενα οὕτως ἔχοντα :- Μῦθος πολυφθγγές (sic)
 οὕτως ἀεὶ πολλά ἰδὼν ἀθανάτου βουλᾶς, ὅπως
 ἔσται δευτέρα βιβλος ὄνομα λέξαι ἢ κυρανῆς
 δευτέρα βιβλος ὀπὸ τῆς πρώτης ἀρχαϊκῆς ὀ-
 σπριάδου οὕσα ὅπου ῥοαὶ χύονται πτομοῦ θεοῦ
 εὐφράτοις γῆλαις σιδηραῖς ἐγκεχαραγμένα γράμ-
 ματα ταῦτα ὅσα φησὶν ἐχάραξε καὶ μέλλον-
 τα πάλιν ἀναζεύξας ἐν δυνάμει λιθοῖς σὺν
 αὐτοῖς καὶ φυτὰ γαίης ἐκ βυθοῦ τε ἰχθυόεντα καὶ
 ὄρνεα ἀερόεντα συγκρίνας δύνανται δυνάμει ἐν τε-
 τράδι· μεῖζον ταῦτα ἀνθρώποις γεραῶσι τε καὶ
 μέλλουσι ὡ ψυχὴ ἀθάνατε θνητὸν σῶμα φεροῦ-

σα· ἀχθεῖσαι ἀερόθεν δεσμοῖσι κεκοῖς ὑπ' ἀνά-
 γκης· ὡς θεὸς σαυτὸν ἔφρασε θνητοῖς σώμασι σε
 κυβερνᾶν τέρρειν ἐν ἀμάρτοις καὶ μύραν ἀνάγκης
 τ' ἐπὶ κλωσμά· ὡς γὰρ ἐν σωόχῳ πρὸς ἀνὴρ
 ἐνὼν καὶ δεσμοῖσιν οὕτως ἄρα καὶ σὺ δεσμοῖς
 κρατῇ κρατεροῖς ὑπ' ἀνάγκης ὡς οὕσα θνη-
 τοῦ καὶ δυσαχθοῦς σώματος ὄντως ὄφει δὲ =
 ἀπόζοντα θεὸν ἐν ἀβέει· καὶ νεφέλαις ὡς βροντᾶς
 καὶ σασμοῦς γαίῃ ἐπάγει· ἀφραπᾶς τε καὶ κε-
 ραυνοῦς· καὶ θεμέλια γαίης κινεῖ καὶ κύματα πόν-
 του· ταῦτ' ἐπὶ ἔσται ἔργα θεοῦ παμμήτορος ἀλώνας
 πάντα βροτοῖς κατέδει θεὸς καὶ ἐναγτία πάν-
 τα· ἀλλ' αὐτῇ ἢ βιβλος κατεχάσθη ἐν λίμνῃ τῆς
 συρίας ἐγκεχαραγμένη γῆλη σιδηρᾶ ὀλοσώμα ὡς
 πρὸς εἰρηται ἐν τῇ πρὸ ταύτης βιβλῶ καλουμέ-
 νῃ ἀρχαϊκῇ· ἐν δὲ ταύτῃ τῇ καλουμένῃ κυρα-
 νίδι ἐγράφη περὶ λίθων κδ καὶ πηλῶν κδ καὶ ἰχθύων
 κδ καὶ βοτανῶν κδ· τούτων ἕκαστη δυνάμει συγ-
 κραθεῖσαι μνησεται τῆς λοιπᾶς δυνάμεισιν ὅ-
 πως τὸ θνητὸν σῶμα λοιπὸν παρηγορήσαντες, ὑ-
 γίεις εἰς τὸ αἶψα ἀπολαύσωμεν· οὐδέ τις γὰρ ἀν-
 θρώπῳ πνεῦμα δαρήσεται ἢ θεός· πάντα δὲ ἐγρά-
 φη ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου συντάξεως· ἐστὶ δὲ ἡ ἀρχὴ
 ἡδε. (4) οὕτως μὲν αἱ τῶν ἀμφοτέρων ἀπαρχαί
 ἦσαν οἱ πρὸς τὸν τὴν διαφωνίαν ἔχουσιν· ἀπει-
 τεῦθεν δὲ ὡς ἐκ συμφώνου τὴν ἀπαρχὴν πεποιή-
 κασιν ἀπὸ τοῦ ἄλφα στοιχείου οὕτως :-

8. averso. Utrique Prologo succedit ipsium
 Opus in Libros quatuor distributum, quo-
 rum Primus agit de XXIV. Plantis totidem-
 que Avibus, Piscibus, Lapidibus, singulo-
 rum virtutibus inter se collatis, quemadmo-
 dum uterque Prologus disertè asserit; Se-
 cundus verò de Animalium, Tertius de
 Avium, Quartus de Piscium virtute seorsum
 tractant: quorum omnium Nomina unus-
 quisque Liber Litterarum ordine disposita
 representat.

Primi autem Libri, Primæque ejus Se-
 ctionis, A Litterâ designatæ, ecce Titulus:
 Βιβλος θεραπευτικὴ κατὰ στοιχείων· περὶ τῆς δυ-
 νάμειος τῆς βρυονίας αἰετοῦ τοῦ πηλοῦ καὶ αἰτί-
 του λίθου καὶ αἰετοῦ ἰχθύος κοινῆς καὶ ἰδίας. Liber
 Medicinalis secundum Litterarum ordinem.
 De virtute Bryoniæ, de Aquilæ Avis, Acti-
 tæ Lapidis et Aquilæ Piscis communiione et
 proprietate. Initium verò : Α' μπελος λευκὴ
 ἱερωτάτη καὶ πρώτη καὶ θαυμαστὴ βοτάνη ἥτις ἐστὶν
 ἡ θεῖα λεγομένη βρυονία. Finis: τούτου λύσις μα-
 νίδα ὁπῆν δὲς φαγεῖν μνησεται ὁ ἀνθρώπος ἀ-
 γνοῶν τὰ λεχθέντα ἀπαντα ὡς φράζει κυρανῆς
 θεῖα βροταῖς.

Iii Con-

(4) Quæ sequuntur, ejusdem esse videntur, qui pri-
 ri Prologo Notam adscripsit.

(3) Syllabæ in Lascaris manu superscriptum à; ita
 ut legendum sit ἀπειρος, id est inexpertus, rudis, quod
 verborum sententiæ omnino congruit.

Continenter, nullo spatio interjecto, subsequuntur, non Auctoris, sed ejusdem, ut videtur, Scholiastæ, qui in utriusque Prologi fine comparet, hæc verba:

Οὗτος ὁ ἀρποκρατίων ἐνταῦθα τὴν βιβλίον ἐπλήρωσε καὶ ἕτερον αὐτοῦ βιβλίον ἐκ τούτων τῶν λεγομένων κυρανίδων ἡμεῖς οὐχ εὔρομεν· ἀλλ' ἐν τούτῳ μὲν ὅσον διεφάνει ἀρποκρατίων πρὸς τὸν κυρανὸν ἢ ἕτερος ἑτέρου ἅπαντα κατὰ λόγον ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν ἀμφοτέρων ὡς ὑπόκειται σωτέα τὸ βιβλίον μηδενὸς καταφρονήσας λόγου. νῦν δὲ μετελεύσομαι ἐπὶ τὰς τοῦ κυρανοῦ ἑτέρας βιβλίους· ὅπως καὶ παρ' αὐτῶν ἀφελιτῶμεν:—

Id est:

Hic Harpocratio Librum hoc loco absolvit. Nos verò alium ejusdem librum ex iis, qui Kyranides dicuntur, neutiquam invenimus. Sed quum Harpocratio à Kyrano dissideat, sive alter ab altero sit diversus; omnia secundum rationem colligens, ex utroque, ut propositum est, Librum contexui, nullam rationem aspernatus. Nunc autem ad alios Kyranii libros accedam, ut iis etiam adjuvemur.

Ex quibus sanè verbis palàm est, Scriptorem alium ab *Harpocratiōne*, et à *Kyranidum* Auctore, sive is *Hermes Trismegistus*, sive *Kyranus* fuerit, intervenisse, qui utriusque Libros, habito rerum delectu, concinnavit.

Adducta modò Græca verba excipit *Constantini Lascaris* rubris litteris Subscriptio: Τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου, quâ proximè superioris Libri Titulus expletur.

37. Κυρανίδος βιβλίον β' περὶ τῆς τῶν ζῴων δυνάμεως. *Kyranidis* Liber II. de Animalium virtute. Incipit: Ἄρκτος τὸ ζῷον ἐστὶ θηρίον δασυὸν νωθρὸν κατὰ πάντα εἰκὸς ἀνθρώπου. Desinit: εἰσὶ δὲ καὶ ἀκυτόκια ὑποθυμώμενα καὶ πελαπτόμενα:—

53. averso. Κυρανίδος βιβλίον γ' περὶ τῆς τῶν πετεινῶν δυνάμεως. *Kyranidis* Liber III. de Avium virtute. Incipit: Αετός ἐστὶ βασιλεὺς πάντων τῶν ὀρνέων. Desinit: τὰ δὲ τῆς θαλασσίας χελώνης βρωθέντα σεληνιακοὺς θεραπεύουσιν:—

67. Κυρανίδος βιβλίον δ' περὶ τῆς τῶν ἰχθύων δυνάμεως. *Kyranidis* Liber IV. de Piscium virtute. Incipit: Αετός ἐστὶν ἰχθύς ἀλέπιδος ὁμοῖος ἰέρακι ἰχθύι μελανότερος δὲ Desinit: πρώτον δὲ περὶ τῶν ἐν γῆ μετὰλλων τὴν ἰσορίαν ποιήσομαι:— Quæ quidem clausula testatur,

(5) In *Polyhistoris Litterar.* Vol. I. Cap. XI. pag. 99. Edi-

Auctorem, quisquis est, *Metalloꝝ* descriptionem promisisse.

Jam verò si Prologos duos supra editos, Anonymique Annotationes cùm utriusque, tum primo Operis Libro subnexas, sedulo explores; hæc summam collegeris: *Hermetem Trismegistum* esse Libri Auctorem; Librum in columnâ ferreâ Syriacis litteris incisum, deinde in antiquiori Codice interpretatum; ei *Kyranis* nomen inditum, totumque Opus in tres, aut potius quatuor, ut supra annotavimus, *Kyranides* distributum; idem *Kyranii*, nescio cujus, Persarum Regis opus esse apud nonnullos constare; eundem præterea Librum ab *Harpocratiōne* prope urbem *Alexandriam*, ab Alexandro Magno conditam, inventum atque explanatum; *Anonymum* denique, sive Annotatorem, sive Collectorem extitisse, qui ex utroque *Kyranii* et *Harpocratiōnis* opere Librum hunc non sine delectu se composuisse ait, cæterasque etiam *Kyranides*, sive Libros digessisse.

Operis autem Msti, quoad argumentum, Descriptio, cùm eâ optimè convenit, quam Fabricius exhibet *Biblioth. Græca* Vol. I. pag. 68. Num. XII. nisi quòd hujus Liber Quartus Pisces tantum *quadraginta et quatuor* complectitur, illius verò *quatuor et septuaginta* continere memoratur. Præterea in Codice nostro non *Hymnos* illos singulis Herbis subjectos invenio, quos *Morhofio* (5) teste, in exemplari Græco extare *Gaulminus* tradit; si tamen excipias in *Bryoniam* tres, unum ex *Harpocratiōne*, duos ex *ἰέρα λόγῳ* et *κυρανίῃ*, tres ex *Kyrano*; et in *Dracunculum* Herbam unum, qui omnes Primo *Kyranidis* Libro comparent.

Utinam verò Codex alius suppeteret, quicum nostrum conferre possem! Sed nudam inspicere tantum licuit Cæsarei Codicis recensionem, *Medica et Astrologica Hermetis Opuscula* continentis, quam Nesselianus Catalogus *Parte III.* pag. 33. exhibet. Noster itaque Librorum II. III. et IV. sive argumentis, sive initiis planè congruit cum III. IV. et V. ejusmodi Opusculorum; in iis tamen nullum prorsus occurrit, cui Primus respondeat.

Cæterum *Kyranidis*, vel *Kyranidum* exemplaria aliter atque aliter inscripta, Græcis adhuc tenebris obruta latent in Bibliothecis aliquot, puta Regiâ Parisiensi, *Cod.* 3482. quem-

tion. IV. anni MDCCXVII.

quemadmodum refert Montfauconius *Paleographia Græca* pag. 65; non *Bibliotheca Coisliniana*, ut Fabricius allegat.

75. Interjecto foliorum prope duorum vacantium spatio. Ἀρποκρατίαν καίσαρι αὐγούστῳ χαίρειν: - Harpocratio Cæsari Augusto gaudere. Initium: Πολλῶν ἐπιχειρήσαντων ἐν τῷ βίῳ σεβαστῆ καῖσαρ παραδύνασι πολλά παράδοξα μηδένος ἑὸς τέλος ἀγαγεῖν τὰς ἐπαγγελίας δυναθέντος. Finis: εἰδὲ ὤμους θέλει χυλοῦς ἐκζέσον μετὰ δὲ ταῦτα σκεύαζε καθ' ἐκάστην δύναμιν: -

Hæc nimirum est *Harpocratonis* ad Imperatorem, nescio quem, Epistola, sive Præfatio, Librum *Necepsi* (Regis Ægypti) quatuordecim tum Lapidum, tum Herbarum remedia, secundum ordinem Signorum Zodiaci complectentem, ipsi dedicantis. Ita Operis argumentum in eadem Præfatione Auctor ipse his verbis disertè aperit: „εὖρον δὲ βιβλίον πινά νεχρῶ (6) ἰδ' ἑραπειᾶς „ὄλου τοῦ σώματος καὶ παντὸς πάθους κατὰ „ζώδιον περιέχουσαι διὰ λίθων τε καὶ βοτανῶν. „ Id est: *Inveni autem Librum quemdam Nechepso XIV. remedia omnis corporis et omnis morbi secundum Signum per Lapides et Herbas complectentem.*

78. Sine aliâ Inscriptione, quàm his voculis Κεῖδός ζώδιον ᾱ, superiori margini præfixis, sequitur ipse Liber, cujus initium: Ἀπὸ φαμενῶν δευτέρας καὶ ἐκάδος ἦτοι δυτροῦ ἰῆ κατὰ δὲ ῥαμαίους ἀπὸ ἰε καλανδῶν ἀφριλλίου πρῶτη βοτάνη ἡλελίσφακος. Sed is maximâ sui parte deficit, quippe qui Signum vix quartum, id est *Cancrum*, attingat; hoc enim sine mutilum in hæc verba desinit: πρὸς δὲ τὰ ἐν θάρακι ῥήγματα οἷον ἀρτηριῶν καί; ideoque à *Constantino Lascari* cæteris Signis, ubi primum apparerent, exscribendis sex et amplius foliorum spatium relictum est.

Quis autem hic *Harpocratio*? Idem esse omnino videtur, quem *Kyrani* Libros invenisse atque explanasse prædiximus. Neque alium prætereà censemus (licet Medicarum rerum disciplina ab Arte Rhetoricâ, vel Grammaticâ non parum abhorreat) quàm *Harpocratonem* illum *Alexandrinum Rhetor-*

rem, cui *Suidas* Lexicon attribuit; præsertim quum ipse in hujus Libri Præfatione, se in Asiæ regionibus Grammaticam exercuisse, tandemque *Alexandriam* contulisse profiteatur. En ejus verba: ἀσκήσας γραμματικὴν ἐπιστήμην ἐν τοῖς τῆς ἀσίας κλίμασι καὶ πάντων τῶν ἐκεῖ βελτίων γενόμενος, διήγων ἕως πινός τῆς ἐπιστήμης ἀπολαύειν καὶ πλεῖστας περὶ (leg. παρὰ) τὴν πελαποῦδαρον ἀλεξάνδρειαν μετὰ συχοῦ ἀργυρίου τοῖς ἐντελεστάτοις τῶν φιλολόγων παρῶδουον καὶ φιλοπονίας ἔνεχε καὶ σωίστως ὑπὸ πάντων ἐπαινούμενος. Hoc est: *Quum Grammaticam Artem in Asia regionibus exercuissem; omnibus ibi degentibus præstantior factus, decrevi fructum ex aliqua scientia capere; quumque ad Alexandriam mihi summè expetitam, ingenti pecuniâ partâ, navigassem, Philologos perfectissimos antecessi, ab omnibus cum propter studium, tum propter intell gentiam laudatus.*

Jam verò, ut de Ætate, quâ ille vixerit, inter Criticos minimè convenit: ita etiam minimè liquet, cuinam Imperatori Librum nuncuparit; siquidem Titulum *Cæsar Augustus*, quem Scriptor adhibet, cuivis aptare, quasi *galeatum*, possis.

Postremò de tali vel *Harpocratonis*, vel *Necepsi* Regis opere nihil Fabricii, nihil aliorum Bibliothecæ: quare ineditum facilè existimem. Unum tamen, antequam aliò me vertam, non possum non admonere, quòd in Catalogo *Nesseliano* inter *Medica et Astrologica Hermetis Opuscula*, de quibus supra, primo loco appareat Opusculum huic nostro non absimile, nempe *De Herbis sacris duodecim Signorum Zodiaci et septem Planetarum*; sed utriusque initia minùs inter se consentiunt.

86. Intervacante sex et amplius foliorum intervallo, *Πεδανίου διοσκοουρίδου ἀναζάρβειως περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γενοῦ ποιότητων δηλουμένων κρᾶσεων*. *Pedanii Dioscoridis Anazarbei de Qualitatum, quæ ex re sapore præditâ manifestantur, Temperamentis*. Initium: Οὐτ' ἐξ ὁσμῆς ἐστιν ἀσφαλὲς τὸ τεκμαίρεσθαι περὶ τῆς κρᾶσεως τῶν αἰσθητῶν σωματῶν. Finis: τὸ δὲ ἐλαιῶδες ὑγραίνει μαλάττει χαλαῖ:

lil 2

EO-

Astrorum et Legum Tabulas Rex condidit idem, Jura Solo docuit scribere, Jura Polo.

Sed omnium hujusmodi Nominum Latinis auribus minimè absonum et absurdum *Necepsus*, quo usus est *Ausonius* ad *Pont. Paulinum* *Epist. XIX. versu 20.*

Quique magos docuit mysteria vana Necepsus.

(6) Ille Rex, ut annotat Fabricius *Biblioth. Græca* Vol. XIII. pag. 344. variato multifariam nomine, *Nechepson*, sive *Nechipson*, sive *Nichepson*, vel *Nichepsus*, vel *Necepsus* appellatur. Quibus addendum ex nostro *Codice* *Nechepso*, atque ex *Firmici Matheseos* Lib. IV. Cap. 16. *Necepso*, qui ab eo salutatur *Justissimus Imperator, optimus quoque Astronomus*, Tituli profectò *Alphonsum X. Hispaniarum Regem* mirificè decentes, ex cujus duplici laude subitum *Distichon* emicuit:

Eodem averso. Περὶ τῆς τάξεως καὶ ἀποτάξεως τῶν κρᾶσεων. De ordine et abscessu Temperamentorum. Initium: Τὸ μὲν δὲ σύμμετρον φάρμακον ὡς ὁμοίας εἶναι κρᾶσεως. Finis: καὶ ῥοῦς καὶ συμπηρία:

Hæc duo sive Capita, sive Sectiones, quas apud Dioscoridem frustra quaras, extant etiam in hujus Voluminis Cod. LXXXIV. fol. 132. averso.

87. Præfixo tantum hujusmodi Lemmate: ἄ τὸ ἐλλείπον τοῦ ἐπομένου, id est ἄ. Quod deficit in (Opere) sequenti. Pars nimirum ex Initio proximè sequentis Commentationis Περὶ δυνάμεως πινῶν βοτανῶν, &c. quæ Pars incipit: Ἀβρότονον θερμαίνει καὶ ξηραίνει κατὰ τὴν γ' ἀπόστασιν; desinit in Vocem Α'λες his verbis: αἱ δὲ (leg. οἱ δὲ) κεκαυμένοι διαφοροῦσι μᾶλλον:—

89. Περὶ δυνάμεως πινῶν βοτανῶν ἐκγραφὴν ἐκ τῆς βίβλου πεδανίου διοσκουρίδους (sic) ἀναζάβρωσος κατὰ ἀλφάβητον. De quarumdam Herbarum virtute, ex Libro Pedanii Dioscoridis Anazarbei descriptum secundum Alphabetum. Incipit: Αλθαία ἢ ἐνιοὶ τῶν λατίνων ἐπίσκοπον καλοῦσι. Desinit in Ω'ον, Ουμ, his verbis: φλέγμονάς τε ὀφθαλμῶν παύσει σὺν ἐρίφῃ ἐπιπέθεν μγέντος ῥοδίνου ἢ οἶνομέλιτος:—

Continuò subit idiographa rubris litteris Subscriptio:

Κωνσταντῖνος ὁ λάσκαρις ἐξέγραψε χρώμενος ἐν μεσσηνῇ τῆς σικελίας α υ. ὀδ.

Hoc est:

Constantinus Lascaris exscripsit utens (sive ad usus suos) Messana in Sicilia MCCCC LXXIV.

Alteram, prætermisso Auctoris nomine, de Potestatibus Plantarum, Fructuum, Animalium, Metallorum, &c. Scriptionem Litterarum ordine pariter digestam reperias in proximè citato hujusce Voluminis Codice LXXXIV. fol. 133. præsentis quidem Commentationis planè gemellam, à Voce Ἀβρότονον ad Α'λες; sed in cæteris, ut ex cujusque Litteræ Vocabulorum Initio, Serie, Fine, Explanatione apparet, prorsus alienam, ac ferè dimidio minorem. Quæ cum ita sint, alium illius, hujus alium esse Collectorem meritò affirmes.

147. averso. Περὶ ἀντιβαλλομένων. De Succedaneis (Medicamentis). Hæc Galenus in Libro ejusdem argumenti vocat Ἀντιβαλλόμενα, Dioscoridemque de his scripsisse testatur. An verò id illi Opusculum adscribi debeat, non satis constat. Certè Sum-

marium est, idque minùs integrum; quippe seriem Litterarum A et B, particulamque ex initio Γ tantum contineat. Cujuscunque demum, et quantulumcunque sit; ut prolem adhuc inaspectam, et Parentis vel suspitione non ignobilem, accipe.

Περὶ τῶν ἀντιβαλλομένων.

Ἀντὶ ἀψιθίου ἀβρότονον: ἀντὶ ἀβροτόνου ὀρίγανον: ἀντὶ ἀμειψῶ ἀνισον: ἀντὶ ἀπόρου ἀσάρου ρίζα: ἀντὶ ἀγχοῦσις ὑάκινθος: ἀντὶ ἀλός ἀμμονιακοῦ ἄλας κωπαδόκιον: ἀντὶ ἀργαμάνης σέρυρον: ἀντὶ ἀλόης κόπρος ἤβρωσος: ἀντὶ ἀμύλου γύεις: ἀντὶ ἀσπαλάθου ἐρίκης καρπός: ἀντὶ ἀμυγδάλων πικρῶν ἀψιθιον: ἀντὶ ἀρμενίου μέλι ἰνδικόν: ἀντὶ ἀραβικοῦ εὐφόβιον: ἢ ἐπιθυμον: ἀντὶ ἀσφοδέλλου ρίζης σούτλου χυλός: ἀντὶ ἀειζώου χυλός φύλλων θρίδακος: ἀντὶ ἀσφάλτου ἄγνου σπέρμα: ἢ γῆ ἀμπελίτις: ἀντὶ ἀλόης ἰνδικῆς λύκιον ἢ κενταύριον: ἀντὶ ἀραβίας χαλίου χύλισμα: ἀντὶ ἀνίσου δάυκος: ἀντὶ ἀλός ἀνθοῦ σενδαράχη: ἀντὶ ἀραχὸς σίσαιμον: ἀντὶ ἀρηιοσφίδος φοινίκη συεακή: ἀντὶ ἀσάρου ζιγγίβερη: ἀντὶ ἀρμάρα κάρδαμον βαβυλόνιον: ἀντὶ ἀρσενικής σενδαράχη: ἀντὶ ἀριστολοχίας κλήματος ρίζα: ἀντὶ ἄκτης βοτάνης ἀκανθα κερατίνη:

Ἀρχὴ τοῦ β:

Ἀντὶ βισάσαι πηγάνου ἀρηίου σπέρμα: ἀντὶ βδελίου σφάγνος ἀρωματική: ἀντὶ βαλαυσίων κυτίνης ρυάς: ἀντὶ βρύθιας πίασα ἢ κοινή ἐψιθία μετὰ ὄξος: ἀντὶ βουαρίτωσος σιλβῶν βδουσσῶν: ἀντὶ βαλσάμου ὀποῦ σμύρνη σακτὴ: ἀντὶ βουτύρου γάλα βόιον ἐπιπαγόν:

Ἀρχὴ τοῦ γ:

Ἀντὶ γλυκυρίζης σικαμίνου χυλός:

149. Interjectò unius folii vacantis spatio, Τοῦ ὑπερτίμου ψαλοῦ (leg. ψαλλοῦ) περὶ λίθων δυνάμεων. Honoratissimi Pselli de Lapidum Virtutibus. Initium: Αἰτιολογήσασθα μὲν σοὶ τὰς ἐν τοῖς λίθοις δυνάμεις οὐκ ἂν πολμήσαιμι. Finis: τοὺς δὲ λόγους αὐτῶν καὶ τὰς ἀγτίας παρὰ τοῖς ἀνω θησαυροῖς ἔασον: Libellus typis jam notus.

153. Folio puro interposito, Τοῦ ἀγίου ἐπιφανίου περὶ τῶν ἱβ λίθων: Sancti Epiphani de XII. Lapidibus. Initium: Σάρδιον τὸ βαβυλωνιον καλούμενον πυρωτὸς μὲν ἐστὶν ἀματάδης. Finis: Ονύχιον ξανθὸν μὲν ἐστὶν· εὐρίσκεται δὲ ἐν οὗτος ἐν τῷ αὐτῷ ὄρει:—

Hic non est S. Epiphani de XII. Gemmis, quæ erant in veste Aaronis, Liber integer, sed Epitome tantum, quæ in ejus Operum Editionis Coloniensis, Anni MDC-LXXXII.

LXXXII.

LXXXII. Vol. II. pag. 233. Franc. Turriano interprete, occurrit.

-155. Περὶ λίθων Διοσκουρίδους (sic). Dioscoridis de Lapidibus. Is Commentarius XXXVII. Lapidum appellationes, formas, medicasque potestates ordine Litterarum breviter enarrat, videturque ex ampliori Dioscoridis opere, alienis tamen quibusdam adjectis, excerptus; inter ejus tamen vel edita, vel inedita, sive genuina, sive supposita Scripta minimè occurrit; neque de illo in Mstorum Bibliothecis ulla extat mentio. Quamobrem pretiosos hujusmodi Lapidés, ne diutius in obscuro lateant, imò ut publico splendeannt usu, juvat hîc statim producere. Eosdem verò sic typis expoliendos curavimus, ut quicumque in archetypo Exemplari rubris litteris minutis initio denotantur, ii majusculis initialibus insignes appareant; singulorumque Descriptio non continenter, quemadmodum in Msto, procedat; sed divisè et articulatim interquiescat.

Περὶ λίθων Διοσκουρίδους.

Λιθάργυρος ἀγαρηνὸς μάρπη ἢ μὲν ἐμολιβόπιδος ἀμμου γεννᾶται χρονομένη ἄρρη τελείας ἐκ πυρώσεως ἢ δὲ, ἐξ ἀργύρου· εἴτε ἐκ μολιβδου γίνεται δὲ ἐν ἀπικῇ ἢ ἰνδία ἢ σικελία καὶ ἰαπωνία:

Λίθος ἀγήρατος: } Hi duo, vacuis interjacentibus
Λίθος ἀετίτης. } spatiis, descriptione carent.

Λίθος αἱματίτης ῥωμαῖοι αἱματίνας· ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν χροῶν ὁμοιότητος παραξίβόμενος γὰρ ἀκόνας αἱματώδη χύλον ἀνίστη· τοσοῦτον μετέχων τῆς φύσεως ὅσον ἢ τῆς φύσεως. οὗτος τριβόμενος ἢ πινόμενος αἱμορραγίαν παύει· ἢ αἱμάτων πύσσειν ἀρμόττει· ἢ πᾶσιν ἔλκεσι ἢ δυσουρίαις ξηρὸς δὲ λειωθεὶς καταφέλλει τὰ ὑπερσπαρκούντα· σὺν δὲ γάλακτι γυναικείῳ ὑφαίμοις ὀφθαλμοὺς θεραπεύει:

Λίθος ἀσπίος ὁ ἐν νάσῳ γενόμενος μακράδης.

Λίθος ἀρμένιος ἀγαρηνὸς λαζουέρδ.

Λίθος γαιώδης ἄφρη γάγχαρ ἔλαρ· οὗτος φύσει ἢ ξηραίνει ἢ ἀποκαθαίρει τὰ ἐπισκοτούντα τῆς κόρας· χροῶν δὲ μεθ' ὕδατος μαθῶν ἢ ὀρχέων παύει φλεγμονάς:

Λίθος γαγάτης ὁ ἐν λυκία εὐεισιόμενος παρὰ τὸν γάγην ποταμὸν· ξηραίνει δὲ ἰκανῶς ἢ μαλάσσει· ἢ διαφορεῖ. τὸ ἀφέψημα δὲ αὐτοῦ πινόμενον ἔλμινθας ἐκπνᾶσσει· ἢ περιεπιόμενος κεφαλαλγίας χροῶν παύει· ἢ ἀκντοκίας ἐργάζεται τῇ χειρὶ κρατούμενος· πρῶτον γινόμενος δὲ πυρὶ καὶ ἐν οἴνῳ σβεννύμενος ἀφελᾷ καρδιακούς τοῦ οἴνου· παθὲντ:

Λίθος γαλακτίτης παραπλησίαν τῷ μορξῶ χροῶν ἔχων· ὑπόχλωρον ἢ γαλακτώδη χύλον ἀνίστη· οὗτος πολυγάλοις τὰς γυναίκας ποιῶ λουσαμένας ἢ μεθ' ὕδατος ἢ οἴνου πύσσει· μίγνυται δὲ καὶ ὀφθαλμικῶς δυνάμει· φασὶ δὲ αὐτὸν περιεπιόμενον τραχήλων παίδων ὀδοντῶντων ἐκφυσι παρασκευάζει:-

Λίθος ἠλέκτρον ἢ λυγρούριον ἢ σούχρον πινόμενος οὗτος ἰᾶται δυσουρίαν· ἢ σωματικούς ἀφελᾷ ἢ ἀρριάσει· ἢ τὸ ἠλεκτρον δὲ σὺν ματρίχῃ πινόμενον, ἀλγῆματα σωμαχοῦ ἰᾶται:

Λίθος ἀνθερακίας γίνεται μὲν ἐν σιθία ἐν ποταμῷ τῷ λεγομένῳ πόντῳ· δύναμιν δὲ ἔχει τὴν αὐτὴν τῷ γάγῃ: ἰσθρίται δὲ ἐκθερμαίνεσθαι ὑφ' ὕδατος· σβέννυσθαι ὑπὸ ἐλαίου χαθάπερ ἢ τὴν ἀσφαλτον:-

Λίθος ἰασπις ἄφροι ζομουράδ· ὁ μὲν τίς ἐστὶ σμαραγδίζων· ὁ δὲ κρυσταλλίζων καὶ φλέγματι εἰκῶς· ὁ δὲ, ἀερίζων· ὁ δὲ χαπνίζων· ὁ δὲ, λευκίζων· ἢ ἀποτίλβων· ὁ δὲ, τερμηθίζων· δοκοῦσι δὲ πάντες εἶναι φυλακτῆρα περιεπιόμενοι· ἢ ἀκντοκίαν ἐργαζόμενοι· ἢ ἀλγῆματα σωμαχοῦ ἰώμενοι· ἢ ὀδύνης:

Λίθος ἰασπις ἀγάτης ἐκ τῆς σμαραγδιζούσης ἐστὶν ἰασπίδος ἢ τοῦ ἀγάτου· δύναμιν δὲ ἔχει διψοῦς παυστικὴν· ἢ ὑδρωπικοῖς βοηθεῖ· καὶ ἠπατικοῖς ἢ περιπνευμονικοῖς πινόμενος· καὶ τὸ σῶμα εὐανθὲς ποιῶ:-

Λίθος ἱερακίτης ἢ ἰνδικὸς περιεπιόμενος μῆρῳ δεξιῷ τὰς αἱμοραΐδας ἀναξηραίνουσι, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπειράθημεν· ὁ δὲ διογένης ἐν τῷ περὶ λίθων οὕτω φησὶν, ἱερακίτης λίθος ὑπόχλωρος μὲν ἐστὶ καὶ πρὸς τὸ μέλαν ἐπικλίπει· δύναμιν δὲ ἔχει ἀναξηραίνουσαν αἱμοραΐδων:

Λίθος ἰνδικὸς τὴν μὲν χροῶν ἐστὶν ὑπόπυρος· τριβόμενος δὲ πορφύρου ἀνίστη χύλον· καὶ μετ' ἀκράτου οἴνου πινόμενος, αἱμοπτοϊκοὺς ἀφελᾷ· καὶ αἱμοραΐδας ἀναξηραίνει:

Λίθος κίσπηρις ῥυπτικῆς ἐστὶ δυνάμει· ὡς καὶ ἡσμέρις· λαμπαρύνει τοὺς ὀδόντας:

Λίθος ἰασπις χαλούμενος ὁ ἐκ τῆς αἰθιοπίας κομιζόμενος, ὑπόχλωρός ἐστὶ ἢ γαλακτώδη χύλον ἀνίστη· ἢ διὰ τοῦτο ἀρμόζει εἰς τὸ χαθάρα ἢ ῥύψαι τὰ χωρὶς φλεγμονῆς ἐπισκοτούντα τῆς κόρας:

Λιθοκόλλα μίγμα οὔσα μαρμάρου ἢ λίθου λιπαροῦ ἢ ταυροκόλλης· δύναται δὲ περὶ πυρὶ τρίχας κολλᾶν:

Λίθος μελιτίτης ἠδύτης ἢ θερμότητος μετελιφε· ἢ διὰ τὴν χροῶν οὕτως ὠνόμαται· ἐργεῖ δὲ ὁμοίως τῷ γαλακτίῳ:

Λίθος μορξῶς οἱ δὲ λευκογραφίδα χαλοῦσι κατ' ἀγυπτον γινόμενῃ· τούτῳ χροῶν λαμπαρύνουσι τὰς ὀδόντας:

Λίθος μαγνίτης εἴτε ἠρακείας ἄφροι χαζαρμῆς· πα-

ραπλησίαν ἔχει δύναμιν τῶ αἱματίτη· ξηραν-
τικὴν καὶ ῥυπτικὴν καὶ ἐλκτικὴν. ψυχρὰν καὶ ξη-
ρὰν τῆς β τάξεως. φασὶ δὲ χειραγροῦς ἢ πο-
δαγροῦς κρατούντας αὐτὴν, ἀνοδύνας διάγειν·
βοηθεῖ δὲ καὶ ἀσασμοῖς. ἄριστος δὲ ὁ τὸν σιδή-
ρον εὐχερῶς ἔλκων· καὶ τὴν χροῶν κυανίζων· πυ-
κνὸς δὲ καὶ οὐκ ἄγειν βαρῦς· εὐεργεῖ δὲ εἰς ὅσα
καὶ ἡ σκαρία τοῦ σιδήρου:

Λίθος νάξιος· καὶ τὸ τῆς νάξιας ἀκόνης ἀπότριμ-
μα ψυκτικὸς ἐστὶ δυνάμεως. ὅθεν καὶ μετ' ὄξους
ποθὲν σπλήνα ἀνορθῶν καὶ ἐπιληψίας ἀφελῆν καὶ
ποδαγρικοῖς μετὰ ροδίνου προσάγεται:

Λίθοι μέλαρες πλακώδεις ἀσθενὴ φλόγα γεννῶν-
τες εἰ κατὰ πυρὸς ἐπιπθῆεν· οἱ ἐν τῇ κοίλῃ
συρία πλησίον τῆς ἱερικῶ ἐν λόφῳ γινόμενοι
ἐνθα καὶ ἡ ἀσφαλτος γίνεται ὅθεν καὶ τὴν ὁσμὴν
τοιαύτην κέκτικται. ἐχρησάμην δὲ αὐτοῖς εἰς
ἐνθύματα χροῶν ξηραντικοῖς καὶ κολλητικοῖς
οὔσι:

Λίθος σοφίτης ὁ μὲν τίς ἐστὶ πικρὸς καὶ πιμελώ-
δης σπονδυειδῆς ὁ δὲ, γραμμῆς ἔχων. ἰσόρηται
οὗτος λίθαρρον καὶ κεφαλαλγίας ἀφελῆν· καυ-
θεῖς δὲ καὶ ῥυπτικὸς καὶ θρυπτικὸς γίνεται δυ-
νάμεως· πινόμενος δὲ μετ' οἴνου λευκοῦ καὶ λε-
πτοῦ τοὺς ἐν κύσει λίθοις θρύπτει:

Λίθος ὄσρακίτης τὸ τῶν κεραμιδῶν· ῥυπτικὸς ἐστὶ
δυνάμεως· καὶ μᾶλλον ὁ ἐκ τῶν κλιβάνων· σαρ-
κώδης δὲ ἐστὶ καὶ δύσχητος ὁμοίως ὄσρακω· ὅ
χρῶνται ἀντὶ κισήρεως αἰ γυναικὲς πρὸς ἄρ-
σιν τριχῶν. ἐπέχει δὲ καὶ τὰ καταμήνια πινό-
μενον σὺν οἴνω. εἰάν δὲ πρὸς ἐπὶ ἡμέρας δ μετὰ
τὴν ἀφεδρον πῆν ὁ συλληψίαν ποιῆ· σὺν μέλιτι
δὲ ἐπιπθήμενον μασθοῦς φλεγμαινόντας ἀφε-
λεῖ· καὶ νομᾶς ἴσῃσι:

Λίθος ὄσρακίτης ὁ ἐκ τῶν κλιβάνων ὄσρακων ὃν
ἠφισιάδα καὶ γάρον ὀνομάζουσι· κάλλιψόν ἐστιν
ἐπουλωτικὸν φάρμακον:-

Λίθος πυρίτης ἀφ' οὗ ὁ χαλκὸς μεταλλεύεται·
οὗτος δένεται μέλιτι καὶ εἰς ἀνθρακίαν τίθεται·
καὶ ῥυπίζεται σιωεχῶς ἕως κυρτὸς γένηται· δύ-
ναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν καθαρτικὴν καὶ συ-
σταλικὴν τῶν ὑπερσαρκούντων:-

Λίθος χιτῶς εἶπε ἀμίαντον γεννᾶται μὲν ἐν τῇ
καθ' ἑσπέραν ἱβηρίᾳ· ἄριστος δὲ ἐστὶν ὁ περικρο-
κύζων εὐθρυπτός τε καὶ εὐχίτος· δύναμιν δὲ τὴν
αὐτὴν τῶ αἱματίτη ἔχει.

Λίθος σμίρις τουτέστι τῆς σμύρνης ἄφροι σμυβε-
δίν· ἐστὶ δὲ λιπαρὰ· ἥπις ἀλφουδῆ ἢ δακτύλοις
σμήχει· ῥυπτικὸς δυνάμεως οὔσι· χρησιμεύει
δὲ καὶ εἰς σαπῆματα οὐλῶν καὶ ὀδόντων σμή-
ξιν:

Λίθοι οἱ ἐν σπόγγοις εὐρισκόμενοι, θρυπτικὸς δυ-
νάμεως εἰσὶν· οὐ μὲν οὕτως ἰχυρᾶς ὡς τε τοὺς

ἐν κύσει λίθοις θρύπτειν. τοὺς δὲ ἐν νεφροῖς οἰ-
γῶ ποθέντες:

Λίθος συριγγίτης ἐστὶ λεπτὸς συριγγειδῆς δια-
πετραμένος. περὶ θάλασσαν εὐρισκόμενος καὶ ἐν
πέτραις κεκολλημένος· ἀπαρτῶμενος τοῦ πά-
χοντος ἄκρως ἀναξηραίνει κατορθοῖ τὰς σύριγγ-
γας. τοῦτον οἱ κούρσορες εἰσω βουβῶνων φοροῦσι:

Λίθος σεληνίτης ὃν ἀφροσελίον καλοῦσι διὰ τὸ
εὐρίσκεσθαι αὐτὸν ἐν τῇ σελήνῃ νυκτός. οὗτος
γεννᾶται μὲν ἐν ἀραβίᾳ λευκὸς διαυγῆς κοῦ-
φος. τούτου τὸ ξέσμα εἰς πότον διδάσκει ἐπι-
ληπτικοῖς· φυλακτήριον δὲ περὶ ἄμματα αὐ-
τῶ αἰ γυναικὲς χρῶνται· δοκεῖ δὲ δένδρεσι προσ-
σφῆθῆς, καρποφορίας ἐμποιεῖν:-

Λίθος σάπφειρος μετὰ γάλακτος ποθεῖς λεῖθη
ἰᾶται τὰς ἐπιτὸς ἐλκώσεις πᾶσας· καὶ ἔξω καὶ
ἰδρωτῆτος παύει· καὶ λεῖος τὰς ἐν γλώσσῃ διακο-
πὰς παύει· ξηραντικὸς δὲ ἐστὶ δυνάμεως· ὅθεν
πινόμενος τοὺς ὑπὸ σκορπίων πληγμένους ἀφε-
λεῖ:

Λίθος σμάραγδος ὀπτηθεῖσα καὶ λεῖθα μέλιτι ἀτ-
τικῶ μεγῆσα ἀμβλυωπίας ἰᾶται· καὶ περι-
πτομένη αἷμα ἐπέχει ὁ πόθεν ἀντυχοι φερό-
μενον:-

Λίθος συριακὸς ὃν πινεὶς κόλιθον καλοῦσιν· ἐστὶν ἰχυ-
ρὸς τὴν δύναμιν ἐν τῇ συρία τῆς παλατι-
νης γινόμενος· λευκὸς μὲν τὴν χροῶν. εὐρυθμῶ
δὲ τὸ χῆμα· γραμμῆς ἔχων ὡς ἀπὸ τοῦ γο-
ρουῖας· ὀνομάζεται δὲ ἰουδαϊκῶς καὶ τηκόλιθος.
ἐστὶ δὲ τῶν ἐν νεφροῖς λίθων δραστήριος δι' ὕδα-
τος θερμοῦ ποθεῖς· μετὰ δὲ μωρσίνου ἐλαίου πα-
δαγρικοῖς ἐπιχρῖόμενος βοηθεῖ· ὁ δὲ νεχεψῶς φη-
σι τρίψας τὸν τηκόλιθον μετ' ὕδατος καὶ ποιήσας
γλοῖου λεπτοῦ πάχος· καὶ ἀποξηρίσας τὰς τρί-
χας, χρίε κύσειν καὶ ἀδιδία· καὶ τήξεις τὸν ἐν κύ-
σει λίθον:

Λίθος ὑαλος λεῖος πινόμενος μετ' οἴνου λευκοῦ καὶ
λεπτοῦ, τοὺς ἐν κύσει λίθοις θρύπτει ἰκανῶς:

Λίθος φρύγιος ὁ ἐν φρυγίᾳ· ὅ οἱ βασιλεῖς χρῶν-
ται· γεννᾶται δὲ ἐν καταπαδοκίᾳ· ἄριστος δὲ
ἐστὶν ὁ ὠχρὸς καὶ μέσος καὶ βαρῦς· ἐστὶν δὲ δυνά-
μεως ξηραντικὸς καὶ ῥυπτικὸς:- Τέλειθ.

Hac in Descriptione Vocabula quorundam
Lapidum Agarenica, sive Africana re-
perias; sed ea à juniori Excerptore sive ex-
planationis gratiâ, sive eruditionis inserta
sunt; neque Opus continuò Dioscoridi, quod
ad rei summam attinet, abjudicandum cen-
seas.

158. Πυθαγόρου ἀρχιέστρος (7) προγνωστικὸν
πρὸς αὐγίαν πιμωτάτην. Pythagoræ Archi-
cestoris Prognosticon ad Augiam maxi-
mè honorandam. Incipit: Πολλὰ παθῶν καὶ
πολλὰ

(7) Pythagoratum nulli cognomen, vel epitheton ἄρ-

χιέστρος adjunctum uspiam inveni-

πολλὰ πειράσας τιμωτάτη μοι αὐγία ἔπεμφά σοι τὸ βιβλίον περιέχον πλινθίδα (leg. πλινθίδα) πάνυ χαριεφάτην. Desinit: εἰδὲ τὴν καὶ τὸ ἰγκαλούμενος νικᾷ :-

Hæc verba statim excipiunt *Plinthides*, sive *Laterculi* novem, ubi de prosperâ, vel adversâ duorum sive inter se litigantium, sive bellantium sorte, vel exitu, tum per amborum Nomina invicem collata, tum per eos, ex quibus componuntur, Numeros ostenditur Divinatio, cujus Præcepta et Exempla in ipsâ Præfatione traduntur.

Non multum absimilem *Pythagoræ* ad *Teiugem* Filium de eodem argumento Epistolam, sive Præfationem, subjectis etiam *Plinthidibus* novem, recensuimus edidimusque supra *Cod. LXXIV. pag. 337. col. 1. et 2.*

De *Pythagoræ* cognomento *Ἀρχιέτωρ*, neque de *Augiâ* illâ, honorabili fœminâ, ad quam idem scribit, nulla uspiam nobis occurrit mentio. Quum denique tot numerentur *Pythagoræ*, cuiusnam ex iis hoc Opusculi assignandum? Certè non minus ineditum videtur, quàm quod in proximè laudato Codice memoravimus.

159. averso. Prætermisâ Inscriptioe, *Ægrotantium salutis, vel mortis per Numeros Divinatio*, quorum duplex ordo Crucis figurâ intersectus, aliis supra brachia, aliis infra collocatis, vocabulis etiam ζῶν et θάνατος superiori ejusdem Crucis lineâ per medium sectis, in hunc modum exhibetur.

α	ι	ζα	η	ιγ	κε
β	ια			ιζ	κγ
γ	ιγ			ιθ	κη
δ	ιδ			κ	κγ
		θα	νατος		
ε	θ			κα	κθ
ς	ιε			κβ	λ
ζ	ιη			κδ	θ
η	ιβ			κζ	λα

160. Μηνολόγιον ἀστρολογικόν. Menologion, sive Calendarium astrologicum.
Id quidem accedit ad illud Περὶ ἐπισημασίαν Ἀστέρων Opusculum, quod Aetius adducit in *Sermone III. Tetrabibli, Cap. CLXIV*; sed illo est longè integrius uberiusque; nullum prætereà huic nostro simile alibi uspiam occurrit. Quamobrem ipsum hoc loco subnectere operæ pretium duximus. Ne autem

continuâ et indiscretâ dierum serie, ut in Msto, quasi obnubiletur; singulis diebus seorsum descriptis, grandioribusque litteris primis, Mensium nomina indicantibus, distinctum, ad majorem Lectoris commo-ditatem edere visum est.

Μηνολόγιον ἀστρολογικόν.

- Μηνὸς Μαρτίου δ' ἡμέρα δύσκολος.
- ἐν ἑ ἀρκυῶνες ἑσπερας ἀνατέλλει.
- ς χελιδόνες παίζουσι.
- θ βορρᾶς ἀναπνᾷ.
- ιβ πελαργοὶ φαίνονται· καὶ ὄρνιθες ἑσπεριοὶ δύ-
ρουσι.
- ιβ (sic) βορρᾶς πνᾷ.
- ιε τᾶχος δύνει.
- ιη τεφανὸς ἑσπερας ἀνατέλλει.
- ιθ ὁ λεγόμενος ἵππος ἕως ἀνατέλλει· καὶ νό-
τος πνᾷ.
- κ ἡμέρα δύσκολος καὶ βορρᾶς στεγνός.
- κᾶ ἰσημερία ἑαρινή.
- κγ τᾶχος ἑσπερας ἀνατέλλει· καὶ γίνεται τα-
ραχὴ τοῦ ἀέρος πρὸ ἡμερας καὶ μεθ' ἡμερας.
- κδ χειμῶν ἢ ἀνεμος.
- κε αἰτὸς φαίνεται· καὶ πολλάκις ὑέτος.
- κς ἑσπερας δύνει.
- κη χειμάζει.
- λ ἀγατος βορρᾶς πνᾷ:
- Μηνὸς Ἀπριλλίου ἃ πλειάδες ἀκρόνυχτοι φαίνον-
ται.
- β ἀνεμος ἢ βροχή.
- γ ἡμέρα δύσκολη.
- δ νότος πνᾷ.
- ς ζέφυρος.
- η ἀγατος ἡμέρα.
- ιθ πλειάδες ἑσπερίας κρύπτονται.
- κ (supple ἡμέρα) δύσκολος καὶ νότος πνᾷ.
- κε ὑέτος ἢ ζέφυρος.
- κς παχινίτης πνᾷ.
- κς (sic) ἄρων ἑσπερίας κρύπτεται.
- λ ἀνεμος ἢ ὑέτος:
- Μηνὸς Μαΐου ἃ ὑάδες ἄμα ἡλίου ἀνατολῆ ἐπι-
τέλλουσι.
- γ κύων ἑσπερίας κρύπτεται.
- δ λύρα ἑσπερίας ἐπιτέλλει· καὶ σφόδρα ἀλ-
λοιοῦται ὁ ἀήρ.
- ζ πλειάδες ἑῶι φαίνονται καὶ ἀρχεται ὁ ἀήρ
καθίσασθαι.
- η αἰξ ἑσπερας δύνει· καὶ ἔσονται βρωταί.
- ιβ πλειάδες ἐπιτέλλουσι.
- ιδ ζέφυρος πνᾷ.
- ις ὄρνιθες ἑσπερίας ἀνατέλλουσι· καὶ λίψ πνᾷ.
- ιθ ὑάδες ἕως φαίνονται· καὶ κύων ἑσπερίας δύνει.
- κ παχινίτης μέγας· καὶ δύσκολος ἡμέρα.
- κς νότος πνᾷ.

κγ ἀε

κγ αετός ανατέλλει κ' παραχὴ τοῦ αἰέρος γί-
 νεται πρὸ β ἡμερῶν καὶ μεθ' ἡμέρας.
 κδ αἰξ ἑσπερίος κρύπτεται κ' νότος ἀήρ πνῆ· κ'
 οἱ παχύνονται τελοῦνται.
 κε ὑάδες ανατέλλουσι.
 κη ὁ τῶν διδύμων ἄ ανατέλλει· ἄνεμος μέγας
 κ' βρονταί.
 λ παρκυῶν ἑσπερίος κρύπτεται κ' νότος ἔσται.
 Μηνὸς Ιουνίου β ἀήρ ἑσπερίος ανατέλλει.
 γ ἡμέρα δύσκολος· κ' ὁ ἄ τῶν διδύμων κρύ-
 πτεται· ἄνεμοι κ' βρονταί.
 ς ἀρκτοῦρος δύνει.
 θ δελφίς ἐπιτέλλει.
 ἰδ αἰξ ἑσπερία δύνει.
 ιε κύων ἑσπερίος δύνει.
 ιη ἡμέρα δύσκολος.
 ιθ αετός ἐπιτέλλει.
 κᾶ τροπὴ θερινή.
 κε ὠρίων ἑὼς ἐπιτέλλει· κ' ἀλλοιοῦται ὁ ἀήρ
 πρὸ ἡμερῶν.
 λ ἀειάδης σέφανος δύνει· κ' βορρᾶς πνῆ :-
 Μηνὸς Ιουλίου γ ἀρχὴ πρὸδρομος ἀνέμων.
 δ ὠρίων ὅλος ἐπιτέλλει.
 ς ἡμέρα δύσκολος.
 ι ἐτήσιοι ἀρχονται πνῆιν.
 ιε ὠρίων ἐμφαίνεται.
 ιθ κύων ἐπιτέλλει.
 κ ἡμέρα δύσκολος.
 κε λύρα δύνει· ἄνεμος ἔσται πρὸ ἡμερῶν καὶ
 αετός ἑὼς δύνει.
 λ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει κ'
 βορρᾶς πνῆ :-
 Μηνὸς Αὐγούστου ἄ ὁ λαμπαρός τοῦ ὑδρόχου δύνει·
 σφοδρὸς ἄνεμος πρὸ ἡμερῶν κ' μεθ' ἡμέ-
 ρας.
 δ ἡμέρα δύσκολος.
 ζ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει.
 ιγ δελφίς ἐπιτέλλει· μοχλώδης ὁ ἀήρ.
 ιε (supple ἡμέρα) δύσκολος· κ' λύρα ἑὼς
 δύνει.
 ιθ δελφίς ἑὼς δύνει· κ' τροπὴ χειμερναί.
 κε ὁ λαμπαρός τῆς λύρας δύνει· ἄνεμος κ' βρο-
 χὴ πρὸ ἡμερῶν κ' μεθ' ἡμέρας.
 κη παρκευρηγίτηρ ἑὼς ανατέλλει· κ' ἰφὸς δύνει·
 κ' πληροῦνται αἱ μ ἡμέραι ἀπὸ τῆς τοῦ
 κυνὸς ἐπιτολῆς :-
 Μηνὸς Σεπτεμβρίου β ἀνδρομος ἑσπέρας ανατέλ-
 λει· εὐχαρία ἔσται.
 γ ἡμέρα δύσκολος.
 ς αἰξ ἑσπερία ανατέλλει.
 ιη σάχης δύνει ἄνεμος ἢ βροχὴ τῆ ἐξῆς.
 ιθ περσεὺς ἀρχεται φαίνεσθαι· κ' σάχης ἑὼς
 ἐπιτέλλει· κ' ἀλλοιοῦται ὁ ἀήρ πρὸ β ἡμε-
 ρῶν.
 κτ ἡμέρα δύσκολος· κ' ἰσημερία φθινοπορινή· κ'

γίνεται μεγίστη παραχὴ τοῦ αἰέρος πρὸ β ἡμε-
 ρῶν ἢ μετὰ β ἡμέρας.
 κθ ὑάδες ἄμα ἠλίω ανατέλλουσι κ' νότος πνῆ :-
 Μηνὸς Οκτωβρίου β ὑάδες ἀκρόφυγοι φαίνονται κ'
 βορρᾶς πνῆ· ὁ δὲ πρὸφανος ανατέλλει· καὶ
 γίνεται σφόδρα μεταβολὴ τοῦ αἰέρος.
 ζ ἔριφοι ἑσπερίοι ανατέλλουσι· κ' γίνεται πα-
 ραχὴ τοῦ αἰέρος.
 η ὁ τοῦ σέφανου ἀήρ ἐπιτέλλει.
 ι ταύρου οὐρὰ δύνει· κ' παραχὴ ἔσται τοῦ αἰ-
 ερος πρὸ ἡμέρας κ' μεθ' ἡμέραν.
 ἰδ χειμάζει.
 ιε ὠρίων δύνει· ἄνεμος ἢ βροχὴ πρὸ ἡμέρας ἢ
 μεθ' ἡμέρας.
 ιζ ὑάδες ἑσπερίοι ἐπιτέλλουσι· κ' γίνεται πα-
 ραχὴ τοῦ αἰέρος.
 ιη χειμάζει νότος.
 κ ἀλλῆθος ὁ ἐπὶ τοῦ ἰσιόχου ανατέλλει σφόδρα
 ἄνεμος ἢ βροχὴ πρὸ ἡμερῶν ἢ μεθ' ἡμέρας.
 κᾶ ἡμέραι δύσκολος.
 κδ μὴ ανατέλλει.
 κε νότος πνῆ·
 κζ ὁ σκορπίος ἀρχεται ανατέλλειν παραχὴ τοῦ
 αἰέρος.
 λ ὑάδες ἀρχονται.
 Μηνὸς Νοεμβρίου ἄ λύρα δύνει· νότος πνῆ.
 ε ἡμέρα δύσκολος.
 ς πλειάδες ἑὼς δύνουσι· κ' λύρα ἐπιτέλλει.
 ζ σκορπίος κρύπτεται· κ' βορρᾶς πνῆ.
 ιᾶ ἡμέρα δύσκολος.
 ιβ ἄνεμος ἢ βροχὴ.
 ιγ πλειάδες δύνουσι· κ' γίνεται παραχὴ τοῦ
 αἰέρος πρὸ ἡμερῶν κ' μεθ' ἡμέρας.
 ιη χειμάζει.
 κ ἔριος δύνει· νότος πνῆ.
 κᾶ ὑάδες ἑὼς δύνουσι· κ' γίνεται παραχὴ τοῦ
 αἰέρος τῆ αὐτῆ κ' τῆ ἐξῆς.
 κβ χειμάζει.
 κγ πλειάδων δύσις.
 κτ κύων δύνει.
 κζ ὠρίων ἑσπέρας δύνει· καὶ σέφανος ἐπιτέλ-
 λει.
 Μηνὸς Δεκεμβρίου ἄ ὑάδες δύνουσι ἄνεμος ἢ βρο-
 χὴ.
 γ ἡμέρα δύσκολος.
 ἰ ἔριφοι ἑὼς δύνουσι.
 ιε αἰξ ἑσπερία δύνει· ἄνεμος σφοδρὸς.
 ἰδ αἰγόνερος ἀρχεται ανατέλλειν· χειμῶν μέ-
 γας.
 ιε ὁ λαμπαρός τῶν ὑάδων δύνει· ἄνεμος σφο-
 δρὸς.
 ιη χειμάζει.
 κᾶ παραχὴ τοῦ αἰέρος.
 κδ ἡμέρα δύσκολος.
 κε βορρᾶς.

κθ ὁ ἐπὶ τῆς λαβίδος τοῦ ὀρίωνος δύνει· χει-
μῶν ἔσται :-
Μηνὸς Ἰαννουαρίου β ἡμέρα δύσκολοϑ.
ϑ ζέφυρος ἀρκτώδης.
ἦ εὐρεῖ ἀρχή.
θ ἀετὸς ἐσπέρας δύνει· παραχὴ γίνεται πρὸ
ἡμέρας ἢ μεθ' ἡμέρας.
ιβ ἀπηνλιώτης πνεῖ.
ιδ ἡμέρα δύσκολοϑ.
ιζ παρθένος δύνει· κὶ γίνεται παραχὴ τοῦ ἀέ-
ρος πρὸ ἡμερῶν ἢ μεθ' ἡμέρας.
κβ ἐσπέρας δύνει τοξότης· παραχὴ ἰκανὴ τοῦ
ἀέροϑ.
κδ ἀρκτούρος ἀνατέλλει.
κϑ χελιδῶν φαίνεται· κὶ ὁ λαμωρὸς ἀστὴρ ἐν
τῷ λέοντι δύνει· κινεῖται ὁ ἀήρ πρὸ δύο ἡμερῶν.
κῆ δελφίς ἐσπέρας δύνει· κὶ χειμάζει :-
Μηνὸς Φευρουαρίου α̃ λύρα δύνει.
εὐρος πνεῖ.
β θολώδης ὁ ἀήρ.
λ (leg. γ) λέων σὺν τῇ λύρα δύνει.
δ ἀπαρκτίας πνεῖ.
θ βορρᾶς πνεῖ.
ι ἀφρον κρυπτόν ἀνίχει· κὶ ὁ δίδυμοϑ.
ιβ ἀπηνλιώτης πνεῖ.
ιγ ὁ τοξότης δύνει.
κ ὁ δίδυμος δύνει.
κα (supple ἡμέρα) δύσκολος· κὶ οἱ λεγόμε-
νοι χειλισένιοι πνέουσι· κὶ φαίνονται χελιδόνες.
κγ τὰ λεγόμενα ἀλκυόνια.
κδ ὑδροχόος ἀνίχει.
κε ἀρκτούρος ἐσπέρας ἀνατέλλει· καὶ γίνεται
παραχὴ ἰκανὴ τοῦ ἀέρος· πρὸ ἡμερῶν τριῶν.
κϑ ἡμέρα δύσκολος· κὶ ἀρκτούρος πνεῖ.
κζ ἰσὸς δύνει.
κῆ ζέφυρος πνεῖ :-

CXI.

Chartaceus in quarto, foliis duntaxat 73. chartâ eximii candoris, polituræ, densitatis; totus *Constantini Lascaris* manu descriptus, maximam verò partem Mediolani, anno MCCCCLXII. litteris plerumque nitidis atque elegantibus, nonnullis etiam initialibus auro ac multiplici colore insignitis: quo nimirum continentur *De Legibus*, id est, de Romanorum Principibus Legum conditoribus; *De Ordine Dignitatum et Officiorum*, *Aulæ scilicet C. Politanæ*; *Constantini Lascaris* in *Rhetoricæ Prolegomena* ex diversis; *Aristotelis* ad Alexandrum *Rhetorica*; *Trophonii* denique *Sophistæ* de *Rhetoricâ* *Libellus*.

Priora duo *Folia* penè omnino vacant,

Codicis Titulum duplici manu, utrâque recentiori bis descriptum solummodò complectentia.

Fol. 3. *Περὶ νόμων*. De Legibus. Hoc est, De Romanorum Principibus Legum Conditoribus, à *Romulo* usque Rege ad *Leonem* Imperatorem, cognomento *Sapientem*. Initium: *Ἐν τῷ δ' ψ ἦ ἔπει ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ῥαμύλος ἐβασίλευε ῥώμης κατὰ τὴν ἀ Ὀλυμπιάδα*. Finis: *τελευτᾶτος δὲ πάντων λέων ὁ σοφὸς διὰ πινος σαββατίου πρωτοσπαθαρίου τὰ δείγματα καὶ κώδικας καὶ ἰνσιτούτα κὶ νεαρὰς τοῦ ἰουπνιανοῦ ἐν βιβλίοις ξ τεύχεσι δὲ ὀργάνωσεν ἐξ κὶ αὐτὸς ρκ νεαρὰς πρῶσθεῖς*.

Eodem averso. + *Περὶ τῆς τάξεως τῶν ἀξιωματῶν κὶ ὀφφικίων*. De Ordine Dignitatum et Officiorum (*Aulæ scilicet C. Politanæ*). Initium: *Οἱ τοῦ βασιλείως υἱοὶ δεσπότῃ παρῖσανται τῶν ἀδελφῶν κὶ τῶν γαμβρῶν τοῦ βασιλείως δεσποτῶν καὶ αὐτῶν ὄντων*. Finis: *λογαριαστῆς τῆς αὐλῆς· κὶ ἀλλάτῃα*.

Hic Ordo ferè cum eo consentit, qui legitur in *Codini Curopalatæ Capite II. de Nominibus Officialium Palatii Constantinopolitani*, ex Editione Regiæ Parisiensis Typographiæ, anno M. DC. XLVIII. in folio. Quare ejus publicandi consilio supersedimus.

4. *Κωνσταντίνου τοῦ λασιάρεως εἰς τὰ πρῶτα γόμενα τῆς ῥητορικῆς ἐκ διαφόρων*. *Constantini Lascaris* in *Rhetoricæ Prolegomena* ex diversis. Initium: *Οἱ τῆς ῥητορικῆς τέχνης ἐξηγητᾶ, πρὶν ἀφασθαι τοῦ κειμένου ζητούσι πῖνα κεφάλαια*. Finis: *ἀ εἰ πῖς ἀγνοεῖ, οὐδὲν διαφέρει τῶν γράμματα μὲν ἀναγνωσκόντων· οὐδενὸς δὲ τῶν ἀνεγνωσμένων ἐπαϊόντων: ἔρρωσθε οἱ ἀναγνωσκόντες καὶ μέμνησθε :-*

Hæc Prolegomena testatur Auctor, se ex *Aristotele* et *Hermogene*, ejusque Explanatoribus concinnasse. In nullis verò Mstarum Bibliothecarum Catalogis memorata invenio, nedum typis excusa. Plura quidem *Lascaris* de Re Grammaticâ prodire; de *Rhetoricâ* tamen, quod sciam, nihil.

11. Grandioribus miniatisque litteris, *Αριστοτέλης Αλεξάνδρω βασιλεῖ εὐ παράτειν* :: *Aristoteles* Alexandro Regi bene rem gerere. Illius scilicet ad hunc *Epistola Rhetorices Libro præfixa*. Incipit: *Ἐπέσειλάς μοι ὅτι πολλάκις πολλοὺς πέπομφας πρὸς ἡμᾶς*. Desinit: *ἐκ τῶν δὲ τῶν ὑπομνημάτων σοι γεγραμμένων: Ἐρρωσο*.

14. Grandioribus etiam, miniatisque litteris, *Αριστοτέλους ῥητορικῆ* :: *Aristotelis Rhetorica*. Incipit: *Τρία γένη τῶν πολιτικῶν εἰσι*

λόγων. Desinit: πόλει δὲ συμφέρον πλῆθος πολιτῶν ἀγαθῶν.:-

Hujus margines bene multis Castigationibus Notisque Constantini Lascaris manu adscriptis conspersi sunt; tum eadem rubris litteris subscriptum:

Τέλος τῆς πρὸς ἀλέξανδρον ἀειστοτέλους ῥητορικῆς:— ἦν κωνσταντίνος ὁ λάσκαρις ἐν μεδιολάνῳ ἐξέγραψε χρώμενος. ἔπει αὖ ὕββ.

Id est:

Finis Aristotelis ad Alexandrum Rhetoricæ, quam Constantinus Lascaris ad usus suos Mediolani descripsit anno MCCCCLXII.

Hunc Aristotelis de Rhetoricâ Librum, perinde ac plurima ejusdem Opera è Græco in Hispanum sermonem convertit Vincentius Marinerius Valentinus. Atque hoc loco hujus Operum Catalogi publicandi fidem supra datam quàm libentissimè liberarem, præsertim quum præclaram ejus conficiendi occasionem nobis præbeat amplissima ejusdem Auctoris Lucubrationum Mstarum, in primis è Græco Interpretationum, copia, quam Regia Matritensis Bibliotheca nuperrimè comparavit. Sed veriti, ne aliorum Codicum interposita prolixior Recensio institutam male perturbet; illam in Prioris hujus nostri Catalogi Voluminis finem rejiciendam censuimus.

66. Τροφονίου σοφιστοῦ. Trophonii Sophistæ.

Titulum hunc minio depictum excipiunt concoloribus litteris Versus tres hujusmodi:

Εἰ ῥητορικῆς ἀκροάσασθαι θέλεις

Μὴ παραδράμῃς μηδαμῶς ταῦτα φίλῳ

Ὅδός γάρ ἐστιν ἀπλανής πρὸς τὴν τέχνην:—

Quos tali Disticho exprimere libuit:

Rhetoricam si scire velis, hunc nullus, amice, Prætereas, Artis nam via certa, Librum.

Trophonis quidem Grammatici frequens mentio; at Trophonii Sophistæ prorsus nulla. Igitur hujus, tanquam ignoti, alioquì non inficeti, Scriptoris concinnum Opusculum typis innotescere dignum judicavi.

Τροφονίου σοφιστοῦ.

Ἐπειδὴ τέσσαρές εἰσι αἱ ἀνωτάτω ζητήσεις φημί δὴ τό ἐστι· τί ἐστὶν ὁποῖόν τί ἐστι· καὶ διατί ἐστὶν. ἐξ ὧν αἱ μὲν δύο ἦτε τό τί ἐστι ζητούσα καὶ ἡ τὸ διὰ τί ἐστὶν ἐν πᾶσι ζητεῖσθαι εἰώθασι, πλὴν τῶν ὁμολογουμένων ἀνυπάρκτων. ἐπὶ σκείνοις γὰρ οὐδεμία ζητεῖται. αἱ δὲ λειπόμενα ἕτερα· οὐκ ἐν πᾶσιν ἀλλ' ἐν πῶσι, φέρεται πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάν-

των καὶ ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς ἥς μέρος καὶ τὸ παρὸν βιβλίον τὰς τοιαύτας ζητήσεις ζητήσωμεν· ἀλλὰ πρὸ τούτων ζητήσωμεν, τίνα μὲν εἰσὶν ἐφ' ὧν αἱ πᾶσαι ζητοῦνται ζητήσεις· τίνα δ' ἐφ' ὧν οὐ πᾶσαι ἀλλ' ἐνιαυ. ἔπειδὴ τοῖνυν πᾶν εἰς ζήτησιν ἀφοβαλλόμενον, ἢ τῶν ἀνυπάρκτων ἐστὶν ὡς τὰ ἐν ψιλῇ ἐπινοίᾳ ἢ τῶν νομιζομένων ἔχειν ὑπαρξίν ὡς οἱ ἀντίποδες ἢ ἱρίς καὶ τὰ ἐν τῷ ἀέρι σώματα· καὶ τούτων ἢ τῶν ἀμφιβαλλομένων ἢ τῶν ἀναμφιβόλων ταύτην ἔχοντων ἐπὶ μὲν τῶν ὁμολογουμένων ἀκπάρκτων οὐδεμίαν ἀνάγκη γενέσθαι ζήτησιν. ἐπὶ δὲ τῶν ὑπάρχειν νομιζομένων, ἐπὶ μὲν τῶν ἀναμφιβόλων, ὡς ἄνθρωπος λίθος ἅπανα φανερώς ὑφετήχασι τὸ μὲν εἶ ἐστὶν οὐ ζητεῖται· εἰ μὴ τό τί ἐστὶ δι' ὀρισμοῦ· ἀλλὰ δ' ὀνόματος μόνον ἀποδθίσεται· εἰ γὰρ δι' ὀρισμοῦ συνεκλείπει καὶ τὸ ὁποῖόν τί ἐστι διὰ τὸ τοῖς ὀροις συναναφαίνεσθαι· καὶ τὰς ἐν τῷ ὁποῖόν τί ἐστι γινόμενας διαφοράς. ἐπὶ δὲ τῶν ἀμφιβαλλομένων λαχόντων τὴν ὑπαρξίν, καὶ τὸ εἶ ἐστὶ καὶ τὰ λοιπὰ ζητεῖται· εἰ τό τί ἐστι καὶ τῶν δι' ὀνόματος· καὶ μὴ δι' ὀρισμοῦ ἀποδίδεται· πλὴν εἰ μὴ ἀτελής εἴη ὁ ὀρισμὸς· εἰ γὰρ ἀτελή ποιήσωμεν τὸν ὀρισμὸν τοῦ ὑποκειμένου, οὐ δηλοῦται τὸ ὁποῖόν τί ἐστὶν· οἷον ἐπὶ τοῦ θυμοῦ ὀριζόμενος γὰρ τοῦτον ζέσει εἶναι τοῦ περι καρδίαν αἵματος· οὐκ ἐσήμανα τὸ ὁποῖόν τί ἐστι. πολλά γὰρ εἰσι ζέσεις τοῦ περι καρδίαν αἵματος. εἰ δὲ προσθεῖς τὸ τέλειον εἶδος τῷ ὀρισμῷ τοῦ θυμοῦ, εἶπω ὅτι ζέσει ἐστὶ τοῦ περι καρδίαν αἵματος, δι' ὄρεξιν ἀνπιλυπύσεως, ἰδοῦ συνεφάνη καὶ τὸ ὁποῖόν τί ἐστὶν. ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς τοῖνυν τὸ εἶ ἐστι ζητεῖσθαι, οὐκ εὐλόγον ἦν. ἅτε δὴ ὁμολογουμένοι καὶ ἀναμφιβόλων λαχούσης τὴν ὑπαρξίν· ἀλλ' ἔπειδὴ πῆνες καὶ περὶ ταύτης ἀμφιβάλλουσιν οἱ καὶ διὰ παραλογισμῶν πινων ἀπαλλάσσει ταύτην καὶ ἀπαλεῖψαι τῶν ὄντων ἀουδάζουσι, φέρε τοὺς σκείνων λόγους προσθέντες τὰ ἐν αὐτοῖς σοφίσματα διελέξωμεν. πῆνες μὲν οὖν αὐτῶν τὴν ὑπαρξίν τῆς ῥητορικῆς διαρροῦντες, ἦν φασὶν ἢ ῥητορικὴ ὅτε οὐκ ἦν· εἰ δὲ οὐκ ἦν οὐδὲ γέγονεν· ἐπεὶ οὐδὲν τῶν μὴ ὄντων ὅσα γε κατ' ἀνθρώπους γίνονται· μόνου γὰρ θεοῦ ἢ τῶν ὄντων ἐκ τῶν μὴ ὄντων παραγωγή τε καὶ γένεσις· καὶ ὁ μὲν τῶν ἐκβαλλόντων τοῦ εἶναι τὴν ῥητορικὴν λόγος τοιοῦτος. ἐξελεγκτέον δὲ ἤδη καὶ τὸ ἐνὸν αὐτοῖς σοφίσμα. τοῦ γὰρ ὄντος διπλοῦν τὸ σημαζόμενον ἔχοντος, καὶ πῆ μὲν τὸ ἐνεργεῖα πῆ δὲ τὸ δύναμει σημαίνοντος, εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖα πῆ καὶ ταῦτα τὸ οὐκ ἦν παραλήφεται, καὶ παρὰ τοῦτο αὐτὴν τοῦ εἶναι ἐκβάλλει, διὰ τὸ εἶναι πῆ καὶ χεῖρον ὅτε οὕτω ἦν ἢ ῥητορικὴ, οὐ μόνον αὐτὴν τὴν ῥητορικὴν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας ἀναρῆσει τέχνας καὶ ἐπιστήμας· πᾶσαι γὰρ κατὰ δύναμιν οὔσαι τοσούτων γεγονάσιν ὕστερον κατ' ἐνεργεῖαν· καὶ πᾶσαι ἐκ τῶν μὴ ὄντων γεγονάσιν. εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ

τοῦ δυνάμει ἐλεγχθήσεται ψευδόμενος· ὅτι τοῦ εἰς ἐνέργειαν προχωρήσασθαι τὴν ῥητορικὴν· εἰ γὰρ ἦν ὅτε οὐκ ἦν ἡ ῥητορικὴ δυνάμει, οὐδ' ἂν εἰς ἐνέργειαν ποτὲ προχωρήσειεν· ὁρᾶται δὲ προχωρήσασθαι· εἰ γὰρ τῆς ῥητορικῆς ἔργα εἶναι λέγεται, τὸ ἐπὶ μὲν τὰ καλὰ προτρέπεν, τῶν δὲ κακῶν ἀποτρέπεν· καὶ τὸ τῶν μὲν ἀδικούντων κατηγορεῖν τῶν δὲ ἀδικουμένων ὑπεραπολογεῖσθαι καὶ τὸ τοὺς μὲν φαύλους ψέγειν τοὺς δὲ ἀγαθοὺς ἀξιοῦν ἐγκωμίων, ὁρᾶμεν δὲ ταῦτα καὶ παρὰ τοῖς παλαοῖς ὅτε μάλιστα καὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἦτον τυγχάνοντα περιαιούδατα, εὐδὴλον ὅτι καὶ ἡ ῥητορικὴ, ἐνέργειά ἐστι καὶ ὑφέστηκεν ὥστε διττὸν τοῦ ὄντος τὸ σημαζόμενον ἔχοντος, καὶ πῆ μὲν τὸ ἐνέργεια πῆ δὲ τὸ δυνάμει σημαζόμενον, εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ δυνάμει τὸ οὐκ ἦν ἐνταῦθα τίθειται, ψεύδεται ὁ λόγος ὅς φησιν ἦν ὅτε οὐκ ἦν ἡ ῥητορικὴ· εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐνέργεια αὐτὸς μὲν ἀληθεύει· ψεύδεται δὲ τὸ ἐπαγόμενον, τὸ εἰ οὐκ ἦν οὐδὲ γέγονεν· εἰ γὰρ οὐ πάντως ἦν ὅτε οὐπω ἐνέργεια ἦν ἡ ῥητορικὴ ἤδη καὶ τὸ γενέσθαι αὐτὴν, ὅπως ἀδύνατοι· πᾶσα γὰρ αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι, καὶ τᾶλλα δὲ τῶν ὄντων οὐπω ἐνέργεια ὄντα τοσούτων γεγονασιν ὑστερῶν· οὕτω μὲν οὖν ὁ σωφρονισμὸς παραλογισμὸς φοβεραίνει· καὶ ἡ τοῦ παραλογισμοῦ ἀνατροπὴ καὶ ὁ ἔλεγχος· ἐστὶ δὲ καὶ δεύτερός τις τοῦ σωφρονισμοῦ σαφρότερος· φασὶ γὰρ πινες πάλιν ὅτι εἰ ἐστὶ ῥητορικὴ, ἢ περὶ τὰ ἰδικὰ καταγίνεται ἢ περὶ τὰ κοινὰ· καὶ εἰ μὲν περὶ τὰ ἰδικὰ καταγίνεται, οὐκέτι περὶ τὰ πολιτικά· ὁρῶμεν γὰρ τὴν πολιτείαν ὅτι διαφόρων συνεσηκῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν· εἰ δὲ περὶ τὰ κοινὰ ἢ περὶ ἕν ἢ περὶ πάντα· καὶ εἰ μὲν περὶ ἕν ψεύδεται· οὐκ ἔχει γὰρ τις ἐπιτείνε μίαν πινὰ τέχνην ἢ ἐπιστήμην περὶ ἧς ὁ ῥήτωρ αἰεὶ διαλήψεται· ἄλλως τε καὶ εἰ δώσομεν ἀληθὲς εἶναι τοῦτο καὶ περὶ ἕν αὐτὴν εἰπομεν καταγίνεσθαι· καὶ οὕτως οὐ δεκτικὸν αὐτὴν· τέχνης γὰρ οὐκ ἔστι τὸ περὶ ἕν καταγίνεσθαι· εἰ δὲ περὶ πάντα ἢ ὡς ἀγνοοῦσα, ἢ ὡς ἐπισταμένη· καὶ εἰ μὲν ὡς ἀγνοοῦσα, οὐ σωφρονικὸν αὐτῆ τὸ παρατυχὸν φληναφουσίη καὶ περὶ ὧν ἀγνοεῖ διαλεγόμενή· εἰ δὲ ὡς γνώσκουσα, τῶ περιττῶ καὶ ἀδυνάτῳ ἐκβληθήσεται· τῶ μὲν περιττῶ ὅτι ἡ αὐτὴ περιττὴ ἢ αἰ ἄλλα τέχναι· ἄλλα μὲν αἰ ἄλλα οὐ περιττὰ· δῆλον δ' ἐξ ὧν ἐὰν ἐκείναι ἀναρῶσιν, οὐ δυνήσεται αὐτὴ τὰς ἐκείνων μεθόδους ἡμᾶς διδάσκειν· ὡς τε αὐτὴ μᾶλλον ἐστὶ περιττὴ· τῶ δὲ ἀδυνάτῳ ὅτι ἀδυνατόν ἐστιν αὐτὴν μίαν οὔσαν, τὰς τῶν ἀπασῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν εἰδέσθαι μεθόδους· οὕτω τούτων εἰπόντων, ἀκολουθοῦντες οἱ ἀντικαθητάμενοι, ἕκαστον σχεδὸν μέρος τῆς διαρρέσεως, ἀποδεικνύουσι ἄρρητον· καὶ πρὸς μὲν τὸ ὅτι ἡ ῥητορικὴ ἢ περὶ τὰ ἰδικὰ καταγίνεται, ἢ περὶ τὰ κοινὰ, φασὶ μὴ καλῶς ἐνταῦθα τίθεισθαι τὸν διαζευκτικὸν σύνδεσμον· ὡς τῆς ῥητορικῆς

οὐ δυναμένης περὶ ἀμφω καταγίνεσθαι· ἰδοὺ γὰρ φησιν εὐρίσκομεν τὸν δημοσθένειν, ποτὲ μὲν περὶ ἰδικῶν διαλαμβάνοντα· ποτὲ δὲ περὶ κοινῶν· ποτὲ δὲ περὶ μικτῶν· καὶ περὶ κοινῶν μὲν ὡς ἐν τοῖς φιλιππικοῖς· περὶ ἰδικῶν δὲ ὡς ἐν τοῖς ἐπιτροπικοῖς· περὶ μικτῶν δὲ ὡς ἐν τῷ κατὰ μείδιου ἀμφισβητῆται γὰρ ἐκεῖ εἰ ἰδικὸν ἢ δημοσίον ἢ τὸ ἀδίκημα· δεύτερον δὲ ὅτι καὶ ἑκάτερον σκέλος κακῶς ἔχει· τὸ μὲν, εἰ περὶ τὰ ἰδικὰ οὐκέτι πολιτικά· καθὸ τὸ καταγίνεσθαι περὶ πολιτικά· οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἢ περὶ τὰ κοινὰ· τὰ γὰρ κοινὰ ἐκ τῶν ἰδικῶν συνίστανται· τὸ δὲ εἰ καὶ περὶ τὰ κοινὰ ἢ περὶ ἕν ἢ περὶ πάντα· καθὸ οὐκ ἔρῳς ἀντιδέσθαι τῶ ἐνὶ τὰ πάντα ἀντιδιασπῶν γὰρ ἐστὶ τοῦ ἐνός· οὐχὶ τὰ πάντα· ἀλλὰ τὰ πολλὰ· ἄλλως τε δὴ οὐδὲ ἡ ῥητορικὴ ἢ περὶ ἕν ἢ περὶ πάντα καταγίνεται· ἀλλὰ περὶ πολλὰ πρὸς δὲ τὸ, ὅτι εἰ πάντα διαλαμβάνει· ἢ ὡς εἰδυῖα ἢ ὡς ἀγνοοῦσα· καὶ εἰ ὡς εἰδυῖα, τῶ περιττῶ καὶ ἀδυνάτῳ ἐκβληθήσεται, φάμεν ὅτι ἐπὶ πάσης τέχνης καὶ ἐπιστήμης, δύο λόγοι εἰσὶν· ὁ μὲν, σωφρονιστικὸς· ὁ δὲ μεθοδικὸς τε καὶ τεχνικός· τῶ μὲν οὖν σωφρονιστικῶ φάμεν, ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐπιστήμας καὶ τέχναις, κέχρηται ἢ ῥητορικὴ σωφρονιστικῶς ἀντέχεσθαι αὐτῶν· τῶ δὲ μεθοδικῶ οὐ κέχρηται· καὶ οὕτως οὐτε περιττὴ φαίνεται ἢ ῥητορικὴ, ἀλλὰ πάλιν ἀναγκαῖα πρὸς τὴν τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν σύστασιν, εἴγε οὐκ ἂν ἄλλως ἐπιχειρήσει τις ταύταις· εἰ μὴ σωφρονιστικῶς εἴη καὶ συμβουλή πρὸς τὴν ἐπιχειρήσειν διεγειρούσα, ἀλλ' οὐδὲν ἀδυνατόν ἐστι τὸ εἰς ἀπάσας τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, τὸ οἰκείον αὐτὴν ἐκτείνειν κρησίμον· ἀλλ' οὕτω μὲν καὶ ὁ δεύτερος αὐτῶν ἀνατέτραπται λόγος· ἐπειδὴ δὲ γενναῖον τὸ μὴ μόνον τὰ τῶν ἀντιπάλων ἀνατρέπειν, διὰ πολλῶν τὴν τῆς ῥητορικῆς ὑπερῶν περιστάντων πεφῶνται τῶν ἀποδείξεων· καὶ σωφρονισμὸν μὲν φασὶ ὅτι τῶν τεχνῶν διαφοραὶ εἰσὶ δύο· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ λογικαὶ· αἱ δὲ πρακτικαὶ· καὶ πρακτικαὶ καὶ μὲν πολλὰ· λογικαὶ δὲ δύο· ἢ τε ῥητορικὴ καὶ διαλεκτικὴ· ἀλλ' αὐτὴ ἢ ἀπόδειξις, οὐ τοσούτον μοι δοκεῖ ἔχειν τὸ ἰσχυρὸν· τὸ γὰρ ζητούμενον ὡς ὁμολογούμενον ἔλαβε· ζητούμενον γὰρ εἰ ἐστὶ ῥητορικὴ ὡς ἑφομολογούμενων αὐτὴ σωφρονιστικῶς ἐφ' ὅτι ἡ ῥητορικὴ ἐστὶ τέχνη λογικὴ· ἐπειτα καὶ τοῦτο φασὶν ὅτι εἰ πάντα ταῦτα κατὰ τὸν βίον καλὰ ἀνύπαρκτά ἐστιν, ἐν δὲ π τῶν καλῶν καὶ ἡ ῥητορικὴ τῶ συμβάλλεσθαι ἡμῖν, κατὰ πάντα τὸν βίον, ἄρα καὶ ἐνύπαρκτός ἐστι· τὰ μὲν γὰρ καλὰ πάντα ἐνύπαρκτα· τὰ δὲ κακὰ πάντα ἀνύπαρκτα· ἐπάγουσι τούτοις κακῆνοι ὡς δύο ταῦτα περὶ ἡμᾶς· ὕλη καὶ τέχνη· καὶ τὴν μὲν ὕλην ἢ φύσιν· τὴν δὲ τέχνην ὁ λόγος δίδωσιν· ὡς οὖν εἰσὶ λίθοι μὲν κατὰ φύσιν καὶ ξύλα· τέχνη δὲ περὶ ταῦτα ἢ τε λιθοξοικὴ καὶ τεκτονικὴ

καὶ ὅσα ἄλλα λόγῳ κοσμοῦμεν· ἐγὼ γάρ φησιν οὐ καλῶ τέχνην ὁ πλάτων ὃ ἂν εἴη ἄλογον ᾠράγμα, οὕτω πάντα διελθὼν ὁ λόγος, καὶ ἑαυτὸν ὡς ἑπὶ τέχνην ἄγει· ὑποκείται γοῦν φασὶ τῇ ρητορικῇ ὁ μὲν λόγος καθάπερ ὕλη· ὅτε αφοφορικὸς καὶ ὁ ἐνδιάθετος· κοσμεῖ δὲ ὁ τεχνικός· εἰ οὖν πᾶσα ὕλη κοσμουμένη, λόγῳ κοσμεῖται καὶ διατάσσεται· ὁ δὲ λόγος τέχνη· καθὼ καὶ τοῦ δὲ τοῦ παντός δημιουργὸν ἀριστοτέχνην φάμεν τῷ λόγῳ τὴν ὕλην κοσμήσαντα, καὶ τάξαντα καὶ εἰδοποιήσαντα, πῶς οὐχὶ καὶ τὸν δίκην ὕλης τὸν λόγον αὐτὸν κοσμοῦντα τέχνην εἶναι νομίσουμεν. τούτοις ἅπασιν κακῆνο προσεπιφέρουσι· ἢ φασιν ἐξαρχῆς παντός τὸ εὖ λέγειν· εἰ γὰρ εἶπομεν ὡς οὐκ ἦν, σαφὲς δὴ πούθεν ἢ τούτου πάντως κατηρηρία τοῦτον λόγον ἡμῖν χαρισσαμένου θεοῦ· τὸ μὲν λέγειν δόντος· τὸ δὲ εὖ μὴ προσθέντος· εἰ δὲ ἦν λόγος, ἄρα περὶ τὸ λέγειν ἦν· ὁ δὲ λόγος τι ἄλλο ἢ τέχνη χρὸν συγγύμναζόμενος· καὶ θεωρήμασιν ἅμα πληθυνόμενος καὶ ἐξασκούμενος. δείξαντες ὅτι ἐστὶν ἡ ρητορικὴ, ἔλθωμεν νῦν καὶ ἐπὶ τὸ τί ἐστίν· ἐπειδὴ δὲ τὸ τί ἐστίν ἢ δι' ὀνόματος ἢ δι' ὀρισμοῦ ἀποδίδεται, δι' ὀνόματος μὲν, ὡς ἵνα ἐρωτηθεῖς τί ἐστὶ ρητορικὴ τὸ γενικὸν αὐτῆς εἶποιμι ὄνομα τέχνη· δι' ὀρισμοῦ δὲ ὡς ἵνα καὶ τὰς διαφορὰς παραθήσω ἐπὶ τῶν τέχνην περὶ λόγου δύναμιν ἐν ᾠράγματι πολιτικῷ τέλος ἔχουσα τὸ πειθαρχῶς ἐπιεῖν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον· εἰ μὲν τὸ τί ἐστὶ δι' ὀνόματος ἀποδοθήσεται, τότε καὶ τὸ ὅποιόν τί ἐστὶ ζητηθήσεται ὡς ἂν δι' αὐτοῦ αἰεὶ εἰδοποιοὶ ἀποδοθήσονται διαφορὰ εἰ δὲ ὀρισμοῦ ὅπερ δὴ καὶ ποιήσομεν· ὡς μᾶλλον τοῦ ὄρου τὰς τῶν ᾠραγμάτων φύσεις ἀποδεικνύοντος. οὐκέτι ζητηθήσεται τὸ ὅποιόν τί ἐστίν· ὡς τῶν διαφορῶν ἐν τῇ τοῦ τί ἐστὶ ζητήσεται ἀποδοθῆσάν καὶ μικροῖς ὀφειλουσῶν ἀποδοθῆναι· ὅτι δὲ τὰ μὲν γενικὰ ὀνόματα ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηρηρῶνται αἰεὶ δὲ διαφορὰ, ἐν τῷ ὅποιόν τί ἐστὶν ἐντελέτερον μὲν ἐν τοῖς τοπικοῖς ἀριστοτέλει καὶ ᾠρὸ τούτων δὴ ἐν τῇ τῶν πέντε φωνῶν ᾠραγματεία μανθάνομεν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὀρισμὸν ἀποδοῦναι βουλόμεθα τῆς ρητορικῆς, ζητητέον ᾠρὸ τούτου, τί ἐστὶν ὀρισμὸς καὶ πόθεν παρανόμασται· ὠρίσαντο μὲν οὖν τὸν ὀρισμὸν διαφορῆ μεθ' ὧν καὶ πλάτων αὐτὸς καὶ ἀριστοτέλης. ἀλλ' ἡμεῖς τοὺς τῶν ὄλων παρόντες τοὺς ἐκείνων ἐνταῦθα διαληφόμεθα· ὀρίζεται μὲν οὖν ὁ πλάτων οὕτως· ὀρισμὸς ἐστὶ λόγος σύντομος δηλωτικός τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου ᾠραγματος· καὶ λόγος μὲν αὐτὸν διατέλλει ἀπὸ τῶν ὀνομάτων· τὸ μὲν γὰρ ὄνομα μία τις λέξις· οἷον πέτερος· ὁ δὲ λόγος ἐκ διαφορῶν λέξεων συγκείται· οἷον πέτερος ὀρθῶς γράφει· σύντομον δὲ αὐτὸν εἶπὼν διατέλλει ἀπὸ τῶν μακρῶν λόγων· τῶν τε δημοσθενικῶν οἷον τοῦ παραπροσεβείας καὶ τοῦ περὶ φεφάνου καὶ τῶν λοιπῶν· δηλωτικὸν δὲ τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου ᾠραγματος εἶπε τὸν ὄρου,

διῆσαν αὐτὸν τῶν τε ἀποφθεγμάτων οἷον ἐστὶ τὸ μηδὲν ἄγειν· καὶ τὸ ἐγγύα παρὰ δ' ἄτα· ἢ λόγος μὲν εἰσι σύντομοι· οὐ μὲν δηλωτικὰ τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου ᾠραγματος καὶ τῶν ὑπογραφῶν αἰτινες οὐ τὴν γὰρ δεικνύουσι τοῦ ᾠραγματος· ἀλλὰ τὰ αὐτῇ παρεπόμενα· ἀλλ' ὁ μὲν παρὰ τοῦ πλάτωνος ἀποδοθεὶς τῷ ὀρισμῷ λόγος ποιῦτος· ὁ μὲντοι ἀριστοτέλης οὕτως αὐτὸν ἐν τοῖς τοπικοῖς ὀρίζεται· ὀρισμὸς ἐστὶ λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων· τούτῳ λόγος ὁ δηλῶν τί ἐστὶ τὸ εἶναι καὶ ἡ οὐσία τοῦ ᾠραγματος· τὸ γὰρ ἦν ἀντὶ τοῦ ἐστὶ τέθειται συνήθως τῆς ποιότητος χρῆσεως οὐσίας· ὁ γὰρ λέγων τοῦτο ἦν ἴσον λέγει τῷ τοῦτο ἐστὶ καὶ ὁ λέγων τις ἦν ὁ κόπῳ τὴν θύραν ὡς ἄπερ καὶ ὁ πορφύριος ἐν τῇ τῶν πέντε φωνῶν ᾠραγματεία ἐν τῷ περὶ τοῦ γένους λόγῳ λέγων τὸ ἦν δὲ ἀνθρώπου γένος τὸ ζῶον, ταυτὸν λέγει τὸ τίς ἐστὶν ὁ κόπῳ τὴν θύραν καὶ τὸ ἐστὶ δὲ ἀνθρώπου γένος τὸ ζῶον· ἐστὶ δὲ ὁ τοῦ ἀριστοτέλους ὀρισμὸς ὁμοίως σχεδὸν τῷ τοῦ πλάτωνος, πλὴν ὅσον ἔχει ἐκείνος τὸ σύντομος· ἐπεὶ κατὰ ὅλα ὁμοίως ἔχουσι· ἀμφοτέρωθεν γὰρ τὸν λόγον ὀρισμὸν λέγουσι· καὶ δηλωτικὸν τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου ᾠραγματος· τὸ γὰρ ὁ τὸ τί ἦν σημαίνων, οὐδὲν ἔτερον δηλοῖ ἢ τὸ ὁ δηλῶν τὴν φύσιν τοῦ ᾠραγματος· ἀλλ' ἴσως αὐτὸς εἶποι· καὶ τίνας χάριν ὁ ἀριστοτέλης τὸ σύντομος οὐ προσέθηκε καὶ αὐτὸς· ὡς τε εἶναι τὸν ὀρισμὸν ποιῦτον διαφορὰς ἐν τοῖς ποιούτοις παραλαμβάνεσθαι· ἀρκεῖ γὰρ τῷ γένει καὶ μίαν διαφορὰν τὴν ἰδικὴν παραλαβόντας, ὅρου ποιῦσας ὡς ἄπερ εἰ τις τὸν ἀνθρώπου ὀρίζομενος ἤποι αὐτὸν ζῶον νῦν καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν· τοῦτο δ' αὐτὸς ποιῶσαντο τοῦτε συντόμου καὶ τοῦ ἀκριβοῦς ἅμα φησὶ τίς ἦν οἱ γὰρ ὀρισμοὶ σύντομοι πάντως ὀφείλουσιν εἶναι· οὐκοῦν ἀριστοτέλης καὶ αὐτὸς τῷ λόγῳ ὁ ἀντὶ γένους τέθεικε τὴν ἰδικὴν συμπαραπλέξας διαφορὰν ἀκριβῆ τὸν ὄρου ἐποίησε· καὶ ὅπερ ὁ πλάτων διὰ λόγων ἐσήμανε σύντομον τὸν ὄρου ἀποφηνάμενος, τοῦτο ἀριστοτέλης δι' αὐτοῦ τῶν ᾠραγμάτων ὑπέδειξε, σύντομον τὸν τοῦ ὀρισμοῦ ὀρισμὸν ἐργασάμενος· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν τοῦ ὀρισμοῦ ὀρισμὸν προσέθεμεθα, φέρε καὶ πόθεν ὀρισμὸς παρανόμασται εἶπωμεν· πινὲς μὲν οὖν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀροθῶν αὐτὸν εἶπον ὀρισμὸν ἐρῆσθαι· διὰ τὸ ὡς περὶ τὰ ὀροθέσια τὰ οἰκεία χωρίζει ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων, οὕτω καὶ τὸν ὀρισμὸν ἀποχωρίζει τὸ ὀριστὸν ἐκ τῶν ἄλλων· ἔτεροι δὲ πάλιν εἶπον ὡς περὶ ἀπὸ τοῦ σπείρω γίνεται ἀόρου, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔρω τὸ πλέω καὶ συνάπλω γίνεται ὄρου· καὶ γὰρ ὁ ὄρου συνάγει καὶ συνάπλει τῷ ὀριστῷ τὰ ἴδια αὐτοῦ· ὁ μὲντοι ἠρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ ὄρου τὸ βλέπω αὐτὸν φησὶ παρεχηματίσθαι· καὶ γὰρ φησιν ὁ ὄρου εὐσύνουπτα καὶ εὐόριστα ποιῶ ἡμῖν τὰ ὀρίζομενα· φέρονται δὲ ὀρισμοὶ τῆς ρητορικῆς οὐχὲν εἰς ἀλλὰ πλείονες· ἀλλ' ὁ γὰρ κύριος ὀρισμὸς τῆς ρητο-

ρητορικῆς, οὗτός ἐστι, ρητορικὴ ἐστὶ τέχνη περὶ λόγου δύναμιν ἐν πράγματι πολιτικῶ τέλος ἔχουσα τὸ πιθανῶς εἰπεῖν κατὰ τὸ εἰδεχόμενον· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶς ὀρισμὸς ἐκ γένους καὶ συζυγικῶν διαφορῶν σύγκειται, ἴδωμεν πρῶτα μὲν λέξεις ἀντι γένους παρὲλληπται· ποῖα δὲ ἀντι συζυγικῶν διαφορῶν σύγκεινται· ἀλλὰ πρὸ τούτου ζητητέον πῶς εἴρηται πάντα ὀρισμὸν ἐκ γένους καὶ συζυγικῶν διαφορῶν συγκεῖσθαι, ὅπου καὶ ἐξ ὑποκειμένου καὶ τέλους ἐστὶ πρὸς δὲ καὶ ἐξ ὕλης καὶ εἶδους καὶ ἄλλων πινῶν καὶ φαιμέν ὅτι καὶ αὐτοὶ δυνάμει ἐκ γένους καὶ διαφορῶν εἰσὶ, τὰ γὰρ ὑποκείμενα τῇ ναυπηρικῇ ξύλα γένος αὐτῆς εἰσιν· οὐ μόνον γὰρ αὐτῇ ὑποκείνεται, ἀλλὰ καὶ τῇ τεκτονικῇ καὶ δρυτομικῇ· καὶ ἡ ὕλη δὲ κατὰ τούτον τὸν λόγον, γένους τάξιν ἐπέχει, τὸ δὲ τί μοι καὶ τὸ εἶδος τὸν τῶν διαφορῶν ἀποσώζουσι λόγον, ἴδωμεν οὖν λοιπὸν καὶ τῶν ἐν τῷ περὶ τῆς ρητορικῆς ὀρισμῷ λέξεων, ποῖα ἀντι γένους κεῖται· ποῖα δὲ ἀντι συζυγικῶν διαφορῶν, κεῖται τοίνυν τὸ μὲν τέχνη ὄνομα ἀντι γένους· εἰ γὰρ γένος ἐστὶ, τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῶν εἶδει ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορούμενον· καὶ ὁ ἀριστοτελεὶς πρῶτα ἐν τοῖς τοπικοῖς· καὶ ἀπ' ἐκείνου ὁ πορφύριος φοινῖξ ἐν τε ἄλλοις καὶ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ἐδίδαξεν, εὐδην ὅτι καὶ τὸ τέχνη ὄνομα ἀντι γένους ἐστίν, εἴ γε γραμματικῆς καὶ ρητορικῆς καὶ τεκτονικῆς, καὶ ἱατρικῆς καὶ ἄλλων πλειόνων καὶ διαφερόντων τῶν εἶδει κατηγορεῖται, ἐν τῷ δὲ τὸ τί ἐστὶ περὶ τῆς ἐρώτησιν· καὶ αὕτη μὲν ἀντι γένους ὡς ἔφαμεν ἢ λέξεις παρὲλληπται· αἱ δὲ λοιπὰ ἀντι διαφορῶν, χωρίζουσα τὸ ὄριστον ἀπὸ τῶν ἄλλων τεχνῶν· καὶ περιορίζουσα τὴν αὐτοῦ ιδιότητα· παρὲλληπται τοίνυν τὸ μὲν περὶ λόγου δύναμιν· πρὸς τὸ χωρισθῆναι τὴν ρητορικὴν ἀπὸ τε τῆς τεκτονικῆς καὶ τῶν ἄλλων τεχνικῶν τεχνῶν· ἐπὶ δὲ πρὸς τὸ διλωθῆναι ὅτι ἡ ρητορικὴ πρῶτα ἐστὶν ἔμμεσον· καὶ ἔξῃστι πινὴ καλῶς καὶ κακῶς χρῆσασθαι· τοιοῦτο γὰρ ἡ δύναμις· διὰ τοῦτο καὶ ὁ πλούτος καὶ ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ μάχαιρα δύναμις λέγονται· ἔξῃστι γὰρ αὐτοῖς καὶ καλῶς καὶ κακῶς χρῆσασθαι, ἡ δὲ ρητορικὴ δύναμις ἐστὶν ἐπειδὴ καὶ χρῆται καὶ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀληθείᾳ· καὶ καταγίνεται περὶ τὰ πιθανὰ· τούτῃστι περὶ τὰ πείθοντα καὶ μὴ πείθοντα, ἐπεὶ οὖν καὶ ἡ γραμματικὴ ἐπὶ δὲ καὶ ἡ διαλεκτικὴ τοιαῦτα τέχνη γὰρ λογικὰ καὶ αὐτὰ, περὶ τῆς τῶν ἐν πράγματι πολιτικῶ, ἡ γὰρ γραμματικὴ οὐ περὶ τὰ πολιτικὰ, ἀλλὰ περὶ τόνους καὶ πνεύματα καὶ σιγῆς καὶ τὰ τοιαῦτα καταγίνεται, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ διαλεκτικὴ εἰ καὶ περὶ πάντων τῶν περὶ τῶν ἐπιχειρῶν, οἷον περὶ μουσικῶν περὶ γεωμετρικῶν, ἐπὶ γῆνιν περὶ ἱατρικῶν φυσικῶν τε καὶ ἠθικῶν καὶ λογικῶν, ὁμοίως ὁ διαλεκτικὸς μὲν περὶ πᾶσαν ὕλην ὁμοίως τῇ δυνάμει χρῆται, ὁ δὲ ρη-

τορικὸς εἰ καὶ αὐτὸς περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν λέγει, εἴτε ἱατρικὰ ἐστὶν εἴτε φιλοσοφὰ εἴτε μουσικὰ, ὁμοίως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περὶ τῶν πολιτικῶν διαλαμβάνει· τὸ δὲ πιθανῶς εἰπεῖν κατὰ τὸ εἰδεχόμενον, ἐκ τοῦ τέλους παρὲλληπται, τοῦτο γὰρ ἐστὶ τέλος τῆς ρητορικῆς τὸ πιθανῶς εἰπεῖν κατὰ τὸ εἰδεχόμενον· ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν μὲν περὶ τοῦ εἰ ἐστὶ ρητορικὴ ζήτησιν διεξάγοντος, οὕσαν τὴν ρητορικὴν ἀπεδείξαμεν, καὶ τὴν περὶ τοῦ τί ἐστὶ πάλιν ζητοῦντες τὸν αὐτῆς ὄρον ἀποδεδώκαμεν, ὡς παρὰ τοῦτο καὶ τὸ ὅπου τί ἐστὶν ἡ ρητορικὴ συναποδεδείχθη, ἴσῃον λοιπὸν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῶν ζητούμενων· ὅπερ δὴ καὶ μόνον ἀνεξέταστον ὑπολείπεται· ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ διὰ τί ἐστὶ, ζητητέον τοίνυν διὰ τί ἐστὶ ρητορικὴ, φαιμέν δὲ ὅτι δι' ἐκείνα ἐστὶν ἡ ρητορικὴ διὰ τὰ ὄντων θεῖα καὶ θαυμαστά· καὶ δι' ὧν τὸν θεὸν αὐτὸν μιμῆσαι πεπλουτήκαμεν· φημί δὲ διὰ τὸ τῶν μὲν καλῶν περὶ τρέπειν ἀντεχεσθαι, τῶν δὲ κακῶν ἀπέχεσθαι· ἐπὶ δὲ τὸ τοὺς μὲν φαύλους πμωρεῖν, τοὺς δὲ ἀγαθοὺς φερασοῦν· πρὸς τούτοις καὶ τὸ διὰ τοὺς μὲν πονηροὺς ψόγων ἀξιοῦν· τοὺς δὲ χρηστὸς ἐγκωμίων· :-

CXII.

Chartaceus in quarto, foliis constans 103, chartâ mediocriter candidâ, lævi, solidâ; litteris satis nitidis, totus Constantini Lascaris manu; complectens Thomæ Magistri et Manuelis Moschopuli Explanaciones in Pindari Olympiorum Odas X. priores; præmissis ex Hephastione, Demetrio Triclinio, aliisque anonymis Scholiastis de multiplici Poetarum Lyricorum metro Annotationibus; tum ejusdem Pindari duplici Vitâ, alterâ Thomæ Magistri prosâ oratione, incerti Auctoris alterâ, carmine conscriptâ.

Fol. 1. Prætermissâ Inscriptione, De Strophis, Antistrophis, Epodis variisque Pedibus apud Lyricos usitatis. Initium: Ἐπειδὴ λυρικός ἐστὶν ὁ πίνδαρος καὶ πρὸς λύραν ἄδοντα τὰ εαυτοῦ ποιήματα. Finis: καὶ ὑπερκατάληκτον τὸ ἔχον ἐπέκεινα συλλαβῆν.

Eodem averso. Prætermissâ etiam Inscriptione, De iisdem alia Annotatio, cujus initium: Ἰσῆον ὅτι οἱ λυρικοὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἐχρῶντο στροφῇ ἀντιστροφῇ καὶ ἐπωδῆς· finis vero: ἐκάστης δὲ στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς κῶλα ἰς.

Utrumque Fragmentum, sive Excerptum iisdem ferè verbis, sed alio prorsus ordine, legitur inter Prolegomena ad Pindarum cum Græcis veterum Scholiis, ex Editione Romanâ Zachariæ Calergi.

2. Ἐπὶ τὰ τοῦ πινδάρου, Ἐπιτομὴ τῶν ἐνεία μί-

μέτρων ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου τοῦ ἠφαστίωνος. De Pindari Carminibus. Epitome novem Metro- rum ex Hephæstionis Enchiridio. Incipit: Τὸ ἰαμβικὸν μέτρον δέχεται κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας. Desinit: καὶ πᾶν δὲ μέτρον εἰς τελείας περατοῦται λέξιν· ὅθεν ἐπίληπτά ἐστι τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα:

Hephæstionis Enchiridion sæpius lucem vidit, teste Fabricio *Biblioth. Græcæ Vol. VII. pag. 16.* Hanc verò Epitomen ab ipsomet *Constantino Lascari* concinnatam faciliè crediderim.

4. Δημητρίου τοῦ τρικλινίου. Demetrii Triclinii (*De Metris*). Initium: Ἰστέον ὅτι πάντα τὰ μέτρα πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ κατὰ διποδίαν μετρεῖται. Finis: ταῦτα καὶ ἐπὶ διμέτρου καὶ τριμέτρου καὶ τῶν λοιπῶν συμβαίνει τὰ πάθη.

Eodem averso. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς. Ejusdem de Signis communis Syllabæ. Initium: Ἐπειδήπερ πάσαι περὶ γραμματικῆς συνταξάμενοι σημειᾶ πνα σοφῶς ἐπινοήσαντες παραδέδωκασι. Finis: βλέπουσι μὲν τύποις γραμμῶν· οὐδὲ τῶν ἐγκειμένων ἴσκιον:—

Hæc duo ex *Demetrio Triclinio* Excerpta minimè occurrunt in citatâ *Pindari* Editione; videnturque ejus Libri pars, qui *Demetrii Triclinii Enchiridion de Metris* inscriptus, extat inter Græcos Codices MSS. Regiæ *Parisiensis* Bibliothecæ, *Cod. MCCLX.*

6. Πινδάρου γένος. διορθῶθη (in excusis διορθῶθεν) δὲ παρὰ τοῦ σοφοῦ θωμᾶ τοῦ μαγίστρου. Pindari Genus. Emendatum verò fuit à sapiente Thoma Magistro. Incipit: Πίνδαρος τὸ μὲν γένος θεῶσμος. Desinit: ἀποτείλας γὰρ οὗτος ἴσκιος εἰς Ὀλυμπία, ἐνίκησε κέλλιπ. Id ipsum extat inter Prolegomena ad *Pindarum* cum Græcis Veterum Scholiis ex Editione Romanâ supra dictâ.

7. Γένος πινδάρου διὰ τῶν ἠρωικῶν. Pindari Genus versibus heroicis. Horum unius et triginta primus est:

Πίνδαρον ὑφαγόρην καδμιίδος οὐδεὶς θῆεις; novissimus:

Κάτθανεν ὀγδάκοντα τελειομένων ἐνιαυτῶν.

8. Εἰς τοὺς ἐννέα λυρικοὺς ἠρωελεγεῖοι. In novem Lyricos Elegiaci. Disticha sunt X, quorum princeps versus:

Ἐννέα τῶν πρώτων λυρικῶν πάτρην γενεήντες postremus:

Ἐστὶ καὶ ἐκ ἀπάρτης δωρίδος ἀρμονίης:—

Utraque Poematia in proximè laudatâ *Pindari* Editione reperias.

Eodem averso. Ἐπιγραφή. Inscriptio. Primæ scilicet Olympiorum Odes Inscriptiois Commentarius. Incipit: Γέγραπται ὁ ἐπινίκιος ἱεραὶ

τῶ γέλωνος ἀδελφῶ νικήσαντι ἴσκιος κέλλιπ τὴν ὄγ Ὀλυμπιάδα. Desinit: ἀλφεὸν παρ' εὐρυδίου παῶλον ἀελλόδρομον νικήσαντα.

Is sensu quidem illi planè similis est, qui laudatâ *Pindari* Editione continetur; sed, verbis ac periodis aliter dispositis, diversus.

Περὶ κῶλων τῶν στροφῶν ἢ ἀντιστροφῶν τοῦ πρώτου εἴδους τῶν Ὀλυμπίων. De Colis (seu *Versibus*) Stropharum et Antistropharum primi Olympiorum Carminis. Ad oram è regione Tituli adscriptum: Παλαιόν (*Antiquum* scilicet Opus). Initium: Ἰστέον ὅτι οἱ λυρικοὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἐχρῶντο στροφῆ ἀντιστροφῆ ἢ ἐπωδῶ. Finis: πλὴν τοῦ ἰδ' ἐκείνο γὰρ ἐνηλλαγμένας ἔχει τὰς στροφάς.

10. averso. Περὶ τῶν κῶλων τῶν ἐπωδῶν. De Colis (seu *Versibus*) Epodorum. Incipit: Αἱ ἐπωδὶ κῶλων ἴγ. τὸ πρώτον παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Desinit: καὶ τᾶλλα τὰ κατ' ἄλλον τρόπον γραφέντα, καὶ ταῦτα τοῦ αὐτοῦ ἐσιν:—

Hæc duo proximè recensita Capita in unum coalescunt in allegatâ Editione; diversa autem hîc sunt multoque uberiora; tametsi prioris Capitis Exordium demas ab his verbis: Ἰστέον ὅτι οἱ λυρικοὶ, &c. ad hæc: καὶ ἀντιστροφῆς τὰ κῶλα ἴζ. quod ferè omnino convenit cum Sectione primâ Περὶ τῶν κῶλων τῶν στροφῶν, ἀντιστροφῶν τε, καὶ ἐπωδῶν, quam in commemoratâ Editione excusam legas, atque in nostro Codice sine titulo *fol. 1. averso* Mstam: adeò ut hîc geminatam esse pateat.

Inter alia porrò, quæ huc accedunt, accipe ex secundi Capitis fine hæc ad *Prolegomenon* et *Scholorum* Auctorem pertinentia:

Ἐπὶ τὰ γραφέντα περὶ τῶν μέτρων τῶν κῶλων ἐν ἀρχαῖς πάντων τῶν Ὀλυμπίων ἐπινικίων ἢ τοῦ πρώτου μόνου τῶν πυθίων παλαιά ἐστι· διορθῶθη δὲ παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Δημητρίου τοῦ τρικλινίου. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν πυθίων ἐμετρήθη παρ' αὐτοῦ πολλῶν πινων καθ' ἡμᾶς σοφῶν εἰς τοῦτο αὐτὸν πρῶτρεφάντων. καὶ ὅσα δὲ ἐν τῇ βίβλῳ ἐγράφη χάλια σημειώσεις πινὰς ἔχοντα ἐν ταῖς τῶν λέξεων ἐναλλαγῆς ἢ ἢ σημείων ἕκτὸς τὸ αὐτοῦ ἔχουσι ὄνομα, καὶ τᾶλλα τὰ κατ' ἄλλον τρόπον γραφέντα, ἢ ταῦτα τοῦ αὐτοῦ ἐσιν:—

Quæ sic Latina fecimus:

Præterea, quæ de *Metris Versuum* in principiis omnium Olympiorum Epiniciarum, et primi tantum Pythiorum scripta comparent, ea quidem antiqua sunt; sed à sapientissimo doctissimoque Demetrio Triclinio emendata. Reliqua

liqua

liqua verò Pythiorum ab eodem demensa sunt, plurimis, qui apud nos versantur, doctis viris ipsum ad hoc exhortantibus. Et quæcunque Scholia in Libro scripta reperiuntur, Notas quasdam in Dictionum mutationibus habentia, quæ ejus quoque Nominis signum foris exhibent, aliaque alio quovis modo scripta, ejusdem etiam sunt.

Similem Observationem tradit *Vincentius Marinerius* in *Pindari Scholiis* à se Græcè redditis, fol. 1. secundi Foliorum ordinis, quam in suis Exemplaribus extare admonet. Vide omnium ejus Operum Catalogum in fine prioris hujus Voluminis, Deo favente, subnectendum.

12. Εξηγήσεις εἰς τὰ ὀλύμπια τοῦ Πινδαροῦ ὧν αἱ μὲν ἔχουσαι τὸ ἐρυθρὸν κεφάλαιόν εἰσι θαυμά τοῦ μαγίστρου, αἱ δὲ τὸ μέλαν μανουήλου τοῦ μοσχόπουλου. Explanations in *Pindari Olympiæ*, quarum quæ rubrum Caput, id est *Capitalem Litteram*, habent, sunt *Thomæ Magistri*; quæ verò nigrum, *Manuelis Moschopuli*. Initium: Ἐπειδὴ τρεῖς ἀγῶνές εἰσι ὀλύμπια νέμεα Ἰσθμια Πύθια· οἱ μὲν τρεῖς ἐν Πελοποννήσῳ. Finis: ὅθεν καὶ ὄμμερος τὸν καὶ ἀνθρείφαντο θεοὶ δι' οἰνοχορεύειν:—τέλθθ.

Tali autem ordine hujusmodi Scholia procedunt. Litteræ Scholiorum capitales, pro cuiusque Auctoris nomine, vel rubro, vel nigro colore distinctæ sunt. Annotationes, sive in *Odarum Strophas* et *Antistrophas*, sive in *Epodorum Versus*; tum etiam de *Homnibus rebusque Narrationes* suis singulæ titulis elucet; ut nihil earum omnium ratione perspicuum magis esse possit. Scholia verò ad decimæ *Olympiorum Odes* finem solummodò pertingunt. Admonendum prætereà occurrit, inter folia 80. et 81. duas intercedere paginas litteris vacuas, atque inter folia 82. et 83. totidem.

Denique, quod ad *Thomæ Magistri* et *Manuelis Moschopuli* Scholiorum Editionem attinet, ea typis adhuc incognita videntur; at certè, affirmante *Nesselio*, Msta extant in *Cæsareâ Vindobonensi Bibliothecâ*, et referente *Fabricio*, in *Bibliothecâ Augustæ Vindelicorum*.

CXIII.

Chartaceus in quarto, foliorum duntaxat 55. chartæ candore, lævitate, crassitudine spectabilis, *Georgii Vallæ Placentini* ferè totus manu, Sæculo XV. exeunte, satis nitidè exaratus, quo duos tantum, qui sequuntur *Hippocratis* Libellos contineri scias.

Fol. 2. Γ' ὑποκράτους Κῶου ἱατροῦ ἀφορισμῶν τμήμα πρῶτον:—*Hippocratis Coi Medici Aphorismorum Sectio Prima*. Incipit: Ο βίος βραχύς· ἢ δὲ τέχνη μακρή. Reliquæ ex ordine succedunt, quarum postrema in hæc verba desinit: ὅσα πῦρ οὐκ ἴηται, πάντα λεῖν νομίζειν ἀνάτα:—

36. Γ' ὑποκράτους παρογνωτικόν:—*Hippocratis Prognosticon*. Incipit: Τὸν ἰητρὸν δοκεῖ μοι ἀεὶ εἶναι. Desinit: πάντα γὰρ ὁκόσα ἐν τοῖσι λεῖνοῖσι τοῖσι παρειρημένοισι κρίνεται, γνώσι τοῖσιν αὐτέοισι σημείοισι:—

In fine rubris litteris eadem, quæ totum Codicem exscripsit, manu subscriptum:

Γεώργιος ὁ οὐάλλας πλακεντῖνος ἔγραφε:—

Id est:

Georgius Valla Placentinus scripsit.

Continuò concoloribus litteris hæc *Constantinus Lascaris* annotavit: χάριν τοῦ κωνσταντίνου, nempe *Constantini gratiâ*, vel causâ. Qui nonnulla tamen in hoc Codice exaravit, *Hippocratis* scilicet *Aphorismorum* folium primum; et aliquot Titulos, Annotationunculas, Emendationes adjunxit.

Hujus autem Voluminis Exscriptorem minime dubito illum ipsum *Georgium Vallam Placentinum* extitisse, qui Sæculo XV. Medicæ artis peritiâ, Humaniorumque litterarum professione Venetiis claruit; siquidem Nomen, Patria, Temporis ratio, descripti Operis genus fidem planè faciunt.

CXIV.

Chartaceus in quarto, habens folia 135. chartâ satis candidâ et lævigatâ; totus *Constantini Lascaris* manu exaratus. Eo continentur *Miscellanea* pleraque *Grammatica*, nempe *Theodori Gazæ* Liber IV. de *Syntaxi Partium Orationis*; Ex ejusdem *Libro III.* Excerpta; Ex *Manuelis Moschopuli* *Libro I.* Annotationes; *De Orthographiâ* ex diversis tum Anonymis, tum antiquis, tum recentioribus; *Etymologiæ Litterarum*; *Epigrammatum et Epitaphiorum* Delectus; *De Sibyllis*, earumque *Carminum Sylloge*; *De Quantitate Dictionum* duorum temporum; *De Dictionibus* quæ inclinantur, et *Encliticis*, ex incertis Auctoribus; *Joannis Characis* de iisdem; *Inscriptiones* quæ in variis urbibus visuntur, aliaque minutiora à *Constantino Lascari* vel excerpta, vel collecta, quæ mox subtilius enucleatiùsque referemus.

Fol. 1. In superiori margine rubris litteris præ-

præscriptum : Κωνσταντίνου τοῦ λαοσκάραως ἐστὶ.
Constantini Lascaris est.

Ἐπίγραμμα ἀριστοτέλους ἠρωελεγεῖον ἐπὶ τῷ τοῦ πλάτωνος τάφῳ. Aristotelis Epigramma heroico et elegiaco versu in Platonis tumulo. Distichum scilicet, cujus initium: Βωμὸν ἀριστοτέλης. Extat in memoratæ sæpius Anthologiæ Græcæ *Append. pag. 12*; sed sine Auctoris nomine.

Εἰς φθόνους. In invidum. Distichon, quod incipit: Ο φθόνος ἐστὶ κάκιος. Occurrit in eisdem Anthologiæ Corpore, *pag. 168.*

2. Post tria breviuscula Excerpta, Θεόγνιδος. Theognidis nimirum Sententia Disticho hujusmodi comprehensa, quod in excusis paulum aliter legitur:

Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλὰ διδάξεαι· ἦν δὲ
κακοῖσι
συμμιγῆς ἀπολείς καὶ τὸν ἔοντα νόον.

3. Τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς θεοδώρου τοῦ γαζῆ βιβλίον τέταρτον τῆς συντάξεως τῶν μερῶν τοῦ λόγου. Sipientis Viri Theodori Gazæ Liber quartus de Syntaxi Partium Orationis. Cum excusis et initio, et fine planè congruit.

49. averso. Περὶ ῥημάτων. De Verbis. Initium: Σημείωσαι ὅτι τὸ βούλομαι θέλω. Finis: οὔτε τὸ ἀμφοτέρων.

50. averso. Περὶ ἐπιρρήμάτων. De Adverbiis. Initium: Ἐνταῦθα· ἐντεῦθεν· ἐνθάδε· δεῦρο. Finis: τὸ δὲ αὐτόθι αἰ ἐπὶ φάσεως. Hæc et alia minora *Constantinus Lascaris* excerpit, ut ipse *fol. 51.* his verbis profitetur:

+ Κωνσταντίνος ὁ λάσκαρις ἐκζητάς ἐξεῖπτο.
Id est, *Constantinus Lascaris his exscriptis usus est*; at unde sumserit, tacet.

51. averso. Σχήματα λόγου. Orationis Figuræ. Incipiunt: Σχήματα λόγου. πρῶτόν τις ὁ λέγων. Desinunt: λῆ· ἀπαγόρευσις· μὴ νύτοι οὐ ζεαίσμη σκῆπτρον. Figuræ sunt omnino XXXVIII.

52. Ex τοῦ τρίτου βιβλίου τοῦ σοφοῦ θεοδώρου. Ex Libro tertio sapientis Theodori (*Gazæ*). Initium: Ὅτε ἡ λήγουσα τοῦ ὀνόματος βραχίη ἢ δεχομένη τὸν τόνον ὀξύνεται. Finis: ὁμοῦς ἔμπλης καὶ τοι καὶ περ:-

61. Folio puro interposito, Περὶ ποσότητος τῶν διχρόνων. De Quantitate Dictionum duorum temporum. Initium: Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον μακροκατάληκτόν ἐστι. Finis: ἀλλὰ κατ' εἰδειαν τοῦ ἐνὸς εἶ:-

63. Περὶ τῶν ἐχόντων περὶ αὐτῶν. De habentibus Accentum circumflexum. Initium: Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον οὐδέτερον μακροκατάληκτον εἴτε ἀπαθές εἴτε πεποιηθὸς περὶ αὐτῶν. Fi-

nis: τὸ μέντοι οἱ δωναῖδα τῶν δωναῖδων:- An hæc duo ex eodem *Gazæ* excerpta sint, incertum, quippe à *Lascari* minimè indicatum.

64. Ex παλαιῶν ἐρωτημάτων ἐπισημειώσεις εἰς τὴν γραμματικὴν. Ex antiquis Erotematibus Annotationes in Grammaticam. Margini adscriptum: Κωνσταντίνος ὁ λάσκαρις συναγόρησε, *Constantinus Lascaris collegit.* Incipiunt: Ἰστέον ὅτι κατὰ δὲ τρεῖς ἐπιλιμπάνουσι αἱ φωναί. Desinunt: ἀλλὰ· ἕως· οὕτως· οὐκέτι.

98. Ex τοῦ πρώτου τοῦ μοσχόπουλου πινὰ σημειώματα. Ex primo (*Libro Manuelis*) Moschopuli Annotationes quædam. Incipiunt: Κυκλεῖω τὸ εἶπω· ἰκυκλιῶ δὲ τὸ περιλαμβάνα. Desinunt: οἶον ναμῶ· φραφῶ.

107. Margini adscriptus Titulus: Τί ὀρθογραφία ἢ πόσα τὰ μέρη αὐτῆς. Quid Orthographia, ejusque Partes. Initium: Ὀρθογραφία ἐστὶ κἀναν ὀρθὸς τῶν γεγραμμένων. Finis: ἀναβαλλόμεθα· ἀμβολόμεθα.

108. Ἐτυμολογία. Etymologia. Incipiunt: Πόθεν ἔτοιμος ἀπὸ τοῦ εὐθὺς ἢ οἰμῶ.

Sine Titulo, Orthographica quædam, hoc initio: Ἡ κατὰ συγκοπιμένη ἐὰν ἔχη ἐπαγόμενον.

Eodem averso. Ὀρθογραφικόν. Orthographicum. Incipit: Πᾶν ὄνομα δικατάληκτον δίφθογγον οὐκ ἔχει. Desinit: παρθενοπίπης ὁ τὰς παρθένους παρελέπων· γυναικαπίπης· παιδοπίπης.

110. Ἐτυμολογία τῶν γραμμάτων. Etymologia Litterarum. Initium: Ἀλφα τὸ φοιχεῖον ἀπὸ τοῦ ἀλφῶ τὸ εὐρίσκω. Finis: Ω τὸ φοιχεῖον παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω ὅτι μακρὸν ὑπάρχει.

Etsi hujusmodi Etymologiarum Exemplaria duo supra edidimus, prius *Cod. LXXXI. pag. 297.* alterum *Cod. LXXXIII. pag. 315*; tamen hoc tertium visum est huc addere, ut, duobus illis dissentientibus, quasi arbitrum agat, vel potius quò, tribus invicem collatis, quartum plenius, accuratius, absolutiusque confieri possit. Est autem hujusmodi:

Ἐτυμολογία τῶν γραμμάτων.

Ἀλφα τὸ φοιχεῖον ἀπὸ τοῦ ἀλφῶ τὸ εὐρίσκω· πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων εὐρέθη· ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύεσθαι· ἄλφειν γὰρ τὸ ἀμείβεσθαι.

Βῆτα τὸ φοιχεῖον ὅτι δευτέρων ἔχον τάξιν ἐπιβέβηκε τῶν λοιπῶν φοιχεῖων.

Γάμμα τὸ φοιχεῖον παρὰ τὸ ἀμαῖν τὴν γῆν· δρεπανῶδες γὰρ ἐστὶν ἢ καὶ ὁ τύπος τοῦ γραμματός ὁμοιοῦ.

Δέλτα τὸ φοιχεῖον δελτάπον, τὸ μὴ ὄν ἐλλειπὲς τῆ ἐπάρσει· ἰσόπλευρον γὰρ ὄν οὐκ ἀφαίρου-

ρούμεθά π τῶν ἴσων ἴσα γένηται· ἐπεὶ οὖν οὕτως ἔτυχεν ἔκ τῆς κατ' ἀρχὴν ἐκτυπώσεως· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δελτωτοῦ ἐξ ἀτέρων συγκειμένων· ἢ ἀερατος μνημονεύει δελτωτὸν πλεურῆσι.

Ε τὸ φοιχῆιον παρὰ τὴν ἐπέκτασιν τὴν ἐς μέσον καὶ κυκλότητα· τὸ μὲν γὰρ κυκλοτερές ἢ περίριξ τοῦ ὄντος ἀῶνος μιμῆται τὰ περίριξ· τὸ δὲ εἰς μέσον μακρὰν ἔχον τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἀῶν[Ⓞ]:

Ζῆτα τὸ φοιχῆιον ἀπὸ ζήτου (1) τοῦ βορέου οὐ μέμνηται ἥλιος (2) ἀπολλώνιος ὁ ποιητής.

Ηῆτα τὸ φοιχῆιον ἐκ τοῦ ἰῶτα καὶ ταῦ ἔχειν τὸν χαρακτῆρα τοῦ φοιχῆίου· ἠνίκα γὰρ πλάγιον τεθῆ εὐρήσεις ταῦτα.

Θῆτα τὸ φοιχῆιον παρὰ τὸ τὴν θέσιν τοῦ παντός μιμῆσθαι ἥτοι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερές καὶ τὸν διὰ μέσου ἄξονα τῆ κατὰ τὸ μέσον μακρᾶ ἔχει.

Ιῶτα τὸ φοιχῆιον παρὰ τὸν ἰὸν τῶν ἰσοβόλων ζῶων ὡσαύτῃ γὰρ ὁ ἰὸς εἰς ὀρθὴν βαδίζει ὃ ἢ πέριφωται οὕτω καὶ ἡ τούτου γραφὴ ὀρθὴ οὔσα ἰῶτα καλεῖν ἠνίξατο· ἢ ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ βέλοισ.

Κάππα τὸ φοιχῆιον ὅτι κάππος ἐστὶν εὐρημα· ἢ κάππα π ἐν τῷ ἔχον ὄπα· τὰ γὰρ ψιλὰ ἀπὸ κάππ τῆς γλώττης ἔχει τὴν φοροφορὰν τῆς φωνῆς.

Λάμβδα τὸ φοιχῆιον οἰονεὶ λαβδάτιον παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις· καὶ ἀσθενὲς εἶναι πρὸς τὸ μικρύνειν τὰς συλλαβάς.

Μυ τὸ φοιχῆιον ὅτι μυγμὸν πνα ἔχει ἢ πύπτου ἐκφώνησις· μυγμὸς δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ μυ ἦχος διὰ τοῦ μικτῆρος ἐξερχόμεν[Ⓞ].

Νυ τὸ φοιχῆιον ὅτι νυγμὸν πνα ἔχει ἢ πύπτου ἐκφώνησις.

Ξι τὸ φοιχῆιον παρὰ τὸ ξέεσθαι ἐν τῷ γραφισθαι τῶν ἄλλων πλέον καὶ ἄλλως ὅτι ξύσματα εἰσιν ἀπὸ σιδήρου ὁ τούτου ἦχος.

Ο τὸ φοιχῆιον παρὰ τὸ ἐμφερῆ εἶναι τῷ φοιχῆίῳ τὴν ἐκφώνησιν· κατὰ γὰρ περίκλασιν φωνῆς ἐκφανῆται τὸ ὄνομα τοῦ φοιχῆίου.

Πι τὸ φοιχῆιον παρὰ τὸ παίω· ὁ γὰρ πύπτου φθόγγος ὡσεὶ παίοντες καὶ κρούοντες ἦχος ἐστὶ.

Ρῶ τὸ φοιχῆιον παρὰ τὸ ρέω· ὑγρὰ γὰρ ἐστὶ καὶ εὐμάλακτα· καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ρεῖ ἐν τοῖς μέτροις τὰ ἀμετάβολα.

Σίγμα τὸ φοιχῆιον παρὰ τὸ σίζω τὸ ἠχῶ· ἀπὸ τῆς περὶ τὸν φθόγγον δυνάμεως· οἰονεὶ σιμάτιον ἢ ὑπόσιμον.

Τῶ τὸ φοιχῆιον· ὅτι ἐκτεταμένους ἔχει τοὺς χαρακτῆρας.

Υ τὸ φοιχῆιον· ὅτι παρειακός ἐστὶ τῷ τῶ τῶν ὑάδων πρῶστώπῳ τοῦ ταύρου.

Φι τὸ φοιχῆιον· φαῖον γὰρ τὸ μέλαν· μέλαν δὲ ἐστὶ τὸ σκοτεινὸν οὕτω καὶ τοῦτο περὶ τὴν ἐκφώνησιν κακόφωνόν ἐστὶ.

Χι τὸ φοιχῆιον· ὅτι χρομένην ἔχει τὴν ἐκφώνησιν· ἄλλοι δὲ αὐτὸ ἀχι εἶπον ὅτι ἔχει ὄξειαν ἢ βαρῆϊαν· ἀλλήλας κατὰ μέσον χιζούσας.

Ψι τὸ φοιχῆιον· ὅτι συριγμὸν ἔχει ἢ τούτου ἐκφώνησις ἢ ὅτι ὁ συριγμὸς οὐκ ἐστὶν ἢ μόνον ψ· ἄλλοι δὲ ὅτι ἐνὸς ψαύει χροῦνου διπλοῦν ὄν.

Ω τὸ φοιχῆιον· παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω ὅτι μακρὸν ὑπάρχει.

In tribus harum Etymologiarum Exemplis tripliciter effertur Littera Χι : in Primo χι , in altero χ , in hoc Tertio ἀχι . Ubinam verò mendosa lectio? In duobus quidem posterioribus videtur versari ; in Primo autem vera est et germana , qualem esse comprobatur verborum in singulis proximè sequentium sententia , quæ in hoc expressior , sic habet : ὅτι ἔχει ὄξειαν καὶ βαρῆϊαν· ἀλλήλας κατὰ μέσον χιζούσας . Totius itaque Periodi sensus : *Elementum Χι inde dictum, quòd fusam habet pronuntiationem . Alii verò illud dixere Σχι , quòd habet Accentus acutum et gravem mutuo per medium scindentes . Et verò si Litteræ hujus formam curiosius inspexeris, eam faciliè deprehendas ex duobus Accentibus, altero acuto, gravi altero per medium invicem sectis, et quasi decussatis constare . Atque inde prorsus liquet ejus secundum aliquos Originatio, itemque causa, cur pro Χι nominaverint Σχι , deducto Nominine à Verbo Σχιζω scindo, findo : adeo, ut id Elementi genus non inscitè bifidum appelles . Ex dictis postremò conficitur, ut in binis posterioribus Exemplaribus, licet à Constantino Lascari descriptis, vice Χι et ἀχι, sit Σχι omnino reponendum .*

Hæc nos obiter, ita exigente mendi gravitate; alii alia ex trium scriptionum collatione, pro suo vel commodo, vel otio diligentius observent.

III. averso. Περὶ εἰδῶν καὶ νοινῶν καὶ καλανδῶν. De Idibus et Nonis, et Calendis. Initium : Τὸν μῆνα οἱ παλαιοὶ διήρουσι εἰς τρία. Finis : αἱ δὲ εἰδοὶ ἀπὸ τῆς εἶ.

III. Επιγράμματα. Epigrammata.

LII

Τοῦ

unde cognomentum Rhodius obtinuit? An fortè quòd Apollonio, Solari vocabulo, allusum est? An denique quòd ob celebritatem famæ clarissimam unus è Piejade Poetarum est habitus? Fateor equidem me in tanta luce non parum caligare.

(1) Hujus profectò Zeti meminit Apollonius Argonauticon. Lib. I. versu 211.

(2) Tale verò nomen Ηῆλιος, Sol, Apollonio Poetæ adjunctum nobis alibi nusquam occurrit. Anne ipsi donatum, quòd Rhodi, sacræ Soli urbe, diu versatus,

Τοῦ ἀγαθίου χόντος κακὴν γυνῶνα. Agathia malam uxorem habentis. Hexastichon, hoc initio: Μῆνιν ἀειδὲ μαθῶν. Id inter multa ejus Epigrammata in *Anthologiâ Græcâ* sæpius allegatâ invenire nusquam potui.

Κυϊκοῦ ἡμιζήρου πρὸς τὸν ἀδριανὸν βασιλέα. Cynici Hemixeri ad Imperatorem Hadrianum. Distichon incipiens: Ἡ μὲ σύ μου τέθηκα. Extat in eadem *Anthologiâ*, pag. 9.

Ἀδριανοῦ πρὸς αὐτόν. Hadriani ad eundem (Responsum). Distichon etiam, incipiens: Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς. Occurrit *Ibid. ead. pag.*

Εἰς εἰκόνας ἱπποκράτους καὶ σωσάνδρου. In imagines Hippocratis et Sosandri. Tetrastichon incipiens: Ἰπτήρ μερόπων ἱπποκράτης. *Ibid. pag. 485.* hoc titulo: Ἀδέωστον εἰς Σώσανδρον ἱπποκράτην. Hoc est: *Sine Auctore, in Sosandrum equarium Medicum.*

Εἰς Μητρυάν. In Novercam. Incerti Auctoris. Distichon incipiens: Μητρυαῖα παργόνοι-σιν ἀεὶ. *Ibid. pag. 102.*

Παρμενίων. Parmenio. Ejus Distichon in eandem, hoc initio: Μητρυῖς δύσμηνις ἀεὶ. *Ibid. ead. pag.*

Eod. averso. Omissâ Inscriptione, Tetrastichon in Novercam, incipiens: Στήλην μητρυῖς μικρὰν. *Ibid. ead. pag. sub Callimachi nomine.*

Εἰς τὸ ἐν κνίδῳ ἀγάλμα τῆς ἀφροδίτης. In statuam Veneris Cnidi positam. Tetrastichon incipiens: Τίς λίθον ἐψύχασε. *Ibid. pag. 462.*

Εἰς τὸ αὐτὸ πλάτωνος. Platonis in eandem. Hexastichon incipiens: Ἡ παφίη κυθέρεια. *Ibid. pag. 463.*

Εἰς τὴν αὐτήν. In eandem. Distichon incipiens: Οὔτε σε τραξίτελης. *Ibid. ead. pag. Platonis nomine.*

Εἰς τὸ αὐτὸ λουκιανοῦ. Luciani in eandem. Hexastichon Iambicum Doricum, incipiens: Ἀχὼ φίλα μοι, quod recantat Echûs instar Græculæ, qualem *Martialis* noster appellat.

Id verò inter *Luciani* excusa Carmina nusquam extat; sed in *Anthologiæ Græcæ Lib. IV. Cap. 10.* invenias; non tamen similis argumenti lemme, nec sub *Luciani* nomine; verùm tali argumento atque Auctore:

Εἰς ἀγάλμα Ηχῶς. Gaudara πρὸς τοῦ Πανός. Id est: *In statuam Echûs. Gaudara ex persona Panos.* Hoc ipsum Angelus Politianus *Miscellan. Cap. XXII.* Græcè adducit, totidemque Latinis versibus politissimis interpretatur.

113. Επιτύμβιον ὑπὸ σαρδαναπάλου συντεθέν μὲν βαρβαρικῶς μεθερμηνευθὲν δὲ ἑλληνικῶς ὑπερφρον. Epitaphium in Sardanapalum, Barbaricè

quidem conscriptum, postea verò Græcè interpretatum. Distichon hexametrum incipiens: Ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἔφαρον.

Σωκράτης τὸ ἐναντίον. Socrates contra, super eodem Epitaphio. Initium: Ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἔμαθον.

Constantini deinde manu margini adscriptum: ἐκ τῆς γ' τοῦ Διοδώρου: ex Libro VI. Diodori (*Cap. videlicet 23.*).

Καρκίνου τραγικοῦ ποιητοῦ περὶ δήμητρος καὶ κόρης. Circini Poetæ Tragici de Cerere, et ejus Filia. Decastichon Iambicum, ab hoc incipiens versu:

Δέξουσι δήμητρος ποτ' ἄρρητον κόρην. Extat apud Diodorum Siculum *Lib. V. Cap. 5.*

Επίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ κύρου περὶ κί γράφειν. Inscriptio super Cyri tumulo, Persicè scripta (prosâ oratione). Incipit: Ωῦ ἄνθρωπε ἐγὼ κύρος εἰμί.

Ἀνακρέων ὁ κύριος τετράκερων ἔλαφον γενέσθαι φησὶ καὶ ταύτην ἀναθῆναι πυθοῖ καὶ ἐπιγράψαι. Anacreon Cyprius quadricornem Cervam natam fuisse ait, ipsamque in urbe Pythone consecratam, positamque inscriptionem. Inscriptio autem hoc Disticho inclusa:

Σῆς ἕνεκεν λιτοῦς τόξα ἐλκετὰ κοῦρ' ἐπινοίας
τὴν δ' ἔλε νίκην κρέων τετράκερων ἔλαφον: =

Non extat in *Anthologiâ* supra memoratâ.

Eodem averso. Ἐμπεδοκλῆς παυσανία ὑψηλοῦσαι τὸ ἀπνοῦν. Empedocles Pausaniæ suasit medicamentum spiritu carens. Poemation, cui Versus hexametri IX. quorum primus incipit: Φάρμακα δ' ὅσα γὰρ ἄσι κακῶν. Hos apud Suidam legas in Ἄπνοις, et apud Laertium in *Empedocle.*

114. Περὶ σιβυλλῶν πόσαι καὶ ὅθεν γεγονάσι. De Sibyllis, quot fuerint, et unde ortæ. Initium: Πρώτη σίβυλλα ἐγένετο περὶ ὡς φησι νικάνωρ. Finis: ἀφ' ὧν περὶ ἐνὸς θεοῦ μαρτυρίας ταῦτα τὰ ἐπι λέγουσι:

Satim sequuntur *de Deo* Carmina XIII. quorum primum:

Εἰς θεὸς ὅς μόνος ἐστίν· ὁ αὐτὸς ἀγέννητος·
postremum verò:

Ἀκάματοι δάμονται ὑπαὶ μάστιγι θεοῦ.

116. Ἐρμῆς ἐν τῷ καλουμένῳ τελείῳ λόγῳ. Hermes in Libro, qui vocatur *Sermo perfectus.* Fragmentum scilicet *de Deo* inde excerptum. Incipit: Ὁ κύριος καὶ τῶν πάντων ποιητῆς ὃν θεὸν καλεῖν νοοῦμεν. Desinit: καὶ πάννυ ἐφίλησεν ὡς ἴδιον τέκνον: =

Hoc ipsum *Hermetis*, sive *Mercurii Trismegisti* Fragmentum totidem verbis extat Græ-

Græcè apud Lactantium *Divinar. Institut. Lib. IV. Cap. 6.*

Adscriptum margini: Σιβύλλης ἐρυθραίας. Sibyllæ Erythrææ. Distichon hexametrum incipiens: Παντοτρόφον κτίειν ὄφεις.

Adscriptum margini: Ἀ'λλι σιβύλλα. Alia Sibylla. Alius Sibyllæ Distichon etiam hexametrum incipiens: Αὐτὸν ἔδωκε θεός.

Adscriptum margini: Ἐρμού. Hermetis. Aliud scilicet de Deo Fragmentum, è supra dicto fortasse Libro depromptum. Incipit: Αἴτιον δὲ τούτου τοῦ αἰτίου. Desinit: ὃν εἰπεῖν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐστιν.

Adscriptum margini: Ἀπολλῶ. Apollinis Milesii. De Deo hexametri Versus tres, quorum primus incipit: θνητὸς ἔην κατὰ σάρκα σοφός. Extant inter *Oracula Vetera Jovis, Apollinis, &c.* à Servatio Gallæo publicata.

Adscripto deinde non semel margini Σιβύλλης nomine, consequuntur Sibyllini Versus numero XXVI. nonnullis prosæ orationi intermixtis, quorum primus:

Θνητὸς ἔην κατὰ σάρκα σοφός περατώδεις ἔργους;

postremus:

Πρῶτος ἀναστάσεως κλητοῖς ἀρχὴν ὑποδείξας.

117. Στίχοι σιβύλλης ἐρυθραίας περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰῷ χϛ' ἔχοντες ἀκροστιχίδα τήνδε ἰησοῦς χριστὸς θεὸς υἱὸς σωτὴρ φαῦρος ἔχει δὲ τὰ περὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἐκ τοῦ βίου τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου: - ἐκ τοῦ εὐσεβίου καισάρως. Versus Sibyllæ Erythrææ de Domino nostro Jesu Christo habentes acrostichidem hanc: Ἰησοῦς χριστὸς θεὸς υἱὸς σωτὴρ φαῦρος; continent verò quæ ad Sæculi consummationem pertinent. Ex Vita Constantini Magni, ex Eusebio Cæsariensi.

Versus autem sunt admodum XXXIII. quorum primus:

Ἰδράσει γὰρ χθὼν κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔφαι;

postremus:

Σωτὴρ ἡμῶν ἀθάνατος βασιλεὺς ὁ παθὼν ἔνεχ' ἡμῶν.

Hi verò partim mendosi. partim ab excusis apud *Eusebium Cæsariensem* diversi.

118. Περί ποσότητος τῶν διχρόνων. De Quantitate Dictionum duorum temporum. Initium: Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον εἰς ν λήγον ἢ εἰς ρ ἢ εἰς σ ἀπαθές. Finis: Τὰ εἰς ὧν δυσύλλαβα παραληγόμενα τῶ ἰ μὴ ὄντα κύρια ἐκτείνει τὸ ἰ κίων ῥίων πίων.

Id Opusculum aliud ab illo est, quod similiter inscriptum, fol. 63. recensuimus.

123. Folio uno ac penè semis interjecto,

nullâque Inscriptione, Particula extrema è Constantini Lascaris Libello Περί τῶν ὑπογραμμένων φωνέντων, *De subscriptis Vocalibus*, ab his incipiens verbis: καὶ δῆλον ὅτι κωνσταντῖνος ἀνέγνωμεν, atque in hæc desinens: ἐν μεσσηνῇ τῆς σικελίας. ἔτει ἄ. ὤ. ο.:

Qui Libellus universam illius Grammaticam typis non semel commissam novissimus claudit.

Περί τῶν ἐγκλινομένων μορίων. De Particulis quæ inclinantur. Initium: Πᾶν ἐγκλιμόμενον μόριον ὀξύνεται ἢ περισπάται. Finis: Ἐν συνδέσμοις ἐγκλίνεται ὅτε καὶ τε ὄπερ ἢ περ' σοῦ· νυ· ἢ νυ· τοι· ἢ τοι· ποι· ἢ ποι· γε τούτο γε θὴν οὐθὴν.

124. Περί τῶν ἐγκλινομένων. De iis quæ inclinantur. Initium: Ἰστέον ὅτι ἐγκλιόμενα εὐρίσκειται ἐν ὀνόμασι ἐν ῥήμασι. Finis οὐ πάντως κατὰ τὰ λοιπὰ ἐγκλίνονται: -

125. averso. Περί τῶν ἐγκλινομένων. De iis quæ inclinantur. Initium: Πέντε ὄντων μερῶν τῶν ἐγκλινομένων, ἐν μὲν ὀνόμασι ἐγκλίνεται. Finis: οἷον φίλος ἔστιν· ἀγαμέμνων ἔστιν· ἥρωδης ἔστιν· ἔρως ἔστιν: -

E quibus verò Scriptoribus tria hujusmodi Collectanea desumpta sint, neutiquam indicatur. *Thesaurus Cornucopie, et Horti Adonidis*, Liber ab Aldo Manutio Venetiis MIII-D. Græcè excusus, præter alia Opera, plurimum Auctorum de Dictionibus, quæ inclinantur et de Encliticis, Scripta complectitur, puta *Herodiani, Joannis Grammatici Characis, Chærobosci, Aelii Dionysii*, et aliquot Anonyma. Ex his quidem nonnulla decerpit *Lascaris*, ac præcipuè totum illud expressit, quod inscriptum καὶ ἄλλως περὶ ἐγκλινομένων, *ibid. fol. 229. averso et seq.* continetur. Rarissimi verò Voluminis copiam mihi pro vetustissimâ atque intimâ amicitia fecit *Rmus. P. Martinus Sarmentus*, Ordinis Benedictini Sodalis, Vir Litteris nominatissimus, imò ipsarum Litterarum nomen, quem vel obiter appellare, summæ laudis instar est.

128. Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ χάρακος περὶ ἐγκλινομένων. Joannis Grammatici Characis de iis quæ inclinantur (*Dictionibus*). Initium: Ἰστέον ὅτι τὰ ἐγκλιτικά οὐκ εἰσὶν ἐν τοῖς ὀκτώ μερέσιν ἀλλ' ἐν πέντε. Finis: ὅτι ἐκάστη λέξει ἀναπέμπουσι τὸν τόνον· ἀλλὰ ταῦτα περὶ τούτων.

Id Opusculum quis non miretur in proximè laudato Aldi *Thesaurō* extare *foliis 226.*

27. 28. et 29. quum tamen in duobus Indicibus altero Græco, altero Latino præfixis nulla fiat de *Charace* mentio, substituto scilicet in ejus locum Græco Titulo Ἀνό-

νυμον περι ἐγκλινομένων, et Latino *De iis quæ inclinantur*. Quo planè factum, ut Fabricium ipsum fugerit ibidem collocare; licet alibi, nempe Tertio Grammaticorum Volumine ex *Aldi et Asulani* officinâ vulgato (quod videre mihi non contigit) contineri testetur. Neque minùs mirari subit apud Montfauconium, *Bibliotheca Bibliothecar. Vol. I. fol. 349. et 353. a. eundem Characis* libellum in *Laurentianâ Mediceâ* ita perperam Latinè inscriptum: *De Declinationibus, De iis quæ declinantur*.

Cæterùm is ipse *Charax* (ut cognominem alium Historicum prætermittam) inter eos qui de *Orthographiâ* tractarunt, memoratur *Biblioth. Coisliniana pag. 597.* in Collectione diversorum Interpretum in *Aphthonii Progymnasmata*, ex *Cod. CCCLXXXVII.* Præterea in Catalogo MSS. *Bibliothecæ Regiæ Taurinensis Athenæi, Vol. I. pag. 375.* recensetur *Joannis Characis de Orthographia, 133.* Omisso Titulo, Inscriptiones quæ in diversis urbibus visuntur. Has verò, etsi plures apud *Gruterum, Reinesium, Muratorium* invenire est; universas tamen, *Lectio* varietatis gratiâ, huc transcribendas, velut *ineditas, judicavimus.*

Εἰν τῇ κῆφον πόλει.

Φαμίλια μονομάχων καὶ ὑπόμνημα κυνηγεσιῶν νομερίου χαρρικίου καὶ λευκίου πακωνιανῶ ἀσιάρχου καὶ αὐρηλίας:

Σαπφούς πλάτωνος λικιανῆς ἀρχιερείς γυακίος αὐτοῦ.

Inscriptionem hanc legas in *Thomæ Reinesii Syntagmate Inscriptionum Antiquarum pag. 393.* à *Petro de Valle Rom.* in *Insula Cò* descriptam. Inscriptio, cujus initium *Σαπφούς*, hîc tanquam altera diversa; apud *Reinesium* verò veluti superioris pars exhibetur.

Deinde subsequitur altera ad eandem *Insulam* pertinens:

Α' βουλά καὶ ὁ δῆμος τῆς λαμωροτάτης κῆφον πόλεως ἐποίησε κατὰ τὰ πολιτευθέντα ὑπὸ ἀρχοντος μάρκου αὐρηλίου ἀρίστου κόσμου υἱοῦ.

Εἰς τὰς θήβας.

Θεότιμος μελαρτίκου παραγραῖος γάδιον

Καλλικλῆς ὁμολόχου θεσπιεύς δίαυλον

Κρίτων σιμίου θεσπιεύς πάλην

Μησιθεὸς μύρωνος θηβῶιος πυγμήν

Ζαΐλος ἀλεξάνδρου ἐλεάτης παγκράτιον

Σάμιχος ἐπαινέτου λαρυμνεὺς παίδων τῶν ἀρεσούτερων δολιχόν

Ερμωγένης ἀπολλωνίου σμυρνῶιος γάδιον

Ε'ρατῶν εὐχαρίδου ὀπούντιος δίαυλον

Ε'ρατῶν εὐχαρίδου ὀπούντιος δίαυλον. (redundat hic versus).

Ε'ρατῶν εὐχαρίδου ὀπούντιος πένταθλον

Γουλιάδης ἀρτεμισίου χρυσσορεὺς πάλην

Δημοκράτης τιμοκλέους κῶος πυγμήν

Διοκλῆς διοκλέους ἀθηναῖος παγκράτιον

Ἀπολλόδοτος ἀπολλοδώρου κυζικηνὸς ἀγανείος γάδιον

Διονύσιος νικαρέτου πλαταεὺς πένταθλον

Πανταλέων δημοφώντος μόνδιος πάλην

Α' λκιμος μενοφίλου νικαεὺς ἀπὸ βιθυνίας (leg. βιθυνίας) πυγμήν

Σώφρατος δωροθέου δημοπειεύς πάλην

Exstat hæc in *Antonii Muratorii Novo Thesauri Veterum Inscriptionum, Tomo II. pag. DCXLIX. Num. 1.*

Εἰν μεγάροις.

Η' βουλή καὶ ὁ δῆμος ἀμύλιον σατουρνῖνον ἀνθύπατον τὸν ἑαυτῶν μέγαν εὐεργέτην ἐπιμεληθέντος τοῦ φρατηροῦ τῆς πόλεως ἀρίστου τοῦ διονυσίου ἀγαθῆ τύχη.

Η' λαμωροτάτη μεγαρέων πόλις λικιανίαν τιμοκράτειαν τὴν ἰέρειαν ἐπὶ σωφροσύνη καὶ τῆς εἰς αὐτὴν φιλοτιμίαν ἔτους β π ε

Utramque idem *Muratorius* in *laudati Thesauri Vol. II.* publicavit, priorem *pag. DXLV. num. 2.* alteram *pag. DLIX. num. 1.*

Εἰν μεγάροις.

Ολύμπια ἐν πίση β. Πύθια ἐν δελφοῖς β.

Γ' σθημα β. Νίμεα ἐν ἄργει γ.

Παναθήναμα ἐν ἀθήναις β. Ολύμπια ἐν ἀθήναις.

Πανελλήνα ἐν ἀθήναις. Ἐλευσίαια ἐν ἀθήναις γ.

Η'ράκλεια ἐν θήβαις γ. Τροφῶνια ἐν λιβαδίαι β.

Ἐλευθέρεια ἐν πλαταεῖς. τὴν ἐξ ἄργους ἀσπίδα γ.

Πύθια ἐν μιλῆται. Πύθια ἐν μαγνησίαι.

Πύθια ἐν μαγνησίαι. Κοινὰ ἀσίας ἐν φιλαδελφίαι.

Α' κπα ἐν νικοπόλει δ. Πύθια ἐν σίδη β.

Πύθια ἐν πέργη. δ. Πύθια ἐν θεσσαλονίκη.

Ἀσκληπίδεια ἐν ἐπιδαύραι.

Καπειτώλια ἐν ρώμῃ. ἀθηναῖα προμαχου ἐν ρώμῃ δ.

Εὐσιβεία ἐν πουτεόλοις. Σεβάτεια ἐν νεαπόλει.

Hanc etiam *Muratorius* edidit *Tomo II. pag. DCXLVIII. num. 1.* sed aliquantum dissimilem.

Εἰν ἀθήναις ἐπὶ ὠραίας πίπτας

Λυσίμαχος θράσωνος μιλῆσιθ.

Hanc exhibet *Muratorius Tomo II. pag. MLIX. num. 4.* sed diverso Titulo.

Εἰν ἀθήναις ἀγαθῆ τύχη

Εἰν δόμῳ πνί ἐν πλατείαι.

Τὸν

Τὸν λαμπρότατον ὑπατικὸν καὶ ἐπώνυμον ἄρχοντα Μ. Ο. Νλπ. εὐδοκὸς λευροῦ γὰρ γήπας πάσης ἀρετῆς ἕνεκα καὶ τῆς περὶ τὴν ᾠριδα φιλοτιμίας ἔντε χρήμασι σίτων κοῖς ἀθρόως ἔδωκε μυριάσι πέντε καὶ εἴκοσι καὶ τριφῶς ἐν τῇ μεγάλῃ σπάνει παρέσχε δόγματι τῶν κρατίστων ἀρεοπαγιδῶν· ἱερεὺς πατρῶου ἀπόλλωνος πόπλιος ἄλιος. Ζήνων βερενικίδης τὸν κοινὸν εὐεργέτην καὶ ἑαυτοῦ ᾠρητῆτην.

Αἶδ' εἰς ἀθῆναι θησεῶς ἢ ᾠριν πόλις.

Αἶδ' εἰς ἀδριανοῦ καὶ οὐχί θησεῶς πόλις.

Ἀντωνίνα ἢ καὶ σικρατικὴ τῷ γλυκωτάτῳ μου ἀνδρὶ ἀντιόχῳ τῷ καὶ συνεσίῳ ἐποίησατο ἡρώων τοῦτο τέλος χαμάτων.

Παραδίδωμι τοῖς καταχθονίοις θεοῖς τοῦτο τὸ ἡρώων φυλάσσειν πλούτωνι καὶ δῆμητρι καὶ περσεφόνῃ καὶ ἑρινύσι καὶ πᾶσι τοῖς καταχθονίοις θεοῖς· εἴ τις ἀποκοσμήσει τοῦτο τὸ ἡρώων ἢ ἀποσκουτλάσει ἢ εἴ τι ἕτερον μετακινήσει ἢ αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου μὴ γῆ βατὴ μὴ θάλασσα πλωτὴ ἄλλ' ἐκριζωθήσεται πανγενῆ πᾶσι τοῖς χακοῖς πῆραν δώσει. καὶ φρίκη καὶ πυρετῶ καὶ τεταρταίῳ καὶ ἐλέφαντι καὶ ὅσα κακὰ τοῖς ἀνθρώποις γίνεται τᾶντα γινέτω τῷ τολμήσαντι ἐκ τούτου τοῦ ἡρώου μετακινήσαι τι.

Ἀμφίων μούσας κιθάρης ἔφησε θήσῃς

Τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος ἰλλυειὸς

Ἀδύλορον μῶσαν μυθεπώντω καὶ δοκέουσιν

Ἀκμηῆτες ῥέξεν πείρατα πάντα τέχνας.

Incipientem ab Αἶδ' Janus Gruterus in *Inscriptionibus antiq.* Grævii curâ recensitis, *Tomo II. pag. MLXXVIII. num. 1.* edidit. Duas verò Ἀντωνίνα, et Παραδίδωμι adducit, unoque lapide conjungit citatus Muratorius *Tomo III. pag. MCCXCVIII. Num. 5.*

Idem *Tomo II. pag. DCLXXII. num. 1.* affert Inscriptionem metricam Ἀμφίων, &c. quam in Msto nostro prosaico more ambulantiem, in Tetrastichi formam perspicuitatis gratiâ redigimus.

Ἐν λακεδαίμονι.

Α πόλις νερώνιος μακικοῦ·

καίσαρος θεοῦ σεβαστοῦ υἱοῦ ἀπὸ προγόνων εὐεργέτου.

Ἡ πόλις.

Σε ἀπο Μ σπατάλλου ἀγαθοκλέους φιλοκαίσαρα καὶ φιλόπατριον τὸν δεῖς γυμνασιάρχον καὶ πατρύνομον καὶ ἀμόνιον γυμνασιάρχον τὰς τε ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπυσιν αὐτοῦ πολιτεύμασι μεγαλοσπεπείας καὶ τὰς ἐπὶ τῇ δευτέρῃ γυμνασιαρχίᾳ ἦν αὐτὸθεν ὑπόση ἀσύγκριτον καὶ ἀνυπέβλητον περνοῖς τε καὶ φιλοτιμίας ᾠρηδεξαμένης τὸ ἀνάλωμα τῆς σεμνοτάτης καὶ πάντα πρώτης γυ-

νακὸς ἀντωνίνας ἀρηλίας ξένος τῆς εὐτύχου.

Πόλις.

Μ. ἀρηλίον ἀριστοκράτη δαμκηνέτου ἱερέα κατὰ γένος ἀπὸ ἡρακλέους Μη ἀπὸ διοσκύρων Μδ ἀμόνιον γυμνασιάρχον διουσίου καὶ ἀριστοτέλους καὶ πολίτην καὶ γυμνασιάρχον ἀσύγκριτον ᾠρηδεξαμένην τῶν ἀναλωμάτων ᾠρηδεξάτων ἐν τῷ γυμνασίῳ φίλων μεμμίου εὐτυχῶ τοῦ καὶ μ. ἀρηλίου ἀρέτωνος καὶ ἀβιδίου σαπτοῦτου εὐτυχῆ.

Hanc ipsam profert idem Muratorius *Tomo II. pag. DXLVIII. num. 2.* licet nonnihil diversam.

Ἡ πόλις.

Τὰν πομπᾶν ἀγναλάστου τὰ τε ἄλλα καλῶς πεπολιτευμένον καὶ γυμνασιάρχωντα λαμπαρῶς ᾠρηδεξαμένου τὸ ἀνάλωμα πομπῶν ἀλκῆστου τοῦ ἀδελφιδῶ.

Ἐν κρήτῃ ἐν τῷ ὄρει ταλλείῳ.

Ἀρτεμῖς ἢ σαλλωνίου θυγάτηρ.

Οὔρεσι ταλλαίοις· εἰδύμενος μαιάδος ἐρμῆ

Σποδὴν καὶ θυσίαν δέξο φιλοφροσύναν

Ἡ'ν σοι σαλλώνιος μνηῶς λοιβᾶσι γεραίρει

Κτήσεος ἐξ ὁσίων ψυχὰ δῶρα διδύς.

Καὶ ᾠριν μὲν ζωοῖσιν ἀλόχου φάος εἰσορώσης

Συκίη κἀθετος τόσους γέγραψε τόποις.

Ἀνθ' ὧν δ' ἐγχερόνισας ἐφετήσων οὐκ ἀπέδωκε

Συμβίου ἀγνωστῆς τοῦδε καταφθιμένης.

Ἀλγησας φρένα πολλὰ μαθῶν διότι δῆτ' ἀγε θεῖα

Τιμὰν δανάνη σοι τῆνδε πόρεν θυσίαν.

Καί συ δὲ παντοκράτωρ ἐριούνη τόνδε φυλάσσοις

Σῶων ὅπως τίμασον διόλου τέμενος.

Hanc quoque repræsentat Muratorius *Tomo I. pag. LI. num. 2.* licet parum accuratè descriptam, ut ipse profitetur.

Ἐν μεσσηνί τῆς σικελίας

ἐν μαρμαράῳ πνί.

Ἀσκληπιῶ καὶ ὑγείᾳ σωτήρησι πολιούχοις, καίσαρι τίτῳ ἀλίῳ ἀδριανοῦ ἀντωνίῳ σεβαστῷ εὐσεβῆ.

Eandem apud Gruterum legas *Tomo I. pag. LXVIII. num. 5.* sed minus plenam.

Ex recensitis Inscriptionibus quinque tantummodò, illæ scilicet, quibus nulla subjecta est à nobis Nota, apud Gruterum, Reinesium, Muratorium invenire non licuit. In omnibus verò vel conquirendis, vel inveniendis quantum laboris hauserim vel ob earum dispersa membra, vel ob seriem minus aptè dispositam, verbis exprimere vix possum. Itaque meo periculo doctior factus, Græcarum perinde ac Latinarum Inscriptionum rationem

nem studiosorum hominum commoditatis gratiâ sic instituendam arbitror: Capitibus singula rerum argumenta indicantibus succedat universus earundem Inscriptionum Catalogus, ordine alphabetico singularum initia quàm accuratissimè præferens, quo etiam designentur tum Voluminis paginæ, tum Inscriptionis cujusque numeri. Hujus ope quamlibet propositam aut statim nullo negotio invenias, aut omnino abesse uno velut aspectu deprehendas. Talem ego ipse olim ordinem in *Adolphi Oconis Veterum Hispania Inscriptionum* Indice, quo illæ carent, meos ad usus concinnando, non sine summo fructu sum amplexus. Sed mirum illud, profectò mirum, quòd nemini Lapidum hujusmodi litteratorum Collectori tantæ utilitatis species in mentem venerit; quòd neminem subierit, quanta ex tanti præsidii egestate Eruditorum nationi laboris accessio, quanta vis tædii, studiorum mora, temporis jactura, et quasi dilapidatio consequeretur.

CXV.

Chartæcus in quarto, folia complectens 261, chartâ non minùs multiformi quàm Scripturâ, quæ sex ostendit manus, Nili videlicet *Metropolitæ Rhodi*, *Eugenici Nomophylacis*, *Joannis Tzycandylæ*, *Manuelis* (fortè *Moschopuli*), aliisque Anonymi, præcipuè verò *Constantini Lascaris*, qui maximam Codicis partem exaravit. Eò confluxere longè plurima ac diversa Scriptorum Collectanea hujus studio conquisita, quæ propter ingentem numerum perspicuitatis causâ sic articulatim enarrabimus:

S. Joannis Damasceni Logica.

Variæ Definitiones ac Divisiones Philosophicæ ex incertis Auctoribus.

Georgii, vel *Gregorii Cyprii*, Patriarchæ C. Politani, Sermo Antirrheticus contra *Becci*, sive *Vecci* Blasphemias.

Ejusdem Tomus de Pietate, omnes anathemate percellens blasphemam linguam exacuere in Deum audentes.

Ejusdem Tomus de pia Fide.

Thucydidis eorum Laudatio funebris, qui bello ceciderunt, à Pericle habita.

Aristidis Oratio funebris in Etoneum.

Ejusdem Monodia de Smyrna.

Libanii Sophistæ Monodia de Apollinis Templo deflagrato.

Georgii Scholarii Monodia in Marcum Eugenicum Ephesi Metropolitanam.

Platonis Ion, sive de Iliade.

Joannis Argyropuli ad Lucam Diermeneutem, Magnum Ducem, de Spiritûs Sancti Processione, et Concilii Florentini Decreto.

Ex S. Maximo Excerptum de Spiritûs Sancti Processione.

Oracula Græca tum Apollinis, tum Sibyllæ de Deo, Christo, et Cruce.

Diversæ de Deo ex pluribus Philosophis Sententiæ.

Gemisti Plethonis adversus Librum Argyropuli de Latinorum Dogmate.

Ejusdem Monodia de Imperatrice Cleope.

Ejusdem Monodia de Regina Hypomone.

Joannis Argyropuli Oratio consolatoria ad Constantinum Imperatorem è Peloponneso venientem, et Joannis demortui sceptrâ capientem.

Ejusdem Oratio consolatoria ad Constantinum Imperatorem in ipsius Matris obitu.

Ejusdem Monodia in Joannem Palæologum.

Ejusdem Oratio de Regno ad Constantinum Imperatorem.

Michaelis Apostolii Oratio funebris in Cardinalem Bessarionem.

Ejusdem in eundem Tetrastichon.

Procopii Sophistæ Gazei Monodia de Sanctâ Sophiâ terræmotu collapsâ.

Nicephori Gregorii Monodia de obitu Imperatoris Andronici Palæologi.

Ejusdem Monodia de Metochitæ Logothetæ obitu.

Choricii Sophistæ Gazei Oratio funebris in Mariam matrem Marciani Gazæ, et Anastasii Eleutheropoleos Episcoporum.

Ejusdem Oratio in Justiniani Imperatoris Brumalia.

Ejusdem Oratio nuptialis in Zachariam Discipulum suum.

Ejusdem altera nuptialis in Procopium, Joannem, et Eliam suos etiam Discipulos.

Ex Hermogene de Figuris Rhetoricis Excerptum, auctore *Constantino Lascari*.

De Corporis Humani membris Collectanea.

Severi Sophistæ Ethopœiæ et Narrationes.

Constantini Lascaris Epigrammata funebria in Phanurium Geracem Rhodium, in Georgium Ralem, in Joannem Hispaniæ Principem, in Ferdinandum Cunium, sive de Acuña, Regis in Siciliâ Vicarium; atque in Theodorum Gazam.

Demetrii Chalcocondylæ in eundem Theodorum Carmina.

Andronici Callisti in Cardinalem Bessarionem Carmina.

Theodori Gaza de Mensibus.

De Pythagoræ Jurejurando, ex Hieroclis Commentario.

Ejusdem Jurisjurandi Explanatio, incerto Auctore.

Pii II. Pontificis Romani Litteræ ad Alexandrum Asanem Nobilem C. Politanum.

De Lege, seu Vitâ Monasticâ Excerpta quædam.

His summatim præmissis, ad subtiliorem Codicis enucleationem deveniamus.

Fol. 1. in superiori margine rubris litteris præscriptum:

Κωνσταντίνου τοῦ λαοκάρεως κόπος ἢ κτῆμα:

Hoc est:

Constantini Lascaris labor et possessio.

Eodem averso. In superiori pariter margine, concoloribus litteris, ejusdem nomen apparet Κωνσταντίνου τοῦ λαοκάρεως: Proximè sequitur ejusdem manu descriptus omnium Operum hoc Codice contentorum exilis Index hujusmodi:

Ἐνταῦθα πάμπολα περιέχεται καὶ παλαιῶν ἢ νέων λογίων ἀνδρῶν τῶν καθ' ἡμᾶς γενομένων ἐπιτάφιοι τε πλεῖστοι καὶ μονωδία· μέτρηι πάντα ἐπιμελῶς.

Id est:

Hic plurima continentur et veterum et recentium doctorum Virorum, qui atate nostrâ vivunt, Orationes funebres et Monodia plurima. Omnia diligenter adi.

2. Τοῦ μακαρίτου ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ λογική. Beati Joannis Damasceni Logica. Cujus Caputum series ita se habet:

Περὶ τοῦ ὄντος, οὐσίας· καὶ συμβεβηκός. De Ente, Essentia, et Accidente. Incipit: Τὸ ὄν κοινὸν ὄνομά ἐστι πάντων τῶν ὄντων. τοῦτο οὖν τὸ ὄν τέμνεται εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός.

Eodem averso. Περὶ τοῦ γενικωτάτου γένους καὶ εἰδὸς ἐδικωτάτου καὶ τῶν ὑπ' ἀλλήλων. De Genere generalissimo, et Specie specialissima, ac de Subalternis. Incipit: Τὸ γένος πρῆστώως λέγεται.

5. averso. Περὶ ἀτόμου. Γ. De Individuo. Caput III. Incipit: Τὸ ἀτομον τετραχῶς λέγεται.

Περὶ οὐσίας γένους γενικωτάτου. De Essentiæ Genere generalissimo. Incipit: Ἡ οὐσία γενικωτάτων γένος ἐστίν. Hoc Caput in editis desideratur.

6. Περὶ διαφορᾶς. ε. De Differentia. V. Incipit: Ἡ διαφορὰ τριχῶς λέγεται.

Eodem averso. Περὶ συμβεβηκός. ς. De

Accidente. VI. Incipit: Συμβεβηκός ἐστι ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου διαφορᾶς.

7. Περὶ ἰδίου. ζ. De Proprio. VII. Incipit: Τὸ ἴδιον τετραχῶς λέγεται.

Eodem averso. Περὶ τῶν κατηγορουμένων. Η. De iis quæ prædicantur. VIII. Incipit: Πᾶσα κατηγορία ἢ ἐπὶ πλεόν γίνεται ἢ ἐπίσης.

8. averso Περὶ συνωνύμων καὶ ὁμωνύμων κατηγορίας. θ. De Synonymorum et Homonymorum prædicatione. IX. Incipit: Συνώνυμος μὲν κατηγορία ἐστίν, ὅτε,

9. averso. Περὶ τῆς ἐν τῷ τί ἐστὶ καὶ ἐν τῷ ποῖόν τί ἐστὶ Κατηγορίας: Ι. De Prædicatione in quid est, et in quale quid est. X. Incipit: Ἄλλο ἐστίν ἢ ἐν τῷ τί κατηγορία.

10. Περὶ ὑποστάσεως ἢ ἐνυποστάτου ἢ ἀνυποστάτου. ια. De Hypostasi et Enhypostato, et Anhypostato. XI. Incipit: Τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα δύο σημαίνει.

Eodem averso. Περὶ οὐσίας ἢ φύσεως ἢ μορφῆς ἀτόμου τε ἢ πρῶτου ἢ ὑποστάσεως. ιβ. De Essentia et Natura, et Forma, ac de Individuo, Personâ et Hypostasi. XII. Incipit: Οἱ μὲν ἕξω φιλόσοφοι.

11. Περὶ διαίρεσεως. ιγ. De Divisione. XIII. Incipit: Διαίρεσις ἐστὶ ἡ πρώτη τομὴ τοῦ πράγματος. Desinit: Εἰ μὴ δὲ τοῖς ἀφ' ἐνὸς καὶ πρὸς ἓν:—

12. averso. Περὶ τοῦ φύσει πρῶτερου. ιδ. De eo, quod naturâ prius est. XIV. Incipit: φύσει μὲν οὖν πρῶτερόν ἐστι τὸ συνεισφέρον ἢ μὴ συνεισφερόμενον.

Περὶ ὁρισμοῦ. ιε. De Definitione. XV. Incipit: Ὅρισμός ἐστι λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως.

14. Περὶ ὁμωνύμων. ις. De Homonymis. XVI. Incipit: Ὁμώνυμα μὲν εἰσι τὰ τῶν ὀνομάτων κοινανούντα. Desinit: ἢ περὶ ποίου σημανομένου ἢ ἐρώτησις γέρονε.

Desunt hic quæ in Exemplari excuso uncinis comprehensa sunt.

Eodem averso. Περὶ συνωνύμων. ιζ. De Synonymis. XVII. Incipit: Συνώνυμα δὲ εἰσιν ὅσα ἢ τῶν ὀνομάτων ἢ τῶν ὁρισμῶν.

Περὶ πολυωνύμων. ιη. De Polyonymis. XVIII. Incipit: Πολυώνυμα δὲ εἰσιν ὅσα τῶ μὲν ὁρισμῶ κοινανούσι.

Περὶ ἑτέρων ἢ ἑτερονύμων. ιθ. De Diversis et Heteronymis. XIX. Incipit: Τὰ δὲ κατ' ἀμφω διαφέροντα ἢ ἐν ὑποκείμενον ἔχουσι.

15. Περὶ παρωνύμων. κ. De Denominativis. XX. Incipit: Εἰσὶ δὲ πῶς μετὰ τῶν ὁμωνύμων κοινανούντα ἢ διαφέροντα.

Περὶ τῶν δέκα γενικωτάτων γένων. κα. De

de-

decem Generibus generalissimis. XXI. Incipit: Τῶν λεγομένων τὰ μὲν ἀπλῶς λέγονται καὶ ἀνευ συμπλοκῆς.

Eod. averso. Περὶ ὁμογενῶν καὶ ὁμοειδῶν ἑτερογενῶν καὶ ἑτεροειδῶν τε καὶ ἀριθμῶ διαφερόντων. κβ. De Homogeneis et Homoideis, deque Heterogeneis et Heteroideis, ac Numero differentibus. XXII. Incipit: Ὁμογενῆ εἰσιν ὅσα ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τάσσεται.

16. averso. Περὶ τοῦ ἐν τινι. κγ. De in aliquo. XXIII. Incipit: Τὸ ἐν τινι ἐνδεκαχῶς λέγεται.

Περὶ οὐσίας. κδ. De Substantia. XXIV. Incipit: Οὐσία ἐστὶ ὑπόκειται ἀυτὴν ἀρκετοῦ. Desinit: λέγεται δὲ οὐσία παρὰ τὸ εἶναι.

Quæ in editis exemplaribus inclusa sunt uncinis, hinc non extant.

17. Περὶ φύσεως. κε. De Natura. XXV. Incipit: Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῆς ἐκάστου τῶν ὄντων κινήσεως τε καὶ ἡρεμίας.

Περὶ μορφῆς. κς. De Forma. XXVI. Incipit: Μορφή ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν οὐσιωδῶν διαφορῶν.

18. Περὶ ὑποστάσεως. κζ. De Hypostasi. XXVII. Incipit: Τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα δύο σημαίνει.

Eodem averso. Περὶ προσώπου. κη. De Persona. XXVIII. Incipit: Πρόσωπον ἐστὶν ὅπερ διὰ τῶν οἰκείων ἐνεργημάτων.

Περὶ ἐνυπόστατου. κθ. De Enhypostato. XXIX. Incipit: Καὶ τὸ ἐνυπόστατον δὲ ποτὲ μὲν τὴν ἀπλῶς ὑπαρξίν σημαίνει.

19. Περὶ ἀνυπόστατου. De Anhypostato. Incipit: Καὶ τὸ ἀνυπόστατον δὲ διὰ τῶν λέγεται.

Διαιρέσεις τοῦ ὄντος καὶ τῆς οὐσίας. λ. Divisio Entis et Substantiæ. XXX. Incipit: Τὸ ὄν διαίρεται εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός.

Hoc Caput in editis in duo divisum est, ita ut suum cuique sit Lemma, sive Titulus; hinc tantum unum est, uno Titulo complexum.

20. averso. Ἐπιπερί ὁμοειδῶν καὶ ὁμογενῶν ἑτερογενῶν τε καὶ ἑτεροειδῶν καὶ ὁμοὑπόστατων καὶ ἀριθμῶ διαφερόντων. λα. Item de Homoideis et Homogeneis, Heterogeneis et Heteroideis, ac de Homohypostatis, et de Numero differentibus. XXXI. Incipit: Ὁμογενῆ εἰσιν ὅσα ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τάσσονται.

21. Περὶ πόσου καὶ ποσότητος. λβ. De Quanto et Quantitate. XXXII. Incipit: Ποσότης ἐστὶ σῶρια μονάδων.

23. Περὶ τῶν πρὸς τι. λγ. De iis quæ ad aliquid, sive de Relativis. XXXIII. Incipit: Πρὸς τι ταῦτά εἰσιν ὅσα αὐτὰ ἄπερ ἐστὶν. Desinit: καὶ τὸ θεωρεῖσθαι ἐν αὐτῶ χέσιν.:-

Quæ in excuso Exemplari uncinis com-

prehensa sunt, hinc minimè continentur.

24. averso. Περὶ ποιῶν καὶ ποιότητος. λδ. De Quali et Qualitate. XXXIV. Incipit: Ποιότης ἐστὶ καθ' ἣν ποιῶντες ὀνομάζονται.

27. Περὶ τοῦ ποιῶν καὶ πάσχειν. λε. De Agere et Pati. XXXV. Incipit: Χρὴ γινώσκων ὅτι ἡ πείσιν καὶ ἡ πάσχειν. Desinit: καὶ ἐν τῇ πότῃ περὶ εἶχεν καὶ περὶ εἶχεται.:-

Quæ in editis sequuntur uncinis inclusa, hinc absunt.

Eod. averso. Περὶ τοῦ κείσθαι. λς. De Situ. XXXVI. Incipit: Κείσθαι ἐστὶ τὸ ἔχον θέσιν πῶς πρὸς ἑτέρων.

28. Περὶ τῆς τοῦ ποῦ. λζ. De Categoria Ubi. XXXVII. Incipit: Τὸ ποῦ τόπον σημαίνει.

Περὶ τῆς πότε. λη. De Categoria Quando. XXXVIII. Incipit: Τὸ πότε χρόνον δηλοῖ.

Eod. averso. Περὶ τοῦ ἔχειν. λθ. De Habitu. XXXIX. Incipit: Τὸ ἔχειν ἐστὶν οὐσία περὶ οὐσίαν.

Περὶ ἀντικειμένων. μ. De Oppositis XXXX. Incipit: Πᾶν ἀντικείμενον ἢ ὡς ὑπόκειται ἀντικεῖται.

29. averso. Περὶ ἔξεως καὶ ἐπιθέσεως. μα. De Habitu et Privatione. XLI. Incipit: Ἐξίς λέγεται ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐχομένου καὶ τοῦ ἐχόντος.

30. averso. Περὶ προτέρου καὶ ὑστερου. μβ. De Priori et Posteriori. XLII. Incipit: Τὸ δὲ πρότερον διαίρεται εἰς τέσσαρα σημανόμενα.

31. Περὶ τοῦ ἅμα. μγ. De Simul. XLIII. Incipit: Ἄμα δὲ λέγεται κυρίως.

Eodem averso. Περὶ κινήσεως. μδ. De Motu. XLIV. Incipit: Κίνησις ἐστὶν ἐπιτέλεσις τοῦ δυναμει.

32. averso. Περὶ τοῦ ἔχειν. με. De Habere. XLV. Incipit: Τὸ ἔχειν κατὰ οὐτῶ τρόποις λέγεται.

33. Περὶ ἀποφάσεως καὶ καταφάσεως. μς. De Affirmatione et Negatione. XLVI. Incipit: Χρὴ γινώσκων ὅτι ἡ καταφάσις.

Eodem averso. Περὶ ὄρου καὶ προτάσεως καὶ συλλογισμοῦ. μζ. De Termino et Propositione, et Syllogismo. XLVII. Incipit: Χρὴ γινώσκων ὅτι σκοπὸν ἔχει ἡ λογική. Desinit: αὐτὴ δὲ λέγεται ψιλλὴ ἐπίνοια.

Hoc Capite continetur etiam pars Capituli, quod in editis sequitur hoc titulo inscriptum: Ποικίλοι ὄροι. ζβ. Definitiones variæ. Cap. LXV. usque ad hæc nimirum verba: Ἀδολεχρία ἐστὶν, et quæ sequuntur his tenens: δέκα εἶναι τὰς χέσεις. Quibus omissis, novum hic fol. 35. averso incipit Caput à voce Ἐνωσις, hoc Titulo:

Περὶ ἐνώσεως. μη. De Unione. XLVIII. Incipit: Ἐνωσις γίνεται κατὰ διαφόρους τρόποις. Desinit: τοιαύτην γὰρ ἔχει φύσιν τὰ νοητά.:- in quæ

quæ verba desinit supra laudatum Caput, quod in editis inscribitur Ποικίλοι ὄροι ξέ.

36. averso. Περὶ κινήσεως. De Motu. Incipit: Ὅτι τῆς κατὰ τόπον κινήσεως ἐν μὲν ἀνθρώποις ὁ νοῦς ἀπὸ αὐτῶν γὰρ κινεῖ τὸ ζῶον. Desinit πᾶσα γὰρ αἱ κινήσεις ἐν τόπῳ δηλονότι αἱ σωματικαὶ πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σῶμά ἐστι:-

Caput hoc aliud omnino est à Capite ejusdem Tituli περὶ κινήσεως, quod supra fol. 31. recensuimus; idemque in editis desideratur.

38. averso. Sine Inscriptione, De Potestatibus, sive Facultatibus Animæ. Incipit: Ἰστέον ὅτι ψυχικὰ δυνάμεις εἰσὶν ἐννέα· νοῦς· διάνοια. Desinit: Ὅτις διερμηνεύει καὶ διακρίνει τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθές:-

Hoc etiam Caput (quod Scholium potius videtur) in editis deficit.

39. Ὅροι φιλοσοφίας. Definitiones Philosophiæ. Initium: φιλοσοφία ἐστὶ γνῶσις τῶν ὄντων ἢ ὄντων ἐστὶν ἡγεῖν τῆς φύσεως αὐτῶν. Finis: Εἰ δὲ ἐστὶ τὸ κρινόμενον ἀθάνατος ἄρα ἡ ψυχὴ:-

Caput hoc Capita duo complectitur, quorum alterum in editis inscribitur: Ορισμοὶ τῆς φιλοσοφίας ἐξ. ξξ. Sex Philosophiæ Definitiones, Caput 67. alterum verò Περὶ τῶν πεσάρων διαλεκτικῶν μεθόδων. ξη. De Methodis quatuor Dialecticis Cap. LXVIII.

40. Περὶ τῆς καθ' ὑπόθεσιν ἐνώσεως. De Unione secundum Hypostasim. Incipit: Χρὴ γινώσκειν ὅτι ἡ καθ' ὑπόθεσιν ἐνωσις.

Id Caput præit in editis Capiti proximè superiori, numeraturque LXVI.

41. Διαίρεσις τοῦ γένους καὶ περὶ τοῦ ὄντος καὶ συμβεβηκότος. μθ. Divisio Generis, et de Ente atque Accidente. LIX. Incipit: Τὸ γένος διαίρεται εἰς εἶδη· τὸ γένος ἑπάνω ἐστὶ. Desinit: καὶ τὸ ἀνυπόστατον ποτὲ μὲν τὸ ἀνυπαρκτον δηλοῖ· ποτὲ δὲ τὸ συμβεβηκός:-

Hoc quidem Caput in editis non occurrit sed ex aliis Capitibus conflatum esse patet.

43. averso Ποσαχῶς ἡ ἐνωσις. Quàm multipliciter Unio intelligatur. Incipit: Ἡ κατ' οὐσίαν ἐνωσις ἐπὶ τῶν ὑποστάσεων τουτέστι τῶν αὐτόμων. Desinit: Ὅτι πῦρὸς παρέρχουμένων καὶ πάλιν ἀποκαθιζαμένων:-

Hoc etiam in excusis desideratur.

44. Περὶ φύσεως. De Natura. Incipit: φύσις ἐστὶν ἡ ἀπλῶς τῶν ὄντων κίνησις. Desinit: ἀλλὰ τὴν ἔμμεον καὶ κακίτην διάθεσιν καὶ χρονίαν ποτηρὰν συνήθειαν:-

Id Caput diversum planè est ab illo Περὶ φύσεως Capite, quod supra fol. 17. memoravimus; et ab editis omnino exulat.

45. Ὅροι τῆς ψυχῆς. Definitiones Animæ.

Incipit: Ψυχὴ ἐστὶν οὐσία νοερὰ. Desinit: ψυχὴ ἐστὶ κατὰ ἀριστοτέλην ἐντελέχεια σώματος φυσικοῦ ὀργανικοῦ δυνάμει ζῶν ἔχοντος:- Hoc non videtur esse Damasceni.

Igitur ob maximam, quæ in MSS. Exemplaribus S. Joannis Damasceni *Logicam*, sive *Dialecticam* exhibentibus observari solet, diversitatem, ejus Operis Caputum seriem, pro ut in nostro se habet, representandam duximus; ejusdem prætereà Contextûs ab illo discrepantias, quem P. Lequienus evulgavit, diligenter annotavimus. Itaque ubi Notarum nihil occurrit, uterque planè consonat. Omnia denique ita enucleata, ut Msta hæc cum illis excusis conferri facilè possint, ac sive excessus, sive defectus, sive similitudo, sive discrepantia utrobique nullo negotio dignosci.

Eod. averso. Sequuntur absque Titulo variæ Definitiones ac Divisiones Philosophicæ, ex diversis hinc inde Libris depromptæ, quarum

Prima incipit: Ἐπιθυμία ἐστὶν ἄλογος ὄρεξις ὑφ' ἣν τάττεται ταῦτα.

Secunda: Εὐπάθεια ἐστὶ διάχσις καὶ ἀνεσις τῆς ψυχῆς καὶ τροφή.

Tertia: Αἰσθήσεις αἰσὶ πέντε καὶ ἡ μὲν ὄψις τραπέζερα τῆς ἀκοῆς. καὶ αὕτη τῆς ὀσφρήσεως.

Quarta: Ἀρχὰς ἔλεγον τῶν εἰδῶν οἱ πυθαγόρειοι τὴν μονάδα καὶ δυάδα καὶ τριάδα.

Quinta: Τὰ τῆς εἰμαρμένης τέταρτον ἀγίας διακένται· κατὰ θεὸν· καθ' εἰμαρμένην· κατὰ προαίρεσιν.

47. Ὅροι ἡδονῆς. Definitiones Voluptatis. Quæ quidem incipiunt: Πρῶτος ὄρος λογικὴ κίνησις.

Eod. averso. Sine Titulo, Definitiones Theoriæ et Praxeos. Incipiunt: Ἡ θεωρία αἰρετώτερα φράζεσθαι.

Sine Titulo, Theorematis Definitio, quæ incipit: θεώρημα διαλεκτικὸν τουτέστι ζήτημα.

48. Nihil hoc toto folio scriptum invenias, præterquàm in fronte prioris pagine hæc rubris litteris:

Χωνσαντίνου τοῦ λασκάρως κτήμα:

Id est:

Constantini Lascaris possessio.

49. Τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου χωνσαντινουπόλεως καὶ γεωργίου τοῦ Κυθρίου λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ τῶν τοῦ βέκκου βλασφημιῶν. Sanctissimi Patriarchæ Constantinopolitani Domini Georgii Cyprii Sermo antirrheticus contra Becci blasphemias. Incipit: Οὐκ ἔγωγε θαυμάζω φιλότις, εἰπὶς ἀγροῖκος ὢν, ὑπὸ λόγων ἐχόντων

Mmm

μέ-

μέλει τοῦ Φαινομένου τὸ πιθανεῖν παρασύροιο. Desinit: σὲ δὲ πάγον ἐν τὰραθῶ τῆναι ἐρηρισμένον· ὑπὸ μηδενὸς σαλευόμενον:—

Is Sermo, sive Liber necdum in lucem prodiit; memoratur verò in *Nesseliani Cæsareæ Bibliothecæ Catalogi Parte I. pag. 345. Cod. CCXV. Num. 5.*

71. Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου καὶ ἡγεροῦ τοῦ κυπρίου τόμος περὶ εὐσεβείας ἀναθήματι καθυποβάλλων πάντας τοὺς βλάσφημον γλώτταν θήγειν πολμῶντας κατὰ θεόν. Ejusdem Sanctissimi Patriarchæ Domini Gregorii Cyprii Tomus de Pietate, anathemate percellens omnes blasphemam linguam in Deum exacuere audentes. Incipit: Ἐχε μὲν ἡ ἐπισυμβάσα ὑπὸ μικροῦ παραχῆ τε καὶ ζέλι τῆ ἐκκλησία πατέρα. Desinit: καὶ μὴ περαιτέρω περιεργάζεσθαι, ἕως ἂν ὦμεν ἡπίονος πνεύματος καὶ σοφίας μετσοχηκότες:—

Hicce Gregorii Cyprii Tomus, sive Tractatus jam vulgatus est Græcè ab Anselmo Bandurio in *altero Imperii Orientalis Volumine, pag. 942. et seqq.* Sed Mstus hic aliter omnino desinit atque ille, estque illo sub finem multò amplior.

84. Τόμος τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου καὶ ἡγεροῦ περὶ εὐσεβοῦς πίστεως. Tomus Sanctissimi Patriarchæ Domini Gregorii, de pia Fide (sive Fidei expositio contra Joannem Veccum). Incipit: Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει, φησί. Desinit: τὰς τῆς χειρτονοκατηγορίας εὐθύνας ὑφ' ἑξῶν εἰς ἀῶνα τὸν ἅπαντα:—

Adscriptum *Constantini Lascaris* manu: νεῖλου μητροπολίτου ῥόδου τὰ γράμματα. Hoc est, *Nili Metropolitæ Rhodi litteræ* (sive scriptura).

Hic etiam Tomus in *eodem Bandurii Imperii Orientalis Vol., pag. 952. et seqq.* Græcè occurrit.

Duos quidem Scribas hujus cognomines meminit P. Montfauconius *Palæograph. Græcæ pag. 105*, Nilum scilicet *Hieromonachum*, et alium, nusquam tamen *Metropolitam*.

Observandum, hoc in Codice Patriarcham C Politanum dupliciter appellari: primum quidem *Georgium*, deinde verò *Gregorium*, quod in aliis MSS. Exemplaribus usuvenit.

89. Post vacuum unius folii spatium, Ἐπιτάφιος θουκυδίδου ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσιν ἐν πολέμοις ὑπὸ περικλέους ἀρημένους. Thucydidis Laudatio funebris eorum qui bello cecidere, à Pericle habita. Incipit: Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη ἐρηκτότων ἐπινοοῦσι τὸν προσθέντα τῶ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε. Desinit: νῦν δὲ ἀπολοφωράμενοι ὃν προσήκει ἐκάστῳ ἀπιτε:—

Extat in Thucydidis *Libro II. pag. 118.* ex ornatissimâ Editione *Wetstenianâ* anni MD-CCXXXI.

93. Αετιίδου ἐπιτάφιος εἰς ἑτεονέα. Aristidis Oratio funebris in Eteoneum. Incipit: Ἡ μὲν ἐπίδειξις οὐδαμῶς εὐτυχῆς. Desinit: τὰ δὲ σοὶ παρ' ἡμῶν· τὰ δὲ λοιπὰ μελήσει τῇ πόλει κοινῆ.

96. Τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ σμύρῃ. Ejusdem Monodia de Smyrnâ. Incipit: Ὡς ζεῦ τι χεῖρωσμαι. Desinit: σὲ δ' ὦ χερσετάτη πόλεον αὐτοῖς ὦρα τοῖς δένδροις θρηνηῖν:—

98. Λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ πυρπολεθέντι ναῶ τοῦ ἀπόλλωνος. Libanii Sophistæ Monodia de Apollinis Templo deflagrato. Incipit: Ἄνδρες ὦν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀχλὺς κατακίχεται ὡς περ οὖν καὶ τοῖς ἑμοῖς. Desinit: οἶον νυμφίου πινὸς πλεχόμεναι ἤδη σφάνων ἀπελθόντες:—

101. Τοῦ σοφοῦ γεωργίου τοῦ χολαρίου μονωδία εἰς τὸν αἰδέσιμον κύριον μάρκον τὸν εὐγενικό τὸν ἐφέσου. Sapientis Georgii Scholarii Monodia in Reverendum Dominum Marcum Eugenicum Ephesi (Metropolitam). Incipit: Φεῦ νῦν ὦ παρόντες ἡμῖν αἰ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδες οἴχονται πάσαι. Desinit: καὶ ὦν ἡμῖν ὑψηλά το μεμνώμεθα.

Hæc Monodia, nondum edita, extat in *Regiæ Parisiensis Bibliothecæ Græcis Codd. CCCCXXVII. et MDLXXXII.*

109. Πλάτωνος Ἴων, ἡ περὶ ἰλιάδος:— Platonis Ion, sive de Iliade. Incipit: Τὸν Ἴωνα χαίρειν. Desinit: καὶ μὴ τεχνικὸν περὶ ὀμήρου ἐπαμέντην:

In fine hujus Tractatûs, interiori margini à *Constantino Lascari* appositum: *Εὐγενικοῦ τοῦ νομοφύλακος*: Id est, *Eugenici Nomophylacis*. Quâ Notâ hujus manu exaratum esse testatur. Ipsum verò *Manuelem Eugenicum* eundem fuisse suspicor, quem Calligraphis accenset *Montfauconius Palæograph. pag. 103.* et *Codicem Regium 3372.* anno circiter 1440. scripsisse tradit; Scriptionis ætate opiniononi nostræ suffragante.

120. Τῷ λαμπροτάτῳ καὶ περιφανεστάτῳ ἀνδρὶ, κυρίῳ λοικῶ διερμηνευτῇ τῷ μεγάλῳ δουκί, ἰωάννῃς ὁ ἀργυρόπουλος. Clarissimo et Splendidissimo Viro Domino Lucæ Diermeneuti, Magno Duci, Joannes Argyropulus (nimirum de Processione Spiritûs Sancti, et Concilii *Florentini* Decreto). Incipit: Ἄπανσι μὲν ἄλλοις ἐγὼ σε τῶν εὐδαιμόνων νεόμιχα λαμφοτάτε καὶ περιφανέστατε μέγα δούξ. Desinit: δὲ γάρ σοι πείθεσθαι πάντως· καθάπερ πατρὶ καὶ κηδεμόνι τοῦ γένους:—

Librum hunc Leo Allatius Græcè et Latine publicavit in *Graciâ Orthodoxâ, Tomo I. pag. 400. et seqq.*

126. averso. Τοῦ ἁγίου μαξίμου. Sancti Maximi (de eadem Spiritus Sancti processione Excerptum). Incipit: Ὁ ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ. Desinit: καὶ τὴν κατ' οὐσίαν διαφορὰν διὰ τὸ ἀσύγχυτον πρεσβεύει:-

127. Χρησμοὶ ἑλληνικοί. Oracula Græca (De Deo nimirum et Christo). Quæ perspicuitatis gratiâ Notis numeralibus distinximus.

I. Sine titulo, *Apollinis*, quod incipit: Ἡρώτησάν πινεσ τὸν ἀπόλλωνα, προσφῆτευσον ἡμῖν προσφῆται; desinit: χαλινὰ προσάρομαί σοι ἦλιε ἀμόν:- De *Christo* scilicet.

II. Sine titulo, etiam *Apollinis*, ut indicat vocula ἀπολλ. margini adscripta. Incipit: Εἰς μέφσι βιάζεται οὐράγιος ὅς ἐστι φῶς. Desinit: δεσὶ παφῆς εἰς πόλον ἄρτο:- De eodem.

III. Sine titulo, incipit. Μὴ ὀφέλης πύματόν με καὶ ὕσατον ἐξερέεσθαι. Desinit: Καὶ ὁ παθῶν θεός ἐστι. καὶ οὐ θεότης πάθεν αὐτή: De eodem.

IV. Sine titulo, *Biantis* scilicet de *Deo*. Incipit: Βίας ἔφη οὐκ ἐφικτόν μὲν εἰς ἀμύκτους. Desinit: γόνιμον ὕδωρ ἐποίησε.

V. Sine titulo, *Solonis* de *Deo* Sententia, quæ incipit: Σόλων ἔφη οὗτος ἐστὶν ἀπ' οὐρανῶν μεγάλων βεβηκώς; desinit: αὐτοπάτωρ τρισόλβισθ:

VI. Χρ. σιβυλ. Oraculum Sibyllæ (de *Christo*). Incipit: Οφέ ποτέ τις ἐπὶ τὴν πολυχεδῆ ἔλασσει. Desinit: θανεῖς δὲ εἰς ζῶν ἀμόνιον ἤξει.

VII. Omissâ Inscriptiōne, *Thucydidis* de *Deo* Sententia, nempe *Θουκυδίδης* ἔφη ἀκάματος φύσις θεοῦ γενήσεως ἐξ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς οὐσίωται λόγος:

Cujus verò sit *Thucydidis*, quandoquidem plures sunt cognomines, mihi prorsus incompertum.

VIII. Sine titulo, *Menandri* Sententia de *Deo*. Incipit: Μένανδρος ἔφη θεὸν σέβου καὶ μάθανε. Desinit: ὁ θείων μαθάνειν περὶ θεοῦ.

IX. Sine titulo, *Platonis* de *Deo*. Incipit: πλάτων ἔφη ὁ παλαιὸς νέος. καὶ ὁ νέος ἀρχαῖος. Desinit: τῶν οὐρανῶν γενιτῆρ.

X. Sine titulo, Alia de *Deo* Sententia incerti Auctoris, quæ incipit: θεὸν νοῆσαι μὲν χαλεπὸν: φράσαι δὲ ἀδύνατον; desinitque: οὐκ ἔχουσα παρὰ βροτοῖς ἐξομοίωσιν:-

Eodem averso. XI. Sine titulo, alia de *Diis* adespota, hujusmodi: Οὐδὲ θεοὺς νομίζουσιν ἄνθρωποι, πολὺ τὸ μυθῶδες καὶ σφαλερὸν εαυτοῖς ἐπεσπάσαντο.

XII. Σοφοκλέους Sophoclis (de *Deo*). Incipit: Ἐστὶ θεὸς ὃς ἄνθρωπον ἔτευξε. Desinit: εὐσέβειαν εἶναι νομίζομεν:

XIII. Σιβύλλ. Sibyllæ (nimirum Oraculum

de *Christo*), quod incipit: Ὁ πόταν ἡ δαμαλις θεοῦ λόγον ὑψίσει; desinit verò: καὶ γὰρ πάντα τὰδε θελήσει:

XIV. Tūm subsequitur, omissâ Inscriptiōne, in *Christi crucem* Distichon versibus hexametris, Sibyllæ cuidam adscriptum, ut videtur, quod sic habet:

Ὡς ξύλον ᾧ μαχαριστὸν ἐν ᾧ θεὸς ἐξεταύσθη
Οὐκ ἔξεισε χθῶν· ἀλλ' οὐρανὸν οἶκον ἐσόφει:-

Sine Inscriptiōne, *Anima* Virtutum ac Facultatum Definitiones variæ, quarum prima incipit: Ψυχῆς ἀρεταὶ εἰσιν αὐταῖς postrema est: Αἴσθησις ἐπὶ ἀντιληπτικῆ τῶν ὑλῶν:-

Omisso etiam titulo, De *Viro*, cui *Talenta* septem credita sunt, eorumque *Talentorum* Explicatio. Initium: Ὁ τὰ πέντε τάλαττα πεπιτευμένος. Finis: μηδὲν ἄξιον ἐργασάμενος.

128. Τοῦ πλήθωνος πρὸς τὸ ὑπὲρ τοῦ λατινικοῦ δόγματος βιβλίον. Plethonis contra *Librum* de *Latinorum Dogmate* (nempe *Argyropuli*, ut docet adscripta *Constantini Lascaris* Nota). Incipit: Τὸ ὑπὲρ λατίνων βιβλίον τὸ ἐς ἡμᾶς ἦκον, ἀρχεται μὲν τοῦ τῆ σφετέρᾳ ἀμείνειν δόξῃ, ἀπὸ τοῦ τὸν πατέρα τοῦ προσβολέως προεπινοῦσθαι. Desinit: αὐτὸς γὰρ μόνος υἱοῦ καὶ πνεύματος ἀρχὴ ἀναρχὸς καὶ ἀναίτιος ὡς ἐλέγμεν.

Liber hic, teste *Fabricio Biblioth. Græcæ Vol. X. pag. 756.* multis in *Bibliothecis* *Mstus* extat.

133. Folio prope uno vacuo interposito, Τοῦ πλήθωνος μονοδία ἐπὶ τῇ βασιλίῳ κλεόπῃ τῇ ἐξ ἰταλῶν. Plethonis *Monodia* de *Imperatrice Cleope* *Italâ*. Incipit: Σόλων μὲν ὁ σοφὸς πρὸς τοὺς σφίσι τε αὐτοῖς καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τοῖς πολλοῖς μαχαρίους δοκῶντας τὸ τοῦ βίου τέρμα ὀρᾶν διεκελεύετο. Desinit: ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδοιμῶν:-

Hæc *Monodia*, seu *Laudatio* funebris, nondum typis evulgata, in variis *Bibliothecis*, puta *Regiâ Parisiensi*, et *Cæsareâ Vindobonensi* *Msta* delitescit.

138. averso. Τοῦ πλήθωνος μονοδία ἐπὶ τῇ αἰοιδίμῃ καὶ μακαρίτῃ δεσποίνῃ ὑπομονῇ. Plethonis *Monodia* de celebri ac beata *Domina Hypomone*. Incipit: Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων τε καὶ ἡγεμόνων μητρὶ τῇ ἄρπῃ δὴ ἐκ τοῦδε τοῦ βίου οἰχμένη. Desinit: τοῦ θεοῦ δικαιοτάτου τε καὶ ἀπαρατρέπτου δικαιοῦ πεπιτευμένου:-

Hæc etiam in supra laudatis *Bibliothecis* necdum edita asservatur. De quibus duabus *Monodiis* plura *Leo Allatius* in *Diatriba de Georgiis*, pag. 386.

143. Ιωάννου τοῦ ἀργυροπούλου παραμυθητικὸς πρὸς κωνσταντῖνον τὸν βασιλέα ἐλθόντα ἐκ πελοποννήσου καὶ λαβόντα τὰ σκήπτρα τοῦ ἰωάννου ἀποθάνοντος. Joannis Argyropuli Oratio consolatoria ad Constantinum Imperatorem ἐ Peloponneso venientem, et Joannis demortui sceptrā capientem. Incipit: Χαίρωμεν ὦ θειότατε βασιλεῦ ὁρῶν σε τὸν πάντ' ἀριστὸν ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου καθήμενον. Desinit: καὶ δευτέρους βαρβάρων οὕτως ὀφθῆναι:— Εἴρηκα.

Hæc *Argyropuli* Oratio, nondum edita, extat in Regiæ *Parisiensis* Bibliothecæ Græcis *Codd. DCCXVII. et MCLXXXI.*

148. Unius folii, ac paginæ circiter dimidiæ vacantis spatio interjecto, Τοῦ σφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου ἰωάννου ἀργυροπούλου λόγος παραμυθητικὸς πρὸς τὸν βασιλέα κωνσταντῖνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἑαυτοῦ μητρός. Sapientissimi et eloquentissimi Domini Joannis Argyropuli Oratio consolatoria ad Constantinum Imperatorem in ipsius Matris obitu. Incipit: Εἴοικε θειότατε βασιλεῦ, ἐν οὐδέν τῶν παρ' ἡμῖν εἶναι τῶν ἰσχυμένων οὐδὲν φανερόν, οὐ μείζων τὴν ἀθυμίαν ἡμῖν κατέλιπεν ἀπὸν. ἢ περιὸν παρῆχε τὴν ἡδονήν. Desinit καὶ δευτέρους βαρβάρων ἐνίῳν οὕτως ὀφθῆναι:— Εἴρηκα:.

Tum *Constantini Lascaris* manu adscripta hæc Nota: Ιωάννου τοῦ τζυκανδύλη, Joannis *Tzycandyle*, quâ nimirum hujus Orationis Exscriptor indicatur. Nemo quidem occurrit tali prænomine præditus Librarius; sed *Manuel Tzycandyles* memoratur à Montfauconio *Palaograph. Græcæ* pagg. 71, 72, et 102. qui Regis Christianissimi Codices duos Græcos annis Christi 1362. et 1370. exaravit. *Joannem* verò *Manuelis* fratrem exitisse suspicari liceat.

Joannis quidem Argyropuli *Consolationem ad Imperatorem Constantinum in morte fratris Joannis Palaologi* citat Leo Allatius *de Synodo Photiana*, pag. 549. teste Fabricio *Biblioth. Græcæ Vol. X. pag. 426.* Verùm de hac ad eundem Oratione consolatoriâ *in morte Matris* nulla uspiam mentio. Quare non modò ut ineditam, sed ut inventu rariorem magni facias.

156. Ιωάννου τοῦ ἀργυροπούλου μονοδιά εἰς τὸν βασιλέα ἰωάννην. Joannis Argyropuli Monodia in Imperatorem Joannem (nempe *Palaologum*). Incipit: Φεῦ εἰ δὲ δὴ φύσεις ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλαις τύχαις λίθων ἠλλάξαντο φύσιν, μῦθος μὲν ἂν καὶ οἱ τῶν μύθων φᾶν πατέρες. Desinit: τό τε γῆμα τοιοῦτον, οἷον οἰμωγὰς κινῆν ὅσα ᾤρα καὶ δάκρυα:—

Opus ineditum, quod in Regiæ *Parisien-*

sis Bibliothecæ *Codice* Græco *MCXCI.* Mstum. continetur.

160. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν κωνσταντῖνον βασιλέα. Ejusdem ad Constantinum Oratio Regia (sive de Regno, aut Imperio). Incipit: Χρυσὸν ἔφασαν γένος γενέσθαι ποτὲ κρόνος ὄτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευε. Desinit: ὄψε γούν τοὺς ἡμετέροις φῶς ἐλεύθερον ὄψασθαι:—

Hæc quoque Oratio inedita; extatque in proximè laudatâ Bibliothecâ.

172. Τοῦ ἀποτολίου ἐπιτάφιος εἰς τὸν θεῖον ἑπισκοπίον καρδινάλια. Apostolii Oratio funebris in divinum Bessarionem Cardinalem. Incipit: Εἴμελλον ἄρα μετὰ τὰ πολλὰ ἐκείνα δεινὰ καὶ τῆς ἱερέας καὶ φίλης μοι πατρίδος τὴν ἄλωσιν καὶ ἀνάστασιν. Desinit: ἐξ ὧν ἡμῖν τὸ θεῖον ἐπεσεμνήνατο τὰ μέλλοντα παρορώμενος:—

Oratio hæc, nondum typis donata, extat in supra memoratâ Bibliothecæ *Parisiensis Cod. Græco MDCCXLIV.*

178. averso. Orationem subsequitur *Ἐπιγραμματα ἱερολογεῖον* (leg. ἡρωελεγεῖον). Inscriptio heroicis et elegiacis versibus, tetrasticha scilicet. Hæc ab ipso fortasse *Apostolio* in Orationis coronidem, et *Bessarionis* elogium sepulchrale composita. Quam, ut lucis necdum compotem, visum est hoc loco luci tradere.

Βασαρίανος ἀριφρεπέος τόδε σῆμα κεκείθει
Σῶμα νέκυν τ' ἀρετῆς καὶ σοφίης ἀπάσης.
Ψυχὴ δ' οὐκ ἀέκουσ' ἀνέστη μέγαν οὐρανὸν εἶσα
Ρεῖα βιωσομένη χάρω ἐν εὐαεῖ:—

179. Προκοπίου σοφιστοῦ γάζης μονοδιά εἰς ἁγίαν σοφίαν πεσοῦσαν ὑπὸ σεισμοῦ. Procopii Sophistæ Gazei Monodia in Sanctam Sophiam terræmotu collapsam. Incipit: Ἦν ἄρα καὶ συμφορὰ συμφορᾶς καὶ πάθος πάθους καὶ λύπη λύπης καὶ οἰμωγὴ οἰμωγῆς καὶ θρήνος θρήνου μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος. Desinit: Τὸ δ' ἐμὸν εἰ ἐπιβίωσω εἰ εἰσέλθω εἰ ἴδω εἰ προσκυνήσω εἰ θεοκλυτήσω, θεοῦ ἄρα τοῦτο ἀκένειν ἐδότος:—

De hac *Procopii* Monodiâ altum silent Bibliothecæ: quare ineditam procul dubio dixeris.

181. Νικηφόρου τοῦ γρηγοῦρα μονοδιά ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ βασιλέως. Nicephori Gregoræ Monodia de obitu Imperatoris (*Andronici Palaologi*). Incipit: Τὸ μὲν τῆς συμφορᾶς μέγεθος.

Extat hæc jam excusa in ipsius Gregoræ *Historiæ Byzantinæ Libro X.*

184. Τοῦ αὐτοῦ νικηφόρου τοῦ γρηγοῦρα μονοδιά ἐπὶ τῇ τελευτῇ μετοχίτου τοῦ λογοθέτου. Ejusdem Nicephori Gregoræ Monodia super obitu *Metochitæ Logothetæ*. Incipit: Εἴ μοι δὲ ὦ παρόντες ταυτὸν πινέσθαι παθεῖν. Edita etiam extat

extat

tat in ejusdem Gregoræ *Historia Byzantina* Libro supra allegato.

188. Χορικίου σοφιστοῦ γάζης μαθητοῦ φορο-
πίου ἐπιτάφιος ἐπὶ μαρίᾳ μητρὶ μαρκιανοῦ γάζης
ἐπισκόπου καὶ ἀναστασίου ἐλευθεροπόλεως ἐπισκό-
που. Choricii Sophistæ Gazæi, Discipuli Pro-
copii, Oratio funebris in Mariam matrem
Marciani Gazæ, et Anastasii Eleutheropo-
leos Episcoporum. Incipit: Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν
εὐθότων τοιαύτας μελετᾶν ὑπεθέσκει, ἐλεεινούς
ἀΐδουσι λόγους· καὶ τοῖς ὀδυρμοῖς οἴονται τῶν ἀκούον-
των εὐδοκμεῖν. Desinit: ἄξιον ἔχουσα δακρύων
οὐδὲν, σημιὸν ἔζησε βίον τέκνων κατέλειπε τέ-
κνα· καὶ τούτων παιδίᾳ:—

Continuò ipsius *Constantini Lascaris* ma-
nu adscriptum: Κωνσταντίνος ὁ λάσκαρις καὶ
ταύτην ἐξέγραψε λυγρῶ ἐπὶ γήραος οὐδ᾽. Id est:
*Constantinus Lascaris hanc etiam exscripsit in
gravi Senectutis limine.*

Atque hîc observa, *Lascarim* in extremâ
Notâ non inscitè adhibuisse *Homericum* He-
mistichion, ex *Iliados Lib. Ω, versu 487.*
pulchrè surreptum.

Hæc Oratio supra etiam continetur *Codi-
ce CI. fol. 55*; nondumque typis commissa.

192. Περὶ χημάτων ῥητορικῶν. De Figuris Rhe-
toricis. Περὶ ἀντιθέτου. De Antitheto. Incipit:
Ἀντιθέτον ἐστὶ χῆμα λόγος διπλασιάζων πάντα
τὸν ὑποκείμενον νοῦν. Desinit: ἀλλ' ὅμως αὐ-
τοὺς δὲ σώσ εἶναι. συμφέρει γὰρ τῇ πόλει:—

Deinde *Constantini Lascaris* manu adscri-
ptum:

Κωνσταντίνος ὁ λάσκαρις διεξῶν τὰ τοῦ ἑρμογένους,
ταῦτα συναγέροχε δι' ὠφελείαν τῶν νεωτέρων:—

Hoc est:

*Constantinus Lascaris Hermogenis Libros per-
currens, hæc in Juniorum utilitatem collegit.*

Hujus autem modi Collectanea necdum
inter *Lascaris Opera* in lucem prodire.

206. Περὶ χημάτων ἐπιτομικῶς. De Figuris
compendiosè. Incipit: Στρογγύλον χῆμα ἐστὶ
τόδε· ὡσπερ γὰρ εἶπες ἐκείνων ἐάλω σὺ τὰδε οὐκ
ἂν ἐγράφας, οὗτος ἂν σὺ νῦν ἄλλως, ἄλλος οὐ
γράφει. Desinit: ἀλλ' ἐπὶ δεινότερον τὸ καὶ τοὺς
ἀσθενεῖς καθ' ἡμᾶς ἐντροφᾶν:—

Eodem averso. Ε'πὶ περὶ χημάτων ῥητορικῶν.
Etiam de Figuris Rhetoricis. Initium: Σχῆ-
μα τὸ κατ' ὀρθότητα· θουκυδίδης. Finis: Ἐπι-
διόρθωσις· ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχῶν μᾶλλον δὲ τῶν ἀ-
ρίστων:—

Utrumque de *Figuris Compendium*, ut
ab eodem *Lascari* descriptum, ita fortasse
concinatum; an verò typis traditum, me
planè latet.

209. Interjectâ inani paginâ, Περὶ τῶν με-
λῶν τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. De membris Cor-
poris humani. Incipit: Τὸ ἀπαλὸν βρέγμα λέ-
γεται. Desinit: οἱ δὲ τοῦ ποδὸς δάκτυλοι ὡς καὶ
τῆς χειρὸς.

Id ex aliquo Onomastico desumptum for-
sitan sit; at certè non ex *Pollucis* Onoma-
stico.

210. Σεβήρου σοφιστοῦ ἀλεξάνδρου ἠθοποιία. Τί-
νας ἂν εἶπε λόγους μενέλαος τοῦ ἀλεξάνδρου τὴν
ἐλένην ἀρπάσαντος. Severi Sophistæ Alexandri-
ni Ethopœia. Quæ verba dixerit Menelaus,
Helenâ à Paride raptâ. Incipit: Οἱ μοὶ τῶν συμ-
φορῶν ἠτυχήσαμεν εὐσεβήσαντες. Desinit: ἢ πι-
μαρῆσθαι τὸν ἀδικήσαντα:

Τοῦ αὐτοῦ τίνας ἂν εἶπε λόγους ἔκτωρ ἀκού-
σας ἐν ἄδου ᾠρίαμον συνεπαθῆναι τῷ ἀχιλλεῖ: Eju-
dem. Quæ verba dixerit Hector, audito Pri-
amum apud Inferos cum Achille convivatum.
Incipit: Μόνον πειρόντων πατὴρ ὑπῆρχεν ὁ ᾠρία-
μος. Desinit: ἀλλ' ὡς ἔοικε νόμον ἀγαπᾶς οὐκ
ἀνθρώπινον λήθη παραδιδούς μετὰ θάνατον τὰ πι-
θούμενα:—

Eod. averso. Τοῦ αὐτοῦ οἴοις ἂν εἶπε λόγους
ὁ ἠρακλῆς τοῦ περικλύμου (leg. περικλυμένου) με-
ταβαλλομένου παρὰ τὴν μάχην καὶ τὴν οἰκίαν ἀρ-
νουμένου μορφῆν. Ejusdem. Qualia verba dix-
erit Hercules, mutato ad pugnam Periclyme-
no, et propriam formam abnuente. Incipit:
Ἡττημένη τοῖς ᾠρίων ἡ τύχη καθ' ἕνα τῶν ἀγά-
νων προσφέρουσα. Desinit: δείξει γὰρ ἡμῖν τὸν
πολέμιον καὶ μάχης οὐ δεήσει πρὸς τὴν ἀναίρεσιν:

211. averso. Τίνας ἂν εἶπε ζωγράφος λόγους
γράφας κόρη καὶ ἐραστὴς αὐτῆς: Quæ verba
dixerit Pictor, qui puellam pinxit, ejus amo-
re captus. Incipit: Οὐδὲν ἄρα κάλλος ἐστὶ δυ-
νατώτερον. Desinit: καὶ μὴ πάθος ἐγείρετε μὴ
παρεχόμενοι μετὰ ταῦτα τὴν ἴασιν:—

212- Διήγημα τὸ κατὰ τὸ ἴον. Narratio de
Viola.

Eodem averso. Τὸ κατὰ τὸν ὑάκινθον. De
Hyacintho.

Τὸ κατὰ νάρκισσον. De Narcisso.

213. Διήγημα τὸ κατὰ τὸν ἀρίωνα. Narratio
de Arione.

Τὸ κατὰ τὸν ἴκαρον. De Icaro.

Τὸ κατὰ τὸν ὠτον καὶ ἐφιάλτην. De Oto et
Ephialte.

Eodem averso. Σεβήρου τίνας ἂν εἶπε λόγους
ἀκούσας ἐν ἄδου ἀχιλλεὺς τὸν πύρρον πορθήσαν-
τα τὴν τροίαν. Severi. Quæ verba dixerit
Achilles, audito apud Inferos Pyrrhum Tro-
jam cepisse. Incipit: Εὐγε τῆς φύσεως, οὐ γὰρ ἡμ-
βλυσε πύρρος τοῦ τεκόντος τὴν εὐκλείαν. Desinit:
ἀλλὰ καὶ παρὰ σοὶ μετὰ τῶν βαρβάρων τὸ ἴλιον:—

Se-

Severi *Ethopæias*, teste Fabricio *Biblioth. Græcæ Vol. IV. pag. 411.* post Morellum et Allatium vulgavit auctiores *Thomas Galeus Oxonii 1676. in 8.º ad calcem Demetrii Phaleræi.* Sed editionem nunquam mihi, licet vehementer optanti, videre contigit. Ad ejusdem verò Severi *Διηγήματα*, sive *Narrationes* quod attinet; nihil omnino de iis Fabricius narrat, ac ne nominat quidem; tametsi recensente P. Montfauconio *Bibliotheca Bibliothecar. Vol. I. pag. 584. c.* adhuc ea extant in *Ambrosianâ Mediolanensi.* Eadem igitur, dum ibi latitant, è *Regio Matritensi Museo*, quippe *Rhetoris non ignobilis opus ineditum*, præsertim quum pauca sint et minuta, in apertum referamus. Ita verò se prorsus habent.

Διήγημα τὸ κατὰ τὸ ἴον.

Ἰὼν τὸ ἄνθος ἐξ ἧς ὀνομάζεται γέρονες ἦρα μὲν γὰρ ὁ ζεὺς τῆς ἰούσ· ἐρῶν δὲ ἐπλησίαζε· καὶ συνῶν, λαθεῖν ἐπέειρατο τὴν ἦραν· καὶ τὸν ἔλεγ-
κον μεταβολὴν ἐποιεῖτο τῆς φύσεως· καὶ τὸ γερον-
τὸς ὑποκλέψαι δοκῶν, εἰς βοῦν μεταβάλλει τὴν
ἀνθρώπον πιῶσα δὲ ἡ γῆ τὴν τοῦ διὸς ἐρωμένην,
ἀνθος ἀνῆκε τῇ βοῖ νέμεσθαι· καὶ γεροντὸς δι' αὐ-
τὴν, ἐξ αὐτῆς ὀνομάζεται. καὶ δημοῖ τῆς κό-
ρης τὰς τύχας τοῖς χρώμασιν· ἐρυθραίνεται μὲν
γὰρ οἷα παρθένος· πορφύρεται δὲ οἷα βοῦς· καὶ
λευκαίνονται δημοῖν τὴν ἐν ἄνθεσι τῆς κόρης με-
ταβολὴν· ὅσα τε βλαστήματα φαίνεται, γέρου-
νει ἡ γενῆ·:-

Τὸ κατὰ τὸν ὑάκινθον.

Ἠνεγκεν ὁ χρόνος ὑάκινθον· ἐν νέοις τὸ πρῖν ἐν ἄν-
θεσιν ὑπεῖν· μεῖράκιον γὰρ ἦν ἀμύκλειον πρότε-
ρον· ὦρα σώματος ἐραστὴν ἐργαζόμενον τὸν ἀπόλ-
λωνά τε καὶ ζέφυρον· ἐκατέρου δὲ προσσηρο-
μένου τῷ νέῳ πρὸς ἀπόλλωνα πρέπεται· καὶ
χαλεπήνας ἐπὶ τούτοις ὁ ζέφυρος, φυλάττει τὸν
νέον διασκεύοντα· καὶ ἀντιπνεύσας τῇ πνοῇ βιαϊό-
τερον, τὴν αὐτοῦ βολὴν εἰς αὐτὸν μετετήσατο·
τὸν αὐτὸν βάλλοντα δεικνύς καὶ βαλλόμενον·
γῆ δὲ ἐλθοῦσα τὸ πάθος ἀνῆκεν ὀμώνυμον· τὴν
μνήμην τοῦ νέου φυλάττουσα·:-

Τὸ κατὰ νάρκισσον.

Παραλόγου πάθοις, ὁ λόγος ὑπῆρξε παραλογώ-
τερος· νάρκισσος γὰρ ἦν ἐρῶν οἴκοθεν καὶ φθε-
ρόμενος οἴκοθεν· ὦρα μὲν γὰρ δέρερε σώματος·
ὅθεν δὲ τὴν ὦραν καὶ τὸν πόνον ἐκτίησατο· κα-
ταλαμβάνει γὰρ πηγὴν ὡς πτόμενος· θεατῆς δὲ
τῆς οἰκείας μορφῆς καταστὰς, ἐραστῆς ὁ αὐτὸς
καὶ θεατῆς κατεφαίνεται· ἦρα δὲ ὅθεν αὐτὸς ἐξ
αὐτοῦ καταφθείρεται· ἐρωμένος ἦν ἐραστὴν οὐ κτη-

σάμενος· ἀλλ' ἐπὶ πηγὴν ἑαυτὸν ἐπαφείσ, ἔστρε-
γε μὲν τὴν οἰκίαν ὡς ἐρωμένος· ἑαυτοῦ δὲ λα-
βόμενος, ἑαυτὸν ἐναφῆκε τοῖς ὕδασι· καὶ παρὰ ψυ-
χὴν τοῦ πάθοις ζητῶν βίου φέρησιν εὐρατο. το-
σοῦτον τῆς τελευτῆς ὀνησάμενος, ὅσον εἰς τέλος
μεταπεσεῖν· καὶ δημοῖ τὴν μνήμην ὀμώνυμον
βλαστήματα·:-

Διήγημα τὸ κατὰ τὸν ἀρίωνα.

Ἀρίων ὁ μεθυμναῖος πρὸς καθάρως ἠσκήετο τέχνη·
περιάνδρω δὲ τυράνῳ συνῶν, εἰς ἰταλίαν ἀπέ-
πλει· ὀρμώμενος δὲ ἐκ τάραντος, νεῶς μὲν κο-
ρινθίας ἐπέβη· παρὰ δὲ τῶν συμπλεόντων ἐπιβου-
λὴν ὑφιτάμενος ἀνεβάλλετο πὶ τῆς μουσικῆς· καὶ
δελφῖν τῷ μέλει κατακλιόμενος, παρασκυρτᾶ
τῇ γῆ· καὶ κατὰ τοῦ πελάγους ἐκρηφθέντα τὸν
ἀρίωνα, φέρων ἐπὶ τῶν ὄμων ἐξέσωσε. καὶ νῦν
παρὰ τὸ ταῖναρον ἀρίων ἐσηκεν ἐπὶ χαλκοῦ δελ-
φῖνος χήματος· τῆς πάλας τύχης σώζων ὑπό-
μνημα·:-

Τὸ κατὰ τὸν ἰκάρου.

Δαυδάλου γέρονες ἰκάρου· καὶ τὴν τέχνην τοῦ φύ-
σαντος εἰς ἐπιθυμίαν ἔχε παράλογον· πηρατὸς
γὰρ ἐπεθύμησεν αἰρεσθαι· καὶ προσελθὼν τῷ
πατρὶ, τὴν τέχνην τοῦ πηνοῦ κέκλικε σύμμα-
χον· ὁ δὲ τίξας κηρὸν πηρὰ τοῖς ὄμοις προσ-
πέλασε· καὶ τέχνην πιτεύσας ὁ παῖς, εἰς ὕψος
αἴρεται· καὶ κατέστη μετήρατος· καὶ πρὸς τὸ πέ-
λαγος πεισῶν ἀπώλετο· τὸν κηρὸν ἡλίου διατή-
ξαντος· κἀντεῦθεν ὄνομα τῇ θαλάσῃ γεγένηται.
διόπερ ἰκάρου προσσηροῦται πέλαγος.

Τὸ κατὰ τὸν ὄτον καὶ ἐφιάλτην.

Ὡτὸς καὶ ἐφιάλτης ἀλωέος προσῆλθον ἴσα καὶ
φρονήματα καὶ μέτρον ἐν σώματος ἔχοντες· με-
γέθει γὰρ διαφέροντες σώματος, βιτὸν ἑαυτοῖς
τὸν οὐρανὸν κατεσκευάζον· καὶ ὅρος ἐπ' ὄρει θέν-
τες, ἀνήσαν· χαλεπήνας δὲ ἐπὶ τούτοις ὁ ζεὺς
ἐνὶ κεραυνῷ τὴν ἐπιχείρησιν ἐπαυσε· διακρύουσα
δὲ τὸ πάθος ἡ ἀδελφὴ δένδρου φύσιν ἠλάξα-
το· καὶ μεταβαλοῦσα τὴν φύσιν, τὸ μέγεθος
οἷα γέρονες ἔμεινε· ὅθεν ἡ ποιήσις οὐρανομήκη
τὴν ἐλάτην προσσηραγεν·:-

Eodem 213. averso. Κωνσταντίνου τοῦ λαοκλά-
ρεως εἰς φανούριον τὸν γεράκην ῥόδιον. Constantini
Lascaris in Phanurium Geracem Rhodium.
Tetrastichum hexametris versibus, quorum
primus sic habet:

Ὁν ῥόδος εἶχε φανούριον ἔξοχον ἢ τε κόσμον.

Idem extat supra, Cod. LXVII. fol. 21.
Sed Auctor Constantini tantum prænominem
ibi designatus; Phanurii verò, cujus Mani-
bus inscribitur, nomen hoc litterarum com-
pen-

pendio γερα* indicatum: ita ut quis ille *Constantinus* esset, me tunc latuerit, et γερα.* interpretatus sim γεράκιον. Nunc autem ex hujusmodi Titulo, illum *Constantinum Lascarium*, toto nobis Catalogo nominatissimum, hunc *Phanurium γεράκιον*, sive *Geracem* esse liquidò constat. Ipsum denique Tetrastichon cum Latinâ versione hujus *Vol. pag. 234.* edendum curavi.

214. Κωνσταντίνου τοῦ λαοκάρου ἐπὶ γεωργίῳ τῷ ῥάλλῃ. Constantini Lascaris in Georgium Ralem. Epicedion iambicis versibus XXXII. compositum. Id verò Carminis, quippe inediti, et Juvenem nobilissimum præstantissimumque, et Celebratorem ejus optimè meritum publicâ laude minimè fraudandos ratus, huc omnino transcribere constitui.

Κωνσταντίνου τοῦ λαοκάρου
ἐπὶ τῷ γεωργίῳ ῥάλλῃ.

Εἰ θῆνος οὐκ ἦν ἐν ἑροτοῖς, νῦν ἦρξεν ἄν
Λύπη τε καὶ πένθος γόος τε καὶ ἄχος*
Τέθνηκε φεῦ γεώργιος ῥάλλης νέος
Καλὸς κἀγαθὸς φιλόσοφος θ' ἄμα
Δίκαιος εὐσεβὴς φιλόχρητος σφοδρὰ
Ἐμφρων φύσει ἀνδρείος εγκρατὴς ὅλος*
Ἡδὺς ἠροσηπὴς εὐφροσύνηρος πανυ*
Πιστὸς φίλος δῆπου· ἐταῖρος τ' ἀσφαλῆς*
Ἀρετῶς οἰκείοις ἀρετῶς καὶ ξένοις*
Ἡπῆκοος πάντως πατρί τε καὶ γένει
Ἐξ αἵματος λαμπροῦ μοναρχῶν ἐλλάδος*
Πατρός τε μητρὸς εὐγενεστάτων ἄγαν
Τὰ παῖτ' ἐχόντων γὰρ ἀχαιῶν ἐμφρόνων
Ὀλβῶ τε καὶ δόξῃ βροτῶν ὑπερτέρων
Πλειστάς ἀρετῶν ἠγλαίσμενων λίαν
Ὡς σείριος λαμπρὸς ἠρεπτότων ἐπ' ἔραν
Ἐξ ὧν γενήεις καὶ τραφεῖς ἴσος ἔην
Εὐσώματος εἰπέρ τις ἄλλος τυγχάνων
Πάλλῃ τε καὶ δρόμῳ βροτῶν ὑπερτέρων
Δίσκῳ τε καὶ πετομένοισι ἀκοντίοις
Κούφοις τε ἄλμασιν γε καὶ παγκρατίῳ
Ἐγχοῦ τε καὶ ὄπλα ἱκανὸς ἦν φέρειν
Ἰσπυῖς τε δαμᾶν καὶ τὰ θηρὶ ἔλαῖν
Τόξοις τε χεῖρσιν δεξιῶν καὶ φαρπέσσιν
Κύνας τ' ἄγειν καθάπερ ἄλλος ὄριων.
Ἐσμὸς ἀρετῶν ἵνα μὴ πλείω λέγω
Πλὴν ἀλλὰ καίπερ ὄντα ἄνθος τριούτο
Ἀδῆς ὁ πικρὸς ἢ παρὸς τῆς ὄρας εἶλε
Κακὸς κάκιστος καὶ βιοφθόρος πάντων
Πάντας χαλέπων καὶ κατισταίων βροτοῦς*
Καὶ νῦν δέμας τάφος γε οὗτος καλύπτει*
Ψυχὴν δὲ πάντων δημιουργὸς κατέχει:-

Quamvis autem in prædicto Elogio Ju-

* Huic loco ipsius Lascaris, velut emendantis, manu

venis hic et paterno, et materno genere longè nobilissimus, atque etiam è Græcorum Monarcharum, id est Imperatorum sanguine ortus, his disertè versibus prædicetur:

Ἐξ αἵματος λαμπροῦ μοναρχῶν ἐλλάδος*
Πατρός τε μητρὸς εὐγενεστάτων ἄγαν;

Nusquam tamen gentile nomen *Rales*, sive *Rhales* in *Familiis Byzantinis* à Ducangio illustratis memoratur.

Eod. averso. Κωνσταντίνου τοῦ λαοκάρου ἐπιγράμμα ἐπὶ τῷ ἀρχόντι τῆς ἰσπανίας. Constantini Lascaris Epigramma (funebre) in Principem Hispaniæ, *Joannem* videlicet, *Catholicorum Regum* filium unigenam, tantæ indolis ac spei quàm immaturæ ætatis Principem, qui acerbissimo funere præreptus, obiit universæ Hispaniæ desideratissimus.

Id autem Epigramma in ejus honorem hîc libens meritòque apponam; ac Tetrasticho Latino, Hispani potiùs doloris quàm Græci carminis interprete, exprimere conabor. Utrumque accipe.

Κοίρανος ὅς γ' ἦν κόσμιος Ἰβήρων μεγαθύμων
Ἡδ' ἐθνέων πολέων νήσαν τ' εἰναλίαν
Μουνογέννης τε υἱὸς μεγάλων βασιλέων ἐπιεικέων
Νυμφίος εὐδαίμων ἔσσοχος ἠρώων,
Τοῦτον φεῦ ἢ μοῖρα πολύδακρυς ἤρπασεν ἄφρον
Ἀΐξιον ὄντα βιοῦν νέτρος ἀΐωνας:-

*Qui modò magnanimùm Princeps florebat Iberùm
Per populos, urbes, equoreasque domos;
Celsorum atque piùm qui proles uniça Regum,
Augustâ felix Conjuge Sponsus erat;
Hunc Sors heu! subito lacrymabilis abstulit ictu,
Nestoris hunc dignum vivere sæcla senis.*

Quandoquidem verò ad rem aptè ac veluti ex sententiâ, detur nobis hoc loco *Regiorum Conjugum Elogia* consociare, et *Joannis* Principis Epitaphio illud adjungere, quod *Sponsa Margarita* sibi ipsa concinnavit. Hæc enim cùm in Hispaniam nubendi causâ navigaret, atrocissimâ coortâ tempestate, jam jam morituram se cogitans, animo tamen inter Maris tumultus sereniore, hoc ipsa sibi Epitaphium Gallicis versibus composuisse traditur:

*Cy gît Margot la gente Demoiselle,
Qu' eut deux Maris, et si mourut Pucelle.*

Id autem, quippe non invenustum, licet,

Apol-

adscriptum ἄπας

Apollini obstrepente Neptuno, conditum, et Latino et Hispano carmine libuit ad hunc modum interpretari:

*Margaris hoc tumulo tegitur, formosa Puella:
Quæ, bis nupta licet, mortua Virgo tamen.*

*Margarita, Dama bella,
Aqui yace sepultada;
Que aunque dos veces casada,
Murió no obstante Doncella.*

Eod. averso. Τοῦ αὐτοῦ εἰς φερδινάνδου τὸν κούνιον κοίρανον σικελίας. Ejusdem in Ferdinandum Cunium, Siciliae Rectorem.

Ενθάδε κείται φερδινάνδου ὁ κούνιος ἥρωσ
Κοίρανος εἰσόθεος τρινακρίας ἀπάσης·
Εἶδος ἀνακτόριος ψυχὴν τε καὶ ἦθεα πάντα
Τῶν ἀρετῶν τέμενος· ἠδὲ φιλοσοφίης.
Τοῦτον ἔκλαυσε χερὸς λογίων ἀγαθῶν τε βροτῶν γε
Ἡ' πον ὡς πατέρ' ὡς κοσμοπόλιν ὅσιον
Οὔ τὸ βροτὸν φεῦ τῷ δὲ λίθῳ βασιλικὰ τέθραπται
Ψυχὴ δ' ἐσ μακάρων χῶρον ἐκοῦσ' ἀνέβη:-

Is *Ferdinandus Cunius*, cujus honori hoc scriptum Epitaphium, fuit scilicet *Don Fernando de Acuña*, Ferdinandi V. Hispaniarum Regis in Sicilia Vicarius, qui Cataniae anno MCCCCLXXXIV. decessit; ibique in Ecclesia Cathedrali sepultus est. Vide Vincenzo Auria, *Historia Cronologica delli Vicerè di Sicilia*, pag. 22. et 23.

Εἰς Θεόδωρον τὸν γάζην. In Theodorum Gazam. Inscriptio sepulcralis, versibus hexametris V. constans, quorum princeps sic habet:

Ενθάδε κείται ὅς ἦν ἄνθος σοφίης θεόδωρος.

Eadem supra continetur *Cod. LXXII. fol. 2. Constantini* nempe *Lascaris*, Auctoris expresso nomine; et à nobis hujus Voluminis pag. 257. col. 1. Græcè, subjectâ Latinâ Interpretatione prosaicâ, in lucem edita est.

215. Χοεικίου σοφιστοῦ γάζης· εἰς τὰ τοῦ βασιλέως ἰουστινιανοῦ βεσυμάλια· ἐκ τοῦ περὶ χειροῦ ἢ διάλεξις. οἷδε μὲν τὴν βασιλέως ἀρετὴν ὁ λόγος, διαλάμπουσαν ὑφ' ἠδονῆς δὲ κενίηται λέγειν ὅσα δίδωσιν ὁ χαίρος. Choricii Sophistæ Gazei in Justiniani Imperatoris Brumalia extemporalis Dialaxis. Novit quidem præfulgentem Imperatoris virtutem Sermo; voluptate verò ad ea dicenda impellitur, quæcunque præbet occasio. Incipit: Εποίησε πίνδαρος καὶ θεοὺς ἐκνοῦντας ὑμῆσαι τὰς τοῦ διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοπμίαις. Desinit: βεσυχὺς γὰρ ὢν ὁ χαίρος οὐκ

ἐνέδωκε συγκαλέσαι τοὺς εἰωθότας τῶν λόγων ἰσοποιούς :-

Extat etiam supra, *Cod. CI. fol. 110. averso*, recenseturque hujus Voluminis pag. 399. col. 1. nondum verò lucem vidit.

216. averso. Δημητρίου τοῦ χαλκοκονδύλου εἰς θεόδωρον τὸν γάζην. Demetrii Chalcocondylæ in Theodorum Gazam. Elogium scilicet funebre, versibus VI. elegiacis constans, quorum primus:

Ἡ' ἀτρεκίς σοφίη δηρὸν χθονίοις πορλιποῦσαι.

Id supra extat *Cod. LXXII. fol. 2.* et à nobis hoc Volumine, pag. 257. col. 2. Græcè cum Latina Interpretatione prosaica publicatum.

Hujus verò Carminis secundi versûs prius hemistichium ita ibi legitur:

Νοῦν θεόδωρ δεῦρ' εἶδ'

Hic verò in hunc modum:

Νοῦν θεοδώρου δεῦρ' εἶδ'

adeo quidem, ut ibi nomen θεοδώρου sit decurtatum, versus integer; hic contra, nomen integrum, versus longior; tametsi Carmen utroque in Codice unâ *Constantini Lascaris* manu est exaratum.

Ἀνδρονικοῦ τοῦ χαλλίσου εἰς καρδηνᾶ τὸν νικαίας. Andronici Callisti in Cardinalem Nicænum (*Bessarionem*). Elogium sepulcrale versibus XII. elegiacis, quorum primus:

Ποιμὴν νικαίων ῥώμης ἱερότροφος ἀρχων.

Idem occurrit supra, *Cod. LXXII. fol. 2.* sed tacito Auctoris nomine; à nobis verò hujus Volum. pag. 257. col. 2: et 258. col. 1. Græcè, subnexâ Interpretatione Latinâ prosaicâ, in lucem emissum.

217. Τοῦ σοφοῦ θεοδώρου τοῦ γάζην. Sapientis Theodori Gazæ. Et paulò inferiùs: Θεοδώρου περὶ μινῶν: Theodori de Mensibus. Initium: Πρὸ ἔργου μὲν καὶ τὸ τὰς ὀνομασίας εἰδέναί τῶν μινῶν. Opus sæpiùs editum.

Continenter sequitur *Constantini Lascaris* manu talis Annotatiuncula: *μανουὴλ ἐν ῥώμῃ ἐξέγραψε.* Id est, *Manuel exscripsit Romæ.* Quis verò hic *Manuel* extiterit, cum ejus nomen taceatur, multique fuerint ejusdem prænominis Scribæ, à P. Montfauconio in *Palæographiâ* memorati; haud facillè decernas. Quisquis demum est, eum verè *Calligraphum* appelles, cujus manus litterarum paritate, nitore, elegantia, chartæ, quam exaravit, candorem, crassitiem, lævitatem æmularur.

249. Χοεικίου σοφιστοῦ γάζης ἐπιθαλάμιος εἰς
ζα-

Ζαχαρίαν ἕνα τῶν αὐτοῦ φοιτητῶν ὄντα: ἢ διὰ λέξις μῆκος ἀποτρέφεται λόγου τῶν συμφίω χαρισμένη καὶ μιμουμένη τῶν τελουμένων τὴν ἡδονὴν ἀβροτέροις ἀνθὶ διηγήμασιν. Choricii Sophistæ Gazæi Oratio Nuptialis in Zachariam unum ex suis Discipulis. Dialexis longitudinem Orationis aversatur, Sponso gratificans; et Adolescentium voluptatem imitata, venustissimis narrationibus efflorescit. Incipit: ΑΛΛ' εἰ τὸ λεγόμενον κατόπιν ὑμᾶς ἀγαίρομεν ἑορτῆς, οἶδεν ὁ ποιητὴς καὶ ἄριστον ἄνδρα λοῖσθον ἄγοντα μόνυχας ἵππους. Desinit: ἀλλὰ γὰρ εἰς εὐπαίδειαν ὑμᾶς ὁ ἔρως τοῦ θεοῦ ἀνεγκάχασε μάλα ἀσμένως· καὶ τῇ μητρὶ διηγέεται τὴν εὐτοχὸν ἀφῆσιν:-

Eandem supra invenias, *Cod. CI. fol. 45.* hujus verò Volum. *pag. 396. col. 2.* recensuimus. Videtur autem inedita.

In Dialexis hujus Præfatiuncula fortasse quis miretur, vocem τελουμένων hac Latinâ *Adolescentium* à me utroque in Codice reditam. Ego verò suspicatus pro τελουμένων legendum τελειουμένων à verbo τελειοῦσθαι, quod *Adolescere* interdum valet; ita sum utrobique interpretatus. Idem Verbum, teste *Busstathio*, γῆμῃ quoque significat; ac proinde *Adolescentium* loco vertere probè possis *Matrimonio conjunctorum*. Ultra verò potior Versio, penès Græci sermonis callidiores judicium esto.

251. Τοῦ αὐτοῦ χειρῆος ἐπιθαλάμιος εἰς προκόπιον καὶ ἰωάννην καὶ ἡλίαν φοιτητὰς ὄντας αὐτοῦ πειράεται μὲν ὅση δύναμις σκίπται τὸ χρέος· συναγει δὲ πρὸς μίαν ἀκότως ὑπόθεσιν· οὗς εἰς ἕνα καιρὸν συνῆψε γάμοις ἢ τύχη. Ejusdem Choricii Oratio Nuptialis in Procopium, et Joannem, et Eliam ejus Discipulos. Debitum quidem (sive *munus*) exequi pro virili conatur; in unum verò argumentum rectè colligit; atque uno tempore Nuptias Fortuna copulavit. Incipit: Ἡμελλεν ἄρα τὸ τῶν γάμων ἐπίσημον καὶ τὸν ἀμοιβὸν ἐπὶ πατῆδος εἰς εὐφημίαν κινεῖν· καὶ λαχάν ἐπαγέτην ἀγαμὸν ῥήτορα. Desinit: φύνατε παῖδας ὑμῖν καὶ τραφῆναι· καὶ πρὸς ἡδὴν ἔλθεῖν· καὶ πρὸς ἄνδρας σκίπῃναι· καὶ τοιαύτας εὐτυχῆσαι γυναῖκας:-

Statim *Constantini Lascaris* manu adscriptum: *κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως*:- Quo duas *Choricii* Orationes proximè superiores à se ipse descriptas significat; tametsi harum posteriori interjectum sit *folium 255.* supra dicti *Manuelis* idiographum, ad *Theodori Gazæ de Mensibus* Libellum, quem idem *Manuel* exaravit, omnino pertinens. Id verò *folium* retroferas oportet, ac post *folium*

246. reponas, ut ibidem admonet in imo margine à *Lascari* subscripta dimidiata vobula ἕκα, index vocabuli, à quo exorditur subsequens *Manuelis* folium, nempe ἑκατομβαιῶνος.

Hæc etiam habetur supra, *Cod. CI. fol. 48,* et à nobis hujus Volum. *pag. 397. col. 1,* tanquam inedita, recensetur.

258. Post unius folii vacantis intervallum, sequuntur sine Titulis ad Codicis usque finem hæc *Constantini Lascaris* manu descripta *De Pythagoræ Jurejurando*, sive *Numero Quaternario*. Initium: Ὅτι ὁ ὄρκος αὐτῷ γίνεται δόγμα. Finis: πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας ἔλλειψιν ἐγένετο:-

Hæc maximam partem excerpta sunt ex *Hieroclis* Commentario in ejusdem *Pythagoræ Aureorum Carminum XLVII.* nempe ab his verbis: ὁ ὄρκος αὐτῷ γίνεται δόγμα, ad hæc καὶ γενῶσά πνα, quorum priora leguntur *pag. 166. versu 3.* posteriora *pag. 168. versu 16.* in *Hieroclei* Commentarii Editione, quæ, curante *Petro Needham*, prodiit *Cantabrigiæ* anno *MDCCIX.* in 8.º Cætera quæ subeunt in *Msto*, aliter se habent atque ibi, suntque hujusmodi:

ἦτοι τὸν ἦ. κριτικὰ δυνάμεις τέσσαρες τῶν ὄντων· νοῦς· ἐπιτήμη· δόξα· καὶ ἀσθησις· διὰ τούτων γὰρ πάντα τὰ ὄντα κρίνομεν· καὶ ἀπλῶς πάντα τὰ ὄντα δ'· σοιχῆα· ἀριθμοί· γ' ὄρα· ἡλικία· συνοικισμοί· ἦτοι μὲ τὸν διδάσκαλον τὸν παραδόντα ἡμῖν τελειότητα καὶ γνώσιν θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων· λεληθότως γὰρ ἔπαμνός ἐστι τοῦ διδασκάλου· δι' οὗ τοῖς μαθηταῖς ἢ τελείωσις τῆς ἀρετῆς πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας ἔλλειψιν ἐγένετο:-

259. *De Pythagoræ* iterum *Jurejurando*, et *Numero Quaternario*. Excerptum ex incerto Commentatore, qui tum *Diogenem Laertium* in *Vita Pythagoræ* laudat, tum alterum *Aureorum* ejusdem *Carminum* Explanatorem, tacito nomine, allegat, nempe *Hieroclem*, prætereaque *Plutarchum* in *Libro de Iside et Osiride*, adductis eorundem verbis. Initium: Διογένης ὁ λαέρπος ἐν τῷ πυθαγόρου βίῳ ὡς περ ὄρκον αὐτοῦ ταυτὶ τὰ ῥήματα τίθησιν. Finis: τὴν τετρακτὸν μέγιστον ὄρκον καλεῖ καὶ κόσμον ὀνομάζει.

260. Sine Titulo, *Constantini Lascaris* duarum *Epistolarum* rudimentum, sive prima perscriptio. Utriusque initium: καὶ τᾶλλα μὲν τῆς ἐπιστολῆς σου χαίρειντα. Prioris verò Finis: ἴν' ἅμα τοῖς τοῦ σώματος καὶ τὰ τῆς ψυχῆς αὐξοῖτο. ἔρρωσο; Posterioris: σύγγνωθί μοι μὴ πολλὰ γράφομαι· πολλοὶς γὰρ κυμάτων διαύλοις φορούμενος.

Eodem averso. Omissâ Inscriptiōe, *Pii II. Romani Pontificis Litteræ ad Alexandrum Asanem*, nobilem Civem C Politanum, quibus *Imbrum*, *Ægæi maris Insulam*, *Italii Lembro*, Infidelium potestati subjectam, ipsi omnino donat, modò eam ex eorum jugo liberet; et Christi Fidelibus in illa expugnatione adjuvantibus multa etiam indulget. Talem argumenti Summulam exprimere vix licuit ex Apostolici hujus Diplomatis Exemplari, ab ipso *Constantino Lascari* cum minutissimis et evanidis litteris exarato, tum emendationibus ac lituris frequentissimis confuso: unde quidem apparet, id prorsus esse vel Archetypum è Latino in Græcum convertentis, vel alicujus mandato Græcè efformantis rudimentum. Incipit verò: Πίος ἐπίσκοπος δούλος. &c. Τῷ ἀγαπητῷ υἱῷ ἀνδρὶ εὐγενεῖ ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀσάνῃ, &c. Επειδὴ πάλα μακρῶ τε πείρα καὶ μάρτυρι ἐπαναφορῆ ἀνδρῶν ἀξιοπίστων παρελάβομεν. Desinit: καὶ τῶν μακαρίων ἀποστόλων πέτρου καὶ παύλου γνωσκέτω καθ' ἑαυτοῦ κινήσαντα.

261. averso. *De Lege*, seu *Regula*, aut *Vita Monastica* Excerptum, vel Fragmentum ex incerto Auctore. Incipit: Εἰ καὶ ὁ μονασικὸς παρακαλύετο νόμος τὰ μὲν σαυτῶν ὑμέτερα ταπεινοῦντα. Desinit: ὥτε τὸ μὴ ὄν τοῦ ὄντος αἰρεῖσθαι δοκῆν.

CXVI.

Chartaceus, foliorum 116. chartâ satis candidâ ac tersâ, totus *Constantini Lascaris* manu et *Mediolani*, et *Messanæ* exaratus, quo *Procopii Cæsariensis* sententiosè dictas; *Philonis Hebræi* quadam; compluriumque Auctorum *Epistolæ*, quas singulas recensuri sumus, omnino continentur.

Fol. 1. nihil præter Latinum Titulum *Epistola Variorum*, recentiori manu descriptum.

2. averso Γνωμικὰ προκοπίου κατὰ τῆς. *Procopii Cæsariensis* sententiosè dicta (sive *Sententiæ*). Incipit: Ἀποποιίας γὰρ μαριώδους πινός ἡγοῦμαι εἶναι διερευνᾶσθαι τὴν τοῦ θεοῦ φύσιν ὅποια ποτ' ἐστίν. Desinit: οὐ γὰρ ἐστὶ οὐκ ἐστὶ τὸν ἀδικούντα καὶ βιαζόμενον, ἐν τοῖς ἀγῶσι εὐδοκμεῖν:-

De hoc *Procopii* Opusculo silent altum Bibliothecæ; forsàn verò non sunt hujusmodi *Sententiæ* ab illo digestæ, et in unum collectæ; sed ex ejus scriptis ab eodem *Lascari*, vel ab alio excerptæ.

4. averso. Præmittitur Operum hoc Codice comprehensorum brevis Index *Constantini Lascaris* idiographus, in hæc verba:

Τὰδε περιέχεται ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ

Ἐπιστολὴ φαλάριδος	15
Ἀπολλωνίου τυανέως	4
Διονυσίου σοφιστοῦ ἀντιοχείας	46
Προκοπίου σοφιστοῦ γάζης	38
Δημητρίου τοῦ κυδωνίου	6
Δίωνος	5
Ἀμασίδος βασιλέως	1
Φίλωνος ἑβραίου πινά.	
Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ διάφοροι	69
Δημοσθένους τοῦ ῥήτορος	6
Ἐπιστολὴ διαφόρων καὶ βασιλείου καὶ λιβανίου αἰ ἀμοιβᾶσαι χύδην καὶ ἄλλαι πολλὰ καὶ πνὸς τῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἀτάκτως ἀκωνσαντίνος ὁ λάσκαρις ἑαυτῶ καὶ τοῖς φιλολόγοις ἐξέγραψε τὰς μὲν ἐν μεδιολάνῳ τὰς δ' ἐν μεσσηνῇ τῆς σικελίας:-	

Quæ Latinè sonant:

Hæc continentur hoc Libro.

<i>Epistolæ Phalaridis</i>	15.
<i>Apollonii Tyanei</i>	4.
<i>Dionysii Sophistæ Antiocheni</i>	46.
<i>Procopii Sophistæ Gazæi</i>	38.
<i>Demetrii Sophistæ Cydonii</i>	6.
<i>Dionis</i>	5.
<i>Amasidis Regis.</i>	1.
<i>Philonis Hebræi quedam.</i>	
<i>Theophylacti Scholastici diversæ</i>	69.
<i>Demosthenis Rhetoris</i>	6.
<i>Epistola diversorum. Basilii et Libanii mutua tumultuariè, et aliæ multæ, quedam verò Gregorii Theologi inordinatè, quas Constantinus Lascaris sibi et Philologis exscripsit; alias quidem Mediolani, alias autem Messanæ in Sicilia.</i>	

5. In superiori margine ejusdem *Lascaris* manu præscriptum: Ἐπιστολὴ διαφόρων λογίων ἀνδρῶν. *Epistole diversorum doctorum Hominum*. Statim excipit alter hic Titulus:

Ἐπιστολὴ ἕτερα, παρὰ τοὺς συνήσεις φαλάριδος. *Phalaridis Epistolæ diversæ ad Familiares*. Sed antequam has et consequentes recenseamus, id mōnitum volumus, vocem *Incipit* è singularum initiis expellendam nobis visum esse, ut supra expulimus in aliâ *Epistolarum* amplissimâ Congerie, *Cod. XIX.* inclusâ; eo videlicet animo, ne repetita crebrius dictio Lectori fastidium, Typis egestatem afferat, ab incipiendo quippe desituris.

Φάλαρις πολυστράτω καὶ δαίσιω. *Phalaris Polystrato et Daisco*. Ἐγχειρεῖτε καὶ μὴ μέλετε.

Na-

Ναυσικλῆ. Nausicli. Εγὼ μὲν ὅπερ ἦδη πολ-
λάκις.

Ἀριστολόχῳ. Aristolochō. Επιλαθόμενος ἢς
ἔχειν ἤρην.

Eodem averso. Παυρόλα τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Pau-
rolæ filio suo. Οὐχ' ὑπὸ σου πολλὰ νομίζω.

6. Εἰσθένει (in editis Περισθένει). Eristheni.
Τὴν εὐβούλου καὶ τὴν ἀριστοφάντου γενναίχα.

Eodem averso. Εὐάνδρῳ. Evandro. Καί σε ἔ-
πάντας ἡμεραίους.

7. Δημαράτῳ. Demarato. Μὴ θαύμαζε τὸν
ἀλκίον.

Ἡγισίῳπῳ. Hegesippo. Σὺ μὲν ἴσως καὶ
ἄλλοι συγγενεῖς.

8. Κλεισθένει. Clistheni. Αὐτὸ τοῖς πολλοῖς
ἐθισμένον.

Eodem averso. Φερωνύμῳ Pheronymo. Πυν-
θάου τίσιν ἀντεξήταχα.

9. Νικοφήμῳ. Nicophemo. Οὐς ἐν λεοντίνοις
κατέλεγον.

Εὐνήῳ. Eveno. Γνώμης γενομένης τὸν φῶτον
ἄλόντα.

Eodem averso. Θρασυβούλῳ καὶ φύλλαντι.
Thrasymbulo, et Phyllanti. Ὑμεῖς μὲν ἀποδε-
δικέαι τὰ χρήματα.

Μεγαρέυσσι. Megarensibus. Οὐκ ἐλπίζων παρ'
ἡμῶν ληψέσθαι.

Πηλοπίδῃ. Pelopidi. Οὐτ' ἂν ἐγὼ χράψαιμι
πρὸς σοὶ χρεον.

Phalaridis Epistolæ supra continentur *Cod.*
XIX. fol. 2-65. atque hujus Vol. pag. 72-74.
recensitæ sunt; sed multò plures, quippe
CXL.

10. Ἐπιστολὴ ἀπολλωνίου τυανέως. ἐπιδείψ. Epi-
stolæ Apollonii Tyanei. Hestiaso. Ἡμεῖς μὲν ἐνὶ
γεγόναμεν.

Τοῖς ἐν σάρδεσι. Iis, qui Sardibus degunt.
Αἰτίαν ἔχετε τὴν πᾶσιον θεῶν.

Τυανέων ἀρχοῦσι. Tyansium Archontibus.
Ὑμῖν ἐπαίνομαί πεῖθομαι.

Eod. averso. Φερουκιανῷ. Pheruciano. Ἡ' ὄθην
καὶ πᾶν τοῖς πεμφθεῖσιν.

Apollonii Epistolæ supra extant, *Cod. XIX.*
fol. 136-155. aque hujus Vol. pag. 76-78.
recensentur; sed multò plures, nempe XC.

Ἐπιστολὴ διονυσίου σοφιστοῦ ἀνποχέιας. φιλοξένῳ
ἐπισκόπῳ. Epistolæ Dionysii Sophistæ Antio-
cheni. Philoxeno Episcopo. Πράγμα ἔμοι πο-
θινὸν ἐπιστολὴ παρ' ὑμῶν.

11. Διονυσίῳ. Dionysio. Αὐτὴν ἐδάκρυσα τὴν
γῆν ἐπειδὴ.

Στεφάνῳ. Stephano. Ὅτι γραμματῶν ἡμῶν
ἐπιθυμῆεις ἠγνοῦν.

Εὐσεβίῳ. Eusebio. Ποίησαντες ὑμῶν ἐραστῆν.
Τῷ τὰ ὀξείδια πέμφαντι. Illi, qui misit

Acetabula. Τὰς κέραμοις ὅτι μὲν φρωταίους.

Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ἡ' φιλοπί-
μος καὶ δικαία σου δωρεά.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Οἱ κέραμοί σου κενοὶ μὲν
ἦσαν ἀρθέντες.

Τῷ ἀρχοντι ἱεραπόλεως. Hierapoleos Ar-
chonti. Οἱ τὰς ἀρχὰς ἐνδόξως μεπόντες.

12. Εὐσταθίῳ. Eustathio. Ἄρα μὴ φαίνομαι
βραδύς.

Θεοδώρῳ. Theodoro. Εἴθε ἦν καὶ πυθέσθαι
ὅπως.

Ἰλασίῳ. Hilasio. Ἄρα μὴ λέληθα ἑμαυτὸν
εἰς παροιμίαν ἐλθὼν.

Eodem averso. Ἀζυγίῳ. Azygio. Δός μοι τὰς
ὑποχρεώσεις

Ρωμύλῳ. Romulo. Ἐκ μὲν τῆς ἡδὴ γραφεί-
σης ἐπιστολῆς.

Φιλοξένῳ. Philoxeno. Τοῦτ' ἐστὶ παλαιὸς ἐρα-
στῆς.

13. Πλακιδιανῷ. Placidiano. Ἡ' ὄθην σοι χρά-
ψαι ἐπιθυμοῦντι.

Εὐτοκίῳ. Eutocio. Πρὸς σαυτοῦ καὶ τῆς πα-
λαιᾶς φιλίας ἡμῶν.

Eodem averso. Λεοντίῳ. Leontio. Εἴχον μὲν
τίνα λύπην.

Δημοφίλῳ. Demophilo. Ἄρχε μὲν εὐτυχῶς
εὐτυχήσεις δὲ.

Ἀραβιανῷ. Arabiano. Ἡ' μὲν ἐπιστολὴ γέ-
γραπται παρ' ἐμοῦ.

Ἀμμωνίῳ. Ammonio. Ἄνδρα ἐπεικῆ καὶ πα-
ρὰ τῆς ὀφείας.

14. Ἀνθεμίῳ. Anthemio. Οὐ παύσομαι χρά-
ψαν ἕως ἂν ἀπέπαυμαι.

Νείλῳ. Nilo. Ξενὸν μὲν ἐλύπεις.
Καλλιόπιῳ. Calliopio. Μείζον με λυπεῖς ὢν
ἀφέλυσαι.

Eodem averso. Σεβήρῳ. Severo. Οὔτε πατήρ
οἰός τε εἴη μοῖσσαι.

Φιλοξένῳ. Philoxeno. Εὐ φράττε φίλων ἀρίστε.
Εὐσταθίῳ. Eustathio. Ὁ χράψων ἐγὼ τὴν ἐπι-
στολὴν.

15. Ἰωάννῃ. Joanni. Ἄει μὲν φόβος ἠγείται.
Εὐσταθίῳ κοιμιστοῦ. Eustathio Coæstorii. Καὶ
προθυμία καὶ προσδοκία οὐ μικρὰ παρ' ὑμῖν.

Ἐλισσαίῳ. Elissæo. Μία πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴ
παρὰ σου.

Eodem averso. Πλακιδιανῷ. Placidiano. Ὁ
πρότερον πιστεύσας σοι δι' ἐμέ.

Σαλβιανῷ. Salviano. Τὰς ἐπιστολάς οἱ τὴν
ἀρχὴν εὐρόντες.

Ἱερίῳ. Hierio. Εἴτα ὦ σοφάτατε τῶν ἐν τῇ γῆ.
16. Ἡ' συχίῳ. Hesychio. Ἐγὼ καὶ σου κήδο-
μαι.

Σεργίῳ. Sergio. Πολλῆς ἐπέπλησέ μοι φρον-
τίδιθ.

Λεωνίδα. Leonidæ. Εἴ ῥῳσο τοῦτο γὰρ ἐγὼ καὶ συνεύχμαί σοι.

Καλλιοπία. Calliopo. Τοῖς σοῖς ἀπάντων ἀεί.

Σεργία. Sergio. Σφόδρα μὲν σου περιεπύξάμην τὰ χράμματα.

Eodem averso. Μογερνία. Mogernio. Καὶ βραχία τῷ μεγέθει σου χράφων.

Αἴγυπτιώ. Ægyptio. Οἶδα καὶ τὰς ὑπερφάνους.

Ἰωάννη. Joanni. Τὸν οἶνον τὸν κνίδιον φασιν.

Ἀβραμίου ἐπισκόπου. Abramio Episcopo. Εἴδει ὡρὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν τὸν μέλλοντα.

17. Διονυσίου ἐπισκόπου. Dionysio Episcopo. Εἴλαβόν σου τὴν ἐπιστολὴν ὑγαίων.

Eodem averso. Εὐσεβία. Eusebio. Καὶ τῶν ἵππων λέγρουσι τοὺς ἀρίστους.

Ἰουλιανῷ. Juliano. Εἴ πεδῆμισέ τις ἡμῖν.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Εἴ πέσειλά σοι γαμοῦντι.

18. Ρούφου σχολαστικῷ. Rufo Scholastico. Λόγος ἐστὶ παλαμῶς.

Μεγέθιος προκοπίου. Megethio Procopio. Οἴτε ὡρῶτον εἰς μέσους ἡμᾶς.

Eodem averso. Προκοπίου σοφιστοῦ γάζης ἐπιστολαί. Καισαρίῳ καὶ εὐβούλῳ. Procopii Sophistæ Gazei Epistolæ. Cæsario et Eubulo. Πυθαγόρας ὁ σάμιος τοῦτόν φασιν.

Μουσαίου. Musæo. Δέδεγμα τὴν βίβλον πιθειοτέραι.

19. Διοδώρῳ. Diodoro. Ηἴ περὶ τῆς σῆς παιδείσεως φήμη.

Διοδώρῳ. Diodoro. Τοῖς ὑμετέροις χράμματα ἐντυχῶν.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Τοῖς περὶ φιλίαν ἐσπουδακόσιν ἀρκεῖν.

Eodem averso. Φιλίππῳ τῷ ἀδελφῷ. Philippo Fratri. Πάλιν χράμματα παρ' ἡμῶν.

Ζαχαρία. Zachariæ. Τῶν εἰς ἡμᾶς σκαμμάτων.

20. Ἐπιφανίῳ. Epiphanio. Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα. Eodem averso. Οἴσανῳ. Hosiano. Εἴ τις χρημάτων ἐστὶν ἐραστής.

21. Ἰωάννη. Joanni. Οἴ λογώτατος διόδωρος λύσις ἡμῖν.

Ἰωάννη. Joanni. Εἴ ζήλωκά σε τῆς γυνῆς.

Eodem averso. Ζαχαρία καὶ φιλίππῳ. Zachariæ et Philippo. Τῆς μὲν προλαβούσης σιωπῆς.

22. Ἐκτοσε ἀδελφῷ: Hectori Fratri. Δέδεγμα τὸ βιβλίον τὸ ὡρὸ τῆς πείρας μᾶλλον ποθούμενον.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Εἴ τί σοι τῶν ἀνιόντων ὦ φίλος ἐπεγένετο.

23. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Νῦν ἔγνων ὅσον ἡδίκηεις ὑπὸ τὸν σιωπῶν.

Δωροθέῳ. Dorotheo. Δεινὸς ἄρα τις εἶδα τὰ μικρά.

Eodem averso. Φιλίππῳ. Philippo. Ὡς πῶσα δύνανται καὶ μεταβάλλουσι.

24. Ἰλασίῳ. Hilasio. Εἴ τὰ τῶν φίλων κοινὰ. Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Νῦν ὄντως ἔγνων ὡς οὐκ ἦν.

25. Νηφαλίῳ. Nephelio. Οἴσον ἡμῖν πάλαι τὸν θυμὸν ἐπαφῆκας.

Γενεσίῳ. Genesisio. Οἴ τὴν ἐπιστολὴν δοῦς.

Eodem averso. Φιλίππῳ τῷ ἀδελφῷ. Philippo Fratri. Μόλις ἡμᾶς ἀμνημονῶντας μετέβαλες χράφας.

26. Σιλβανῷ. Silvano. Παρῆν ἀντὶ σωφροσύνης ἀσέλγεια.

Eodem averso. Διοδώρῳ. Diodoro. Σὺ μὲν ἡμῶν σκώπεις τὴν σιωπῆν.

27. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Δίδου τῷ δεομένῳ ὡρὸς συμμαχίαν.

Ζαχαρία τῷ ἀδελφῷ. Zachariæ Fratri. Σὺ μὲν σκώπεις τοιαῦτα.

Γερμανῷ. Germano. Οἴσον οἱ ἀγαθοὶ λυπούσιν.

Eodem averso. Ζαχαρία. Zachariæ. Τὰ χετὰ τὸν ἄριστον τόνδε βουλόμενος ὑμῖν διηγήσομαι.

29. Φιλίππῳ ἀδελφῷ. Philippo Fratri. Μακρὸν ἡμῖν ἐσίγησας χροῖον.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ηἴ μὲν λυπούσαι διὰ τὴν σιγὴν ἄρα.

Eodem averso. Ἰερωνύμῳ. Hieronymo. Εγὼ μὲν τῆς ἀδελφῆς λαυθάνειν.

30. Ζαχαρία. Zachariæ. Λύσον ἡμῖν μετὰ τοῦ χειμῶνος.

Ἡλία. Elia. Ἰδού σοι καὶ πάλιν χειρὸς.

Ἡλία. Elia. Τῆς ὑμετέρας δωρεᾶς ἢ μὲν πᾶρα. Eodem averso. Παλλαδίῳ. Palladio. Τὴν τῶν μέγα δυναμῶν ἀρετὴν.

31. averso. Νηφαλίῳ. Nephelio. Ηἴσθην δεξιόμενος τὴν ἡμετέραν ἐπιστολὴν.

Γενεσίῳ. Genesisio. Τὴν ἡμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτὰς ἐδόξα.

32. Διοδώρῳ. Diodoro. Τοῦτο σκῆνο ὃ καὶ ὠροσδοκῶντι.

Eodem averso. Φιλίππῳ τῷ ἀδελφῷ. Philippo Fratri. Τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν.

Ἡλία. Elia. Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτόν σε παρόντα βλέπειν.

33. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Εἴ πὶ σιγᾶς ἐπὶ περιφρονεῖς.

Eodem averso. Ζαχαρία. Zachariæ. Δέχου τῆς παρούσας ἐπιστολὴν.

Φιλίππῳ. Philippo. Ἰδού σοι καὶ πάλιν ἕτερα.

34. Κωνσταντίνῳ. Constantino. Εἴ πὶ περὶ τὸν νεῖλον οἰκῶν.

Eodem averso. Σιλανῶ. Silano. Ἐξέρουσας ἡμᾶς ἐλπιδέσθω.

35. Ἐπιφανίῳ. Epiphanio. Καλῶς ἄρα ἦ δει τὸ τῶν ἐρώτων πάθος.

Ζαχαρία. Zachariæ. Ἐπισηγᾶς ἐπι τῶν ἀπειμμένων ἡμεῖς.

Eodem averso. Τοῖς αὐτοῦ ἀδελφοῖς. Fratribus suis. Πάλιν ἔκει χειρὸς γράμματα πρὸς ἡμᾶς.

Ζαχαρία καὶ φιλίππῳ. Zachariæ et Philippro. Ὁ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδιδούς.

Ἐπιστολὴ Δημητρίου τοῦ κυδωνίου. Epistola Demetrii Cydonii. Τοῦτ' ἂν εἴη χεῦσεα χαλκίων ἀλλάττειται τὸ φᾶνλα καὶ ταπεινὰ πέμποντα.

36. averso. Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem (alia). Ἰσθι τὸ ἔλαον ἡμᾶς καὶ δέξαμένους καὶ χησαμένους.

Βησσαρίων καρδινάλιος τοῖς υἱοῖς τοῦ γεμιστοῦ: Bessario Cardinalis Gemisti Filiis. Initium: Πεπισμαί τὸν κοινὸν πατέρα καὶ κληρονομήσαντες τὸν πατέρα πάν ἀποθέμενον. Finis: αἰδίου εἰς τὸν ἔσαε παραπεμθθήσεται χεῖρον.

37. Προκόπιος γασίῳ. παραμυθητική. Procopius Gessio, Consolatoria. Ὡς πικρὰ τὰ χεῖρ ἡμῶν.

Eodem averso. Προκόπιος δωροθέῳ. Procopius Dorotheo. Ἦν ἄρα τοῖς ποθοῦσιν ἕα οὐ καμροῦ μεταβολή.

38. Ἐπιστολὴ Δίωνος. Δίων ρούσῳ. Epistolæ Dionis. Dio Rufo. Συνίσημί σοι τὸν φέροντα τὴν ἐπιστολὴν ἄνδρα.

Ρούφῳ. Rufo. Τερένιον τὸν ἐμὸν ἐταῖρον φθάσεις.

Εὐσεβίῳ. Eusebio. Παρόντα σε βλέπειν οἶομαι.

Eodem averso. Γῶ αὐτῷ. Eidem. Ἀνιστὰ μὲν εἶναι τὰ συμβάντα δρακόντα.

Σταβιανῶ. Stabiano. Οὐκ ὀκνῶ τοῦ γράφειν οὐδ' ὑπεροψία πνί.

Subnectitur hoc loco alia Epistola, tali inscriptione: Ὁ ροίτης πολυκράτει ᾧδε λέγει. Id est: Orætes Polycrati sic ait. Initium: Εὐπυνθάνομαί σε ἐπιβουλεύειν μὲν ὀνήμασι μεγάλοισι. Finis: ὅτις τοι πιστότατος τυγχάνει εἰδὼν τῷ ἐγὼ ἀποδέξω:-

39. Ἐξ ἠεροδότου ἐπιστολὴ ἀμάσιδος βασιλέσθω ἀγύπτιου πρὸς πολυκράτην ἄρχοντα σάμου φίλον αὐτοῦ καὶ τὰ πάντα εὐτυχοῦντα. Ex Herodoto Epistola Amasidis Regis Ægypti ad Polycratem Sami Principem, amicum suum, et omnino felicem. Ἀμασις πολυκράτει ᾧδε λέγει· ἠδὲ μὲν πυνθάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ κῆνον εὖ ὀνήσοντα.

Eodem averso. Ἐκ τοῦ φίλωνος τοῦ ἑβραίου περὶ οὗ εἰρηται ἢ φίλων πλατωνίζει ἢ πλάτων φιλωνίζει. Ex Philone Hebræo, de quo dicitur: vel Philo platonissat, vel Plato philonissat. Initium: Ὁ θεὸς οὐ δικάσας ἐλεᾷ. Finis: οἶα διὰ

κατόπτερον τὴν φύσιν ὄραν ἐξ αὐτῆς ἐχούσης:-

41. averso. Φίλωνος. Philonis. Excerptum, cujus hoc initium: Ὁ πῆ ἢ τοῦ χυῖ ἐκκλησία δύο βίους νομοθετᾷ καὶ τρόποις: finis verò: μετὰ τοῦ θεοσεβοῦς φροντίζειν:-

42. Δημητρίου τοῦ κυδωνίου ἐπιστολᾷ. C. Demetrii Cydonii Epistolæ duæ. Prioris initium: Ἐγὼ τὴν σὴν σιωπὴν ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς κακοῖν δὲ δυοῖν ποιῶμαι τεκμήριον.

Eodem averso. Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem. Ὁ μόνον ἡμᾶς ἀνεῖχεν ἐπὶ τῆς ξείνης, καὶ τοῦτ' αὐτὸς ἀφελόμενος ὦ χυ.

44. Θεοφυλάκτου χολασινοῦ τοῦ σιμοκάτου ἐπιστολᾷ ἠθικᾷ· ἐταμικᾷ καὶ ἀγροικικᾷ: ἠθική, κριτίας πλατίνῳ. Theophylacti Scholastici Simocatae Epistolæ Morales, Amatoria, et Rusticæ. Moralis. Critias Plotino. Γένηξ ὁ μουσικός ἦρος φανέντος τῆς μελωδίας ἀπάρχεται.

Ἐταιρική. θεανῶ εὐρυδικῆ. Amatoria. Theano Euridice. Ὁ φυσικός σοι κόσμος παρώχησε.

Eodem averso. Ἀγροικική. δόρκων μόσχων. Rustica. Dorcon Moschoni. Ὁ ταξίαρχος τῶν τροβάτων ὁ θαυμαστός μοι κρὶς ἀπόλωλε.

Ἠθική. Εὐαγόρας ἀντιπάτρω. Moralis. Evagoras Antipatro. Ὁ ροῖς ὁ δημιουργὸς καὶ τῷ θαλαττίῳ διεδέξατο κλύδωνι.

45 Ἀγροικική. ἀγροικὸς πλατάνῳ. Rustica. Populus Platano. Κακὰς γείτονας ᾧ φίλος τὰς γεράνους κεκτήμεθα.

Eodem averso. Ἐταμική. ἐρατῶ τερψίθια. Amatoria. Erato Terpsitheæ. Τὸν χεῦσυν κελλικράτην εἰκόνα σοι γεγραφένα.

Ἠθική. σωσίπατρος τερπάνδρω. Moralis. Sosipater Terpandro. Νόμος ἐστὶ ταῖς ἰσποῖς ὅς γέ μοι καὶ μάλα σοφὸς.

46. averso. Ἀγροικική. δάφνων μύρωνι: Rustica. Daphnon Myroni. Μέχρι τίνος ἐπικκοιλανασ τὸ γήδιον.

Εὐεπίδην δεξικράτει. ἐταμική. Euripide Dextrati. Amatoria. Ἐνάτη φθίνοντος ἀνθεστηλιῶνος, ἐπονήκειν.

47. Ἠθική. ἀναγόρας (leg. potiùs εὐαγόρας). σωπάτρω. Moralis. Anagoras Sopatro. Δίαν ἀγνώως ἀκηκόασε τὴν πενίαν ὀδύρεσθαι.

Eodem averso. Ἀγροικική. καλλίσταχος κυπαρίσωνι. Rustica. Callistachys Cyparissoni. Τῶν ἀκάρπων καὶ ἀνημέρων δένδρον τὴν φύσιν.

48. Ἐταιρική. μελπομένη πραξιμίλλῃ. Amatoria. Melpomene Praximelli. Ἐπὶ τὸ λεωκόλιον τὰς διατριβὰς ἢ αὐλητικὴς χεῦσογόνῃ πεποίηται.

Eodem averso. Ἠθική. ἀρίτων νικία. Moralis. Ariston Nicia. Φιλομαθήσατον ζῶν φασὶ τὸν ἐλέφαντα.

Ἀγροικική. μυρωνίδης δαμάλῳ. Rustica. Myr-

ronides Damalo. Τὸ ποίμνιον ἄπαν ὅσος ἔλυ-
μήνατο παῖς.

Ἐταιρική. ἀπαλάντη κορίνη. Amatoria. Ata-
lanta Corynæ. Ἐν τῇ παλαίστρᾳ τὸν αὐγείαν τε-
θεῖσθαι κορίνη.

50. Ἡθική. γοργίας ἀριτείδη. Moralis. Gor-
gias Aristidi. Δανειζόμενος γέγηθας εἰς φραπτόμενος
ἀνιᾶ.

Ἀγροικική. λόφων πεδιάδι. Rustica. Lophon
Pediadi. Μὴ ἴκωτο ἄρα ὁ λέυκιωπος.

Eodem averso. Ἐταιρική. ἐρωτύλος ὑψιπύλη.
Amatoria. Erotylus Hypsipyle. Ὁργῶσι καὶ
φοίνικες ἔρωτι φυσικῶ.

Ἡθική. διογένης χρύση. Moralis. Diogenes
Chrysi. Πλούτου σε ταμίαν οὐ δεσπότην χρημά-
των εἶναί φημι.

51. Ἀγροικική. χλοάζων μήκωνι. Rustica.
Chloazon Meconi. Ἀχράδας χθές μήκων πέ-
πομφα.

Ἐταιρική. περδίχας ρόδοπη. Amatoria. Per-
dicas Rhodope. Ἀΐδεις ἀμούσως καὶ λυπῆς.

Eodem averso. Ἡθική. ἀντιθένης περικλῆι. Mo-
ralis. Antisthenes Pericli. Ὁ φιλιώπου πᾶς
ἀλέξανδρος.

52. Ἀγροικική. εὐσταχίων μίλωνι. Rustica. Eu-
stachyon Miloni. Τὸν ἀρξὸν τοῦ κωνείου ἐκκά-
θασθαι.

Ἐταιρική. τελεσία λαΐδι. Amatoria. Telesia
Laidi. Οὔτε φλέβα χρυσοῦ μεταλλουργοί.

Eodem averso. Σωσίπατρος ἀξιόχων. Sosipa-
ter Axiocho. Τὸν ἀδελφὸν ἑναγχὸς σε θάψαι
φασί.

53. Ἐταιρική. κεκροπίς δεξικράτει. Amatoria.
Cecropis Dexicrati. Τὴν μαγνήτιν λίθον ἔραν τοῦ
σιδήρου φασί.

Eodem averso. Ἀγροικική. θερίτων σπαίρωνι.
Rustica. Theriston Spironi. Ἐπὶ τὴν ἀγρὴν τὸ
σικελικὸν ὄρος.

Ἡθική. ἡρακλέους ἀντιθένης. Moralis. Hera-
clides Antistheni. Οὔπω μοι τῆς ὀργῆς ἀφῆκας
ἀντιθένης.

54. Ἀγροικική. λαχάνων πηγάνωνι. Rustica.
Lachanon Peganoni. Ἡκε μοι ὡρὸς τὸ ὕλειον
αὔρειον.

Eodem averso. Ροσίνη καλλιόπη. Ἐταιρική.
Rhosine Calliope. Amatoria. Ἐπὶ τῶν ἐρα-
στῶν διασύρεις καὶ σκόπεις ἡμᾶς.

55. Ἡφαστίων θάλπη. Hephæstio Thaleti.
Τὸ μηδικὸν ὄργον ὁ ταῶς καὶ τῶν μέδων.

Eodem averso. Ἀγροικική. πόας ἀμπελίω. Ru-
stica. Poas Ampelio. Δεῦρο ξυναυλίαν γερόντιον
κλαύσωμεν.

Ἐταιρική. γαλάτεια θέπιδι. Amatoria. Gala-
tea Thetidi. Ἐπαινώ σου τὴν φρόνησιν καὶ τὸ λιαν.

56. Ἡθική. θεμιστοκλῆς χρυσίωπω. Moralis.

Themistocles Chrysippo. Ἐπειδὴ σωφροσύνη
καὶ παρὰ τῶ μύθῳ

57. Μυρωνίδης μοσχίω. Ἀγροικική. Myronides
Moschioni. Rustica. Τὸν ἀροτήρα βοῦν κέχρηκα.

Eodem averso. Ἐταιρική. ἀντίγονος λυσιστράτω.
Amatoria. Antigonus Lysistrato. Παίζουσι
τοὺς ἀνθρώπους οἱ ἔρωτες.

58. Ἡθική. εὐρυβιάδης κίμωνι. Moralis. Euri-
biades Cimoni. Ἐπαγγέλλη πολλά καὶ φρά-
στῆς ὀλίγα.

Eodem averso. Ἀγροικική. τετίγων ὀρτύγωνι.
Rustica. Tettigon Ortygoni. Τί δήτα τρισά-
θλιε τὴν ἐσθίτα.

Ἐταιρική. θέπιδι ἀναξάρχῳ. Amatoria. The-
tis Anaxarcho. Οὐ δύναται θέπιδος καὶ γαλα-
τείας.

Ἡθική. σοκράτης πλάτωνι. Moralis. Socrates
Platoni. Ἀδικεῖται μὲν οὐδεὶς· ἀδικοῦσι δὲ πάντες.

59. Ἀγροικική. μαράθων πηγάνω. Rustica. Ma-
rathon Pegano. Τοὺς πολιτικούς κλύδωνας ἐκφυ-
γῶν.

In folii hujus inferiori margine Constantini
Lascaris manu rubris litteris annotatum:
Ζήτει μετὰ τρία φύλλα τὰς λοιπὰς τοῦ θεο-
φυλάκτου. Hoc est: *Quere post tria folia re-
liquas (Epistolas) Theophylacti.*

Eodem averso. Τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς δημοτρίου
τοῦ κυδωνίου. Sapientis viri Demetrii Cydonii
(Epistola). Σὺ μὲν ὡσπερ ἐκ δεσποτηρίου τῆς
θαυμαστῆς πόλεως ἀποδράς τὴν πολυμήνητον
ἔχεις λῆμνον.

60. averso. Τοῦ αὐτοῦ. Eiusdem. (altera
Epistola). Ἐγὼ βουλοίμην ἂν μάλιχα μὲν ἐμοῦ
μηδέποτε σε μεμνηθῆαι.

Subscriptum ejusdem Constantini Lascaris
manu: Κωνσταντίνου τοῦ λασκάρειος ὁ κόπος ἔ-
στὸ κτῆμα. Id est: *Constantini Lascaris labor
et possessio.*

62. Περικλῆς ἀσπασία. Ἐταιρική. ἐντεῦθεν λεί-
πουσιν αἱ ἀγροικικαί. Pericles Aspasiæ. Amato-
ria. Hic deficient Rusticæ (*Theophylacti Epi-
stolæ*).

Hujus verò Epistolæ Initium: Εἰ δῶρα ζη-
τῆς οὐ ποθεῖς.

Ἡθική. διογένης δημονίκῳ. Moralis. Diogenes
Demonico. Τὸ τεχνικὸν γύναμι τὸ θυγέες ἡμι-
ἀνδριον.

Ἐταιρική. λέανδρος πυλάδῃ. Amatoria. Lean-
der Pyladi. Λίαν ἡμῖν οἱ ἔρωτες ἀπεχθάνονται.

Eodem averso. Διογένης ἀριστάρχῳ. Ἡθική. Dio-
genes Aristarcho. Moralis. Κατεπληπτε τὴν
μακεδονίαν ἀλέξανδρῳ.

Χρυσογόνη τερπάνδρῳ. Ἐταιρική. Chrysogone
Terpandro. Amatoria: Μὴ μέμφου λοιδορου-
μένην τε καὶ ὑβρίζουσαν.

Λεωνίδας περιάνδρου. ἠθική. Leonidas Perian-
dro. Moralis. Ἡ δέσση καὶ ῥίαμον ὁ τῆς θέπι-
δος ἀρεσθεύμενον.

63. Ρόδοπλεία ὑψιπύλη. ἑταιρική. Rodoplia
Hypsipyle. Amatoria. Τὸν πειρεῶ χθές τῆ νυ-
κτὶ περὶπέλου.

Σωκράτης κλέωνι. ἠθική. Socrates Cleoni.
Moralis. Οὐτὸν οἱ λύκοι μεγάλης περὶτύχουσι
θύρας.

Eodem averso. Μήδεια ἰάσωνι. ἔρωτική. Me-
dea Jasoni. Amatoria. Μὴδὲν τοῖς ἀνθρώποις
περὶσπούδατον.

Παρμενίδης χρυσαθένης. ἠθική. Parmenides
Chrysastheni. Moralis. Τὸ μὴν ἐξηγηρέαια δια-
παντός.

Πυρρίας φιλανίδη. ἑταιρική. Pyrrhias Philæ-
nide. Amatoria. Εἰ ἔραῖς μὴ καταιγόρει τῆς ἔρω-
μένης ἀσφάπειαν.

64. Δάμασκος ἀνπιγόνω. ἠθική. Damascus An-
tigono Moralis. Εἰ μὴ εἶου σωκράτης ἐνέχυρα
κίηται. Epistola manca; desideratur enim
pars posterior.

Ἀθία βριάνι. ἑταιρική. Athia Brioni. Ama-
toria. Ἀπαντα τῷ γυναικείῳ φύλῳ δεδούλωται.

Eodem averso. Σώστρατος λυσιφράτω. Sostrat-
us Lysistrato. Ἐπειδὴ σοι πολλὰ καὶ θαυμαστὰ
παρμένοντες.

65. Χρυσίς ἠφαστίῳ. Chryseis Hephæstio-
ni. Οὐκέτι τῆς διοδοτῆς ἔραῖς τὰς ἔρωτικὰς θυραλ-
λίδας.

Σωκράτης μελανιπίδη. ἠθική. Socrates Me-
lanipidi. Moralis. Γυμναστῶ μὲν παιδοτριβῶν
ἀπαραιτήτως πασι.

Πειθῶ ἰσπολύτω. ἑταιρική. Pitho Hippolyto.
Amatoria. Εὐφρέπειαν οὐκ ἦλος σεμνὸν οἱ ποδοῦν-
τες.

Eod. averso. Ἐρατοθένης ἀσχίνη. ἠθική. Erato-
sthenes Æschini. Moralis. Ἐστίας τοὺς ὄρ-
κοις ὡς λάχνα καὶ κτύπος.

Σευτλας (in excusis Σευτλιῶν). Κοριάνω.
ἀραιοική. Seutlas Coriano. Rustica. Εἶλον ὀφέ-
ποτε τὴν κακίην ἀλόπηκει.

Καλλιόπη λαίδι. ἑταιρική. Calliope Laidi.
Amatoria. Κραβύλω καὶ τέτιγι ὁ γοργίας σε-
μίνεται.

66. Ἡθική. πλάτων ἀξιόχῳ. Moralis. Plato
Axiocho. Ἡνίας καὶ μάστιγι τοὺς ἰσποῖς ἰθύομεν.

ἑταιρική. σῶπατρος. τελεσίλλη. Amatoria. So-
pater Telesillæ. Εἰ μὴ ταῖς ἀφροδισίας ἠδοναῖς.

Πρόκλος ἀρχιμείδει. ἠθική. Proclus Archime-
di. Moralis. Τοὺς πολυπόδας φασιν ἀθυμίας
πυγάνοντας.

Eodem averso. Ἐλάφω δόρκωνι. ἀραιοική.
Elaphon Dorconi. Rustica. Γόνιμος παρὸς εὐ-
καπτίαν.

Ἀριστόξενος πολυξένη. ἑταιρική. Aristoxenus
Polyxenæ. Amatoria. Ἐταιρικῶν ἠδονῶν οὐδὲν
ἀσθενέστερον.

Διογένης σωτίωνι. ἠθική. Diogenes Sotioni.
Moralis. Τὸ μικρὸν τοῦτο δοξάριον.

67. Περικλῆς καλλιόπη. ἑταιρική. Pericles Cal-
liope. Amatoria. Παρθενικῶν ἠδονῶν ἐπιτύξα-
σται.

Ἰσοκράτης διονυσίῳ. ἠθική. Isocrates Diony-
sio. Moralis. Πρόπομποι καὶ βαβδούκοι καὶ κήρυκες
καὶ θρόνοι ὑψηλοτάτων.

Eodem averso. Ἀραιοική. κρομύλων ἀμπέλω-
νι. Rustica. Cromylon Ampeloni. Οὐκ ἐστὶ τι
γεωργῶν ἀθλιώτερον.

ἑταιρική. λέωνδρος καλλικόμῳ. Amatoria.
Leander Callicomo. Εἰ μὲν πὶ τοῖς ἀνθρώποις
χρυσῷ.

Ἡθική. σωκράτης ἀλκιβιάδῃ. Moralis. Socra-
tes Alcibiadi. Καὶ τὰ τῆς ποιήσεως παίγνια.

68. averso. Ἀραιοική. ἀνθίνος ἀμπελίῳ. Ru-
stica. Anthinus Ampelino. Ὁ τρυγητὸς ἦδη φορ-
κέκυφε.

ἑταιρική. χρυσιώπῃ σοσιπάτρω. Amato-
ria. Chrysippe Sosypatro. Ἐρωτικῶς δικτύοις
οὐχ ἑάλω.

Ἡθική. πλάτων διονυσίῳ. Moralis. Plato
Dionysio. Εἰ λύπῃς ἐθέλεις κρατῆν. Huic Epi-
stolæ Subscriptum:

Τῶν θεοφυλάκτου ἐπιστολῶν τέλη:—
Theophylacti Epistolarum finis.

69. Καισαρίῳ γρηγόριος ὁ θεολόγος. Caesario
Gregorius Theologus. Εὐεργετήσον πὶ καὶ σεαυ-
τὸν καὶ ἡμᾶς οἷον οὐ πολλάκις εὐεργετήσεις.

Ἀλυπίῳ. Alypio. Φαρτουνάτος ὁ τὴν ἐπιτο-
λὴν ἐγχειρίζων σοι φίλῳ.

Eodem averso. Θεοδώρῳ γρηγόριος. Theodo-
ro Gregorius. Σὺ καὶ ἡμᾶς διὰ τοῦτο βουλούμεθα
τὰ δίκαια.

Τῷ αὐτῷ γρηγόριος. Eidem Gregorius. Ἀ δὲ
καμα ὦ μιν ἀπέσταλκα.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ἐορτὴ καὶ τὰ χράμματα.

70. Ἐπιστολὴ δημοσθένους τοῦ ῥήτορος. Episto-
læ Demosthenis Rhetoris. Παντὸς ἀρχομείῳ
σπουδαίου καὶ λόγου καὶ ἔργου.

Περὶ ὁμονοίας. De Concordia. Δημοσθένης τῇ
βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χεῖρειν. Περὶ μὲν τῆς ἐμῆς
οἴκαδε ἀφίξεως.

73. Περὶ τῆς θηραμένων βλασφημίας. De The-
ramenis maledicentia. Δημοσθένης τῇ βουλῇ,
&c. Ἀκούω περὶ ἐμοῦ θηραμένην.

75. Περὶ τῆς ἰδίας καθόδου. De Reditu suo.
Δημοσθένης τῇ βουλῇ, &c. Ἐνόμιζον μὲν ἀφ' ὧν
ἐπολιτεύομην.

79. averso. Πρὸς ἠρακλεόδαρον. Ad Heracleo-
do-

dorum. Δημοσθένης ἡρακλεοδώρω εὐ φράσειν. Οὐθ' ὅπως χεῖρ πιεῦειν.

80. Περὶ τῶν λυκούργου παίδων. De Lycurgi liberis. Δημοσθένης τῇ βουλῇ, &c. Περὶ μὲν τῶν κατ' ἑμαυτὸν ἄ μοι.

87. averso. Absque titulo, Demosthenis de Litteris nunciatoriis et Tabellario. Δημοσθένης τῇ βουλῇ, &c. Ἦλθεν ἐπιτολὴ παρ' ἀντιφίλου.

88. Γρηγόριος θεολόγος βασιλείῳ τῷ μεγάλῳ. Gregorius Theologus Basilio Magno. Εἰμὶ μὲν ποιμὴν ὀλίγος καὶ ποιμνίου.

Hujus Epistolæ titulo superscriptum eadem manu: Ἐκ μερ τοῦ πατρὸς τῇ ἐκκλησίᾳ καίσαρῶν. Hoc est: *Ex parte Patris ad Ecclesiam Casariensium.*

Eodem averso. Γρηγόριος ὁ πατὴρ γρηγοῦ τοῖς ἐπισκόποις. Gregorius, Pater Gregorii, Episcopis. Ὡς ἡδεῖς ὑμᾶς καὶ φιλόανθρωποι καὶ περίητοι.

89. Βασιλείῳ γρηγόριος. Basilio Gregorius. Ἐπειδὴ σε τεθέτα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν.

Eodem averso. Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ καίσαρῶν γρηγόριος. Eusebio Episcopo Casariensi Gregorius. Ἐπειδὴ πρὸς ἄνδρα ποιήσομαι τὸν λόγον.

90. Βασιλείῳ γρηγόριος. Basilio Gregorius. Καρὸς εὐβουλίας καὶ καρτερίας.

Eodem averso. Βασιλείῳ γρηγόριος. Basilio Gregorius. Τοῦτο ἦν ὅπερ ἄλλος μὲν ἀντίς.

91. Τῷ αὐτῷ γρηγόριος. Eidem Gregorius. Τὸ πληρωθῆναί σοι τὸ ἐπίταγμα.

Τῷ αὐτῷ γρηγόριος. Eidem Gregorius. Ὡς θερμὸν ἐξάλλη καὶ παλικὸν.

92. Βασιλείῳ γρηγόριος. Basilio Gregorius. Ἐγὼ σε καὶ βίου καθηγητὴν καὶ λόγων διδάσκαλον.

93. Βασιλείῳ γρηγόριος. Basilio Gregorius. Οὐ πάυση βλασφημιῶ ἡμᾶς ὡς σκαίους.

94. Γρηγόριος ὁ θεολόγος γρηγορίῳ τῷ νύσσης ἀδελφῷ τῷ μεγάλῳ βασιλείου. Gregorius Theologus Gregorio Nysseno, Basillii Magni Fratri. Καὶ τοῦτο ἀπέκειτο τῇ μοχθηρᾷ μου ζωῇ.

95. Ἀντίγραφον ἐπιτολῆς γραφείσης ὑπὸ αὐγάρου τοπάρχου ἐδήσσης τῷ Ἰησοῦ καὶ πεμθεύσης αὐτῷ διὰ ἀνανίου ταχυδρόμου εἰς ἱεροσόλυμα μεθερμηνευθείσης ἔκ τῆς τῶν σύρων φωνῆς. Exemplum Epistolæ ab Abgaro, Edesses Toparchâ, ad Jesum scriptæ, et ipsi per Ananiam Cursorem Hierosolymam transmissæ, ex Lingua Syriaca translatae. Αὐγάρου τοπάρχου Ἰησοῦ σωτήρι ἀγαθῷ ἀναφανέντι ἐν τόπῳ ἱεροσόλυμων χαίρειν. Ἦκούσαί μοι τὰ περὶ σου καὶ τὰ τῶν σῶν ἰαμάτων.

Ἀπόκρισις Ἰησοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ διαχομιτοῦ αὐγάρου τοπάρχου. Responsum Jesu per eundem Tabellarium Abgaro Toparchæ. Μακάριος ὁ πιστεύσας ἐν ἐμοί.

Binæ hujusmodi Litteræ supra leguntur, *Cod. CV. fol. 32*, nempe hujus *Vol. pag. 414. col. 1.*

Eodem averso. Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν ἀντιόχειαν καὶ συρίαν καὶ κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἑγῶν χαίρειν. Apostoli et Presbyteri et Fratres Fratribus ex gentibus in Antiochia, Syria et Cilicia degentibus gaudere.

Hujus Epistolæ ex *Actibus Apostolorum, Cap. XV. vers. 32. et seqq.* depromptæ Initium: Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι πινὲς ἐς ἡμῶν ἐξεληθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς.

Extat hæc supra, *Cod. CV. fol. 23.* nempe hujus *Vol. pag. 414. col. 1.*

Κλαύδιος σύλας τῷ κρατίτῳ ἡγεμόνι φίλικε χαίρει. Claudius Syllas fortissimo Duci Philici gaudere. Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ Ἰουδαίων.

Hæc etiam occurrit eodem *Cod. CV. fol. 32.* atque à nobis hujus *Vol. pag. 412. col. 1. et 2,* Græcè et Latine publicata. Vide *ibid.* nostrum de illa judicium.

96. Τῷ ἀγίῳ ὁμολογητῇ χυῖ χρυσογόνῳ ἀναστασία χαίρειν. Sancti Christi Confessori Chrysogono Anastasia gaudere. Εἰ καὶ ταμάλιζα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἰδῶλα προσεκύνηται.

Eodem averso. Χρυσόγονος ἀναστασία χαίρειν. Chrysogonus Anastasiæ gaudere. Χαιμαζομένη σοι ταῖς θεύλλαις τοῦ βίου.

97. Ἡ ἀγία πρὸς αὐτόν. Eadem Sancta ad eundem. Ὅτι τὸ τέλος παρέστὶ μοι.

Utraque et *Chrysogoni*, et *Anastasia* Epistola extat apud *Suidam* in *Χρυσόγονος*. At prior, ut pluribus locis defectior, ita ab eâ diversa est, quæ apud eundem occurrit.

Φωτίου πατριάρχου ἐπιτολὴ πρὸς γεώργιον μετροπολίτην νικομηδείας περὶ χορικίου σοφιστοῦ γάζης. Photii Patriarchæ Epistola ad Georgium Nicomediæ Metropolitanum de Choricio Sophista Gazeo. Οὗτος ὅπερ ἤητας ὁ χορικός χαίρει μὲν εὐκρινείᾳ καὶ καθαρότητι.

Hanc *Photii* Epistolam habet etiam *Codex CI. fol. 187*; atque ipse hujus *Vol. pag. 401. col. 2.* recensui. Quid verò mihi de illâ videatur, *ibid.* vide.

98. Ἐξ ἠροδότου. Ex Herodoto. Δαρῆος ἰνδαθύρῳ βασιλεῖ σκυθῶν τοιαῦτα ἔλεγε. Darius Indathyrso Scytharum Regi talia dixit. Hujus Epistolæ initium: Δαμόνιε ἀνδρῶν π φεύγεις ἀεὶ.

Πρὸς ταῦτα ὁ χυθῶν βασιλεὺς Ἰνδαθύρσος ἔλεγε τὰδε. Ad illa Indathyrsus Scytharum Rex dixit hæc. Οὕτω τὸ ἐμὸν ἔχει ὡς πέρσαι.

Eodem averso. Ἐλλεβίχῳ γρ ὁ θεολόγος. El-

Iebicho Gregorius Theologus Οἷα ζημιούμεθα παρὰ τῆς αφρασίας.

99. Βασίλειος ἀντιπάλτρος ἡγεμόνι. Basilius Antipatro Duci. Ως καλὴ ἡ φιλοσοφία τὰ τε ἄλλα.

Ἀντιπάλτρος βασιλείῳ. Antipater Basilio. Τίς κράμβει θάνατος ἢ εἰσκαλὸς φησι παροιμία.

Eodem averso. Βασίλειος ἀβουρίῳ. Basilius Abugio. Καὶ τίς οὕτω παλαιὰν ἔταιραν.

Βαλλερῖῳ (in editis φαλερίῳ.) Ballerio. Πάνου ἡδέως ἐτερφθῆναι τοῖς ποταμίοις ἰχθύσι.

100. Ἀνώνυμος γεωργίῳ τῷ τραπεζούντιῳ. Anonymus (Cardinalis Bessarion) Georgio Trapezuntio. Ἀνέγων τοὺς συνπθέντας σοὶ εἰς πόλεμῶν καὶ τὸ ἐκείνου βιβλίον.

Eodem averso. Γεώργιος τῷ ἀνώνυμῳ ἦτοι τῷ νικαίᾳ. Georgius Anonymo, scilicet Nicæno Episcopo (id est Bessarion). Ἀνέγων σου τὴν φθόρου πληθουσίαν ἐπιστολὴν ἣ ἤλπισά σε τοῦ πάθους.

101. Θεοδώρου τοῦ γαζῆ πρὸς ἠσαΐαν ἀπορρησάντα. Theodori Gazæ ad Esaiam consilii inopem. Οὔτι ἡ φύσις κατὰ Ἀριστοτέλην κατὰ λόγον τε καὶ ἐνεκάτων πάντα ποιῆ.

103. Γεώργιος ὁ τραπεζούντιος τῷ ἠσαΐᾳ. Georgius Trapezuntius Esaiæ. Ἡ τῆσθε ὡ φίλε ἠσαΐα γράψαι σοὶ ὡς οἶόν τε διὰ βραχίων πύθει ἀριστοτέλει συμμαχήσει.

106. Λιβάνιος βασιλείῳ τῷ μεγάλῳ. Libanius Basilio Magno. Οὕτω μοι τίς λύπησις ὑφῆκε.

Eodem averso. Βασίλειος Λιβανίῳ. Basilius Libanio. Οἱ πρὸς τὸ ρόδον ἐρωτικῶς ἔχοντες.

Βασίλειος τῷ αὐτῷ. Basilius eidem. Ἰδού σοὶ καὶ ἕτερος ἦκει κατωπαδόκης υἱὸς ἐμοῦ.

107. Λιβάνιος βασιλείῳ. Libanius Basilio. Οἶδ' ὅτι πολλάκις τοῦτε γράψεις.

108. Τάξις τῶν ἀμοιβαίων ἐπιτελῶν οὕτω ἐκτέθειται παρὰ παλαιοῖς. Ordo mutuarum (Basili et Libanii) Epistolarum, ita ab antiquis traditur. Statim subit earundem Catalogus Græcè.

Eodem averso. Ἐπιτολὰ ἀμοιβαίων τῷ μεγάλῳ βασιλείῳ ἢ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ. Epistolæ mutuar Basili Magni et Libanii Sophistæ.

Βασίλειος Λιβανίῳ. Basilius Libanio. Ἀχύνουμαι καθ' ἓνα σοὶ πρὸς ἄλλων τοὺς κατωπαδόκας.

109. Λιβάνιος βασιλείῳ τῷ μεγάλῳ. Libanius Basilio Magno. Διὰ χροῦντος πρὸς με κατωπαδόκης ἦκει νέος.

110. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ως χρόνιον ἐκείνων ἐν οἷς πάντα ἦμεν ἀλλήλοις.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Καὶ πῶς ἂν ἐπιλαθοίμην ἡμερῶν ἐκείνων.

Eodem averso. Λιβάνιος τῷ αὐτῷ. Libanius eidem. Εἰ μὲν τι τοῖς νέοις οἷς ἐπεμψας προσεθήκαμεν.

111. Λιβάνιος βασιλείῳ. Libanius Basilio. Εἰ ταῦτα ἰλόπις ἀργυτέρας.

Βασίλειος Λιβανίῳ. Basilius Libanio. Τὸ μὴ συνεχῶς με γράφειν.

Λιβάνιος βασιλείῳ. Libanius Basilio. Μᾶλλον ὅτι μὴ πάλαι σοὶ γράφειν ἠρέξάμην.

Eodem averso. Λιβάνιος τῷ αὐτῷ. Libanius eidem. Εἰ μὲν τι περὶ τοὺς λόγους τοῖς νέοις οἷς ἐπεμψας προσεθήκαμεν. Hanc suprâ, fol. 110. averso exaratam invenias.

112. Βασίλειος Λιβανίῳ. Basilius Libanio. Τί οὐκ ἂν ἔποι σοφιστῆς ἀνὴρ.

Eodem averso. Λιβάνιος βασιλείῳ. Libanius Basilio. Εἰ πάνυ πολὺν χρόνον ἐσοῦσαι πᾶς ἂν ἄριστα συνείποις.

113. averso. Βασίλειος Λιβανίῳ. Basilius Libanio. Δεχομένοις μὲν ἡμῖν ἂ γράφεις.

114. Βασίλειος ὑπεροχίῳ. Basilius Hyperochio. Καὶ προσαρρεῦα τὴν τιμωρίαν σου καὶ εὐχομαί σοὶ τὰ ἀγαθὰ.

Ἰωβίνῳ ἐπισκόπῳ. Iobino (seu Jovino) Episcopo. Ἐχὼ σε χρεώστην ὀφλήματος ὀχλοῦ.

Βασίλειος ολυμπίῳ. Basilius Olympio. Ἐγγράφεις ἡμῖν πρότερον ὀλίγα.

Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Γράμματα ἤλθέ μοι πρῶτον παρὰ σου ἀκριβῶς σά.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ως περ τῶν ἄλλων ὀρίμων ἕκαστον ἐν τῇ οἰκίᾳ.

115. Λιβάνιος βασιλείῳ. Libanius Basilio. Πᾶς μὲν ἐπίσκοπος πρῶτον δυσχερῆστον.

Βασίλειος Λιβανίῳ. Basilius Libanio. Εἰ τὸ κερδαίνειν τοῦτο χερπίζειν λέγεταί.

Λιβάνιος βασιλείῳ. Libanius Basilio. Οὐ παύσῃ βασιλεῖ τὸν ἱερὸν τοῦτον τὸν μουσῶν δῆκον μετ' ὅσον ποιῶν κατωπαδόκων.

Eodem averso. Βασίλειος Λιβανίῳ. Basilius Libanio. Δέλταί σοὶ τὸ δύσθυμα τοῦτο γὰρ ἔστι τῆς ἐπιτολῆς τὸ προσήμιον.

Βασίλειος Λιβανίῳ. Basilius Libanio. Πολλοὶ περτυχόντες ἡμῖν τῶν αὐτῶν.

116. Λιβάνιος βασιλείῳ. Libanius Basilio. Ἰδού πέμπω σοὶ τὸν λόγον.

Βασίλειος Λιβανίῳ. Basilius Libanio. Ἀνέγων τὸν λόγον σοφώτατε.

Eodem averso. Λιβάνιος βασιλείῳ. Libanius Basilio. Νῦν ἔγνω εἶναι ὁ λέρομαι.

Λιβάνιος τῷ αὐτῷ. Libanius eidem. Ἄρα βασιλεῖς μὴ τὰς ἀθήνας οἰκίσεις.

117. Ἀνεπίγραφος. Inscriptionis expers. Οὔτι φιλῶ οἷς ἐπιτέλω μαθε.

Ἀνεπίγραφος. Inscriptionis expers. Ἐν γνώρισμα τοῦ ζῆν ὁ λόγος.

Νοταρίῳ. Notario. Οἱ λόγοι τὴν φύσιν ὑπόπτερον ἔχουσι.

Καλλιγράφῳ. Calligrapho (sive Librario). Οὔρα γράφει καὶ χεῖ τοῖς στίχοις ὀρθῶς.

118. Ἐπιστολὰ τῶν ἁγίων πατρῶν γρηγορίου τοῦ

θεολόγου ἢ βασιλείου. Gregorius Nicobulo. Epistola Sanctorum Patrum Gregorii Theologi, et Basilii. Gregorius Nicobulo. Ἀ' εἰ ἀποπλήσας ἑμαυτοῦ τὸν μέγαν βασιλείου.

Βασιλείος γρηγορίῳ ἐτέρῳ περὶ τῆς τοῦ πόντου διατριβῆς. Basilii Gregorio Sodali de sua apud Pontum vitæ Instituto. Ε' γὰρ τοῦ ἀδελφοῦ μοι ἐπιπέιλαντος γρηγορίου.

119. averso. Γρηγόριος βασιλείῳ πρὸς ταῦτα. Gregorius Basilio ad hæc. Σὺ μὲν σκώπτει καὶ διάσπυρε τὰ ἡμέτερα.

121 Βασιλείῳ γρηγόριος. Basilio Gregorius. Ε' πεί φέρεις μετρίως τὴν παιδίαν.

122. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Οὐ φέρω τὴν πικρὴν ἐγκαλούμενος.

123. Γρηγόριος βασιλείῳ. Gregorius Basilio. Ἀ' μὲν ἀρότερον ἐπετέλλομεν περὶ τῆς ποντικῆς διατριβῆς.

124. Βασίλειος τῷ αὐτῷ περὶ τῆς κατ' ἐρημίαν διαγωγῆς. Basilii eidem de Vitâ in solitudine agendâ. Ε' πέγων σου τὴν ἐπιστολήν.

Hæc Epistola, interjectâ sequenti, desinit fol. 129. averso in hæc verba: τῶν σπουδαζόντων ἐπιζητούντος:—

127. Γρηγόριος βασιλείῳ. Gregorius Basilio. Πυθάνομαί σε τὰράττεσθαι περὶ τῆς νέας κεινοτομίας.

129. averso. Γρ. βασιλείῳ. Gregorius Basilio. Ε'γκαλιῆς ἡμῖν ἀργίαν ἢ ραθυμίαν.

130. Βασίλειος εὐσταθίῳ φιλοσόφῳ. Basilii Eustathio Philosopho. Ἀ' πειρηκότα με ἦδη πρὸς τὰς παρὰ τῆς λεγομένης τύχης ἐπιπρείας.

131. Γουλιανῷ. Juliano. Πῶς σου τὸν ἐν μέσῳ τοῦτον χρόνον τὸ σῶμα ἔχεις.

Eodem averso. Εὐσταθίῳ ἰατρῷ. Eustathio medico. Εἴ π' ὄφελος ἡμετέρων γραμμάτων μηδένα χρόνον.

132. Βασίλειος διοδώρῳ περὶ τοῦ πῶς χρῆ συντάσσειν τὰς βιβλίους. Basilii Diodoro, quo pacto Libros ordinare oporteat. Ε' νέτυχον τοῖς ἀποσπαλαῖσι βιβλίους παρὰ τῆς πμότητός σου.

133. Λεοντίῳ σοφιστῇ. Leontio Sophistæ. Χρόνια μὲν σοι ἢ τὰ παρ' ἡμῶν γράμματα.

Eodem averso. Εὐνομίῳ. Eunomio. Ο' ἐφικτὴν εἶναι λέγων τῶν ὄντων τὴν εὔρεσιν.

134. Ο'λυμπίῳ. Olympio. Οἷα ποιῆς ὧ θαυμάσιε τὴν φίλην ἡμῖν πενίαν καὶ φιλοσοφίας τρέφον.

Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Καὶ τοῖς γράμμασιν ἐντυχὸν τῆς πμότητός σου ἡδίων ἑμαυτοῦ.

Κανδιδιανῷ. Candidiano. Ο' τε εἰς χεῖρας ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου.

135. averso. Φορμίνῳ. Phormino. Καὶ σπανά σου τὰ γράμματα ἢ μικρὰ ταῦτα.

136. averso. Γρηγορίῳ τῷ νόσσης ἀδελφῷ βα-

σιλείου γρηγόριος. Gregorio Nysseno, Basilii Fratri, Gregorius. Καὶ τοῦτο ἀπέκλειτο τῇ μοχθηρᾷ μου ζωῇ.

137. Γουλίττῃ ἐλευθέρᾳ. Julittæ Viduæ. Τέχνη τίς ἐπὶ περιστρῶν θρησκευτικῇ τοιαύτῃ.

Ἡ γέμονι. Præposito. Οἶδα μεγίστην ἢ φρότην σπουδὴν οὔσαν τῇ πμότητί σου.

Eodem averso. Σατουρνίνῳ γρηγόριος ὁ θεολόγος. Saturnino Gregorius Theologus. Εἰ καὶ τὸ τῆς ἀρχῆς ὕψος ἀφώσπιτο.

Παλλαδίῳ γρηγόριος. Palladio Gregorius. Καμνὸς τῆς νοθεσίας ὁ πρόπος.

Εὐλαλίῳ γρηγόριος. Eulalio Gregorius. Κακὸν πῆπονθα παρόντι σιγῆσά ἀπόντα παθῶ.

Κελευσίῳ γρηγόριος. Celeusio Gregorius. Ε' διδάξάμην σε ἢ σιγῶν ἵνα μάθης.

138. Τῷ αὐτῷ γρηγόριος. Eidem Gregorius. Μὴ κρίνε με σιγῶντα.

Ἀνυσίῳ γρηγόριος. Anysio Gregorius. Ἡ' καὶ ἡμῖν παρὰ σου γράμματα.

Τῷ αὐτῷ γρηγόριος. Eidem Gregorius. Πῶς ἔχει τὰ ἀράγματα ἡμῖν ἐρωτάς.

Ἡ' λαδίῳ γρηγόριος. Helladio Gregorius. Ἡ' θῆναι τοῖς γράμμασι πῶς δὲ οὐκ ἡμελλον τῷ μῆμην εἶναι.

Cæterum quum non satis plenus, ne dicam, sit jejunus Epistolarum hoc Volumine comprehensarum Index, quem *Constantinus Lascaris* ejus fronti præfixit, tantaque sit illarum copia in hunc Codicem, veluti fasciculum, seu potius fascem, congesta; studiosorum hominum et cupiditati, et commo- do perinde consulens, omnia earundem Scriptorum Nomina, adjuncto singularum Numero, prænotatisque insuper duplici hujusmodi uncino, quascunque *Lascaris* in suo Indice prætermisit, Alphabeti ordine collocanda ac publicè proponenda curavi. Ita enim verò quivis, quorum, quotque Epistolas Liber hic contineat, pernoscere, quascunque aveat, invenire nullo negotio possit. Istam igitur proscriptam Epistolarum quasi Tabellam, quum libuerit, quisquis es, inspice.

„ <i>Abgari et Christi Epistolæ</i>	II.
„ <i>Amasidis, ex Herodoto</i>	I.
„ <i>Anastasia</i>	II.
„ <i>Antipatri</i>	I.
„ <i>Apollonii Tyanei</i>	IV.
„ <i>Apostolorum, Presbyterorum et Fratrum Basilii Magni et Libanii mutuas item Basilii ad alios</i>	I. XXXIV.
„ <i>Bessarionis Cardinalis Christi. Vide Abgari</i>	II.
„ <i>Chry-</i>	

„ <i>Chrysoconi</i>	I.
<i>Claudii Sylæ. Vide Sylæ.</i>	
„ <i>Darii et Indathyrsi, ex Herodoto</i>	II.
„ <i>Demetrii Cydonii</i>	VI.
<i>Demosthenis</i>	VII.
<i>Dionis</i>	V.
„ <i>Dionysii Sophista Antiocheni</i>	XLVI.
„ <i>Georgii Trapezuntii</i>	II.
„ <i>Gregorii Theologi</i>	XVII.
<i>Ejusdem, et Basilii Magni mutua.</i>	XXX.
<i>Indathyrsi. Vide Darii.</i>	
<i>Libanii. Vide Basilii Magni.</i>	
„ <i>Megetii</i>	I.
„ <i>Orætis</i>	I.
„ <i>Phalaridis</i>	XIV.
„ <i>Photii Patriarcha</i>	I.
„ <i>Procopii Sophista Gazæi</i>	LI.
<i>Simocatta. Vide Theophylacti Scholastici.</i>	
„ <i>Sylæ (Claudii)</i>	I.
„ <i>Theodori Gazæ</i>	I.
<i>Theophylacti Scholastici Simocatta</i>	LXXVI.

Omnium denique *Epistolarum Summa* CCCIV. Tu verò, Lector, earum Collectori Exscriptorique *Lascari*, de Litteris optimè merito, gratus fave.

CXVII.

Chartaceus in quarto, foliorum 362. numero spissus; tam multiformi chartâ, quàm variâ manu, quàm diversis locis temporibusque à *Constantino Lascari* exaratus, qui Codicem anno MCCCCLXXXVI. Messanæ tandem absolvit. Eo continentur plurimæ *Demosthenis* Orationes cum ejus Vitâ à *Libanio*, alioque Auctore conscriptâ; item ejusdem *Libanii* in eas Orationes Præfatione et Argumentis; nonnullisque adjunctis tum à *Libanio*, tum ab *Ulpiano* alienis Annotationibus. Quæ singula subtilius persequemur.

Fol. 1. Σημειώσεις τινές εἰς τὸν α̃ λόγον. Annotationes quædam in primam (*Demosthenis*) Orationem. Initium: Ἀντὶ πολλῶν ἀν' ᾧ ἄνδρες ἀθηναῖοι χρημάτων ὁ νοῦς ἂν πρὸς ὑμῖν προτείνεις. Finis: Καὶ τῶν δημαγωγῶν ὡς οὐκ ὀρθῶς προτείνεσθαι τῆς πόλεως:—

Hujusmodi Annotationes ab *Ulpiani* in primam *Demosthenis* Orationem *Olynthiacam* enarratione prorsus discrepant.

9. Foliis duobus ac semis intervacantibus, Αἰβάνιος μοντίῳ ἀνθυπάτῳ εὐ' ἀράτῃν. *Libanius* *Montio Anthypato* (sive *Proconsuli*) bene rem gerere. Incipit: Ἐπειδὴ κράτιστ' ἀνθυπάτων μόντε κατὰ τὸν ὀμηρικόν.

Hæc *Libanii* ad *Montium* Proconsulem Præfatio de Vitâ et Scriptis *Demosthenis* occurrit in hujus Operum Editione *Wolfiana*.

Γένος τοῦ δημοσθένους. *Demosthenis* Vita. Incipit: Δημοσθένης τοίνυν τῷ ῥήτορι πατὴρ ἦν δημοσθένης. Desinit: ὅτε ἐπὶ τῷ δημαγωγῶν ἦλθε δημοσθένης.

Hæc *Demosthenis* Vita pars est, seu continuatio superioris Præfationis *Libanii*.

10. averso. Πῶς εἶχε τὰ τῶν ἐλλήνων ἀράγματα ὅτε δημοσθένης ἐπὶ τὸ δημαγωγῶν ἦλθε. Quo loco fuerint Græcorum res, cum *Demosthenes* ad orandum accessit. Initium: Θεσῆοι λακεδαίμονιους ἀρχοντας τῶν ἐλλήνων. Finis: οὐδὲ δι' ἐπιείκειαν τρόπου: Hæc etiam pars est superioris Præfationis.

11. Περί τῶν μερῶν τῆς ῥητορικῆς. De Partibus Rhetoricis. Initium: Τῆς ῥητορικῆς μέρη τρία ἐπιδείκτικον. Finis: κατὰ τὴν τῶν ἀραγμάτων ἐκάστων ιδιότητα.

Hæc superioris Præfationis est pars ultima; ita quidem, ut omnia hujusmodi Fragmenta unum tantummodo sit opus, nempe *Libanii de Vita et Scriptis Demosthenis Præfatio*.

Eodem averso. Sine Inscriptione, Fragmentum Annotationum in *Demosthenis* Orationem *Olynthiacam* primam; diversum sanè, sive ab illis, quæ in eandem supra fol. 1. leguntur, sive ab *Ulpiani* Rhetoris in eandem Orationem Enarratione typis excusâ. Incipit: Ἀντὶ πολλῶν ἀν' ᾧ ἄνδρες ἀθηναῖοι προτίμω τῶν ἐξ ὑπολήψεως. Ἐκ πλαγίου ὁ ἔπαυτος. Desinit: φιλόνεκον μᾶλλον καθίστησι.

12. averso. Facie adversâ prorsus vacante, Index *Demosthenis* Operum, quæ in hoc Volumine desiderantur.

Οὗτοι οἱ λόγοι τῶν συνήθων λείπουσιν.

Περὶ ἀτελείας πρὸς λεπτίνην.

Κατὰ ἀριστοκράτους.

Κατὰ ἀριστογείτονος α̃.

Κατὰ νεαίρας.

Κατὰ πμοκράτους.

Κατὰ ἀριστογείτονος β̃.

Ἐρωτικός.

Ἐπὶ λείπουσιν οἱ ἐπιτροπικοί λόγοι καὶ ἐπιστολαί.

Id est:

Orationes istæ familiares deficiunt.

De Immunitate adversus *Leptinem*.

Adversus *Aristocratem*.

Adversus *Aristogitonem* I.

Adversus *Neeram*.

Adversus *Timocratem*.

Adversus *Aristogitonem* II.

Erotica (sive Amatoria).

Deficiunt etiam Orationes et Epistola.

13. Πίναξ τῶν ἐν ταῦθα λόγων συμβουλευτικῶν
δημοσθένους.

- α. Ὀλυθιακὸς πρῶτος.
β. Ὀλυθιακὸς δεύτερος.
γ. Ὀλυθιακὸς τρίτος.
δ. Κατὰ φιλίππου πρῶτος.
ε. Περὶ εἰρήνης.
ς. Κατὰ φιλίππου δεύτερος.
ζ. Κατὰ φιλίππου τρίτος.
η. Κατὰ φιλίππου τέταρτος.
θ. Πρὸς τὴν φιλίππου ἐπιστολήν.
ι. Περὶ συντάξεως συμβουλευτικῆς.
ια. Περὶ τῆς τῶν ροδίων ἐλευθερίας.
ιβ. Ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν.
ιγ. Περὶ συμμοριῶν.
ιδ. Περὶ τῶν πρὸς ἀλέξανδρον συνθηκῶν.
ιε. Περὶ ἀλονήσου.
ισ. Περὶ τῶν ἐν χερρόνησῳ συμβουλευτικοὶ οἱ
πάντες ἴσ.
ις. Ἐπιτάφιος ἐπὶ τοὺς τετελευτηκότας ἐν τῷ
πολέμῳ ἔγκωμιστικῶς.
ιη. Ὅτι περὶ σεφάνου ὑπὲρ κτησιφώντος κατὰ
ἀρχίνου α̃.
ιθ. Περὶ παραφροσύνης κατὰ ἀρχίνου β. δι-
κανικοί.
ικ. Κατὰ ἀνδροτίωνος παρανόμων.
κα. Κατὰ μειδίου περὶ τοῦ κονδύλου.

Id est:

*Index Orationum Demosthenis Consultoriarum
quæ hic continentur.*

- I. *Olynthiaca prima.*
II. *Olynthiaca secunda.*
III. *Olynthiaca tertia.*
IV. *Contra Philippum prima.*
V. *De Pace.*
VI. *Contra Philippum secunda.*
VII. *Contra Philippum tertia.*
VIII. *Contra Philippum quarta.*
IX. *Ad Philippi Epistolam.*
X. *De Republicâ ordinandâ Consultoria.*
XI. *De Rhodiorum Libertate.*
XII. *Pro Megalopolitis.*
XIII. *De Classibus.*
XIV. *De Fœderibus cum Alexandro.*
XV. *De Haloneso.*
XVI. *De Rebus Chersonesi. Consultoria
omnes XVI.*
XVII. *Oratio funebris de interfectis in bel-
lo, Laudativo genere.*
XVIII. *Oratio de Corona pro Ctesiphonte con-
tra Æschinem. I.*

XIX. *De falsa Legatione contra Æschinem
II. Judiciales.*

XX. *Contra Androtionis Legis violationem.*

XXI. *Contra Midiam de Alapa.*

Utrumque Indicem *Constantinus Lascaris*
concinnavit.

14. Βίος δημοσθένους τοῦ ῥήτορος. *Vita Demo-
sthenis Oratoris.* Incipit: Ὁ δημοσθένης βίος
τοῦ ῥήτορος ἀναγκᾶς ἐστὶ τοῖς ἐπὶ ῥητορικὴν ἀ-
σκοῦσιν ἑαυτοῦς. Desinit: καὶ παρ' ἐκείνου λαμ-
βάνων χρήματα:—

Hujusmodi Vita dissentit, seu diversa est
ab iis, quas *Plutarchus*, et *Suidas* conscri-
psere; à *Constantino* autem *Lascari*, in usum
discipulorum contexta fuisse mihi videtur.

18. Ὑπόθεσις τοῦ ὀλυθιακοῦ πρώτου λόγου.
*Hypothesis (sive Argumentum) Orationis
Olynthiacæ primæ.* Incipit: Ὀλυθιος ἦν πό-
λις ἐπὶ θράκης.

19. Δημοσθένους ὀλυθιακὸς πρῶτος. *Demo-
sthenis Oratio Olynthiaca prima.* Incipit: Ἀντί
πολλῶν ἂν ᾧ ἄνδρες.

24. averso. Ὑπόθεσις τοῦ β' ὀλυθιακοῦ. *Hy-
pothesis II.ª Olynthiacæ.* Incipit: Προσέκει-
το μὲν τὴν φρέσκειαν τῶν ὀλυθίων. *Libanii* sci-
licet, sed auctior quàm in excusis.

Τοῦ αὐτοῦ ὀλυθιακὸς δεύτερος. *Ejusdem O-
lynthiaca secunda.* Incipit: Ἐπὶ πολλῶν μὲν
ἄντις ἰδέειν ᾧ ἄνδρες.

31. Ὑπόθεσις τοῦ ὀλυθιακοῦ τρίτου. *Hypo-
thesis Olynthiacæ tertiæ.* Incipit: Ἐπιμνησθή-
σαι τοῖς ὀλυθίοις,

Eodem averso. Τοῦ αὐτοῦ ὀλυθιακὸς τρίτος.
Ejusdem Olynthiaca tertia. Incipit: Οὐχί
ταῦτα παρίσταί μοι.

38. averso. Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ φιλίππου λό-
γου α̃. *Hypothesis primæ contra Philippum
Orationis.* Incipit: Κακῶς ἐν τῷ πολέμῳ τῷ
πρὸς φίλιππον.

39. Κατὰ φιλίππου λόγος α̃. *Contra Phi-
lippum Oratio I.ª* Incipit: Εἰ μὲν περὶ καινοῦ
πινός.

49. Ὑπόθεσις τοῦ περὶ εἰρήνης λόγου. *Hypoth-
esis Orationis de Pace.* Incipit: Μηκυνομένου
τοῦ πολέμου.

Eodem averso. Ὁ περὶ εἰρήνης λόγος. *Oratio
de Pace.* Incipit: Ὁρῶ μὲν ᾧ ἄνδρες ἄθηναῖοι.

54. Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ φιλίππου β' λόγου. *Hy-
pothesis secundæ contra Philippum Oratio-
nis.* Incipit: Παραμνῆ διὰ τούτου τοῦ λόγου.

55. Κατὰ φιλίππου λόγος δεύτερος. *Contra
Philippum Oratio secunda.* Incipit: Ὁταν ᾧ
ἄθηναῖοι λόγοι γίνωνται.

60. averso. Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ φιλίππου τρί-
του

του. Hypothesis tertiæ contra Philippum Orationis. Incipit: Ἀπλῆ τοῦ λόγου τούτου ἡ ὑπόθεσις.

61. Κατὰ φιλιππου λόγος τρίτος. Contra Philippum Oratio tertia. Incipit: Πολλῶν ᾧ ἀθηναῖοι λόγων γιγνομένων.

70. averso. Sine Inscriptione, Hypothesis quartæ contra Philippum Orationis. Incipit: Καὶ οὗτος ὁ λόγος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει τῷ φθάσαντι.

Κατὰ φιλιππου λόγος τέταρτος. Contra Philippum Oratio quarta. Incipit: Καὶ σπουδαῖα νομίζων ᾧ ἄνδρες.

83. Ὑπόθεσις τοῦ πρὸς τὴν φιλιππου ἐπιστολὴν. Hypothesis Orationis ad Philippi Epistolam. Incipit: Φιλιππος πρὸς τοὺς ἀθηναίους πέπομφεν ἐπιστολὴν. *Libanii* scilicet, eadem quæ typis excusa, præter postrema quatuor verba.

Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ φιλιππου. Ad Philippi Epistolam Oratio. Incipit: Ὅτι μὲν ᾧ ἄνδρες ἀθηναῖοι.

91. averso. Ὑπόθεσις τοῦ περὶ συντάξεως συμβουλευτικοῦ. Hypothesis Consultoriæ de Republicâ ordinandâ Orationis. Incipit: Ὁ λόγος οὗτος οὐκέτι φιλιππικός ἐστίν.

Περὶ συντάξεως συμβουλευτικός. De ordinandâ Republicâ Oratio Consultoria. Incipit: Περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου.

98. Ὑπόθεσις περὶ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας. Hypothesis Orationis de Libertate Rhodiorum. Incipit: Τὸν συμμαχικὸν κληθέντα πόλεμον πρὸς ἀθηναίους.

Περὶ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας. De Rhodiorum Libertate. Incipit: Οἴμαι δὲν ὑμᾶς ᾧ ἄνδρες ἀθηναῖοι.

102. Ὑπόθεσις τοῦ ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν. Hypothesis Orationis pro Megalopolitis. Incipit: Ὅτι λακεδαμόνιοι νικηθέντες.

Ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν. Pro Megalopolitis. Incipit: Ἀμφότερῃ μοι δοκοῦσιν ἀμαρτάνειν.

105. Ὑπόθεσις τοῦ περὶ συμμασιῶν. Hypothesis Orationis de Classibus. Incipit: Φήμις γενομένης τὸν περσῶν βασιλέα.

Eodem averso. Περὶ συμμασιῶν. De Classibus. Incipit: Οἱ μὲν ἐπαυνοῦντες ᾧ ἄνδρες.

111. averso. Ὑπόθεσις τῶν πρὸς ἀλέξανδρον συνθηκῶν. Hypothesis Orationis de Fœderibus cum Alexandro. Incipit: Ἀλέξανδρου τοῦ μακεδόνα καταγαγόντος τοὺς φιλιάδου.

112. Ὑπὲρ τῶν πρὸς ἀλέξανδρον συνθηκῶν. De Fœderibus cum Alexandro. Incipit: Ἀξίον ἀποδέχεσθαι ᾧ ἀθηναῖοι.

117. Περὶ ἀλονήσου. Oratio de Haloneso. Incipit: Ἄνδρες ἀθηναῖοι οὐκ ἐστὶν ὅπως αἱ αἰτίαι αἰς

φιλιππος ἀπῆται. Desideratur hîc Hypothesis *Libanii*.

124. averso. Περὶ τῶν ἐν χερρόνησῳ. De rebus Chersonesi. Incipit: Ἐῖδει μὲν ᾧ ἀθηναῖοι τοὺς λέγοντας ἅπαντας ἐν ὑμῖν. Desideratur etiam hîc ejusdem Hypothesis.

136. Ἐπιτάφιος. λόγος ἐγκωμιαστικὸς ἐπὶ τοῖς ἐν πολέμῳ ἀποθανοῦσι. Laudatio funebris de Interfectis in bello. Incipit: Ἐπεὶ δὲ τοὺς ἐν τῷ δὲ τῷ τάφῳ κειμένους ἄνδρας.

Libanii in hanc Orationem Hypothesis hîc, perinde ac in excusis, deest.

145. Ὁ περὶ στεφάνου ὑπὲρ κτησιφώντος κατὰ ἀρχίνου. Oratio de Corona, super Ctesiphonte contra Æschinem. Incipit: Πρῶτον μὲν ἄνδρες ἀθηναῖοι τοῖς θεοῖς εὐχόμεαι πᾶσι. Deficit hîc Hypothesis *Libanii*, quæ in editis extat.

213. Ὑπόθεσις τοῦ περὶ παραπρεσβείας κατὰ ἀρχίνου. Hypothesis Orationis de falsâ Legatione contra Æschinem. Incipit: Αἰχίνης ἀθηναῖος υἱὸς ἀπρομήτου καὶ γλαυκοθέας ἀδόξων.

214. Ὁ περὶ παραπρεσβείας λόγος κατὰ ἀρχίνου. Oratio de falsâ Legatione contra Æschinem. Incipit: Ὅση μὲν ᾧ ἀθηναῖοι σπουδὴ περὶ τοῦτον.

292. Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ ἀνδροτίανος. Hypothesis Orationis contra Androtionem. Incipit: Δύο ἦσαν ἐν ἀθήναις βουλαί.

293. Κατὰ ἀνδροτίανος παρανόμων. Contra Androtionis Legis violationes. Incipit: Ὅτι περὶ εὐκτιμῶν ᾧ ἄνδρες παθὼν ὑπὸ ἀνδροτίανος.

311. Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ μειδίου. Hypothesis Orationis contra Midiam. Incipit: Ἐορτὴν ἦγον οἱ ἀθηναῖοι διονύσῳ.

312. Κατὰ μειδίου περὶ τοῦ κονδύλου. Oratio contra Midiam, de Alapa. Incipit: Τὴν μὲν ἀσέλγειαν ᾧ δικασταί.

Fol. 362, ubi et hæc Oratio, et univertus Codex absolvitur, subjacet talis *Constantini Lascaris* idiographa Subscriptio:

Κωνσταντῖνος ὁ λάσκαρις ἐν διαφόροις τόποις καὶ καμῶσις ἐξέγραψεν ἐαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις. ἔπει ἀπὸ θεογονίας αὐτῷ περὶ ἐν μισσηνῇ τῆς σικελίας δούς τέλος:- οἱ δὲ ἄλλοι ἄλλῳ μελήσουσι:

Hoc est:

Constantinus Lascaris diversis locis temporibusque sibi et aliis exscripsit. Qui anno à Nativitate Domini MCCCCLXXXVI. Messana in Sicilia (Libro) finem dedit. Alius verò alios curabit.

Omnes Demosthenis Orationum Hypotheses, quas recensuimus, *Libanii* sunt; cumque editis planè consentiunt.

CXVIII.

Chartaceus in quarto, foliis 275. vulgari chartâ, duplici manu Italicâ, utrâque rudi et ignotâ Sæculi XVI. senescentis, aut XVII jam ineuitis; Codex inter alios *Comitis Mirande* MSS. coemptus. Eo complexa reperias Fragmenta ex *Eusebii Cæsariensis* Interpretatione in Psalmos; ex *Josephi Hypomnestico*, et *Hippolyti Episcopi Romani* in Psalmos Enarratione; *Theodori* denique *Prodromi* in L. priores Expositionem.

Fol. I. Εὐσεβίου καίσαρῆος εἰς τοὺς ψαλμοὺς θεοῦ δαυὶδ ἑρμηνεία. ὑποτίτλος. Eusebii Cæsariensis in divini Davidis Psalmos Interpretatio, sive Expositio. Proœmium. Incipit: Ἐμοὶ μὲν πρὸ τῶν ἄλλων λογίων καταθύμιον ἦν. Desinit: ἀναγκαζόμενοι ἐνταῦθα τοῖνον τὴν πνευματικὴν συμπαρεῖαντες σὺν θεῷ φάναξ τῆς κατὰ μέρος ἑρμηνείας ἀφώμεθα :-

At id Proœmium cum *Eusebiano* illo minime consentit, quod occurrit in ejusdem *Eusebii* in Psalmos Commentariis à *P. Bernardo Montfauconio* evulgatis. Ipsius verò *Theodori Prodromi*, cujus est, qui postremus hoc in Codice legitur, Commentarius, omnino esse crediderim, ut innuit margini rubris litteris adscripta ejusdem, qui partem Codicis exaravit, manu Annotatiuncula: Οἶμαι θεοδώρου τοῦ πνευματικοῦ.

II. Γωσήπου ὄν τοῦ ὑπομνηματικοῦ (scribe ὑπομνηματικοῦ) κεφ' ρ' ἡν ἔστι τὰ τῶν δαυὶδ πεπραγμένα καὶ εἰς αὐτὸν ἄξια θαύματος παραχθέντα πρὸς τῶντα (leg. προσθέντα) τέλει :- Ex *Josephi Hypomnestici*, Capite C. Quænam sint à Davide facta, et in ipsum admiratione digna perpetrata, adjecta fini.

Ex propositâ Lectione, postrema Tituli Græci verba interpretari visum est. Incipit: Πᾶσαν αὐτοῦ συγγραφὴν ἐφ' ἑκάστῳ τῶν συμπιπτόντων (scribe συμπιπτόντων) δ' ὕμων συνεγράφατο. Desinit: ταῦτα διεξέη πάλιν ἐξάδων τῇ μελωδίᾳ τοὺς λόγους :-

Hujusmodi Fragmentum, quod hîc ex *Josephi Hypomnestici Capite C.* decerprum memoratur, si spectes ejusdem Operis Capita, sive Capitulum Inscriptiones, quas *Fabricius Biblioth. Græca Vol. X. pag. 110.* Græcè et Latine representat, desumptum omnino videtur ex ejus *Hypomnestici Libri IV. Cap. 73.* quippe Inscriptio planè cum eâ congruit, quam proximè retulimus. Id autem *Hypomnesticon*, teste supra laudato *Fabricio*, necdum in vulgus exiit.

13. averso. Γωσίου τοῦ ἐπισκόπου ῥώμης διήγησις εἰς τοὺς ψαλμοὺς :- *Hippolyti Episcopi Romæ Enarratio in Psalmos.* Incipit: Ἡ βίβλος τῶν ψαλμῶν καὶ τὴν διδασκαλίαν περιέχει. Desinit: δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς πραγματείας διδάσκει :-

Id Fragmentum extat Græcè et Latine inter *S. Hippolyti Episcopi et Martyris Opera* curante *Jo. Alberto Fabricio*, Hamburgi edita An. MDCCXVI.

14. Alia in Psalmos brevissima Lascinia, omisso auctoris nomine, quæ sic habet: Τὸ διάφασμα ἐστὶ ἡ πνευματικὴ ἀλλαγὴ ἢ διατοία μεταβολῆς ἢ μέλλουσ' ἐπαλλαγῆ :-

Γωσήπου ὄν τοῦ ὑπομνηματικοῦ κεφαλῆ (sic) ρη. *Josephi ex Hypomnestici Capite CLVIII.* Incipit: Ἦνα ἔστι τὰ μνημόνια ἐν ταῖς γραφαῖς βιβλῆα. Desinit: τὸν πνευματικὸν ἰσχυρισμὸν γράφει ἐν δὲ μόνον ἐπιτηρόσομεν εὐρίσκεσθαι. Hoc est aliud ex eodem Opere Fragmentum.

15. Εὐσεβίου εἰς τοὺς ψαλμοὺς :- *Eusebii in Psalmos.* Incipit: Ο' μὲν ψαλμοὶ εἰσὶν ἀπὸ τοῦ ψαλτηρίου πνευματικῶς ἐπιτελεσθέντες. Desinit: ὡς ταῖς ἰστορίαις τῶν βασιλείων καὶ τῶν παραλειπομένων :-

Id Fragmenti est initium Exordii *Eusebii Cæsariensis* Commentariorum in Psalmos, quos supra allegatus *P. Montfauconius* primus evulgavit.

16. Θεοδώρου τοῦ πνευματικοῦ εἰς τοὺς ψαλμοὺς ἑρμηνεία. *Theodori Prodromi in Psalmos interpretatio.* Incipit: Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπαρέθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. Τοῦτον καὶ τὸν μετὰ τὸν ψαλμὸν ἀνεπιγράφοις εὐρόντες καθαιρεῖται οὐ τολμήσαντες. Desinit: ἢ τὴν ἰσοπέδιον Ἱερουσαλήμ ἐπὶ γῆς ὅτι τάχιστα πολιθῆται :-

Hæc verò Interpretatio, inventu rarior, Psalmos tantummodò *quingenta* priores complectitur. Eandem in Bibliothecâ *Escorialensi* adhuc extare Mstam constat cum ex ejusdem Bibliothecæ recentiori Catalogo, qui in Regia *Mitritensi* asservatur, tum ex altero, qui penès me est, utroque talem Titulum Latinum præferente: *Theodori Prodromi et Josephi Expositio in Psalmos.*

Quod *Labbeus* ait in *Novâ Bibliothecâ MSS. pag. 78.* *Theodorum* scilicet hunc *Prodromum* Expositionis in Psalmos epitomen ex *Theodoro* scripsisse, id sanè non abhorret à vero; multa siquidem ille ex hoc, ut collatâ utriusque Expositione compertum nobis est, ad verbum transcripsit.

Ceterum Codex non tam mendorum vitio laborat, quàm litterarum deformitate.

CXIX.

CXX.

Chartaceus in quarto, foliorum 154. vulgari chartâ, ineleganti, licet perspicuâ, litterarum formâ, recentiorique manu, Sæculi nempe XVI. exeuntis, aut XVII. ineuntis; ex MSS. Codicibus de supra laudato *Comite Miranda* coemptis: complectens *Juliani Cæsaris Imperatoris* in Regem Salustium, simul que Antiochensem Orationes; *Hermiæ Philosophi* Gentilium Philosophorum Irrisionem; et *Alexandri Monachi* Orationem in Inventionem S. Crucis.

Fol. 1. Γουλιανῷ καίσαρος· εἰς τὸν βασιλέα ἡλίον πρὸς σαλουστίνον (in impressis σαλουστίνον) *Juliani Cæsaris in Solem Regem ad Salustinum*. Incipit: Προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου τοῦδε, μάλιτα μὲν ἅπαν. Desinit: καὶ πολλὰς πάνυ καὶ πολυετῆς περιόδους:-

Hæc Oratio in Exemplaribus impressis numeratur IV.*

49. Uno et semis inani folio interjecto, Γουλιανῷ αὐτοκράτορος καίσαρος ἀνποχικὸς ἢ μισοπάγων:- *Juliani Cæsaris Imperatoris Oratio Antiochensis, sive Misopogon*. Incipit: Ἄνα κρέοντι τῷ ποιητῇ πολλά ἐποιήθη μέλι χαρίεντα. Desinit in hæc verba: ὁ μὲν γὰρ ἐνὸς ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιός ἐτέρων:-

At hujus Orationis plus quàm dimidia pars hoc in exemplari desideratur, deficientibus nempe quæcunque ab illa voce ἐτέρων ad hanc ἀποδοῖεν pertingunt, in quâ ipsa Oratio vulgò desinit.

77. Ἐρμείου τοῦ φιλοσόφου διασυρμὸς τῶν ἕξω φιλοσόφων:- *Hermiæ Philosophi Philosophorum exterorum (id est gentilium) irratio*. Incipit: Παῦλος ὁ μακάριος ἀπόστολος τοῖς τὴν ἐλλάδα τὴν λακωνικὴν παροικοῦσι κοσμηθίσι χράφων. Desinit: καὶ ἄρρητον ἔργον μηδενὶ προσήλω ἢ λόγῳ σαφεῖ βεβαιούμενον:-

Id Opusculum S. *Fustini Martyris* Operibus, studio unius Monachi ex Congregatione S. *Mauri* Parisiis anno MDCXLII. editis subnectitur, non semel etiam alibi vulgatum.

89. Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ λόγος εἰς τὴν εὐρεσιν τοῦ πμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ. εὐλόγησον πάτερ:- *Alexandri Monachi Oratio in Inventionem venerabilis et vivificæ Crucis. Benedic, Pater*. Incipit: Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς. Desinit: μεγαλοσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια εἰς τοὺς ἐπελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν:-

Edita est hujusmodi Oratio Græcè et Latinè in *Gretseri Vol. II. de Cruce, col. 1089.*

Chartaceus in quarto, foliis duntaxat 77. eodem chartæ genere, eadem manu atque ætate ac proximè superior, et ex eodem *Comite Miranda* coemptus, quo sequens tantum Opus continetur.

Operi antevvertunt *Folia 6.* nullo numero, nullis notata litteris, præterquam *primum*, cujus mentio in extremum Codicem amandatur.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας· χρονολογικὸν σύντομον ὅπερ ὑπὸ διαφόρων Γεωργικῶν συνελέξατο: Sancti Patris nostri *Cyrilli Archiepiscopi Alexandria Chronographicon (sive potius Chronicon) compendiarium*, quod ex diversis Historicis collectum est.

Hunc Titulum excipit Versus iambicus hujusmodi:

Ἔγχος Ἰαμβος:

Δρόμον χρονικὸν ἐξ ἀδάμ συλλαμβάνων:-

Statim Liber ipse ab his verbis incipit: Ὁ μὲν οὖν ἀδάμ μετὰ τὸ ἐκβλήθηαι τοῦ παραδείσου τῆνικαῦτα γὰρ ἀρχεται ἡ χρονολογία; in hæc autem desinit: Ὡς εἶναι πάντα χρόνου τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἔτη πενήτηντα ἢ πέντε:

Subscriptum continuò:

τέλος

ἕως ἴδου τὰ τῆς χρονικῆς διηγήσεως ἐν συντόμῳ:
Hoc est:

Finis.

Hactenus ita quæ ad Narrationem chronicam compendiarium pertinent.

Quæcunque ad hujus Libri Argumentum, Auctorem, plenioremque Notitiam spectant, ea fusiùs supra tractavimus in *Codice XCI. pag. hujus Voluminis 364. et seqq.* Nihilominus tamen iis, quæ subjacent, visum est adjungere *Georgii Testimonium tradentis Adamum filias duas, alteram Azuram, alteram Asuam genuisse*, quod Raderus in *Chronico MS. ex Piside et Cyrillo* afferri profitetur. Idem in nostro etiam *Chronico* extat; estque *Georgii Syncelli*, apud quem ea ipsa legas. Aliud quoque *Georgii Testimonium* hic occurrit *fol. adverso 33. in Phoca*, de Duce nimirum *Heraclio*.

Præterea in fronte *folii 1.* ex iis quæ contextum Operis vacua præcedunt, hæc ignotâ manu annotantur.

Non est Chronicon Cyrilli sed cujusdam mul-

to posterioris Cyrillo, Anonymi tamen. Vale.
4. R.^{les} no es impreso.

Paulò autem inferiùs *Alvari Gomezii Toletani* manu, quam probè novimus, talia:

Cyrilli Chronicū, aut Georgii pisida quod magis credo.

Quæ sanè nostram aliorumque Librum hunc *S. Cyrillo Archiepiscopo Alexandrino* abjudicantium sententiam planè confirmant.

C X X I.

Membraneus in quarto, foliis constans 88. subfuscâ et aliquantùm rudi membranâ, litteris quidem æqualibus et ad quadratam formam accedentibus, sed minutis, ac præ senio pallidis caducisque; adeoque interdum Lectori prope invisibilibus; Sæculo XIV. ut videtur, ineunte descriptus; Liber olim penès *Constantinum Lascarim*, nuper verò ex *Comite Miranda* inter alios comparatus. Eo complexa reperias *S. Nicephori Patriarchæ C Politani* brevem Chronographiam; deinde Incerti Auctoris *Divisionem Terræ* tribus Noe filiis factam, gentiumque ex iis *Genealogiam*; tum, eodem fortasse Auctore, præcipuorum Orbis *Montium* ac *Fluviorum* Nomina, et *Magni Maris Stadiasmus*, sive *Periplum* ad *Herculis Columnas* Gadæque; tum, denique *Insularum* distantias, numerum, habitus, aliaque ad eas pertinentia. Quæ singula, quantâ maximâ fieri poterit accuratatione, exprimere conabimur.

Fol. 1. † *Χρονογραφία σύντομος ἀφ' οὗ ἡ οἰκουμένη ἐκτίσθη καὶ πρῶτος ἄνθρωπος*: - Chronographia compendiaria à tempore, quo Mundus et primus Homo conditus est.

Omissâ inscriptione, sequitur *Patriarcharum* ab *Adamo* usque Series, cujus initium: *Ἀδὰμ πρῶτος ἀνθρώπων γενόμενος ἐτῶν σλ ἐγέννησε τὸν σὴθ' καὶ μετὰ ταῦτα ἐπέζησεν ἔτη Ψ ἐγένοντο δὲ πᾶσαι ἡμέραι ἀδὰμ ἔτη ΠΔ.*

Deinde omissis etiam inscriptionibus, *Hebrææ* gentis *Judicum* ac *Regum*, tum *Regum Persarum*, et *Alexandri Magni* Successorum *Recensiones*; postea, præmissis titulis:

Fol. 18. averso. † *Ῥωμαίων Βασιλεῖς*. Romanorum Imperatores.

Fol. 23. averso. † *Βασιλεῖς Ῥωμαίων ἢ τοὶ Κωνσταντινουπόλεως τῶν Βυζαντιῶν*. Imperatores Romanorum, sive Constantinopoleos Byzantinorum.

Sed antequam ad cætera hoc Opere con-

tenta pergamus, cujus sit Auctoris, expediendum, ac plura de proximè recensitis annotanda.

Hæc nimirum est *S. Nicephori Patriarchæ C Politani* brevis Chronographia, quam *Josephus Scaliger* in *Thesauri Temporum Vol. I. pag. 301.* Græcè primus edidit, postremò *P. Jacobus Goar*, Ordinis Prædicatorum, cum Græcè, tum Latine expressam, suisque annotationibus illustratam *Georgii Syncelli Chronographiæ* subjunxit, quæ Parisiis prodit è Typographiâ Regiâ anno MDCLII. in fol.

Sed MS. hæc *Chronographia* non solum alicubi sive verbis, sive numerorum notis, sive etiam rerum ordine discrepat ab impressâ; sed et plurimis locis eadem est multò plenior ac locupletior, præsertim in *Judicum* ac *Regum* gentis *Hebrææ*, *Regum Persarum*, *Alexandri Magni* Successorum, *Romanorum Græcorum* que Imperatorum recensione, ut penè triplo ampliores jure censeas.

Igitur, hoc præmisso ad vitandam repetitionem *Monito*, ubicunque nulla subjicitur *Annotatio*, ibi *Msta* cum *Impressis* omnino consentire; ea quæ sequuntur, notatu digna visa sunt.

Ac primò quidem in universum, quoties Auctor agit de aliquo *Patriarcha*, quot quisque vixerit annos, subjungit hac solemni formulâ: *ἐγένοντο δὲ πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἔτη*, &c. *Et facti sunt omnes dies ejus, anni*, &c. quæ ab impressis abest.

Deinde *Patriarcharum*, *Judicum*, *Regum* que *Judæorum* factis interseri solent externa quædam ac profana ad eorum ætates pertinentia, quæ in excusis desiderantur.

Tum plures *Numerorum*, nonnullæ *Verborum* vacuæ intercapedines, quæ ibidem occurrunt, hujusce Codicis ope supplentur, exempli gratiâ:

Initio laudatæ Editionis, quæ pag. 395. vers. 10. post vocem *ἐτῶν* vacant, ita hic expletur: *ρξῆ ἐγέννησε.*

Pag. 396. versu 36. numerus *απ...* suppletur hoc *απϞ.*

Ibidem, versu 38. et 39. locus post hanc voculam *ἄρδς* vacans id habet supplementi: *αὐτὸν γενόμενος.*

Ibidem, versu 44. et 45. qui verbum *ἔξοδω* sequitur defectus, is suppletur hoc *συνάδει.*

Pag. 397. versu 46. ubi legas duntaxat *Γωράμ ἔτη*, addendus numerus 7.

Pag. 398. versu 2. post *Α μὲν*, accedat *Η σατίας.*

Ibi-

Ibidem, versu 44. post Δαρῆιος ἄλλος, &c. vacantem locum hæc expleverint verba: Ἀρπαξέρσης ὁ μνήμων ἔτη μᾶ.

Pag. 400. Nulla occurrit Imperatoris *Galba* mentio; neque etiam in hoc nostro Codice, perinde ac in Latinâ hujus *Chronographiæ* Interpretatione, quam *Anastasius Bibliothecarius* concinnavit.

Huc accedit, quòd maxima eorum pars, quæ ex eodem *Anastasio* supplet idem *P. Goar*, è Græco hujus Codicis contextu pariter restituitur.

Quod verò ad *Græcorum Imperatorum Seriem* spectat, hæc *Chronographia* in *Basilio Macedone* desinit his verbis: Βασίλειος ὁ ὀρθοδοξότατος ἔτη ιη' μ' μ' ια' ἡμ' 6 5 (annos 18, menses 11, dies 6.) qui in excusis nudo tantum nomine, sine ulla annorum, mensium, dierumve, quot imperavit, Notâ Βασίλειος enuntiatur.

29. averso. Post adducta de *Basilio* Imperatore verba, sequitur dimidiæ *paginae* vacantis spatium. Sed hoc duoque insuper chartacea *folia* à se inserta *Constantinus Lascaris* cujus manus nobis probè nota, explevit, atextens ejusdem *Basilii* Successorum Seriem ad *Constantinum* usque *III*. Orientalis Imperii novissimum possessorem, tum brevem Urbis C. Politanæ Expugnationis suæque ipsius Captivitatis narrationem; postremò ejusdem *Constantini* Fratrum, eorumque Sobolis per varios rerum casus jactatæ Notitiam. Hæc porrò quum alibi fortasse non occurrant, atque ex iis plura sint ipsi *Lascari*, testi partim oculato, partim aurito, comperta; huc transcribere non alienum existimavi. Quæ verò in Msto Codice continuata pergunt et à minoribus litteris incipiunt, ea majoris distinctionis ergo, cum seorsum et articulatim disponere, tum grandioribus elementis insignire visum est. Sic autem planè se habent:

Λέων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ φιλόσοφος ἔτη κτ' μῆνας λη'. Μετ' αὐτὸν δὲ Λέων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ φιλόσοφος ἔτος α' μῆνας η'.

(1) 55." Ita etiam ejusdem *Lascaris* manu scriptum in proximè sequenti Imperatore. Similiter in utroque aliâ manu in vetustiori *Cod. LXXXV. fol. 258.* ubi pariter occurrit in *Constantino Heraclii filio* ἔτη ας.", in *Basilisco* ἔτη βς." in *Phoca* ἔτη κς." et sic in multis aliis. Idem denique *Lascaris* inferiùs in *Manuele Porphyrogeneto Comneno* scripsit ἔτη λς." Quid verò sibi velit hæc numeralis Notæ pars extrema 5." fateor me prorsus nescire; siquidem utrumque *Nicephorum Phocam*, et *Joannem Tzimischen VI.* tantum annos imperasse constat; *Manuelem* autem *Porphyrogenetum XXXVII.* Imperium te-

Κωνσταντῖνος ὁ πορφυρογέννητος μετὰ τερψάνου καὶ κώνου τῶν αὐταδέλφων καὶ γυναικαδέλφων αὐτοῦ τοῦ ἔτη ιε'.

Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ' μῆνας γ'.

Βασίλειος καὶ Κωνσταντῖνος οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Βρέφη ὄντες μῆνας 5.

Νικηφόρος ὁ φακᾶς ἔτη 55." (1)

Γωάννης ὁ Τζιμιχῆ; ἔτη 55."

Βασίλειος καὶ Κωνσταντῖνος οἱ Πορφυρογέννητοι ἔτη ιγ' παρὰ μῆνα ἕνα. Καὶ ὁ μὲν Βασίλειος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔτη ν' ὁ δὲ Κωνσταντῖνος μετὰ τὴν τελευταίην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔτη γ'.

Ρωμανὸς ὁ Ἀργυρόπουλος ἔτη 5 μῆνας ζ'.

Μιχαὴλ ὁ Παφλαγῶν ἔτη ζ' μῆνας θ'.

Μιχαὴλ ὁ Καλαφάτης ὁ καὶ τυρλωθεὶς εἰς τὸ σῆγμα μῆνας δ' ἡμέρας ιε'.

Ζωὴ καὶ Θεοδώρα ἡ Πορφυρογέννητος μῆνας δ'.

Κωνσταντῖνος ὁ Μοιμαχὸς ἔτη ιγ' μῆνας ζ'.

Θεοδώρα ἡ Πορφυρογέννητος ἔτος α' μῆνας η' ἡμέρας κ'.

Μιχαὴλ ὁ Γέρων ὁ ἀπὸ Στρατιωτικοῦ ἔτος α' ἡμέρας ιγ'.

Γισαάκιος ὁ Κομνηνὸς ἔτη β' μῆνας β' ἡμέρας κθ'.

Κωνσταντῖνος ὁ Δοῦκας ἔτη ζ' μῆνας 5 ἡμέρας α'.

Εὐδοκία ἡ γυνὴ αὐτοῦ μετὰ Μιχαὴλ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν μῆνας ζ' ἡμέρας ι'.

Ρωμανὸς ὁ Διογενὴς μετὰ καὶ τῆς ἐρημένης Εὐδοκίας ἔτη γ' μῆνας η' ἡμέρας κς'.

Μιχαὴλ ὁ υἱὸς Κωνσταντῖνου τοῦ Δοῦκα ἔτη 5 μῆνας ζ'.

Νικηφόρος ὁ Βοτονιάτης ἔτη γ' ἡμέρας 5.

Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς ἔτη λς' ἡμέρας δ'.

Γωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κδ' μῆνας δ'.

Μανουὴλ Πορφυρογέννητος Κομνηνὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λςς' ἡμέρας ιε'.

Ἀλέξιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Πορφυρογέννητος ἔτη β' μῆνας β'.

Ἀνδρόνικος ὁ Θᾶος αὐτοῦ ὁ καὶ Κομνηνὸς ἔτη γ'.

Γισαάκιος ὁ Ἀγγελοσ ἔτη θ' μῆνας ζ'.

Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς ὁ αὐτάδελφος Γισαακίου τοῦ Ἀγγέλου ἔτη η' μῆνας 5.

Ἀλέξιος ὁ υἱὸς τοῦ Γισαακίου μῆνας 5.

Ἀλέξιος ὁ Δοῦκας ὁ Μούρτζουφλος ἡμέρας ο' καὶ αὐτίκα γέγονεν ἡ ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων κατὰ τὴν ἰβ' τοῦ Ἀπριλλίου

Ppp

μη-

nuisse significatur. Arithmetici hujus *Ænigmatis* explanationem petiturus, *Montfauconii Palæographiam* adivis sed ab oraculo nullum responsum. Etsi enim multa idem de *Litterarum* formis, nexibus, compendiis disserit; nihil tamen de *Numerorum* Notis habet præter versuum quinque particulam, quam ejusdem Operis pag. 344. quasi transcurrrens ostendit; ac ne vox quidem *Numerus* toto Indice apparet. Quod in tanta Numeros inter ac Litteras cognatione, in tam multiplici illorum ordine, ratione, compositione profectò demireris.

μηνὸς τῆς ζ Ἰνδικτ. τοῦ ς Ψ Ἰϛ ἔτους· ἐλθόντων
καὶ πεσόντων εἰς Χαλκηδὸνα· καὶ σκυλευόντων τὰ
πέριξ αὐτῆς ἡρόνον ἕνα.

Θεόδωρος Λάσκαρις ἀνὴρ γεννάδας ἔτη

Ἰωάννης Λάσκαρις Δοῦκας ὁ Βατάτζης ἔτη.

Θεόδωρος Λάσκαρις ὁ υἱὸς Ἰωάννου ἔτη

Μιχαὴλ Παλαμολόγος ὁ Μέγας ὁ Λατίνοισ διώ-
ξας τῆς πόλεως ἔτη

Ἀνδρόνικος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη

Μιχαὴλ Παλαμολόγος τρίτος ἔτη

Κωνσταντίνος ἔτη

Ἀνδρόνικος ὁ Παλαμολόγος ἔτη

Μαρουὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη πέντε υἱοὺς γενήσας
τοὺς καθ' ἡμέας· ὧν ὁ πρῶτος Ἰωάννης ὁ κου-
λὸς (2) κληθήρης ἔτη· ὁ δεύτερος τὴν οὐδὸν σύ-
νοδον ἐν Φλωρεντία· ἐνώσας Λατίνοισ καὶ Ῥω-
μαίους· ἥτις ὀλίγον διέμεινε.

Δεύτερος Θεόδωρος ὁ δεσπότης ἐν Σιλυβρία φροα-
ποθανὸν Ἰωάννου ἐπ' ἐμοῦ· καὶ μετ' ἐκείνῳ ὀλί-
γον ἀπέθανε καὶ ὁ Ἰωάννης τῆς μητρὸς αὐτοῦ ζω-
σις μοναχῆς.

Μετὰ τὸν Ἰωάννην ἐκλήθη ὁ Κωνσταντίνος τρίτος
δεσπότης ὧν ἐν μωζηθρᾶ· καὶ κύριος τοῦ ἡμί-
στος μέρους τῆς Πελοποννήσου· καὶ οὐκ ἐξέφθη·
καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ αὐτοῦ ἔτει ἐάλω ἡ Κων-
σταντινούπολις ἀίχιστα καὶ ὠμότατα ὑπὸ τῶν
ἀθέων Τούρκων τῆ καὶ ἐνάτη (3) τοῦ Μαΐου
μηνὸς ἡμέρα τρίτη πρῶτ' ς Δξα ἔτει· καὶ αὐ-
τὸς σὺν πολλοῖς ἄλλοις ἐκτάθη· καὶ ἐγὼ ἀχμά-
λωτος γέγονα· ἐπὶ τούτου ἀπώλετο πάντα τὰ
τῶν Ῥωμαίων καὶ βασιλεία· καὶ εὐγένεια· καὶ
λόγος· καὶ πλοῦτος· καὶ αὐτὴ ἡ ἐλευθερία.

Τέταρτος ἦν Δημήτριος δεσπότης ἐν Μωζηθρᾶ· καὶ
πέμπτος ὁ Θεωμᾶς δεσπότης τῶν Πατρῶν· καθ'
ὧν ὁ ἀσεβὴς Μαχουμέτης φρατεύσας, τὸν μὲν
Δημήτριον ἀχμάλωτον λαβὼν ἅμα γυναικὶ καὶ
θυγατρὶ εἰς ἀνδριανούπολιν ἐκόμισεν· ὅπου μετὰ
ταῦτα τὸ κοινὸν ἀπέδωκε ἡρέος· τῆς γυναικὸς καὶ
θυγατρὸς φροαποθανουσῶν· τὸν δὲ Θεωμᾶν ἐφυ-
γάδενυσεν ἅμα πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ· ὅσις ἐν Ῥώμῃ
ἀφιγμένος ἐπὶ Πίου ἀρχιερέως διέζη· καὶ μετὰ ταῦ-
τα θανάτῳ κατέλιπε δύο υἱᾶς καὶ μίαν θυγατέ-
ρα ἣν ἐγμειν ὁ βασιλεὺς τῆς Ῥωσίας· τῶν δὲ
υἱῶν ὁ μὲν νεώτερος Μαρουὴλ ὑπὸ ἀπορίας κα-
τέφυγεν εἰς τὸν Τούρκον ὅπου φρονοίας τυχὼν
καλῶς ἔζη μέχρι τοῦ παρόντος· ὁ δὲ πρῶτος
ὁ Ἀνδρέας ἀγύρτης γενόμενος περὶ πολλὰ τῆς

(2) ὁ κουλός. Sic ab ipso Constantino Lascari perspicuis
litteris tūm hoc in Codice exaratum est, tūm in supe-
riori LXXII. fol. 176. *adverso, versu 2.* ubi de eodem Joanne
sermo. Hanc vocem Cangius in *Glossario Græco* affert
usurpatam pro Κουλλός duplici Lambda scripto, quod
Claudius significat; adeoque illa in Joannem Paleologum
Manuelis filium, Imperatorem optimè cadit. Is enim à Du-
ca ejus vitæ Scriptore ποδαλία πωζόμενος ἐν πολλοῖς ἔτεσι,

Εὐρώπης πλανᾶται: ἔτει ς Δξα ἔτει.

Id *Chronographiæ* Fragmentum extrema
pars est *Græcorum Imperatorum Chronologia*,
quam Constantinus Lascaris inseruit *Synopsi
Historiarum è variis Historicis à se collecta-
rum*, quæ extat *Cod. LXXII. fol. 140-176*;
licet nonnulla et verbis et rebus discrepent
ab iis, quæ hîc legas. Quæ verò de *Constan-
tino* Imperatore, de *C Polis* excidio, de *La-
sca-
ris* captivitate, tūm de ejusdem *Constanti-
ni* Fratrum, eorumque sobolis variis casi-
bus in illo Codice referuntur, ea jam Græ-
cè et Latinè edidimus suprâ *cod. LXXII*,
hujus *Vol. pag. 265. col. 1.* et *266. col. 2.*

Altera de iisdem viris rebusque Narratio,
sed multò brevior, habetur in Codice LXXXV.
fol. 158. averso et *159. adverso*, imis pagi-
nis, alteri *Orientalium Imperatorum Succes-
sioni* ab eodem Lascari subjecta, quam hu-
jus *Vol. pag. 352. col. 2.* et *353. col. 1.* etiam
Græcè cum Latina interpretatione publica-
vimus.

Superiorem *Græcorum Imperatorum* Seriem
excipiunt, alio licet ordine atque in editis
extant, Catalogi complures chronologici, qui-
bus etiam, perinde ac cæteris ad hanc *Chro-
nographiam* minimè pertinentibus, Notas sub-
nectemus.

Fol. 32. † Ο'σαι γεγόνασιν ἀγρῶσαι Ῥωμαίων.
Quæ fuerint Augustæ Romanorum. Initium
à *Theodora* et *Helena* Constantii patris Con-
stantini Magni uxoribus; finis in *Eudoxia
Basilii*. Catalogus hic MS. ab impresso non-
nihil discrepat; atque inter alia accedit Msto
φαῦσα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

Hanc *Augustarum* Seriem antecedit, omis-
so titulo, in laudata Editione, *pag. 404.* An-
norum Summa ab Adam ad Theophilum
usque Orientis Imperatorem, quam infra
fol. 50. sed circumscriptionem, invenies.
Præit quoque ibidem *ead. pag. Genealogia
Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου, Genealogia Valen-
tini Magni*; tūm etiam sine Inscriptione,
Areobindi et Placidie Liberatorum Series. Utra-
que verò in Msto Codice desideratur.

33. *averso.* † Ο'σοι ἐπισκόπησαν ἐν Βυζαντία
ἀπὸ

podagra multos per annos conflictatus fuisse traditur. Jam
verò hinc rectè colligas, si *Joannes Comnenus* ob pul-
chritudinem Καλιωάννης olim meritò appellatus est, hunc
ob claudicantem Κουλοιάνην non ineptè cognominari po-
tuisse. Caterùm de hujusmodi Cognomento nihil *Ismael
Bullialdus* in suis ad *Ducam* Notis.

(3) ἐνάτη. Hæc dictio redundat.

ἀπὸ χειρῶν καὶ τῶν ἀποστόλων. Qui Episcopatum Byzantii gesserint à Christi, et Apostolorum temporibus. Initium ab *Andrea* Apostolo, his verbis: Ἀνδρέας ἀπόστολος ἐν βυζαντίῳ τὸν λόγον κηρύξας. Finis in *Ignatio* Eunuchō, licet impressi Codices in *Photio* desinant.

Hic Episcoporum trium nomina, quæ in editis tacentur, omnino sonant, videlicet:

- ε̄ πλούταρχος ἔτη 175. *Plutarchus*, an. 16.
- ς Σεδεκίων ἔτη 176. *Sedecion*, an. 19.
- ζ Διογένης ἔτη 177. *Diogenes*, an. 15.

Quæ quidem P. Goar ex *Historiâ Miscel-lâ* substituenda curavit.

37. † Οἱ βασιλεῖς τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσαν ἐν σαμαρείᾳ ἀπὸ τῶν ἡρώων ῥοβοὰμ υἱοῦ σολομῶντος βασιλέως Ἰούδα ἕως τῆς μετοικείας τῶν δέκα φυλῶν εἰς ἀσσυρίους ἐπὶ ἰζεκιίου βασιλέως Ἰούδα:—

Qui Reges decem Tribuum Israel regnaverint in Samaria à temporibus Roboam filii Salomonis Regis Judæ usque ad transmigrationem decem Tribuum in Assyrios sub Ezechia Rege Judæ. Initium: Ἰεροβοὰμ ὁ δούλος σολομῶντος ἐξέστη ὑπὸ ἀχίᾳ τοῦ προφῆτου. Desinit: καὶ μὴ συγχεόμενοι τοῖς Ἰουδαίοις:—

Is Catalogus cum Regum aliquot mentionem multo amplio-rem, tum Reges memorat duos, qui desiderantur in impressis, *Selem* videlicet et *Manahem*.

39. averso. † Οἱ ἀρχιερεῖς ἐγένοντο ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Qui fuerint summi Sacerdotes in Israel. Initium: Ἀαρὼν ἑβδόμος ὢν ἀπὸ ἀβραάμ. Finis in *Phinees*, his verbis: ἐφ' οὗ τῆς ἐλῶν τὴν πόλιν καὶ τὸν ναὸν ἐνε.....

Hic verò Catalogus MS. cum impresso penè omnino consentit, præterquam his, quæ in excusis frustra quæras: Ἀειφούβουλος υἱὸς αὐτοῦ ὅς ἐστι διάδημα βασιλικὸν περιεθετο μετὰ ἀλέξανδρον τὴν μητέρα αὐτοῦ.

41. averso. † Οἱ γεγόνασι πατριάρχαι ἐν ἰλῆμ ἀπὸ χϛ̄ καὶ τῶν ἀποστόλων. Qui fuerint Patriarchæ Hierosolymis à Christi et Apostolorum temporibus. Initium: Γάβριος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου. Finis in *Hermone*.

42. averso. † Οἱ μετὰ τὸ χριστιανισμὸν τοὺς βασιλεῖς πατριάρχαι ἐν ἱερουσαλήμ. Qui fuerint Hierosolymis Patriarchæ, postquam Imperatores effecti sunt Christiani. Initium: Μακάριος ὁ ἐν τῇ συνόδῳ ἔτη Κ μς. Finis: Σωφρόνιος ἔτη.

Cum Impresso planè congruit, nisi quòd Titulus præferat ἐν ἱερουσαλήμ: quæ verba in excusis desunt.

43. † Οἱ ἐν ῥώμῃ ἐπισκοπήσαντες ἀπὸ χϛ̄ καὶ

τῶν ἀποστόλων. Qui Romæ Episcopatum gesserint à Christi et Apostolorum temporibus. Initium: Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἔτη Β. Finis: Μαρκελῖνος ἔτη Β.

Eodem averso. † Οἱ μετὰ τὸ χριστιανισμὸν τοὺς βασιλεῖς ἐπισκοπήσαν ἐν ῥώμῃ. Qui Romæ Episcopatum gesserint, postquam Imperatores effecti sunt Christiani. Initium: Εὐσέβιος ἔτος ᾱ. Finis: Βονιφάτιος (sic) ἄλλος ἔτη.

Cum Impresso planè etiam convenit, præterquam in aliquot annorum Notis, quæ melius in impressis se habent.

44. averso. † Οἱ ἐν ἀλεξάνδρειᾳ ἐπισκοπήσαν ἀπὸ χϛ̄ καὶ τῶν ἀποστόλων:— Qui Alexandria Episcopatum gesserint à Christi et Apostolorum temporibus. Initium: Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἔτη Β. Finis: Πέτρος ὁ μάρτυς ἔτη ιᾱ.

45. † Οἱ μετὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἐπισκοπήσαν ἐν ἀλεξάνδρειᾳ. Qui post Constantinum Magnum Alexandria Episcopatum gesserint. Initium: Ἀχιλλᾶς ἔτος ᾱ. Finis Πέτρος ἔτη 7̄.

Impresso prorsus consonat, si hæc tituli verba ἐν ἀλεξάνδρειᾳ excipias, quæ ibi non extant.

46. † Οἱ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐπισκοπήσαν ἀπὸ χϛ̄ καὶ τῶν ἀποστόλων:— Qui Antiochiæ Episcopatum gesserint à Christi et Apostolorum temporibus. Initium: Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἔτη ιᾱ. Finis in Τύραννος, hac clausulâ: Μὲντοι τούτων οἱ ἐκ τῶν ἐλλήνων βασιλεῖς καὶ Διωκταί.

Eodem averso. Οἱ μετὰ τὸ χριστιανισμὸν τοὺς βασιλεῖς ἐπισκοπήσαν ἐν ἀντιοχείᾳ. Qui, postquam Imperatores effecti sunt Christiani, Episcopatum gesserint Antiochiæ. Initium: Βιτάλιος ἔτη ς. Finis: Ἀναστάσιος ἔτος ἔτη θ.

47. averso. † Οἱ εἰς θεῖαν γραφὴν ἐκκλησιαζόμεναί καὶ κεχαρισμένοι καὶ ἡ τούτων τιχομετρία οὕτως. Quæ sint divinæ Scripturæ ab Ecclesia receptæ et in Canonem relatæ; earumque versuum numerus sic habet. Initium: Γένεσις πχχ. ᾱτ. Finis: Οἱ δώδεκα προφητῆ πχχ. γϛ̄. Οἱ μὲν τῆς παλαιᾶς διαθήκης βιβλοὶ ΚΒ.

An ipsius *S. Nicephori* sit huiusmodi opusculum, incertum est. Certè in Bibliothecæ Vindobonensis Catalogo *Nesseliano*, *Parte I. pag. 230. Cod. GLIII. Num. 11.* occurrit Anonymi auctoris *Numerus versuum, sive τῶν βιβλίων Sacrorum totius Testamenti Veteris secundum singulos Libros.*

48. † Οἱ τῆς νέας διαθήκης εἰς βιβλοὶ. Qui sint Novi Testamenti Libri. Initium: Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον πχχ. βφ. Finis: Ἰούδα μία. Οἱ μὲν τῆς νέας διαθήκης βιβλοὶ Κς. Convenit cum impresso planè omnia, præterquam Titulum.

Eodem averso. Ο'σαι τῆς παλαιᾶς ἀνπλέρονται βίβλοι. Qui Veteris Testamenti Libri controvertantur. Initium: Μακκαβαϊκὰ πρία πικχ. ζτ. Finis: Τωβίτων ἢ τοβίας πικχ. ψ. Cum impresso congruit, si excipias nonnullos Versuum numeros, ipsiusque Tituli aliquot verba.

† Ο'σαι τῆς νέας ἀνπλέρονται βίβλοι Qui Novi Testamenti Libri controvertantur.

Hic Catalogus in impresso planè desideratur. Quare hic apponam:

- α Α'ποκάλυψις ἰωάννου. πικχ. αὐ.
 β Α'ποκάλυψις πέτρου. πικχ. τ.
 γ Βαρνάβα ἐπιστολή. πικχ. ατξ.
 δ Εὐαγγέλιον κατὰ Εβραίους πικχ. βστ.

† Ο'σαι ἀπόκρυφοί τῆς παλαιᾶς βίβλοι. Qui Veteris Testamenti Libri sint apocryphi. Initium: Εὐνόχ πικχ. Δω. Finis: Βαρούχ ἀμβροκούμ Γ'εζεκιήλ ἢ δανιήλ ψευδεπίγραφα. Planè cum impresso convenit, præterquam Titulo, sive Inscriptione, quæ in impresso mendosa est.

49. † Ο'σαι ἀπόκρυφοί τῆς νέας βίβλοι. Qui Novi Testamenti Libri sint apocryphi. Initium: Περίοδι πέτρου πικχ. Βψν. Finis: Ἰγνατίου Πολυκάρπου Ποιμένος ἢ ἑρμά.

Cum impresso convenit, si nonnullas Numerorum notas, et Tituli partem eximas.

† Περσῶν Βασιλεῖς. Persarum Reges. Initium: Κύρος Χρ. ιγ. Finis: Ἀλέξανδρος κτίστος Χρ. η.

Eodem averso. † Μακεδόνων Βασιλεῖς. Macedonum Reges. Initium: Φίλιππος Χρ. ζ. Finis: Κλεοπάτρα Χρ. ΚΒ ὑπὸ Γουλιῶ Καίσαρι.

† Ρωμαίων Βασιλεῖς. Romanorum Imperatores. Initium: Αὔγουστος Χρ. μδ. Finis: Διοκληπιανὸς ἢ μαξιμιανὸς Χρ. Κ.

Tres de his Principibus Appendiculæ Chronologicæ eorum quasi Summaria sunt, quæ de iisdem Operis initio commemorantur. Has verò in laudatâ Editione desideres.

50. averso. † Συνάρονται τὰ ἔτη τοῦ κόσμου οὕτως ὡς ὑποτίκται. Colliguntur anni Mundi quemadmodum hîc subijcitur. Initium: Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ χατακλισμοῦ ἔτη βσ' μβ. Finis: Ἀπὸ δὲ Καισαρίνου τοῦ μεγάλου ἕως θεοφίλου ἰνδ. ζε ἔτη φλ. ὁμοῦ ἔτη ΣΤΝ.

Hæc nimirum est Annorum Summa, de qua fol. 32. prædiximus.

Hactenus S. Nicephori Patriarchæ C. Politani brevis Chronographia Regia Editio Parisiensis. Tot verò Msta hæc varietates, tot incrementa exhibet, si pauca, quibus deficit, excipias, ut cum illa impressa, Mstisque libris diligenter collatam, maximum operæ pretium sit denuò in eruditiorum homi-

num manus dari. In nostro autem Codice hæc præterea consequuntur:

51. † Συναγωγή χρόνων καὶ ἐτῶν ἀπὸ κτίσεως Κόσμου ἕως τῆς ἐνεστώσης ἡμέρας. Collectio Temporum et Annorum à Creatione Mundi usque in hodiernum diem. Initium: Τῆς γῆς διαμερισθείσης τοῖς τρισὶν υἱοῖς τοῦ νῶε. Finis: Ἀπὸ δὲ ἀδάμ γενεὴ ἰε' ἔτη βψξξ. Hæc Collectio in generatione Phaleg desinit.

53. Excipit hæc Calligraphi, ut videtur, Annotatio:

† Ἀρχὴ τοῦ χρονογράφου· ἀλλ' ἐν ἄλλοις βιβλίοις εὐρήσεις πλατυτέρως τὴν ἀρχὴν· ἡμεῖς δὲ τὸν διαμερισμὸν μόνον ἐν συντόμῳ γεγραψαμεν.

Hoc est:

Principium Chronographi. Sed in aliis Libris principium invenies latius tractatum, nos verò solam divisionem compendio descripsimus.

Post hanc verò Notam Chronologicam: Γίνονται οὖν ὁμοῦ ἀπὸ ἀδάμ ἕως τῆς πυρροποιίας καὶ συγχύσεως τῶν γλωσσῶν γενεὴ μὲν ἰε' ἔτη δὲ αὐ: - Subit hic titulus: Διαμερισμὸς τῆς γῆς. Divisio Terræ. Incipit: Τῆς γῆς ὁ διαμερισμὸς τοῖς τρισὶν υἱοῖς τοῦ νῶε μετὰ τὸν χατακλισμὸν· ἐγένετο οὕτως τῶ σῆμ τῶ χὰμ καὶ τῶ ἰάφεθ. Desinit: Ταῦτά ἐσι ὄρια τοῦ ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ νῶε.

Hujus quidem Divisionis Auctor latet; Opus tamen in supra citati Bibliothecæ Vindobonensis Catalogi Parte I. Cod. GLIII. num. 16. recensetur hoc titulo: Διαμερισμὸς τῆς γῆς ἐς τοὺς γ υἱοὺς τοῦ Νῶε. Divisio orbis terrarum inter tres filios Noe.

Divisionem hanc terræ tribus Noe filii factam, gentiumque ex iis genealogiam excipit altera expressior ac fusior, nempe:

55. † Γενεαλογία τοῦ χὰμ Β υἱοῦ τοῦ Νῶε. Genealogia Cham secundi filii Noe. Quæ quidem incipit: Οἱ δὲ υἱοὶ χὰμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ τοῦ νῶε· πρῶτος χούς ἐξ οὗ ἀβίητες. Desinit: αὕτη τοῦ χὰμ ἡ γενεαλογία.

57. averso † Γενεαλογία τοῦ Σῆμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε. Genealogia Sem filii primogeniti Noe. Incipit: Ἐκ δὲ τοῦ Σῆμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε εἰσι φιλά Κε. Desinit demum: Καὶ ἕως τραπεζοῦτος οἰκῶσι· καὶ παρεκτείνεται τὰ ἔθνη ταῦτα.

62. † Ο'ρη (fortè legendum Ο'ρέων) δὲ ὀνόματά ἐσιν ἐν τῇ γῇ δώδεκα. Montium verò nomina sunt in terra duodecim. Initium: Λιβανὸς εἰς τὴν συρίαν μεταξὺ βύβλον καὶ ἑβρουτοῦ· Καύκασος εἰς τὴν σιθίαν. Finis: ἀναγκαῖόν ἐστὶ καὶ τοὺς ἐπισήμους ποταμοὺς δηλώσαι σοι.

Su-

Subit deinde alter hic Titulus : Ποταμοὶ οὖν εἰσιν ὀνομαστοὶ πεσάρακοντα ἐν τῇ γῆ οὗτοι. Flumina igitur celebria sunt in terrâ, hæc videlicet. Initium : Ἴνδος ὁ καλούμενος φίσων. Finis : ἡ ἀποχέει ἐν τῇ τωρασίᾳ θαλάσῃ, ἥ τις καλεῖται νεκρά.

63. Duos hujusmodi Catalogos præcipuorum Orbis Montium et Fluminum excipit incerti Auctoris Prologus in proximè sequentem *Stadiasium*, sive *Periplum*. Id autem Operis neque inter Geographica ab *Hæschelio*, *Allatio*, *Hudsono* publicata, vel ab *Holstenio* promissa, neque alia, quæ in Bibliothecis adhuc inedita extare memorantur, mihi, quamvis diligenter investiganti, sese obvium tulit. Quapropter non modò de Litterarum, sed etiam de universo Terrarum Orbe videar optimè meriturus, si nova utrumque Scriptione locupletavero. Præmisso igitur *Prologo*, quem Latinè pariter subjecimus, ne Græcè nescientem Argumentum lateat, atque omnium rationis, quam describendo Libro adhibuimus, Explicatione (ne Lector in limine diutiùs hæreat) in finem rejectâ, statim Opus transcribendum aggrediamur, quod est hujusmodi:

PROLOGUS.

Δεδειγμένων οὖν τούτων τὸ φιλομαθὲς καὶ σπουδαῖον ἀγάμενος τῆς σῆς ἀγάπης ἀδελφε πρῶτα περὶ ἐδόξε μοι, καὶ τὸν τῆς μεγάλης θαλάσσης σταδίασμὸν ἦτοι περίπλουον δηλώσαι σοι ἐπακριβέστατα ὅπως δὲ τούτων ἀνάγνους ἔμπειρος ἔσῃ ἀρξάμενος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς φαιήδος ἕως Διοσκουρίδος τῆς ἐν τῷ πόντῳ κειμένης καὶ τῆς εὐρώπης ἀπὸ Γερού τῆς πρὸς τῇ χαλκηδόνι κειμένης· μέγας ἡρακλεωπικῶν φιλῶν καὶ γαδείρων· θέλων πάντας ἀθρώπους ἀφελᾶν. ἐμφανῶ δὲ καὶ τὰς διαμέσεις ἀπὸ τῆς ἀσίας πρὸς τὴν εὐρώπην· ἡρώπης ὡδὲ καὶ τῶν νήσων τὰ ἀπὸ Ἀλλήλων διαστήματα πόσαι τε εἰσὶ καὶ τίνες φαίνονται ἐν τῷ πλέειν αὐτάς καὶ ὀπιλίαι εἰσὶν καὶ τίσιν ἀνέμοις ἡρώπης· καὶ ποῖος ὁ πλοῦς δεῖξω σοι κατὰ ἀλήθειαν.

„ His igitur demonstratis, Charitatis ego tue,
 „ Frater honoratissime, discendi cupiditatem
 „ studiumque demiratus, Magni Maris Stadia-
 „ smum, sive Periplum tibi quam accuratis-
 „ simè representandum existimaui. Ut verò ho-
 „ rum legendo peritus fias, initium duxi ab
 „ Alexandria, ubi Pharos, ad Dioscuridem
 „ usque in Ponto jacentem; et ab Europa, ab
 „ Hierâ scilicet prope Chalcedonem sitâ, usque

„ ad Herculeas Columnas, Gadesque, cum-
 „ ctis volens prodesse mortalibus. Post descri-
 „ ptas autem hîc ab Asia ad Europam usque
 „ dimensiones, Insularum inter se distantias
 „ patefaciam, quotque illæ sint, quales, dum
 „ ad ipsas navigatur, appareant, et quanti-
 „ sint, quibusque utantur ventis, et qualis na-
 „ vigatio, tibi verè prorsus indicabo.

† Σταδίασμος τῆς θαλάσσης.

Α' πὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Χερσονήσον λιμὴν ἐστὶ σταδ. β.

Α' πὸ Χερσονήσου εἰς Δυσμᾶς λιμὴν ἐστὶν ἀρωγῆς
 χιλῶ οὐ μεζζζ. Quæ verborum compendia
 ita videntur legenda: χιλῶν οὐ μείζονος ζ.

Α' πὸ Δυσμῶν εἰς Βλιθίνην σάλος ἐστὶν ὁ τόπος
 ἀλίμενος σταδ. γ.

Α' πὸ Βλιθίνης ἐπὶ τὸ Ποσίριον πόλις ἐστὶν ἀλίμε-
 νος ἱερὸν τοῦ Ὀσιρίδος σταδ. ζ.

Α' πὸ τοῦ Ποσιρίου ἐπὶ τὸ Χι κάμπυ ἐστὶ. Βράχμ
 ἐπιφανόμενα σταδ. ζ.

Α' πὸ τοῦ Χι ἐπὶ τὸν Γλαῦκον σταδ. π.

Α' πὸ τοῦ Γλαύκου εἰς Ἀντίφρας σάλος ἐστὶν ὁ τό-
 πος σταδ. π.

Α' πὸ τοῦ Ἀντιφρ' (sic) ἐπὶ τὸ Δέρρον ὕφορμος ἐστὶ
 θερινῶ καὶ ὕδωρ ἔχει σταδ. ζ.

Α' πὸ τῆς Δέρρας ἐπὶ τὸ Ζεφύρον λιμὴν ἐστὶ καὶ σά-
 λος ἔχει σταδ. ἱι.

Α' πὸ τοῦ Ζεφύρου εἰς Πεζώνην σταδ. ρι.

Α' πὸ σταδίων ταύτης σιόπελός ἐστὶ καὶ καλεῖται
 Μύρμηξ καὶ ἀκρωτήριον καὶ καλεῖται Γραχέα
 σταδ. ζ.

Α' πὸ Πεζώνης εἰς Πιγιέα σταδ. ζ. ἀκρωτήριον ἐστὶ
 ταπεινὸν εἴσαρον δεξιῶς εἰς τὸν πλαταμῶνα.

Α' πὸ τοῦ Πιγιέως εἰς τὸν φοινικοῦντα σταδ. ρμ.
 νησία εἰσι Δίδυμα ὕφορμος ὑπὸ αὐτὰ βάλος φορ-
 τηρῶ ὕδωρ ἔχει λακκάιον ἐν τῷ φάραγι (leg.
 φάραγγι).

Α' πὸ φοινικοῦντος ἐπὶ τὰ Ἐρμαῖα σταδ. ζ. ὅκ δε-
 ξιῶν τὴν ἀκρὰν ἔχον ὀρμιζου. ὕδωρ ἔχει ἐπὶ τοῦ
 πύργου:

Α' πὸ Ἐρμαίου ἐπὶ Λευκὴν Ἀκτὴν σταδ. κ. νησίον
 παράκειται ἐκῆ ταπεινὸν ἀπέχον ἀπὸ τῆς γῆς
 σταδ. β. ὕφορμος ἐστὶ φορτηγῶς τοῖς ἀφ' ἐσπέρας
 ἀνέμοις ἐν δὲ τῇ γῆ ὑπὸ τὸ ἀκρωτήριον ὄρμος
 ἐστὶ μακρὸς παντοίας ναυσὶν ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐπί-
 σμιον ἡρώπης καὶ ὕδωρ ἔχει παρὰ τὸ ἱερὸν.

Α' πὸ Λευκῆς Ἀκτῆς ἐπὶ Ζύρην σταδ. ζ. νησίον
 ἐστὶν εὐώνυμον ὀρμιζου. ὕδωρ ἔχει ἐν τῇ
 ἀμφο.

Α' πὸ Ζυγγέων εἰς Λαδαμάντην σταδ. κ. νῆσος ἰκανὴ
 παράκειται μεγάλῃ αὐτὴν ἔχον δεξιὰ κατάρου
 λιμὴν ἐστὶ παντὶ ἀνέμῳ. ὕδωρ ἔχει:-

Α' πὸ Λαδαμαντίας ἐπὶ τὰ Καλαμαίου σταδ. μ.
 ἀκρωτήριον ἐστὶ ἔχον σιόπελον ὅκ δεξιῶν αὐτοῦ
 ὕφορμον.

Α' πὸ

- Ἀπὸ τοῦ Καλαμαίου ἐπὶ Γραίας γόνυ φαδ. θ. ἄκρα ἐστὶ πᾶσιμα ἔχουσα ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ σκόπελον. ἐπὶ δὲ τῆς γῆς δένδρον ὄρμος ἐστὶ καὶ ὕδωρ ἔχει ὑπὸ δένδρον φυλάσσου νότον.
- Ἀπὸ Γραίας Γόνυτος ἐπὶ τὸν Ἀΐρτον φαδ. ρκ. ἀκρωτήριον ἐστὶ τραχὺ οὐκ ἔχει ὑφορμον ἢ ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου ταυροὶ δύο ὡς νῆσοι ἀνάτεινον εἰς τὸ πέλαγος ταύτην κάμψας ὄφει τὴν πόλιν Παρατόνιον. Γίνονται ὁμοῦ οἱ πάντες ἀπὸ ἀλεξανδρείας εἰς Παρατόνιον φαδδ. ρφν.
- Ἀπὸ Παρατονίου εἰς Δελφίνας φαδ. ζ.
- Ἀπὸ Δελφίνας ἐπὶ τὸ Ζεφύρον φαδ. ζ. νῆσοι εἰσι δύο καὶ ἀκρωτήριον λιμὴν ἐστὶ παντὶ ἀνέμῳ ἢ ὕδωρ ἔχει.
- Ἀπὸ τοῦ Ζεφύρου καὶ τῶν Δελφίνων ἐπὶ Νάτην φαδ. λ. κόμη ἐστὶ ταύτην πλείεις φαδ. κ. ὄρμος ἐστὶν ὕδωρ ἔχει ἐν τῇ κόμῃ.
- Ἀπὸ τοῦ Ναυτίου εἰς νῆσους φαδ. ζ.
- Ἀπὸ τῶν νήσων εἰς Δινύδας φαδ. ο. ἄκρα ἐστὶν ἔχουσα ὑφορμον ἔχει δὲ ἐν δεξιῶν βράχῃ καθορῶν τὸ βράχον κατάγρου.
- Ἀπὸ Δινύδος ἐπὶ Ἀζὺ φαδ. ἦ.
- Ἀπὸ τῆς Ἀζὺ ἐπὶ Δαρείου. φαδ. ρκ. σκόπελοί εἰσι. ὑπὸ ταῦτά ἐσσι φορτηγοὶς ἀκρωβολία.
- Ἀπὸ Σκοπέλων ἐπὶ τὸ Χαυταῖον φαδ. ρμ. ὑφορμός ἐστὶ πλοίοις μικροῖς. ὕδωρ ἔχει πηγῶν ἀνακτὸν ἐν τοῖς ἄρσοις.
- Ἀπὸ τοῦ Χαυταίου ἐπὶ Ζυγρὰς φαδ. ρμ.
- Ἀπὸ Ζυγρῶν εἰς Ἐννησούφοραν φαδ. ε. ὑφορμός ἐστὶ θερινός. ὕδωρ ἔχει ἐν τῇ ἄμμῳ ἢ ἐπὶ θαλάσσης σκόπελον.
- Ἀπὸ Ἐννησούφορας εἰς Καβάθλιον φαδ. ρκ. χώρα ἐστὶν ὑψηλὴ λιμὴν ἐστὶ παντὶ ἀνέμῳ ὕδωρ ἔχει ἐν τῇ φώτῃ νάπη εἰς τὸ ἄρο νότον μέρος ἐν τῷ φεσυρίῳ ὄμβριον.
- Ἀπὸ Καβαθλίου εἰς Περάοντα φαδ. ρν. παραπλεύσας ὡς φαδίους λ ὄφει παρεμφαίνουσιν ἄκρα ὑψηλὴν καὶ μεγάλην κατ' αὐτὴν ὄφει εἰς σάλον καὶ λίμνην μεγάλην ἐκ δὲ τῶν εὐανύμων χειρωπιήτος ὄρμος ἐστὶν ἔχει δὲ ὕδωρ ἐπὶ τὴν σικὴν διὸ καὶ ὁ τόπος σικὴ καλλεῖται γίνονται ὁμοῦ ἀπὸ ἀλεξανδρείας ἕως περσεύοντος Συκῆς φαδδ. ῶς.

Λοιπὸν Μαμαρική.

- Ἀπὸ Συκῆς εἰς Πάνορμον φαδ. λ. νάπη ἐστὶ βαθεία ὕδωρ ἔχει ὑπὸ τὰς σικὰς πάνυ καλόν.
- Ἀπὸ Πάνορμου ἐπὶ τὴν Εὐρείην φαδ. ρῆ. φάραξ ἐστὶ ἔσω δὲ ἀγριαλὸς ἐπ' αὐτοῦ σικαί ὄρμος ἐστὶ καλὸς ὕδωρ ἔχει γλυκύ.
- Ἀπὸ Εὐρείας ἐπὶ τὸν Περσεύοντα. ὕδωρ ἔχει πολὺ ἐν ἑκατέροις τοῖς μέρεσιν.
- Ἀπὸ Περσεύοντος ἐπὶ τὴν Καρδάμνην φαδ. ρῆ. ὄρμος ἐστὶν ἄκρα ἀπαλήγουσα σκοπὰς ἔχουσα ὄρμιζου ἐπ' αὐτὴν τοῖς ἀνωθεν ἀνέμοις. ὕδωρ ἔχει

- ἐν τῆς ἠπείροις.
- Ἀπὸ τῆς Καρδαμώσεως εἰς Μενέλαον φαδ. ρ. λιμὴν ἐστὶν ὕδωρ ἔχει πλατὺ ἐν τῇ ἄμμῳ.
- Ἀπὸ Μενελάου εἰς Κατανείας φαδ. ο. ἀροσφερόμενος ὄφει θίνα λευκὴν ὕδωρ ἔχει πλατὺ ἐν τῇ ἄμμῳ.
- Ἀπὸ Κατανείων εἰς Πυρθμάνιον φαδ. ρῆ. ἀπὸ φαδίων οὐκ ἔστι παραπλῆει ἔχει γὰρ βράχῃ ὑψηλῇ ἢ ὕδωρ.
- Ἀπὸ Πυρθμανίου εἰς Ἀντίπυργον φαδ. σκ. ὄρμος ἐστὶ θερινός νῆσος δὲ ἐστὶ καὶ κατ' αὐτὴν πύργος ἱερὸν τοῦ ἄμμωνος ὕδωρ ἔχει ἐν τῷ ἀγριαλῷ τῷ ἐξ ἐναυτίας.
- Ἀπὸ τοῦ Μικροῦ Πετρεύοντος εἰς τὸν Βάτραχον φαδ. λ. ὑφορμός ἐστὶ θερινός ἄκρα ἐστὶ σκοπὰς ἔχουσα ἔχει ὕδωρ πολὺ ἐν τῇ νάπῃ.
- Ἀπὸ τοῦ Βατράχου εἰς Σταδαίαν φαδ. σν. πρὸς τῷ πελάγῃ κείται νῆσος καλουμένη Σιδωνία ἔχει ὑφορμον θερινὸν φορτηγοῖς. ἀπὸ φαδίων λ. ἔχει δὲ ὕδωρ πρὸς τῇ γῇ ἐν τῷ πύργῳ.
- Ἀπὸ Πλατίου εἰς τὸ Παλιούρον ὕδωρ ἔχει πλατὺ.
- Ἀπὸ τοῦ Παλιούρου εἰς τὴν Φαίαν φαδ. ς. ὕδωρ ἔχει συνακτὸν ἀπὸ φαδίων ἰε.
- Ἀπὸ τῆς φαίας εἰς τὸν Διόνυσον φαδ. ς. ἐντεῦθεν ἀριστερὰ κατάγρου.
- Ἀπὸ τοῦ Διονύσου εἰς Χερρόνησον φαδ. ς.
- Ἀπὸ Χερρόνησου ἐπὶ τὴν Ναζάρην φαδ. ρ. ἐντεῦθεν ἀναχθεὶς παράπλευε. πέτραι εἰσὶν ὑψηλὰ ὕδωρ ἔχουσαι ἢ ποταμὸν μέγα.
- Ἀπὸ τῆς Ναζαρίδος παραπλεύσας τὰ Πατάγια εἰς Ζαρινὴν φαδ. ρν.
- Ἀπὸ Ζαρινῆς ἐπὶ τὸ Ζεφύριον φαδ. ρν. ἄκρα ἐστὶ δικαίη ὑφορμός ἐστὶ θερινός.
- Ἀπὸ τοῦ Ζεφυρίου εἰς Χέρσην φαδ. ο. ἀναμίσσον τοῦ Ζεφυρίου ἢ τοῦ Χερσίου ἀπέχων φαδίους ἦ. ἐστὶν ὄρμος Ἀφροδισίας καλούμενος ἐστὶ δ' ἐπ' αὐτῷ ἱερὸν Ἀφροδίτης.
- Ἀπὸ τοῦ Χερσίου ἐπὶ τὸ Ἐρυθρὸν φαδ. ς. κόμη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ εἰς Ναύσταθμον φαδ. ο. σάλος ἐστὶν ἀνατεινῶν ὕδωρ ἔχει ἐν τῇ ἄμμῳ.
- Ἀπὸ Ναύσταθμου εἰς Ἀπολλωνίαν φαδ. ρκ. πάντες ὁμοῦ ἀπὸ Παρετονίου εἰς Ἀπολλωνιάδα φαδδ. γφν.

Λοιπὸν Κυρήνης.

- Ἀπὸ Ἀπολλωνιάδος εἰς Φοινικούντα φαδ. ρ. κόμην ἔχει ὀρμιζουσαν ὑπὸ ἀπὸ τοῖς ἀφ' ἑσπερίου ἀνέμοις. ὄρμος ἐστὶ θερινός ἢ ὕδωρ.
- Ἀπὸ Φοινικούντος εἰς Ναυσίδα φαδ. ρς. κόμην ἐστὶν ἔχει ὕδωρ ἐν τῷ ἀγριαλῷ.
- Ἀπὸ Ναυσίδος εἰς Πτολεμαίδα φαδ. σν. πόλις ἐστὶ μεγίστη. ἐπισαλὸς ἐστὶν ὁ τόπος ἢ νῆσον ἔχει Ἰλὸς καλεῖται ἀσφαλίζου.
- Ἀπὸ Πτολεμαίδος εἰς Τεύχειραν φαδ. σν. πόλις

λις ἐστὶ Πενταπόλεως ἀρχαῖα· αὕτη καλεῖται Ἀρσινόη.

Ἀπὸ Τευχέρων εἰς Βερνικίδα ςαδ. τν. Ὁ πλοῦς κάμπηται· πλεύσαντες ςαδίοις ς. ὄφει ἀκρωτήριον ὠροτῆϊνον πρὸς ἑσπέραν· παράκειται δὲ βράχη μετέωρα· φυλάσους παραπλεύων· ὄφει δὲ νησίον ταπεινὸν μελανόν. Βραχέα καλεῖται τὸ ἀκρωτήριον· εἰς τὰ εὐώνυμα ἔχει ὄρμον πλοιαρίοις μικροῖς· οἱ πάντες ὁμοῦ ἐξ Ἀπολλωνιάδος εἰς Βερνικίδα ςαδδ. ρρν.

Λοιπὸν Σύρτις Κυρνηαίων.

Ἀπὸ Βερνικίδος εἰς τὰ Ρῖνια ςαδ. ζ.

Ἀπὸ Ρῖνου ἐπὶ τὸν Πίθον ςαδ. ι.

Ἀπὸ τοῦ Πίθου ἐπὶ Θεοπμαίαν ςαδ. α. ὄρμος ἐστὶ θερινός. Ὑπαλός βαθύς.

Ἀπὸ Θεοπμαίου ἐπὶ τὰς Ἀἶλας ςαδ. ψ. αἰγιαλός ἐστιν.

Ἀπὸ τῶν Ἀλῶν ἐπὶ τὸ Βόρειον ςαδ. ν. ἀκρωτήριον ἐστὶν ἔχον ὕφορμον.

Ἀπὸ τοῦ Βορείου εἰς Χέρσην ςαδ. ρμ. ὄρμος ἐστὶ τοῖς ἐτησίοις· ὕδωρ ἔχει ἐπὶ τοῦ φρουρίου.

Σύρτις Κυρήνης.

Ἀπὸ τοῦ Χερσίου ἐπὶ τὴν Ἀμάτορος ςαδ. ρι.

Ἀπὸ τῆς Ἀμάτορος ἐπὶ τὸ Ἡράκλειον ςαδ. π.

Ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου εἰς τὸ Δρέπανον ςαδ. ζ. ἀκρωτήριον ἐστὶν ὑψηλὸν τοῦ Ἡρακλείου ἔχον θίνα ἄμμου λευκῆς· ὕδωρ ἔχει.

Ἀπὸ τοῦ Δρεπάνου ἐπὶ τὸ Σεραπῆιον ςαδ. ρ. παράδρομον ὄφει θίνα λευκὴν μεγίστην ἀφ' οὗ ἀνὸρῆσις ἔχει ὕδωρ γλυκύ.

Ἀπὸ τοῦ Σεραπῆιου εἰς Διαροάδα ςαδ. ν.

Ἀπὸ Διαροάδος ἐπὶ τὸν Ἀἶπιν ςαδ. α. ὕφορμός ἐστιν.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Σεραπῆιου ἐπὶ τὸν Καμὸν ςαδ. ρν. φρούριον ἐστὶν ἔρημον· ὕδωρ ἔχει· ἐστὶ δὲ ἀλίμενος.

Ἀπὸ τοῦ Καμοῦ ἐπὶ τὸν Εὐχόιον ςαδ. ο. ὁ αἰγιαλός ἐστὶ βαθύς· κουνός δὲ ἐστὶ ἐν τῇ χώρᾳ περιφερής· ὕδωρ ἔχει.

Ἀπὸ τοῦ Εὐχόιου ἐπὶ τῶν Ὑφάλων ςαδ. ο. νησίον ἐστὶν ὑπόσαλον· ἔχει δὲ καὶ αἰγιαλὸν βαθύν.

Ἀπὸ τῶν Ὑφάλων ἐπὶ τὸν Σκοπελίτην ςαδ. π. σκόπελός ἐστιν ἀπὸ τῆς γῆς ςαδ. ιε. ὑψηλός· ὁμοίος ἐλέφαντι.

Ἀπὸ τοῦ Σκοπέλου πρὸς Λίβαν ςαδ. β. νῆσός ἐστὶν ὑψηλὴ Ποντία καλεῖται.

Ἀπὸ Ποντίας πρὸς Μεσημυρίαν ςαδ. ζ. νῆσός ἐστὶ καλουμένη Μαῖα καὶ ὑπ' αὐτῆς ὕφορμος· ὕδωρ ἔχει ἀνακτόν.

Ἀπὸ τῆς Μαίας ἐπὶ τὸν Ἀφρόχονδα ςαδ. ν.

Ἀπὸ τοῦ Ἀφρόχονδα ἐπὶ τὸν Κροκόδειλον ςαδ. π. ὄρμος ἐστὶ θερινός καὶ ὕδωρ ἔχει ρεύματα ἔχοντα.

Ἀπὸ τοῦ Κροκοδείλου ἐπὶ τὸ Βόρειον ςαδ. πδ.

κώμη ἐστὶ φρούριον ἔρημον· ὄρμος καλὸς ἀπὸ λίθου ὕδωρ ἔχει.

Ἀπὸ τοῦ Βορείου ἐπὶ Ἀντιδρεπάνον ςαδ. κ. ἀκρωτήριον ἐστὶν ὕδωρ ἔχον.

Ἀπὸ τοῦ Ἀντιδρεπάνου ἐπὶ τὸ Μένδριον ςαδ. ν. ἀνυδρός ἐστὶν.

Ἀπὸ τοῦ Μενδρίου ἐπὶ τὸ Κοζύνθιον ςαδ. ρκ. ἄκρα ἐστὶ τραχέα· ὄρμος καλός· ἀνυδρός δέ.

Ἀπὸ τοῦ Κοζυνθίου ἐπὶ Ἀμμωνίου Πηγὰς ςαδ. ρι. αἰγιαλός ἐστὶ.

Ἀπὸ Ἀμμωνίου Πηγῶν εἰς Αὐτομάλακας ςαδ. ρπ.

Ἀπὸ Αὐτομαλάκων ἐπὶ φιλήμων Βωμούς ςαδ. ρκε. ὄρμος ἐστὶ θερινός καλός καὶ ὕδωρ ἔχει ἕως τούτου τοῦ ἀκρωτηρίου εἰς Κυρνηαίων ὄρη καὶ χώρα. Οἱ πάντες ὁμοῦ ἀπὸ Βερνικίδος ἕως φιλήμων Βωμούς ςαδ. β.

Λοιπὸν Σύρτις μεγάλη.

Ἀπὸ φιλήμων Βωμούς ἕως φιλίωπου ἄκρας ςαδ. υ. ἀκρωτήριον ἐστὶ τραχὺ· ἔχει ὕφορμον καὶ ὕδωρ.

Ἀπὸ φιλίωπου ἄκρας ἐπὶ τὸν Εἴπτηρον ςαδ. τν. λιμὴν ἐστὶ πλοίοις μικροῖς· ἔχει ὕδωρ· τοῦτο ἐστὶ φρούριον βαρβάρων.

Ἀπὸ Εἴπτηρου ἐπὶ Κόρακι ςαδ. ρν.

Ἀπὸ Κόρακος εἰς Εὐφραντὰς ςαδ. σ. λιμὴν ἐστὶ καὶ ὕδωρ ἔχει.

Ἀπὸ Εὐφραντῶν ἐπὶ τὸν Δυσωπὸν ςαδ. ρν.

Ἀπὸ Δυσωποῦ ἐπὶ Ἀσπίδα ςαδ. τν.

Ἀπὸ Ἀσπίδος εἰς Ταριχάϊαν ςαδ. τν.

Ἀπὸ Ταριχάϊων ἐπὶ Κεφαλὰς ςαδ. υ. ὠροσφερόμενος ὅκ τοῦ πελάγους ὄφει χώραν ταπεινὴν νησία ἔχουσαν· ὅταν δὲ αὐτοῖς ἐγγίσις· ὄφει τὴν πόλιν παραθαλάσσιον καὶ θίνα λευκὴν καὶ αἰγιαλὸν· ἡ δὲ πόλις ἐστὶ λευκὴ ὅλη· λιμένα δὲ οὐκ ἔχει. ἀσφαλῶς ὀρμίζου ἐπὶ τοῦ Ἐρμαίου αὕτη καλεῖται Λέπτης. Οἱ πάντες ὁμοῦ ἐπὶ φιλήωπων Βωμοῦ εἰς Λέπτην τὴν μεγάλην ςαδ. ρδ.

Ἀπὸ Λεπθίων ἐπὶ Ἐρμαῖον ςαδ. ε. ὄρμος ἐστὶ πλοίοις μικροῖς.

Ἀπὸ Ἐρμαίου εἰς τὰ Ἀφορα ςαδ. τ. ἄκρα ἐστὶν ἔχουσα ὄρμων ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἔχει ὕδωρ καλεῖται Νεόσπορα· ἐστὶ γὰρ ὁμοία νήσῳ.

Ἀπὸ τῶν Ἀφορῶν ἐπὶ τὸν Ἀμαραϊαν ςαδ. μ. πύργος ἐστὶν ὕφορμος ὕδωρ ἔχει ποτάμιον· ἐστὶ δὲ γέωργιον πλατὺ τοῦ ποταμοῦ Οἰνολάδων ὁ ποταμός καλεῖται.

Ἀπὸ τοῦ Ἀμαραῖα ἐπὶ Μεγέρθιν ςαδ. μ. πόλις ἐστὶ καὶ λιμένα ἔχει καὶ ὕδωρ.

Ἀπὸ Μεγερθέων εἰς Μακαραϊαν ςαδ. υ.

Ἀπὸ Μακαραίας εἰς Σαράθραν ςαδ. υ. πόλις ἐστὶν ἀλίμενος· σάλος ἔχει.

Λοιπὸν Σύρτις μικρά.

Ἀπὸ Ἀλάθρης ἐπὶ Λοκρούς ςαδ. τ. κώμη ἐστὶ καὶ ὑπεράνω τῆς κώμης πύργος ὑψηλός.

Ἀπὸ

- Α' πὸ Λοκρῶν ἐπὶ Ζεύχαριν γαδ. τ. φρούριον ἔχων πύργον· ὁ δὲ πύργος λιμὴν ἔστιν ἐπίσημος.
- Α' πὸ Ζεύχαριν εἰς Γέργην γαδ. πν. πύργος ἐστὶ καὶ φρούριον ἔχει καὶ λιμένα καὶ ὕδωρ.
- Α' πὸ Γεργέων εἰς Μήνιγγα γαδ. ρι. πόλις ἐστὶν ἐπὶ νήσῳ· ἡ δὲ νῆσος ἀπέχει τῆς γῆς γαδίου ἡ. ἔχει δὲ πόλεις ἱκανὰς· μητρόπολις δὲ ἐστὶν αὐτῆ οὖν ἐστὶν ἡ τῶν Λωτοφάγων νῆσος· ἐστὶ δὲ ἐν αὐτῇ βωμὸς Ἡρακλείων μέγιστος καλεῖται· ἐστὶ δὲ λιμὴν καὶ ὕδωρ ἔχει· οἱ πάντες ὁμοῦ ἀπὸ Λεπθέως εἰς Μήνιγγα. γαδ. ςτ.
- Α' πὸ Μήνιγγος εἰς τὴν Ἡ'πειρον γαδ. σ. πόλις ἐστὶ· ἔχει δὲ καλὸν λιμένα καὶ ὕδωρ.
- Α' πὸ δὲ τῆς Γεργέων εἰς Κιδιφθάν γαδ. ρπ. πόλις ἐστὶ καὶ λιμένα ἔχει.
- Α' πὸ Βακάτης εἰς Νεάπολιν γαδ. ρ. πόλις ἐστὶ καὶ λιμένα ἔχει.
- Α' πὸ Ἀχολῆς εἰς Ἀλιπόταν γαδ. ρκ. αὐταὶ αἱ πόλεις λιμένας ἔχουσι διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι αὐταῖς βράχῃ· εἰς ταύτας πλέουσι σύμμετρα πλοῖα· τῇ δὲ Ἀχόλα καὶ τῇ Ἀλιπότα καὶ τῇ Κιδιφθα ἐπίκειται Κέρκινα ἡ νῆσος εὐπέχουσα γαδ. ρκ.
- Α' πὸ δὲ τῆς Λωτοφάγου ἡπὲρ ἐστὶ Μῆνιξ ἐπὶ τὴν Κέρκινα νῆσον διὰ πόρου γαδ. ψ.
- Α' πὸ Οἰθῆς εἰς Κέρκινα κατὰ πόλιν βράχῃ ἐστὶ φερόμενα πρὸς τὴν πόλιν.
- Α' πὸ Κερκίης εἰς Θαψὸν γαδ. ψ. ἔχει δὲ νῆσον καλὴν πελαγίαν κειμένην κατὰ Θαψὸν πρὸς βορρῆαν ἀπέχουσα γαδ. π. ἔχει δὲ λιμένα καὶ ὕδωρ· αὐταὶ αἱ νῆσοι περιέχουσι τὸ Γ'κάριον πέλαγος.

Λοιπὸν Φοινίκη.

- Α' πὸ Θαψοῦς εἰς Λέπτην τὴν μικρὰν γαδ. ρθ. πόλις μικρὰ ἐστὶν καταφανὴς καὶ βραχέα· καὶ ἡ καταγάγη ἐστὶν ἐπὶ τῇ πόλει δύσκολος πᾶν.
- Α' πὸ Λεπθέων εἰς Θερμὰν γαδ. ξ. κόμμη ἐστὶ τὸν δ' αὐτὸν τρόπον καὶ ὠδὲ βράχῃ ἐστὶ δυσκατάγαγα.
- Α' πὸ Θερμῶν πλεύσας γαδ. μ. ὄφει ἀκρωτήριον ἐπ' αὐτῷ ἔχων διούσια ἐσκολοπισμένα· ὕφορμός ἐστιν.
- Α' πὸ τοῦ ἀκρωτηρίου ὄφει Ἀδραμύτην τὴν πόλιν ἀπὸ γαδίων μ. ἀλίμενος.
- Α' πὸ Ἀδραμύτου ἐπὶ τὴν Ἀσπίδα γαδ. φ. ἀκρωτήριον ἐστὶν ὑψηλὸν καὶ περιφανὲς οἶον ἀσπίς· ἐπ' αὐτὴν πλέει τὴν ἄρκτον παραφαίνων ἐξ εὐωνύμων· εἰσὶ γὰρ εἰς τὸ πέλαγος ἐκείνο βράχῃ πολλὰ καὶ τραχέα· εἴτα ἐκφανήσεται σοὶ ἡ Ἀσπίς καὶ ἐπ' αὐτὴν Νεάπολις.
- Α' πὸ τοῦ κόλπου Νεαπόλεως ἐπὶ τὴν Ἀσπίδα γαδ. σ. ὑψηλὸς ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἐπ' αὐτὸν ἡ πόλις ἔχει λιμένα πρὸς Ζέφυρον ἀπὸ γαδίων ι. ἀνώτερον τῆς πόλεως.
- Α' πὸ Ἀσπίδος ἐπὶ Θερμὰ γαδ. ξ. κόμμη ἐστὶ καὶ ἐπάνω τὰ Θερμὰ.
- Α' πὸ τῶν Θερμῶν εἰς Κάρπη γαδ. ρξ. πόλις ἐστὶ καὶ λιμένα ἔχει.

- Α' πὸ Κάρπη εἰς Μάξυλαν γαδ. κ. πόλις ἐστὶ καὶ λιμένα ἔχει.
- Α' πὸ Μαξύλων εἰς τὸν Γαλάβραντα γαδ. ν. ὄρμος ἐστὶν ἕως ἀμμαδίων ἀγωγῆς.
- Α' πὸ τοῦ Γαλάβραντος εἰς Χαλκηδόνα γαδ. ρκ. πόλις ἐστὶ μεγίστη καὶ λιμένα ἔχει· ἐν δὲ τῇ πόλει πύργος ἐστὶ δεξιὰν ὀρμίζου ὑπὸ τὸ χῶμα. Οἱ πάντες ὁμοῦ ἀπὸ Μήνιγγος τῆς τῶν Λωτοφάγων νήσου ἕως εἰς Χαλκηδόνα γαδ. φη.
- Α' πὸ δὲ Χαλκηδόνας εἰς Κάτρα Κορνηλίαν γαδ. τυ. λιμὴν ἐστὶ παραχηματικὸς· ἐν τούτῳ παραχηματίζει μεγάλα πλοῖα.
- Α' πὸ Κάτρων Κορνηλίας εἰς Οὔτικα γαδ. κδ. πόλις ἐστὶ λιμένα οὐκ ἔχει ἀλλὰ σάλος ἔχει ἀσφαλίζου.
- Α' πὸ Οὔτικων εἰς Κάρνην γαδ. κδ. σάλος ἐστὶ κοιτῶνας δὲ ἔχει πλοίοις μικροῖς ἀσφαλῶς κατάγην.
- Α' πὸ Κάρνην ἐπὶ Χωρίων ἐπ' ἀκρωτήριον καλούμενον Βαλανέας γαδ. σ.
- Α' πὸ ἀκρωτηρίου Βαλανέων ἐπ' ἀκρωτήριον Πάλτον γαδ. ς.
- Α' πὸ ἀκρωτηρίου Πάλτου κάμφαντες ἐπ' ἀκρωτήριον Βραχίαν γαδ. ι.
- Α' πὸ δὲ Βαλανέων ἀκρας ἐπενθείας εἰς Πάλτον γαδ. σ. Οἱ πάντες ἐκ Πτολεμαίδος παρὰ γῆν παραπλέοντες ἐσελθεῖν εἰς Πάλτον γαδδ. β.

Καὶ λοιπὸν Κοίλη Συρία.

- Α' πὸ Πάλτου ἐπὶ χωρίον Πελλήταν γαδ. λ.
- Α' πὸ Πελλήτων ἐπὶ λιμένα κειμένην ἐπ' ἀγιάλῳ ἔχοντι κατ' αὐτὸν φάραγα γαδ. κ.
- Α' πὸ Πελλήτων εἰς Τάλβας γαδ. λ.
- Α' πὸ Ταλβῶν εἰς ποταμὸν Πλωτὸν καλούμενον γαδ. μ.
- Α' πὸ Πλωτοῦ ποταμοῦ εἰς ἄκραν ἐξῆς κᾶται πόλις Λαοδίχεια γαδ. σ.
- Α' πὸ τοῦ ποταμοῦ εἰς Βαλανέας γαδ. ὄ.
- Α' πὸ Βαλανέων εἰς Λαοδίχειαν εὐθυδρομοῦντι λευκοῖσιν ἐπὶ τὰ πρὸς ἡδὲ τῆς ἄρκτου γαδ. σ.
- Α' πὸ Λαοδικείας εἰς Ἡρακλίαν γαδ. κ. κάμφαντι δὲ τὸ ἀκρωτήριον λιμὴν ἐστὶ καλούμενος Λευκός. γαδ. λ.
- Α' πὸ Λευκοῦ λιμένος ἐπὶ κόμμη καλουμένην Πασιερίαν γαδ. λ.
- Α' πὸ τῆς κόμμης ἐπ' ἄκραν Πόλιαν καλουμένην γαδ. ρκ.
- Α' πὸ Ἡρακλείας ἐπὶ Ποσειδίου τὸν ἐπίτομον γαδ. ρ.
- Α' πὸ δὲ τῆς ἄκρας τοῦ ἐπὶ Ποσειδίου εἰς πόλιν Σιδῶνα γαδ. τ. ὑπὲρ ἧς ἐστὶ ὄρος ὑψηλὸν καλούμενον Θρόνος.
- Α' πὸ Σιδωνίας πόλεως εἰς τόπον ὀρίζοντα τὸ Κάσιον καλούμενον δὲ Χαλαδρόπολιν γαδ. ξ.
- Α' πὸ Χαλαδρου ἐπὶ νῆσον καλουμένην Μακράν γαδ. ι.

Α' πὸ

Ἀπὸ Μακρὰν νῆσον ἐπὶ τῷ Νυμφαῖον *σαδ. ν.* Ὁ δὲ ὄλος περίωλος τραχύς ἐστιν ἀπὸ τοῦ Κασίου. τοῦτον τὸν τρόπον παράωλεε ἀπὸ τῆς γῆς *σαδ. κ.*
 Ἀπὸ τοῦ Νυμφαίου ἐπὶ πόλιν Ἀντιόχεια ἔχουσιν ἐμπόριον καὶ περὶ αὐτὴν ποταμὸν ὠρετὴν χαλούμενον *σαδ. υ̅.* ἐπὶ δὲ ὁ ποταμὸς ἀπὸ Γαδίων *ε̅.*
 Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ εἰς Σελεύκεια *σαδ. μ.*
 Ἀπὸ δὲ τοῦ Ποσειδίου τὸν ἐπίτομον εἰς Σελεύκεια περὶ ζεφύρω *σαδ. ρί.*
 Ἀπὸ Σελεύκειας ἐπὶ τὰ Γεώργια *σαδ. ρμβ.*
 Ἀπὸ τῶν Γεωργίων ἐπὶ τῶν Ῥωσαίων κόλπον *σαδ. τ.*
 Ἀπὸ δὲ τοῦ Ποσειδίου ἀκρωτηρίου τὸν κόλπον οὐριώτατον *σαδ. σ.*
 Ἀπὸ Ῥώσου Τερδνίας εἰς πόλιν Μιριάνδριον *σαδ. τ.*
 Ἀπὸ τοῦ Μυριάνδρου εἰς Ἀλεξάνδρεια κρηπίου (leg. κρητ' Ἰσίου) *σαδ. ρκ.*
 Ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς τὰς Κιλικίας πόλιν *σαδ. σ.* Ὁ μὲν οἱ πάντες ἀπὸ Πάλτου ἕως τῶν Κιλικίων πυλῶν *σαδ. βφ.*
 Λοιπὸν Κιλικία.
 Ἀπὸ τῶν Κιλικίων πυλῶν εἰς τὸ Ἱερόν *σαδ. ρκ.* τοῦτό ἐστιν ὑπερβίονα εἰς τὸν τόπον εἰς πόλιν
 Ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ εἰς πόλιν Ἀμινσὸν *σαδ. ψ.*
 Ἀπὸ Ἀμινσοῦ εἰς τὰς Ἀμμωνιακὰς πόλιν εντ' (leg. εἰτός) κοιλοτάτου τοῦ κόλπου *σαδ. φ.*
 Ἀπὸ τῶν Πυλῶν εἰς κόμην ἄλλην *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ τοῦ Μυριάνδρου οὐριδρομοῦντος *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ τῶν ἄλλων εἰς πόλιν Αἰγαίας *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ δὲ τοῦ Μυριάνδρου εἰς Αἰγαίας εὐθρομοῦντι ἐπὶ τοῦ πολλοῦ νότου *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ Αἰγαίων ὁ παράκλιος Κρημύωδες ἐπὶ κόμην Σερετίλιν *σαδ. ρν.*
 Ἀπὸ δὲ Ῥωσοῦ εὐθρομοῦντι ἐπὶ τὴν Σερετίλιν ἐπὶ τοῦ πολλοῦ νότου. *σαδ. σν.* κατὰ δὲ τὴν Σερετίλιν κόμην ἐπάνω Πύραμος χαλεῖται καὶ ὑπεράνω αὐτοῦ ὄρος χαλούμενον Πάριον ἀπὸ *σαδ. ξ.*
 Ἀπὸ τῆς Σερετίλλεως εἰς κόμην ἐπ' ἄκραν Γαρουαρία *σαδ. α.*
 Ἀπὸ τῆς Γαρουαρίας ἄκρα ἐπὶ τὰς Διδύμοις νήσοις *σαδ. λ.*
 Ἀπὸ τῶν Διδύμων νήσων εἰς πόλιν χαλούμενην Μάλλον *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ Μάλλου εἰς Ἀντιόχεια ἐπὶ Πύραμον ποταμόν *σαδ. ρν.*
 Ἀπὸ τῆς Ἀντιόχειας ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν ἢν νῆν Κεφαλον χαλοῦσι *σαδ. ο̅.* παρὰ τὸ ἀκρωτήριον ποταμός ἐστι πλατὸς Πύραμος χαλεῖται.
 Ἀπὸ τοῦ Σιοπέλου δὲ μὴ κατακολλίζονται ἀλλ' ἐπ' εὐθείας πλέοντι εἰς Ἀντιόχεια ἔπειτα πρὸς

ἀνατολὴν τῆς Ἡπείρου νότῳ τὰ εὐώνυμα μακρὸν διαφαλλ^ο (sic) *σαδ. τν.*
 Ἀπὸ τοῦ Πυράμου ποταμοῦ εὐθρομοῦντι εἰς Σώλους ἐπὶ τὰ πρὸς ἑσπέραν μέρη τῆς ἄρκτου νότῳ μικρῷ παρέλκας *σαδ. φ.*
 Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Πυράμου ἐπὶ τὸν ποταμόν Ἀρείον *σαδ. ρκ.*
 Ἀπὸ Ἀρείου ποταμοῦ ἐπὶ γόματος λίμνης ὁ χαλεῖται Ῥηγμοί *σαδ. ο̅.*
 Ἀπὸ Ῥηγμῶν εἰς Γαρσὸν *σαδ. ο̅.* ῥέει δὲ μέσης τῆς πόλεως ποταμὸς Κύνδος.
 Ἀπὸ Γαρσοῦ ἐπὶ χωρίον Ζεφύριον *σαδ. ρκ.*
 Ἀπὸ δὲ Σόλων ἐπὶ κόμην Καλανθία *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Καλανθίας κόμης εἰς ἐλαοῦντα (leg. ἐλαῶνα) *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ Σεφασούσης εἰς κόμην χαλούμενην Κώρυκον *σαδ. κ.*
 Ἀπὸ δὲ Σόλων εἰς Κώρυκον *σαδ. σπ.* ὑπερ ὧν ἀπέχον ἐστὶν ἀκρωτήριον Κωρύκιον χαλούμενον *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ τοῦ Κωρυκίου ἐπὶ λιμένα χαλούμενον Καλὸν Κορακίον *σαδ. ρκε.*
 Ἀπὸ τοῦ Κορακίου ἐπὶ τὴν Ποικίλιν πέτραν ἣτις ἔχει κλίμακα δι' ἧς ἐστὶν ὁδὸς εἰς Σελεύκεια τὴν ἐπὶ Λύκου *σαδ. ο̅.*
 Ἀπὸ τῆς κλίμακος ἐπὶ τὸν ποταμὸν Καλύδιον *σαδ. μ.*
 Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ ἄκρα ἀμμάδη γενὴν Σαρπηδονία χαλούμενην *σαδ. π.*
 Ἀπ' αὐτῆς ἀνατεινὸν τὰ βραχέα ὡς ἀπὸ τῆς Σαρπηδονίας *σαδ. κ.*
 Ἀπὸ τῆς ἄκρας ἔγγιστα πρὸς τὴν Κύπρον εἰς πόλιν Κερκασίου νεωτάτου *σαδ. υ̅.*
 Ἀπὸ Σαρπηδονίας ἄκρα εἰς Σελεύκεια *σαδ. ρκ.* Ὁμοίως καὶ εἰς Σώλους *σαδ. ρκ.*
 Ἀπὸ δὲ τῶν Ὀρμῶν ἐπ' ἄκρα καὶ κόμην χαλούμενην Μύλας *σαδ. μ.*
 Ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ λιμένα Νισούλιον καὶ ἄκρα ἐπινησίαν *σαδ. ξ.*
 Ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ χωρίον φιλαία *σαδ. κ.* Οἱ πάντες ἀπὸ Μυλαίων τὸν ἐπίτομον *σαδ. φ.*
 Ἀπὸ τῆς φιλαίας ἐπὶ νῆσον Πιτυοῦσαν *σαδ. ρλ.* Ἀπέχει ἢ Πιτυοῦσα ἀπὸ Χερρόνησου τῆ πρὸς τὴν Μύλην *σαδ. κ.*
 Ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Πιτυοῦσης πρὸς τὴν Ἀφροδισιάδην *σαδ. με̅.*
 Ἀπὸ Ἀφροδισιάδος ὅτι τῶν εὐώνυμων ὑμῶν ἔχον τὴν Πιτυοῦσαν ἐπὶ πύργον κείμενον πρὸς ἄκρα ἢ πρὸς ἰσομαχίαν Ζεφύριον *σαδ. μ.*
 Ἀπὸ τοῦ Ζεφυρίου ἐπ' ἄκρα καὶ πόλιν Ἀφροδισιάδα *σαδ. μ.*
 Ἀπὸ δὲ τῆς Σαρπηδονίας ἄκρα εἰς Ἀφροδισιάδα ὁ πλοῦς ἐπὶ τὴν κα. . . . δέθιν *σαδ. ρκ.* Ἡ δὲ Ἀφροδισιάς καλεῖται ἔγγιστα τῆς Κύπρου πρὸς τὴν Αὐλιῶνα ἄκρην κατὰ Πρύμναν ἔχουσα πρὸς τὰ μέρη τῆς ἄρκτου *σαδ. φ.*

- Ἀπὸ Ἀφροδισιάδος ἐπὶ χωρίον καλούμενον Κίφισον *σαδ. λε.*
 Ἀπὸ Μέλαιος ποταμοῦ ἐπὶ ἄκραν Κραύνοις *σαδ. μ.*
 Ἀπὸ τῶν Κραύνων ἐπὶ τὰ Πισούργια εὐώνυμα ἔχοντα τὴν Κράμβουσαν *σαδ. με.*
 Ἀπὸ τῆς Ἀφροδισιάδος ἐπὶ τὰ Πισούργια *σαδ. ρκ.*
 Ἀπὸ τῶν Πισουργίων εἰς κόλπον Βερνίκην *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Κελενδέρεως εἰς Μανδάνην *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ Μανδάνης ἐπ' ἀκρωτήριον Ποσειδίου καλούμενον *σαδ. ζ.*
 Ἀπὸ Μανδάνης ἐπὶ τὰ Διονυσιοφάνους *σαδ. λ.*
 Ἀπὸ Διονυσιοφάνους εἰς Ρ'υγμανοῦς *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Ρ'υγμανῶν εἰς Ἀνεμουρίου *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Ἀνεμουρίου ἐπὶ τὰ τῆς Κύφου ἐγγίσα ἐπὶ Κρόμμω ἄκρα *σαδ. τ.*
 Ἀπὸ δὲ Ἀνεμουρίου εἰς Πλατανοῦντα *σαδ. τν.*
 Ἀπὸ Πλατανοῦντος ἐπὶ χωρίον Χαραδρον *σαδ. τν.*
 Ὡς δὲ Χαραδρον κείται ὄρος μέγα Ἀνδροκος καλούμενος ἀπὸ *σαδ. λ.*
 Ἀπὸ τοῦ Χαραδρου ἐπὶ χωρίον Κράζον καλούμενον *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ τοῦ Κράζου ἐπὶ χωρίον ἐπὶ θαλάσσης Ζεφελίους *σαδ. κε.*
 Ἀπὸ τοῦ Ζεφελίου ἐπὶ ἄκραν Νησιαζούσης *σαδ. π.*
 Ἀπὸ Νησιαζούσης ἄκρας εἰς Σελινοῦντα *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ Σελινοῦντος ἐπὶ τὰ Ἀκάμαντα τῆς Κύφου *σαδ. ρσ.*
 Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀκάμαντος εἰς Ναύλους *σαδ. ρκ.*
 Ἀπὸ τῶν Ναύλων ἐπὶ χωρίον λεγόμενον ἐπὶ θαλάσσης Λαέρηου *σαδ. τκ.*
 Ἀπὸ Λαέρηου εἰς Κορακίσιον *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ Κορακισίου εἰς Αἰνισιν ἐπὶ χωρίον Ἀνάξιον *σαδ. π.*
 Ἀπὸ Ἀναξίων εἰς χωρίον καλούμενον Αὐγὰς *σαδ. ο.*
 Ἀπὸ Αὐγῶν ἐπ' ἀκρωτήριον Λευκόθειον *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Λευκοθείου εἰς Κύβερναν *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Κυβέρνης ἐπὶ Ἀρτέμιδος ναοῦ *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Ἀρτέμιδος ναοῦ ἐπὶ ποταμὸν πλωτὸν Μέλαιον *σαδ. θ.* Γίνονται οὖν οἱ πάντες ὁμοῦ ἀπὸ Κιλικίων πυλῶν ἕως τοῦ Μέλαιος ποταμοῦ *σαδ. δν.*

Λοιπὸν Παμφυλία.

- Ἀπὸ τοῦ Μέλαιος ποταμοῦ εἰς Σίδην *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Σίδης εἰς Ἀτάλειαν *σαδ. τν.*
 Ἀπὸ Ἀταλείας εἰς τὸ Ἐμπόριον *σαδ. τ.*
 Ἀπὸ δὲ Κορακίου εἰς Σίδην *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Σίδης εἰς τὸν Ἀκάμαντα *σαδ. ρσ.*
 Ἀπὸ Σίδης εἰς Σελεύκειαν *σαδ. π.*
 Ἀπὸ Σελεύκειας εἰς ποταμὸν πλωτὸν καλούμενον Εὐρυμέδοντα *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ Κυνοσθρίου ἐπὶ ποταμὸν καλούμενον Κέφρον *σαδ. ξ.* ἀναπλεύσαντι τὸν ποταμὸν πόλις ἐστὶ πέργη τοῦ Κέφρου ἐπὶ Ρ'ουσκόποδα.
 Ἀπὸ Ρ'ουσκόποδος ἐπὶ Μάσουραν καὶ τοὺς Καταράκτας *σαδ. ν.*

- Ἀπὸ Μασούρας εἰς Μυγδάλην *σαδ. ο.*
 Ἀπὸ Μυγδάλων εἰς Ἀτάλειαν *σαδ. ι.*
 Ἀπὸ Ἀταλείας ἐπὶ χωρίον Τενέδον *σαδ. κ.*
 Ἀπὸ Τενέδου εἰς Λύριαντα χωρίον *σαδ. ξ.* Ὡς δὲ τῆς πόλεως ὄρος μέγα ὑπερκεῖται Φάσιλις ὅκ δὲ φατίλιδος εἰς Κώρυκον. *σαδ.*
 Ἀπὸ Κωρίκου ἐπὶ τὸν Φοινικοῦντα *σαδ. λ.* Ὡς δὲ μέγα ὄρος ὑψηλὸν κείται Ο'λυμπος καλούμενον ὅκ δὲ φατίλιδος ἐπευθείας εἰς Κράμβουσαν *σαδ. ρ.*
 Ἀπὸ Κραμβούσης ἐπὶ χώρας Ποσιδαρισσοῦντος *σαδ. λ.*
 Ἀπὸ Ποσιδαρισσοῦντος ἐπὶ Μωρὸν ὕδωρ καλούμενον *σαδ. λ.*
 Ἀπὸ Μωροῦ ὕδατος ἐπὶ ἄκραν Ἰέρην ἢ νῆσον Χελιδνίαν *σαδ. ν.* Ὁμοῦ οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ Μελανοποταμοῦ ἕως Χελιδνίᾳ τῶ παρα γῆν πλέοντι *σαδ. φ.*

† Λοιπὸν Λυκία.

- Τὸν δὲ ἐπίτομον διὰ πόρου εἰς τὰς Χελιδνίας *σαδ.*
 χ. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῶν Χελιδνίων Μάραι καὶ τὸ τῆς Κυφρίας ἄκρας ἐπὶ τὸν Ἀκάμαντα ἐπ' ἀνατολὰς τοῦ κριοῦ οὐριάτα Ζεφύρω *σαδ. ρσ.*
 Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀνεμουρίου ἐπὶ τὰς Χελιδνίας νήσους *σαδ. ρσ.*
 Ἀπὸ δὲ τῆς Ἰέρᾶς ἄκρας ὅκ Μελανίωπη *σαδ. λ.*
 Ἀπὸ δὲ Μελανίωπης εἰς Γάγας *σαδ. ξ.*
 Ἀπὸ δὲ Μελανίωπης ἕως Ταμῶν ἀλμυρὸν *σαδ. ξ.*
 Ὡς δὲ *σαδ. ξ.* κείται πόλις Ἀλμυρὰ καλούμενη.
 Ἀπὸ Μελανίωπης εἰς πύργον τὸ Γ'σιον καλούμενον *σαδ. ξ.*
 Ἀπὸ τοῦ Γ'σίου πύργου εἰς Ἀδριακὴν *σαδ. ξ.*
 Ἀπὸ Ἀδριακῆς εἰς Σόμνηαν *σαδ. δ.*
 Ἀπὸ Σόμνηαν εἰς Ἀπέρλας *σαδ. ξ.*
 Ἀπὸ ἀκρατηρίου εἰς Ἀντίφελλον *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Ἀντιφέλλου εἰς νῆσον Μεγέσην *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Μεγέσης εἰς νῆσον Ρ'όπην *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Ρ'όπης ἐπὶ τὰς Ξεναγόρου νήσους *σαδ. τ.*
 Ἀπὸ τῶν Ξεναγόρων νήσων εἰς Πάταραν *σαδ. ξ.*
 Ἀπὸ Πατάρων ἐπὶ ποταμὸν πλωτὸν ὑπερκεῖται πόλις Ξάνθος *σαδ. ξ.*
 Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ξάντου εἰς Πύδνας ἐπευθείας *σαδ. ξ.*
 Ἀπὸ Πύδνων ἕως τῆς Ἰέρᾶς ἄκρας *σαδ. π.*
 Ἀπὸ Ἰέρᾶς ἄκρας εἰς Καλαβαντίαν *σαδ. λ.*
 Ἀπὸ Καλαβαντίων εἰς Περδικίας *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Περδικίων εἰς Κισίδας *σαδ. ν.*
 Ἀπὸ Κισίδων ἐπὶ νῆσον Λάγρουσαν *σαδ. π.*
 Ἀπὸ Λαγρούσων εἰς Τελεμενισὸν *σαδ. ε.*
 Ἀπὸ Τελεμενισοῦ ἐπὶ Πηδάλιον κατὰ τὴν Ρ'ύππιν *σαδ. σ.* γίνονται ὁμοῦ οἱ πάντες ἕως Τελεμενισοῦ *σαδ. ρφ.*

Λοιπὸν Καρία.

- Ἐκ Τελμενου εἰς Δαίδαλα ςαδ. ν.
 Ἐκ Δαιδάλαν εἰς Καλλιμάχην ςαδ. ν.
 Ἐκ Καλλιμάχης εἰς Κρούαν ςαδ. ξ.
 Ἐκ Κρούαν εἰς τὸν Κοχλίαν ςαδ. ν.
 Ἐκ Κλυδῶν ἐπὶ τὸ Πηδάλιον ἀκρωτήριον ςαδ. λ.
 Ἀπὸ τοῦ Πηδάλιου ἐπὶ τὸν Ἀγκῶνα τὸν ἐπὶ τοῦ Γλαυκοῦ ςαδ. π.
 Ἀπὸ τοῦ Ἀγκῶνος ἐπὶ τῶν Κουρίων Πάνορμον ςαδ. ρκ.
 Ἀπὸ τοῦ Πανόρμου ἐπὶ τὴν Κυμαρίαν καλουμένην ςαδ. ν.
 Ἀπὸ Κυμαρίας εἰς Πασάδαν ςαδ. ξ.
 Ἀπὸ Πασάδαν εἰς Καῦνον ςαδ. λ.
 Ἀπὸ Καῦνων εἰς τὴν Ρόπουσαν ςαδ. ιε.
 Ἀπὸ τῆς Ρόπουσης εἰς τὸ ἀπέναντι εἰς Λευκόπαρον ςαδ. μ.
 Ἀπὸ δὲ τῆς Ρόπουσης εἰς Σάμον ςαδ. ρ.
 Ἀπὸ τῆς Σάμου ἐπὶ Ποσειδίων ςαδ. ξ.
 Ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου ἐπὶ τὸν φάλαρον ςαδ. ν.
 Ἀπὸ τοῦ φαλάρου εἰς νῆσον Ἐλαούσαν καλουμένην ςαδ. ν.
 Ἀπὸ τῆς Ἐλαούσης εἰς Ρόδον ςαδ. ρν. ἥτις ποιῆ ἐπὶ Μαελὸν μὲν ςαδ. χ. καὶ ἐπὶ τὸ ἱερόν τοῦ Βυζαντίου ςαδ. χ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Ἀλεξάνδρειαν ςαδ. ρφ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Κάλωνα ςαδ. γχ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Κερασίαν ςαδ. γχ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Βηρυτὸν ςαδ. γχ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Σιδῶνα ςαδ. γχ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Βύβλον ςαδ. γχ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Τρίπολιν ςαδ. γχ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Σελεύκειαν ςαδ. γχ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Κιλικίαν ςαδ. αφ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Κάρυκον ςαδ. ρ.
 Ἐκ Ρόδου δὲ ἐπὶ τὴν Κύπρον ἐπὶ τὴν ἑσπερίαν τὴν ἐπ' ἀνατολᾶς τοῦ κριοῦ οὐριωτάτου ζυφύρω ςαδ. βω.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Πάταρα ςαδ. ψ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Καῦνον ςαδ. υ.
 Ἐκ Ρόδου ἐπὶ νῆσον Ρόπουσαν ςαδ. τν.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Φύσκον ςαδ. υν.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Ἀγγιν ςαδ. τν.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Κνίδον ςαδ. ψν.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Μήσουρον ςαδ. ωκ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Τίλον ςαδ. φν.
 Ἀπὸ Λεπατολέων ἐπὶ τὸ Ποσειδίων τὸ Κάρπασον ςαδ. υκ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς τὴν Κῶ ςαδ. ων.
 Ἐκ Ρόδου εἰς τὴν Χίον ςαδ. γ.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Μύνδον ςαδ. α.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Σάμον ςαδ. αω.
 Ἐκ Ρόδου εἰς Τένεδον ςαδ. γψ. πλεύσεις δὲ ἔχον ὅτι τῶν εὐανύμων νήσοις· Νήσουρον καὶ τὴν

- Ἀγυπαλαίαν· ὅτι δὲ τῶν δεξιῶν τὴν Κῶ καὶ τὴν Λέρον καὶ τὴν Ἀμουργὸν καὶ Ἴον καὶ Σίκινον καὶ τὴν Δάφνην καὶ τὴν Δήραν καὶ τὴν Σέριφον καὶ τὴν Κύδνον· τὸ λοιπὸν ἐπὶ τῆς Δονούσης λάβει εὐανύμων ὅθεν ὁράται τὸ Σκύλαγον·
 Ἀπὸ Κνίδου εἰς τὴν Κῶ ςαδ. ρπ.
 Ἀπὸ Κῶ εἰς Ἀλικαρνασσὸν ςαδ. ρπ.
 Ἀπὸ Ἀλικαρνασοῦ εἰς Μύνδον ςαδ. σκ.
 Ἀπὸ Μύνδου εἰς Λέρον ςαδ. τν.
 Ἀπὸ Μύνδου εἰς τὴν Κῶ ςαδ. ρμ.
 Ἀπὸ δὲ Κῶ εἰς Λέρον ςαδ. τν.
 Ἀπὸ Κῶ εἰς Δῆλον ςαδ. ατ.
 Ἀπὸ Κῶ εἰς Σάμον διὰ πόρου ςαδ. α. Ἐπὶ δὲ ἀπὸ Κῶ εἰς τὴν Δῆλον πλείων τοῦ κύρου οὐριωτάτου ἀπηλιώτη ςαδ. ατ. πλεύσεις δὲ εἰς Κάλυδναν· καταπλεύσεις δὲ ὅτι δεξιῶν ἔχον τὰ Ὑψίεσμα καὶ τὰς Καλύδνας καὶ τὴν Κέλεριν καὶ τὴν Λέρον καὶ τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἀραῖαν καὶ τὴν Ἀμουργὸν καὶ πλεύσεις ἐπὶ τῆς Δονούσης ςαδ. ν. εὐανύμως δεξιῶν δὲ λαβῶν τοὺς Μελαθίους· καὶ τὴν Μήκον ὅτι τῶν εὐανύμων καὶ Τείμων καταχθῆς εἰς Δῆλον.
 Ἀπὸ Μύνδου ἥτις ἐπὶ διὰ τῆς Ἀγχιῆς ςαδ. αφ. πλεύσεις δὲ διὰ τῶν Κορσικῶν καὶ τῆς Τελέρου καὶ τῆς Καλύδνου καὶ τῆς Οἰβίδας λαβῶν πλέει ἐπὶ τὰς Ἀμουργίας· τὴν τε Νόσουσαν καὶ τὴν Νάξον καὶ τὴν Κύδνον ἔχει δεξιῶν· ἕως δὲ θέλης διὰ νήσων πλεῖν οὕτως πλείεις.

Νῆσοι.

- Ἀπὸ Κῶ εἰς Λέρον ςαδ. ὄν.
 Ἐκ Λέρου εἰς Λεβίθον ςαδ. σν.
 Ἐκ Λεβίθου εἰς Κίναρον ςαδ. φ.
 Ἐκ Κινάρων ἐπὶ τὰ ἔγγιστα τῆς Ἀμουργίας ἐπὶ τὰ πέρατα ςαδ. πῆ. καὶ ὁ παράπλους ἐπὶ τὰς Κορσίας ςαδ. πῆ.
 Ἀπὸ Κορσίων εἰς Μηνόας ςαδ. πῆ.
 Ἐκ τῆς Κορσίας εὐανύμων ἔχον τὴν Κορσίαν εἰς τὸν Ναξίαν Πάνορμον ςαδ. ξε.
 Ἀπὸ τοῦ Πανόρμου εἰς Δῆλον ςαδ. υκ.
 Ἀπὸ Κῶ εἰς Λέρον ςαδ. τκ.
 Ἀπὸ Λέρου ἐπὶ τὸ Παρθένιον ςαδ. ξ.
 Ἀπὸ Λέρου ἐπὶ τὸ τῆς Πάτμου Ἀμαζώνιον ςαδ. σ.
 Ἀπὸ τοῦ Ἀμαζωνίου ἐπὶ τὴν Κορσίαν ςαδ. υ.
 Ἀπὸ τῆς ἄλης Ἀμαζωνίου εἰς Δῆλον ςαδ. ψν.
 Ἀπὸ Δήλου εἰς Χίον ςαδ. ρν.
 Ἀπὸ Ἀγίου εἰς λιμένα Τύρου ςαδ. π.
 Ἀπὸ Τύρου ἐπ' ἀκρωτήριον ςαδ. ν.
 Ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου ἔγγιστα ἄκρας ςαδ. υν.
 Ἀπὸ τῆς Κρεγέας εἰς Κάρυσον ςαδ. ρκ.

† Νῆσοι ἄλλαι.

- Ἐκ Κρεγέας εἰς Πεταλέας ςαδ. ρ. ἐπανήμι πάλιν ἐπὶ τὰ ἐκδηλα διαστήματα πρὸς νήσοις τὰςδε.

Ἐκ Δήλου εἰς Θήραν *σαδ. τν.*

Ἐκ Δήλου ἐπὶ τὴν Ἀμουργίαν εἰς τὴν Μίνωαν
σαδ. χν.

Ἐκ Δήλου εἰς Ἀναφάνην *σαδ. ρ.*

Ἐκ Δήλου εἰς Ἰόν *σαδ. χν.*

Ἐκ Δήλου εἰς τὰς Κοροσίας *σαδ. χν.*

Ἐκ Δήλου εἰς Κιμαλλόν *σαδ. ὦ.*

Ἐκ Δήλου εἰς Σίφνον *σαδ. χμ.*

Ἐκ Δήλου εἰς Κύδνον *σαδ. τν.*

Ἐκ Δήλου εἰς Στέγον *σαδ. τν.*

Ἐκ Δήλου εἰς Νάξον *σαδ. τν.*

Ἐκ Δήλου ἐπὶ τὴν Δόουσαν *σαδ. τκ.*

Ἐκ Δήλου εἰς Πάτμον *σαδ. ὦν.*

Ἐκ Δήλου ἐπὶ τὸν Μελανθισκοπλόν *σαδ. ρπ.*

Ἐκ Δήλου εἰς Καίας *σαδ. τ.*

Ἐκ Δήλου εἰς Ἀνδρον *σαδ. ὦ.*

Ἐκ Δήλου εἰς Πάρον *σαδ. ὦ.*

Ἰπάνειμι πάλιν εἰς Μύνδον ἀφ' ἧς
κατέλιπον.

Ἐκ Δήλου εἰς Πάνορμον *σαδ. π.*

Ἐκ Δήλου εἰς Βαρβυλίαν *σαδ. σν.*

Ἀπὸ Πανόρμου εἰς Ποσειδίου ἢ Ἀγκυρον *σαδ. σν.*

Ἀπὸ Βαρβυλίων εἰς Γασόν *σαδ. σκ.*

Ἀπὸ Γασοῦ ἐπὶ ἀκρωτήριον Ποσειδίου *σαδ. ρκ.*

Ἀπὸ Γασοῦ ἐπὶ τὴν Ἀκρίτην *σαδ. σμ.* οἰκείται
κατέναντι Πάσασαλα πηγή εἰς Θενετὸν ἀποβή-
ται εἰς Μύλαοσαν *σαδ. κ.*

Ἀπὸ δὲ τοῦ Ποσειδίου εἰς Πάνορμον *σαδ. μ.*

Ἀπὸ Πανόρμου εἰς Μίλητον *σαδ. π.*

Ἐπάνειμι πάλιν διὰ πόρον
εἰς Μύνδον.

Ἀπὸ Πανόρμου εἰς Μίλητον *σαδ. τ.*

Ἀπὸ δὲ τῆς φαρμακοῦσης εἰς Μίλητον *σαδ. ρκ.*

Ἀπὸ Μιλήτου εἰς Σάμον *σαδ. τ.* Οἱ πάντες ἀπὸ
Τελεμενοῦ εἰς Μιλήτου *σαδ. βφ.*

Ἀπὸ τοῦ Ἀκάμαντος εἰς Κύπερον εὐώνυμα ἔχον-
τι εἰς Πάφον *σαδ. τ.* πόλις ἐστὶ κειμένη πρὸς
Μεσημβρία ἔχει δὲ λιμένα τριπλοῦν παντὶ ἀνέ-
μῳ καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης.

Ἀπὸ Πάφου εἰς Νουμήνιον νῆσός ἐστιν ἔχουσα πῆ-
γην ὃ δὲ πλοῦς βραχὺς ὅταν δὲ ἐγγίσις τῷ
νησίῳ τὴν γῆν θλίβει δεξιά *σαδ. ρκῆ.*

Ἀπὸ Νουμνίου εἰς Παλαίπαφον *σαδ. ρκῆ.*

Ἀπὸ Παλαίπαφου εἰς Τρίτους ἀκρωτήριον ἐστὶ
σαδ. ν.

Ἀπὸ τοῦ Κυριακοῦ εἰς Μάθουτα *σαδ. ρν.* πό-
λις ἐστὶν ἀλίμενος ἀσφαλίζου τὸν τόπον.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Κυριακοῦ ἐπὶ Καργαίας *σαδ. μ.*
ἀκρωτήριον ἐστὶν ἔχον λιμένα ὑφορμον καὶ ὕδωρ.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Πηδαλίου ἐπὶ νήσοις *σαδ. π.* πό-
λις ἐστὶν ἔρημος λεγόμενη Ἀμμόχρατος ἔχει δὲ
λιμένα παντὶ ἀνέμῳ ἔχει δὲ ὅτι τῆ καταγωγῆ
χοιράδας διαφυλάττου.

Ἀπὸ τῶν νήσων εἰς Σαλαμίνα *σαδ. ν.* πόλις
ἐστὶ λιμένα ἔχει.

Ἀπὸ Σαλαμίνος εἰς Παλαίαν *σαδ. ρκ.* Κώμη
ἐστὶ καὶ λιμένα ἔχει καὶ ὕδωρ.

Ἀπὸ Παλαίας ἐπὶ τὸν φιλεούντα *σαδ. τ.*

Ἀπὸ φιλεούντος ἐπὶ τὰ ἄκρα *σαδ. ξ.* ὄρμοι
εἰσὶ δύο ὃ μὲν ἐπιχαρωπὸς ὃ δὲ λευκὸς ἔχον-
τες ἐκάτεροι ὕδωρ ἐπίκεινται δὲ ἐπάνω ἱερὸν Ἀφρο-
δίτης ἐπίκεινται δὲ καὶ νῆσοι δύο ἔχουσαι ἀμ-
φότερα ἀνάπλους.

Ἀπὸ τοῦ Ἀνεμουρίου τῆς Κιλικίας ἐπὶ τὸν Ἀκά-
μαντα τῆς Κύπερου *σαδ. ψ.*

Ἀπὸ Ἀκάμαντος ἔχον δεξιὰν τὴν Κύπερον εἰς
Ἀρσιόνη τῆς Κιλικίας *σαδ. σδ.* πόλις ἐστὶ λι-
μένα ἔχει ἔσθμον χιμαῖζει βορέου.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Κρομνακοῦ ἐπὶ τὸ Μελαβρὸν *σαδ. ν.*
ὄρμος ἐστὶ θερινός.

Ἀπὸ Μελαβροῦ εἰς Σώλους *σαδ. τ.* πόλις ἐστὶν
ἀλίμενος.

Ἀπὸ Σώλων εἰς Κυρηνῶνον *σαδ. τν.* πόλις ἐστὶν
ἔχει ὑφορμον.

Ἀπὸ Κυρηναίου εἰς Λάπαθον *σαδ. ἔν.* πόλις ἐστὶν
ἔχουσα ὄρμον.

Ἀπὸ Λαπάθου εἰς Καρπασαίαν *σαδ. τν.* πόλις
ἐστὶν ἔχει λιμένα μικροῖς πλοίοις χιμαῖζει βο-
ρέου.

Ἀπὸ Καρπασαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα *σαδ. ρ.* ἐντεῦ-
θεν μετέβημεν εἰς τὸ Ἀνεμούριον. Ὁ πᾶς πε-
ρίπλους τῆς Κύπερου *σαδ. ᾶσν.*

Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Κυριακίου εἰς τὸ Πηλούσιον
σαδ. ᾶτ.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Κήπου τῆς Κύπερου εἰς Ἀσάλανα
σαδ. γτ.

Κρήτης περίπλους.

Ἀπὸ τοῦ Κασίου ἐπὶ τὸ Σαμώνιον τῆς Κρήτης
σαδ. φ. ἀκρωτήριον ἐστὶ τῆς Κρήτης ἀνέχον πρὸς
βορὰν ἐπιπλοῦ ἔστι δὲ ἱερὸν Ἀθηνῶν ἔχει ὑφορ-
μον καὶ ὕδωρ τὰ δὲ ἄλλα ἠφανισμένα.

Ἀπὸ Σαμωνίου εἰς Ἰεράν Πύδην *σαδ. π.* πό-
λις ἐστὶν ἔχει ὄρμον ἔχει δὲ καὶ νῆσον καλλῆ-
ται Χρύσεια ἔχει λιμένα καὶ ὕδωρ.

Ἀπὸ Ἰεράς Πύδης εἰς Βίειον *σαδ. ὦ.* πολίθριον
ἐστὶν ἀνέχον τῆς θαλάσσης.

Ἀπὸ Βίειου εἰς Λέβηναν *σαδ. ὦ.* ἐκεῖ παράκειται
νησίον ὃ καλεῖται Ὁξεῖα ὕδωρ ἔχει.

Ἀπὸ Λέβηνας εἰς Ἀλάς *σαδ. κ.*

Ἀπὸ Ἀλῶν εἰς Μάταλαν *σαδ. τ.* πόλις ἐστὶν
λιμένα ἔχει.

Ἀπὸ Ματάλης εἰς Σουλίαν *σαδ. ξῆ.* ἀκρωτή-
ριον ἐστὶν ἀνέχον πρὸς Μεσημβρίαν λιμὴν ἐστὶ κα-
λὸν ὕδωρ ἔχει.

Ἀπὸ Σουλίνας εἰς Ψυχέαν *σαδ. ἰβ.*

Ἀπὸ Ψυχέας ἐπὶ τὸν Λάμωνα *σαδ. ρν.* λιμὴν
ἐστὶ καὶ πόλιν ἔχει δὲ ὕδωρ.

Ἀπὸ

Α' πὸ δὲ Πύθνης ἐπὶ τὸν Ψυχέα *σαδ. τν.* λιμὴν θερινὸς καὶ ὕδωρ ἔχει.
 Α' πὸ Ψυχέαν ἐπὶ Α' πολλωνιάδα *σαδ. λ.*
 Α' πὸ Α' πολλωνίας (leg. Α' πολλωνιάδος) εἰς φοίνικα *σαδ. ρ.* πόλις ἐστίν· ἔχει λιμένα καὶ νῆσον.
 Α' πὸ Κλαυδίας εἰς φοίνικα *σαδ. τ.* ἔχει πόλιν καὶ λιμένα.
 Α' πὸ φοίνικης εἰς Τάρρον *σαδ. ξ.* πόλις μικρά ἐστίν· ἔχει ὄρμον.
 Α' πὸ Τάρρου εἰς Ποικιλασὸν *σαδ. ξ.* πόλις ἐστὶ καὶ ὄρμον ἔχει καὶ ὕδωρ.
 Α' πὸ Ποικιλασοῦ εἰς Σύβαν *σαδ. ν.* πόλις ἐστὶ καὶ λιμένα καλὸν ἔχει.
 Α' πὸ Διοσοῦ εἰς Καλαμύδην *σαδ. σν.*
 Α' πὸ Καλαμύδης εἰς Κριοῦ Μέτωπον *σαδ. λ.* ἀκρωτήριον ἐστὶν ὑψηλὸν· ἔχει ὕδωρ καὶ ὕφορμον.
 Α' πὸ Κριοῦ Μέτωπον περίωλοις εἰς Βιένον *σαδ. ιβ.* λιμένα ἔχει καὶ ὕδωρ.
 Α' πὸ Βιένου εἰς Φαλάσσαραν (sic) *σαδ. σξ.* ὄρμος ἐστὶν ἐμπορίον πόλις παλαιὰ νῆσος δὲ ἀπὸ *σαδ. ξ.* Γουστάχυρα βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς ἔχει λιμένα· ἔχει δὲ ἱερὸν Α' πόλλωνος ἐν τῷ λιμένι· ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλη νῆσος ἀπὸ *σαδίων γ.* καλεῖται Μέση καὶ ὄρμον ἔχει· ἡ δὲ τρίτη καλεῖται Μύλη· ὁ δὲ πλοῦς βαθύς ἀγρῶν ἔχει.
 Α' πὸ Μύλης ἐπὶ τὸν Τρητὸν *σαδ. ν.* ἀκρωτήριον ἐστὶ τετρημένον κατὰ Κρημνὸν τῆς Κρήτης.
 Α' πὸ τοῦ Τρητοῦ εἰς Α' γνεῖον *σαδ. ν.* λιμὴν ἐστὶ ἔχων ἱερὸν Α' πόλλωνος· ἐστὶ δὲ ἐσώτερος κόλπος καὶ καλεῖται Μαρτίλος καὶ ὕδωρ ἔχει.
 Α' πὸ Α' γνεῖου εἰς Κίσαμον *σαδ. π.* πόλις ἐστὶν ἐν κόλπῳ κειμένη· ἐστὶ δὲ λιμὴν· ἔχει καὶ ὕδωρ.
 Α' πὸ Κισάμου ἐπὶ τὴν Τύρον *σαδ. κε.* ἀκρωτήριον ἐστὶν ὑψηλὸν κατὰ δένδρον· βλέπει πρὸς ἄρκτον.
 Α' πὸ τὴν Τύρον (leg. τῆς Τύρου) ἐπὶ τὸ Δίκτυνον *σαδ. π.* ὄρμος ἐστὶν ἀρμαλός.
 Α' πὸ τοῦ Δικτυνίου ἐπὶ τὴν Κοίτην *σαδ. ρθ.* νῆσος ἐστίν· ἔχει ὄρμον καὶ ὕδωρ· βλέπει πρὸς τὴν Κρήτην πρὸς ἄρκτον.
 Α' πὸ τοῦ Α' κοιτίου εἰς Κοιλωνίαν *σαδ. ξ.* πόλις ἐστὶν· ἔχει λιμένα καὶ εἰς τὴν εἴσοδον βράχην ἔχει.
 Α' πὸ Κοιλωνίας εἰς Α' σπέραν περιπλέεται *σαδ. ρν.* πεζῆ δὲ μίλια *ρκ.* ὁ τόπος. Μίνα καλεῖται εἰς ἣν καινται νῆσοι τρεῖς αἰ· καλοῦνται Λευκαί.
 Α' πὸ τῆς Μινῶος εἰς Α' μφιματρίον *σαδ. ρι.* ποταμός ἐστὶ καὶ λιμὴν περὶ αὐτοῦ παραχειμαστικός καὶ πύργον ἔχει.
 Α' πὸ Α' μφιματρίου εἰς Υ' δραμον *σαδ. ρ.* πόλις ἐστίν· ἔχει ἀρμαλὸν· καλεῖται δὲ ἡ πόλις Ε' λευθέρα· πεζῆ δὲ ἀναβῆναι ἀπὸ τοῦ Α' μφιματρίου μίλια *ν.*
 Α' πὸ Α' μφιματρίου εἰς Α' γάλην *σαδ. λ.* λιμὴν ἐστὶν εὐωνύμως ἔχει ὕδωρ· ἐντεῦθεν Ε' λευθέρα ἀπὸ *σαδίων ν.*

Α' πὸ Α' γάλης εἰς Η' ράκλειον *σαδ. ρ.* πόλις ἐστὶν ἔχει λιμένα καὶ ὕδωρ· ἀπὸ *σαδίων κ.* πόλις καλεῖται Μονησός· ἀπόκειται δὲ καὶ νῆσος ἀπὸ *σαδίων μ.* πρὸς δύσιν καλεῖται Δῖος.
 Α' πὸ τοῦ Η' ρακλείου εἰς Χερρόνησον πόλιν *σαδ. λ.* ὕδωρ ἔχει καὶ νῆσον ἔχουσαν πύργον καὶ λιμένα.
 Α' πὸ Χερρόνησου εἰς Σολοῦντος *σαδ. ξ.* ἄκρα ἐστὶν ὕφορμον ἔχει δὲ καὶ ὕδωρ καλὸν· ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς γῆς *σαδ. κ.*
 Α' πὸ Σολοῦντος εἰς Καμάραν *σαδ. ιε.*
 Α' πὸ Καμάραν εἰς Ε' τέραν *σαδ. κε.*
 Α' πὸ τῆς Ε' τέρας ἐπὶ τὴν Κητίαν ἄκραν *σαδ. ιε.* ὕφορμός ἐστὶν ἀνυδρὸς δὲ.
 Α' πὸ τῆς Κητίας Α' κρας εἰς Διονυσιάδα *σαδ. τ.* νῆσοι εἰσι δύο ἔχουσαι λιμένα καὶ ὕδωρ.
 Α' πὸ Διονυσιάδος εἰς τὸ Α' μμιώνιον ὅθεν ἠρξάμεθα περιάγειν τὴν Κρήτην *σαδ. ρκ.*

In hæc verba desinit contentus hoc Codice *Periplus*, parte sui posteriore (quod maximè dolendum) mutilus, ut apertè colligitur ex indice ac prænuntiâ reliquorum consequentium dictione ἀκρωτήριον, quam *Constantinus Lascaris* imæ paginæ adscripsit, ab altero nimirum Exemplari pleniore desumptam. Is enim hoc nostrum penès se habuit, ac, tanquam suum, ut prædiximus, manu suâ supplevit.

In hujusmodi *Stadiasmo*, sive *Periplo* exscribendo quidquid à nobis præstitum sit, accipe.

Primùm quidem Græca verba, quantâ fieri potuit, maximâ fide repræsentavimus, sublatis tantùm mendis minimè dubiis, intactis verò Locorum vocabulis, erroris propter multiplicem varietatem suspectis. Multa enim nunc uno, nunc alio genere, modò singulari, modò plurali numero; jam hac, jam illâ, jam nullâ declinatione efferuntur; solæe denique speciem interdum exhibent: ita quidem ut longè potius visum sit propriam ipsius Contextûs lectionem retinere, quàm diversæ periculum facere.

Ad Prosodiam et scribendi Rationem quod attinet; Accentus, ubi desiderabantur, suffecti; deficientem pluribus locis Interpunctionem adjiciendam curavimus, observatum in Codice morem minùs sequuti, quo signum perfecti Coli, sive *Punctum finale* summæ dictioni, imperfecti verò, vel mediî signum imæ adscribi solet.

Loci cujusque distantiam habitumque designantia Capita, quæ perpetuus tenor in Contextu continuat, seorsùm et articulatim à nobis disposita. Ad hoc vocabula propria
 Geo-

Geographica, ut ab appellativis statim dignoscantur, grandioribus litteris insignita.

Quantum verò singulis expediendis, præsertim exiguâ litterâ, atque atramento evanido, frequentibus dictionum compendiis, plurimisque vocabulis in unius formam inter se coherentibus; quantum, inquam, operæ, studii, laboris sit à nobis impensum, nemo non id genus rerum peritus optimè intellexerit.

Cæterùm, vel ambigua Locorum nomina pernoscere, vel insolita investigare percipienti mihi nihil, aut parum profuere Lexica Geographica, in iis *Stephani Byzantini*, et *Abra-*

hami Ortelii; nihil ferè *Cellarii*, *Hudsoni*, *Weselingii* Catalogi ad ejusdem Argumenti genus pertinentes, tum quia vel mendosè, vel diversè scripta; tum quia nova prorsus et ignota: adeoque, qualitercunque in Msto Libro se habent, in Exemplari excuso reliquimus, curiosis hujus Disciplinæ Investigatoribus excutienda.

Denique, majoris Litteratorum commoditatis gratiâ, placuit Indicem adjungere omnium ejusdem *Peripli* Locorum vocabula propria litterarum ordine complectentem, eumque, veluti nondum visam *Terrarum Orbis Tabulam*, eruditis oculis proponere.

INDEX ALPHABETICUS

Locorum omnium, quæ in proximè descripto *Stadiasmo*, sive *Periplo* referuntur.

A.

Α'γκιστρο.
 Α'γνῆ.
 Α'γνη.
 Α'γών, όνος, ό.
 Α'δραμύτης.
 Α'δριακή.
 Α'ζύ.
 Α'θινᾶς ιερόν.
 Αἰγαία, ων, πόλις.
 Α'κάμας, αντος, τῆς Κύπρου.
 Α'κοίτιον.
 Α'κρα, τά.
 Α'κρίτη.
 Α'λάθη.
 Α'λαι, ὦν.
 Α'λεξάνδρεια.
 Α'λεξάνδρεια Φαρίπτις.
 Α'λικαρνασός.
 Α'λιπότα, ας.
 Α'λμυρά, πόλις.
 Α'μαζώνιον τῆς Πάτμου.
 Α'μαζωνίου ἄψη.
 Α'μαραία, ό.
 Α'μάφυρ, ορθ.
 Α'μυσός, πόλις.
 Α'μμόχωτος, πόλις.
 Α'μμωνιακή πύλαι.
 Α'μμώνιον.
 Α'μμωνίου Πηγαί.
 Α'μμωνος ιερόν.
 Α'μουργία, ας, et Α'μουργία.
 Α'μουργός, ἦ.
 Α'μφιμάτειον.
 Α'νάξιος χωρίον, et Α'νάξιοι, vel Α'νάξια, ων.

Α'ναφάνη.
 Α'νδροκος, Ο'ρος μέγα.
 Α'νδρες.
 Α'νεμούριον.
 Α'νεμούριον τῆς Κιλικίας.
 Α'ντιδρέπανον.
 Α'ντιόχεια, πόλις.
 Α'ντίπυργθ.
 Α'ντίφελλον.
 Α'ντίφρας (εἰς) ἀπὸ τοῦ Α'ντιφρ. (fortè Α'ντίφρου).
 Α'πέλαι.
 Α'πτις, ό.
 Α'πολλωνία, ας.
 Α'πολλωνίας, ἄδθ.
 Α'πόλλωνος ιερόν.
 Α'ρα, ἦ.
 Α'ραμύτη, πόλις.
 Α'ρειος ποταμός.
 Α'ρσινθή, πόλις.
 Α'ρσινθή τῆς Κιλικίας.
 Α'ρτέμιδος ναός.
 Α'ρτθ.
 Α'σία.
 Α'σιάλων.
 Α'στέρα.
 Α'σπις, ιδθ.
 Α'τάλη.
 Α'φρόχονδα, ό.
 Α'φυλααία, ας.
 Α'σφαλισθ.
 Α'τάλεια, ας.
 Α'ττική.
 Α'υγάι, ὦν, χωρίον.
 Α'υλίων, ἄκτη.
 Α'υήσις, εως
 Α'υτομάλακα, ων.

Α'φο-

Α'φορα, τὰ.
 Α'φροδισίας, ὄρμϑ.
 Α'φροδισίας, πόλις.
 Α'φροδίτης, ἱερόν.
 Α'χλα, ἄς, et ἦς.

B.

Βακάτη.
 Βαλανέαι, ἔων.
 Βαλανέας, alibi Βαλανέων ἀκρωτήριον;
 Βαλανέων ἄκρα.
 Βαρβυλία, et Βαρβυλία, ων.
 Βάτραχος, ὁ.
 Βερνίκη, κόλπϑ.
 Βερνίκις, ἰδος.
 Βηρυτός.
 Βίενος, alibi Βίεννϑ.
 Βλινθίνη.
 Βόρειον.
 Βραχέα, ἀκρωτήριον, alibi Βραχίων ἀκρωτήριον.
 Βύβλϑ.
 Βυζαντίου ἱερόν.

Γ.

Γάγα.
 Γαδείρες.
 Γαλάβρας, αντος, ὁ.
 Γέργη, item ἀπὸ Γεργέων, et ἀπὸ τῆς Γεργέων.
 Γεώργια, ων.
 Γλαῦκϑ.
 Γραίας γόνυ.

Δ.

Δαίδαλα, τὰ.
 Δαρῆιον.
 Δάφνη.
 Δελφῖνες.
 Δέρρα, aliàs Δέρρον.
 Δῆλϑ.
 Δήρα.
 Δίαρα ...
 Διαρόας, ἄδος.
 Διαφαν....
 Δίδυμα νησία.
 Δίδυμοι νῆσι.
 Δικτύον, et Δικτύιον.
 Διονυσίας, ἄδος.
 Διονυσιφάνους (ἐπὶ τὰ), et ἀπὸ Διονυσιφάνους.
 Διόνυσος, ὁ.
 Δῖος νῆσϑ.
 Διοσκούρις, ἰδϑ.
 Δισμαί, ὦν.
 Δονούσαι.
 Δρέπανον.
 Δυσωπός, ὁ.

E.

Ε'λαοῦς, οὔντος.
 Ε'λαούσα, ης, νῆσϑ.
 Ε'λευθέρα, πόλις.
 Ε'μπόριον.
 Ε'νησούφορα, alibi Ε'νησούφορα.
 Ε'πηρος, ὁ.
 Ε'πνήσια ἄκρα.
 Ε'πιχαρωπός ὄρμϑ.
 Ε'ρμαῖα, τὰ; alibi Ε'ρμαῖον,
 Ε'ρυθρόν.
 Ε'τέρα, ας.
 Εὐρεία, ας; alibi Εὐρεῖη.
 Εὐρυμέδων, οντος, ποταμός.
 Εὐρώπη.
 Εὐχαινος, ὁ.
 Εὐφρανταί, ὦν.
 Εὐωνύμων νῆσι.

Z.

Ζαρίνη.
 Ζεύχαρις.
 Ζεφελίη, et Ζεφέλιον; alibi Ζεφελίους legitur.
 Ζεφύριον, ἄκρα.
 Ζεφύριον, χωρίον; aliàs Ζεφύρον.
 Ζύγχα, vel Ζύγη, ἐπὶ Ζυγῆς, ἀπὸ Ζυγῆων, et Ζυγῶν.

H.

Η'πειρος, ὁ.
 Η'ρακλέα, rectiùs Η'ράκλεια, ut alibi.
 Η'ράκλειον.
 Η'ρακλέων βωμὸς μέγιστος.
 Η'ρακλεωπικὴ σπηλαί.

Θ.

Θαψός, οὔ, alibi οὐς.
 Θένετος.
 Θεοπμαία, ἦ; et ἀπὸ Θεοπμαίου.
 Θέρμα, ἦ.
 Θερμα, τὰ; alibi Θερμαί.
 Θήρα, ἦ.
 Θλίβε, γῆ.
 Θρόνος, ὄρϑ.

I.

Ι'ανοουαρία ἄκρα.
 Ι'ασός.
 Ι'ερά ἄκρα.
 Ι'ερά πύδνα.
 Ι'ερόν.
 Ι'κάριον πύλαγϑ.
 Ι'λος, νῆσϑ.

Ι'σιον;

Γός.
Γουσαγύρα.
Γ'σιον, πύργος.
Γωνία, νῦν Κέφαλον καλοῦσι.

Κ.

Καβάθλιον.
Καίαι.
Καινός.
Καλαβαντία, et Καλαβαντία.
Καλαμαίου (ἐπὶ τὰ) et ἀπὸ τοῦ Καλαμαίου.
Καλαμύδη.
Καλάνδριον.
Καλανθία, κάμπη.
Καλλιμάχη.
Καλὸς Κορακήσιος λιμὴν.
Καλύδιος, ποταμός.
Κάλυδνα, et Καλύδνα.
Καλύδριον.
Κάλων.
Καμάρα, ἡ.
Καναέαι, ἔων.
Καργαία, vel Καργεαία.
Καρδάμη.
Καρδαμώσις.
Καρία.
Κάρνα, ἡ; et ἀπὸ Κάρνων.
Καρπασαία, ας.
Καρπασίου νεωτάτου πόλις.
Κάρπασιον.
Κάρπη.
Κάρυτον.
Κάσιον, aliàs Καλαδρόπολις.
Κάστρα Κρηλίας, alibi Κορηλίων.
Κατανέα, ας.
Κατάρρακται.
Καῦνος, et Καῦνιος, τὸν Καῦνοι, ὡν, et Καυ-
νοί, ἰων.
Κελένδερης, εως.
Κέλερις.
Κελιδόνιον.
Κερασία.
Κέρκινα, νῆσος.
Κέτρος, ποταμός.
Κεφαλαί.
Κέφαλος, Γ'σιον ἢ νῦν Κέφαλον καλοῦσι.
Κήριον.
Κησαρία.
Κητία ἄκρα.
Κιδιφθά.
Κιλικία.
Κιλικία πύλαι.
Κιμαλόν.
Κίναριον.
Κίσαμος, et Κισάμιον.

Κισίδες.
Κίφιον χωρίον.
Κλαυδία.
Κλυδοί.
Κνίδιον.
Κοζύνθιον.
Κοιλωνία.
Κοίτη.
Κορακήσιον.
Κορακήσιος λιμὴν.
Κορακίον.
Κόραξ, αἰός.
Κορσία, et Κορσία, ἰων.
Κορσικῶν (διὰ τῶν).
Κούνοι.
Κοχλία.
Κράνον χωρίον.
Κράμβουσα, ἡς.
Κραῦνοι, ὡν, ἄκρα.
Κρεγέα, ἑας.
Κρημὸν τῆς Κρήτης.
Κρημιάδιον.
Κρήτη.
Κριῦ Μέτωπον.
Κροκόδειλον.
Κρόμμιον.
Κεσνακός.
Κρούα, et Κρούα, ὡν.
Κρύσσα νῆσον.
Κύβερνα, ἡς.
Κύδνος, ἡ.
Κύδνος, ποταμός.
Κυμαρία, ας.
Κυνότριον.
Κύπρια ἄκρα.
Κύπριον.
Κυρηνάιον.
Κυρηνάιον ὄρη, et Χώρη.
Κυρηνάιον σύρτις.
Κυρήνη.
Κυρήνης σύρτις.
Κυριακόν, et Κυριακίον.
Κό.
Κωρύκιον ἀκρωτήριον.
Κώρυκος, κάμπη.

Λ.

Λάγουσα, νῆσος, et Λάγουσαι, ὡν.
Λαδαμάντη, et Λαδαμαντία.
Λαέρου χωρίον.
Λάμων, ὁ.
Λαοδικεῖα.
Λάπατιον.
Λέβηνα, ας.
Λεβιθιον.

Λεπαταλία, τά.
 Λέπτης, εως, πόλις, et ἀπὸ λεπτείων.
 Λέπτης μικρά.
 Λέρϑ.
 Λέρϑ.
 Λευκά νῆσοι τρεῖς.
 Λευκὴ ἀκτὴ.
 Λευκόθειον ἀκρωτήριον.
 Λευκόπαγϑ.
 Λευκὸς λιμὴν.
 Λευκὸς ὄρμϑ.
 Λίβα.
 Λινύς, et Λινύδες.
 Λίασϑ.
 Λοκροί, ὄν.
 Λυκία.
 Λύκϑ.
 Λύρας, αντος, χωρίον.
 Λωτόφαγος, et Λωτοφάγων νῆσϑ.

M.

Μαελόν.
 Μαθούτα.
 Μαῖα, ας, νῆσϑ.
 Μακαραία, ας.
 Μακρά νῆσϑ.
 Μάλλος, πόλις.
 Μανδάνη.
 Μάξυλα, ἡ, et ἀπὸ Μαξύλων.
 Μαρμαρική.
 Μαρτίλις, κόλπϑ.
 Μάσουρα, ας.
 Μάταλα, ας.
 Μεγέρθις, et ἀπὸ Μεγερθέων.
 Μεγέση νῆσϑ.
 Μελαβρόν, τό.
 Μελανθιοί.
 Μελανθικοσωλός.
 Μελανίωπι, vel Μελανίωπα.
 Μελανοποταμός, alibi Μέλας ποταμός.
 Μένδριον.
 Μελέλαϑ.
 Μέση νῆσϑ.
 Μεσημερία.
 Μεσημηρία.
 Μήκονος, ἡ.
 Μῆνιγξ, alibi Μῆνιξ.
 Μινόαι.
 Μήσουρα.
 Μικρὸν Πετρεῖον, οντϑ.
 Μίλητϑ.
 Μίνα, ὄος, τόπϑ.
 Μινάα, ἡ.
 Μοιησός, πόλις.
 Μυγδάλη, et Μυγδάλαι.

Μύλαι, κόμη.
 Μυλαίοι, et Μυλαία, τά.
 Μύλασα.
 Μύλη, νῆσος.
 Μύνδϑ.
 Μυριάνδρος, et Μυριάνδροις, πόλις.
 Μύρμηξ, σκόπελϑ.
 Μωρὸν ὕδωρ.

N.

Ναζάρις, ἰδϑ.
 Ναξίως, ὁ.
 Νάξος, ἡ.
 Νάπη.
 Ναύλοι.
 Ναύσις, ἰδϑ.
 Ναύσταθμϑ.
 Ναύτιϑ.
 Νεάπολις.
 Νεαπόλεως κόλπϑ.
 Νεόσφρα, ἄκρα.
 Νησιαζούσα ἄκρα.
 Νησοῦλιος λιμὴν.
 Νήσυρϑ.
 Νοσοῦσα.
 Νουμήνιον.
 Νυμφαῖον.

Ξ.

Ξάντος, πόλις.
 Ξάντος, ποταμός.
 Ξεναγόρου, et Ξεναγόρων νῆσοι.

O.

Οἰνολάδων, ποταμός.
 Οἴλυμπος, ὄρος μέγα.
 Οἰξεία, νησίον.
 Οἰρβίδα, ας.
 Οἰσίδος ἱερόν.
 Οὔσικα, τά.

Π.

Παλαιά.
 Παλαίπαφϑ.
 Παλίουρον.
 Πάλτος, ἀκρωτήριον.
 Παμφυλία.
 Πάνορμος, ὁ.
 Παρετόνιον, πόλις.
 Παρθένιον.
 Πάριον, ὄρϑ.
 Πάρϑ.
 Πασάδα.
 Πασιερία, κόμη.

Rrr

Πασσ

Πάσαλα.
 Πατάγια, τὰ.
 Πάταρα.
 Πάτμϑ.
 Πάφϑ.
 Πεζώνη.
 Πελλήτα, ας, χωρίον; et ἀπὸ Πελλήτων.
 Πεντάπολις.
 Περάον.
 Περδικία.
 Περεύον, ὄ.
 Πεταλία.
 Πηδάλιον.
 Πηδάλιον ἀκρωτήριον.
 Πηλούσιοι.
 Πίθϑ.
 Πίραμος, vide Πύραμϑ.
 Πισουργία, τὰ.
 Πιτυούσα.
 Πλατάμων.
 Πλατανούς, οὔντος.
 Πλατεύς.
 Πλωτὸς ποταμός.
 Πνίγης, ἕως.
 Ποικιλάσον.
 Ποικίλη, πέτρα.
 Πόλια ἄκρα.
 Ποντία, νῆσϑ.
 Ποσειδίων.
 Ποσειδίων ἀκρωτήριον.
 Ποσιδαρισούς, οὔντος, χώρα.
 Ποσίριον, πόλις.
 Πρυγμανοί.
 Πρύμνα.
 Ππλεμαίς.
 Πύδνη, et Πύδνη.
 Πύραμος, ποταμός.
 Πυρθμάνιον.

P.

Ρήγμοι, λιμνή.
 Ρίγια, et Ρίνϑ.
 Ρίπια.
 Ρόδϑ.
 Ρόπη, νῆσϑ.
 Ρόπουσα, νῆσϑ.
 Ρουσκόποις, οδϑ.
 Ρυγμανός.
 Ρώσος, et Ρώσος Τερδνία.
 Ρωσαία, τὰ.

Σ.

Σαλαμίς, ἴνος.
 Σάμϑ.
 Σαμώνιον, τῆς Κρήτης ἀκρωτήριον.

Σαράθρα.
 Σαρπηδωνία ἄκρα.
 Σελεύκεια, ας.
 Σεληνοῦς, fortè Σελινοῦς.
 Σεραπέιον.
 Σερετίλη et Σερετίλλη, ἕως.
 Σέριφϑ.
 Σεφαούσα, ης.
 Σίδη.
 Σίδων, et Σιδωνία, πόλις.
 Σιδωνία, νῆσϑ.
 Σίκινϑ.
 Σίφνος, ποταμός.
 Σκοπελίτης, ὄ.
 Σκόπελος, et Σκόπελοι.
 Σκύλαγον.
 Σόλοι, alibi Σώλοι.
 Σολοῦς, οὔντϑ.
 Σόμνα.
 Σουλῆνα, ας.
 Σουλία.
 Σταδαία.
 Στένϑ.
 Σύβα.
 Συκὴ, τόπϑ.
 Σύραμος, κόμη.
 Συρία κοίλη.
 Σύρτις Κυρηναίων, vide Κυρηναίων.
 Σύρτις μεγάλη.
 Σύρτις μικρά.
 Σώλοι.

T.

Ταλβαί, ὦν.
 Ταμὸν ἄλμυρόν.
 Ταριχαία, et Ταριχαία.
 Τάρρον.
 Ταρσός.
 Τείμοι.
 Τελεμενσός, alibi Τελμενσός.
 Τέλερϑ.
 Τένεδϑ.
 Τένεδος χωρίον.
 Τερδνία Ρώσος, vide Ρώσϑ.
 Τεύχειρα, ἡ; et ἀπὸ Τευχείρων.
 Τίλϑ.
 Τραχέα, ἀκρωτήριον.
 Τρήπος.
 Τρίπολις.
 Τρίτοι, ἀκρωτήριον.
 Τύρϑ.

Υ.

Υΐδραμος, πόλις.
 Υΐφαλα, vel Υΐφαλαί, ὦν.

ΥΨίρισμα, τὰ.

Φ.

Φαία, ας.
 Φαλάνσαρα.
 Φάλαρος, ό.
 Φάραγξ, ρος.
 Φαρμακούσα.
 Φάσιλις, ιδος.
 Φάσιλις, όρος μέγα.
 Φιλαία, ας, χαρίον.
 Φιλεούς, ούντος, ό.
 Φιλήμων βαμοί.
 Φιλίππου άκρα.
 Φιλίππων βαμός.
 Φίσιϑ.
 Φοινίκη, et φοίνιξ.
 Φοινικούς, ούντος, ό.

X.

Χάλαδρος.
 Χαλαδρόπολις, aliàs Κάσιον.
 Χαλκήδων, ονος.
 Χάραδος, χαρίον.
 Χαυταίον.
 Χελιδνία, νήσιϑ.
 Χελιδνίων Μάρα.
 Χερρόνησος, πόλις; alibi Χερσόνησιϑ.
 Χέρση, et Χέρσιος, ό.
 Χι, τός; fortè Χιϑ.
 Χρύσα, νήσος.
 Χωρίων (έπι).

Ψ.

Ψυχέα (έπι τόν) ές Ψυχέαν, άπό Ψυχέας,
 άπό Ψυχέων.
 Nomen sanè ambiguum et multiforme.

Ω.

Ωρέτης, ποταμός.

CXXII.

Membraneus in quarto minori, foliorum tantum 44. membranulis mirè subtilibus, candidis, lævigatis; elegantia manûs singulari; cultu ad hæc præcipuo, quippe Libri fronte, titulis, litteris capitalibus, tum vario colore depictis, tum etiam auro scitissimè illustratis; neque emendatè minus quam nitidè à Pontico Virunio descriptus exeunte Sæculo XV, vel XVI. ineunte, in urbe Chrysopoli; eadem verò ætate compactus, suoque tegmine indutus, pelle nimirum Turcicâ purpureâ, sed præ senio jam decolori; mul-

tiformibus itidem figuris in eam opere Græco impressis; foliis insuper extra inauratis conspiciendus; binas demum æreas fibulas gerens, singulas trifidæ ansulæ ex eadem pelle contextæ insertas, quibus eum commo- dissimè claudas. Eo Callimachi Vita et Hymni VI. superstites cum antiquis in eos Scholiis admodum continentur.

Fol. 1. Βίος Καλλιμάχου. Vita Callimachi. Incipit: Καλλιμάχος ώς γράφει σουίδας, υίος βάττου και μεσάτμας κύρηνάος. Desinit: Θαυμάτων τής ές άπασαν τήν γήν κατά τόποις όντων συναγωγή.

Huic accedit Junioris Callimachi Vita, seu potius (adeò brevis est) Vitæ punctum. Utraque apud Suidam in Καλλιμάχος totidem verbis legas.

2. Καλλιμάχου Κυρηνάίου ΥΨίμοι. Callimachi Cyrenæi Hymni.

Είς Δία. In Jovem. Incipit: Ζητός έοι τύκεν.

4. averso. Είς Α΄πόλλωνα. In Apollinem. Incipit: Οΐον ό τώ΄πόλλωνος.

7. Είς Α΄ρτεμιν. In Dianam. Incipit: Α΄ρτεμιν γάρ έλαφρόν.

In hoc Hymno inter Versum, qui Exemplaribus impressis numeratur 91, incipitque Τρῆς δέ παρουατίους, et Versum 92. incipientem Αὐτὸς αὐ̄ έρύοντες, margini adscriptum est eadem, quæ totum Codicem descripsit, manu λείπει, Deficit; qui tamen defectus in Grævianâ Callimachi Editione Ultrajectinâ an. MDCXCVII. nequaquam annotatur.

14. Είς Δῆλον. In Delum. Incipit: Τὴν ιέρην ᾧ θυμέ.

In hoc Hymno sequentes Versus, qui exant in excusis, vel partim, vel omnino à Msto sic absunt.

Versus in excusis 177. maximâ posteriore sui parte deficit.

Versus 178. postremo caret vocabulo.

Versus 179. totus desideratur.

Versus 199. initio deficit; omnesque adoram rubris prænotantur crucibus.

Inter Versus 201. et 202. unus deesse hac vocolâ λείπει ad marginem indicatur, de cujus defectu nihil in Grævianâ Editione animadversum reperias.

22. Είς Λουτρα τής Παλλάδος. In Lavacra Palladis. Incipit: Ο΄σση λοπεωχοί.

25. averso. Είς Δήμητρα. In Cererem. Incipit: Τῷ καλάθῳ καπόντος. In fine subscriptum: Τέλος τῶν εύρισκομένων Καλλιμάχου ὕμνων. Hoc est: Finis Callimachi Hymnorum, qui reperiuntur.

In hoc postremo denique Hymno Versus

Rrr 2.

15.

15. incipiens: Τρις δ' ἐπὶ καλλίστης posteriore sui parte deficit, et ad marginem rubrâ cruce designatur.

Versus 16. insequens totus abest.

Inter Versum 23. incipientem Κάλλιον, ὡς, et versum 25, cujus initium: Οὐπω τὰν Κινιδίαν, desideratur 24. incipiens Θήκατο βουπέινα, rubrâ etiam cruce margini appictâ.

29. averso. Εἰς Καλλιμάχου Ἰωάννου λασκάρως. Joannis Lascaris in Callimachum. VII. nimirum Disticha, quorum princeps versus:

Ἰ'χνια ματεύων, ῥυθμίσατο σῶμα πέλωρον.

Postremus verò:

Μολῶν, χαλκοζέφων ξυὸν ἔθηκε τέχνη.

Id quidem Lascaris Epigramma jam prodiit cùm alibi, tùm in supra laudatâ Grævianâ Callimachi Editione; sed Joannis prænomine ubique prætermisso.

30. Σχόλια παλαιὰ τῶν Καλλιμάχου ὕμνων. Εἰς τὸν Διός. Scholia antiqua in Hymnos Callimachi. In Hymnum Jovis. Initium: Ζηνὸς ἔοι, πότερον ζηνὸς ἀπονδήσιν, ἢ ζηνὸς τί λῶιον ἀεΐδειν. Finis: πολούτω δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπτηδεΐ-

32. Εἰς τὸν Ἀπόλλωνος. In Hymnum Apollinis. Initium: Οἶον ὁ τῶν Ἀπόλλωνος ἀντί τοῦ οἴως ὅπως. Finis: Τὸν τῶν περσῶν λέγει τὸν καλούμενον Εὐφράτην.

34. averso. Εἰς τὸν Ἀρτέμιδος. In Hymnum Dianæ. Initium: Ἀρτεμιν οὐ γὰρ, &c. Τὸ ἐξῆς ἀρτεμιν ὑμνοῦμεν ἀρχόμενοι. Finis: Μουσίχων γὰρ ἔστι μέρος τοῦ πειραιῶς τοῦ λιμένος τῶν ἀθηναίων.

38. averso. Εἰς τὸν τῆς Δήλου. In Hymnum Deli. Initium: Πίμπλειαν ὄρος θράκης ἱερὸν μουσῶν. Finis: Δοκεῖ ὡς περ ἔστ' ἰα πῖς καὶ βωμὸς εἶνα εὐέσιε εὔοικε:-

42. Εἰς τὰ λουτρά τῆς Παλλάδος. In Lavacra Palladis. Initium: Ὅσα λουτροὶ τῆς παλλάδος, ἐν πινὴ ἡμέρα ὄρισμένῃ. Finis: μενεῦνπι μανούσιν ἠλίθα μάτην:-

43. Εἰς τὸν Δήμητρος. In Hymnum Cereris. Initium: Τῶν καλάθῳ κατιόντος ὁ φιλάδελφος πολεμῆος. Finis: καὶ ταῖς μὴ ἐλθούσας ἴσον μισθὸν δώσει:-

Itaque Hymni et Scholia excusis consonare in universum videntur; neutra enim minutiùs conferre per otium licuit.

44. Scholiis subjicitur Calligraphi Annotatio hujusmodi:

Καὶ ταῦτα μὲν τοῦ καλλιμάχου διορθῶσι ξιόμενῃ Ἐγὼ πονηρὸς ὁ οὐρανότιος ἔγραψα πρὸς τὸν γεώργιον τὸν ἀνσελμὸν μεγαλοπρωτῆ καὶ σοφώτατον ἐν τῇ χρυσωπόλει μαγρὸν φιλίας καὶ τοῦ ξεινοδοχείου.

Id est:

Et hæc quidem Callimachi Ego Ponticus Virunius exquisitâ emendatione scripsi magnifici et sapientissimi Georgii Anselmi causâ, Chrysopoli, amicitia et hospitii monumentum.

De talis Calligraphi appellatione nihil P. Montfauconius in *Palæographiâ, Coislinianâ* ve Bibliothecâ.

Quum verò non pauca Urbes Chrysopolis nomine præniteant; quamnam ex iis sit, de qua hoc loco agitur, ægrè statuas.

Ad vocem *μαγρὸν* quod attinet, nusquam Græcitatibus, non dico summæ, sed neque mediæ, neque infimæ, neque semibarbaræ, neque omnino barbaræ occurrit.

Eodem averso. Θεῶν ἀράτου ἐξηγητής. Theon Arati Explanator. Distichon scilicet, quod ex Callimachi Poematio de Coma Berenices adducit idem Theon in suis ad Aratum Scholiis, quodque in prædictâ Grævianâ Callimachi Editione, Vol. . pag. 434. exhibetur. Id verò, quippe excuso nonnihil absonum, hic apponendum censeo.

Ἡ' με κόνων ἐβλεψεν ἐν ἡέρι τὸν Βερενίκης Βόσφυρον ἢ (ad oram ὄν) κενὴ πῶσιν ἔθηκε θεοῖς.

In optimis autem Editionibus sic habet:

Ἡ' δὲ Κόνων μ' ἐβλεψεν ἐν ἡέρι, τὸν Βερενίκης Βόσφυρον, ὃν κείνη πῶσιν ἔθηκε θεοῖς.

Quod Catullus ipse quatuor hisce Latinis versibus convertit.

*Idem me ille Conon caelesti in lumine vidit,
E Bereniceo vertice caesariem
Fulgentem clare: quam multis illa Deorum,
Levia protendens brachia, pollicita est.*

Pace tamen tanti Viri et pressius, et Callimacho similiùs duobus reddere hunc in modum tentavi:

*Me quoque caesariem Berenices ethere vidit
Ille Conon, cunctis quam vovet illa Diis.*

CXXIII.

Membraneus in quarto minori, foliis 134, veriùs 135, ob folia duo 56. et 57. conglutinata, pro uno primùm habita, deinde bina à nobis intellecta; membranâ rudî, valde fuscâ, multisque locis maculosâ, nec parum vetustâ, quippe litteris prioribus erasis, iterum exaratâ; non unâ scripturæ formâ, nempe triplici, vel quadruplici, eâque Sæculi XIV. dimidiatis; Liber pluribus foliis deficiens, sed

sed à *Constantino Lascari* chartaceis initio 8. in medio 10, in fine 25. suppletus; qui *Basilii Magni* Homilias XII. in Hexaëmeron admodum complectitur.

Folii 1. frontem omnino implet grandioribus ac penè uncialibus litteris Gothicis, sed recentioris manûs, Latina Inscriptio: *Homilia duodecim Divi Basilii*. A tergo nihil.

2. adverso. In summâ paginâ apparent Annotatiunculæ tres *Constantini Lascaris* idio-graphæ; superiores quidem duæ litteris rubris, nempe:

Ὀλίγον λείπει. *Parum deficit.*

Ἐξαήμερος τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Hexaëmeron Magni Basilii.

Inferior verò tertia nigris, videlicet:

Ὀμιλία ιβ τοῦ θεοῦ βασιλείου.

Homiliae XII. divini Basilii.

3. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καίσαριος καππαδοκίας τοῦ μεγάλου λόγος εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Sancti Patris nostri Basilii Magni, Archiepiscopi Cæsareæ Cappadociae, Sermo in illud: *In principio creavit Deus Cælum et Terram*. Incipit: *Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁρέπουσα ἀρχὴ τῶ περι τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.*

15. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία β:- Eiusdem Homilia II. Incipit: *Μικροῖς ἔαθεν ἐδιατεφαντες ῥήμασι.*

25. averso. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία γ:- Eiusdem Homilia III. Incipit: *Τὰ τῆς πρώτης ἡμέρας ἔργα.*

39. Ὀμιλία Δ:- Homilia IV. Incipit: *Εἰσίνες πόλεις παντοδαποῖς.*

48. Ὀμιλία εἰ. Homilia V. Incipit: *Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς βλασησάτω ἡ γῆ, &c. Ἀκολουθῶς μετὰ τὸ ἀναπαύσασθαι.*

64. Ὀμιλία ς+. Homilia VI. Incipit: *Τὸν ἀθλητῶν θεατὴν μετέχειν.*

80. Ὀμιλία ζ:- Homilia VII. Incipit: *Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα, &c. Μετὰ τὴν τῶν φωστῆρων δημιουργίαν.*

88. averso. Ὀμιλία ηἰ:- Homilia VIII. Incipit: *Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν, &c. Ἦλθε τὸ πρόβαγμα ὁδῶ βαδίζων.*

101. Ὀμιλία θ. Homilia IX. Incipit: *Πῶς ἡμῖν ἡ ἐωθινὴ τῶν λόγων πράττει.*

III. Τοῦ αὐτοῦ Ὀμιλία ι. περί τῆς τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως καὶ εἰς τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν. Eiusdem Homilia X. De structura Hominis, et in illud: *Ad imaginem et similitudinem*. Incipit: *Παλαγοῦ χρέος ἔκτισιν ἀποπληρώσων ἡκω.* Desinit: *καὶ ἡμῖν τῆς ἀπολαύσεως τῶν θείων λόγων κερτὸν πεπληρωμένοι αὐτῶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας: ἀμήν:-*

121. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ια. εἰς τὸν ἀνθρώπον. Eiusdem Homilia XI. in Hominem. Incipit: *Ὁ μὲν σοφὸς σολομῶν οὐκ ἐν πεθοῦσιν σοφίας λόγους.* Desinit: *οὐ μὴν οὐδὲ αἰρετὰ διὰ τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν τῶ δὲ Θεῷ ἡμῶν δόξα καὶ κράτος αἰῶνιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν:*

124. averso. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ιβ. εἰς τὸ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ τῆς ἡμέρας. Eiusdem Homilia XII. in illud: *Requievit Deus ab omnibus operibus suis VII. die*. Incipit: *Λεγέτωσαν γῆν ἀριθμητικοί.* Desinit: *τοῦ κτίσαντος ἡμᾶς τῆ αὐτοῦ χάριτι: ὅτι αὐτῶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων: ἀμήν:*

Illud autem hîc animadvertas velim, Homiliam XII, sive posteriorum trium Homiliarum *Tertiam*, esse partem *Secundæ*: adeo quidem, ut una distracta sit in duas. Verba verò, unde exorditur, legas in *Appendice Tomi I. S. Basilii Operum*, editore P. Garniero è Congregatione S. Mauri, in imâ pag. 340. Quamobrem etsi Homilia XII. in MS. Codice recensentur; reapse tamen XI. admodum censendæ; abest enim Homilia III. *Περὶ Παραδείσου*, incipiens: *Καὶ ἐφίτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον*, quæ in eâdem *Appendice* occurrit pag. 347. Tres autem hujusmodi Homilias idem *Garnierus*, quippe adulterinas *Basilioque Magno* minores, eò amandandas existimavit. Nihilominus, quandoquidem illas *Combesisius* in editis Exemplaribus pessimè habitas, multisque desideratis mancas conqueritur; has saltem duas, quæ hîc extant, ut à *Constantino Lascari* Grammatico diligentissimo descriptas, cum Editione *Combesiana* conferri operæ pretium sanè fuerit.

134. In extremo Codice, ejusdem *Lascaris* manu subnotatum:

Κωνσταντίνου τοῦ λασιάρεως.

ἐν μεσσηνῇ τῆς σικελίας κτηθέν.

Id est:

Constantini Lascaris.

Messanæ in Sicilia comparatum.

CXXIV.

Chartaceus in octavo, foliorum 408. chartæ pari tenuitate et candore, litteris, minùs licet elegantibus, satis perspicuis ab *Antonio Calosyna* descriptus anno MDLXIII, ubi continentur *Eustathii Episcopi Antiocheni* Commentarius in Hexaëmeron; *S. Gregorii Episcopi Nysseni* ad Petrum fratrem Apologia in Hexaëmeron, Sermo in Dormientes, et Disputatio de Animâ cum Sorore suâ *Macrinâ*.
Fol.

Fol. 1. adversâ facie prostat Latinus Titulus Italâ manu, eâque luculentâ, singula, quæ Codex habet Opera, his verbis, hoc ordine complectens.

EUSTATHIUS

*Antiochiæ Episcopus in
Exameron*

GREGORIJ NYSSENI

*de historia Sex dierum
Liber vnus.*

Ejusdem Oratio de dormientibus

*Ejusdem Liber de Anima ad
Macrinam Sororem, valde
obscurus, Federico. II. Impen-
ratore à Pisano quodam cau-
sidico Conuersus:*

2. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν εὐσεβίου ἐπισκόπου ἀνποχίας ὁμιλία εἰς τὴν ἑξαήμερον ὑπόμνημα θαυμαστόν :- Sancti Patris nostri Eustathii Antiochiæ Episcopi Homilia in Hexaëmeron Commentarius mirificus. Incipit: Κλήμης καὶ ταπεινὸς καὶ ἀφρικανὸς καὶ πρὸς τούτοις ταπεινός. Desinit: ταῦτα ἐπίλογος αὐτοῦ ὁ μὲν βασιλεὺς κατὰ πρόνοιαν θεοῦ ὀκνηρὸς πρὸς τὸ φόνον ἐγένετο.

Commentarius hic sub finem mancus est, ut apparet ex ejus Editione à Leone Allatio elaboratâ, quæ prodiit Lugduni anno MDCXXIX.

98. Interjecto unius folii et paulò amplius vacantis spatio, Τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης πρὸς πέτρον ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁπολογία εἰς τὴν ἑξαήμερον. Sancti Gregorii Episcopi Nysseni ad Petrum fratrem suum Apologia in Hexaëmeron. Incipit: Τί ταῦτα ποιῶν ὁ βίθραπε τοῦ θεοῦ κατατολμῶν ἡμᾶς τῶν ἀτολμήτων. Desinit: σὺν τῷ μονογενῇ αὐτοῦ υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

189. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου νύσσης λόγος εἰς τοὺς κοιμηθέντας. Sancti Patris nostri Gregorii Archiepiscopi Nysseni Sermo in Dormientes, sive in eos qui obdormierunt in fide. Incipit: Εἰ τὴν ἀγαθαίαν τῆς φύσεως ἡμῶν ἀκολουθίαν ἐν τοῖς ἐξοῦσι. Desinit: εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην διὰ τῶν οἰκυρμῶν, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

248. averso. Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου γρηγορίου νύσσης

ζήτησις περὶ ψυχῆς μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς μακρίνης. Ejusdem Sancti Gregorii Nysseni Quaestio, sive Disputatio de Animâ cum Sorore suâ Macrinâ. Incipit: Ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου πρὸς τὸν θεὸν μετέστη ὁ παῦλος. Desinit: καὶ τῇ ἐκόνι αὐτοῦ ἥτις ἐστὶ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

408. In fine scilicet Codicis, eâdem, quâ totus ille perscriptus est, manu talis Subscriptio:

+ Ἐπλειώθη τὸ παρὸν αῶ φῶ ζγῶ (sic) ἐμενί (sic, leg. ἐν) ἀπρι^{λλ} α, παρ' ἐμοῦ ἀντονίου τοῦ καλοσινα καὶ ἐστὶ τοῦ ἱερέως σαβάντου καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ:-

Id est:

Absolutus est præsens Liber (anno) MDLXIII, mense Aprili (die) I. à me Antonio Calosyna; et est Sacerdotis Sabanti ejusque amicorum.

Anni Nota numeralis laborare mendo videtur, scripturæ scilicet cùm celeritate, tùm litterarum similitudine factum, ut ζ pro ξ scripta sit. Nam si Græcam numerandi rationem expendas, quid sibi volunt ζγ. Scribendum igitur fuit ξγ, qui numerus respondet Latino LXIII. atque ita interpretati sumus.

Quod ad Calligraphi nomen spectat, in autographo rectè dubites, legendumne καλοσινα sit, an καλοσινοῦ. Neutrius verò Nominis Montfauconius inter Scribas sive in *Palæographiâ*, sive in *Bibliothecâ Coislinianâ* meminit; neque alibi tale vocabulum auribus nostris insonuit.

CXXV.

Membraneus in octavo minori, foliis 150. membranulâ in primis subtili, candidâ, lævigatâ; eleganti peritâque manu; tùm Codicis fronte et litterâ initiali variis coloribus auro intermixtis, tùm titulis omnibus minio distinctis maximè spectandus; insignis præterea gentilitio illius Proceris, cui descriptus vel inscriptus est, Stemmata ad inferiorem marginem appicto; sed iniquâ Sorte, quæ omnia bella devorat, pessimè habitus, quippe quem improbi mures supra infraque arrosierint; adeo tamen feliciter, ut scriptæ membranæ magis, quàm puræ pepercerint. Is vergente Sæculo XV, vel XVI. in eunte exaratus, Opusculum duntaxat continet proximè recensendum.

Fol. 1. Τοῦ σφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου γαργίου κουρτέση τοῦ χολαρίου περὶ σοιχείων ἤτοι γεαμ-

γραμματῶν καὶ προσωδιῶν καὶ τῶν ὀκτὰ τοῦ λό-
γου μερῶν· εἶπουν εἰς γραμματικὴν, Εἰσαγωγή
πρώτη. Τμήμα πρῶτον περὶ σοφείων: Sapien-
tissimi et eloquentissimi domini Georgii Cur-
tesii Scholarii de Elementis, sive Litteris et
Accentibus, et octo Partibus Orationis, sive
in Grammaticam prima Introductio. Sectio
prima de Elementis. Incipit: Τῶν σοφείων ἃ
καὶ γράμματα λέγονται. Εἴκοσι καὶ τεσσάρων ὄν-
των τὸν ἀριθμὸν. Desinit: τίνες εἰσὶν ἐναντιωμα-
τικοί. οἱ δηλοῦντες τὸ ἐναντίον τῆς δυνάμει τοῦ πράγ-
ματος· οἷον· ἔμπης· ὁμῶς·.

Id *Curtesii* Opusculum necdum è Biblio-
thecarum tenebris in lucem prodit; extat-
que tum *Mediolani* in *Ambrosianâ*, tum *Romæ*
in *Sanctâ Sylvestrinâ* et *Vallicellanâ*, teste
Leone Allatio Diatribâ de Georgiis pag. 409.

Hoc demum *Codice CXXV.* Regiæ *Matri-
tensis* Bibliothecæ MSS. Græcorum Catalogi
Volumen prius absolvitur; jam que factis su-
pra *Cod. CXI. pag. 442. col. 1.* promissis
tandem aliquando standum.

Vincentii Marinerii Valentini Mstorum
Operum, quotquot nobis innotuerunt, In-
dicem, præcipuè ob bene multas ejus Græ-
corum Scriptorum Interpretationes, ac pro-
pè innumeram Carminum, maximè Epigram-
matum, quæ idem Græcè panxit, multitu-
dinem, Prioris hujus Voluminis quasi Corol-
larium, exhibeamus, præclaram illius con-
ficiendi copiam præbente ipsâ Regiâ *Matri-
tensi* Bibliothecâ, quæ sibi nuper eadem ferè
omnia comparavit.

Hæc ipsa nos olim, ubi primùm *D. Bla-
sius Antonius Nasarre* ejusdem præfecturam
inierat, Regio Museo pariter acquirere, con-
cinnato in eum finem ipsorum Catalogo, ten-
tavimus; sed frustra, abnuentibus possessoribus.
D. verò *Joannes de Santander*, qui nunc
eidem præest, ut æquiores *Musas*, ita secun-
diorem nactus *Mercurium*, eruditam hanc
Supellectilem emere assecutus est anno pro-
ximè elapso *MDCCLXVIII.* ipsis Calendis
Septemb. ex *R. P. Josepho à S. Antonio*, Or-
dinis Fratrum Nudipedum *SS. m^e Trinitatis*
Cœnobii sui *Maritensis* Bibliothecæ Præpo-
sito, ubi *Marinerii* Codices hujusmodi Msti
jam pridem asservabantur, ut disertius in-
fra narrabitur. Emptionem porrò conciliavit
D. Josephus Rodriguezius de Castro, Regiæ Bi-
bliothecæ Subcustos, de cujus laudibus in Præ-
fatione. Is quidem, confecto prius *Vincentii*
Marinerii Librorum emendorum Indice, at-
que cum nostro diligentissimè collato, eo-
rum pretium, quod idem *P. Antonius* ipsius

Bibliothecæ Regiæ Præfecti arbitrio liberali-
ter permiserat, nummorum *Regalium* sex
millia, quibus hic æstimandos censuit, ei-
dem Patri tradidit die supra memorato, horâ
post meridiem sesquitertiâ, atque è vestigio
Libros ad Regiam Bibliothecam in aedes *D.*
Joannis de Santander, nullâ interpositâ cun-
ctatione, transferendos curavit. Hujus rei fe-
liciter gestæ ab ipso *D. Josepho de Castro* cer-
tior factus, continuò Regiæ Bibliothecæ Præ-
fectum id rogavi, ut recenter emptos *Ma-
rinerii* Codices in domum meam emigrare
pateretur; constitueram enim, non eos mo-
dò, sed reliquos etiam tum excusos, tum
Mstos ejusdem Libros uno Indice comple-
cti, Regionumque Mstorum Græcorum re-
censioni subnectere, eo nimirum consilio,
ut quam *Nicolaus Antonius* *Marinerii* Operum
descriptionem Hispanæ Bibliothecæ inseruit,
ea tandem in novâ ejus Editione auctior,
emendatior, accuratior prodiret.

Itaque ex his, aliisque autographis, non-
nullisque impressis *Marinerii* scriptis, ejus
Operum Indicem concinnandum aggressi su-
mus; non verò ex ejus Epistolâ *Francisco*
Daza, *Lermæ* Duci à secretis, inscriptâ, ty-
pisque vulgatâ, ubi ejusdem opera strictim
tantum referuntur, unde notitiam eorum fer-
mè universam *Nicolaus Antonius* deprompsit.

Primùm quidem coempti à Regiâ Biblio-
thecâ Libri recensebuntur, eo videlicet or-
dine, ut Scriptorum Græcorum Interpreta-
tiones Latinæ præeant, subsequantur Hispa-
næ; cæteri vel Græcè, vel Latinè, vel Hispa-
nè, sive soluto, sive astricto numeris ser-
mone elaborati extremam aciem claudant.
Reliqui deinceps subibunt, aut quos eadem
anteâ Bibliotheca possidebat, aut quorum
notitiam petere aliunde licuit, præfixâ sin-
gulis numerali Voluminum Serie, ad quam,
ubi opus fuerit, provocari possit; omnes
verò subtilissimè, accuratissimèque expressos,
Notis et Animadversionibus illustrare cona-
bimur.

Vincentii Marinerii Valentini

OPERUM INDEX.

- I. *Eustathij Archiepiscopi Thessalo-
nices in Homeri Iliada*
Commentaria.

*Tum et ipsa Homeri Ilias Heroico carmi-
ne Latina facta.*

Deo Optimo Maximo
dico noueo sacro.

Vin

Vincentio Marinerio Valentino

Interprete.

Tomus secundus.

Non hæc, stulte, legas, sunt hæc tantummodo docto

qui quia rarus adest, laus quoque rara aderit.

Interpositis foliis duobus vacuis, subit alter hujus Tomi Titulus, nempe

Iliadis Liber sextus. Homeri

Rhapsodiæ.

Vincentio Marinerio Valentino

Interprete.

Is Tomus, continuatâ primi, qui desideratur, paginarum Serie, initium ducit à pag. 1855, et in 3384 finem obtinet; adeo quidem, ut paginis 1529. omnino constet. *Eustathii* verò in *Homerica Iliados Librum VI.* et sequentes ex ordine usque ad *XIII.* totum Commentaria complectitur.

Horum singulis ejusdem *Vincentii Marinerii* manu subscriptæ sunt Notæ Chronologicæ, per quas, quando unicuique exscribendo finem fecerit, appareat. Sexto igitur Libro subscriptum 30. *Aprilis* 1620; Septimo, 16. *Maij* 1620; Octavo 26. *Iunij* 1620; Nono, 8. *Martij* 1621; Decimo, 2. *Maij* 1621; Undecimo, 18. *Iunij* 1621; Duodecimo, 6. *Iulij* 1621; Decimo demum tertio, 24. *Octobris* 1621. Atque in cæteris perinde Voluminibus quoties ejusmodi Notæ principio occurrunt, diem, mensem, annum, quibus Volumen, vel Opus describi cœptum; quoties in fine, quibus desitum, indicant. *In folio.*

Idem Opus, tanquam intentatum inausumque *Emmanuel Martinus Alonensis Decanus*, in Latinum convertere summo studio aggressus est, ignarus scilicet popularem suum *Marinerium* (uterque enim communem patriam *Regnum Valentinum* habuit) universos *Eustathii* Commentarios in *Homerum* eodem sermone donasse. Quod mirum profectò, quum Matriti Decanus septennium vixisset, ædesque Ducis *Medina Zelimeæ*, litterarii ministerii causâ, ut à senioribus Regiæ Bibliothecæ Custodibus accepi, frequentissimè celebrasset, quibus contriguum adhæret Ordinis *SS.^{me} Trinitatis* Sodalium Nudipedum Cœnobium, cujus in Bibliothecâ eadem *Marinerii* Interpretatio, aliaque complura Scripta publicè tunc temporis, ut nuper, prostabant.

Duo itaque *Martinus Eustathiana Metaphraseos* Volumina justæ molis composuit, priores tantum *Parecholas*, non omnes com-

plexa, quemadmodum ipse *P. Montfauconio Epist. XIII.* significat. Atque hæc certè, si *Eustathii* Libros XIII. (eorum quippe numerum non indicat) continerent, hujus *primi* *Marinerii Tomi* jacturam facillè sarcirent, desideriumque omnino tollerent.

Jam verò, siquidem *Emmanuelis Martini* huc incidit mentio, præterire nullo modo possum nec indignam scitu, nec relatu eruditus hominibus injucundam de quodam ejus Furto litterario Narrationem. Sed quum hæc ob plurimas, quibus munitur, rationes; ob copiosa, quibus comprobatur, instrumenta prolixior nimio futura sit; veritus *Marinerii* Librorum MSS. Seriem longiori spatio interrumpere; ipsam in hujus Voluminis extremum rejiciendam putavi, ac delicatioris palati Lectoribus, velut in bellaria, tot ciborum fastidii abstergendi gratiâ, ministrandam. Itaque *Indicem Marinerii* pergamus.

II. *Eustathij Archiepiscopi Thessalonices in Homeri Iliada Commentaria.*

tum et ipsa Homeri Ilias Heroico carmine latina facta

Vincentio Marinerio Valentino

Interprete.

Tomii secundi pars secunda.

Si nihil in rectam defers sub pectore mentem hic tu quidquid ages, hoc erit omne nihil.

Dedicationis Titulum, qui olim in fronte Codicis inter verba *latina facta*, et *Vincentio Marinerio Valentino Interprete* conspiciendus patebat, nunc agglutinatâ chartæ schedulâ obtectum, requiras.

Folio Voluminis Inscriptionem exhibenti succedunt alia 6. Numeralibus Notis destituta. Prioribus 4. continetur

Vincentii Marinerii Valentini Præfatio, prosâ oratione conscripta, ubi eundem Dedicationis Titulum pariter obtectum mireris.

Fol. 5. *Ad Excellentissimum Principem D. Franciscum de Sandoual Ducem de Cea, Adelantadum majorem, Hispaniæ Magnatem &c. epigramma*, in quo prima cujusque dictionis litera nomen ejus mirifice complectitur.

Vincentii Marinerii Valentini epigramma.

Versibus quatuor heroicis Latinis expressum. Dedicationis autem quem præfert Titulum, is à verbis *Ad Excellentissimum* usque ad *&c.* idem est ac supra memoratis locis obtectus, ut ad optimum lumen transpeximus. Hujus

Hujus Tomi Secundi Pars Secunda, præter folia 6. Numeralibus Notis carentia, superioris Tomi paginarum numerum sequens, incipit à pag. 3385, desinitque in 5413. ita ut paginis 2028. omnino constet. Continet verò in Librum *Iliadis* XIV. ceterosque ad postremum usque *Eustathii* Commentaria, quorum decimo quarto subscriptum: 19. *Novembris* 1621. Decimo quinto, 15. *Decembris* 1621. Decimo sexto, 2. *Januarij* 1622. Decimo septimo, 16. *Februarij* 1622. Decimo octavo, 15. *Martij* 1622. Decimo nono, 30. *Martij* 1622. Vigesimo, 14. *Aprilis* 1622. Vigesimo primo, 3. *Maij* 1622. Vigesimo secundo, 30. *Maij* 1622. Vigesimo tertio, 14. *Iulij* 1622. Vigesimo demum quarto subscriptum:

δόξα πατρὶ καὶ υἱῶ καὶ πνεύματι ἁγίῳ
12. *Augusti* 1622.

In folio.

III. *Eustathij Archiepiscopi Thessalonices in Homeri Odysseam*
Commentaria.
tum et ipsa Odyssea Heroico carmine latina facta
Deo Optimo Maximo dico. uoueo. sacro.
Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.
Tomus primus.

Non hæc ignaris uertit mea Musa cateruis.
tu qui fortè legis, sis quis ad ista uide.

Id Opus foliis 3. litterarum inanibus præpositis, incipit hac inscriptione:

Eustathij Archiepiscopi Thessalonices
Commentaria in Homeri
Odysseam.

Vincentio Marinerio Tychechthrio *
Valentino Interprete.
Proœmium.

Codex verò constat paginis 1650. præter folia 2. nullo Numero designata; atque in *Odysseæ* Libros X. priores *Commentaria* complectitur, quorum Primo subscriptum: 16. *Septembris* 1622. Secundo, 30. *Septembris* 1622. Tertio, 12. *Octobris* 1622. Quarto, 2. *Novembris* 1622. Quinto, 17. *Novembris* 1622. Sexto, 27. *Novembris* 1622. Septimo, 7. *Decembris* 1622. Octavo, 22. *Decembris*

* Factitium Nomen, ex Τύχη *Fortuna*, et ἐχθρὸς *inuisus* compositum, quo suam ipse Auctor infelicitatem testatam atque insignitam voluit, quem Nicolaus Antonius *parum fortunatum* appellat. Naturam enim ille Matrem

1622. Nono, 3. *Januarij* 1623. Decimo, 28. *Januarij* 1623. In folio.

IV. *Eustathij Archiepiscopi Thessalonices in Homeri Odysseam*
Commentaria.
tum etiam ipsa Odyssea Heroico carmine
Latina facta.
Deo Optimo Maximo dico. uoueo. sacro.
Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.
Tomus secundus.

Græca uides, si fortè uides. conuersa Latine
si non ista uides, cernere nulla puta.

Inter Operis Titulum et ipsum Opus, foliis 2. vacuis interpositis, Tomus hic, continuato prioris paginarum ordine, exorditur à pag. 1651. desinitque in 3328, adeò prorsus, ut paginis constet 1677. si folia 2. supra memorata minùs annumeres. Continet verò in reliquos *Odysseæ* Libros XIV. *Commentaria.* Atque illorum Undecimo subscriptum 20. *Februarij* 1623. Duodecimo, 9. *Martij* 1623. Decimo tertio, 18. *Martij* 1623. Decimo quarto, 29. *Martij* 1623. Decimo quinto, 10. *Aprilis* 1623. Decimo sexto, 3. *Maij* 1623. Decimo septimo, 21. *Maij* 1623. Decimo Octavo, 10. *Iunij* 1623. Decimo nono, 1. *Iulij* 1623. Vigesimo, 26. *Iulij* 1623. Vigesimo primo, 27. *Septembris* 1623. Vigesimo secundo, 9. *Novembris* 1623. Vigesimo tertio, 18. *Novembris* 1623. Vigesimo demum quarto subscriptum:

τέλος. τῷ θεῷ δόξα καὶ πῆν.
3. *Decembris* 1623.

Tribus deinde foliis intervacantibus, nouoque accedente paginarum, nempe 87. Ordine, sequitur

Pag. 1. *Homeri Batrachomyomachia*
idest, Ranarum et Murium
pugna.

Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.

Carmen versibus heroicis constans 299. non 294. ut ipsius *Marinerii* manu subnotatum. In fine subscriptum 6. *Decembris* 1623.

Pag. 13. *Homeri Hymni Deorum*
Vincentio Marinerio Valentino
interprete.

In Apollinem.

Sss

Car-

benignissimam, Sortem verò nactus est injustissimam Novercam, Invidiam denique, ut Musis impensè charus, apud Proceres maxime gratiosus, hostem longè infestissimam.

- Carmen versuum heroicorum 547.
Pag. 35. *In Mercurium.*
Carmen versuum heroicorum 577. non
578, ut ab ipso *Marinerio* subnotatum. In
fine subscriptum 13. *Decembris* 1623.
Pag. 59. *In Venerem.*
Carmen heroicis constans versibus 294.
non 292. ut ab ipso *Marinerio* subnotatum.
In fine subscriptum 18. *Decembris* 1623.
Pag. 71. *In eandem.*
Versus heroici 21.
Pag. 72. *Bacchus.*
Carmen versibus heroicis 59.
Pag. 74. *In Martem.*
Versus heroici 17.
Pag. 75. *In Dianam.*
Versus heroici 9.
Ibid. *In Venerem.*
Hexastichon heroicum.
Pag. 76. *In Mineruam.*
Pentastichon heroicum.
Ibid. *In Iunonem.*
Pentastichon heroicum.
Ibid. *In Cererem.*
Versus heroici 3.
Ibid. *In matrem Deorum.*
Hexastichon heroicum.
Pag. 77. *In Herculem Leonis animo
praditum.*
Versus 9. heroici.
Ibid. *In Esculapium.*
Pentastichon heroicum.
Pag. 78. *In Iouis pueros.*
Pentastichon heroicum.
Ibid. *In Mercurium.*
Versus heroici 12.
Ibid. *In Pana.*
Carmen versuum heroicorum 49.
Pag. 81. *In Vulcanum.*
Octastichon heroicum.
Ibid. *In Apollinem.*
Pentastichon heroicum.
Ibid. *In Neptunum.*
Heptastichon heroicum.
Pag. 82. *In Iouem.*
Tetrastichon heroicum.
Ibid. *In Vestam.*
Pentastichon heroicum.
Ibid. *In Musas et Apollinem.*
Heptastichon heroicum.
Pag. 83. *In Bacchum.*
Versus heroici 13.
Ibid. *In Dianam.*
Versus heroici 22.
Pag. 84. *In Palladem.*

- Versus heroici 18.
Pag. 85. *In Vestam.*
Versus heroici 14.
Pag. 86. *In terram matrem omnium.*
Versus heroici 19.
Ibid. *In Solem.*
Versus heroici totidem.
Pag. 87. *In Lunam.*
Versus heroici 20.
Ibid. *In Iouis pueros.*
Versus heroici 19.
Pag. 89. *In Hospites.*
Pentastichon heroicum.
In fine subscriptum:
δύσα θεῶ πέλεται. (leg. πέλιται) τοῦ χῆ
σθένος ἀγλαόν ἐστ.
17. *Decembris* 1623.
2147.

Posterior hæc Numerorum Series Summam
indicat omnium Versuum, quos *Homeri*
Opera minora complectuntur. Sed ratio mi-
nus quadrat; à nobis enim sedulo enume-
ratos, invenimus esse admodum 2123.

Accedente ad primum *paginarum* 1677.
Ordinem secundo, qui *paginas* habet 89.
universum Volumen *paginis* 1766. constare
colligas. *In folio.*

V. *Scholia in Homeri Iliada
doctissimi interpretis
Didymi.
Vincentio Marinerio Valentino
interprete.*

*Ad Excellentissimum et Illustrissimum Prin-
cipem D. Franciscum Ruisium de Castro Co-
mitem de Lemos, et de Andrade, Marchionem
de Soria, Ducem de Taurisano, Comitem de
Castro, et de Villalba &c.*

Is Dedicacionis Titulus transverso calamo
deletus, sed ita ut legi possit.

Primum hujus Codicis folium, Inscriptio-
nem præferens, excipiunt alia 4. numeris de-
stituta, quorum 3. prioribus continetur ad
eundem Principem, cujus etiam Titulum trans-
verso calamo deletum mireris,

*Vincentij Marinerij Valentini
Præfatio.*

prosâ oratione conscripta; et ad eundem, de-
leto pariter Titulo,

*Vincentij Marinerij Valentini
Epigramma.*

Elegiacum, versibus constans 16.

Quartum verò folium litteris omnino vacat.

Deinde excurrere incipit totius Voluminis
paginarum Series, numero 724. ac primâ qui-
dem *pag.* hic sese offert Titulus:

Scho-

*Scholia in primam Homeri Iliados
rhapsodiam.*

*Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.*

Præmisso tamen folio non sine Numeri 1. Notâ, excipit alter hicce Titulus:

*Homeri interpretis Didymi, uti quidam uolunt, in Iliada, et
Odysseam scholia.*

*Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.*

Mox sequuntur hujusmodi Epigrammata:

*Leonida Tarentini in Homerum
Epigramma.*

Tetrastichon elegiacum.

*Alphei Mitylenai in eundem
Epigramma.*

Hexastichon elegiacum.

In Primam Homeri Iliados Rhapsodiam Scholiis ordine suo succedunt reliqua in cæteris, ad XXIV. usque totam.

Primæ verò Scholiis subscriptum: 6. Ianuarij 1624. Secundæ, 11. Ianuarij 1624. Tertix, 14. Ianuarij 1624. Quartæ, 17. Ianuarij 1624. Quintæ, 22. Ianuarij 1624. Sextæ, 24. Ianuarij 1624. Septimæ, 26. Ianuarij 1624. Octavæ, 27. Ianuarij 1624. Nonæ, 30. Ianuarij 1624. Decimæ, 3. Februarij 1624. Undecimæ, 5. Februarij 1624. Duodecimæ, 7. Februarij 1624. Decimæ tertix, 9. Februarij 1624. Decimæ quartæ, 11. Februarij 1624. Decimæ quintæ, 13. Februarij 1624. Decimæ sextæ, 15. Februarij 1624. Decimæ septimæ, 16. Februarij 1624. Decimæ octavæ, 20. Februarij 1624. Decimæ nonæ, 22. Februarij 1624. Vigessimæ, 23. Februarij 1624. Vigessimæ primæ, 24. Februarij 1624. Vigessimæ secundæ, 25. Februarij 1624. Vigessimæ tertix, 27. Februarij 1624. Vigessimæ quartæ, 28. Februarij 1624. In folio.

VI. *Scholia Doctissimi interpretis Didymi in Odysseam Homeri*

*Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.*

Ad nobilissimum et clarissimum utrum Iohannem Vouerium, Regium Consiliarium, et in Titaniantiarum Consilio apud Belgas Assessorem.

Hujus Dedicacionis Titulus, licet agglutinatâ chartæ schedulâ obtectus, pellucet.

Primo huic folio succedunt alia 4. quibus continetur ad eundem Virum, cujus etiam Titulus, licet simili schedulâ obtectus, pari-

ter translucet,

*Vincentij Marinerij Valentini
Præfatio.*

*Prosa Oratione conscripta, necnon
Ad eundem præclarissimum Virum
Iohannem &c
Epigramma.*

Elegiacum versibus 14.

Foliis deinde 2. litterarum inanibus interpositis, alia 4. scripta consequuntur, ubi
*De Homero Dionis Chrysostomi
Oratio.*

*Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.*

*Angelus Politianus, in Sylua, cui
titulus Ambra, de Homero
sic scribit.*

Tum subit fol. averso ejusdem Politiani carminum Interpretatio Græca, auctore Marinerio, versibus heroicis ferè 16.

Statim excipit hujus Voluminis paginarum numeralis Ordo, nimirum 354. præfixo tali Titulo:

*Scholia in Odysseam Homeri
Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.*

*Odyssea liber primus Homeri
rhapsodia.*

Quem cæteri ex ordine consequuntur. Scholiis in primam Rhapsodiam subscriptum: 5. Martij. 1624. In Secundam, 8. Martij 1624. In Tertiam, 9. Martij 1624. In Quartam, 11. Martij. 1624. In Quintam, 13. Martij. 1624. In Sextam, 14. Martij. 1624. In Septimam, 15. Martij 1624. In Octavam, 16. Martij. 1624. In Nonam, 18. Martij 1624. In Decimam, 19. Martij 1624. In Undecimam, 23. Martij. 1624. In Duodecimam, 25. Martij. 1624. In Decimam tertiam, 26. Martij. 1624. In Decimam quartam, 27. Martij. 1624. In Decimam quintam, 27. Martij. 1624. In Decimam sextam, 28. Martij 1624. In Decimam septimam, 29. Martij 1624. In Decimam octavam, 29. Martij 1624. In Decimam nonam, 31. Martij 1624. In Vigessimam, 1. Aprilis 1624. In Vigessimam primam, 2. Aprilis 1624. In Vigessimam secundam, 3. Aprilis 1624. In Vigessimam tertiam, 3. Aprilis 1624. In Vigessimam quartam, 4. Aprilis 1624.

Accedit folium, absque numeri Notâ, sic inscriptum:

*Authorum nomina, quos Didymus in Odyssea expositionem
adducit.*

Totus Codex, si folia Numeris destituta annumeres, paginis omnino constabit 366.
In folio.

VII. Præmissis foliis 2. litterarum omnino vacuis, si Voculas 4. excipias *Vincentii Marinerii* manu exaratas, sequitur hic Operis Titulus:

Hesiodi Ascræi opera omnia quæ extant.

Cum Græcis Scholijs Procli, Moschopuli, Tzetza in Opera et Dies et Iohannis Diaconi, et multi in reliqua.

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Hujus Tituli folium excipiunt alia Numerorum Notis carentia, quibus insunt in *Hesiodum* hujusmodi Prolegomena:

Græcorum Poetarum in laudem Hesiodi Epigrammata uaria.

Alcæi in Hesiodum.

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Versus nimirum 6. elegiaci.

Alterius in ipsum. Distichon.

Anathematicum in ipsum. Distichon.

In eundem. Tetrastichon.

Asclepiadæ in imaginem Hesiodi. Elegi 8.

In Hesiodum et in Polydon Ralem et in Simonidem. Versus 12. elegiaci.

Ex Elegiacis Hermesianactis Colophonii de Hesiodo. Versus 6. elegiaci.

Ex Herodoto ex Suida.

Luciani Samosatensis dissertatio in Hesiodum.

Danielis Heinsij Hypothesis diexodica Hesiodi Operum et Dierum.

Danielis Heinsij in Hesiodum epigrammata, nempe VI, quorum versus 48. elegiaci.

Danielis Heinsij hymnus in Pandoram Hesiodi,

Versibus constans heroicis 173.

Statim subeunt folia 2. Numeris destituta, quorum priori continentur:

Authores, qui adferuntur ab Scholiaste Hesiodi; hoc est, eorum Index Alphabeticus; posteriori nihil.

Post hæc excipit Codicis *paginarum* numeralis Series, quarum omnino Summa 907. et secundum hanc Seriem procedunt Scripta hoc Volumine comprehensa, ac primò quidem:

Pag. 1. *Expositio Sapientissimi Grammatici Domini Iohannis Tzetzae in opera et Dies Hesiodi.*

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Sapientissimi, et eloquentissimi domini Manuelis Moschopuli consobrini Cretensis, Commentarium Operum, et Dierum Hesiodi.

Expositioni in Operum *Hesiodi* Librum primum subscriptum est: 22. *Novembris. 1624.* in secundum, 11. *Decembris. 1624.*

Pag. 514. *Hesiodi Ascræi Dies.*

Expositio in Dies Hesiodi.

Subscriptum: 14. *Decembris 1624.*

Pag. 557. *Sapientissimi Domini Iohannis Protospatharii Expositio Physica Dierum Hesiodi.*

Pag. 663. *Hesiodi Ascræi Theogonia.*

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Versibus nimirum heroicis.

Pag. 575. *Hesiodi Ascræi Clypeus Herculis.*

Expositio Clypei.

Pag. 577. *Hesiodi Ascræi Clypeus Herculis.*

Supremi Philosophorum Iohannis Diaconi Pediasimi, Scholia paraphrastica cum sermonis artificio ipsius.

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Pag. 579. *Iohannis Tzetzae expositio in Hesiodi Clypeum.*

Clypei Expositioni subscriptum: 23. Decembris. 1624.

Pag. 661. *Danielis Heinsii Epistola inscripta: Daniel Heinsius illi qui hæc Scholia, quæ Tzetza attribuuntur, consequi constituerit.*

Pag. 666. *Sapientissimi et eloquentissimi Domini Iohannis Diaconi Galeni in Hesiodi Theogoniam Allegoria.*

Pag. 683. *Scholia in Hesiodi Theogoniam antiqua.*

Pag.

Pag. 874. Subscriptum:
finis Hesiodi Thegoniæ.
7. Ianuarij. 1625.

Pag. 875. *Hesiodi Fragmenta.*
Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.

Ex his nimirum, protinùs referendis, Aucto-
ribus:

Eustathio.
Strabone.
Pausaniâ.
Scholiaste Apollonii.
*Scholiaste Pindari, et Lycophronis in Heroi-
ca Genealogia.*
Eodem Scholiaste Pindari.
Scholiaste Sophoclis.
Æschyli Scholiaste.
*Atheneo ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίσσι. Ex eo-
dem, ἐκ τῶν ἠοίων, et aliunde.*
Stephano, ἐν καταλόγῳ.
Eodem in Αἰγίνῃς δευτέρῳ.
Suida.
Plutarcho.
Clemente Alexandrino.
Scholiaste Lycophronis.
Athenagorâ.
Scholiaste Arati et Hesiodi.
Etymologico.

Porphyrio in antro Nympharum.

Omnia verò Fragmenta sunt numero
LXVII, quæ an ipsius *Marinerii* studio col-
lecta, minimè nobis compertum.

Pag. 890. *Hesiodi et Homeri*
Certamen.

Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.

Hujus in fine subscriptum:

δέξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ πνεύματι ἁγίῳ.
9. Ianuarij 1625.

Pag. 908. *Catalogus Hesiodi*
Poematum.

VIII. *Pindari Olympia, Pythia, Nemea*
Isthmia

Antiquis Scholijs, et commentarijs
illustrata.

Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.

Totum hoc Volumen in Series *paginarum*
tres distributum.

Prima continet *paginas* 217, iisque *Pin-
dari Olympia*; horum verò Scholijs, sive
Commentarijs præeunt hujusmodi Prolego-
mena:

Pag. 1. *Pindari Genus à Sapientissimo Cyro*
Thoma Magistro descriptum.

Pag. 3. *Ex Suida alia Pindari generis enar-
ratio.*

Pag. 4. *Pindari genus Heroico carmine stru-
ctum, nempe versibus hexame-
tris 31.*

Pag. 5. *De Lyricis poetis.*

Ibidem. *In ipsos Lyricos poetas, metrum ex
heroico et elegiaco constans, versi-
bus nimirum elegiacis 20.*

Pag. 6. *De Strophis et antistrophis et epodis.*

Ibidem. *Alia de ipsis animadversio.*

Pag. 7. *De viginti octo pedibus.*

Ibidem. *De pedibus disyllabis.*

Ibidem. *De trisyllabis pedibus.*

Pag. 8. *De pedibus tetrasyllabis.*

Ibidem. *De quatuor epitritis.*

Pag. 9. *De Strophâ, et antistrophâ primâ*
Olympiorum Oda.

Pag. 11. *De huius Oda epodo.*

Pag. 12. *De huius Oda inscriptione.*

Ipsa autem *Olympia* incipiunt pag. 13. iisque
pag. demum 217. subscriptum:

Ultima Olympiorum Oda
finis.

8. Iunij 1618.

Mox sequenti folio, cui nulla Numeri nota,
excipiunt:

Autores, quorum autoritatibus
Pindari Scholiastes utitur.

Eorum videlicet Index Alphabeticus.

Secunda *paginarum* Series, interjectis folijs
4. litterarum inanibus, continet *pagg.* 187,
talemque præfert Inscriptionem:

*Recentiorum Scholia, uel ut quidam existi-
mant, Demetriij Triclinij in Pindari Olympia,
quæ, ut ex ipsis constat, omnino quidem sunt
utilissima.*

Ad Excellentiss. Principem D. Ferdinandum de
Ribera, magnum Alcalæ Ducem, Tarisæ
Marchionem, Comitem de los Molares &c.
Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

His autem, *pagina* 187, subscriptum:

Finis Scholiorum in Olympia

13. Iulij 1617.

Subeuntibus deinde folijs 2. Numeri notâ
destitutis, priori legas:

Ad Excellentiss. Principem D. Ferdinandum
*de Ribera, Alcalæ Ducem &c. Epigramma, ver-
sibus 12. elegiacis.*

posteriori verò:

Ad Illustriss. Discipulum D. Fernandum de
*Ribera, Alcalæ Ducis filium Epigramma, ver-
sibus 8. itidem elegiacis.*

Hæc duo Epigrammata ad *Pindari Pythia,*
quæ sequuntur, pertinent.

Ter-

Tertia Series habet *paginas* 485. cujus
Pag. 1. occurrit Titulus:

Pindari Pythia.

Antiqui Pythiorum Commentarii, ex Græco Latini facti Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Ad excellentiss. Principem D. Fernandum de Ribera, magnum Alcalæ Ducem, &c.

His autem Commentariis præcunt hæc Prolegomena:

Argumentum et materia Pythiorum.

De poetis lyricis Græcorum.

Pythiorum argumentum et summa.

Aliud argumentum.

Aliud argumentum.

De Stropha et antistropha primæ Ode.

De hujus Ode Epodo.

Pag. 3. Ipsa *Pythia* cum Commentariis.

Pag. 247. *Pindari Nemea*, quibus talia Prolegomena:

Ibidem.

Nemeorum certaminum argumentum.

Ibidem. Aliud argumentum.

Pag. 248. *Aliud argumentum.*

Pag. 249. *Aliud argumentum.*

Pag. 250. *Aliud argumentum.*

Pag. 251. *De genere carminis strophæ, et antistropha primæ Nemeorum Ode.*

Ibidem. De hujus Ode Epodo.

Ibidem. De inscriptione hujus Ode.

Pag. 415. *Isthmia*, quibus præfixa hujusmodi Prolegomena:

Ibidem. Isthmiorum argumentum.

Ibidem. Aliud argumentum.

Pag. 416. *Aliud argumentum.*

Pag. 417. *Aliud argumentum.*

Ibidem. De Stropha, et antistropha primæ Isthmiorum Ode.

Pag. 418. *De hujus Ode Epodo.*

Ibidem. De hujus Ode inscriptione.

In *Isthmiorum* extremo pag. 485. subscriptum:

Scholorum in Isthmia finis.

4. Aprilis. 1618.

Initio hujus Codicis *paginarum* Series Numeris designatas antecedunt folia 7. litteris penè vacua. Horum singulis sex prioribus præfixæ in superiori margine totidem hujusmodi Chronologica Annotations: 14. Decemb. 1617. 9. Decemb. 1617. 14. Julij 1617. 1. Junij 1617. 13. Aprilis 1617. 20. Maij 1618. Quæ sanè quorsùm spectent, ignoramus.

Foliis illis vacuis 7. succedunt alia 4. plena, quibus continetur

Index omnium operum, quæ Vincentius Ma-

rinarius Valentinus usque ad annum 1630. composuit, ejusdem manu exaratus.

Ibi minimè indicatur *Paraphrasis in Evangelium D. Ioannis Nonni panopolitæ uersa Latine 6000 uersibus*; sed opus ipse *Marinerius* extra folio 7. *averso* ex proximè laudatis annotavit.

Omnium, quos tres continent Series *paginarum*, Numeri, additis foliis 4. ad *Indicem* pertinentibus, alique 2. supra memoratis simul collecti, *Summam* conficiunt *paginarum* 897. *In folio.*

IX. Pag. 1. *Sophoclis Tragediæ septem cum interpretationibus uetustis. et ualdè utilibus.*

(Dedicationis Titulus transverso calamo planè deletus)

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Statim subeunt hæc Prolegomena:

Epigramma in Sophoclem

Simonidis.

Versibus elegiacis 8.

Erycii.

Hexastichon elegiacum.

Dioscoridæ.

Decastichon elegiacum.

Ex Suida.

Fragmentum prosaicum.

Argumentum Aiacis flagelliferi.

Pag. 5. *Scholia antiqua doctissimorum in Sophoclis, quæ extant, Tragedias.*

In Aiacem flagelliferum.

Pag. 116. Subscriptum:

Aiacis flagelliferi finis.

6. Martij. 1619.

Pag. 118. Præmisso Argumento, *Sophoclis Electra.*

Pag. 187. Subscriptum:

Electræ finis.

25. Martij. 1619.

Pag. 188. Sequuntur in *Sophoclis Oedipodem Tyrannum* hujusmodi Prolegomena:

Ibidem. Hypothesis Oedipodis Tyranni carmine ab Aristophane descripta.

Versibus nimirum iambis 16.

Ibidem. Quare Tyrannus inscribitur.

Pag. 189. *Oraculum Laio Thebano datum.*

Versibus heroicis 6.

Pag. 190. *Anigma Sphingis.*

Versibus heroicis 5.

Ibidem. Sophoclis Oedipus Tyrannus.

Pag. 240. Subscriptum:

Oedi-

Oedipodis Tyranni
finis.

10. Aprilis. 1619.

Pag. 241. *Antigone Sophoclis.*

Præmissis quæ sequuntur:

Ibidem. *Hypothesis Antigones:*

Ibidem. *Aliud Aristophanis Grammatici argumentum.*

Pag. 296. Subscriptum:

Sophoclis Antigones
finis.

21. Aprilis 1619.

Pag. 297. *Sophoclis Oedipus Colonaus.*

Quem antecedunt:

Ibidem. *Hypothesis Oedipi Colonaei.*

Pag. 298. *Alia hypothesis.*

Pag. 360. Subscriptum:

Oedipodis Colonaei.
finis.

29. Aprilis. 1619.

Pag. 361. *Sophoclis Trachimæ*, præeunte Hypothesi.

Pag. 427. Subscriptum:

Trachimiæ Sophoclis
finis.

8. Maij. 1619.

Pag. 429. *Sophoclis Philoctetes*, præpositâ Hypothesi.

Pag. 468. Subscriptum:

Philactetæ Sophoclis
finis.

13. Maij 1619.

Postremò accedunt extra *paginarum* Ordinem folia 3. nullo designata numero, in quibus hæc legas:

Authorum nomina, quos Sophoclis Scholiastes uariarum interpretationum testes adducit.

secundùm Litterarum seriem disposita.

Quadam Sophoclis Tragœdiæ quæ penitus amissæ sunt, quarum nomina Scholiastes Sophoclis retulit.

Tum ejusdem aliæ, quas Porphyrius in *Questionibus Homericis*, Scholiastes Euripidis in *Phænissis*, et alibi, laudant.

Sophoclis Tragœdiæ quas Apollonii Rhodij Scholiastes in Argonautica citat.

Paginae demum, quas id Volumen continet, sunt omnino 468, præter folia 3. pro-

ximè memorata. *In folio.*

X. Hujus Voluminis *paginarum* Seriem antecedunt folia 5. Numerorum notis destituta, quorum

Fol. 1. legitur hæc Inscriptio:

Scholia in septem Euripidis

Tragœdias ex antiquis exemplaribus ab Arsenio Archiepiscopo Monembasiæ collecta.

Ad Excellentissimum et illustrissimum Principem D. Ferdinandum de Kibera Alcalæ Ducem, Marchionem Tarifæ, Comitem de los Molares &c.

In hujus Tituli transverso calamo deleri locum alter hic suffectus:

Ad illustrissimum, et nobilissimum uirum

D. Hieronymum Alagonium, magnum Musarum patronum &c.

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Fol. 2. Priori etiam Titulo deleto:

Ad illustrissimum, et nobilissimum uirum

D. Hieronymum Alagonium, magnum Musarum patronum &c.

Vincentio Marinerio Valentino Prefatio.

prosâ oratione conscripta.

Fol. 4. averso. Eodem etiam Titulo deleto, nulloque alio substituto,

Vincentij Marinerij Valentini Epigramma.

ad eundem scilicet *Alagonium*, versibus 5. heroicis conscriptum.

Interjecto deinde folio litteris vacuo, atque ineunte hujus Codicis *paginarum* Serie, alter hic pag. 1. legitur Titulus:

Scholia in septem Euripidis Tragœdias ex antiquis exemplaribus ab Arsenio Archiepiscopo Monembasiæ collecta.

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Sanctissimo, et Beatissimo Patri et Domino nostro, Domino Paulo tertio, Sanctæ Dei Romanæ, et Catholicæ Ecclesiæ Summo Pontifici Arsenius Monembasiæ Archiepiscopus in Domino semper Salutem.

Pag. 11. *Scholia præclarissima in septem Tragœdias Euripidis, ex diversis libris decerpta.*

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

In Hecubam.

Pag. 145. *Hecubæ* subscriptum: 28. Iunij 1624.

Pag.

- Pag. 146. *In Euripidis Oresten Scholia.*
- Pag. 368. Subscriptum :
Finis Scholiorum in Oresten.
6. Augusti 1624.
- Pag. 369. *Euripidis Phœnissæ.*
Cui Tragœdiæ præeunt hujusmodi Prolegomena :
Ibidem. *Hypothesis Phœnissarum.*
Pag. 370. *Oraculum datum Laio.*
Versibus heroicis 5.
Sphingis enigma Asclepiadis ita scribit.
- Versibus etiam heroicis 5.
Ibidem. *Solutio enigmatis.*
- Tetrasticho elegiaco.
Pag. 525. Subscriptum :
Finis Scholiorum in Phœnissas.
15. Septembris.
1624.
- Pag. 527. Præeunte *Aristophanis Grammatici Medææ Hypothesi*, exordiantur
In Euripidis Medæam Scholia.
- Pag. 603. *Medææ* subscriptum : 1. Octobris.
1624.
- Pag. 606. Præmissâ *Hypothesi*,
Euripidis Hippolitus Coronatus.
- Pag. 719. *Hyppolito* subscriptum : 13. Octobris 1624.
- Pag. 721. Præposita *Hypothesi*,
Tragœdia Euripidis Alcestis.
- Pag. 742. Subscriptum : 18. Octobris 1624.
finis Alcestidis.
- Pag. 745. Præmissâ etiam *Hypothesi*,
Euripidis Andromache.
- Pag. 774. Subscriptum :
finis Andromaches.
21. Octob. 1624.

Νόξα θεῶν μεγάλη διὰ πάντ' ἀῶνα πέληται
ἀμὴν.

Folii 11. extra ordinem subsequentibus continentur

*Authorum nomina, quibus utitur
in suis Commentarijs Scholiastes Euripidis.*

litterarum scilicet ordine disposita.

Tragœdiæ Euripidis quæ non extant, quas hic Scholiastes in suis commentarijs adducit.

Præter folia superius annotata, universi Codicis paginarum numerus 774. In folio.

XI. *Lycophronis Cbalcidensis Alexandra.*
Cum eruditissimis Isacij Tzetis commen-

sarijs, ex fide manuscripti emendationibus factis.

Omnia ex Græco Latina facta.
Vincentio Marinerio Valentino, Regio Bibliothecario, et S. Ecclesiæ Hempudiana Thesaurario, interprete.

Ad illustrissimum, et clarissimum virum D. Iohannem de Chaues et Mendoza equitem Iacobæum, Comitem S. Crucis, et Calceata, amplissimi Ordinum Concilij Principem quondam, nunc vero Supremi Senatus, ac Regiæ Camera Præsidentem grauissimum Consiliarium &c.

Proximè sequenti folio alterum hunc Titulum legas :

Ad illustrissimum, et clarissimum Virum D. Iohannem de Chaues et Mendoza equitem auratum Iacobæum &c. Dominum meum prestantissimum.

Vincentij Marinerij Valentini Regij Bibliothecarij, et S. Ecclesiæ Hempudiana Thesaurarij Præfatio.

prosa nimirum oratione conscripta, foliisque 3. comprehensa.

Ineunte porrò paginarum 23. notatâ Numeris Serie, sequitur, iisque continetur hujusmodi Poemation:

Vincentij Marinerij Valentini Regij Bibliothecarij et S. Ecclesiæ Hempudiana Thesaurarij &c

De furore Poetico, et insano Phœbi afflatu Terpsimolpion.

Tituli hujus postrema vox sanè fictitia, Græcisque litteris, nedum Latinis, ignota. ex Τέρπης, *Delectatio*, et Μολπή, *Cantilena* constat verè dixeris; adeò quidem, ut *Carmen* significet *delectabili cantu præditum*. Eam verò *Marinerius* in ejusdem Poematis inscriptione prætermisit in suorum *Operum Indice Scholiis ad Pindarum* præfixo, ubi illud ipsum ita inscribit : *De furore poetico, &c. Ode quæ composita est quingentis carminibus heroicis.* Atque hîc mirari subit, versus illi assignatos tantummodò *quingentos*; tametsi totum Poema, iterùm atque iterùm à me sedulò pernumeratum, *sex et sexcentos* complectitur; nisi fortè alios deinceps Poeta ipse *Phæbo* plenior, adjunxerit. Nicolaus autem Antonius, *mille et amplius versibus* eidem attributis, paulò se largiorem gessit ac munificentiore.

Priorem paginarum Seriem excipit altera
pagi-

paginas habens 374. cujus superiori margi-
ni apposita hæc Nota: 29. Decemb. 1638.
quo Liber transcribi coeptus. His porrò talia
continentur:

Pag. 1. *Isacij Tzetzæ prolegomena
in Poetas.*

Pag. 5. *Lycophronis genus.*

Pag. 8. *Lycophronis uita ex Saida.*

Pag. 9. His præmissis, Opus ipsum exor-
ditur, tali inscriptione:

*Lycophronis Chalcidensis Alexandra.
Cum Scholiis Isacij Tzetzæ doctissimis.*

*Omnia ex Græco Latinitatis idiomate donata
Vincentio Marinero Valentino Regio
Bibliothecario, et S. Ecclesiæ Hempudianæ
Thesaurario, Interprete.*

Pag. 369. Subscriptum: 10. Martij 1639.

Pag. 371. *Authorum nomina, quorum
Sententias Lycophronis
Scholiastes adducit.*

ordine videlicet Alphabetico.

Universum denique Volumen, utrâque pa-
ginarum Serie conjunctâ, paginis omnino con-
stat 397. prætermissis foliis 4. Numeri Notâ
carentibus, quæ prima occurrunt.

Cæterùm hæc *Lycophronis Alexandra*, atque
in eam Commentariorum Interpretatio, quip-
pe ex fide Msti emendationibus à *Marinero*
factis, præcipuum inter alias ejus versiones
locum obtinuerit. *In folio.*

XII. *Theocriti, Moschi, Bionis et Sim-
mij opera omnia quæ extant
Cum Scholiis in Theocritum
et in alios.*

*Vincentio Marinero Valentino
Interprete.*

Inscriptionem hanc subeunt talia Prolego-
mena:

Pag. 1. *In Arethusam, et In Insulam
Danielis Heinsij
epigramma.*

Versibus nimirum elegiacis 20.

Ibidem. *Genus Theocriti.*

Pag. 3. *Ubi et quo pacto inuenta fue-
runt Bucolica.*

Pag. 4. *Aliter uerius.*

Ibidem. *De differentia Bucolicorum.*

Pag. 5. *De Bucolicorum inscrip-
tione.*

Pag. 6. *De huius poeseos caractere, et
typo.*

Ibid. *Theocriti in suum ipsius
librum.*

Pag. 7. *Theocriti Syracusij Idyllia, et*

*Epigrammata, quæ extant
omnia.*

*Vincentio Marinero Valentino
Interprete.*

Præmissâ Hypothesi primi Idyllij.

Pag. 472. *Theocriti Syracusij
epigrammata.*

Pag. 481. *Idyllia Moschi Syracusij
et Bionis Smyrnæi.*

Moschi Idyllia Syracusij

Pag. 509. *Bionis Smyrnæi Idyllia.*

Pag. 523. *In Simmij Rhodij Alam
et Securim Scholia.*

Pag. 524. *de Securi Anonymi.*

Pag. 525. *De uersibus Syringis.*

Pag. 527. *Sapientissimi Chartophylacis
prima Iustiniana, et totius Bulgariae domini
Iohannis Pediasimi expositio in Theocriti Sy-
ringa.*

Pag. 536. Subscriptum: 24. Augusti 1625.

Foliis 2. sequentibus, numerali Notâ desti-
tutis, inest ordine litterarum:

*Authorum Catalogus, quorum uti-
tur sententis Scholiastes
Theocriti.*

Foliis verò 2. vacuis interjectis, subeunt
alia 4. cum *Theocriti* Verbis notatu dignis, tum
Auctorum ab ejus *Scholiaste* laudatorum No-
minibus plena.

Totus demum Codex, præter hujusmodi
folia, complectitur paginas omnino 536. *In
folio.*

XIII. *Procli Diadochi, in primum
Euclidis, de Elementis li-
brum liber primus.*

*Vincentio Marinero Valentino
Regio Bibliothecario &c.
interprete.*

Fol. proximè sequenti:

*Ad illustrissimum, et doctissimum Abbatem
D. Martinum Lafarinam Siculum, Mu-
sarum decus et ornamentum.*

*Vincentij Marinerij Valentini Regij
Bibliothecarij &c.*

Prefatio.

Quâ quidem folia duo implentur.

Præfixis tribus hisce foliis nullâ numerali
Notâ designatis, excipit paginarum 43. Series,
quibus hæc insunt Scripta:

Pag. 1. *Marini Neapolitani Pro-
clos, siue de felicitate.*

*Vincentio Marinero Valentino
Regio Bibliothecario &c.*

interprete.

Pag. 37. *Carmina Marini.*

Heroica nimirum 8. quibus subscriptum: 23.

Iunij 1639.

Pag. 38. *Gorgia Helena encomium.*

Pag. 43. Subscriptum: 24. *Iunij* 1639.

Ibidem. *Vincentij Marinerij Valentino, Regij
Bibliothecarij, carmina.*

In *Procli* videlicet laudem heroica 12.

Statim altera exoritur *paginarum*, nempe
266. Series, quibus hæc nimirum continen-
tur:

Pag. 1. *Procli Diadochi, in primum
Euclidis, de Elementis librum
liber primus.*

*Vincentio Marinerio Valentino
Regio Bibliothecario &c.
interprete.*

Quem ex ordine subeunt à pag. 31. ad
257. ceteri ejusdem *Procli* in *Euclidis* pri-
mum.

Pag. 257. *Incogniti scholium in 24. Theo-
rema Euclidis Elementorum primi.*

Pag. 258. *De his, quæ data sunt
breuiter.*

Pag. 264. Subscriptum:
*Datorum finis de his, quæ dantur.
12. Julij* 1638.

Pag. 265. *Catalogus authorum, quorum
sententijs utitur Proclus.*

ordine scilicet litterarum digestus.

Ex utrâque demum Serie, totius Volumi-
nis *paginarum* 309. Summa colligitur, citra
folia 3. supra memorata. In folio.

XIV. *Troia expugnata, siue
Supplementum Homericorum om-
nium, quæ urbi illi acciderunt ab
interitu Hectoris, donec tandem
omnino excinderetur.*

*Autore Quinto Calabro Græcè.
interprete Latino*

*Vincentio Marinerio Valentino
regio Bibliothecario, et Ecclesiæ
Hempudianæ Thesaurario.*

Fol. proximè sequenti:

*Ad Quinti Calabri historiam
Præfatio.*

Quæ versibus constat elegiacis 212. et folia
implet 7.

Interpositis deinde foliis duobus et semis
omnino vacuis, subit universi Codicis *pa-
ginarum* 708. Series, atque in primæ sum-
mo margine annotatum: 28. *Decemb.* 1635.

Iis verò *Quinti* Opus hoc ordine continetur:

Pag. 1. *Cointi Smyrnæi, aliàs Q. Calabri
derelictorum ab Homero, liber
primus.*

*Vincentio Marinerio Valentino
regio Bibliothecario &c.
Interprete.*

Pag. 57. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber secundus.*

Pag. 111. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber tertius.*

Subscriptum: 14. *Ianuarij.* 1636.

Pag. 175. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber quartus.*

Pag. 223. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber quintus.*

Pag. 279. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber sextus.*

Subscriptum: 29. *Ianuarij* 1636.

Pag. 335. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber septimus.*

Pag. 397. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber octauus.*

Pag. 437. *Cointi Smyrnæi derelicto-
rum liber nonus.*

Subscriptum: 14. *Februarij.* 1636.

Pag. 482. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber decimus.*

Pag. 520. *Cointi Smyrnæi derelicto-
rum liber unde-
cimus.*

Pag. 560. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber duodecimus.*

Subscriptum: 2. *Martij.* 1636.

Pag. 607. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber decimus tertius.*

Pag. 624. *Cointi Smyrnæi derelictorum
liber decimus quartus.*

Subscriptum: 12. *Martij.* 1636.

*Cointi Smyrnæi, qui et Calaber, præter-
missorum ab Homero
finis.*

Jam verò in hujus Poetæ versione *Mari-
nerio* assignandâ, *Nicolaum Antonium* haud le-
viter lapsum deprehendas, qui *Quinti Calab-
ri*, non *derelictorum ab Homero* Libros po-
suerit, quos *Marinerius* vertit, sed *Dionysia-
corum*, qui *Nonnum* Panopolitanum, *S. Joan-
nis* Euangelii Paraphrastem, cujus contigua
mentio, auctorem habent, *Marinerium* verò
Interpretem habere nequaquam referuntur.
Ejusdem erroris participes *Josephus Rodri-
guezus*, et *Vincentius Ximenus*, *Bibliotheca
Valentine* Scriptores, *Antonium* pariter tran-
scripsere.

De Versuum autem Numero, quibus con-
stat hæc Interpretatio, ita *Marinerius* in lau-
dato sæpius Indice: *Quinti Calabri opera uer-
su latino conuersa continent fere uiginti millia*

car-

carmina, nempe heroica, quibus accedunt Præfationis elegiaca 212.

Si denique ad *paginarum* 708. Seriem folia 8. priora, nullo designata Numero, adjunderis; universus Codex *paginas* 724. omnino continere colligetur. In 4.º

XV. *Nonni Panopolitani paraphrasis Sancti, secundum Iohannem, Euangelij ex Græco Latina facta.*
Vincentio Marinero Valentino,
regio Bibliothecario Escorialij,
et S. Ecclesiæ Hempudiana
Thesaurario, interprete.

Fol. proximè sequenti:

Ad Nonni Panopolitani paraphrasim.
Præfatio.

Versibus nimirum elegiacis 214. qui folia 6. omnino implent.

Deinde aliis 3. vacuis interjectis, initium ducit Codicis *paginarum* Series, nempe 313. unâque ipsum *Nonni* Poema, tali titulo:

Nonni Poetæ Panopolitani paraphrasis sancti secundum Iohannem Euangelij
Vincentio Marinero Valentino
regio Bibliothecario &c.
interprete.
Caput 1.

Quod cætera ex ordine usque ad novissimum XXI. consequuntur.

Ad *Pag.* 1. oram superiorem hæc *Nota*: 16. *Martij* 1636. Postremæ verò *pagina* subscriptum: 18. *Maij* 1636.

Porro si *paginarum* ordini adjicias folia 7. supra indicata, earum omnium Summa erit 327.

Quod ad *Versuum numerum* spectat, quos *Nonni* Paraphrasis habet, hæc *Marinerij* verbis, *fol. averso* ejus Operum Indicem supra memoratum antecedente, dicitur *versa Latine* 6000 *versibus*. Numero tamen quàm accuratissimè inito, plures invenimus, videlicet 6208. omnes heroicos. Quibus si *Præfationis* Elegos 214. addideris, omnino 6422. esse comperies. In 4.º

XVI. *La Logica de Aristoteles*
Stagirita Principe de los Philosophos
traducida del texto Griego en lenguaje Castellano.
Por el Maestro Vicente Marinero
Bibliothecario de su Mag. y thesorero
de la S. Iglesia de Hempudia

Al illustrissimo, y Excellentissimo Señor D. Ramiro Philippo de Guzman Duque de Medina de las Torres, Marques de Heliche, de Toral &c.

Dedicationis hicce Titulus transverso quidem calamo deletus; sed ita ut totus pelluceat.

Foliis 9. nullâ Numeri Notâ designatis, Inscriptionem Operis subsequentibus, continentur

Prefacion del Maestro Vicente
Marinero Bibliothecario de su Mag.
y thesorero de la S. Iglesia de Hempudia.
 Statim, subeunte *paginarum* 27. Ordine, incipit:

Breue institucion de la diuision de las uoces que usan los Dialecticos
por el Maestro Vicente Marinero
bibliothecario de su Mag. &c.

Quæ easdem 27. *paginas* omnino implet.

Excipit deinde novus *paginarum* Ordo, *Logica* Aristotelis Opera in hunc modum complectens:

Pag. 1. *Las Instituciones de Porphyrio Sobre las Categorias de Aristoteles.*

Pag. 39. *Las Categorias de Aristoteles. Premeditaciones, o principios parte primera.*

Pag. 113. *Libro de Aristoteles que trata de la interpretacion.*

Pag. 161. *De los analyticos mas primeros de Aristoteles. libro primero.*

Pag. 211. *De los Analyticos mas primeros de Aristoteles. Libro 2.*

Pag. 345. *De los Analyticos mas postreros de Aristoteles. libro 1.*

Pag. 487. *De los Analyticos mas postreros de Aristoteles. libro 2.*

Pag. 566. *De los Topicos de Aristoteles libro primero.*

Quem cæteri Libri usque ad *pag.* 1031. ordine suo consequuntur.

Pag. 1032. *De los Elenchos Sophisticos de Aristoteles. libro uno.*

Pag. 1193. Subscriptum:
Fin de Toda la Logica.

Ὁὐρα παρὰ τὴν ὕψος καὶ τῶν πνεύματι ἀγίων.

11. Aprilis 1626.

Hæc et alia Aristotelis Scripta, quæ Hispanè *Marinerius* reddidit, eidem in supra laudato suorum Operum Indice dicuntur *vulgaris* eloquio *Bethico conuersa*, quasi *Baticus Sermo Castellano*, quæ communis Hispaniarum Dialect.

lectus, anteponeendus sit, Fluviorumque Rex *Tagus Bati*, veluti famulus ac vectigalis subiiciendus.

Paginarum Series amplissima, quâ *Logica Aristotelis Opera* continentur, numerum duntaxat 1193. præ se fert; licet in iis *paginas* 135. à numero scilicet 81. ad 216. extra ordinem repetitas deprehendas: ita prorsus, ut 1328. re verâ sint.

Quòd si totius *Codicis paginarum universitatem* scire velis, adde *folia* 10. prima Numerorum expertia, tum his proximam *Seriem paginarum* 27. Sic demum fiet, ut 1375. Summam omnino colligas.

Cæterum id Volumen, typis jam paratum, singulis quidem foliis ab intimo *Supremi Consilii Tabellione Marco de Prado et Velasco* subnotatis, et *Judicis Ecclesiastici Matritensis Doct. Joannis de Mendieta* facultate ad censuram concessâ, cujus *Litteræ* 7. *Iunij* 1627. datæ, postremæ *Voluminis pagina* 1193. tergo *inscriptæ* sunt. Huic verò *subscriptum*:

Fin de toda la Logica.

Ἰδέξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ τῷ πνεύματι ἁγίῳ.

11. *Aprilis* 1626.

In 4.º

XVII.

La Philosophia de Aristoteles Stagirita, traducida a la uerdad de la letra del texto Griego en lenguaje Castellano

por

El maestro Vicente Marinero Valentino.

Fol. proximè sequenti:

A la Philosophia de Aristoteles Stagirita Prefacion.

Quæ quidem *folia* 6. omnino complectitur.

Continuò ipsa *Aristotelis Opera*, tali *paginarum* ordine subeunt:

Pag. 1. *Las Physicas auscultaciones de Aristoteles Stagirita*
o de los principios de las cosas.

Traducidas a la uerdad de la letra del texto Griego en lenguaje Castellano.

por

el maestro Vicente Marinero.

Libro primero.

Quem cæteri ad VIII. usque totum et pag. 239. ordine suo consequuntur. Octavo autem, eadem pag. *subscriptum*: 25. *Martij* 1628.

Pag. 240. litteris vacuâ interpositâ, ineunt

Pag. 241. *Los libros de Aristoteles Stagirita*

en que trata del Cielo.

Vertidos a la uerdad de la letra del texto Griego en lenguaje Castellano

Por el maestro *Vicente Marinero.*
Libro primero.

Quem reliqui ex ordine subeunt ad pag. 371.

Ultimo verò ibi *subscriptum*: 8. *Aprilis* 1628.

Pag. 372. intervacante, succedunt

Pag. 373. *Los libros de Aristoteles Stagirita en que trata de la generacion y de la corrupcion.*

Vertidos a la uerdad de la letra del texto Griego en lenguaje Castellano

por

El maestro Vicente Marinero.
Libro primero.

Hunc *Secundus* excipit ad pag. 441. ubi eidem *subscriptum*: 14. *Aprilis*. 1628.

Pag. 442. vacantis spatio interjecto, subeunt

Pag. 443. *Los quatro libros de Aristoteles Stagirita, de los Meteorologicos.*

Vertidos a la uerdad de la letra del texto Griego en lenguaje Castellano

Castellano

por el maestro *Vicente Marinero.*

Libro primero.

Quem cæteri ad IV usque totum, et pag. 583. excipiunt, ubi eidem *Quarto* *subscriptum*: 28. *Aprilis* 1628.

Pag. 584. *De Aristoteles Stagirita el libro en que trata del Mundo, dedicado a Alexandro Rey de Macedonia.*

Vertido a la uerdad de la letra del texto Griego

por

El Maestro Vicente Marinero.

Huic *Libro*, pag. 614. *subscriptum*: 1. *Maij*. 1628.

Pag. 615. *De Aristoteles Stagirita tres libros en que trata del alma.*

Vertidos a la uerdad de la letra del texto Griego. por

El maestro Vicente Marinero.

Libro primero.

Quorum alii duo ex ordine succedunt ad pag. 699. ubi *Tertio* *subscriptum*: 9. *Maij*. 1628.

Pag. 700. *De Aristoteles Stagirita libro del sentido y de la cosa sensible.*

Vertido a la uerdad de la letra del texto Griego

por

el Maestro Vicente Marinero.

Huic

Huic Libro, pag. 730. subscriptum: 12. Maij. 1628.

Pag. 731. De Aristoteles Stagirita de la memoria y de la reminiscencia. libro Vertido a la uerdad de la letra del texto Griego

por
el maestro Vicente Marinero.

Huic Libro, pag. 765. subscriptum. 16. Maij. 1628.

Pag. 766. Libro de Aristoteles Stagirita de la Diuinacion que se hace por el sueño. Vertido a la uerdad de la letra del texto Griego

por
el maestro Vicente Marinero.

Huic Libro, pag. 771. subscriptum: 17 Maij. 1628.

Pag. 772. De Aristoteles Stagirita libro del comun mouimiento de los animales. Vertido a la uerdad de la letra del texto Griego

por el maestro Vicente Marinero.

Huic Libro, pag. 789. subscriptum: 19. Maij. 1628.

Pag. 790. De Aristoteles Stagirita libro de la longitud, y de la breuedad de la uida.

Vertido a la uerdad de la letra del texto Griego

por
el maestro Vicente Marinero.

Huic Libro, pag. 797. subscriptum: 20. Maij. 1628.

Pag. 798. De Aristoteles Stagirita libro de la iuuentud y de la senectud y de la uida, y de la muerte Vertido a la uerdad de la letra del texto Griego

por
el maestro Vicente Marinero

Pag. 805. De la Respiracion.

Huic Libro, pag. 830. subscriptum: 23. Maij. 1628.

Pag. 831. De Aristoteles Stagirita libro del progreso de los Animales. Vertido a la uerdad de la letra del texto Griego

por
el maestro Vicente Marinero.

Huic Libro, pag. 857. subscriptum 28. Maij. 1628.

Pag. 858. De Aristoteles Stagirita libro en que trata del Spiritu. Vertido a la uerdad de la letra

del texto Griego

por

el maestro Vicente Marinero.

Huic postremo Libro, pag. 871. subscriptum: 30. Maij. 1628.

Totum Volumen descriptum est paginis 871. citrà folia 7. sine numerorum Notis et Operis Titulum, et *Marinerii* Præfationem complectentia. In folio.

XVIII. Los libros de la historia de los animales de Aristoteles Stagirita, y los de las partes de los animales, y de las causas dellas, y los de la generacion de los animales.

Vertidos a la uerdad de la letra del texto Griego en lengua vulgar Castellana

por

El maestro Vicente Marinero Valentino. Al illustrissimo, y doctissimo Señor Don Francisco de Tejada, del real concejo de Camara del Rey nuestro Señor &c.

Fol. proximè sequenti, præfixo eodem ejusdem Viri Titulo, incipit *Marinerii* ad ipsum Præfatio, foliis 7. comprehensa.

Interposito alio folio litteris vacuo, et ineunte paginarum Serie, Opus ipsum ita sequitur:

Pag. 1. Los libros de la Historia de los animales de Aristoteles Stagirita.

Vertidos a la uerdad de la letra del texto Griego

por

el maestro Vicente Marinero Valentino. Libro primero.

Quem cæteri omnes ex ordine subsequuntur.

Ad oram primæ hujus pagine superiores hæc Nota: 11. Decembris anni 1629.

Horum autem Libro Decimo, pag. 334. subscriptum: 26. Ianuarij. 1630.

Pag. 335. De las partes de los animales y de las causas dellas, De Aristoteles Stagirita 4. libros.

Vertidos a la uerdad de la letra del texto Griego en lenguaje

de Castilla

por

el maestro Vicente Marinero Valentino. Libro primero.

Quem reliqui tres ex ordine subeunt; atque horum Quarto, pag. 471. subscriptum: 10. Februarij. 1630.

Pag. 472. De la generacion De los animales de Aristoteles Stagirita libros cinco.

Ver-

*Vertidos à la uerdad de la letra
del texto Griego*

por

el maestro Vicente Marinero Valentino.

Libro primero.

Quem reliqui ordine suo excipiunt; atque horum Quinto, pag. 657. subscriptum:

finis.

3. Martij. 1630.

Totus Codex paginis constat 657. præter folia 8. quibus et Operis Titulus, et Marinarii Præfatio continentur.

Opus verò typis jam jam edendum apparet, ut fidem faciunt Litteræ duobus foliis ejus Inscriptionem antecedentibus, quarum priores jussu D. Ioannis de Velasco et Azevedo, Vicarii generalis Archiepiscopi Toletani, dedit Fr. Joannes Ponze de Leon ex Ordine Minimorum, Matriti 8. Iulii 1631. ; posteriores verò Regii Consilii decreto Petrus Lansselius S. I. ibidem 16. Augusti, eodem anno; ubi Censor is asserit, Hispanum Interpretem dictionum Latinarum usum multis locis affectasse, y affecto usar palabras Latinas en muchos lugares, In folio.

XIX. *La arte de Rhetorica de Aristoteles.*

*La Rhetorica que Aristoteles dedicó
a Alexandro Magno.*

El libro de la Poetica de Aristoteles.

*Vertidos à la uerdad de la letra
del texto Griego*

por

el maestro Vicente Marinero Valentino.

Fol. proximè sequenti:

Sobre los libros de la Rhetorica de Aristoteles

Prefacion.

Quæ foliis ferè 6. comprehenditur. Statim verò, incunte paginarum 581. Serie, initium ducit

Pag. 1. *La arte de Rhetorica de Aristoteles*

*Vertida à la uerdad de la letra
del texto Griego*

por

el maestro Vicente Marinero Valentino.

Libro primero.

Quem secundus ac tertius Liber ad pag. usque 358. consequuntur. Ad oram verò hujus Libri pagina 1. exteriorem annotatum: 5. Martij 1630. Tertio demum Libro, pag. 358. subscriptum: 29. Martij 1630.

Pag. 359. *La Rhetorica de Aristoteles
para Alexandro.*

Aristoteles a Alexandro Salud.

*Està uertida à la uerdad de la letra
del texto Griego por*

el maestro Vicente Marinero Valentino.

In fine, pag. scilicet 503. subscriptum: 7. Abril 1630.

Pag. 505. *El libro de la Poetica de Aristoteles.*

*Vertido à la uerdad de la letra
del texto Griego por*

el maestro Vicente Marinero Valentino.

Huic Libro, pag. 581. subscriptum: 12. Aprilis 1630. In 4.º

XX. Pag. 1. *Vincentij Marinarij Valentini Philippi quarti Hisp. et Ind. Regis Bibliothecarij, et lingua Græcæ interpretis in Escurialij palatio, et S. Ecclesiæ Hempudianæ Thesaurarij, S. Theologiæ Licentiati, ingenuarum artium Magistri, et perpetui ignorantia aspernatoris, et totius fortune oligorematis &c.*

Dauidicæ uitæ Diexagoge.

Liber primus.

Hujus pag. initio, ad oram exteriorem annotatum: 3. Ap. 1640. extremo verò Libri, pag. 48. subscriptum: 11. Aprilis 1640.

Pag. 49. Liber secundus, cui pag. 96. subscriptum: 20. Aprilis 1640.

Pag. 96. Liber tertius, cui pag. 144. subscriptum: 28. Aprilis 1640.

Pag. 145. Liber quartus, cui pag. 192. subscriptum: 6. Maij 1640.

Pag. 193. Liber quintus, cui pag. 241. subscriptum: 15. Maij 1640.

Pag. 242. Liber sextus, cui pag. 290. subscriptum: 23. Maij 1640.

Pag. 291. Liber septimus, cui pag. 339. subscriptum: 31. Maij 1640.

Pag. 340. Liber octavus, cui pag. 422. subscriptum: 14. Iunij 1640.

Pag. 423. Liber nonus, cui pag. 512. sive postremâ subscriptum: 28. Iunij 1640.

Totus denique Codex paginis constat admodum 512; Opus verò versibus à me sedulo computatis 9554. De hoc autem Poemate ne syllabam quidem in Bibliothecâ suâ Nicolaus Antonius. In 4.º

XXI. *Vincentij Marinarij Valentini Philippi quarti Hisp. et Ind. regis potentissimi Bibliothecarij, et lingua Græcæ interpretis, et Ecclesiæ Hempudianæ Thesaurarij, et in Philosophica, et Theologica periodia magistri, Quadragesima.*

nempe in quodque Euangelium, quod sin-

gu-

gulis diebus apponitur, multa sententiarum copia paraphrastico more enucleata, et demum passio domini nostri Iesu Christi fluido carminum lenocinio intertexta
 &c.

*Ad illustrissimum, et doctissimum uirum
 D. Petrum Passequium Supremæ Inquisitionis Senatorem* &c.

Dedicationis hujus Titulus, superinductâ glutinis ope chartæ schedulâ, totus latet; sed ita tamen, ut legi possit.

Fol. proximè sequenti:

Vincentij Marinerij Valentini
 &c.

ad illustrissimum, et doctissimum uirum

D. (Hic transverso calamo deletum nomen Petrum Passequium) Supremæ Inquisitionis Senatorem.

Prefatio.

Quæ Elegis 114. conscripta, foliis ferè 4. continetur.

Horum autem folio 4.º. averso præter expectationem occurrit

Index sacrorum hymnorum, quos in uaria Christi mysteria Vincentius Marinerius Valentinus composuit.

Hymnus in natiuitatem Iesu Christi.

Hymnus in resurrectionem Iesu Christi.

Hymnus in crucem, qua Christus Iesus affixus fuit.

Hymnus in clavos quibus Christus in cruce pendit.

Hymnus in spongiam felle, et aceto plenam, quam Christi labris Iudæi admoverunt.

Hymnus in arundinem in qua hæc spongia apposita fuit.

Hymnus in arundinem, quæ manibus Christi instar sceptri, in ludibrium regni fuit collocata.

Hymnus in coronam spineam, qua Christi caput fuit expunctum, et cinctum.

Hymnus in lanceam qua Christi latus fuit effossum.

Hymnus in sepulchrum, ubi Christus iam mortuus depositus fuit.

Hymnus in montem Caluarium in quo Christus crucis patibulo obiit.

Hymnus in ipsum præsepium ubi Christus natus fuit.

Hymnus in stellam, quæ Magos duxit ad præsepium Christi.

Hymnus in asellum, et bouem, quos dicunt assistisse in præsepio nascentis pueri Iesu.

Hymnus in purpuream cblamydem qua Christus

indutus fuit in regni sui opprobrium.

Hymnus in ascensionem Christi.

In diuinum Eucharistiæ sacramentum hymnus.

Hymnus in cœnam domini.

Hymnus in flagella quibus Christi corpus fuit incussum.

Aduerte hymnum, qui ex his minori constat uersuum numero, supra sexcentos habere uersus, et nonnullos mille sexcentos, et aliquot supra bis mille.

Memoratorum tamen Hymnorum nullus hoc in Volumine apparet; quinque verò extant in proximè sequenti, aliique in aliis.

Indicem hunc excipit Epigramma Græcum tetrastichum, ejusque interpretatio Latina ad supra dictum *D. Petrum Passequium*, cujus Titulus chartæ schedulâ pariter obiectus est.

Deinde, inchoatâ paginarum numerali Serie, subeunt ex ordine à pag. 1. ad 408. *Quadragesimæ Libri VII.* Poema heroicis versibus compositum, quod, ipso *Marinerio* proficiente in Indice Operum supra citato, constat plusquam octo millibus carminibus; etsi Nicolaus Antonius constare tradit *versibus novem millibus.*

Pag. 411. Folio uno intervacante:

Passio domini nostri Iesu Christi carminibus Homeri Græco centone descripta per Hieronymum Ledesman Valentinum Medicum doctissimum.

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Hæc *Marinerii* metrica Interpretatio constat versibus heroicis 436. à me computatis; *Ledesmæ* verò Opusculum Græcum unâ cum ejus *Græcis Institutionibus* prodiit Valentia, typis Joan. Mey an. MDXLV. in 8.º

Universus demum Codex paginas habet 436. præter folia 7. priora, quibus Libri Titulus, Præfatio, Index Hymnorum, et Epigramma continentur. In 4.º

XXII. *Vincentij Marinerij Valentini*

Hierhymnodion.

quod est sacrorum hymnorum cantus ad uarios Diuos, et ad uaria Christi Mysteria consecrati

&c.

Fol. averso. Epigramma ad lectorem, distichum scilicet.

Duplex hujus Codicis paginarum Series, prior paginis 84. comprehensa, posterior 836.

Prioris pag. 1. occurrit

Vin-

*Vincentij Marinerij Valentini
ad gloriosum sepulchrum
Iesu Christi Domini nostræ
Hymnus.*

Qui versus heroicis habet 1000.

Pag. 53. *Vincentij Marinerij Valentini
ad immanem Iesu Christi domini
nostri spineam coronam
hymnus.*

Versibus heroicis 602.

In fine, scilicet pag. 84. subscriptum:

*Nulla folia hic desunt, etsi nouus numeri
ordo inchoatur.*

Tum, novâ incipiente paginarum Serie, sequitur pag. 1.

Ad illustrissimum, et nobilissimum uirum

D. Laurentium Ghrysantum cum aureo

Diui Iacobi torque coonestaretur

Vincentij Marinerij Valentini

Elegia.

Versibus constans elegiacis 152.

Pag. 11. *In Ausiam Marcum*

Præfatio.

Soluti sermone conscripta, quæ inter *Marinerii Opera* excusa Turnoni MDCXXXIII. prodiit pag. 498.

Pag. 29. Sine Titulo, De restitutâ *Philippi IV.* Hispaniarum Regis salute, prosaria Inscriptio.

Pag. 30. Sine Titulo, In Hispaniarum *Principis* natale Auspicium similis Inscriptio.

Pag. 31. Sine Titulo, Ob recuperatam *Ferdinandî Austriaci*, Hispaniarum Infantis, S. R. E. Cardinalis, sanitatem similis Inscriptio.

Tres hujusmodi Inscriptiones extant inter laudata supra *Marinerii Opera* jam editæ pagg. 45, 83, et 145.

Pag. 32. *Ad taurum a Rege Philippo
occisum Epigrammata.*

Priora duo hexasticha, postremum tetrastichum, omnia Latina.

Pag. 33. *Ad robustissimum taurum, quem
Augustissimus Philip. 4. Hisp. et Ind. Rex
in ipso ferarum spectaculo interfecit, epi-
gramma Hispanicum a Serenissimo Infante
Carolo compositum, et uario carminum ge-
nere Latinè uersum, et Græcè, &c.*

*Vincentio Marinerio Valentino
interprete.*

Hispanicum Epigramma ita incipit:

De horror armado, de furor ceñido.

Quod duodecim Latinorum versuum generibus, præterquam Græco heroico, idem *Marinerius* interpretatus est.

Pag. 48. *In taurum a Rege occisum*

epigrammata.

nempe tria, quorum primum octastichum, altera duo tetrasticha: adeo prorsus, ut Epigrammatum hujus argumenti sint versus 325; metricæ verò Hispani Epigrammatis Interpretationes versibus constent 211.

Pag. 49. *Vincentij Marinerij Valentini
in Musomnemata*

Præfatio.

Versibus elegiacis 60. quam inter ejusdem *Marinerii Opera* excusa, pag. 46. editam inuenias.

Pag. 53. et seqq. *Epigrammata*, nempe XVIII. multiplicis argumenti, partim tetrasticha, partim disticha, quorum versuum Summa 54.

Pag. 57. *Vincentij Marinerij Valentini
Panegyris.*

*Ad excellentissimum, et illustrissimum
Principem D. Sanctium de Auila,
et Toledo Marchionem Velada, et
de S. Romano, Philippi quarti
Hispan. et Ind. Regis cubicularium,
et aureo Calatraua baltheo insigni-
nitum &c.*

Præfatio.

Versibus elegiacis 134. composita.

Pag. 64. *Ad eundem excellentissimum et
illustrissimum Principem
Vincentij Marinerij Valentini
epigramma.*

nempe Græcum hexastichum, subjectâ Latinâ Interpretatione totidem versibus expressâ.

Pag. 65. *Panegyris*, ad eundem scilicet Principem, versibus heroicis 906.

Pag. 109. *Vincentij Marinerij Valentini
Ad Sanctissimam Vrsulam uirginem, et
martyrem, cum suo uirgineo, et
inlyto grege, Hymnus
encomiasticus.*

Præfatio.

Versibus nimirum elegiacis 158.

Pag. 117. *Vincentij Marinerij Valentini
Ad Sanctissimam Vrsulam uirginem, et
martyrem, cum suo uirgineo, et inlyto
grege, Hymnus
encomiasti-
cus.*

Carmen versibus heroicis 1547.

Pag. 185. *Vincentij Marinerij Valentini
epistola.*

Eam, veluti Poetæ Musam suam adaman-
tis, de que infaustâ ejus Sorte conquerentis
optimam Indicem, iuvat huc transcribere:

„ Sex

„ Sex ingentia uolumina, quæ duodecim
 „ mediocria efficere possunt, uario carmi-
 „ num genere exarata domi habeo, multo
 „ scriniorum obsita puluere, et omni discin-
 „ cta libellorum confusione, et toto turbata
 „ seriei tumultu. Hæc uaria continent diuini
 „ propositi argumenta, plurima humanæ Mu-
 „ sæ exhauriunt flumina, et immensa Apol-
 „ linis secum includunt testimonia. Scribendi
 „ enim facilitas cuncta præcipiti euomuit cur-
 „ su, et nimia auiditas componendi quasi de-
 „ torto illa eructauit collo, et ingens ingenij
 „ campus multo illa studij germine procrea-
 „ uit, et pulcherrimo literarum gurgite enu-
 „ triuit. Sunt in his plurima quæ mirari possit
 „ Andinus Vates et quæ legere appetat Smyr-
 „ næus Heros, et quæ Musarum chorus non
 „ indignetur extollere. Hæc dum tineis, et
 „ blattis latent intermixta, uermium morsi-
 „ bus foetent, et multo squalent situs languo-
 „ re. Si quando uero scrinia reserantur, ut
 „ saltim antiquam Solis conspiciari possint lu-
 „ cem, ecce ex tanto libellorum cumulo, ex
 „ tanta carminum mole, et ex tanto poe-
 „ seos fonte, quædam erumpunt quasi diui-
 „ nitatis scintillæ, et Apollineo scrinia tunc
 „ mirum in modum fragrant odore, excuti-
 „ tur omnino puluis, et quasi nouo ingenij
 „ titillanti monumento cuncta opera poetico
 „ strident murmure, et quasi furenti sese
 „ incutiunt susurro. et alternante quodam
 „ inter se palpitant motu tunc quasi poeti-
 „ co uiua halitu, et Musarum uegeta rore,
 „ et ipso Phœbi dimota curru, ipsum quadri-
 „ gantis Phœbi spiritum complectuntur et
 „ cuncta efflagitant in publicam lucem edi,
 „ et exorant angulos relinquere obliuionis et
 „ disrupto silentij cardine per famæ striden-
 „ tes erumpere ualuas deprecantur. Sumptus
 „ hostis immanis quasi compedibus illa co-
 „ git et uiolento impedit uinculo, et mortali
 „ penitus includit, detinetque laqueo. Deflet
 „ Calliope tantam calamitatem, et dum la-
 „ chrymis carmina madent, iracundus uenæ
 „ ignis quasi in fornace Vulcania tumentibus
 „ instreperet follibus, nouo famæ fomi-
 „ te accrescit turget, crepat. Nam lachrymæ
 „ aliquando uim honoris augent quam pluri-
 „ mum. Lachrymæ autem quas iusta elicit
 „ ærumna imperij uires deducunt, cogunt ani-
 „ mos, et monumenta parant rebus immor-
 „ talia. Sic fateor mea deflent carmina ut eju-
 „ latibus sensus confundant omnes, aëra
 „ contundant gemitibus, et totum lamentis
 „ Parnassum commoueant. Sed delitescunt

„ angusto occlusa carmina angulo, singul-
 „ tiunt gemebundo gutture, et susurranti la-
 „ mentantur spiritu, et ut omnium possint
 „ mouere dolorem, ita nullius agitant com-
 „ miserationem. O fortuna. o fortuna. o tem-
 „ pus. Quid non aduersa sors in pios efficit
 „ manes. Quis tantis finis erit studiis, quod
 „ præmium, quæ merces. Virtus sola sibi præ-
 „ tium est, et si hæc uirtute pensantur, om-
 „ ni sane præmio carebunt, nam se solum
 „ et pretium et præmium effingere possunt.
 „ Quod si ita est, non ingratum præmium
 „ erit, nec minimum ad quod præmij pon-
 „ dere, iustitiæ lancem poterat inclinare. Sic
 „ depereunt multa ingeniorum monumenta,
 „ sic ignibus deuoluuntur edacibus quam plu-
 „ rimi mentis foetus. sic obliuio deterit quæ
 „ solum poterant delere obliuionem. Hoc om-
 „ nibus seculis plane contigit, et ea fumeus
 „ Pluto inuasit, quæ splendidus, et igneus in-
 „ genuit Phœbus. Multi aliorum scripta sibi
 „ arrogant, et authoris mortem mutato no-
 „ minis titulo in longinquum detrahunt in-
 „ teruallum, seseque authores earum rerum
 „ efficiunt, quæ neque efficere potuerunt ne-
 „ que scierunt legere authoris legitimi dia-
 „ stemate constituta. Sed justus Apollo uig-
 „ dex est. Nam ueræ famæ retributione ci-
 „ neres frigides ab ipso nominis dimouent,
 „ excutiuntque tumulo, et uiuo facit illos fa-
 „ mæ splendore calere. Veritas enim latere
 „ quidem nunquam potest, et quia hæc cer-
 „ to opinionis indice cuncta moderatur, no-
 „ stris certa erunt præmia operibus, quæ ue-
 „ ritatis præconio uocem in omnium aures
 „ emittunt, et forte immortale deducunt
 „ æuum. Vale. „

Pag. 191. *Vincentij Marinerij Valentini
 in natalem Domini nostri Iesu Christi
 Seruatoris mundi Hymnus.*

Præfatio.

Elegis nimirum constans 166.

Pag. 199. *Vincentij Marinerij Valentini
 in Natalem Domini nostri Iesu
 Christi Seruatoris mundi
 Hymnus.*

Versibus heroicis 2018.

Pag. 293. *Vincentij Marinerij Valentini
 in Sanctissimum Romualdum
 Abbatem, Hymnus.*

Versibus heroicis 483.

Pag. 316. excipiunt sine Titulis *Epigram-
 mata* duo Latina, utraque disticha.

Pag. 317. *Vincentij Marinerij Valentini
 De mortis cogitatione, et*

Yvv

ef-

- effectu*
Libri tres.
Praefatio.
- Versibus elegiacis 138. comprehensa.
Pag. 325. *Vincentij Marinerij Valentini*
de mortis cogitatione et
effectu.
Liber I.
- Quem cæteri ex ordine ad pag. usque 468.
subeunt. Carmen versuum heroicorum 2923.
Pag. 468. et seqq. excipiunt sine Inscri-
ptionibus *Epigrammata VIII*, quorum ver-
suum Summa 34.
Pag. 479. *Vincentij Marinerij Valentini*
ad Sanctissimum Helladium
Archiepiscopum Toletanum
hymnus.
- Versibus heroicis omnino 467.
Pag. 503. et seqq. *Epigrammata VI*. inscri-
ptionibus destituta, quorum versus admo-
dum 24.
Pag. 505. *Vincentij Marinerij Valentini*
Ad Sanctissimum Thomam Aquina-
tem Ecclesiae doctorem
hymnus.
- Versibus heroicis 427. expressus.
Pag. 546. et seqq. Omissis inscriptionibus,
Epigrammata VIII. quorum versus 38.
Pag. 549. *Vincentij Marinerij Valentini*
Ad Sanctissimum martyrem
Eulogium Archiepiscopum
Toletanum hymnus.
- Versibus heroicis 495.
Pag. 575 et seqq. *Epigrammata XVIII*. Ti-
tulis destituta, quorum Summa versuum 82.
Pag. 581. *Vincentij Marinerij Valentini*
Panegyris.
Ad Serenissimum Hispaniarum
Infantem Carolum de Austria
Praefatio.
- Versibus elegiacis 202. comprehensa.
Pag. 592. *Ad Serenissimum Hispaniarum*
Infantem Carolum de Austria
Epigramma.
- Græcum scilicet hexastichum, subjectâ Latinâ
totidem versuum Interpretatione.
Pag. 593. *Ad potentissimum et inuictissimum*
Hispan. et Ind. Regem Philippum quartum
epigramma.
- Græcum, versibus elegiacis 14.
Pag. 594. *Interpretatio Latina*, totidem
ejusdem generis versibus expressa.
Pag. 595. *Vincentij Marinerij Valentini*
Panegyris.
- Ad eundem, videlicet *Infantem Carolum*, ver-

sibus heroicis 1826.

- Pag. 691. et seqq. *Ad Serenissimum Hispaniarum Carolum ab Austria, varia Epigrammata.*
nempe XII, versus 44. complectentia.
Pag. 695. *Vincentij Marinerij Valentini*
in sanctam et mirabilem
resurrectionem Iesu Christi
domini nostri
hymnus.
- Versibus heroicis 1048. compositus.
Pag. 751. *Vincentij Marinerij Valentini*
in passionem, et mortem
cruentam Iesu Christi
Domini nostri
hymnus.
- Versibus heroicis 1116.
Pag. 809. *Vincentij Marinerij Valentini*
in encomium Bibliothecae
et mirifici hortuli
Melodium.
- In Titulo deletum quidem nomen *Ramiriana*, sed ita ut dignosci liceat, adjuvante præsertim vocabulo *Ramirio*, quod in contextu Carminis occurrit. Is autem *Ramirius* fuit *Laurentius Ramirez de Prado*, vir ea tempestate ob eruditionem celebratissimus.
- Melodium verò constat versibus heroicis 260.
Pag. 824. et seqq. ad novissimam 836. occurrunt varii argumenti sine titulis *Epigrammata XXVI*, quorum versus numerantur 154.
Universo Volumini, pag. 836. subscriptum:
25. *Aprilis 1632.*
- Ejus denique *paginarum* Numerus ex duplici Serie colligitur esse 920. In 4.º
- XXIII. *Vincentij Marinerij Valentini*
regij Bibliothecarij, et S. Ecclesiae
Hempudiana Thesaurarij, &c.
Historia
De rebus gestis Ferdinandi, et Isabellae
regum Catholicorum.
- Interjecto unius folij vacantis spatio,
Vincentij Marinerij Valentini
regij Bibliothecarii, et S.
Ecclesiae Hempudiana thesaurarij
&c
Ad Augustissimum, et inuictissimum
Philippum quartum Hisp.
et Indiarum regem.
Praefatio.
- Versibus elegiacis 110.
Foliis deinde ferè 4. litterarum inanibus interpositis, incunte *paginarum 1210.* Serie amplissimâ, exorditur

Pag. 1. *Ferdinandi, et Isabella regum
Catholicorum gesta
Liber. 1.*

Quem reliqui ad XX. usque totum ex ordine consequuntur. Est autem Poesis in Libros XX. distributa, versusque heroicos viginti quatuor mille trecentos et sexaginta octo complectens, ut ab ipso Auctore in extremo Codice disertè annotatur.

Hujus verò 1. *paginae* summo margini adjacet Nota: 16. *Octob.* 1636.

Libris etiam penè singulis et versuum, quo quisque constat, Numerus, et Temporis, quo descriptus est, indicium subnotatur in hunc modum.

Primo quidem Libro, in fine 1140. Numerus Versuum.

Secundo ad oram: 2. *Nov.* 1636. in fine 1130.

Tertio ad oram: 8 *Nov.* 1636. in fine 1380.

Quarto ad oram: 20 *Novèb.* 1636. 1378.

Quinto ad oram: 1347. 30 *Nov.* 1636.

Sexto ad oram: 1401. 10. *Dec.* 1636.

Septimo ad oram: 1238. 19. *Dec.* 1636.

Octavo ad oram: 1238. 29. *Dec.* 1636.

Nono ad oram: 1255. 12. *Ian.* 1637.

Decimo ad oram: 1181. 23. *Ian.* 1637.

Undecimo ad oram: 1171. 3. *Febr.* 1637.

Duodecimo ad oram: 1156. 15. *Feb.* 1637.

Decimo tertio ad oram: 1264. 27. *Febr.* 1637.

Decimo quarto ad oram, hac ratione:

163.

Martij

637.

Exteriori quippe Codicis margine ad vivum, id est, ad litteram ipsam resecto, primæ Notæ numerales perierunt. Itaque in primâ hujus Libri Versuum numerum indicante legendum 1163. Quanquam ejusdem versibus semel atque iterum computatis, 1160. admodum esse comperi. Quod ad Chronologicos Numeros attinet, in die Mensis fortè splendens 10. Annum verò esse 1637. omnino patet.

Decimo quinto ad oram: 1187. 20. *Martij* 1637.

Decimo sexto ad oram: 1245. 30. *Martij* 1637.

Decimo septimo ad oram: 1110. 9. *Aprilis* 1637.

Decimo octavo ad oram: 1100. 20. *April.* 1637.

Decimo nono ad oram: 1100. 30. *Apr.* 1637.

Vigesimo denique ita in fine subscriptum:

12. *Maij.* 1637.

1338.

24368.

Ex hoc triplici Numerorum Ordine Primus pertinet ad Mensem, Annumque quo postremus Liber describi desitus; Alter ejusdem Versuum numerum exhibet; Tertius Summam versuum Librorum omnium ostendit. Sed ipsum Auctorem Computatoremque penès sit fides; ego verò collectis Summis omnibus, quas ille indicavit, non 24368, sed 24522. prorsùs inveni, ut hæc Summa versibus 154. illam superet.

Quod reliquum est, de hoc *Marinerij* Opere, amplissimo licet et clarissimo, jejune tamen et obscure Nicolaus Antonius his solum verbis: *Epico in Reges Catholicos Poemate. In 4.º*

XXIV. *Ausia Marci Opera facundissimi, et elegantissimi Poeta, et strenui equitis Valentini, ex uernacula prisca lingua Lemouicensi, qua tunc Valentini utebantur, et ipse author hæc composuit in Latinum uersa eloquium, et in sex Elegiarum libros*

diuisa.

Ad illustrissimum, et Reuerendissimum uirum D. Franciscum de Heril Abbatem Cucufatensem dignissimum &c. Vincentio Marinerio Valentino interprete.

Post Tituli Codicis folium, alterumque litteris vacuum subit

Ad illustrissimum, et reuerendissimum uirum D. Franciscum de Heril Abbatem Cucufatensem dignissimum Vincentij Marinerij Valentini Præfatio.

Soluto nimirum sermone conscripta, foliisque 4. complexa.

Deinde excipit 6. et semisse contenta foliis, *Ausie Marci elegantissimi Poeta uita Vincentio Marinerio Valentino authore.*

Soluto pariter sermone conscripta.

Tum 10. et dimidium implens folia, consequitur

In priscos, et celebres Valentinae urbis Poetas qui aliqua operum floruerunt præstantia tum Latino carmine, tum etiam et uulgari sermone constructo. Vincentij Marinerij Valentini Elegia.

Vvv 2

Ver-

Versibus omnino 496. comprehensa.

Folio mox alio intervacante, ac *paginarum* 390. subeunte Serie, incipit pag. 1.

Asiae Marci

*Opera facundissimi, et elegantissimi
Poetae, et strenui Equitis
e uernacula lingua prisca Valentina,
qua ipse auctor hæc composuit in latinum
uersa*

*Vincentio Marinerio Valentino
interprete.*

Liber primus Elegiarum.

Quem reliqui ex ordine consequuntur.

Pag. 386. *Interrogat Ausias Marcus Do-
minam Anacletam de Borgia summi
Pontificis Nepotem in hunc modum.*

Pag. 387. *Respondet in hunc modum puella.*

Pag. 388. *Quæstio ab Fenollario Ausie
Marco proposita.*

Pag. 389. *Alia responsio Roderici Diezj.*

Omnia huc usque recensita *Asiae Marci* Scri-
pta, Latinè reddita, prodire inter *Marinerii*
Opera Turnoni vulgata, de quibus prædictum.

Paginarum Seriem antecedunt folia 21.
nullis Numerorum Notis designata. In 4.º

XXV. *Fabula Phaethontis, ab illustrissimo
et nobilissimo D. Iohanne Tassio, Comite
de Villamediana, et Hispan. et Ind. Regum
Archidromeo, carmine Hispano hende-
casyllabo composita, et in Latinum sermonem
hexametro uersa*

uersu.

*Vincentio Marinerio Valentino
interprete.*

Fol. proximè sequenti:

*Ad illustrissimum, et nobilissimum Virum
D. Iohannem Tassium Villamedianæ Co-
mitem celeberrimum, et Hispan. et Ind.
Regum Archidromeum*

&c.

*Vincentij Marinerij Valentini
Præfatio.*

Solutio sermone conscripta, 15. que folia com-
plectens.

Contiguo deinde folio,

*Ad illustrissimum, et nobiliss. Virum D.
Iohannem Tassium Villamedianæ Comitem,
&c.*

*Vinc. Marinerij Valentini
epigramma.*

Græcum scilicet octastichum, ejusdem Latinâ
Interpretatione totidem versibus, ipsius folii
tergo adscripta.

Interjecto folii unius inanis spatii, et in-
cunte *paginarum* 105. Serie, ipsa *Phaethontis*

Fabula, eadem, quâ Codicis initio, inscriptio-
ne exorditur.

Hæc nimirum est *Fabula Phaethontis* Inter-
pretatio, quam *Villamedianæ* Comes colis oc-
tastichis CCXXVII, sive versibus hendecasyll-
labis 1816. Hispanè composuit, typisque vul-
gatam inter ejus Poemata legere est; ipse ve-
rò *Marinerius* heroicis 1862. Latinè reddidit,
ita ut Hispanos ferè singulos totidem Latinis
(quod in multis Græcorum Carminum Inter-
pretationibus fecisse miramur) expresserit.

Sed is in allegato sæpius Operum suorum
Indice duplicem memorat Phaethontis Fabu-
lam his verbis: *Fabula Phaethontis carmine he-
xametro congesta; et paulò inferiùs: Fabula Phae-
thontis carmine heroico conscripta, constat ferè
4000. carminibus.* Neutram verò eandem, de
qua nunc agimus, esse mihi persuaserim, quip-
pe quæ nullum Interpretationis titulum præ-
se ferat; multò etiam minùs posteriorem, quam
versuum longè uberior numerus diversam ar-
guit. Cæterùm *Nicolaus Antonius* hujus poste-
rioris tantummodò meminit. In 4.º

XXVI. *Vincentij Marinerij Valentini
Bumachopagnion.*

*Ad illustrissimum, et nobilissimum
uirum D. Christophorum Van Etten
Toparcham de Comignies Regiæ Ma-
jestati a consilijs belli, et olim an-
nonæ militaris Præfectum, et è col-
legio Finantiarum, &c.*

&c.

Huic Titulo succedunt folia 7. nullis Nu-
merorum notis designata, ubi

Primò. Ad eundem *Christophorum Van Ettem*,

repetitis omnibus ejus Titulis,
*Vincentij Marinerij Valentini
Præfatio.*

Elegis 174. conscripta, et foliis prope 5. con-
tenta.

Secundò. *Ad lectorem prudentem,
doctumque
Præfatio.*

Prosâ nimirum oratione, folium unum et se-
mis implens, quæ sequentis Poematis argu-
mentum complectitur, *Tauriludium* videlicet
ac *Trojanum Ludum*, quibus *Caroli Walliæ
Principis* de paciscendis cum *Maria Hispania-
rum Infante* Nuptiis Matritum adventus, ibi-
dem celebratus est.

Tertiò. *Ad sapientissimam tubam Criticam
huius sæculi*

*Vincentij Marinerij Valentini
epigramma.*

Hexastichum versibus heroicis.

Mox,

Mox, ineunte paginarum 579. Serie, pag. 1. ipsum incipit

*Vincentij Marinerij Valentini
Bumachopagnion.
Liber primus.*

Quem cæteri ordine suo procedentes ad IX. excipiunt; est enim Poema in Libros IX. tributum, atque, ut *Marinerius* ipse in sæpiùs appellato *Indice* testatur, *duodecim mille carminibus compositum.*

Accedit in fine extra paginarum Ordinem
*Ad inuictiss. et potentiss. Hispan.
et Indiarum Regem Philippū
quartum*

*Vincentij Marinerij Valentini
Elegia.*

Elegis Græcis 50. composita, quam folio proximè sequenti excipit *Interpretatio* totidem Latinis versibus.

Opus ipsum typis jam paratum initio Codicis exhibent Censoriæ Litteræ ad ejus Editionem datæ; alteræ jussu Regii Senatûs à *Francisco Rojas* die 27. mensis Aprilis, anno 1624; alteræ ex commissione *D. Doct. Didaci de Vello* Lugenss. Episcopi, nec non Officialis et Vicarii generalis in regali curia, à *Joanne Ildephonso Ocon*, 27. die mensis Maji, anno 1624. tum denique singula folia *Lazari de Rios*, Regii Senatûs intimi Tabellionis, idiographo signo subnotata. In 4.º

XXVII. *Vincentij Marinerij Valentini
Philippi quarti Hispan. et Ind. regis potentissimi Bibliothecarij, et linguæ Græcæ interpretis, et Ecclesiæ Hempudianæ thesaurarij, et in Philosophica, et Theologica periodia magistri &c.
Musomania*

Ad illustrissimum, et nobilissimum Principem D. Ludovicum de Haro Philippi quarti Hispan. et Ind. regis cubicularium, et Diui Iacobi torque cobonestatum &c.

Qui Titulus, crassiori licet lineâ oblitteratus, ita tamen pellucet, ut legentis oculos non fugiat.

Eodem fol. averso. *Epigramma ad lectorem.* Distichum tantum.

Id statim folium excipiunt alia 21. numeralibus Notis destituta, ubi hæc occurrunt:

Primò. *Vincentij Marinerij Valentini
&c.*

Ad eundem *D. Ludovicum de Haro* (cujus Titulus pari lineâ oblitteratus) *Præfatio*, versibus elegiacis 120. cui subjicitur id *Epigramma*:

*Alter ego solum poterit mea carmina nosse,
noscet nemo, quia est nullus ut alter ego.*

Secundò. *Vincentij Marinerij Valentini
&c.*

de furore poetico, et insano Phœbi afflatu.

Ode

Terpsimolpion.

Carmen Vol. XI. supra etiam contentum, cui subscriptio: 8. *Augusti* 1633.

Statim initium ducit paginarum 1000. Series, quibus hæc continentur:

Pag. 1. *Vincentij Marinerij Valentini
in cruentam et sæuissimam
lanceam, qua Christi latus
in cruce confossum fuit.
Hymnus.*

Versibus heroicis 440. cujus principio ad oram superiorem annotatum: 22. *Nov.* 1632.

Pag. 25. et seqq. *Epigrammata* XXIV. *Tetrasticha* omnia, multiplicis quidem argumenti, sed minimè designati, quæ versibus constant elegiacis 96.

Pag. 33. *Vincentij Marinerij Valentini
in mortiferam, et acerbissimam
spongiam, qua Christo in cruce
pendenti, potum aceto cum felle
mixtum obtulerunt Iudæi
Hymnus.*

Versibus heroicis 438.

Pag. 57. *Vincentij Marinerij Valentini
in arundinem illam quæ loco sceptri
Christi manibus imposita fuit, uim
in regni ludibrium purpurea illum
ueste Iudæi induerunt.
Hymnus.*

Versibus heroicis 468.

Pag. 83. *Vincentij Marinerij Valentini
ad scalam illam, quæ cruci hærens
Nicodemo, et Iosepho ascensum
præbuit, ut corpus Christi clavis
detractum Mariæ matris uirginis
gremio deponerent, et nouo deinde
conderent sepulchro.
Hymnus.*

Versibus heroicis 464, cui subjacet *Epigramma* tetrastichum.

Pag. 109. *Vincentij Marinerij Valentini
Panegyris.*

*In laudes illustrissimi, et doctissimi
uiri Ambrosij Felchrij Musarum
Mecænatis &c.
Præfatio.*

Versibus elegiacis 170. conscripta.

Pag. 119. *Panegyris* ipsa, versibus heroicis 1175.

Pag. 182. et seqq. *Epigrammata* VII. varii

Ar-

Argumenti, quorum VI. elegiaca constant versibus elegis 42. unum heroicum versibus hexametris 3.

Pag. 189. *Vincentij Marinerij Valentini ad ingressum in sanctam D. Benedicti religionem, in qua mundo relicto, excellentissimus D. Franciscus de Castro Lemensis Comes, divinæ uirtutis specimen, et celestis uitæ normam omnibus patefacit, et sese Deo penitus consecrauit*
Hymnus.

Ad eundem Excellentissimum Principem, et reuerendissimum monachum &c
Præfatio.

Versibus elegiacis 102.

Pag. 196. Hymnus, qui constat versibus heroicis 741.

Pag. 237. *Vincentij Marinerij Valentini in montem Caluarium in quo Christus humana uitæ assertor, uitam, cruci affixus, amittere uoluit.*
Hymnus.

Versibus heroicis 337.

Pag. 261. et seqq. *Epigrammata IX.* diversi argumenti, versibus 46. comprehensa.

Pag. 267. *Vincentij Marinerij Valentini ad præsepium, in quo Iesus Christus, mundi Saluator, in ipso uitæ primordio, natus, et inclinatus fuit.*
Hymnus.

Versibus heroicis 443.

Pag. 290. Hymno proximè recensito subscriptum: 26. *Decembris 1632.*

Pag. 291. *Vincentij Marinerij Valentini in pueros, quos Herodes iussit occidere, ut Christum natum inter eos penitus extingueret &c.*
Hymnus.

Versibus heroicis 438.

Pag. 316. *Epigrammata II.* hexastica sine lemmate.

Pag. 317. *Declamatio Hispano sermone confecta, qua linguarum peritia excutitur, et mirabiles in latino eloquio operationes quas ex tempore, et in Græca facundia, et difficultate, absoluere, et promptissime exequi polliceor, exponuntur, tum meorum operum indicem tumultuario oculis omnium proponere mihi uisum est consentaneum*
&c.

Initium: *Esto que llaman saber (en que muchos presumen, y pocos le tienen, y segun los Platonicos y Pyrrhonios, ninguno). Finis: sino porque hasta agora no han hallado algun principe que lo sea en imprimillas, como ellas lo merecen para estar impressas.*

Declamationem hanc in specimen mirificæ hominis facultatis, incredibilis dicendi copiae, invicti laboribus ingenii, in extremo ejus Operum Indice, si Deus annuat, edendam curabimus.

Pag. 337. et seqq. *Epigrammata XLII.* lemmatis destituta, quorum Summa versuum 170.

Pag. 351. *Vincentij Marinerij Valentini ad stellam quæ Magos duxit ad præsepium Bethleemiticum, ubi Christus natus fuit.*
Hymnus.

Versibus heroicis 478.

Pag. 377. *Epigrammata CXLIX.* multiplicis argumenti, sed lemmatum expertia, maximam partem tetrasticha, quæ versibus constant 550.

Pag. 427. *Varia interpretationes Latine eleganti quodam confectæ stilo in hunc Hispanum sermonem*

Era el lienzo en forma triangular, y lauor que tenia por las orillas no era bainilla, sino una costura a repulgo, y de trecho en trecho le caian muchos hilos destexidos.

Hæ verò diversæ Interpretationes sunt omnino XIV. quarum VII. priores occurrunt hæc ipsa pag. et seqq. 428, 29, et 30. reliquæ pagg. 465, 66, 67. et 68.

Pag. 431. *Epigramma Hispanicum.* In Principis Caroli pictam scilicet imaginem *Decastichon* Hispanicum, sive Hispanorum versuum *Decas*, vulgò *Decima*, hoc initio: *No cupiera en osadia.*

Pag. 432. *Interpretatio extemporalis Latina,* superioris *Epigrammatis*, versibus heroicis 8.

Pag. 433. *Epigramma extemporaneum*
&c. N.

Tetrastichum scilicet heroicis versibus.

Pag. 434. et seqq. *Epigrammata XV.* tetrasticha varii argumenti; adeoque versibus 60. contenta.

Pag. 439. *Hispanicum lemma uario Latinarum phrasewn ornatu retextum,* quod est hujusmodi:

Era Nise hermosissima, pero lleuaua muchos af-

afeytes, y era muy alto el moño con que leuantaua el cabello, y el cabello mas era hebras de oro, y rayos del Sol, que materia humana.

Tales autem Phrases numerantur XXV; casque perinde ac pag. 427. et seqq. proximè recensitas unà cum *Prefatione* hîc pag. 469. memorandâ, jam typis excusas legas in folio quodam Hispanè conscripto, cui titulus: *A Don Iuan Idiaques y de Isacio Cauallero del Habito de San-Iago, &c. El Maestro Vicente Mariner, &c.* de quo infra.

Pag. 451. et seqq. interjacent *Epigrammata* XVIII. tetrasticha, adeoque versibus 72. constantia, multiplicis argumenti.

Pag. 457. *Præteriti lemmatis Hispani interpretatio Latina ultima.*

25.

Pag. 458. et seqq. *Epigrammata* rursùs varii argumentii XVII. versibus elegiacis, præter postrema II. heroicis composita. Omnium Summa 71.

Pag. 465. *Hic sequuntur sex aliæ interpretationes latine ad illud lemma Hispanicum quod est in folio 427. quæ sub ordine suo numerantur.* Ab 8. scilicet ad 14. usque totum.

Pag. 468. *Prefacion*, cujus initium: *El officio de interprete tiene en si grandes dificultades*, ad illud scilicet Opusculum Hispanicum pertinens, de quo modò pag. 439.

Pag. 473. *Epigrammata* VI. tetrasticha, inscriptionum, veluti quæcunque antecedunt, expertia, versibus 24. constantia.

Pag. 475. *Ad D. Isidorum Archiepiscopum Hispalensem trium linguarum peritissimum.*

Vincentij Marinerij Valentini Hymnus.

Versibus heroicis 437.

Pag. 498. et seqq. *Epigrammata* IX. tetrasticha, lemmatibus defecta, versuum 36.

Pag. 501. *Ad Sanctissimum et doctissimum Leonem summum Pontificem melleam eloquentiæ sedem.*

Vincentij Marinerij Valentini Hymnus.

Versibus heroicis 440.

Pag. 558. *Epigrammata* III. tetrasticha, lemmatum expertia.

Pag. 559. *A la historia de las bazañas de Alexandro rey de macedonia, que compuso Arriano en Griego y yo traduje en lenguaje Castellano*

Prefacion.

Quæ incipit: *Las grandezas de los principes*

miran directamente a la eternidad del tiempo; desinit verò: y quita los candados de la boca del oluido.

Pag. 573, et seqq. *Epigrammata* L. multiplicis argumenti, sed inscriptionibus carentia, præter hæc duo, quæ pagg. 579. 580, et 81. occurrunt:

Ad tertium certaminis propositum quod in Christi honorem, et laudes et in Iudæicæ perfidiæ dedecus Madritius obtulit Senatus.

Decastichon videlicet Græcum, elegis compositum, cujus *Interpretatio Latina* totidem iisdemque versibus à tergo sequitur.

Epigramma ad tertium certaminis institutum, in quo sub prima cuiusque dictionis litera hæc de Christo sententia attextitur. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis &c.

Hexastichon Latinum elegiacum. Omnia verò constant versibus 220.

Pag. 597. *Vincentij Marinerij Valentini in Musæ Latine decus Ælurotaphion 29. Aprilis 1623.*

Felis videlicet Epitaphium, versibus heroicis 273. conscriptum.

Pag. 613. et seqq. *Epigrammata* XIV. varii argumenti, nullius inscriptionis, versibus 64. complexa.

Pag. 619. *Vincentij Marinerij Valentini in sanctissimam Christi crucem. Hymnus.*

Versibus heroicis 598.

Pag. 651. et seqq. *Epigrammata* XII. tetrasticha varii argumenti, sine lemmatibus, versibus 48. constantia.

Pag. 655. *Vincentij Marinerij Valentini in mirabilem, et diuinam Iesu Christi ascensionem in calum. Hymnus.*

Versibus heroicis 579.

Pag. 687. et seqq. *Epigrammata* VI. tetrasticha, nullo lemmate, versibus omnino 24.

Pag. 689. *Vincentij Marinerij Valentini ad spiritum sanctum cum columbæ specie in Apostolos descendit et varias in illos intulit linguas. Hymnus.*

Versibus heroicis 608.

Pag. 721. et seqq. *Epigrammata* X. omnia tetrasticha, præter unum hexastichum, sine in-

Inscriptionibus, versibus verò 58.

Pag. 725. *Vincentij Marinerij Valentini*
De Deo trino et uno
Hymnus.

Versibus heroicis 602, cui pag. 756. subscriptum: 29. *Maij* 1633.

Pag. 757. et seqq. *Epigrammata* VIII. hexasticha, nullo lemmate, versibus 48.

Foliis duobus extra ordinem interpositis, hæc duo continentur:

Principium quod adiunxi huic præfationi
quam ad panegyrim sequentem ascripsi et postea
Nuntio Apostolico dicaui.

Accessio scilicet Elegorum 29.

Principium quod adiunxi Panegyrico sequenti
qui incipit, omni voce chorum quem Nuntio
dicaui.

Accessio videlicet heroicorum versuum 29.

Pag. 761. *Vincentij Marinerij Valentini*
Panegyricus

Ad illustrissimum et Reuerendissimum Toletani
Archiepiscopatus pro Serenissimo Infante
Ferdinando gubernatorem, et Episcopum quondam
Salmanticensem, Pompeiopolitanum, Placentinum,
et Malacitanum &c.
Præfatio.

Versibus elegiacis 122.

Pag. 768. *Ad eundem illustrissimum Præsulem*
Epigramma

Græcum scilicet hexastichum, cui Latina Interpretatio totidem versibus subjicitur.

Pag. 769. *Vincentij Marinerij Valentini*
Panegyricus.

Ad eundem nimirum Præsulem, versibus heroicis 836.

Pag. 815. *Ad eundem illustrissimum Præsulem*
Epigrammata.

nempe VII. versibus 46.

Pag. 819. *Vincentij Marinerij Valentini*
Elegia.

Ad illustrissimum et nobilissimum uirum.

Viri quidem nomen crassiori lineâ transversâ deletum; sed ita tamen ut *D. Stephanum de Ribera, Comitem Orgazij &c* non ægrè legas.

Carmen 230. Elegis constans.

Pag. 831. et seqq. *Epigrammata* LIV. tetrasticha omnia, multiplicis argumenti, nullo lemmate distincta, quæ versibus 216. omnino constant.

Pag. 849. *Vincentij Marinerij Valentini*
ad sanctissimum et omnium
hominum maximum

Sanctissimum
Johannem Baptistam
Hymnus.

Versibus heroicis 594. Subscriptum: 24. *Iulij* 1633.

Pag. 881. *Epigramma Hispanicum Latina*
interpretatione expositum &c.
epigramma.

Cum flumen Mosam in Belgio Dux Lerma
transiliens exercitum transtulit secum.

Hispanici Epigrammatis, sive Soneti principium:

Entro el Duque en el rio contra Marte.

Pag. 882. *Interpretatio Latina*, totidem versibus.

Pag. 883. *Ænigma Vitreorum* scilicet, ut ipse *Marinerius* vocat, *conspicillorum*. Quod ita se habet:

Ostia tunc reserant cum densa repagula iungunt
cum clausa est substat janua aperta magis.

Pag. 884. et seqq. *Epigrammata* XIII. multiplicis argumenti, sine lemmatis, tetrasticha omnia, versibusque elegiacis, præter unum dactichum heroicis descriptum. Omnium versuum 58.

Pag. 889. *Vincentij Marinerij Valentini*
Hymnus.

Ad sanctissimum Petrum Apostolorum
principem, et Ecclesie caput et
Christi vicarium.

Versibus heroicis 616. Subscriptum: 5. *Iulij* 1633.

Pag. 921. et seqq. *Epigrammata* X. inscriptionibus destituta, tetrasticha omnia, præter primum, cui versus 14. Constant omnino 44.

Pag. 925. *Vincentij Marinerij Valentini*
Elegia.

Ad nobilissimum, et clarissimum uirum
D. Andream de Rossas (posterius id nomen deletum) *concilij Status Secretarium,*
et Iacobæo torque insignitum
&c.

Versibus constans 72.

Pag. 933. et seqq. *Epigrammata* LXXXIX. varii argumenti, lemmatibus carentia, tetrasticha omnia, præter unum octastichum: quorum Summa versuum 360.

Pag. 963. *Vincentij Marinerij Valentini*
ad sanctissimam Mariam
Magdalenam
hymnus.

Versibus heroicis 496. Subscriptum: 30. *Iulij* 1633.

Pag. 990. et seqq. *Epigrammata* VII. omnis inscriptionibus, versibus heroicis 125.

Pag. 997. *In mirificam Deiparæ Virginis*
assumptionem
Elegia.

Ver-

Versibus 70. comprehensa. Subscriptum: 21.
Augusti. 1633.

Toto demum Codice complexa Epigrammat. vel Latina, vel Græca, sunt admodum DXLVIII. Versuum autem numerus, sive elegiacos, sive heroicis spectes, 2387. In 4.º XXVIII. *Vincentij Marinerij*

Valentini
Melpomene.

Ad illustrissimum, et nobilissimum
Principem D. Ludouicum de Haro
Hispan. et Ind. Regis Philippi quarti
... D. Iacobi stemmate insignitum &c.

Is quidem Titulus crassiori lineâ transversâ obliteratus; sed ita ut attentius legenti pars maxima pelluceat.

Hoc primo folio averso *Epigramma ad Lectorem* legitur distichum.

Proximè sequenti statim occurrit
Vincentij Marinerij Valentini

Ad eundem Principem (cujus nomen pariter obliteratum)

Præfatio.

Elegis 214. conscripta, foliisque ferè 6. contenta.

Post septem verò Notæ numeralis expertia, quibus modò recensita mandantur, amplissima sese explicat 960. *paginarum Series*, ubi talia hoc ordine Carmina succedunt:

Pag. 1. *Vincentij Marinerij Valentini*
Gratulatio.

ad inuictissimum, potentissimum, Augustissimum Hispan. et Ind. regem
Philippum quartum, cum ad patrios lares, et ad Madritica tecta, post breuem quandam peregrinationem rediret.

Pag. itidem 1. geminatus enim est numerus,

Vincentij Marinerij Valentini
ad inuictissimum &c. ut proximè,
Præfatio.

Versibus elegiacis 170.

Pag. 11. *Ad inuictissimum, et potentissimum*
Hisp. et Ind. regem Philippum quartum &c.

Vincentij Marinerij Valentini
epigramma.

Græcum scilicet, elegis 14. cujus tergo *Interpretatio Latina* totidem versibus adhæret.

Pag. 13. *Vincentij Marinerij Valentini*
ad potentissimum, inuictissimum,
&c. ut pag. 1.
Gratulatio.

Versibus heroicis 2129.

Pag. 122. *Vincentij Marinerij Valentini*

ad Serenissimum Hispaniarum
Infantem Carolum in gratulationem post reditum ad Madriticam aulam.

Elegia.

Versibus 70. composita.

Pag. 126. *Vincentij Marinerij Valentini*
ad Serenissimum Hispaniarum Infantem Ferdinandum S.R.E. Cardinalem, Toletanum Archiepiscopum &c. in gratulationem post reditum ad Madriticam et patriam regiam.

Elegia.

Versibus 68. conscripta.

Pag. 131. *Ad illustrissimum, et nobilissimum Principem D. Ludouicum de Haro (deletum nomen) &c. in gratiarum actionem post reditum ad consuetum paternorum larium domicilium Madriticum.*

Elegia.

Versibus nimirum 70.

Pag. 135. *Ad nobilissimum et clarissimum uirum, D. Thomam de (deletum Nomen) in gratulationem post reditum ad proprias ipsius ædes &c. Vincentij Marinerij Valentini*
Elegia.

Versibus 64.

Pag. 139. et seqq. *Epigrammata XXIX. sine Titulis, varii argumenti, versus 128. complexa.*

Pag. 149. *Vincentij Marinerij Valentini*
In Sacrosanctum Eucharistiæ
Sacramentum
hymnus.

Ad quendam nobilissimum, et doctissimum uirum
Præfatio.

Versibus elegiacis 62.

Pag. 153. *Vincentij Marinerij Valentini*
in Sacrosanctum eucharistiæ
Sacramentum
hymnus.

Versibus heroicis 1341.

Pag. 224. et seqq. *Epigrammata LXXXIII. multiplici argumento, nullis inscriptionibus, ferè omnia tetrasticha, versibus omnino 372.*

Pag. 255. *Vincentij Marinerij Valentini*
ad sanctissimum Dium Vincentium Ferrerium Valentiniæ
gentis decus, et ornamentum &c
hymnus.

Versibus heroicis 1004.

Xxx

Pag.

Pag. 308. et seqq. *Epigrammata* XXXII. varii pariter argumenti, nullius lemmatis, 90. versibus prædita.

Pag. 319. *Vincentij Marinerij Valentini ad prodigium martyrum Divum Vincentium Aragonium martyrem sanctissimum hymnus.*

Versibus heroicis 1025.

Pag. 373. et seqq. *Epigrammata* XLIV. vario argumento, nullâ inscriptione, versibus 218. In his *Epigrammatis* pag. 377. unum mireris longissimum, quippe 72. versibus constans, quod ipse *Marinerius* in laudes suas composuit; et ejus Operum Catalogo subnectam.

Pag. 391. *Vincentij Marinerij Valentini in tristissimo Serenissimi Infantis Caroli funere epicedium.*
Ad potentissimum, et invictissimum Hispan. et Ind. regem Philippum quartum.
Præfatio.

Versibus elegiacis 144.

Pag. 399. *Vincentij Marinerij Valentini in tristissimo Serenissimi Infantis Caroli funere Epicedium.*

Versibus heroicis 2061.

Pag. 503. *In tumulum Serenissimi Infantis Caroli varia epitaphia.*

nempe XV. partim disticha, partim tetrasticha, unum verò tantummodò prosarium. Quæ carmine scripta sunt, constant versibus elegiacis 28.

Pag. 509. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

Ad illustrissimum, et nobilissimum uirum D. Martinum Abarcam de Bolea et Castro Marchionem de Torres Baronem Clamosa dominum Villarum Maëllæ, et Sietami, et Baroniarum Bolirrite, Eriolis, et Valderodellaris, aureo D. Iacobi stemmate insignitum, et Philippi quarti Hispan. et Ind. regis æconomum &c.

Præfatio.

Versibus elegiacis 108.

Pag. 517. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

Versibus heroicis 1022.

Pag. 568. *Ad eundem Epigramma, hexastichum.*

Pag. 569. *Imago in unda.*

De hujusmodi nimirum argumento Disticha XXI. hexametra, adeoque versus 42.

Pag. 573. et seqq. *Epigrammata* XXX. partim disticha, partim tetrasticha, multifar. argumenti, nullisque lemmatibus prædita, quæ versibus constant 88.

Pag. 583. *Vincentij Marinerij Valentini Militarium Eclogarum bellicum poema.*

Polemius, Androphonus.

Ecloga prima.

Versibus hexametris 110. composita.

Pag. 589. *Miæphonus, Brotolægius.*
Ecloga secunda.

Versibus hexametris 115.

Pag. 595. *Enchespalus, Petorius.*
Ecloga tertia.

Versibus hexametris 110.

Pag. 601. *Xiphomachus, Polemistes.*
Ecloga quarta.

Versibus hexametris 105.

Pag. 607. *Briepylus, Obrimus.*
Ecloga quinta.

Versibus hexametris 113.

Pag. 613. *Blosyrus, Podocæus.*
Ecloga sexta.

Versibus hexametris 177.

Pag. 623. *Hyperbius, Lithoergus.*
Ecloga septima.

Versibus hexametris 171.

Pag. 632. *Philamatus, Aspidiotes.*
Ecloga octava.

Versibus hexametris 162.

Pag. 641. *Thorybus, Laonicus.*
Ecloga nona.

Versibus hexametris 178.

Pag. 651. *Phtisimbrotus, Schetlius.*
Ecloga decima.

Versibus hexametris 233.

Pag. 664. *Dioxippus, Hyperbius.*
Ecloga undecima.

Versibus hexametris 227.

Pag. 677. *Polymochthus, Bathypolemus.*
Ecloga duodecima.

Versibus hexametris 229.

Pag. 690. *Hippius, Phonius.*
Ecloga decima tertia.

Versibus hexametris 229.

Pag. 703. *Enarphoïus, Vlius.*
Ecloga decima quarta.

Versibus hexametris 258.

Pag. 718. *Polythrasys, Agrius.*
Ecloga decima quinta.

Versibus hexametris 258. *Eclogarum denique omnium Militarium versus sunt omnino*
Pag. 2675.

Pag. 732. *Epitaphium Mariæ Austriacæ dictum, quod in sepulchro marmoreo est insculptum, in ipso choro templi Monachalium Virginum, quas vulgo discalciatas appellant Madriti. Quod ut Hispano sermone conuerterem mihi fuit injunctum.*

Talis ibi duntaxat Titulus, ipsum vero *Epitaphium* legitur pag. 733.

Pag. 734. *Ejusdem Hispana Interpretatio.*

Pag. 735. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

Ad illustrissimum, et clarissimum uirum D. Iosephum Gonzalium Regij Concilij Senatorem præstantissimum. &c.

Prefatio.

Versibus elegiacis 62.

Pag. 739. *Panegyris, versibus heroicis 828.*

Pag. 783. *Ad eundem clarissimum uirum epigramma.*

Græcum videlicet hexastichum, continuatâ Latinâ totidem versibus elegiacis Interpretatione.

Pag. 784. *Ad eundem Virum epigramma.*

Græcum pariter, sed octastichum, continuatâ etiam totidem Latinis versibus Interpretatione.

Pag. 785. *Ad eundem uirum epigramma.*

Græcum pariter octastichum, elegiacis versibus.

Pag. 786. *Interpretatio, totidem Latinis.*

Pag. 787. *Vincentij Marinerij Valentini in celeberrimum omnium Sanctorum festum hymnus.*

Versibus heroicis 1143.

Pag. 847. *Vincentij Marinerij Valentini ad sanctissimam Catharinam Virginem, et martyrem Hymnus.*

Versibus heroicis 1119.

Pag. 905. et seqq. *Epigrammata LXXVIII. tetrasticha omnia, sine lemmatibus, varii argumenti, versus 312. omnino complexa.*

Pag. 931. *Vincentij Marinerij Valentini in ferreos, et immanes clauos, quibus Iesus Christus in cruce affixus fuit. Hymnus.*

Versibus heroicis 455. In fine, pag. 954. subscriptum: 21. *Nouembris 1632.*

Pag. 955. et seqq. *Epigrammata XVI. tetrasticha omnia, et argumentis destituta, præter novissimum constans versibus 16. cui subijcitur Titulus:*

In laudes historia quæ reginæ Vngariæ progressionem in Viennam describit.

Constant versibus 76. Omnium verò, quæ Codex complectitur, Epigrammatum Summa CCLXXII. eorundemque Versuum 626. Postremò de hoc *Marinerij Opere Melpomene* altum silet Nicolaus Antonius. In 4.º

XXIX. *Vincentij Marinerij Valentini Philippi quarti Hispan. et Ind. regis potentissimi Bibliothecarij, et linguae Græcæ interpretis, et Ecclesiæ Hempudianæ Thesaurarij, et in Philosophica et Theologica periodia Magistrj &c.*

Parnaseum nemus.

Titulum hunc folio proximè sequenti excipit hic alter

Vincentij Marinerij Valentini Opera poetica quæ stichonaxia uoluit nuncupare.

Ad illustrissimum, et clarissimum uirum D. Franciscum Semnium &c. Panegyris.

A tergo *Epigramma ad lectorem, distichum* Folio altero sequenti legitur *Vincentij Marinerij Valentini epigramma.*

Græcum scilicet decastichum, cujus tergo adhæret Latina totidem versibus Interpretatio.

Hujus Voluminis paginarum Ordo quintuplex. Primus, idemque numerosissimus, *paginas* complectitur 1014. Secundus 40. Tertius 24. Quartus 65. Quintus 14. ita ut *paginas* 1157. esse omnino colligas. Quæ verò singulis contineantur, accipe.

Primi Ordinis pag. 1.

Vincentij Marinerij Valentini Prefatio.

ad sequentem videlicet *Panegyrim*, Elegis 92. comprehensa.

Pag. 6. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

ad eundem *Semnium*, versibus heroicis 666.

Pag. 37. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

Ad illustrissimum, et clarissimum uirum D. Didacum Trobellum. &c. Prefatio.

Versibus elegiacis 64.

Pag. 41. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

XXX 2

dc

ad eundem scilicet *Trobellum*, versibus heroicis 520.

Pag. 64. *Epigramma*, versibus 12. heroicis conscriptum.

Pag. 65. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris*

Ad nobilissimum, et clarissimum uirum D. Iohannem Solorzanum Pereiram, I. V. doctorem doctissimum, et Regij Indiarum Concilij Senatorem grauissimum &c.
Prefatio.

Versibus elegiacis 50.

Pag. 68. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

ad eundem *Solorzanum*, versibus heroicis 533.

Pag. 93. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

Ad illustrissimum, et clarissimum uirum D. Henricum Moroxum &c.
Prefatio.

Versibus elegiacis 106.

Pag. 99. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

ad eundem *Moroxum*, versibus heroicis 918.

Pag. 138. *Epigramma*, distichum.

Pag. 139. *Epigrammata sine lemmate lepida.*

numero IX. versibus constantia 42.

Pag. 141. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

Ad illustrissimum, et nobilissimum uirum D. Ludouicum de Haro (nomen obliteratum) Philippi 4. Hisp. et Ind. Regis cubicularium, et aureæ clauis insignitum honore, et D. Iacobi stemmate inclytum &c.

Eadem et seq. pag. legas in ejusdem laudem *Epigrammata* IV. disticha sine lemmate, quorum posteriora tria Græca subnexa exhibent Latinam totidem versibus Interpretationem.

Pag. 143. *Vincentij Marinerij Valentini Prefatio.*

ad eundem, versibus elegiacis 138.

Pag. 149. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

ad eundem, versibus heroicis 1601.

Pag. 215. *Epigrammata* IV. tetrasticha, lemmatum expertia, versibus 16.

Pag. 217. *Vincentij Marinerij Valentini epithalamium*

in nuptijs illustrissimi D. Ludouici Aragonij, et Annae Mariae Sandoualiae. &c.

Versibus heroicis 1568.

Pag. 281. interpositis pagg. 279, et 280. litterarum scripturæ inanibus,

In præteritum epithalamium Prefatio.

Versibus elegiacis 130.

Pag. 289. Interjectis pagg. 287. et 288. litterarum prorsus vacuis,

Vincentij Marinerij Valentini Panegyris

Ad excellentissimum, et illustrissimum Principem Desiderium Paigmanum &c.

Versibus heroicis 2003.

Pag. 377. *In præteritum Panegyricum Prefatio.*

Versibus elegiacis 122.

Pag. 381. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris*

Ad illustrissimum, et clarissimum uirum D. Apollonium Nomocampium &c.
Prefatio.

Versibus elegiacis 122.

Pag. 387. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris.*

ad eundem *Apollonium*, versibus heroicis 999.

Pag. 432. *Ad eundem illustrissimum uirum. Vincentij Marinerij Valentini epigramma.*

Græcum videlicet octastichum, subjectâ Latinâ totidem versibus Interpretatione.

Pag. 433. *Elegia*, sine lemmate, versibus constans 50.

Pag. 435. et seqq. *Epigrammata* XVII. omis- sis lemmatibus, quorum IV. Græca, accedente Latinâ totidem versibus Interpretatione, omnium versuum elegiacorum Summa, si Latinæ simul Interpretationis carmina annumeres, omnino 192. Accedunt præterea duorum *Epigrammatum* pentastichorum versus heroici 10. ita ut in universum 209. pernumerentur.

Pag. 445. *Vincentij Marinerij Valentini Panegyris*

Ad illustrissimum, et nobilissimum Principem D. Adamum Centurionem Marchionem

Estepæ &c.
Prefatio.

Versibus elegiacis 50.

Pag. 448. *Panegyris*, ad eundem Marchionem *Estepæ*, versibus heroicis 1203.

Pag. 502. et seqq. *Epigrammata* XII. multiplicis argumenti, nullius inscriptionis, quorum sex merè Latina, totidem Græcolatina. Versus elegiaci omnino 56. inclusis Latinæ

In-

Interpretationis versibus, heroici verò 14.

Pag. 509. *Iohannis Grammatici Gazæi enarratio mundi tabulæ quæ Gazæ, uel in Antiochia extat.*

Vincentio Marinerio Valentino interprete. Prologus.

Is constat versibus iambicis 25. Opus verò heroicis 732.

Pag. 545. *Epitaphia*. Nimirum V. alia disticha, alia tetrasticha, sine lemmate, quorum versus admodum 14.

Pag. 546. *Epigrammata* XIII. omissis etiam lemmatibus, quorum VI. Græca octasticha subjectam exhibent Latinam totidem versibus Interpretationem; duo verò alia sunt merè Latina, alterum 16. elegis constans, alterum heroicis 5. Omnium denique Summa versuum 197.

Pag. 555. *Ad Sanctissimum Dominum nostrum Urbanum 8. Pontificem Maximum Elegia.*

Græcum Poemation versibus heroicis 57.

Pag. 558. et seqq. *Epigrammata* XXX. inscriptionibus carentia, præter pauca, quæ mox referentur. In his occurrunt Græca IX. subjectâ plerisque Latinâ Interpretatione, totidem versibus.

Quos gerant Titulos accipe:

De Iride, pag. 559.

In amœni cuiusdam horti encomium Epigrammata, ex quibus primum Græcum pag. 559 et seqq.

In diem natalitium quo natus fuit Infans Ferdinandus &c.

In librum de Angelis P. Iohannis Ludouici de la Cerda. Græcum et Latinum. pag. 571.

Hujusmodi Epigrammatibus insertam inuenias pag. 563. *Elegiam*, inscriptionis expertem, versuum 50. Omnium postremò Epigrammatum Carmina, haud exceptis tum ad Latinam à Græco Interpretationem, tum ad *Elegiam* pertinentibus, 276. omnino numerantur.

Pag. 573. *Panegyris Heroica in honorem Augustissimi, et inuictissimi Cæsaris Ferdinandi Bulgariae, et Bohemiae regis, et Austriae Archiducis, et nuper Romanorum Imperatoris renuntiati. Composita Viennæ Austriae à Georgio Prechtho adolescente Exythyropygio Neccarico.*

Vincentio Marinerio Valentino interprete.

Versibus heroicis 652.

Pag. 604. *In Ferdinandum Augustissimum, et potentissimum Regem nuper, Romanorum Imperatorem creatum.*

Guilermi Xilandri Sebastopolitæ Schediasma.

Vincentio Marinerio Valentino interprete.

Versibus heroicis 103.

Pag. 610. *Epigrammata* II. Græca, sine lemmate, prius versuum 12. posterius 8. subjectâ singulis Latinâ Interpretatione, totidem versibus, quorum omnium Summa 56.

Pag. 612. *Præfatio*, ad supra laudatum Principem, solutâ oratione conscripta.

Pag. 623. *Epigramma in Pylonem Iudeum. Græcum, 12. versibus elegiacis constans.*

Ibid. Epistola, expers tituli, de Numero videlicet Septenario.

Pag. 625. *Epigramma*, lemmate destitutum, octastichum.

Pag. 626. *Oratio panegyrica*, in laudem supra memorati Principis.

Pag. 683. *Vincentij Marinerij Valentini in illud Platonis axioma in Charmide Fortuna imperitiam sequitur. Dissertatio.*

Pag. 736. et seqq. *Epigrammata* LXX. penè omnia lemmatibus carentia, in quibus Græca XIV. occurrunt, subjectâ plerisque Latinâ Interpretatione totidem versibus. Iis inserta est pag. 739. *In quendam Zoilum Elegia*, versuum 26. Atque omnium versuum, etiam Latinæ Interpretationis, Summam completus, elegiacos 588, heroicos 21. esse colligas.

Pag. 767. *Epigrammata Græca Danielis Heinsij ad uaria argumenta Vincentio Marinerio Valentino interprete.*

Nempe LVI. versibus elegiacis 574.

Pag. 795. *Danielis Heinsij Græca reliqua et quæ a Græcis sunt conuersa.*

Versibus heroicis 242. elegiacis 444.

Pag. 837. *Epigrammata Bon. Vulcanij in Heinsium ex Græco conuersa.*

Scilicet VII. versibus elegiacis 14.

Pag. 838. *Pub. Virgilij Maronis Ecloga decima quæ Gallus inscribitur a Iosepho Scaligero Dorice reddita et a Vinc. Marinerio Valent. latine conuersa.*

Versibus heroicis 77.

Pag.

Pag. 842. *Eadem Ecloga a Daniele Heinsio Dorice reddita, et ut eius sunt contexta Græcè carmina, Latine uersa est à Vinc. Marinerio Valentino.*

Versibus heroicis 76.

Pag. 845. *In Iani Rutgersij Variarum libros lectionum epigramma.*

Decastichum versibus elegiacis.

Pag. 846. *Isaacio Casaubonio Daniel Heinsius χαίρειν.*

Illud Epigramma, hæc Epistola ab eodem Marinerio in Latinum conversa.

Pag. 848. *Andrea Schotto doctissimo. S. D. Ejusdem scilicet Marinerii ad eundem Epistola data Matrili 10. Calendas Februarij 1617. ubi de Scriptis suis hæc inter alia: Illa epigrammata Heinsij, fere stans pede in uno latina feci; deinde: Alia plurima, et carmine, et soluta Oratione, præsertim fere 4000 epigrammata et facetijs, et fabulis, et delitijs cum illis Martialis non immerito comparanda.*

Pag. 852. *Iobanni Meursio S. D. Ejusdem ad eum Epistola data Madrili Calend. Feb. 1619. ubi de Theophylacti Epistolis ab illo publicatis, à se verò Latine redditis.*

Pag. 853. *Danieli Heinsio S. D. Ejusdem ad eum Epistola data Madrili 8. Calend. Febr. 1619. ubi de suâ illius Epigrammatum Interpretatione, aliisque Elucubratiombus agit, subjecto in ejusdem laudem Epigrammate dodecasticho.*

Pag. 855. et seqq. *Epigrammata XLI. omnia Inscriptionibus destituta, præterquam ad Andream Schottum, ad Danielelem Heinsium, ad Thomam Maluendam, Epigramma assignatis extremis (Hispanè con pies-forzados) constructum ex tempore.*

In his verò Græca invenias IX. subnexâ singulis Latinâ Interpretatione, totidem versibus.

Omnia postremò recensita Epigrammata, annumeratis etiam Latinæ Interpretationis versibus, constant elegiacis 256. heroicis 122.

His autem interserta occurrit pag. 862. ejusdem Marinerij Epistola hac inscriptione: *Erycio Puteano. S. D. data Mad. Non. Jan. 1619.*

Pag. 880. *Epithalamium, versibus heroicis 80. cui subscriptum: 24. Feb. 1619.*

Pag. 883. et seqq. *Epigrammata XLIV. omnia lemmatum expertia, præterquam In natali die D. Apolloniæ Virginis et martyris ἐτήσιον δῶρον. Græcum, et Epigramma extemporaneum extremis coactum. In iis Græca reperias XVIII. unâ cum Latinâ Interpretatione metricâ singulis subnexâ.*

His Epigrammatibus pag. 890. inserta est *Elegia ex Græco uersa* constans versibus 62. cui subscriptum: *Reliqua tempus dabit.* Omnium versus, si et *Latinæ Interpretationis, et Elegiæ Carmina* adjungas, omnino sunt elegiaci 556. et heroici 22.

Pag. 911. *Epistola, inscriptionis experta, data 7. Calend. Augusti 1619. ubi fusè Marinerius de vetustissimo Eusebii libro in Escorialii Bibliothecâ à se invento, ac latinitate donato, cujus Interpretationis MS. exemplar Amico mittit.*

Pag. 915. *Epigramma, sine lemmate, Græcum octastichum, subnexâ Latinâ totidem versibus Interpretatione.*

Pag. 916. *Epigramma, pariter lemmate destitutum, Græcum octastichum, ac subnexâ itidem Latinâ totidem versibus Interpretatione.*

Pag. 917. *Præfatio, et Inscriptione et Argumento carens, solutâ oratione, cujus prima verba: Qui sacra Musarum frequenti adueant studio.*

Pag. 929. *Epigramma, omissâ etiam Inscriptione, Græcum octastichum, unâ cum Latinâ Interpretatione, totidem quoque versibus.*

Ibid. *Præfatio, Inscriptionis et Argumenti experta, prosâ oratione, cujus initium: Nec si multorum uocibus philosophorum uocibus uter.*

Pag. 943. *Andrea Schotto doctissimo S. D.*

Marinerii scilicet Epistola ad eum data *Mad. 15. Calend. Nouemb. 1619.*

Pag. 944. *Epigrammata II. alterum tetra- stichum versibus hexametris; alterum monostichum retrogradum, hexametrum quoque.*

Ibid. *In laudem D. Thomæ de Villanueva Archiepiscopi Valentini sanctissimi Elegia,*

Versibus elegiacis 80.

Pag. 948. et seqq. *Epigrammata XV. in ejusdem nimirum D. Thomæ laudem, quorum Græca duo, subjacente singulis metricâ Latinâ Interpretatione. Omnium Summa versuum, Elegi 92.*

Pag. 953. *μονωδία ἐπὶ τῇ αἰοιδίᾳ ἡ εὐσεβῆ ἡμῶν κυρία κλέσση ποθηθεῖσα τῶν ἐν ἱερῶν ἐλαχίστη Ἰωάννη*

Cujus initium: *ἡ μὲν κατακαμῶσαι ἡμῶν ἀχμῆ, ἢ τὸ περιστοιχίσαι πλῆθος; finis: εἶδε θεῖος τραγῶδημα.*

Pag. 954. *Oratio funebris, in inclytam, et piam Reginam nostram Dominam Cleopam, elaborata a Sa-*

cerdotum minimo Iobanne
Vincentio Marinerio Valentino
interprete.

Regina hæc Cleopa, sive Cleope, testante Ducangio *Histor. Byzant.* pag. 243. fuit Malatestæ Comitis Riminensis in Italia Domini filia, Imperatricis titulo ab ejus ævi Scriptoribus donata; nupsitque Theodoro Paleologo Scybriciæ Despotæ. De ejusdem autem Cleopes obitu Monodiam à Gemisto Plethone conscriptam, neque adhuc editam, supra recensuimus prioris hujus *Vol. pag.* 459. Hanc verò alteram, à nescio quo Ioanne Sacerdote elucubratam, ut lucis necdum compotem, alioqui perbreuem, unà cum Marinerii Latinâ Interpretatione, hoc loco evulgare visum est.

Μενώδία

ἐπὶ τῇ αἰοδίμῳ καὶ εὐσεβῇ ἡμῶν βασιλίῳ
κυρία Κλέοπη, ποιηθεῖσα τῶν ἐν ἱεροῖς
ἐλαχίστῳ Ἰωάννῃ.

ἢ μὲν κατακαμῶσαι ἡμᾶς ἀχμῆ, καὶ τὸ περιτο-
χῆσαι πλῆθος ὧ ἀνδρες, ἀνιαρῶν ζάλης ὅσης καὶ
λεμῶνος καὶ ἰαραχῆς τὰς καρδίας πληροὶ ἡλίχων
τ' ἀρ' ἐστὶ καὶ Ἰλιάς ὡς ἂν τις εἴποι καρῶν καὶ πᾶ-
σαν ὑπερβάλλου κακοπραγίας τοσούτου δὲ ὄντος
μείζονος ἔδει καὶ τῆς τῶν θρηῶν παρασκευῆς· εἴποι
τ' ἀρ' οὖν ὡς ἂν οἴτε ὤμεν τὸ τῆς ψυχῆς λυπού-
μενον συγκινήσαντες, ἄλλοθεν ἄλλος τὸν δυσχεῶ-
τοῦτον συναγάγωμεν ἔρανον καὶ τὴν ἀθλίαν τῶν θρη-
ῶν συνεισφορὰν· Ἰερεμίας δὲ ἡμῖν τῶν θρηῶν ἠγά-
θω ὅς οὐδὲ αὐτὸς ἂν εἶγε παρῆν ἀναλογούσας εὔρε
πάθει φωνὰς ἄλλ' ἔξωθεν ἂν πηγὰς δακρύων ὡς καὶ
τὸ ὄριν ἠροσεζήτησε τῶν πάποτε θρηνησάντων ὁ
Τραγωδῶτατος, καὶ θρηνοῖς τὰς καρτ' αὐτὸν ἀνακλαυ-
σάμενος συμφορὰς, τίς δώσει τοῖνον καὶ ἡμῖν ὕδωρ
ταῖς κεφαλαῖς, καὶ πηγὰς δακρύων τοῖς ὀμμασι ἀρ-
κούντως ὡς ἂν τῆς πενθικῆς ἡμῶν θρηνησάμεν κα-
τασάσεως καὶ τῶν ἐπαναστάντων ἡμῖν σκυθρωπῶν
τάχα δὲ καὶ δι' εὐχῆς τὸ κατὰ μῦθος ἐκείνο γένοι-
το φυτῶν εἰς φύσιν μεταβληθῆναι ὡς ἂν τοῦ πά-
θους ἀναισθητοῦντες μὴ θρηνώμεν ἂν ἠνίκα μὴ δύ-
νατο πάθος μηχανῆς ὀθρυνούσης οἷον ὁ καθ' ἡμᾶς
οἰκτότατον εἶδε χρόνος τραγῶδιμα.

Oratio funebris, in inclytam, et piam

Reginam nostram dominam Cleo-
pam, elaborata a Sa-
cerdotum minimo Iobanne.

Vincentio Marinerio Valentino
interprete.

Quæ nos laborum cuspis vehementer penetrat,
et mærorum, et tristitiæ multitudo, o Viri,
quæ nos undequaque abcingit, tanta rerum pro-
cella horribilique fluctuum quassu, et quasi tu-
multuanti inundatione omnium pectora obruit,
tanta est ac si quis illam omnium malorum Ili-

da nuncuparet, et omnem infortunij, et mise-
ria modum excedentem. Cum igitur tanta sit
maiori etiam est opus luctuum apparatus. Dice-
ret autem ut si simus totam animi anxietatem,
et tristitiam excutientes aliunde alij hoc infelix,
et miserum mæroris symbolum colligamus, et
miseriam simul gemitus calamitatem. Nobis
igitur Ieremias in luctu præeat qui neque ipse
sane vel si deceret huic passioni ingenti equalia
uocum inueniret lamenta. sed aliunde lachryma-
rum fontes, quos et prius perquisiuerat, qui la-
mentantium omnium egregius exaggerator fuit,
et gemitibus quidem sibi imminentes deplorauit
calamitates. quis dabit igitur nobis aquam ca-
pitibus, et fontes lachrymarum uberrimo oculis
fluxu, ut hanc lugubrem nostram, et funestam
uitæ conditionem luctibus depleamus ingenti-
bus, et tot tristitiæ nebulas, quæ in nos insur-
gunt. Utinam et ex uoto illud quod fabula nar-
rant modo contingeret, nempe in arborum natu-
ram nos conuerti, ut neutiquam hæc passionis
persentiremus detrimenta ne saltem lamentare-
mur, uel quando id non posset dolor, etiam om-
nibus excitatis tristitiæ machinis, qualis est hic
Tragicus euentus quem in nos miserabilem hoc
presens tempus intuetur.

Dixi.

Pag. 956. Epigramma, expers lemmatis,
Græcum decastichum, ad Cl. V. Andream no-
mine, subjectâ Latinâ totidem versibus Inter-
pretatione.

Pag. 957. Vincentij Marinerij Valentini
in magni Homeri, et linguæ Græcæ
encomium

Oratio.

Pag. 999. In Homeri encomium supremi
Epigramma.

Cui alia in eundem VIII. succedunt. Summa
versuum, nempe elegiacorum, 36.

Pag. 1001. Præfatio, inscriptionis expers.
Marinerij scilicet Eustathium Homeri Scholia-
stem Serenissimo Principi dedicantis.

Pag. 1005. In Eustathium Homeri Scholiastem
epigramma.

Versibus elegiacis 8. conscriptum.

Pag. 1006. In Eustathij, et Homerâ
interpretem &c.
epigramma.

Hexastichum, quod *ibid.* et seqq. pagg. exci-
piunt alia VII. Horum posteriora tria Græca
sunt cum Latinâ metricâ Interpretatione.

Quem autem octo Epigrammata Interpre-
tem laudant, is est ipse (quis credat) Mari-
nerius laudator sui maximus, ut ex primo
sequenti liquet.

Vir-

*Virgilius rapuit quæ ex summo uertit Homero,
tu uertis tantum, diripis inde nihil.
nomen utrique subit in magni carmina Homeri,
tuque Marinerius, dicitur ille Maro.
ille suo totas percurrit carmine terras,
huius tu forsan uersibus astra petes.*

Omniū verò hujusmodi Epigrammatum
uersus omnino numerantur elegiaci 80.

Pag. 1011. *Varia epigrammata ad uaria
rerum instituta directa.*

Nempe XI. lemmatibus carentia, quæ uersibus
42. elegiacis admodum constant.
Continuò Secundus exoritur 40. *paginarum*
Ordo, atque ita subit:

Pag. 1. *Liber Hippocratis de prisca
Medicina.*

*Vincentio Marinerio Valentino
interprete.*

Liber non semel editus et illustratus.

Huic, *pag.* scilicet 36. subscriptum: 10. *Iu-
nij 1623.*

Pag. 37. et seqq. *Epigrammata XII.* lem-
matum expertia, quorum uersuum numerus
42. Epigrammati autem VII.º ad oram supe-
riorem *pag.* 39. annotatum: 9. *Iunij 1618.*

Subeunte deinceps Tertio 24. *paginarum*
Ordine, sequitur

Pag. 1. *Philostrati Epistole
Vincentio Marinerio Val. interprete.*

Nempe XII. *Mulier. 1. Eidem. 2. Eidem. 3. Ei-
dem. 4. Mulieri, et meretrici. 5. Adolescenti exo-
leto. 6. Mulieri 7. Adolescenti. 8. Adolescenti. 9.
Eidem. 10. Mulieri. 11. Eidem. 12. Adolescenti.
13. In fine, pag. uidelicet 20. subscri-
ptum: 11. Iunij 1618.*

Pag. 21. *Epigrammata XII.* Titulis desti-
tuta, quorum uersuum Summa 38.

Ineunte postmodum Quarto 65. *pagina-
rum* Ordine, excipit:

Pag. 1. *Philonis Iudæi De
Septenario liber*

*eiusdem fragmenta duo è libris de prouidentia
omnia e codicibus manuscriptis nunc
primum edita a Dauide Hoeschelio*

Vincentio Marinerio Valentino

Interprete.

*Ad illustriss. et nobiliss. Virum D. Fran-
ciscum Telless.*

Cujus Dedicacionis Titulus crassiori lineâ ita
obliteratus, ut legi vix possit.

Huic libro, *pag.* 65. subscriptum: 19. *Apri-
lis 1618.*

Pag. sequenti, nullo insignitâ numero,

*Ad doctiss. Philosophum Philonem
Iudæum*

ἐπιγράμματα.

nempe Græcum, Elegis 12. compositum.

Initium denique, ducente Quinto et po-
stremo 14. *paginarum* Ordine, subit:

Pag. 1. *Epistola*, Inscriptionis experts, cujus
Argumentum de Numero Septenario sine die.

Pag. 3. et seqq. *Epigrammata XXXVI.* va-
rii argumenti, sine lemmatibus. Quæ quidem
omnia Elegorum 116. numero constant.

Omniū denique Epigrammatum toto Co-
dice contentorum Numerus in CCCLXI. Ver-
suum verò, quos eadem complectuntur, Sum-
ma in 3368. excrescit. *In 4.º*

XXX. *Vincentij Marinerij Valentini
Varia opera Poetica, et oratoria
quæ prætextam Musarum togato
Phæbi subinduunt ornamento.*

Eod. folio averso. *Epigramma ad Lectorem,*
distichum scilicet.

Priusquam verò ulterius progrediaris, hæc
te mouitum, quò Recensio magis diluceat,
velim. Huic Volumini *paginarum* septemplex
Ordo. Primus *paginas* continet 20. Secundus
1008. Tertius 95. Quartus 52. Quintus 15.
Sextus 80. Septimus denique totidem, licet
prioribus 44. deficiat: adeo ut omnium *pagi-
narum* numerus in Summam 1306. omnino
excrescat. Igitur post folium princeps Codi-
cis Titulum exhibeas, incipit Ordinis Primi

Pag. 1. *Vincentij Marinerij Valentini
in Diuum Hieronymum
elogium.*

Carmen uersibus heroicis 433. quod Ordinis
primi omnes *paginas* implet.

Interposito deinde Folio prorsus puro, si
Notam hanc Chronologicam: 1. *Iulij 1624.*
in fronte positam excipias, Secundus inchoa-
tur *paginarum* Ordo, eoque contenta Opera
ita procedunt.

Pag. 1. *In tristissimas, et profusissimas la-
chrymas, in luctuosissimo funere
Excellentiss. et illustrissimi Princi-
pis D. Christophori Gomez de San-
doual Ducis de Uzeda, &c.*

Oratio funebris.

Huic Orationi, *pag.* 96. subscriptum:

8. *Iulij 1624.*

Δόξα Θεῷ ἔστω αἰεὶ.

Pag. 97. interjecto folio litterarum inani,
Epigrammata V. lemmatibus destituta, Græ-
ca nimirum, subjectâ singulis Latinâ Interpre-
tatione metricâ. Græca constant Elegis 48.
Latina verò totidem.

Pag. 102. *In laudem D. Isidori Madritensis
Elegia.*

Ver-

Versibus elegiacis 56.

Pag. 104. *Epigramma*, Tituli expers, versuum 18. quod in laudem *Lupi de Vega* compositum videtur.

Pag. 105. *Ad D. Isidorum Madriti patronum epigramma.*

nempe hexastichum.

Pag. 106. *Doctissimo Andrea Schotto S. I.*
εὐχαρίστησιν.

Epistola, data *Mad. idib. Iunij 1620.* ubi *Marinerius* inter alia: „ Annuente rege summi „ Pontificis jussu librum *Eusebij Cæsariensis* „ *Episcopi de Martyribus*, quos *Diocletianus*, „ et *Maximianus* in *Palæstina* tantum cruciati- „ bus affecerunt, et ejus Græcum exemplar „ descripsi, et Latinum reddidi, et ad Pon- „ tificem emisi. „

Pag. 110. *Epigramma*, Inscriptionis expers, tetrastichum, versibus heroicis.

Ibid. *Ad sepulchrum Hispanorum Regum quod in Escurialio situm est, et Pantheon communiter appellant.*

Epigrammata.

VIII. nimirum, quæ constant Elegis 24.

Pag. 112. *Præfatio*, Inscriptionis expers, solutâ oratione conscripta. Initium: *Si unquam operæ pretium fuit.*

Pag. 137. et seqq. *Epigrammata XX.* lemmatibus carentia, præter hæc:

Epitaphia in Regem Philippum 3. pag. 138.

Epigramma in quo sub prima cuiusque dictionis litera, Philippus tertius fecit, connectitur. pag. 139.

In Federici Morelli typographiam epigramma Græcolatinum. pag. 144.

In his XX. *Epigrammatibus* occurrunt Græca V. subjectâ singulis Latinâ Interpretatione metricâ. Versuum omnium Summa, elegiaci 128. heroici 21.

Pag. 145. *Federico Morello doctissimo S. D. Marinerii* ad eum Epistola, data *Mad. 9. Cal. Sept. 1620.*

Pag. 147. Statim subeunt *Epigrammata*, de quibus in Epistola, in ipsius *Morelli* honorem. Hæc verò sunt Græca III. decasticha, at textâ singulis Latinâ Interpretatione totidem versibus.

Pag. 150. *Præfatio*, Inscriptionis expers, solutâ oratione conscripta. Initium: *Magna sunt, Vir illustrissime, quæ quodam fauentis nature ubere tecum in omnium nobilium effluunt claritatem.*

Pag. 155. et seqq. *Epigrammata III.* lemmatibus omissis, Græca unâ cum Latinâ In-

terpretatione metricâ, quæ Græcis constant Elegis 26, Latinis totidem.

Pag. 158. *Andrea Schotto doctissimo S. D.* Epistola, data *Mad. 4. Cal. Aug. 1615.*

Pag. 160. *In fortunam cecam, potentemque Epigramma*, hexastichum.

Ibid. *Epigramma*, Lemmate deficiens, octastichum.

Pag. 161. *Vincentij Marinerij Valentini transcriptio Apollonij Rhodij uitæ, quæ in bibliotheca Regia Escurialij in codice manuscripto asseruatur, quæ omnia in excuso ab Hen. Stephano Exemplari omnino desiderantur.*

Statim excipit ejusdem *Apollonii Vitæ* dupliciter conscriptæ, Poematisque Argumenti Contextus Græcus. Is verò jam in lucem, sed Græcè tantùm, prodiit in ejus Poetæ Editione ab *Jeremia Hoelzolino* procuratâ, emissâque *Lugd. Batav.* ex *Offic. Elzevir.* anno *MDCXLI.* in 8.º

Pag. 166. *Hæc Deorum epitheta consequenter in eodem codice continebantur.*

Hæc autem Epitheta, quum in *Hoelzlinianâ* Editione non extent, neque edita videantur; huc lubenter transcribimus:

In Iouem.

Γέσιος, ἐφέπιος, ὄρχιος, δωδωναῖος, Ἰδαῖος, ἀρκαῖος, πολλεύς, ἐταιρᾶος, κινᾶος, μειλίχιος, κεραύνιος, ἀγιοῦχος, κῆ ἥπιος, πῖϊος, ξέϊος, σωτήριος, ἀγκυλομήτης, πισᾶος, μήτωρ, ξίφιος, κελαμφής, καταβάτης, βουλαῖος, φυταῖμιος, ἐλευθέριος, φίλιος.

In Bacchum.

Σύϊος, Ἐρόμιος, κῆ ἡμερίδης, βακχαμάδης, σιληνός, δημέπιος, ἐραφιώτης, θελούμιτις, ὠρίηπιος, ἀολόμιτις, γύνης, ὠμάδιος, σφαιίτης, φύξηλις, καμινόλης, ληνᾶος, μειλίχιος, υἱός, ἀπίς.

In Pallada.

Γενετιάς, ἰλίεια, περιτογένεια, κῆ δεινήλα, λαοσσύος, ἀπρυτώνη, ἐρυσίπολις, ἰτωνία, ἰππία, ἐγρεκύδιμος, εἰληνία, γλαυκῶπις, ἐλεφαντίνη, σότνια, ληυσῆ, σιρράς, τρατία, Παλλάς, χαλκίσκηκος.

In Cererem.

Σόττηρα, ζεῖδαρος, ὀησιδάρα, βοτιάνερα, φυσίζωος, δηῶ, ζωοδότυρα.

In Venerem.

Τρυχή, κωλίας, φιλομειδής, κυθαίρεια, τροίσηνία κῆ Παφία, μυχία, διαναίη, κῆ Ζηρυθία.

Υyy

In

In Dianam.

Σελαδεινή, ἐκάτη, ὀρειβάτις, ταυροπόλα, κυνηγέτις, λοχία, ἐνόσιος, χάρουπις, λοχέαιρα, τελεφρία, δικτυήνη, περιδύκτυνα, χρυσηλάκατος θεά.

In Iunonem.

Ὀργεια, φηρωνία, ἀνθηρα, λευκώλενος, ρείωνη, ἦρα, ζυγία.

In Apollinem.

Ἐκχρόλος, λυκηγενής, λητοῖδης, φοῖβος, πύθιος, λόξιος, Δήλιος, ἀφήπορ, λύκιος, ἐκατηβελέτης, δυσφώνιος, σμίνθιος, ἀκαιρεκόμης.

In Neptunum.

Γαῦχος, ἀσφάλιος, ἴωπειος, ἐνοσίχθων, κησιχθων, σεισίχθων, ἀργαίων, γαιόχος, ἐνοσίγαιος, ταύρειος, φυτάλμυϛ.

In Mercurium.

Εὐγίος, ἀργειφόντης, νόμιος, κυλλήνιος, ἐριούνιος, σῶκος, κερδῶος, χρυσόρραπις.

In Martem.

Τειχσιπλήτης, ἐνυάλιος, δημήτριος, δίζωνος, δεξιόδειρος, ἀνδροφόντης, βροτολοιγός, βρήπιος, μαιφόνμυϛ.

In Vulcanum.

Χωλός, ἀμφιγύης, σίνπιος, λήμνμυϛ.

Pag. 169. *Apollonij Rhodij uita Interpretatio.*

Pag. 170. *Hypothesis Argonauticorum Apollonij.*

Pag. 171. *Quæ de aureo uellere feruntur in hunc modum se habent.*

Pag. 173. *Alia Apollonij uita.*

Hæc nimirum est eorum omnium Interpretatio, quæ supra pagg. 161, 162, 163, 164, 165, et 166. Græcè referuntur.

Pag. 174. *Doctissimo Andrea Schotto S. D. Marinerii* scilicet ad eum Epistola, data *Mad. 16. Cal. Feb. 1621.* ubi præcipue: „ In „ Apollonij interpretatione non uersum ad „ uersum æquo numero perstrinxi, nam me „ uicit quædam mentis luxuries, et naturæ „ furor ut lasciuienti quadam redundantia „ carmen efflueret.

Pag. 176. *Epigramma*, omissâ Inscriptio-
ne, Græcum dodecastichum, subjectâ toti-
dem versibus Latinâ Interpretatione.

Pag. 177. *Præfatio*, nimirum de *Numero Septenario*, solutâ oratione, cujus initium: *Sunt in rerum natura tot, et tanta diuina sapientia mysteria.*

Pag. 195. *Epigrammata VIII.* prætermis-
sissimis, varii Argumenti, alia versibus
elegiacis, alia heroicis, ita ut illis 16. his 40.
constent.

Pag. 197. *Ad Philonem Iudæum*
epigramma.

Hexastichum uidelicet.

Ibidem. *In eundem aliud*
epigramma.

Hexastichum pariter. Id excipiunt alia VI. tùm
in eundem *Philonem*, tùm in *Philonis* Editio-
nem, tùm alia diuersi Argumenti. Omnia ver-
sibus elegiacis, præter penultimum phaleucii
18. expressum. Adeo ut *Epigrammata XIV.*
proximis pagg. 195. 196. et 197. contenta,
uersus 124. omnino complectantur.

Pag. 201. *Oratio*, nempe in Hispaniarum
Principis Natiuitatem. Initium: *Fulgentia cali*
sidera, Serenissime Princeps, diuino quodam
motu &c.

Pag. 206. *Iohanni Meursio* χρίσει. *Marine-*
rri uidelicet ad eum Epistola sine die, cui
subjecti sunt in ejus laudem Elegi 20.

Pag. 208. *Præfatio*, in *Homeri* honorem,
solutâ oratione, cujus initium: *Summum il-*
lud naturæ miraculum, Vir illustrissime, nimi-
rum Homeri.

Pag. 235. *In Porphyrium Philosophum*
epigramma.

Dodecastichum.

Pag. 236. *Epigrammata VIII.* sine Inscri-
ptionibus, ad quemdam, ut uidetur, Proce-
rem, quorum VI. Græca, subjectâ singulis
Latinâ Interpretatione metricâ. Omnia Elegis
constant 160.

Pag. 243. *Inuictissimi Hispan. et Ind.*
regis Philippi tertij
epitaphium.

Elegis 14. Græcis compositum, subjunctâ La-
tinâ totidem versibus Interpretatione.

Pag. 245. et seq. *Epigrammata II.* Græca,
in ejusdem Regis laudem, utrumque hexa-
stichum, adjunctâ Latinâ Interpretatione me-
tricâ.

Pag. 246. *Varia in Philippum tertium*
Hisp. et Ind. Regem
epitaphia.

nempe XVII. Elegis 68. composita.

Pag. 251. *Elegia*, in eundem, ut uidetur,
Regem, versibus heroicis 22. conscripta.

Pag. 252. *Præfatio*, ad Principem *Philip-*
pum IV. in paterna Regna succedentem, so-
lutâ oratione, cujus prima verba: *Jam, ex-*
cellentissime Princeps, nouus in te Alexander
Macedo nobis effulget.

Pag.

Pag. 258. *Epitaphium*, scilicet *Gasparis Cordubæ Snessani*, versibus elegiacis 32.

Pag. 259. *Epigramma*, versibus heroicis 3. lemmate destitutum.

Pag. 260. *Danieli Heinsio S. D. Marinerii* ad eum Epistola, data *Mad. 9. Cal. Iunij* 1616.

Pag. 261. *Epistola*, Inscriptionis expers, ad amicissimum quemdam, sine die.

Pag. 264. *Ad doctiss. Andream Houim epigramma.*

Octastichum, præmissum Epistolæ ad eum datæ *Mad. Cal. Iunij.* 1619.

Ibid. *Doctiss. Federico Morello S. D. Marinerii* ad eum Epistola, data *Mad. Cal. Iunij.* 1617.

Pag. 266. *Andreae Schotto S. D.* Ejusdem *Marinerii* ad eum Epistola, data *Mad. 7. Idus Jun.* 1620.

Pag. 268. *Epistola*, Inscriptionis expers. Ejusdem *Marinerij*, data *Mad. Idibus Iunij.* 1620.

Pag. 269. *Andreae Schotto S. D.* Ejusdem ad eum Epistola sine die.

Pag. 271. et seqq. *Epigrammata* XVII. lemmatibus carentia, præter hæc:

Idem Græcè, quod est epitaphium Regi Philipp. 3. dicatum. pag. 274.

Aliud epigramma Epitaphium, etiam Græcè. Ibid.

In invidiam epigramma, pag. 276.

In Criticos epigramma, pag. 277.

Ad Solem, ibid.

Ad uinum, ibid.

In his occurrunt Græca VIII. pene omnibus subjectâ Latinâ Interpretatione metricâ. Omnium denique *Epigrammatum* XVIII. versus numerantur, elegiaci 174. heroici 11.

Pag. 281. *Ad clarissimum uirum P. Iobannem Ludouicum de la Cerda Panegyris.*

Versibus heroicis 656. conscripta.

Pag. 311. et seqq. *Epigrammata* VIII. sine Inscriptione, in ejusdem, ut videtur, *Cerde* laudem. Græca omnia, subjectâ singulis Latinâ Interpretatione metricâ, quæ versibus elegiacis cum Græcis, tum Latinis 132. omnino constant.

Pag. 318. *Doctissimo Andreae Schotto S. D.* Ejusdem *Marinerii* ad eum Epistola, data *Mad. Cal. Aug.* 1620.

Pag. 319. *Ad augustissimum Philiyp. 4. Hisp. et Ind. Regem. Epigramma.*

Græcum, Elegis 14. subjectâ totidem Latinis Interpretatione.

Pag. 321. *Ad Infantem Carolum Epigramma.* Octastichum.

Ibid. *Ad Infantem Ferdinandum Epigramma.* itidem octastichum.

Ibid. *Ad Infantem Mariam Epigramma.* Octastichum pariter.

Pag. 322. *Ad Isabellam Hisp. et Ind. Reginam Epigramma.*

Decastichum.

Ibid. et seqq. *Epigrammata* IV. Priora duo Latina, posteriora Græca, adjunctâ Latinâ Interpretatione metricâ, quorum omnium versus elegiaci numerantur 42.

Pag. 325. *Ad serenissimam Infantem Mariam quæ eodem die, quo nata fuit, obiit. Epigrammata.*

videlicet IX. omnia pariter disticha.

Pag. 326. et seqq. *Epigrammata* IV. omis- sis lemmatibus, Græca, subjectâ singulis Latinâ Interpretatione metricâ; quorum versus elegiaci omnino 52.

Pag. 328. *Præfatio*, Argumenti expers, solutâ oratione. Initium: *Vera est, sapientissimi, et nobilissimi uiri, sententia illius Philosophi.*

Pag. 333. et seqq. *Epigrammata* XI. Inscriptionibus destituta, in quibus IV. Græca sub- junctam Latinam Interpretationem metricam gerentia. Constant omnia versibus elegiacis 64. heroicis 29.

Pag. 338. *Doctissimo Andreae Schotto S. D.* Ejusdem *Marinerii* Epistola, data *Mad. 7. Cal. Decemb.* 1620.

Pag. 340. et seqq. *Epigrammata* VII. sine lemmate, in quibus Græca II. octasticha, cum Latinâ Interpretatione metricâ singulis sub- jectâ. Versus sunt omnino 94. heroici nempe 57. elegiaci 32.

Pag. 344. *Præfatio*, Argumento destituta, cujus prima verba: *Exilis est, et tenuis huma- ni oculi acies.*

Pag. 353. et seqq. *Epigrammata* IX. Inscri- ptionum expertia, in his Græcum unum he- xastichum, subnexâ Latinâ et Hispanâ Inter- pretatione metricâ. Omnium versus 50. nempe heroici 30, elegiaci 20. præter Hispanam Interpretationem octasticham.

Pag. 356. *Epistola*, prætermisâ Inscriptio- ne, versibus elegiacis 30, quorum primus: *Hæc te in conspectum revocabit Epistola nostrum.*

Accedit *Epigramma* Græcum octastichum.

Pag. 358. *Doctissimo uiro Sciopio S. D.* Ejusdem *Marinerii* ad eum Epistola, data *Mad. Idibus Februarij* 1620.

Pag. 359. et seq. *Epigrammata* IV. Inscri- ptionibus destituta, quorum versus elegiaci 22.

heroici 2. numerantur.

Pag. 360. *Epistola*, sine Salute et die, cujus initium: *Ut noui tuam in me præclari animi propensionem.*

Pag. 362. et seq. *Epigrammata* IV. Titulis carentia, omnia versibus heroicis 11.

Pag. 363. *Primo Bibliothecario Ambrosiana Mediolanensis Bibliothecæ*

χαίρειν, ἢ μεγαλοπρεπῶς ζῆν

Ejusdem *Marinerii* *Epistola*, 30. Elegis Græcis conscripta.

Pag. 364. *Epistola ad eundem.*

Ejusdem *Marinerii*, solutâ oratione, data *Mad. 18. Cal. Maij 1618.*

Pag. 366. et seqq. *Epistolæ* IV. Inscriptio- num expertes, versibus compositæ, nempe elegiacis 68.

Pag. 370. *Epigramma Hispanicum, quod uulgo uocant Sonetum, nouem uersionibus di- uerso carminum genere expositum, cujus prin- ceptus versus:*

El alto buelo de tus nobles alas.

Postremum genus est Carmen Græcum hexametrum.

Pag. 377. *Doctissimo Andrea Schotto S. D. Marinerii* ad eum *Epistola*, data *Mad. 9. Iu- nij 1622.*

Pag. 378. *Doctissimo Frederico Morello S. D.* Ejusdem *Marinerii* *Epistola*, data *Mad. 9. Iu- nij anno 1620.*

Pag. 380. *Epigramma Hispanicum sex car- minum generibus Latinè, et Græcè uersum.* Hu- jus princeps versus:

Tomó del leon Alcides el uestido.

Pag. 384. *In laudes S. Ignacij de Loyola elegia.*

Versibus heroicis 30. expressa.

Pag. 386. *Ad eundem Elegia.*

totidem pariter versibus heroicis conscripta.

Pag. 387. *Ad eundem carmine Græco Elegia.*

Versibus etiam heroicis 30. reddita.

Pag. 389. *In Sanctum Xauierium pauperibus medentem. epigramma.*

Græcum elegis 10. compositum.

Ibidem. *Ad S. Ignacium de Loyola Elegia.*

Versibus heroicis 30. Græcè reddita.

Pag. 391. *Romuli, et Sancti Ignacij compa- ratio. Elegia.*

Versibus elegiacis 84.

Pag. 395. *Doctissimo Andrea Schotto. S. D. Marinerij* *Epistola*, ad eum data *Madriti 3.*

Cal. Iulij 1620.

Pag. 396. *Gaspari Scioppio S. D.*

Ejusdem ad eum *Epistola*, data *Mad. 3. Cal. Iunij, anni 1620.* ubi hæc inter alia: „Iam „ pridem ad illustrissimum Cardinalem de S. „ Susanna misi Eusebij librum de Martyribus „ quem ex bibliotheca Escurialij Græcè, ut in „ suo codice prototypo est, detraxi; Latinum „ que feci. De hoc cum illo, si qua tibi oc- „ casio est, oro, ut loquaris.

Accedit *Epigramma*, expers lemmatis, he- xastichum, subjectâ Latinâ Interpretatione to- tidem versibus.

Pag. 398. *Interpretatio illorum carminum Græcorum quæ sunt folio 389. in laudem S. Ignacij de Loyola. Elegia.*

Versibus Latinis heroicis 30.

Pag. 400. *Interpretatio illius epigrammatis quæ (leg. quod) est folio 389. in S. Franci- scum Xauierium pauperibus medentem.*

Versibus Latinis elegiacis 10.

Pag. 401. et seq. *Epigrammata* VI. lemmati- bus carentia, quorum unum Græcum tetrasti- chum. Versus elegiaci omnino 24.

Pag. 402. *Epistola*, Inscriptio- nis expers, *Marinerii* scilicet, data *Mad. 15. Aug. 1622.*

Pag. 403. et seq. *Epigrammata* II. alterum Græcum distichum, Latinum alterum deca- stichum, utrumque lemmate destitutum.

Pag. 404. *Præfatio*, in cuiusdam nimirum Proceris laudes, solutâ oratione, cujus ini- tium: *Superuacaneum est, Princeps Excellentis- sime, uel longam in tuas laudes moram exposcere.*

Pag. 412. *Epigramma Hispanicum uario car- minum genere latinè conuersum.*

Hujus princeps versus.

Sube tu nombre sobre el Sol Dorado.

Carminis, quo conuersum est, genus sextu- plex. Heroicum, Latinum, Phaleucium, Iambi- cum trimetrum, Asclepiadeum, Heroicum Græcum, quorum omnium versus 84. nume- rantur.

Pag. 417. *Varia epitaphia in obitum cuiusdam principis.*

X. uidelicet, versibus elegiacis 40. constantia.

Pag. 419. *Doctissimo Hermanno Hugoni S. D. Marinerii* ad eum *Epistola* sine die.

Pag. 420. *Doctiss. Andrea Schotto S. D.* Ejusdem *Epistola*, ad eum data *Mad. Cal. De- cemb. 1620.*

Pag. 421. *Doctissimo Gaspari Scioppio S. D.* Ejusdem ad eum *Epistola* sine die.

Pag. 422. *Epistola*, sine Inscriptio- ne et die.

Pag. 423. et seq. *Epigrammata* III. lemmati-

tibus deficientia, quorum ultimum Græcè interpretatum, omnia versibus heroicis 23.

Pag. 424. *Erycio Puteano. S. D.*

Marinerii ad eum Epistola sine die.

Pag. 426. *Elegia*, expers Tituli, de *gestis* scilicet *Federici Toleti*, Albani Ducis, versibus heroicis 40. contexta.

Pag. 428. et seq. *Epigrammata* II. omissis lemmatibus, alterum Græcè decastichum, subjectâ Latinâ Interpretatione totidem versibus; alterum Latinè, *Elegis* 10.

Pag. 429. *Ad Emmanuelem Sueyrum rerum Belgicarum Scriptorem.*

Elegia.

Versibus 90. elegiacis complexa.

Pag. 434. *Epistola*, Inscriptionis expers, data à *Marinerio Madriti Nonis Maij* 1622. cujus initium: *Generosissimam animi indolem redolet, doctissime uir.*

Pag. 435. *Doctissimo Andrea Schotto. S. D.* Ejusdem ad eum Epistola sine die.

Pag. 436. *Præfatio*, in laudem videlicet *Andrea Schotti*, solutâ oratione, cujus initium: *Constitueram te uarijs extollere encomijs, doctissime Schotte.*

Pag. 439. *Elegia*, exors Tituli, versibus elegiacis 126. quorum primus:

Conspicuas generis radios sub pectore defers.

Pag. 444. et seq. *Epigrammata* II. lemmatum expertia, alterum Latinum versibus elegiacis 30. in laudem cujusdam *Sandoualii*; Græcum alterum hexastichum, adjunctâ Latinâ Interpretatione totidem versibus.

Pag. 446. *Ad librum cuiusdam Zachariæ epigramma.*

Versibus elegiacis 20. conscriptum.

Pag. 447. *Elegia*, Inscriptione destituta, constans versibus elegiacis 124. quorum princeps:

Ut ratis in ponto stridenti peruolat Austro.

Pag. 453. *Epigramma*, Græcum decastichum, subjunctâ Latinâ totidem versuum Interpretatione.

Pag. 454. *Elegia*, Inscriptionis expers, versibus elegiacis 74. comprehensa, quorum princeps:

Cesareos animi motus sub pectore condis.

Pag. 457. *Frederico Morello S. D.*

Marinerii ad eum Epistola sine die.

Pag. 459. *Sanctissimo Urbano 8. Pontifici Maximo.*

epigramma.

Græcum, versibus heroicis 24. constans, sequente Latinâ Interpretatione iisdem totidemque.

Pag. 461. *Epigramma*, Græcum videlicet, versibus elegiacis 24. subjectâ totidem Latinâ Interpretatione.

Pag. 463. *Ad librum cuiusdam uiri Elegia.*

Versibus elegiacis 118. composita, quorum princeps:

Præstanti das voce melos quo cogitur æther.

Pag. 468. *Elegia*, omissâ Inscriptione, elegis 70. constans.

Pag. 472. *Interpretatio Epistolæ primæ D. Isidori Pelusiotæ Antiocho.*

Pag. 473. *Doctissimo Andrea Schotto. S. D. Marinerii* ad eum Epistola, quâ ipsi eam Interpretationem mittit, sine die.

Pag. 474. *Elegia*, omissâ etiam Inscriptione, versibus elegiacis 114. constans, quorum primus:

Mirifico, Princeps, dum splendes nomine magnus.

Pag. 479. *Præfatio*, Tituli expers, ad Principem quemdam, solutâ oratione, cujus prima verba: *Est uirtutis fulgor, Excellentissime princeps, dum in nobilitatis sese inijcit facem, &c.*

Pag. 485. *Epigramma*, sine lemmate, versibus elegiacis 16. expressum.

Pag. 486. *Epistola*, Inscriptionis expers, *Marinerii* nimirum ad suorum operum Impressorem, data *Mad. 4. Aprilis* 1624. Incipit: *Emisit ad me Andreas Schottus inchoatas à te typis paginas ex meo poemate Ausiæ Marchi.*

Pag. 488. *Doctissimo Andrea Schotto. S. D.* Ejusdem ad eum Epistola sine die.

Pag. 490. *Præfatio*, ad Cardinalem videlicet *Quirogam*, versibus heroicis 76. quorum primus:

Cum florere nouo incipiunt noua tempora uere.

Pag. 493. *Epigramma*, sine Inscriptione. Versibus heroicis 13.

Pag. 494. *Præfatio*, expers Tituli, solutâ oratione, cujus initium: *Dum inter uarios rerum casus uolubili quadam fortunæ rota, &c.*

Pag. 502. *Epigramma*, Inscriptionis exors, Versibus elegiacis 14.

Pag. 503. *Doctissimo Andrea Schotto. S. D. Marinerii* ad eum Epistola sine die, bene longa. Is ibi de Scriptis suis, atque, inter alia, hæc:
 „ Paucis quidem diebus, nempe 40. carmine
 „ heroico facta hæc omnia, quæ ad principis
 „ Vuallix nuptias tantum sub uno die fuerunt
 „ peracta, nempe tauriludium, et arundina-
 „ ceum certamen, uel ludum Troianum 1200.
 „ (leg. 12000) carminum numero absolui,
 „ nimia quidem facilitate, grauitate, maiestate,
 „ pro-

„ proprietate , et si quid est aliud in carmine.
 „ Cui libro titulum feci Bumachopægnion , eo
 „ quod præcipua pars taurorum ludus fuit.

Pag. 506. *Præfatio*, Inscriptionis exors, solutâ oratione, cujus initium: *Præstantissimum fortune munus, Excellentissime princeps, diuinumque cæli donum.*

Pag. 514. *Erycio Puteano. S. D. Marinerii* ad eum Epistola sine die.

Pag. 515. *Carmen*, cui Titulus: *ὦ τοῦτου θεύματος*. Versibus heroicis 150.

Ibidem. *Ad Ducem Alcalæ epigramma.* Versibus elegiacis 12.

Pag. 516. *Epigramma*, sine lemmate, versibus elegiacis 12.

Pag. 517. *Præfatio*, Inscriptionis expers, solutâ oratione, hoc initio: *Nimum in te oculos intuentium tuæ præclaræ indolis radij &c.*

Pag. 522. et seqq. *Epigrammata* VI. lemmatibus destituta, præterquam novissimum *ad Musas* Tetrastichon. Omnia versibus elegiacis omnino 36.

Pag. 524. *Varia epitaphia in obitum Ducis Uzeda.*

nimirum X. Elegis pariter 36. constantia.

Pag. 526. *Præfatio*. De ejusdem Ducis obitu ad *Philippum* IV. Regem, solutâ oratione, cujus initium: *Dum alto cogitationis sensu, Augustissime Philippe &c.*

Pag. 534. et seqq. *Epigrammata* II. Græca tetrasticha cum Latinâ Interpretatione metricâ, de *Sanctissimo* scilicet *Eucharistiæ Sacramento*, ut alterum contextu, alterum Titulo etiam indicat.

Pag. 536. *Epitaphium* Ducis, ut videtur, *Uzeda*, Græcum, Elegis 18. subjectâ Latinâ totidem versibus Interpretatione.

Pag. 538. *Doctissimo Andrea Schotto. S. D. Marinerii* ad eum Epistola sine die.

Pag. 539. *Præfatio*, sine Inscriptione, sic incipiens: *Maxima est, Princeps illustrissime, animi mei audacia.*

Pag. 544. *Præfatio*, cujus initium: *Facilem ad laudes uiam, Princeps excellentissime, summa ingenia in quocumque sæculo inuenerunt.*

Pag. 551. et seqq. *Epigrammata* II. Tituli expertia, alterum pentastichum heroicum, octastichum alterum elegiacum.

Pag. 552. *Ad Serenissimum Principem D. Vuolphangum Guilielmum Comitem Palatinum Rheni, Ducem Bauariæ, Iuliæ, Cluiæ, Montium, Comitem Veldentij Sponhemij, Marchiæ, Rauensburgi, Moersij, Dominum in Rauenstein &c. Epigramma.*

Versibus heroicis 14. expressum.

Pag. 553. *Præfatio*, Inscriptionis expers, hoc initio: *Insplenduit mihi hodierno die, illustrissime Princeps, nitidissimis fax clara radijs.*

Pag. 555. et seqq. *Epigrammata* VI. omisso quamvis lemmate, in *B. Franciscum Borgiadem*, quorum postremum Græcum est hexastichum, omnia Elegis constant 24.

Pag. 556. *Ad B. Franciscum Borgiadem Hymnus.*

Versibus Saphicis 80. expressus.

Pag. 560. *Ad eundem Hymnus Sapphicus cum Adonico.*

Græcè versibus 80. compositus.

Pag. 563. *Præfatio*, versibus heroicis 35. quorum princeps:

Audax aggrediar tantorum ante ora uirorum.

Pag. 565. *Præfatio* altera versibus heroicis 30.

Pag. 566. *Doctissimo Dionysio Petauio. S. D. Marinerii* ad eum Epistola sine die, ubi agit de Opusculo Juliani Cæsaris *περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων*, et alio ejusdem *εἰς τὸν βασιλέα ἡλίον τὸς Σαλούτιον*, quæ ipse Latina fecit; tum de iis, quæ *Petavius* in eundem Principem elaboravit, ac demum de Interpretandi ratione, quam ille in Oratione de *Constantini Imperatoris rebus gestis* sequutus est.

Pag. 568. *Doctissimo Andrea Schotto. S. D.* Ejusdem *Marinerii* ad eum Epistola sine die.

Pag. 569. *Doctissimo Hermanno Hugoni. S. D.* Ejusdem ad eum Epistola sine die.

Pag. 570. *Præfatio*, Inscriptionis expers, in illud videlicet opus, quod *Iulianus Cæsar* in laudes Solis composuit, solutâ oratione, cujus initium: *Postquam in uarias Græcarum Musarum elucubrationes &c.*

Pag. 576. *Elegia*, in laudes, ut videtur, *Ducis Gandiæ*, versibus elegiacis 202.

Pag. 586. *Epigramma in laudes Diui Christophori.*

Versibus elegiacis 10. redditum.

Ibidem. *In aprum ab serenissima Infante Maria interfectum Idyllion.*

Versibus heroicis 139. constans.

Pag. 593. *Idem Idyllion Hispano sermone contextum.*

Versibus nimirum 141.

Pag. 599. *Idem Idyllion uersione Græca connexum.*

Versibus nimirum heroicis 140. expressum.

Pag. 606. et seqq. *Epigrammata* IV. lemmatibus defecta, quorum tria priora Græca octasticha, subjectâ singulis Latinâ Interpretata-

tatione metricâ, postremum Latinum versibus heroicis 8.

Pag. 609. *Prefatio*, versibus heroicis 30. quorum princeps:

Ut quando excussis oritur Sol nubibus ardens.

Pag. 610. *Doctissimo Andrea Schotto S. D. Marinerii* ad eum Epistola sine die.

Pag. 612. *Prefatio*, prosâ oratione, cujus initium: *Magna est justitiæ, et æquitatis præstantia.*

Pag. 613. *Prefatio*, versibus heroicis 41. quorum primus:

Iam plenam mihi uoce tubam fama inclyta præbet.

Pag. 615. *Prefatio*, versibus heroicis 41. quorum princeps:

Dixi quæ tandem sensus mihi contulit ipse.

Pag. 617. *Prefatio*, solutâ oratione, cujus prima verba: *Rem aggredi videor difficillimam, et penè meis imparem humeris.*

Pag. 619. *Epigramma Hispanicum uario carminum genere Latine conuersum.*

Id nimirum est celebratissimum illud *Camois*, nobilissimi Poætæ Lusitani, de *Iacobo et Rachele* *Τεσσαρεσκυδέντων*, quod *Marinerius*, totidem versibus quatuordecim heroicis Latinis octies, semel Græcis, totidem etiam Phaleuciis, et Iambicis Latinis semel convertit.

Pag. 628. et seqq. *Epigrammata XXV.* omnia Lemmatibus destituta, præter hoc unum:

Epigramma Hispanum Latine uersum.

cujus initium: *Arbitro tu del tiempo, que ligera*, pag. 631. In his IV. Græca deprehendas, subjectâ singulis Latinâ Interpretatione metricâ. Latinis verò constant versibus elegiacis 122. heroicis 14. Græcis autem elegiacis 44. qui quidem omnes 180. numerantur.

Pag. 639. *De numeri Quinarij thauomatis*
Vincentij Marinerij Valentini
Melismation.

Versibus heroicis 576. comprehensum.

Pag. 665. *Vincentij Marinerij Valentini*
Elegia alethina.

Versibus elegiacis 104. composita.

Pag. 674. et seqq. *Epigrammata XXI.* sine lemmatibus, præter ultimum, idque Græcum ita inscriptum:

In laudem cuiusdam libri epigramma.

Elegis 20. constans, totidemque Latinis Græcos interpretantibus. Quorum omnium versuum Summa, elegiaci 120.

Pag. 681. *Porphyrj Philosophi Homerocarum questionum*
ad Anatolium
Liber.

Vincentio Marinerio Valentino
interprete.

Ad Porphyrium Philosophum Lascaris
epigramma.

Decastichum videlicet, versibus elegiacis.

Pag. 682. Repetito proximè superiori Titulo, ipse Liber exorditur, Quæstionibus XXXII. constans.

Pag. 811. *Porphyrj Opusculum De*
Nympharum antro quod
in Odyssea describitur.

Vincentio Marinerio Valentino
interprete.

Pag. 854. *Authores, quos Porphyrius in*
his opusculis adfert.

Pag. 855. *Index rerum omnium præcipuarum, quæ in his Porphyrij*
libellis continentur.

Uterque Index litterarum ordine digestus.

Pag. 869. et seqq. *Epigrammata XVI.* Inscriptionum expertia, quæ Elegorum 72. numerum implent.

Pag. 873. *Ad Excellentissimum et illustrissimum principem D. Gasparem Alphonsum Perez de Gusman Comitem de Niebla, &c.*

Vincentij Marinerij Valentini
Bumachopagnion.
Prefatio.

Versibus elegiacis 166.

Pag. 881. et seqq. *Epigrammata XIV.* lemmatibus carentia, præter hæc duo:

Ad Criticos et Zoilos imperitos.

Pag. 882. *Ad Excellentissimum, et illustrissimum Principem D. Gasparem Alphonsum Perez de Gusman Comitem de Niebla, &c.*
epigramma, in quo sub cuiusque
dictionis litera prima nomen eius
artificiosè compingitur.

VIII. scilicet, versibus heroicis expressum.

Pag. 883. et seqq. *Epigrammata IX.* Titulis defecta, quorum versus omnes 32. elegiaci.

Pag. 885. *Vincentij Marinerij Valentini*
in faustam, et diuinam Archangeli Gabrielis ad Mariam Virginem Deiparam
annuntiationem

Hymnus.

Prefatio.

Versibus elegiacis 132. composita.

Pag. 892. *Hymnus*, versibus heroicis 1111.

Pag. 944. *Epigrammata IV.* sine Inscriptione, versibus 16. elegiacis.

Pag. 945. *Epigrammatis Hispani (quod uulgo uocant Sonetum) D. Ludouici de Vlloa ad*
Infantem Carolum

Interpretatio Latina.

Hispanum *Epigramma* ab hoc incipit versu:

Rampa en hora feliz la voz amante.

Duplici autem Interpretatione donatum est, Latinâ videlicet versuum heroicorum 14. pag. 945. et Græcâ totidem, pag. 948.

Hujic subjacet *Marinerii* de *Stemmate suo gentilitio* Distichon hujusmodi:

Stemma meum est navis, generis quia stemmata liqui.

Cuncta ut significem fluctibus acta premi.

Pag. 947. Interposita est *Extemporanea interpretatio Soneti Hispani*, cujus verba non adducuntur; versibus heroicis 14. comprehensa, quorum princeps:

Vt niveus paries nitidusque novusque vicissim.

Pag. 949. *Epigramma Hispanicum*, quod vulgo *Sonetum* vocatur, à *Serenissimo Infante Carolo nouo quodam Phœbi afflatu compositum*, et Græcè, et Latinè uersum.

nempe à *Marinerio*.

Id verò ita incipit:

O, rompa ya el silencio el dolor mio.

Interpretationes habet XXXIII. nempe carmine heroico hexametro Latinas XX; eodem carminis genere Græcam I. versu elegiaco V. Phaleucio hendecasyllabo I. Iambico separtio trimetro I. Saphico hendecasyllabo cum adonico I. Asclepiadeo absque glyconico I. Iambico trimetro scazontico I. Tricolo tetrasticho duobus Alcaicis cum Iambico dimetro hypercatalectico; et quarto Pindarico I. Dicolo demum distropho cum tribus primis versibus Asclepiadeis, et quarto Glyconico I. quas postremas duas Interpretationes postmodum legas pagg. 981. et seqq. Omnes verò præter Saphico hendecasyllabo cum adonico expressam, duasque proximè memoratas, totidem versibus nempe 14. constant, quot ipsum Hispanicum *Epigramma*.

Neque ab alio tot diuersas unius Poemati conversiones fieri posse credideris, quam à *Marinerio*,

Qui variare cupit rem prodigialiter unam.

Is enim ad oram inferiorem pag. 965. Notam hanc addidit:

Poteram quidem et facillime uel ducentis alijs epigrammatis hoc idem connectere, quod præstare non recuso, si qui jubere potest, id iusserit. alios enim nihil moror, nam præmium mihi est ipsa mentis facilitas, ipsaque ingenij uirtus.

Recensitis supra variis Interpretationibus idem interserit pagg. 950. et 951. *Epigrammata* II. disticha, alieni Argumenti, sine lemmate.

Pag. 974. *Præfatio in præterita epigrammata.*

Hæc ad *Laurentium* quemdam, puto *Ramirez de Prado*, conscripta, Elegis constat 138.

Pag. 981. et seqq. occurrunt postremae duæ Hispanici *Epigrammatis* Interpretationes, quas modò prædiximus.

Pag. 984. Succedit Distichon hujusmodi: *Mors hominum Medicus, pestis, Venus, ensis, et esca.*

certior bis Medicus, turpior ipsa Venus.

Continuoque Tetrastichon Heroicum.

Pag. 985. *In obitum illustrissimi equitis D. Andreae Zapata &c.*

Elegia.

Versibus elegiacis 202. composita, cui subjectum ejusdem *Epitaphium* tetrastichum pariter elegiacum.

Pag. 990. *Ad Excellentissimum, et illustrissimum principem D. Emmanuelem Alphonsum Peresium Gusmanum cognomento Bonum Ducem Medina Sidonie &c. uaria epigrammata Vincentij Marinerij Valentini.*

XI. videlicet, versibus elegiacis 50.

Pag. 994. *In Argonautica Apollonij Rhodij. Vincentij Marinerij Valentini Præfatio.*

Solutâ oratione conscripta, cujus initium: *Primæ illius naus profectionem, Excellentissime Princeps, tibi dicare constitui.*

Pag. 999. et seqq. *Epigrammata* XXIX. multiplicis Argumenti, sine lemmatis, versus elegiacos 124. omnino complectentia.

Pag. 1008. occurrit inserta *Joannis Mingués* ad *Marinerium* suum, in Græcis litteris discipulum, *Epistola* Hispanica idiographa, data die 24. *Iulii*, anni 1624.

Hanc *Epistolam* excipit *Ordo paginarum Tertius*, quibus talia continentur:

Pag. 1. *Iuliani Imperatoris de Imperatoris operibus, aut de Regno opusculum.*

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Pag. 73. *In Iuliani opusculum de Regno Adnotationes.*

Foliis duobus penè litterarum inanibus interpositis, *Paginarum Ordo Quartus* inchoatur, ubi hæc nimirum consequuntur:

Pag. 1. *In nobilissimum, et doctissimum uirum D. Laurentium Ramirez de Prado* (ita id nomen deletum legere est) *Philippi 4. Hisp. et Ind. Regis in Indica Aula Consiliarium &c.*

(Interjectum deinde id nominis: *Archiepiscopo*

po Mexicano D. Francisco Manso de Zuniga)
Vincentij Marinerij Valentini
Panegyris.

Versibus heroicis 1081.

Pag. 47. *Vincentij Marinerij Valentini*
Prefatio.

Ad D. Laurentium Ramirez de Prado, ut fi-
dem faciunt voces *Prata* et *Ramiris* in con-
textu Carminis occurrentes, versibus elegia-
cis 118. constans.

Foliis deinde 4. nullâ numeri Notâ desi-
gnatis contenta subeunt:

Vincentij Marinerij Valentini uaria
epigrammata ad Legationem, qua
nobilissimus, et doctissimus D. Lau-
rentius Ramirez de Prado (cujus no-
men transverso calamo deletum) pro
Rege Catholico Philip. 4. ad
Regem Christianissimum Ludo-
vicum 13. functus est &c.

Epigrammata verò sunt admodum IX. versi-
bus elegiacis 38. constantia.

Tùm *Alia epigrammata in aliud*
institutum composita.
&c.

VIII. nimirum, elegiacis etiam 32.

Deinde subit Ordo *paginarum Quintus*,
quibus talia tantùm recensenda:

Pag. 1. *In Superiori Dei regimine*
uoluntas intellectum sequitur.

Capita tantummodò duo, quorum initium:
Cum Deus, sub primis temporis gressibus, ita
morbidum, et languidum Adamum conspexisset.

Subsequente demum *Ordine paginarum*
Sexto, reliquum est hæc enarrare.

Pag. 1. *Theologicæ in quadam Sacra Scri-*
pturæ uolumina expositiones.
Vincentio Marinerio Valentino
interprete.

Incipiunt: *Sapiens quidem David ingenuè sanè,*
et audaci quadam libertate dixit.

In harum extremo, hæc ipsius *Marineriæ*
manu annotata legas:

Hic desunt quamplurima quæ nolui
latina facere, ne plagiario cederent
in lucrum, et in honorem, quo di-
gnus nullo modo fuerat.

Pag. 71 *Varia epigrammata ad uarias*
rerum composita cogitationes.

numero XXIX. versuum elegiacorum Sum-
ma 106.

Omissis ex ordine *paginarum Septimo* pa-
ginis 44. quas præire oportebat, nulloque ad-
scripto Titulo, repetitum occurrit Fragmentum
proximè superiorum in *S. Scripturam Ex-*

positionum, ab his incipiens verbis: *nihil graue*
et horridum credet, atque in hæc disinens: *sic*
hominibus placuerint, quod supra in *Ordine pa-*
ginarum Sexto, initio *pagina 42.* legitur, *per-*
gitque ad extremum pag. 70.

Pag. 76. *Varia epigrammata.*
Nimirum XIV. versibus elegiacis 52.
In 4.º

XXXI. Totus Codex *paginis* constat omnino
1086. in 4.º

Pag. 1. *Vincentij Marinerij Valentini*
&c.

Varia epigrammata.

Ita quidem totum Volumen inscribitur; ac
re vera ex *Epigrammatis* maximam partem
compositum cernas. Alia tamen Carminum
genera, his passim intermixta, diligenter recen-
senda curauimus.

Pag. igitur 1. et seqq. *Epigrammata XXV.*
disticha omnia, sine lemmatibus.

Pag. 7. *Vincentij Marinerij Valentini*
&c.

in laudes cuiusdam Iurisconsulti
Elegia.

Versibus elegiacis 32.

Pag. 9. et seqq. *Epigrammata CIX.* multi-
plicis argumenti, sed lemmatum expertia, ver-
sibus elegiacis 440.

Pag. 47. *Ad lectorem prudentem, doctumque*
in Bumachopagnion
Prefatio.

Solutâ oratione, cujus initium: *Hoc opus, quod*
Bumachopagnion nuncupauit.

Pag. 51. et seqq. *Epigrammata XLVII.* In-
scriptionibus destituta, præter unum versuum
19. quod, ut ille ait, *in D. Hieronymi decus*
composui 29. Septemb. 1633. Omnia constant
versibus elegiacis 302.

Pag. 75. *Vincentij Marinerij Valentini &c.*
Prefatio.

Prosâ oratione, incipiens: *Est illustrium prin-*
cipum, nobiliumque uirorum insita, et ardens
uirtus.

Pag. 87. *Ad doctum, et linguarum studio-*
sum lectorem &c.
Elegia.

Versibus elegiacis 122. quorum princeps:

Luce micat Phæbi mens ipsis prædita Musis;

Pag. 94. *Vincentij Marinerij Valentini &c.*
in annos serenissimi Principis
Hispaniarum,
Genethliacum.

Versibus heroicis 203.

Pag. 106. et seqq. *Epigrammata XLVII.* ver-
sibus elegiacis 212.

Pag. 123. *Vincentij Marinerij Valentini &c.*
Psychologion.

Versibus heroicis 803.

Pag. 165. et seqq. interjectis duabus scripturâ vacuis, *Epigrammata* XLVIII. lemmatibus carentia, versibus elegiacis 192.

Pag. 181. *Vincentij Marinerij Valentini &c.*
ad illustrissimum, et nobilissimum uirum
D. Ludouicum Ponce de Leon, aureo
Alcantara stemmate insignitum, et in
Belgio magnarum cohortium Philippi
quarti Hisp. et Ind. regis, militum
Tribunum principem
Elegia.

Versibus elegiacis 256.

Pag. 195. *Ad eundem illustrissimum, et*
nobilissimum uirum
Epigramma.

Elegiacum octastichum.

Pag. 196. *Ad eundem &c.* Epigramma pariter elegiacum, octastichumque.

Pag. 197. et seqq. *Epigrammata* LXXXV. Lemmatibus nullis, versibus elegiacis 336.

Pag. 225. *Vincentij Marinerij Valentini*
&c.
Elegia.

Versibus elegiacis 116. quorum princeps:
Aonium decus omne chori, Phœbi omne cacumen.

Pag. 231. *Vincentij Marinerij Valentini*
&c.
Elegia.

Versibus elegiacis 114. quorum primus:
Surgis in immensos, meritis celer, undique honores.

Pag. 239. *Cento Homericus de passione*
Christi, per Michaelem Hieronymum
Ledesmam medicum
concinatus.
Vincentio Marinerio Valentino &c.
interprete.

Carmen versibus heroicis 477. expressum, cui subscriptum est: 12. *Maij.* 1634.

Pag. 264. et seqq. *Epigrammata* CCXX. Inscriptionibus nuda, constant elegiacis versibus omnino 676.

Pag. 337. *Hymnus Sapphicus hendecasyllabus cum Adonico.*

Cujus princeps versus:

Sunt tui miris oculi fauillis.

Pag. 339. *Hymnus idem Hispano sermone.* nempe metrico.

Pag. 341. et seqq. *Epigrammata* CXXXVII. sine lemmatibus, tetrasticha omnia, elegis 552. constantia.

Pag. 387. *Epigramma*

Ad Infantem Ferdinandum cum hostes
Germanos uicisset.

Versibus heroicis 4. expressum.

Pag. 388. et seqq. *Epigrammata* DLVII. sine lemmatibus, additis Græcorum sex Interpretationibus Latinis, quorum omnium versuum Summa 2288.

Pag. 573. *Ad quendam uirum doctum*
epigramma.

Græcum 14. versibus constans.

Pag. 574. *Latina interpretatio*, totidem scilicet versibus.

Pag. 575. et seqq. *Epigrammata* XII. sine Inscriptionibus, tetrasticha omnia, elegiacis versibus 48.

Pag. 579. *Ad quendam doctissimum uirum*
Epistola.

Cujus initium: *Multa me, doctissime uir, ut ad te scribam compellunt.* Sine die.

Pag. 585. et seqq. *Epigrammata* DXLVIII. omissis Inscriptionibus, quorum omnium versus omnino 2208. elegiaci fere omnes.

Pag. 769. *Epigramma*
Ad inuictissimum, et potentissimum
Hisp. et Ind. regem Philippum
tribus linguis contextum.

Hispanum scilicet *πρωταρροκαυδεκάτηρον*, cujus princeps versus:

Si es grandezza tener sceptro, y corona.

Pag. 770. *Latina Interpretatio*, totidem versibus.

Pag. 771. *Τὸ αὐτὸ ἑλληνιστί.* Idem Græcè, eodem versuum numero.

Pag. 772. et seqq. *Epigrammata* CCLIX. lemmatibus destituta, præterquam unum Græcum et Latinum, quod pag. 775. legas ita inscriptum:

Ad quendam grauissimum concionatorem
Theologum.

Omnia verò constant versibus elegiacis 1042.

Pag. 859. *Ad natalicium Serenissimæ*
Infantis filie Potentissimi
Philippi Hisp. et Indiarum
regis
epigramma.

Hispanicum videlicet *Τεσσαρεσκαυδεκάτηρον*, cujus princeps versus:

Del pielago real de la nobleza.

Pag. 860. *Latina Interpretatio*, totidem versibus.

Pag. 861. *Τὸ αὐτὸ ἑλληνιστί.* Idem Græcè, eodem versuum numero.

Pag. 862. et seqq. *Epigrammata* DCLXXV. omnia fere tetrasticha, Inscriptionibus nuda. Versuum omnium Summa 2723. in quibus he-

he-

heroici 27. Ut paucis denique *Epigrammatum*, hoc Volumine contentorum, universitatem complectar, *Epigrammata* sunt omnino MMCX. eorum autem Versus 9577.

In 4.º

Hactenus *Marinerii* Voluminum Mstorum Index, quæ *Bibliotheca Regia* sibi ex laudato Cœnobio, ut prædictum, comparavit, superaddito mantissæ vice Libro itidem Msto in 4.º cui titulus: *Caza de los Alcones por Pedro Lopez de Ayala, dedicado à Don Gonzalo de Peña, Obispo de Burgos, escrito el año de 1416.*

Hæc autem Volumina ad ejusdem Cœnobii Bibliothecam credibile prorsus est (nondum enim scripto compertum) ex *Marinerii* legato accessisse, quippe quem in ipsius æde tumulatum 1. die *Maij*, anno MDCXLII. ex funerarii Codicis fide* planè constat. Unde *Vincentii Ximeni* error facilè arguitur, qui *Onuphrii Esquerdi* Libri cujusdam Msti de *Ingeniis Valentinis* Hispanè conscripti, auctoritate deceptus, *Marinerium* anno 1636. diem obiisse in *Scriptoribus Valentinis* memoriæ prodidit. Quem sanè errorem vel ipsæ *Marinerii* Operum aliquot Subscriptiones, cum, quo descripta sunt, annum indicantes, ut passim supra legere est, apertissimè refellunt. Cæteros demum Auctores nihil moror, puta *Nicolaum Antonium* et *Josephum Rodriguezium* Bibliothecæ *Valentinæ* conditorem, qui de ejusdem obitu omnino conticuere.

Hujus Auctoris obitûs notitiam ante laudatus *D. Josephus Rodriguezius de Castro*, per memoratum *Fr. Josephum de S. Antonio*, prædicti Cœnobii Bibliothecæ priorem Custodem, biduo, quàm diligentissimè ac operosissimè, perquirendam curavit. Tandem illam in Codice funerario vetustate detrito, ac situ mirum in modum foedo invenire contigit. Testimonium verò ipsum archetypum penès me asservatur.

Universa igitur supra recensita *Valentini* Scriptoris Opera quàm maximâ fieri potuit ac curatione, quàm minutissimâ subtilitate enucleavimus, cujus aliquot tantum Librorum descriptionem R.^{mus} *Michael à S.º Jo epho* memorati SS.^{ma} *Trinitatis* Cœnobii Sodalibus, idem-

* Testimonii ex ejusmodi Codice deprompti en verba: „ *Fr. Joseph de S. Antonio*, Sacerdote profeso de el „ Orden de Descalzos de la SS.^{ma} Trinidad &c.
„ Certifico que en un libro antiguo que empieça: *Libro de los Difuntos assi Religiosos como Seglares que se enterran y depositan en este Convento de los Descalzos de la SS.^{ma} Trinidad de esta Villa de Madrid desde el primero dia de el año de 1621. al folio 23. à la vuelta hay la* „ clausula siguiente.

que *Accitano* Ecclesiæ postea Præsul, attigit in *Bibliograph. Criticæ Vol. IV. pag. 474. et seqq.*

Quamobrem ad illa ejusdem Auctoris Scripta quæ in *Regiæ Bibliothecæ* Museo Mstorum antea extabant, accedamus.

XXXII. Codex è pluribus sive Libris, sive Schedis conflatus, adeoque in varias *paginarum* Series digestus, recenter autem perpetuo foliorum 578. numero notatus. Eo itaque continentur:

Fol. 1. *Ad Excellentissimum Principem D. Fernandum de Ribera, magnum Alcalæ Ducem, Tarifæ Marchionem, Comitem de los Molares. &c. Iohannis Curopalatæ Chronicon Constantinopolitanum, à Nicephoro Imperatore, usque ad Isaacium Comnenum.*

Vincentio Marinerio Valentino Interprete.

Opus in Libros IV. tributum: cæteri desiderantur. Horum primus Liber pars est Interpretationis Codicis primi MSS. Græcorum *Regiæ Bibliothecæ*, quos in ejus *Catalogi Vol. I.* recensuimus. Reliqui verò cum cæteris *Historiæ* partibus, in illo Codice contentis, minimè conveniunt.

Fol. 37. Omissâ Operis Inscriptione, quam hujusmodi esse oportebat: *Pr mera Parte del Catalogo de la gloria del Mundo de Bartholomé Cassaneo*: occurrit hæc quasi Præfatiuncula:

La primera parte de esta obra, la qual declara, y diffine los terminos, y demuestra otras doctrinas que son necessarias a la cognicion de la presente materia.

contiene ochenta consideraciones.

Estan uertidas en lenguaje uulgar por el maestro Vicente Marinerio Valentino.

Pars hæc in fine aliquantum mutila, Consideratione 89. deficitur, ita desinens: *y para aquel proposito Baldo alli singularizo aquella glossa.*

Fol. 139. Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν μαρτύρων τῶν ἐν Καισαρείᾳ, ὑπὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμίνου μαρτυρησάντων.

Eodem deinde Titulo repetito, incipit: Εἴ ποτε τοῦτο ἦν ἔνεκα καὶ δέκατον τῆς Διοκλητιανοῦ Βασι-

Zzz 2

λείας

„ En este Tramo (que es de las sepulturas del tramo „ segundo) sepultura tercera á el lado de el Evangelio se „ enterró *Vicente Marinerio*, á primero de Maio del año „ de 1642.

„ Y para que conste lo firmé en dicho Convento á 26. „ de Abril de 1769.

„ *Fr. Joseph de San Antonio*
„ *Bibliothecario.*

λείας; desinit: καὶ ἡμέροις διατάγμασι τὴν καθ' ἡμῶν πυρκαϊάν ἀποσβέοντες, ἀναγραπία δὴ καὶ ἡ παλινοδία.

Fol. 158. Ἐκ τῆς Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας περὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιρῶν ἐν διαφόροις πόλεσι ἀθλησάντων ἁγίων μαρτύρων. Initium: Ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίου, καὶ Λουκίου Βήρου διωγμοῦ κληθέντος ἐν σμείρῃ τῆς Ἀσίας. Finis: ὅσον κακώσεως καὶ ταλαιπωρίας ἕνεκεν καταδικασθέντων.

Subscriptum: 12. Iunij 1619.

Utrumque *Eusebii Casariensis de Martyribus* Fragmentum ipsius *Marinerii* manu, quæ et cætera hoc Codice contenta, descriptum est. Prioris quidem disertè meminit in Epistolis ejus Operum *Vol. XXIX, pag. 911. et Vol. XXX, pagg. 106. et 396.* contentis, tanquam ex *Escorialensis Bibliothecæ* Codice vetustissimo, ac maximè tum annis detrito, tum litteris obsoleto à se descripti, Latinè redditi, et ad Summum Pontificem Romam missi.

Verùm archetypus ille Codex in eadem Bibliothecâ minimè nunc extat, incendio illo sapiùs memorato, ut videtur, absumptus; sed ejus Exemplum duntaxat ibidem in præsens asservatur tali notâ: *In 4.º 17 R. 7.* atque hujusmodi titulo:

Eusebii Pamphili de Martyribus qui Casarea Palestinae sub Diocleciano et Maximino passi fuerunt Opusculum.

Ad Reuerendis. et Doctis. P. Fr. Iohannem de Peralta, supremum Diui Hieronimi Ordinis ornamentum, et D. Laurentij Escorialij Regij Priorem Dignissimum.

Vincentius Marinerius Valentinus, primus hoc, ex Regiæ Bibliothecæ Escoriali græco Archetypo codice manuscripto descripsit, et latinum etiam reddidit.

Reuerendis. et Doctis. P. F. Iohanni de Peralta supremo D. Hieronimi Ordinis ornamento, et D. Laurentij Escorialij Regij Priori.

Vincentius Marinerius Valentinus.

S. P. D.

Ita R. P. Fr. Iohannes Nuñez, ejusdem Regiæ Bibliothecæ prior Custos, ad R. P. Fr. Didacum de Cisneros Custodem alterum, Matrili degentem, litteris datis die 20. mensis Iunij, anni MDCCLXIX. rescripsit; qui eâ de re certiore me fieri voluit.

In eâ verò *Marinerii* Epistolâ dedicatoriâ, quæ eadem est, ac Inscriptionis expers, quam *Vol. XXIX, pag. 911.* proximè laudavimus, hæc inter alia præcipuè annotanda occurrunt: *Hunc librum in Regiæ Escorialij Bibliotheca, ut eius ornamentum et decus, ita vetustate inveni-*

horridum, et literarum compendijs quasi inaccessibleum, ut meritò quemque terrere, ipsumque omni se abdicare legendi audacia facile cogat..... Modò hunc tibi librum vegetum, novo latinitatis germine offero, et exuvijs splendentem nitidissimis. . . . Romam adit, et Summum Pontificem Paulum V. Op. Max. suo volatu inuisit, Cardinalium, magnorumque Principum illustrissimum conspectum ambit, Doctorum Virorum et Græco et Latino gravium idiomate vultum, et venerabilem non perhorrescit majestatem.

Cùm autem licet prius *Eusebii* Fragmentum in omnibus ejus Operum Editionibus excusum occurrat, nequaquam tamen posteriori, quod et in suprâ dicto *Exemplo*, et in hoc *Vol.* priori subjunctum est, vel in recentissimis locupletissimisque reperiat; summam à Litteratis gratiam iniriuri videbimur, si *Ecclésiastica Historia* tam insigne monumentum publicâ luce donemus.

Ἐκ τῆς Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας περὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιρῶν ἐν διαφόροις πόλεσι ἀθλησάντων ἁγίων μαρτύρων.

Ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίου, καὶ Λουκίου Βήρου διωγμοῦ κληθέντος ἐν σμείρῃ τῆς Ἀσίας, πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα δίνυσαν καὶ γερμανικὸς δὲ ὁ γενναῖος θηρίος εἰς βορὰν ἐκδοθεὶς βιασάμενός τε, καὶ παροξύνει αὐτὸς ὡς ἀνθάπτον τῆς παρούσης ζωῆς αὐτὸν ἐξαγάγειν τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο τότε, καὶ ὁ θεὸς πολύκαρπος διὰ πυρὸς ὠλοκαυτῶθη θεῷ· φασὶ δ' αὐτὸν καὶ ξίφει νυγῆναι ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ ἐπεὶ μὴ κατεκαίετο ὑπ' αὐτῷ, αἰμά τε ἐκ τῆς πληγῆς καταρρέουσαι πολὺ, ὥστε καὶ τὴν πυρκαϊάν σβεσθῆναι, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον σῶον εὐρεθῆναι καὶ ἀσπές, ὃ καὶ πάλιν παρὰ τῶν ἀπίστων ἐκαύθη· καὶ Πιόνιος δὲ ὁ περιβόητος τῶν τότε μαρτύρων ἀφορήτους κολάσεις ὑπενεγκάν, καθιλάσεις τε, καὶ στρεβλώσεις καὶ μάστιγας, καὶ τὴν διὰ πυρὸς πτωρίαν τοῦ μαχαρίου τέλους τετύχηκε. Ταῦτα ἐκ τῆς αὐτοπροσώπου τῆς σμυρναίου ἐκκλησίας γραφείσης ἐπιστολῆς ἐπὶ τῶν αὐτῶν βασιλέων πτολεμαῖος γυναῖκα τῶν εὐγενῶν πρὸς τὴν εὐσέβειαν μεταζήσας διεβλήθη παρὰ τοῦ ταυτοῦ ἀνδρὸς οὐρβικίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ τοῦ οὐρβικίου κελεύσαντος αὐτὸν ἀπαχθῆναι Λούκιος ὁ γενναῖος παρρησιασάμενος καὶ αὐτοὺς ἀπήχθη τὴν ἐπὶ θάνατον. Ταῦτα Γουστίνος, ὁ τῷ ὄντι φιλοσοφώτατος καὶ μάρτυς Χριστοῦ ἐν τῇ πρὸς Ἀντωνῖνον περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς δόγματος ἀπολογία Φιλοπὸς καὶ αὐτὸς θεῷ τότε μαρτυρίῳ κατακοσμεῖται. Κρίσκεντῶ πινὸς τῶν περὶ ἑλλήσιν κινικῶν φιλοσόφων τὴν ἐπὶ βουλὴν συσκευασαμένου ἐν Λουγδούνῳ τῆς γαλλίας διωγμοῦ κληθέντος πλεῖστοι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ μαρ-

πυρίῳ κατεκοσμήθησαν· ὧν οἱ περιφανέστατοι καὶ γεν-
 ναϊότατοι μάστιγα εἰσὶν οὗτοι. Ποσειδὸς ἐπίσκοπος
 τῆς αὐτῆς πόλεως γεννῶς ὑπὸ τοῦ δημόδου
 πλήθους αἰματῆς καὶ ἐν φυλακῇ ῥυφθεὶς μετὰ δὲ
 ἡμέρας τῆν ψυχὴν τῷ κυρίῳ παρέθετο· μετ' ὃν ἐ-
 ρηναῖος τῆς ἐν λουγδύνῳ παροικίας ἐπετικόπευσε.
 Βιβλίος μία οὕσα τῶν ἡρημέων, ἐπεὶ καὶ βλασφη-
 μῆται τὸν Κύριον ὡς τρέπετο, τοῦτο δὲ μὴ ἀνα-
 σχωρήσει παῖσι πάλιν ἐπὶ τοῦ βασιανηρίου κα-
 τετίθειτο δούλου καὶ τὰ ταῦτα διὰ τῆς ἀγριότητος πι-
 μωρίας εἰς μνήμην ἔλθοῦσα τῆς ἐν γενεῇ κολάσεως
 χριστιανῶν αὐτὴν ἐαυτὴν ἀμολόγει· καὶ οὕτως ἐν αὐ-
 τῆς ταῖς βασάνοις ἀπέψυξε, καὶ τῶν μαρτύρων
 ὡροστέτη κλήρω σαῖκος διάκονος ἐκ πόλεως βιεν-
 νης, καὶ μάτορος παντοῖος ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας πι-
 μωρηθέντες τέλος ἐπὶ σιδηρᾶς ἐκπυρωθείσης καθέ-
 δρας ἀναγκασθέντες καθίσει, καὶ ἅμα ὑπὸ παντὸς
 τοῦ δήμου παιόμενοι, καὶ θηρίοις ἐπεισελθοῦσιν ἐλ-
 κόμενοι τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα δίνουσαν· μετ'
 οὗς ἡ γενναῖα βλανδίνα πλείστην καὶ αὐτὴ ὡροτέ-
 ρον καρτερίαν ἐνδείξαμένη, καὶ ποικίλας ὑπενεγκου-
 σα βασάνοις ἐπὶ ξύλου κρεμασθεῖσα τότε ὡροῦκει-
 το βορὰ τῶν εἰσβαλλομένων θηρίων, καὶ μηδενὸς τού-
 των αὐτῆς ἀφαιμένου καθαιρεθείσα τοῦ ξύλου, πάλ-
 λιν εἰς τὴν ἐρικτὴν ἐνεβλήθη, ὡρὸς ἀγῶνα δεύτε-
 ρον τηρουμένη, κατ' ὃν αὐτῆς πλείστα παθοῦσα, με-
 τὰ τὰς μάστιγας, μετὰ τὰ θηρία, μετὰ τὸ τή-
 ρανον πύσχετον εἰς γύργατην ἐμβλήθεισα ταύρω πα-
 ρεβλήθη ἀγρίῳ, καὶ οὕτω τὴν ψυχὴν τῷ κυρίῳ
 παρέθετο· μετ' ἧς καὶ πᾶσι παιδάριον ποντικὸν πᾶ-
 σαν κόλασιν ὑπέμεινε γενναῖως καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦ-
 μα παρέδωκε. Ἀλέξανδρος ἰατρὸς ἐκ φρυγίας πα-
 ρεστῶς τῷ βήματι τότε τῶν μαρτύρων ἐξεταζομέ-
 νων δηλὸς ἐπὶ τοῖς περιεσηκόσι πνεύματι τούτοις
 ὡρὸς τὴν ὁμολογίαν ὡροστέπων ἀνανακτῆσαντος δὲ
 ἐπὶ τούτου τοῦ ὄχλου ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ ἄρχι-
 τὸς τίς εἶμι, καὶ πόθεν χριστιανὸν ἐαυτὸν ἀμολόγησεν·
 καὶ οὕτω θηριομαχῆται κατεκριθεὶς εἰσῆχθη τὴν ἐπι-
 οῦσαν μετὰ πινος ἀπάλου περγαμνίου τῷ γενεῖ,
 οἱ καὶ διὰ πάντων διεξελθόντες τῶν ὡρὸς κόλασιν
 ἐξηρημένων ὀργάνων τούτχατον ἐτίθεισαν καὶ αὐτοῖ· καὶ
 ἄλλοι δὲ πλείστοι τότε πυρὶ καὶ θηρίοις, καὶ διαφόροις
 κολάσεσιν, ἐπὶ δὲ καὶ ταῖς ἐρικταῖς ἐναποπνιγόμε-
 νοι ἐτελειώθησαν, ὧν τὰ ὅσα συλλέξαντες οἱ τῆς ἀπο-
 λείας υἱοὶ πυρὶ παρέδωσαν, καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν τέφραν
 εἰς τὸν ῥοδανὸν ποταμὸν διελίχμισαν· ἐν τούτοις ἀλ-
 κιβιάδης εἰς ὧν τῶν θείων ὁμολογητῶν ἐγκρατείας
 ὡροτέρον ὑπερβαλλούσης συζῶν ὡς μηδενὸς ἄλλου
 μετέχειν, ἢ μόνον ἄρτου καὶ ὕδατος, ἐπειράτο· καὶ
 ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ οὕτω διάγειν ἀτάλα δὲ περὶ
 οὗ ὡροεῖπομεν ἀποκαλυφθὲν ὁ πῆμὴ καλῶς ποιῆ
 ἀλκιβιάδης τὰς τοῦ θεοῦ μὴ χρώμενος κτίσμασιν
 τοῦτο μαθὼν, ἐξ ἐκείνου μετελάμβανε πάντων ἀνυ-
 ποσῶλων, εὐχαριστῶν τῷ θεῷ· τοῦτό μοι χρεῖσθαι
 ἐνταῦθα εἰς ἀπόδειξιν τοῦ μὴ δεῖν κατάπαξ ἀπο-

τίπεσθαι ποὶ τῶν βραμάτων, ὡς βλάβην ἐμποιεῖν
 δυναμένους· ἐπὶ καλὰ πάντα τὰ τοῦ θεοῦ κτίσμα-
 τα, καὶ καλὰ λίαν, καὶ οὐκ αὐτὰ τὴν βλάβην εἰ-
 θεν ἐμποιεῖν, ἀλλ' ἡ τούτων ἀμετρος χρῆσις. Ταῦ-
 τα ἐκ τῆς ἀπορωσάπου τῆς ἐν λουγδύνῳ ἐκκλη-
 σίας γραφείσης ἐπιτολής.

Ἐπὶ σευήρου βασιλέως Ῥωμαίων, διαγωμοῦ κλη-
 θέντος ἐν τῇ κατ' αἴγυπτον ἀλεξανδρείᾳ, πλε-
 ροῖ, καὶ διαφορώτατοι τῆς εἰς χριστὸν ὑπερήλησαν
 πίστεως ἐν οἷς καὶ λεωνίδης ὁ τοῦ Ὀριγένους πατὴρ
 τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς νέον κομῆδὴ καταλείπει
 τὸν παῖδα, ὡς δεῖ, τοσοῦτον περὶ τὸ μαρτύριον
 τὸν ἔρωτα ἔσχεν, ὡς ὁμοίως τοῖς κινδύνοις χρῆσθαι
 ὡροπιδᾶν τε καὶ ὡροθύμας ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ὀρμαῖν,
 τέως γέμνη τῆς μητρος τὴν πᾶσαν αὐτοῦ ἀποφυ-
 γάμενης ἐσθῆτα ἀπρόϊτος οἱ κειμενὴν ἀναγκα-
 σθεις, ἐπέσειλε τῷ πατρὶ κατειργμένῳ ὄντι τὴν πε-
 ρὶ μαρτυρίου ὡροτρεπτικὴν ἐπιτολήν, ἐν ἣ κατὰ
 λέξιν ὡδε φησί, ἐπέχε μὴ δι' ἡμᾶς ἄλλο τι φρο-
 νήσης, οὗτος μέγας, καὶ περιβόητος λόγος τε καὶ ἔρ-
 ρος κατ' ἐκείνο καιρὸν γεννῶς, τοῦ ἐν ἀλεξαν-
 δρείᾳ κατηχητικοῦ διδασκαλίου ὡροεση, καὶ πολ-
 λους τῶν φοιτητῶν ἐπὶ τὸν ὅμοιον αὐτῷ παραρμή-
 σασ ζήλον μάρτυρας χριστοῦ πεποίηκεν, ὧν ὡρο-
 τος Πλούταρχος ἦν οὗ τὴν ἐπὶ θάνατον ἀπαρομέ-
 νου, μικροῦ δεῖν καὶ αὐτὸς ὡριγένους ἀνήρητο συμ-
 παρὼν ὡς ἀπολείας αἴπος αὐτῷ γεννῶς, καὶ ὡτε-
 ρον δὲ ἐπὶ δεκίου βήματι παρέση τυραννικῶ ὡς σε-
 βάμενος τὸν χριστὸν ἀλλ' οὐκ ἐπέτυχε τῆς μαρ-
 τυρίας τοῦ θεοῦ, οἶμαι ταύτης αὐτὸν ἀνάξιον κρί-
 ναντος, διὰ τὸ περὶ τὰ δόγματα καὶ τὴν ὀρθὴν πί-
 στιν διάσροπον, λειποτακτῆ γὰρ καὶ ταῦτα μετὰ
 πῆραν βασάνων· δεύτερος τῶν ὡριγένους φοιτητῶν
 μάρτυς ἀναδείκνυται σέρηνος, διὰ πυρὸς τὴν δο-
 κμὴν ἧς παρελήθει πίστεως παρεσχημένος. Τῆς αὐ-
 τῆς διατριβῆς τρίτος καθίεται μάρτυς ἡρακλεί-
 δης· καὶ ἐπὶ τούτῳ τέταρτος ἦρᾶν ὁ μὲν ὡροτέροθ'
 ἐπὶ κατηχούμενος, ὁ δὲ νεοφώπος τὰς κεφαλὰς
 ἀποτμηθέντες. Ἐπὶ ὡρὸς τούτοις, ἕτερος τοῦ ὡρο-
 τέρου σέρηνος μετὰ πλείστην βασάνων ὑπομονὴν,
 κεφαλικῶς πμωρεῖται· καὶ γυναικῶν δὲ ἡρατῆς ἐπὶ κα-
 τηχουμένη τὸ διὰ πυρὸς ὑφίσταται βάπτισμα. Ἐπὶ
 τούτοις ἕδδμος βασιλείδης, ὁ τὴν περιβόητον πο-
 ταμίαν ἀναπαράγων, παραλαβὼν γὰρ αὐτὴν, καὶ
 τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπαγὼν τοὺς ἐνοχλοῦντας αὐτῇ,
 καὶ ἀκολάτοις ῥήμασιν ἐνουβρίζοντας, ἀναστέλλον ἦν
 παντὶ τρόπῳ καὶ διωθόμενος ἡ δὲ τῆς περὶ αὐτὴν
 συμπαθείας ἀποδεξαμένη τὸν ἄνδρα θαρσύνειν παρα-
 κεύεται ἐξαιτήσασθαι γὰρ αὐτὸν ἀπελθοῦσαν πα-
 ρὰ τοῦ ἐαυτῆς χριστοῦ, καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀμοι-
 ρῆν, τῶν εἰς αὐτὴν πεφραγμένων, οὐκ εἰς μακρὰν
 ἀποτίσειν. Ταῦτα δ' ἐπίπυσαν, γενναῖως τὴν ἔξο-
 δον ὑποσπῆναι πίστεως ἐμπύρου περιχουθείσης αὐτῇ,
 οὐ μακρὸν δὲ χρόνον ὁ βασιλείδης διαλιπὼν ὄρ-
 κον διὰ πᾶσι ἀγίαν, ὡρὸς τὸν συστραπιωτῶν ἀιτηθείς,
 μὴ

μη ἐξῆναι αὐτῷ ἔφη ρησιανῶ τε ὄντι τὸ παράπαν ἔμνηναι· οἱ δὲ, παίζειν αὐτὸν τὰ φρόντα νομίζοντες, ἄρυσον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα, ἐφ' οὗ τὴν εὐφρασίαν ὁμολογήσας δεσμοῖς παραδίδοται, ἀφικομέναν δὲ πρὸς αὐτὸν τῶν κατὰ θεὸν ἀδελφῶν, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς παραδόξου πυνθανομένων ὁρμῆς, τὴν μάτυρα ποταμίαν ἀνιδεῖν ἔφη, μετὰ τρίτην ἡμέραν τοῦ μαρτυρίου ἐπιστάσασαν αὐτῷ φέφανόν τε τῇ κεφαλῇ ἐπιθέσαν αὐτοῦ παρακεκλήσασαν τὸν κύριον, χάριν αὐτοῦ φῆσασαν, καὶ τῆς ἀξιώσεως πετυχηκέναι· οὐκ εἰς μακρὸν τε αὐτὸν παραλήψασαν, ἐπὶ τούτοις τῶν ἀδελφῶν τῆς ἐν κυρίῳ σφραγίδος μεταδόντων αὐτῷ, τῇ ἐφ' ἑξῆς ἡμέρᾳ τῷ τοῦ κυρίου διαφρέψας μαρτυρίῳ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται.

Ἐπὶ Δεκίου διαγωμῷ κινηθέντος ἐν τῇ αὐτῇ τῶν ἀλεξανδρείαν πόλει, πλεῖστοι τῶν εἰς ρησιανὴν ἠλιπικώτων τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ μαρτυρίοις κατεκοσμήθησαν ὧν καὶ οὗτοι ἐτύγχανον· μητρᾶς τις φρεσούτης περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ διαγωμῷ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ δημῶδης ὄχλου καὶ ῥήματα ἄθεα λέγειν κελευθεὶς ἐπεὶ μὴ ἐπειθέτο, ξύλοις τὸ σῶμα παιόμενος, καὶ καλάμοις ὀξέσι τὸ φρόσῳπον κεντούμενος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, τέλος εἰς τὸ φροσῳπιον ἀχθεὶς καθέλεσθαι, καὶ οὕτω τὴν ψυχὴν τῷ κυρίῳ παρέθετο γυνῆ τις καλουμένη κοῖντα, ἐπεὶ μὴ ἐπειθέτο τοῖς ἐιδώλοισι φροσκυνεῖν εἰς ἐιδώλιον ἀχθεῖσα σχοίνοισι δεθεῖσα τοὺς πόδας, καὶ διὰ πάσης γυμνῆ σφραῖσας τῆς πόλεως, ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀχθεῖσα τόπον λίθοις ὑπὸ τοῦ πλήθους βαλλομένη ἐτελειώθη· ἀπολλωνία ἡ παρθένος τε καὶ πρεσβύτης ἀναγκαζομένη ἐιδώλοισι θυσαί τοὺς ὀδόντας ἐζήλωτο κοπτομένη τὰς σιαγόνας, εἶθ' οὕτως πυρᾶς ἀναφθείσας ἀπειλοῦντας εἰς αὐτὴν ἐμβαλεῖν τοὺς κατέχοντας, μικρὸν ὑπὸ παραιτησαμένη, καὶ ἀνεθεῖσα συντόμως ἐπεπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ καταπέφλεκται· καὶ μετ' αὐτὴν σαραπίωνα καταλαβόντες ἐφέποιον σκληραῖς βασάνοις ἀκισάμενοι, καὶ πάντα τὰ ἄρθρα διακλάσαντες, ἀπὸ τοῦ ὑπερώου φωνῆ κατέρριψαν. Ἰουλιανὸς ποδάρχος ὢν, καὶ μήτε φῆσαι, μήτε βασίσαι δυνάμενος, ἅμα δυσὶν ἑτέροις ρησιανοῖς, τοῖς αὐτὸν φέρουσι φροσῳχθῆναι, ὧν ὁ μὲν ἕτερος εὐθὺς ἠρήσατο ἀπερθεῖ δὲ κρονίων καλούμενος, καὶ αὐτὸς ἰουλιανὸς διὰ πάσης τῆς πόλεως καμήλοισι ἐποχούμενος διελθόντες, καὶ ἅμα ὑπὸ τοῦ πλήθους καιόμενοι, τέλος πυρὶ παρεδόθησαν, καὶ πῆ τῶν στρατιωτῶν βισᾶς καλούμενος παρατὰς ἀπαγομένους αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐρυβρίζουσι ἐναντιοθεῖς, ἐμβοσῳάντων αὐτῶν περισχῆθη, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ἐτέρος δὲ πῆ τὸ μὲν γένος λίβις ὑπάρχων, μάκαρ δὲ τὴν φροσῳρηρίαν, ἐπιμόμως αὐτὸν τοῦ δικαστοῦ φροσῳπομένου πρὸς ἄρρησιν, ἐπεὶ μὴ ἐπέστη πυρὶ παραδοθεὶς φρασιμῶς τοῦ λαχαρίου τετύχηκε τέλους.

Ἐπὶ μαχός τε μετ' αὐτοὺς καὶ ἀλέξανδρος μετὰ πολλὸν ὄν ἔμειναν δεσμῶται ρησιανῶν κυρίας βασάνοις διενεγκόντες, ξυφῆρας τε καὶ μάστιγας πυρὶ

καὶ οὗτοι ἐφλέχθησαν, καὶ γυναῖκες δὲ τρεῖς τὸν ἀριθμὸν φροσῳχθεῖσας, ἡ μὲν αὐτῶν ἀμμαναρία καλουμένη· πάνυ φιλονεικίας αὐτὴν τοῦ δικαστοῦ βασανίσαντος ἅτε φροσῳποφνημένου, ὅτι μηδὲν ὦν ἐκεῖνος κελεύει φθέγγεσθαι· ἀληθεύσασα τὴν ἐπαγγελίαν ἀπήχθη, αἱ δὲ λοιπαὶ μαρκουρία, καὶ διουσία, ἀφροσῳθέντες ἀνηνύτοις ἐπιχειρεῖν, καὶ ὑπὸ γυναικῶν ἠπῳσασαν τοῦ ἄρχοντος ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀφῳρηθησαν, μικροῖς βασάνων πῆσαν λαβοῦσαι. Ἡ' ῳων δὲ καὶ ἀτήρ, καὶ ἰσίδωρος καὶ σὺν αὐτοῖς δίοσκωρος, πῆσας ὦν ὡς ἑτῶν πέντε καὶ δέκα παρατάντες, οἱ μὲν διαφοροῖς βασάνοις ἐγκαρτερῆσαντες πυρὶ παρεδόθησαν, δίοσκωρος δὲ σφῳάτα παρῳησασάμενος, καὶ πρὸς τὰς τοῦ ἡγεμόνος πῆσεις ἀνδρείως ἀποκρινάμενος, θαυμάσαντος τὰς ἀποκρίσεις τοῦ ἄρχοντος, καὶ τῆς ἡλικίας οἴκτον λαβόντος ἀφῳρηθῆναι μάρτυς τέλειος τῇ φροσῳρησίᾳ γεγενημένος. Νεμεσιῶν πῆ ἀγῳπτιος ρησιανῶν ὡς λιγῆς ὑπῳμείνας, καὶ ταῦτα ἀπολυσάμενος, καὶ καταμυθεῖς αὐθὺς ὡς εἴη ρησιανός, διπλῆς ἢ ἀ λιγῆς ἦν μάστιξιν ἐτασθεῖς μετὰ ξυ δὺο λιγῶν κατεφλέγη πῆσας τῷ τοῦ ρησιανῶ παραδείγματι. Ἀμῳων, καὶ ζῆνων πτολεμαῖός τε καὶ ἰγγένις, καὶ θεόφιλος ἐφῳτες πρὸ τοῦ δικαστηρίου, καὶ πῆνα πρὸς ἄρρησιν ἠδῆ ῆποντα νεύμασι πρὸς τὴν ὁμολογίαν ἐπιθαρῳύοντες, ἐπεὶ ἐγῳωσαν ἀγαπητοῦντας ἐπὶ τούτῳ τοὺς ὄχλους πρὶν ὑπὸ αὐτῶν συλληφθῆναι, ρησιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν, καὶ οὕτω τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπήχθησαν. Ἰσχυρίαν ἐπιτροπεύων πῆ τῶν ἀρχόντων ἐπὶ μισθῳ τοῦ μισθοδότητος κελεύοντος αὐτὸν θυσαί, ἐπεὶ μὴ ἐπέστη τούτο πῆσαι βακτηρίαν μεγῳσην κατὰ τῆς ἑδρας ὡσθεῖσαν διὰ τε τῶν σπλάγγων καὶ τῶν ἐντέραν δεξάμενος τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Ταῦτα ὅκ τῆς ἐπιφῳλῆς διουσιῶ τοῦ Ἀλέξανδρείας.

Ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ βασίλειος ῳμαίων διαγωμῷ κινηθέντος ἐν καισαρείᾳ τῆς παλαιστίνης, τρεῖς ἀνδρες Πρίσιος τε καὶ μάλλος, καὶ ἀλέξανδρος ἐν ἀγῳ οἰκοῦντες ἐπεὶ περὶ τοῦ διαγωμῷ μεμαθήκησαν καλήσαντες ἑαυτοὺς ὡς ἀμελῆς, καὶ ῳθύμοις ἄρρησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαμπρῶς τῇ κατὰ ρησιανὴν διαλάμψαντες ὁμολογία, θεῳ κατεκοσμήθησαν μαρτυρίᾳ θηρίων γενόμενοι βορά. Ἐπὶ γαλιήνου ἐν τῇ φροσῳρημένη πόλει μαρῳνος ἑκατοντάρχου ἀξίαν κομισῳσασαν φροσῳελθῳν τῆς ἐν οὐρανοῖς στρατείας διὰ μαρτυρίου ἐπέτυχε, παρελθῳν γάρ πῆ πρὸ τοῦ βήματος μὴ ἐξῆναι αὐτῷ ἔφη τῆς ῳμαίων μετεχειν ἀξίους ρησιανῶ γῳντι καὶ τοῖς βασιλεῖσι μὴ πειθομένῳ αὐτίκα τοῖνον ἐρωτηθεῖς ὁ μαρῳνος, καὶ ρησιανὸν ἑαυτὸν παρῳησία ὁμολογήσας τριῶν ἄρῳν εἰς ἐπίσκεψιν ἔλαβε παρὰ τοῦ ἡγεμόνου διάσημα, καὶ τοῦ βήματος ἐκτὸς γεροντός θεόπικνος ὁ τῆδε ἐπίσκοπος λαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς· εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσῳγαγε, τὴν θεῳαν τε τῶν εὐαγγελίων βίβλον ἀνά χῆρας λαβῳν, καὶ ἅμα τὸ φροσῳρημένῳ αὐτῷ ξίφος ἐπιδεικνύων τούτων ὁπότερον
βού-

βούλει παχέως ἔφη, ἑλοῦ, ὡς δ' ἀμελλητί τὴν δεξιάν ὠροτεινάς ἐδέξατο τὴν θείαν γραφὴν, ἔχου τοίμων φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ θεότεκνος τοῦ θεοῦ καὶ τύχοις ὧν ἔλλου πρὸς αὐτοῦ δυναμούμενος, καὶ βάδιζε μετ' ἀρήνης, ἐκείθει τοίνυν ἐπανελθὼν, καὶ τὰ αὐτὰ καὶ πάλιν ὁμολογήσας, τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπαχθεὶς τελειοῦται. Οὗτο τίμιον λείψανον ἀστυρίου τῶν ἐπὶ ῥώμης συγκλητικῶν γεροντῶς βασιλευσὶ τε ὠροσφιλῆς, καὶ πᾶσι γνώριμος, λαμπρῶ καὶ πολυτελεῖ περιτείλας ἐσθῆτι καὶ φανερῶς ἐπὶ πάντων, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος τῇ ὠροσκούσῃ ταφῇ παραδίδωσι.

Ἐπὶ διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ ὠροθεθέντος τοῦ κατὰ χριστιανῶν ὠρογράμματος ἐν νικομηδείᾳ ἀμφοτέροις ἀνελὼν τοῦτο χερσὶ διαρρήγνυσι, καὶ τοῦτο πεποικῶς, εὐτὸς ἀνάρκατος γίνεται, πλεῖστά τε παθὼν, οἷα εἰκὸς τὸν ἐπὶ τηλικούτῳ συλληφθέντα τολμήματι, διὰ μαρτυρίου τῆς παρουσίας ζωῆς ὑπεξίσταται. Ἐπεὶ τὸν αὐτὸν χρόνον τῶν περὶ τοῦ βασιλέως παίδων εἰς ὧν πέτρος καλούμενος πέτρον τῶ ὄντι φερρότερος τὴν ὁμολογίαν ἐδείχθη ὡς γὰρ κελευόμενος θύειν εἰς αὐτὸν, μετάρσιος ἀρθεὶς ἐπὶ ξύλου γυμνὸς μάστιγι εἰς τοσοῦτον κατεξάθη τὸ σῶμα, ὡς καὶ τὰ ὄσῳ τῶν σαρκῶν ἤδη ἐκλελοιπῶτων ἐκφαίνεσθαι ὡς δὲ καὶ ταῦτα πάσῃ ἀδιάτρεπτος ἦν, ὅσος ἄλατι φύραντες κατὰ τῶν διασαπέντων τοῦ σώματος μερῶν ἐπέχεον, ὡς δὲ καὶ τούτων ἀνώτερος τῶν ἀληθινῶν ὑπεῖρχεν ἐχάρα πεπυρακτωμένη ἐπιτίθεται, καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν τοῦ πυρὸς τὰ λειπόμενα τῶν κρεῶν ἐπινεμαμένον, νικηφόρος ἐν αὐτῆς παρέδωκε τὴν ψυχὴν ταῖς βασάνοις. Δορῆθεος καὶ γρηγόριος τῆς βασιλικῆς οἰκετείας καὶ αὐτοὶ ὄντες ἑτέροις ἅμα πλειοῖσι μετὰ πολυτρόποις ἀγῶνας βρόχῳ τὴν ζωὴν μεταλλάξαντες τῆς ἐνθεοῦ νίκης ἀπινέγκαντο τὰ βραβεῖα.

ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀνθιμος τῆς κατὰ νικομηδείαν ὠροσεως ἐκκλησίας διὰ τὴν εἰς χριστὸν μαρτυρίαν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεται, τούτῳ δὲ πλεῖθος χριστῶν ἀναριθμητὸν μαρτύρων ὠροστίθεται, ἐν γὰρ τοῖς κατὰ νικομηδείαν βασιλείοις πυρκαϊῶν ἐν ταύταις δὴ ταῖς ἡμέραις ἀφθείσης λόγου διαδοθέντος ὑπὸ χριστιανῶν ἐπιχειρηθῆναι τὰ τῆς φλογὸς σωρηδὸν κατὰ ὠροσάξιν βασιλικὴν, οἱ μὲν τῶν τῆδε θεοσεβῶν, ξίφεσιν ἀπεσφάπταντο, οἱ δὲ πυρὶ παρεδίδοντο, ἄλλοι δὲ τοῖς θαλάτοις ἐναπερρίπτοντο βυθοῖς, καὶ οὕτω παντὶ τρόπῳ τελειούμενοι, οὐδὲ μετὰ τέλος τῆς νενομισμένης ἠξιοῦντο ταφῆς· ἀλλὰ πυρὶ τῶν λειψάνων αὐτῶν καιομένων, ἢ κόνις τῶ ἀέρι ἐνελικμάτα, ἢ τῇ θαλάσῃ ἐναπερρίπτετο. Τὰ αὐτὰ δὲ καὶ κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, κατὰ χριστιανῶν ἐσφάπτετο, ἠκμαζε δὲ μάλιστα κατὰ φοινικὴν τε καὶ συρίαν αἰγυπτὸν τε καὶ θηβαΐδα, καὶ ἀφρικὴν καὶ τὸ μαύρον ἔθνος ἐξ ὀνόματος δὲ κατὰ λέγειν τοὺς ἐν ταῖς τοιαύταις ἐπαρχίαις εὐδοκίμως ἀθλήσαντας, καὶ τὸ πλεῖθος αὐτῶν, καὶ τοὺς παικίλους τῆς τελειώσεως τρόποις ἰπαριθμεῖσθαι ἄπρον εἰδὼς καὶ καθόλου ἀδύνατον,

ὀλίγων πινῶν τῶν ἐπισημοτάτων μνησθήσομαι. Λουκιανὸς ἐξ ἀνποχέας ὠροσβύτερος τὸν πάντα βίον ἀριστός, καὶ περὶ λόγους εὐδοκίμώτατος γεροντῶς ἐν νικομηδείᾳ βασιλέως ἐπιπαρόντος ἔχθεὶς δεσμοτῆριον οἰκεῖν κατακρίνεται· καὶ τούτῳ διάγων τῇ τῶν ἀναγκαίων ἐνδείᾳ λιμοκτονηθεὶς μετήλλαξε τὴν ζωὴν, καὶ οὗτος μὲν ἐξ ἀνποχέας τῆς κατὰ τὴν κοίλιν συρίαν. Τῶν δ' ἐπὶ φοινικῆς μαρτύρων, Τυραννίων ἐπίσκοπος τῆς κατὰ τύρον ἐκκλησίας ὠροσβύτερος τῆς κατὰ σιδῶνα ζηνόβιος· καὶ ἐπὶ σιλβανὸς τῶν ἀμφὶ τὴν ἐμέσσαν ἐκκλησίαν ἐπίσκοπος, θηριῶν δ' οὗτος μετ' ἑτέρων ἐπ' αὐτῆς ἐμέσσης ἐγγόνει βορᾷ, ἀμφω δὲ οἱ ὠροειρημένοι ἐπ' ἀνποχέας τὸν τοῦ θεοῦ λόγον μέχρι θανάτου ἐδοξάτην, ὁμῶς θαλαττοῖς παραδοθεὶς βυθοῖς ὁ ἐπίσκοπος, ὁ δὲ ἰατρῶν ἀριστὸς ζηνόβιος ταῖς κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπιθεθείσας αὐτῷ κερπερῶς ἐναποθαγὼν βασάνοις. Τῶν δ' ἐπὶ παλαιστίνης μαρτύρων σιλβανὸς ἐπίσκοπος γάζης κατὰ τὰ ἐμφανοὶ χαλκοῦ μέταλλα, σὺν ἑτέροις ἐνὸς δέοις, τὸν ἀριθμὸν πεσάρακοντα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεται· ἀγύπτιοι τε αὐτόθι πιλῆς, καὶ νεῖλος ἐπίσκοποι μετ' ἑτέρων τὴν διὰ πυρὸς ὑπέμειναν τελευτήν, καὶ Πάμφιλος δὲ τότε πρεσβύτερος ὢν καισαρείας τῆς κατὰ παλαιστίνην θείῳ μαρτυρίῳ κατακοσμεῖται λαμπρῶς ἀγωνισάμενος. Τῶν δ' ἐπ' ἀλεξανδρείας κατ' ὅλης τε τῆς ἀγύπτου, καὶ θηβαΐδος διαπρεπῶς τελειωθέντων ἐν πρώτοις ἦν, πέτρος αὐτῆς ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὠροσβυτέρων φαῦτος, καὶ δῖος, καὶ ἀμμώνιος τέλειοι χριστοῦ μάρτυρες, φιλέας τε, καὶ ἠσύχος, καὶ παχύμιος, καὶ θεόδωρος τῶν κατ' αἰγυπτὸν ἐκκλησιῶν ἐπίσκοποι. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον πολίχην πηχὴ κατὰ τὴν φρυγίαν κειμένην, ὅτι δὴ πανδημεὶ πάντες οἱ ταύτην οἰκοῦντες χριστιανούς σφᾶς ὠμολόγησαν παραλαβόντες οἱ τραπῳταί, πῦρ τε ὑφάφαντες κατέφλεξαν αὐτοὺς ἅμα γυναιξὶ καὶ νηπίοις, τὸν χριστὸν ἐπιδοσμένους. Καί τις ἑτέρος ῥωμαικῆς ἀξίας ἐπειλημμένος ἄδαυκος τ' οὖνομα, γένους τῶν παρ' ἰταλοῖς ἐπισήμων, τῆς ὠροσβυτείας παρὰ βασιλευσὶ πηχῆς ἀξιούμενος διαπρέφας τότε τῆς εἰς χριστὸν ἀδιάτρεπτος, καὶ ἀκλινεὶ ὁμολογίᾳ τῷ τοῦ μαρτυρίου διαδήματι κατακοσμήθη, γενναίως τὸν ἀγῶνα διηνυκῶς· καὶ πειστέρα καὶ θαυμασία γυνή, πλούτῳ, καὶ γένει, καὶ εὐδοξίᾳ παρὰ πᾶσιν ἀνποχέουσι βεβοημένη, παιδῶν ξυνορίδα παρθένων διασπερῶν ἀναθρεψαμένη ἐπεὶ δὴ πολὺς ὁ περὶ αὐτὰς κινούμενος φθόνος λαυθαρούσας τε καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διατριβούσας ἐπὶ τὴν ἀντιόχου ἐκάλει, δικτύων δὲ ἤδη τραπῳτικῶν εἰσω περιεβέβληντο, ἐν ἀμυγχανοῖς ἑαυτὴν τε καὶ τὰς παῖδας θεασαμένη καὶ τὰ ἐξ ἀνθρώπων λογιζομένη δεινὰ, πονείας τε ἀπειλήν, μὴ δ' ἀκροῖς ὡσὶν ἀκούειν ἀνασχομένη ἀλλὰ, καὶ τὸ δουλεῦσαι δαίμοσι πάντων θανάτων καὶ πάσης ἀπωλείας χεῖρον φήσασα εἶναι, μίαν ἑαυτῆ καὶ ταῖς θυγατρῶσιν ὑπετίθητο λύσιν τούτων ἀπάντων, τὴν ἐπὶ τὸν κύριον καταφυγὴν, καὶ δὴ τὴν γνώμην ὁμοῦ

ὁμοῦ συνθέμεναι, τὰ τε σώματα περιγαλιῶσαι κο-
σμίως, ἐπὶ μέσῃς γινόμεναι τῆς ὁδοῦ ἐπεὶ παραρρέον-
τα ποταμὸν ἑαυτὰς ἠκόντισαν· αἱ δὲ μὲν οὖν ἑαυτὰς,
ἄλλην δ' ἐπ' αὐτῆς ἀντοχείας ξυνορίδα παρθένων,
τὰ πάντα θεοσφεπῶν καὶ ἀληθῶς ἀδελφῶν, ἐπιδύ-
ξων μὲν τὸ γένος, λαμψῶν δὲ τὸν βίον, νέαν τοῦς
χρόνοις ἑραίων τὸ σῶμα σεμνῶν τὴν ψυχὴν, εὐ-
σεβῶν τῶν τρόπων θαυμαστῶν τὴν σπουδὴν, θαλατ-
τῆσι βυθοῖς παρέδωσαν οἱ τῶν δαιμόνων θεραπευταί·
τί με χρὴ νῦν ἐπ' ὀνόματος τῶν λοιπῶν μνημονεύειν,
καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν ἀριθμῆν, καὶ τὰς πολυ-
τρόπους ἀκτίας ἀναζωγραφεῖν, τῶν θαυμασιῶν χρι-
στοῦ μαρτύρων, τότε μὲν πελυξίν ἀνηρημέναν, οἷα γέ-
ρονε τοῖς ἐπ' ἀραβίας, τότε δὲ τὰ σκέλη κατα-
γνυμέναν, οἷα τοῖς ἐν καταπαδοκίᾳ συμβέβηκε καὶ
πότε μὲν κατὰ κεφαλῆς ἐκ τοῖν ποδοῖν εἰς ὕψος
ἀναρπυζομένων καὶ μαλθακοῦ πυρὸς ὑποκαίμενου τῷ
παραπεμπόμενῳ κάπνῳ τῆς φλεγόμενης ὕλης ἀπο-
πινηζομένων, οἷα τοῖς ἐν μεσοποταμίᾳ ἐπὶ νεχταί,
πότε δὲ ρινὰς, καὶ ὄτα, καὶ χεῖρας ἀκροτηριαζομέ-
νων τὰ τε λοιπὰ τοῦ σώματος μέλη, καὶ μέρη κρεουρ-
ηομένων, οἷα τε ἐπ' ἀλεξανδρείας ἦν· τί δ' αἱ τῶν
ἐπ' ἀντοχείας ἀναζωπυρεῖν τὴν μνήμην, ἐχάραϊς πυ-
ρὸς, οὐκ εἰς θάνατον, ἀλλ' ἐπὶ μακρᾷ πικρῶι κα-
τοπτρωμένων, ἐτέραν δὲ θάπτον τὴν δεξιάν αὐτῶν
πυρὶ καθιέντων ἢ τῆς ἐναγρῆς θυσίας ἐφαπτομένων,
ὧν πινεὶ τὴν πῆραν φεύγοντες ὄρῃν ἀλῶναι, καὶ εἰς
χεῖρας τῶν ἐπιβούλων ἐλθεῖν, ἀναθεὶ ἀφ' ὕψων
δωμάτων ἑαυτοὺς κατεκρήμνισαν τὸν θάνατον ἀρ-
παγμα θέμενοι τῆς τῶν δυναστῶν μοχθηρίας τὰ
φρικτὰ δὲ ἀκοῆς κατὰ τὸν πόντον ἐπαχον ἕτεροι,
καλάμοις ὀξέσι τῶν χειρῶν ἐξ ἀκρῶν ὀνύχων τοῦς δα-
κτύλοις διαπειρόμενοι καὶ ἄλλοι πυρὶ μολιβδου δια-
τακέντος βραζούσῃ καὶ πεπυρακτωμένῃ τῇ ὕλῃ τὰ
ἴωτα καταχρόμενοι καὶ τὰ μάστιγα ἀναγκασίοντα
τοῦ σώματος μέρη κατοπτῶμενοι διὰ τε τῶν ἀπορ-
ρήτων ἕτεροι μελῶν, καὶ μερῶν ἀχρᾶς, καὶ ἀσυμπα-
θῆς, καὶ οὐδὲ λόγῳ ῥητὸς ὑπέμενον πάθος. Τὰ δ'
οὖν τῶν συμφορῶν ἔχματα ὅτε δὴ λοιπὸν οἱ κατὰ
πᾶσαν ἐπαρχίαν ἀρχόντες ἀπειρήκεσαν ἐπὶ τῇ τῶν
κακῶν ὑπερβολῇ, καὶ πρὸς τὸ κτείνειν ἀποκαμόν-
τες ἐπὶ τὸ νομιζόμενον αὐτοῖς χρῆσθον ἐτρέποντο,
καὶ φιλάνθρωποι τῆνικαῦτα ὀφθαλμοὺς ἐξορύτθεσθαι,
καὶ τοῖν σκελοῖν πιρῶσθαι θάτερον προσετάττετο.
Ταῦτα γὰρ οὖν αὐτοῖς τὰ φιλάνθρωπα, καὶ τῶν καθ'
ἡμῶν πικρῶν τὰ κουφότατα, ὡς τε ἡδὴ ταύτης ἐνε-
κα τῆς τῶν ἀσεβῶν φιλάνθρωπίας οὐκ ἐπὶ εἶναι δύ-
νατον ἐξεῖπαι τὸ πλῆθος, τῶν ὑπὲρ πάντα λόγον
τοῦς μὲν δεξιῶς ὀφθαλμοὺς ξίφει τρώτερον ἐκκο-
πτομένων, καὶ πυρὶ καυτηριαζομένων, τοῦς δὲ λαίους
πρόδας αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀγκυλῶν χαυτήρησιν ἀχρῆω-
μένων μετὰ ταῦτα τοῖς κατ' ἐπαρχίαν χαλκοῦ
μετάλλοις οὐχ' ὑπηρεσίας τοσούτων, ὅσον κακά-
στας καὶ ταλαιπωρίας ἐνεκεν καταδικαζομένων.

Subscriptum : 12. Junij 1619.

Fol. 169. *Philonis Iudaei de septenario nu-
mero dissertatio.*

*Ejusdem fragmenta duo è libris de Provi-
dentia.*

*Omnia ex Codicibus manuscriptis nunc pri-
mum edita à Dauide Hoeschelio.*

*Vincentio Marinerio Valentino
Interprete.*

Fol. 186. *Niceta septem antiqua mundi
miracula.*

Vincentio Marinerio Valentino interprete.

*Eod. averso. Hippocratis ex Philonis libris
à pueritia in senectutem
atates.*

Vincentio Marinerio Valentino interprete.

Fol. 187. *Gregorius Theologus in oratione
de sacra pentecoste.*

Vincentio Marinerio Valentino interprete.

Fol. 188. av. *De numeri quinary Thaumatis.
Vincentij Marinerij Valentini
Melismation.*

Versibus heroicis 576.

Fol. 199. averso. *In Philonis librum
de numero septenario*

*Vincentij Marinerij Valentini
Commentaria.*

Fol. 243. *Grammatophengia, siue Dilucida-
tio Graecarum litterarum, quas in sacris D. Co-
smae, et D. Damiani capitibus, quae in Regio Mo-
nachalium Virginum Cœnobio Matritensi ordi-
nis D. Francisci quas vulgo Descalcias appel-
lant in occulto arcule angulo latentia, diuinitus
reperita sunt, argentea quadam uirgule, quae illa
accingunt, continent exaratas.*

*Vincentio Marinerio Valentino
auctore.*

*Præmittuntur Fr. Ludovici Cabrera, ex Or-
dine Augustiniano, et S. Philippi Matritensis
Cœnobio, Litteræ Opus approbantes, datæ ibi-
dem Novemb. die 16. an. 1627. ac proinde
Operis excudendi facultas à D. Iohanne de Ve-
lasco et Acebedo, Toletani Præsulis Matritensi
Vicario, ibidem concessa die 19. ejusd. men-
sis annique.*

Fol. 278. averso. *Ad Reuerendissimum et
Doctissimum Virum F. Patrem Michaelem Aue-
llanium Theologum supremum Franciscanae orna-
mentum religionis et Serenissimæ Infantis Mar-
garitæ a sacris confessionibus &c.*

Epigramma.

Elegiacum decastichum.

Fol. 279 *In Sanctissimos Martyres Cosmam,
et Damianum Theiatros uite animæ
phylacas, et salutis corporis
Vranicetesys potentissimos.*

Vin-

*Vincentij Marinerij Valentini
Elegia.*

Versibus elegiacis 110. conscripta.

Fol. 281. *Ad Serenissimam Infantem Mariam
Austriacam Monachalium Franciscanæ
religionis Virginum Regium et
immortale ornamentum.*

Præfatio.

Solutâ oratione, cujus initium: *Semper qui-
dem humanæ naturæ studium, et insita pectori-
bus nostris cupiditas.*

Quæcunque Scripta à fol. 139. ad 232. recen-
sita sunt, *Marci de Prado et Velasco*, Supremi
Senatûs intimi Tabellionis, idiographo signo
ad Editionem quamprimùm adornandam, imis
foliorum marginibus subnotata.

Fol. 283. *Porphyrj Philosphi Homericarum
questionum ad Anatolium
liber.*

*Vincentio Marinerio Valentino
interprete.*

Præmisso ad eundem *Porphyrum* Lascaris *Epi-
grammate* decasticho. Libro, fol. 329. averso,
subscriptum: 28. *Maij* 1619.

Fol. 330. *Porphyrj Opusculum
De Nympharum antro, quod in
Odyssea describitur.*

*Vincentio Marinerio Valentino
interprete.*

Huic, fol. 345. subscriptum: 18. *Iunij* 1619.

Fol. 345. averso. Præfixâ hujusmodi Notâ:
5. *Aug.* 1631. succedit sine Inscriptione *Car-
men* amplissimum in Libros V. distributum,
cujus primus hicce versus:

Nunc debes mihi Musa tuo sub Apolline adesse.
Id autem sic habeto, esse *Guzmaneidem*, sive
de rebus gestis *Ducis de Medina Sidonia* *Guz-
maniae* Familiæ Principis: cujus Poematis *Ma-
rinerius* ipse infra fol. 373. in superiori mar-
gine his verbis disertè meminit: *hæc sunt ad-
jungenda in fine libri 5. Guzmaneidos.* Statim-
que subsequitur hic versus:

Hic te mi princeps tanto si asurgit honore.
cæterique ad postremum:

Et pleno mundus semper comitatur honore.

Constat verò versibus heroicis 5374.
Meminit etiam hujus Carminis in *Declama-
tione* Hispano sermone ab ipso *Marinerio* con-
fectâ, quæ *Vol. XXVII. pag. 317.* habetur, no-
bis que infra vulgabitur.

Fol. 371. averso. *Præfatio*, ad proximè di-
ctum scilicet Poema, quæ ab hoc incipit versu:

Nulla tubæ famæ poterit uox alta canentis.

Versibus elegiacis 148. conscripta.

Fol. 372. *Elegia*, in cujusdam scilicet Pro-

ceris obitum, cujus princeps versus:

Musæ flete omnes, lachrymas effundite tristes.

Versibus elegiacis 100. constans.

Eodem averso. *Epitaphium*, *Andreae* cu-
jusdam, tetrastichum.

Ibid. *Epigrammata* VIII. in *Alphonsum Du-
cem*, fortè *Medinae Sidoniae*.

Horum versus elegiaci 42.

Fol. 373. et seq. sine Inscriptione, *Aucta-
rium Guzmaneidos*, de quo supra fol. 345.
averso.

Fol. 374. averso. *Elegia*, expers Tituli, ab
hoc incipiens versu:

Postquam felici uiguit fortuna favore.

Versibus constat 192.

Fol. 375. Præfixâ hujusmodi Notâ: 12. *Au-
gusti* 1622. *Epigrammata* II. sine lemmatis,
tetrasticha.

Eod. averso. Omissâ Inscriptione, variæ
Sententiæ, versibus elegiacis 20. comprehensæ.

Fol. 376. *D. Hieronymi elogium.* —
Versibus heroicis 381. conscriptum. Idem
extat *Vol. XXX.* sed magis amplum, quip-
pe versibus 433. compositum.

Fol. 378. Superiori Elogio intermixta *Epi-
grammata* IV. sine lemmatis, omnia tetra-
sticha.

Eod. averso. *Panegyris*
ad excellentissimum Principem D.
*Sanctium de Auila et Toledo Mar-
chionem de Velada, et S. Romani*
&c.

ab hoc nimirum exorsa versu:

Alta petam uersu sublimia tegmina rerum.

Versibus constans heroicis 830. ut *Marinerius*
ipse in fine testatur.

Fol. 383. *Præfatio*, ad superiorem spectans
Panegyriam, et ab hoc incipiens versu:

Innumeris celebrem qui tentat tollere gestis.

Versibus elegiacis omnino constat 134.

Fol. 384. averso. *Encomium beatae Ursulae*
Virginis et Martyris.
16. *Decembris* 1631.

Versibus heroicis 1510.

Fol. 393. *Autores*, quos *Porphyrus* in
his opusculis adfert.

Fol. 394. *Index rerum omnium quæ in*
hoc Porphyrj libello tractantur.

Fol. 400. *Theophylacti Archiepiscopi Bulgariæ*
Epistola.

*Ad illustriss. et nobiliss. Virum Melchio-
rem Moscoso de Sindoual &c.*

Vincentio Marinerio Valentino
interprete.

Epistolarum verò numerus LXXV.

Aaaa

Ar

Atque hæc Interpretatio jam prodiit in *Bibliothecâ PP. Colon. anno MDCXXII. Tomo XV. et Lugd. Tomo XVIII. Quas autem hîc videas, sunt Interpretationis prioris Schedæ, et quasi rudimentum.*

His, fol. 469. subscriptum: 21. *Septembris* 1618.

Fol. 470. 71. et 72. litteris vacua.

Fol. 473. *Ad illustriss. et clariss. uirum D. Iosephum Gonzales Sanctioris concilij Senatorem.*

19. *Octobris* 1632.
Panegyris.

Versibus heroicis 1138. ut Auctor ipse in fine testatur.

Fol. 482. *Ad Sanctissimam Catharinam uirginem et Martyrem*
hymnus.

7. *Nou.* 1632.

Versibus heroicis 1117. ut Auctor ipse in extremo Hymno profitetur.

Fol. 483. *Ad clauos quibus fixus fuit in cruce Christus*
Hymnus.

19. *Nou.* 1632.

Versibus heroicis 451. ut idem Auctor indicat in fine.

Fol. 489. *Præfatio*, Inscriptionis expers, versibus elegiacis 106. omnino constans, quem admodum idem in fine testatur.

Eod. averso. *Ad lanceam qua Christi latus abscissum fuit*
hymnus.

22. *Nou.* 1632.

Versibus heroicis 436. ut ipse Scriptor in extremo Hymno testatur.

Fol. 491. averso. *Præfatio* *Præfationis*
secunda pars.

Versibus elegiacis 106.

Fol. 492. *In Spongiam qua Christo potum aceto, et felle mixtum dederunt Iudæi.* 26.

Nou. 1632.

Versibus heroicis 439. ut Auctor ipse in fine significat.

Fol. 494. *In Arundinem illam, qua loco sceptri Christi manibus imposita fuit cum in regni ludibrium purpurea illum ueste induerunt Iudæi*
hymnus.

29. *Nou.* 1632.

Versibus heroicis 467. ut Auctor in fine fidem facit.

Fol. 496. *Ad Scalam quæ cruci hærens Nicodemo ascensum præbuit ut corpus Christi clavis de-tractum Mariae matris gremio deponeret, et nouo deinde conderet sepulcro.*
hymnus.

1. *Decemb.* 1632.

Versibus heroicis 464. ut Auctor ipse ad extremum testatur.

Fol. 498. *Ad illustrissimum, et doctissimum D. Franciscum Sanctium et*
(cætera transverso calamo deleta, legi minimè possunt)
Panegyris.

4. *Decemb.* 1632.

Versibus heroicis 1170. ut Auctor in fine designat.

Fol. 503. *Præfatio*, ad Panegyrim proximè superiorem pertinens, versibus elegiacis 168.

Fol. 504. *In ingressum in religionem S. Benedicti, quam Excell. Lemensis comes suscepit,*
hymnus.

12. *Dec.* 1632.

Versibus heroicis 738. ut Auctor in fine testatur.

Fol. 507. averso. *Præfatio*, ad eundem Hymnum spectans, versibus elegiacis 102, ut Auctor in fine, composita.

Fol. 508. *Ad Montem Caluarium*
hymnus.

19. *Decemb.*

1632.

Versibus elegiacis 443. ut ab Auctore in fine subnotatur.

Fol. 510. *Ad Præsepium in quo Christus natus fuit.* 23. *Dec.* 1632.

Versibus heroicis 442. ut ab Auctore in fine annotatum.

Fol. 512. *In pueros quos Herodes iussit occidere, ut Christum natum inter eos deleret*
hymnus.

28. *Decemb.* 1632.

Versibus heroicis 435. ut ab Auctore in fine testatum.

Fol. 514. *Ad Stellam qua Magos duxit ad præsepium ubi Christus natus fuit.*
hymnus.

10. *Ian.* 1633.

Versibus heroicis 463. ut ab Auctore in extremo indicatur.

Fol.

- Fol. 516. *Ad D. Isidorum Hisperensem Arch.
hymnus.*
3. Ap. 1633.
Versibus heroicis 430. ut ab ipso Auctore in
fine indicatum.
Fol. 518. *Ad Sanctissimum Leonem
Pontificem.
hymnus.*
7. Ap. 1633.
Versibus heroicis 472. ut ab ipso Auctore in
fine annotatum.
Fol. 520. *Ælurotaphion.*
29. Aprilis 1633.
Versibus heroicis 472. ut Auctor ipse in fine
significat.
Fol. 521. *In sanctissimam Christi crucem
hymnus.*
3. Maij 1633.
Versibus heroicis 443. ut ab Auctore in fine
restatum.
Fol. 523. *In mirabilem Iesu Christi
ascensionem in cælum
hymnus.*
5. Maij 1633.
Versibus heroicis 445. ut ab Auctore in fine
significatur.
Fol. 525. *Ad Spineam coronam Christi.*
9. Maij 1632.
Versibus heroicis 602.
Fol. 528. *De laudibus hortuli Ramiriani.*
Versibus heroicis 217. ut ab Auctore in ex-
tremo annotatum.
Fol. 530. *Ad Sanctissimum Eucharistia
sacramentum hym. 16. Iunij
1632.*
Versibus heroicis 1337.
Fol. 538. *Præfatio*, cujus princeps versus:
Alta tibi summi modo defero pocula cæli.
Versibus elegiacis 50.
Eod. averso. *In D. Vincentium Ferrerium
hymnus.*
11. Iulij 1632.
Versibus heroicis 1006.
Fol. 545. *Ad D. Vincentium Martyrem
hymnus.*
23. Iulij 1632.
Versibus heroicis 1005.
Fol. 551. *In funere Serenissimi Infantis
Caroli Epicedium.*
2. Aug. 1632.
Versibus heroicis 2005.
Fol. 561. *Præfatio*, ad Epicedium ejusmo-
di pertinens, versibus elegiacis 120.
Eod. averso. Sine Titulo, Ejusdem Infantis
Epitaphium, Elegis 28. expressum.

- Fol. 562. *Ad Marchionem de Torres
Panegyris.*
27. Aug. 1632.
Versibus heroicis 1020. ut ab Auctore in fi-
ne annotatum.
Fol. 567. *Præfatio*, ad eandem Panegyrim
pertinens, versibus elegiacis 106. ut ab Aucto-
re in fine testatum.
Eod. averso. *Ecloga militaris.
Polemius. Androphonus.*
Hanc cæteræ ad XV. totam excipiunt; cujus
Titulo adscriptum 17. Oc. 1632. Eadem verò
supra *Marinerii Operum Vol. XXVIII. pag 583,*
et *seqq.* etiam continentur.
In fine tandem hujus Codicis accedit Fo-
lium duplex Hispano sermone, typis manda-
tum: *En Madrid en la Imprenta del Reyno año
1636.* quod inscribitur:
*A Don Iuan Idiaques, y de Isacio
Cauallero del Habito de San-
Iago, &c.*
*El Maestro Vicente Mariner Biblio-
thecario de su Magestad, y Theso-
rero de la Santa Iglegia de Hempudia.
D. O. C.*
Initium: *El Oficio de interprete tiene en sí
grandes dificultades.*
Argumentum, Orationes duæ Hispanicæ,
quarum altera est hujusmodi: *Era el lienzo
en forma triangular, y la labor que tenia por las
orillas no era baynilla, sino una costura a repul-
go, y de trecho en trecho le caian muchos hilos
destexidos; altera his verbis: Era Nise hermo-
sissima, pero lleuava muchos afeytes, y era muy
alto el moño con que leuantava el cabello, y el ca-
bello mas eran hebras de oro, y rayos del Sol, que
materia humana. Utrâque Marinerio à duobus
Viris eruditis ad Latinè interpretandum pro-
positâ, prior XIV. formis, posterior XXVI.
ab eodem conversa est.*
In folio.
XXXIII. Volumen in 8.º nullis à *Marinerio*
Numeralibus Notis distinctum; sed recentiori
manu, foliorum 682. præter Primum, Codi-
cis Inscriptionem continens, numero notatum.
Id verò ita inscribitur:
*Vincentij Marinerij Valentini
Varia epigrammata facetissi-
ma, lepidissima, argutissima,
hymni uarij, Elegiæ multæ,
Epistola nonnullæ tum latino
tum Græco scriptæ sermone
&c.*
In iis hæc memoratu digniora prælucent:
Fol. 17. *Ducis Soboles*, nempe in laudem
Aaaa 2 ejus

ejus Liberorum, Marchionis pueri hæredis, *Anne Maria et Fernandi, Epigrammata* IV. versibus elegiacis 86.

Fol. 24. *Doctissimo Andrea Schotto* ἐπίγραμμα.
Epistola versibus elegiacis 18.

Fol. 32. *Epistola*, Græcè, Inscriptionis ex pers. In fine subscriptum: ἄ. χ. 4. 5. id est, MDCXVI.

Fol. 34. *Ad Gymnasium Valentinum.*
ἐπίγραμμα.

Versibus Græcis elegiacis 14. adjunctâ totidem Latinâ Interpretatione.

Fol. 35. *Epistola ad D. Mingesium.*
Versibus Græcis elegiacis 12. adnexâ totidem Latinâ Interpretatione.

Fol. 36. *Doctissimo Andrea Schotto.*
Epistola scilicet prosâ Oratione Græcâ.

Fol. 38. *Doctiss. D. Francisco Pegna.*
Versus Græci elegiaci 14. quibus subscriptum: 15. *Januarij* 1617. additâ totidem versibus Latinâ Interpretatione.

Fol. 39. *Doctori Francisco Pegna.*
Versus Græci elegiaci 14. adjunctâ totidem Latinâ Interpretatione.

Fol. 40. *Ad Doctorem N. Ribera.*
Versus Græci elegiaci 30. subjectâ totidem Latinâ Interpretatione.

Fol. 134. averso. *Ad Augustum Cæsarem.*
Elegi Latini 58. Subscriptum: 28. *Nov.* 1611.

Fol. 136. *In Aduentum Domini.*
Versus Latini elegiaci 60. Subscriptum: 29. *Novemb.* 1611.

Fol. 140. *Ad Infantem Philippi 3. in partu obitus matris Margaritæ natum.*
Sapphicum Adonicum.
additâ Hispanâ Interpretatione metricâ.

Fol. 147. *Ad Sanctiss. Virginis Conceptionem.*
Elegi Latini 78. Subscriptum: 7. *Decemb.* 1611.

Fol. 149. Εἰς τὴν ὑπόκρισιν ἐπίγραμμα.
Versibus Græcis elegiacis 14. subjectâ tum Latinâ tum Hispanâ Interpretatione, cui subscriptum: 8. *Decemb.* 1611.

Fol. 161. *Ad Sanctiss. Christi Natiuitatem.*
Elegis Latinis 144. quibus subscriptum: 24. *Decemb.* 1611.

Fol. 176. *Ode, tricolos tetrastrophos ad D. Ioannem Idiaqueum.*
Versibus Latinis 52. quibus subscriptum: 3. *Janua.* 1612.

Fol. 183. *Ode, tricolos tetrastrophos ad Lodosæ Comitum.*
Versibus Latinis 68.

Fol. 214. *Ad Philibertum Sabaudie Principem.*
ἐπίγραμμα.

Græcum, versibus 20. adjunctâ totidem Latinâ Interpretatione.

Fol. 216. *Ad Philibertum Principem Sabaudie.*
Ode tricolos tetrastrophos.

Versibus Latinis 56.

Fol. 273. *Elegia*, versibus elegiacis 30. sic incipiens:

Nota nitent nimium naturæ numina natis.

Fol. 302. averso. *Poetae lyrici Græci.*
Versibus elegiacis 40.

Fol. 327. *Epicedium Regine*, versibus elegiacis 40.

Fol. 329. averso. *In Præsentationem Mariæ.*
Versibus elegiacis 20.

Fol. 331. *Ad Euopiam*, versibus elegiacis 40. quibus subscriptum: 21. *Novemb.* 1611.

Fol. 333. *Ad puellas rixantes*, versibus elegiacis 78. quibus subscriptum: 23. *Novemb.* 1611.

Fol. 335. *Ad D. Catharinam*, versibus sapphicis 40. quibus subscriptum: 24. *Decemb.* 1611.

Fol. 415. *Carmen Phaleucium.*
Albaniolæ encomium.

Versibus 106. quos excipiunt in eandem *Epigrammata* IV. disticha.

Fol. 420. *Ode hendecasyllaba Sapphica cum adonico.*

Albaniolæ encomium.
Versibus 60. quibus subscriptum: 10. *Augusti* 1613.

Fol. 441. et seqq. *Diuo Ignatio.*
Epigrammata III. versibus elegiacis 62. Secundo subscriptum: 10. *Aug.* 1614.

Fol. 490. *Ad B. Tiresiam Hymnus Iambicus dimetrus acatalecticus.*

Versibus 24. quibus subscriptum: 22. *Septemb.* 1614.

Fol. 491. Ad eandem *Epigrammata* 11. singula Elegis 12. constantia.

Fol. 495. *De Cosma et Damiano.*
Versibus elegiacis 14. quibus subscriptum: 27. *Septemb.* 1614.

Fol. 496. *Ad D. Hieronymum hymnus hendecasyllabus Sapphicus cum adonico.*

Versibus 84. compositus.

Fol. 503. *Ad beatam Tiresiam.*
Versus elegiaci 14.

Fol. 521. *Elegia*, versibus elegiacis 30. quorum primus:

Dum concussa polo uix iugera contegit orbis.

Fol. 543. *Ad excellentiss. Principem D. Franciscum Gomes de Sandoual Lermæ*
Du-

Ducem, Dianæ Marchionem

&c.

ἑπίγραμμα.

Græcum scilicet, versibus elegiacis 24. subsequente totidem Latinâ Interpretatione.

Fol. 545. *Ad illustriss. D. Andream Roggium Aragonici concilij Præsidentem, et Cancellarium.*

ἑπίγραμμα.

Græcum, versibus elegiacis 24. adjunctâ totidem Latinâ Interpretatione.

Fol. 547. *In librum quendam Lopij de Vega Elegia.*

Versibus elegiacis 30.

Fol. 548. averso. *Ad Martyres Iaponicos quos in suo libro decantat Lopus de Vega. Epigramma.*

Elegiacum videlicet octastichum.

Fol. 549. et seqq. *Diui Martyris Adamî Iaponici passio. Melismatium.*

Versibus heroicis 128. compositum, cui succedunt: *Ad Iaponicos Martyres cruce erectos Epigramma octastichum elegiacum; et Diui Martyris Iaponici Adamî epitaphium tetrastichum, ejusdem metri.*

Statim verò sequitur *Marinerij ad Lectorem* tale Distichon:

*Si mihi danda fides, lector, tibi uera fatebor
cuncta hæc quinque horis carmina composui.*

Cuncta verò, quæ ille significat, Carmina, sunt numero 128, de *Martyris*, videlicet, *Adamî passione*, et *ad Iaponicos Martyres cruce erectos*; nisi fortè proximè superiorem Elegiam, et Epigramma in *Lupi de Vega* de iisdem Librum annumeres, quæ versibus 28. constant; adeo ut tota Summa in 166. demum excreseat.

Fol. 554. et seqq. excipiunt *Epigrammata* hujusmodi:

Ad illustriss. Virum D. Franciscum de Ayala, Comitem de Mora.

Ad illustriss. D. Andream Roggium Aragonici Concilij Præsidentem, et Cancellarium.

In morbum, quo excellentiss. Princeps Alcalæ Dux diuexatur.

Ad Lucam Perez Manriques, Regium Consiliarium, Aragoniæ Regentem.

Ad Michaelem Martines Villarium, Regium Consiliarium, Aragoniæ Regentem.

Ad D. Franciscum Castellunium, Regium Consiliarium, Aragoniæ Regentem.

Ad Ioannem Sentistium, Regium Consiliarium et Aragoniæ Regentem.

Ad Saluatorum Fontanetum, Regium Consiliarium et Aragoniæ Regentem.

Ad Hieronymum Leonem, Regium Consiliarium, Aragoniæ Fiscalem.

Ad doctiss. Virum Gasparem Sanctium, Soc. Iesu.

Ad illustriss. D. Martinum de Abarca et de Bolea.

Ad doctiss. Virum Gasparem Sanctium, Soc. Iesu.

Ad quendam Soc. Iesu.

Ad illustriss. Episcopum Coronensem.

Ad illustriss. et clariss. D. Andream Roggium, Aragonici concilij Præsidentem.

Ad Michaelem Martines Villarium, Aragonici Concilij Regentem

Ad Iohannem Sentistium Regium Consiliarium, Aragonici Concilij Regentem.

Ad Doctiss. Erycium Puteanum, accedente ad ipsum Epistolâ, data Mad. 6. Feb. 1618.

Ad Doctiss. Andream Schottum Soc. Iesu, additâ ad eundem Epistolâ, data Mad. 6. Februarij 1618.

Græca ferè omnia, adhærente singulis Latinâ Interpretatione pari versuum numero expressâ.

Fol. 573. averso. *Ad librum Doctoris Christophori Peres de Herrera. Epigramma.*

Elegis 12. compositum.

Fol. 574. *Ad Sepulchrum Christi gloriosum. Hymnus Sapphicus hendecasyllabus cum Adonico.*

Versibus 60. omnino constans.

Fol. 576. *Ad Christi gloriosum sepulchrum. ἑπίγραμμα.*

Græcum, octastichum elegiacum, subjunctâ totidem versibus Latinâ Interpretatione, cui subscriptum: 23. *Februarij. 1618.*

Fol. 578. *Ad D. Franciscum De Queuedo. ἑπίγραμμα.*

Græcum, octastichum elegiacum, adjunctâ totidem versibus Latinâ Interpretatione.

Fol. 579. *Ad illustriss. D. Martinum de Abarca et Bolea. ἑπίγραμμα.*

Græcum, elegiacum hexastichum, accedente totidem versibus Latinâ Interpretatione.

Fol. 580. *Ad illustriss. D. And. Roggium, Aragonici Consilij Præsidentem. ἑπίγραμμα.*

Græcum, elegiacum decastichum, subjectâ totidem versibus Latinâ Interpretatione.

Fol. 581. *Ad D. Petrum Portocarrerum Comitem Medellini. ἑπίγραμμα.*

Græ-

Græcum, elegiacum octastichum, cui accedit totidem versibus Latina Interpretatio.

Fol. 584. *Ad doctiss. Frontonem Duzæum Soc. Iesu.*

ἐπιγράμματα.

Græcum, elegiacum dodecastichum.

Eod. averso. *Ad doctiss. Franciscum Marquestaldum Soc. Iesu.*

ἐπιγράμματα.

Græcum, elegiacum decastichum.

Fol. 592. *Ad illustriss. D. Fernandum de Borgia Montesia*

antistitem.

ἐπιγράμματα.

Græcum, elegiacum octastichum, cui totidem versibus Latina Interpretatio adhæret.

Fol. 596. et seqq. hæc Epigrammata :

Ad clariss. Virum Vincentium Stephanum Theol.

Doctorem et Regis Philip. III. Hispan. a sacris.

Ad illustriss. Virum D. Iohannem de Serissa Philip. 3. Hisp. Regis Secretarium.

Ad illustriss. D. Franciscum de Garnica &c.

Ad doctiss. Philonem Iudæum.

Ad illustriss. D. Fernandum de Borgia &c.

Græca omnia cum Latinâ Interpretatione metricâ, præterquam ad *Philonem*, cui nulla Interpretatio.

Fol. 601. *Ad illustriss. D. Fernandum de Borgia.*

epigrammata.

nempe VI. versibus elegiacis 26.

Fol. 603. *Epigrammata* Græca, singula cum Latinâ Interpretatione, præter ultimum, ad hos videlicet :

Ad clariss. Virum Magistrum Petrum de Auila.

Ad illustriss. D. Iohannem Vicentellum, Comitem de Cantillana.

Ad clarissimum Virum. N. Hieronymitanum Priorem.

Ad doctiss. P. Iohannem de Mariana.

Ad doctiss. Virum P. Franciscum Marquestaldum Soc. Ies.

Fol. 607. *In laudes Lopij de Vega.*

Epigrammata.

nimirum X. versibus elegiacis 42.

Fol. 609. averso. *Ad doctiss. P. Franciscum Marquestaldum Soc. Iesu.*

epigramma.

Græcum, elegiacum octastichum.

Fol. 610. *Ad illustriss. D. Andream Roggium, Aragonici Concilij Præsidem.*

Epigramma.

Græcum, elegiacum octastichum, habens in tergo Latinam totidem versibus Interpretationem.

Fol. 611. *Ad illustriss. D. Franciscum de Garnica.*

epigramma.

Versibus elegiacis 10.

Eod. averso. *Ad illustriss. D. Philippum de Nauarra.*

Epigramma.

Versibus elegiacis 6.

Fol. 612. *Ad Excellentiss. Principem D. Fernandum de Ribera*

Alcala ducem &c.

epigrammata uaria,

in isto Paschatis festo,

illi emissa.

XIV. nimirum ; versibus elegiacis 50.

Fol. 615. *Ad illustriss. D. Galcerandum Albelium Philippi Hisp.*

Principis magistrum.

ἐπιγράμματα.

Græcum, elegiacum octastichum, adjunctâ totidem versibus Latinâ Interpretatione.

Fol. 616. *Epistola &c.* Inscriptionis expressæ ac dici, Græcè versibus 21. conscripta, quæ et Latina totidem versibus Interpretatio, et Hispana, soluto sermone, consequuntur.

Fol. 619. *Doctiss. P. Iohannis Mariana epigramma, è græco uersum in Augusta funere.*

Versibus elegiacis, tetrastichum.

Eod. averso. *In librum de laudibus Silentij Doctiss. Tinei.*

Epigramma.

Versibus elegiacis, octastichum.

Fol. 620. *In abstrusum Sanctiss. Trinitatis mysterium epigrammata.*

nempe XXIII. versibus elegiacis 98. complexa.

Fol. 626. *Pauli Silentiarij in calidas Pythia Thermas.*

epigramma.

Vincentio Marinero Val. interprete.

Versibus lyricis 188. cui subscriptum : 20. Junij 1618. *Silentiarij Carmen* non semel in lucem prodiit.

Fol. 632. averso. Subit Hispanum Tetrastichon:

*Tan poderoso es el trato
de las malas compañías,
que dentro de pocos dias
este perro será gato.*

*Interpretationes latina
uaria.*

Hujusmodi verò Interpretationes numerantur 27. Omnes distichæ, quarum prima sic habet:

Tan-

*Tanta es vis morum, ut canis hic assuetus
adesse.*

qui latrat ecce breui, fiet et ipse latro.

Verùm ex iis et aliis, quamlibet plurimis, nulla in Archetypum aptè quadraverit. Id enim *Epigramma* propter ambiguitatem Hispani vocabuli *Gato*, in qua vernaculus versatur lepor, Latinam Interpretationem minimè recipit.

Fol. 635. averso. *In poetam Franciscum
de Figueroa eiusque librum.
epigramma.*

Versibus elegiacis 8. expressum.

Fol. 639. Foliis 2. litterarum inanibus interpositis, Εἰδύλλιον. Versibus heroicis 15.

Fol. 640. et seqq. *Epigrammata* V. Græca, non sine Interpretatione Latinâ metricâ singulorum tergo appositâ, nempe:

Ad doctiss. Virum Petrum Antonium Soc. Iesu.

Ad doctiss. P. Iohannem Marianam Soc. Iesu.

Ad illustriss. D. Iosephum de Franquesa χαίρειν.

Ad Philibertum Sabaudia Principem.

Ad excellentiss. Principem Alcala Ducem egrotantem.

Fol. 652. *Epigramma, de Arte videlicet gladiatoria, Hispanum, Τεσσαρεσκαιδέκακιον, cuius princeps versus:*

Quando los ayres Parmeno diuides.

Huic adhæret à tergo Latina totidem versibus Interpretatio.

Fol. 654. *Ad Nosocomium Hispalitanum
Excell. Ducis D. Fer. de Rib.
Epigrammata.*

nempe III. versibus elegiacis 16.

Fol. 655. *P. Ioanni Mariana.*

Versus nimirum elegiaci 26.

Fol. 656. *Ad P. Ioannem Marianam.*

Octastichon elegiacum.

Eod. averso. *D. Antonio Coloma.*

Tetrastichon Græcum.

Fol. 657. *Doctiss. And. Schotto χαίρειν.*

Epistola ad eundem Latina, licet Græco pluribus locis conspersa, cui inserti sunt in ejus laudem Elegi 12. data *Madriti XXV. Aprilis CIO IDC XVII.*

Fol. 664. *In Natalitium Ducis Alcala
Epigramma.*

Versibus elegiacis 12.

Fol. 665. *Dionysio Petauio χαίρειν.*

Epistola ad eum Græcè, inserto in ejusdem laudem Græco etiam *Epigrammate*, data 6. *Octob. 1617. Madriti.*

Fol. 667. *Ioanni Meursio χαίρειν.*

Epistola ad eum Græcè, inserto pariter Græco in ejus honorem *Epigrammate*, data *Madriti 8. Octob. 1617.*

Fol. 669. *Danieli Einsio χαίρειν.*

Epistola ad eum Græcè, inserto itidem Græco in ejus laudem *Epigrammate*, data *Madriti 9. Octobris 1617.*

Fol. 671. *Ad Alcala Ducem ob
direptam litem.*

Epigrammata III. versibus elegiacis 10.

Eod. averso. *Ad Andr. Schottum Epigramma
quod falso typis expressum sic
legi debet.*

Εκ νέφους σκότος ἐστὶ μέγας, τοῦ νόξ ποτε μείζων
&c.

Id autem est tetrastichum, sextuplici totidem versibus Latinâ Interpretatione ab ipso *Marinerio* hîc ornatum.

Fol. 673. *Andrea Schotto χαίρειν.*

Latina ad eum *Epistola*, data *Mad. 23. Nou. 1617.*

Fol. 675. *Ad D. Iosephum de Franquesa
ἐπίγραμμα.*

tetrastichon Græcum, subjectâ Latinâ totidem versibus Interpretatione.

Fol. 676. *Illustriss. D. Petro Niño
χαίρειν.*

duplex nimirum ad eum *Epigramma*; prius Latinum versibus elegiacis 16. posterius Græcum tetrastichum.

Fol. 677. *Ad illustriss. D. Franciscum
de Erasso.
ἐπίγραμμα.*

Græcum, versibus elegiacis 16. annexâ Latinâ totidem Interpretatione.

Fol. 678. *In funere Regina Epigramma.*

Græcum, versibus elegiacis 10. Huic subscriptum:

*Ex græco hoc sum interpretatus epigrammate
D. Ioan. Mariana, eius autoris, gratiâ,
et amicitia.*

6. Decemb. 1617.

Eod. averso. *Ex græco Epigrammate Do.
Ioan. Mariana ad Momum
Epigramma.*

Versibus elegiacis 10. expressum.

Fol. 679. *Ad clariss. Petrum Orthissium,
Secretarium Aragonici concilij.
ἐπίγραμμα.*

Græcum, dodecastichum, adhærente Latinâ totidem versibus Interpretatione, cui subscriptum: 10. Decemb. 1617.

Fol. 680. *Posidippi Epigramma
in occasionem ex græco uersum.*

Versibus elegiacis 12. cuius tergo adhæret altera ejusdem Latina Interpretatio totidem expressa. Huic subscriptum: 12. Decemb. 1617.

Fol. 681. et seqq. *Epigrammata* X. plaraque

que è Græco versa, quibus, ultimo nempe Codicis folio 682. averso, subscriptum: 13. Decemb. 1617.

Hoc itaque Volumine continentur *Epigrammata* merè Latina MDCCLXXXIX. merè Græca XVII, Græca verò, quibus adhæret Latina pari versuum numero Interpretatio, CXXXII. atque iis omnibus quidem *Hymni, Præfationes, Idyllia, Epicedia &c.* annumerantur. Tùm *Ode* Latinæ III. tùm *Elegiæ* Latinæ IV. ut *Epigrammata*, aliaque nonnulla Carmina Hispanè conscripta prætermitam. Ad hæc demum *Epistole* Græcæ IV. Græcolatinæ V. Latinæ tantùm II. Omnium denique Summa versuum 11952. In 8.º

Præter duo hæc *Marinerii* Volumina, nempe XXXII. et XXXIII. ad eandem *Regiam Bibliothecam* pertinentia, quæ pari accuratione enucleavimus; accedunt alia Scripta, quorum aliunde notitia nobis comparata, nempe:

La historia de la conquista del Peru.

Item. *Una historia de España successos antigos y dignos de memoria.* Utriusque enim fit mentio in *Declamatione Hispanâ* inferiùs subjiciendâ.

Præter hæc in *Marinerii* Schedarum Mstarum fasciculo, quem mihi, ut infra referetur, *Ioannes Oteus* communicavit, continentur:

*Vincentij Marinerij Valentini
Bibliothecarij regij, &c.
In orationem Dominicam
expositiua paraphrasis.*

Carmen licet imperfectum (quippe ad expositionem vocis *Quotidianum* tantummodò pertingat) versibus tamen heroicis 1417. constat.

Epicedium (in *Ferdinandi*, scilicet, Hungariæ et Bohemiæ Regis obitum, qui Romanoꝝ rum Imperator creatus est).

Versibus heroicis 1840.

*Vincentij Marinerij Valentini,
Regij Bibliothecarij &c.
Epicedium.*

Sine Iemmate, cujus initium:

Defleat æternis totus singultibus orbis.

Fine mutilum, versibus heroicis 1713. constans: præmissâ Præfatione elegiacis 236.

Diversa denique multiplicis Argumenti *Epigrammata*, aliaque Carmina alibi memorata.

Ad hæc inter edita occurrunt:

*Panegyris ad Ferdinandum ab
Austria Hispaniarum Infantem
S. R. E. Cardinalem &c.*

In 4.º Matriti, apud Thomam Iuntam Typographum Regium. 1624.

Versibus heroicis 1482. cui accedunt *Epigrammata* 18. varii Argumenti, 238. versibus constantia.

*Panegyris heroica ad D. D.
Ioannem Fernandum Pizarrum,
Peruanæ Expugnationis Marchionem &c.*

*In 4.º Matriti, ex Typographiâ
Mariæ de Quiñones. 1642.*

Versibus heroicis 1985. præmissâ Præfatione elegiacis 174. Præfixis libro *Epigrammatum* variis XIX. subjectis verò tribus; quorum versuum omnium Summa 54.

*Soteria pro Philippo IV. Hispan.
et Ind. Rege. In 4.º Turnoni,
apud Ludouicum Pillbet. 1633.*

Versibus heroicis 163. cum præfatione elegiacis 130. subjectis in idem Argumentum *Epigrammatum* VIII. quorum versuum Numerus 70.

*Soteria pro Infante Ferdinando
S. R. E. Card. Ibid.*

Versibus heroicis 887. præfixâ præfatione elegiacis 132.

*Panegyris ad Carolum Stubaldum,
Waliæ Principem. Ibid.*

Versibus heroicis 1922. cum præfatione elegiacis 126.

*Oratio in funere Mariæ de
Guzman, Ducis Mediæ Turritæ. Ibid.*

Præmissâ Elegiâ in *Inuictam mortis potentiam.* Versibus 36.

*Iuliani Cesaris in Regem
Solem ad Sallustium Panegyricus. Ibid.*

Solutâ oratione, cum Præfatione etiam prosaicâ ad D. *Franciscum de Quevedo*, et adnotationibus.

*Oratio in funere Principis
Henrici de Guzman. Ibid.*

Cum Præfatione etiam prosaicâ ad D. *D. Gasparem de Guzman*, Comitè de Olivares.

*Panegyris ad D. Franciscum Barberinum,
Cardinalem Legatum Urbani
VIII. Pont. Max.*

Versibus heroicis 906. præmissâ Præfatione elegiacis 82. subjectisque in eundem *Epigrammatum* XVI. quorum Summa versuum 144.

Quæ

Quæ omnia in MSS. supra recensitis minimè reperiuntur.

Cùm verò *Marinerius* amplissimo Operum suorum Indice pene obrutus lateat; hunc in breviorè formam, litterarum ordine digestum, quò faciliùs se ille conspiciendum, fruendumque Lectoribus præbeat, redigere visum est: qui ita prorsùs se habet:

A.

- Adami* (D.) Martyris Japonici Passio. Vol. XX, XIII. pag. 549.
- Ælurotaphion*, sive Felis Epitaphium. Vol. XXVII. pag. 520.
- Albaniolæ* Encomium. V. *Encomium*. In ipsius elogium, Ode. V. *Oda*.
- Angeli Politiani* de Homero in Sylva, cui titulus *Ambra*, Interprete *Marinerio*. Vol. VI. pag. 1.
- Apollonii Rhodii* Vita, Interprete *Marinerio*. Vol. XXX. pag. 161.
- Vitæ duplicis et Prolegomenon Argonauticorum Interpretatio. *Ibid.* pag. 169.
- In ipsius *Argonautica* Præfatio prosâ Oratione. V. *Præfatio*.
- Aristoteles*. La Logica de Aristoteles, id est: Breve Institucion de la division de las voces que usan los Dialecticos. Las Categorías. De la Interpretacion. De los Analyticos. De los Topicos. De los Elenchos Sophisticos. Las Instituciones de Porphyrio sobre las Categorías de Aristoteles. In 4.º Vol. XVI. La Philosophia. Las Physicas Auscultaciones. Los libros en que trata de el Cielo. Los libros en que trata de la generacion y corrupcion. Los IV. libros de los Meteorologicos. El libro en que trata de el Mundo. El libro en que trata de el Alma. Libro de el sentido y de la cosa sensible. De la Memoria y de la Reminicencia. De la Divinacion que se hace por el sueño. Libro del comun movimiento de los Animales. Libro de la longitud, y de la brevedad de la vida. Libro de la Juventud, y de la Senectud, y de la vida y de la muerte. Libro de el progreso de los Animales. Libro en que trata de el Espiritu. In fol. Vol. XVII.

- Los libros de la historia de los Animales. De las partes de los Animales, y de las causas de ellas, libros IV.
- De la generacion de los Animales libros V. In fol. Vol. XVIII. pag. 472.
- La Arte de Rhetorica de Aristoteles.
- La Rhetorica que Aristoteles dedicó à Alexandro Magno.
- El Libro de la Poetica.
- Sobre los libros de la Rhetorica de Aristoteles. In 4.º *Initio* Vol. XIX.
- Arsenii* Apophthegmata Latinè reddita. De his in *Declamatione Hispanâ*.
- Arsenii*, Archiepiscopi Monembasiæ, Scholia in *Euripidem*. V. *Euripides*.
- Ausia Marci*, Poetæ Valentini, Carmina in Latinum conversa. Ejusdem Vita solutâ Oratione conscripta. In priscos et celebres *Valentinæ* urbis poetas Elegia. Vol. XXIV.
- Omnia jam typis excusa, atque à *Marinerio* Latinè reddita.

B.

Bumachopagnion libris IX. In 4.º Vol. XXVI.

C.

- Cesar Augustus*. Ad eum Elegi Latini. Vol. XX, XIII. fol. 134.
- Camois* (Ludovic.) Poetæ Lusitani, Epigramma de *Iacobo* et *Rachele* undecim modis conversum. Vol. XXX. pag. 619.
- Cassaneo* (Bartholome) Primera parte del Catalogo de la gloria del Mundo, traducida en lenguaje vulgar Castellano. Vol. XXXII. fol. 37.
- Catharina* (S.) ad eam Versus Saphici. Vol. XXXIII. pag. 335.
- Christus*. In ejus adventum Elegi Latini. Vol. XXXIII. pag. 136.
- In ipsius nativitatem Elegi Latini. Vol. XX, XIII. pag. 161.
- Ad ejus Sepulchrum Epigramma Græcum cum Latinâ Interpretatione. *Ibid.* pag. 576.

D.

- Damiano* et *Cosma* (de) Versus elegiaci Latini. Vol. XXXII. fol. 279. et Vol. XXXIII. pag. 495.
- Dawidica* vitæ Diexagoges Libri IX. In 4.º Vol. XX.
- Declamatio* Hispano Sermone, quâ *Marinerii*

Ebbb

mi-

- mirabiles Operationes tum Græcè tum Latinè extempore exequi pollicetur exponuntur, suorum Operum Indicem proponere illi visum est. In 4.º Vol. XXVII pag. 317.
- Demetrii Triclinii* in *Pindari Olympia Scholia*, *Marinerio* Interprete. Vol. VIII.
- Deorum* Epitheta Græca à *Marinerio* transcripta. Vol. XXX. pag. 166.
- Didymi* Scholia in *Homeri Iliada* Græcè redita à *Marinerio*. In fol. Vol. V.
- Ejusdem Scholia in *Odysseam Homeri*, cod. *Marinerio* Interprete. In fol. Vol. XI.
- Dionis Chrysostomi* de *Homero* Oratio, *Marinerio* Interprete. Vol. VI. pag. 1.
- Dissertatio*. V. *Platonis*.

E.

- Ecloga* Virgilio X. ab *Heinsio* Doricè reddita, et à *Marinerio* Latinè versa. V. *Heinsii*.
- Eclogæ Militares*. Vol. XXVIII. pag. 583. et Vol. XXXII. pag. 567.
- Εἰδύλλιον*. Vol. XXXIII. pag. 639.
- Elegia aethiopa*. Vol. XXX. pag. 665.
- In *Andream de Rossas*. Vol. XXVII. pag. 925.
- In *Andream Zapata*. Vol. XXX. pag. 985.
- In *Ausia Marci* priscos et celebres *Valentine* urbis poetas V. *Ausia Marci*.
- Ad *Casarem Augustum* Elegi Latini. V. *Cesar*.
- Ad *Carolus* Infantem. Vol. XXVIII. pag. 122.
- In *Christi* Adventum et Nativitatem Elegi Latini. V. *Christus*.
- In *Cosmam* et *Damianum*, Martyres. Vol. XXXII. fol. 279. et Vol. XXXIII. pag. 495.
- In *Deipara Virginis* Assumptionem. Vol. XXVII. pag. 997.
- In ipsius *Conceptionem*. Vol. XXXIII. pag. 147.
- In ipsius *Præsentationem*. Vol. XXXIII. pag. 329.
- In *Emmanuellem Sueyrum*. Vol. XXX. pag. 997.
- In *Euopiam*. Vol. XXXIII. pag. 331.
- De *Federici Toleti*, Albani Ducis, laudibus. Vol. XXX. pag. 426.
- In *Ferdinandum* Infantem. Vol. XXXIII. pag. 126.
- Ad *Japonicos Martyres*, quos in suo libro decantat *Lopius de Vega*. Vol. XXXIII. pag. 547.
- In *S. Ignatium de Loyola*. Vol. XXX. pag. 384. 389. et 398.
- In *D. Isidorum Matritensem*. Vol. XXX. pag. 102.
- Ad *D. Laurentium Chrysantum*. Vol. XXII. pag. 1. secundi pagin. ordinis.
- In *Lopii de Vega* Librum. Vol. XXXIII. pag. 547.
- Ad *D. Ludovicum de Haro*. Vol. XXXIII. pag. 131.
- Ad *Ludovicum Ponce de Leon*. Vol. XXXI. pag. 181.
- Ad *Philippum IV. Regem*. Vol. XXVI. In fine.
- In ipsius *Philippi IV.* obitum. Vol. XXX. pag. 251.
- Romuli* et *S. Ignatii* comparatio. Vol. XXX. pag. 391.
- Ad *D. Stephanum de Ribera*. Vol. XXVII. pag. 230.
- Ad *D. Thomam de . . . .* Vol. XXVIII. pag. 135.
- D. Thomæ de Villanueva*, Archiep. Valent. Vol. XXIX. pag. 944.
- Ad *Urbanum VIII.* Pont. Max. Vol. XXIX. pag. 555.
- Elegia* Inscriptionum expertes. Vol. XXIX. pag. 433. et Vol. XXX. pagg. 439. 447. 454. 463. 468. 474. 576. Vol. XXXI. pagg. 7. 87. 225. 231. Vol. XXXII. fol. 372. 374. Vol. XXXIII. pagg. 40. 273. et 521.
- Elogium* in *D. Hieronymum*. Vol. XXX. pag. 1. et Vol. XXXII. fol. 376.
- Encomium* *Albaniolæ*. Vol. XXXIII. pag. 415.
- Bibliothecæ Laurentii Ramirez de Prado*. Vol. XXII. pag. 809. et Vol. XXXII. fol. 528.
- Gorgia Helena*. V. *Gorgia*.
- S. Ursule Virginis* et Martyris. Vol. XXII. pag. 384.
- Epicedium* in *Infantis Caroli* funere. Vol. XXVIII. pag. 391. et 399. et Vol. XXXII. fol. 551.
- In *Ferdinandi* Hungariæ, et Bohemiæ Regis obitum. In *Marinerii Schedarum fasciculo Autographo*.
- In *Reginæ* funere. Vol. XXXIII. pag. 327.
- Lemmate destitutum. In *Marinerii Schedarum fasciculo Autographo*.
- Epigrammata* VIII. in *Alphonsum Ducem*. Vol. XXXII. fol. 372.
- Ad *Carolus* Infantem. V. *Ulloa* (*Ludovicus*).
- In *Christi* Sepulchrum. V. *Christus*.
- Ad *D. Emmanuellem Alphonsum Peresium*, Ducem *Medinæ Sidoniæ*. Vol. XXX. pag. 990.
- Ad *Ferdinandum*, *Alcalæ* Ducem. Vol. XXIII. pag. 612. et seqq.
- Ad *Franciscum Ducaum*. S. J. Vol. XXXIII. pag. 584.
- Ad *Franciscum Gomes de Sandoval*. Vol. XXIII. pag. 543.
- Ad *Franciscum de Quevedo*. Vol. XXXIII. pag. 178.

- Ad Galcerandum Albanellum. Vol. XXXIII. pag. 615.
 In Hypocrisim. Vol. XXXIII. pag. 149.
 Ad Ignatium (S.). Vol. XXXIII. pag. 441.
 Ad Joann. Marianam. Vol. XXXIII. pag. 606.
 Joannis Mariana in Augusta funere. V. Mariana.
 Ad D. Laurentium Ramirez de Prado. Vol. XXX. pag. 974.
 Ad Lopium de Vega. Vol. XXXIII. pag. 607.
 Ad Mariam Infantem. Vol. XXX. pag. 325.
 Ad D. Martinum Abarcam de Bolea et Castro. Vol. XXVIII. pag. 568.
 Ad Philibertum, Sabaudia Principem. Vol. XXXIII. pag. 214.
 Ad Philippum IV. Hisp. Regem. Vol. XXVIII. pag. 11. et Vol. XXXI. pag. 769.
 Posidippi de Occasione. Vol. XXXIII. pag. 680.
 De Silentii laudibus Epigramma à Tineo confectum. Vol. XXXIII. pag. 619.
 Ad Tiresiam (S.). Vol. XXXIII. pag. 491.
 Ad Toletani Archiepiscopatus pro Infante Ferdinando Governatorem. Vol. XXVII. pag. 815.
 Ad Trinitatis (SS.) Mysterium. Vol. XXIII. pag. 620. et seqq.
 In Xaverium (S.) pauperibus medentem. Vol. XXX. pag. 400.
 Græca V. ad Petrum Antonium, Joann. Marianam, Josephum de Franquesa, Philibertum, Sabaudia Principem, et ad Alcalæ Ducem. Vol. XXXIII. pag. 640. et seqq.
 Epigrammata Lemmatis destituta. Vol. XXV-II. pagg. 337. 377. 434. 451. 458. 473. 498. 558. 573. 613. 651. 687. 721. 757. 831. 884. 921. 933. Vol. XXVIII. pagg. 139. 224. 308. 373. 573. Vol. XXX. pagg. 71. 370. 380. 412. 628. 947. Vol. XXXI. pagg. 573. 859. Vol. XXXIII. pagg. 554. 681. et seqq. Multa que alia, ad varios, sive Græca, sive Græco Latina, sive Latina tantum, quæ omnia Summam versuum 11952. conficiunt.
 Epistola Andreae Houim. Vol. XXX. pag. 264.
 Andreae Schotto. Vol. XXIX. pag. 848. Vol. XXX. pagg. 106. 158. 174. 266. 268. 269. 318. 338. 377. 395. 420. 435. 473. 488. 503. 538. 568. 610. Vol. XXX. pagg. 27. 36. et 572. Danieli Heinsio. Vol. XXIX. pag. 853. et Vol. XXX. pag. 260.
 Dionysio Petavio. Vol. XXX. pag. 566.
 Erycio Puteano. Vol. XXIX. pag. 862. Vol. XXX. pag. 424. et 574. Vol. XXXIII. pag. 574.
 Federico Morello. Vol. XXX. pag. 145. 264. 378. 457.
 Gaspari Sciopio. Vol. XXX. pag. 358. 396. et 421.
 Hermanno Hugoni. Vol. XXX. pag. 419. et 569.
 Joanni Meursio. Vol. XXIX. pag. 852. et Vol. XXX. pag. 206.
 Marinerii de suis Carminibus, ac Sorte sua. Vol. XX. pag. 185.
 Ejusdem ad Minguesium, Magistrum suum. Vol. XXXIII. pag. 35.
 Mediolanensis Bibliothecæ primo Bibliothecario. Vol. XXX. pag. 363.
 Minguesii ad Marinerium. Vol. XXX. pag. 1008.
 De Numero Septenario. Vol. XXIX. In fine.
 Epistolæ Græcis versibus conscriptæ, nempe: Andrea Schotto, Dionysio Petavio, Joanni Meursio, et Danieli Heinsio. Vol. XXXIII. pag. 657. et seqq.
 Inscriptionum expertes. Vol. XXIX. In fine. Vol. XXX. pagg. 261. 356. 360. 364. 366. 422. 434. 786. Vol. XXXI. pag. 579. Vol. XXXIII. pag. 32. et 616.
 Epitaphia Caroli Infantis. Vol. XXVIII. pag. 503. et Vol. XXXII. fol. 561.
 Gasparis Corduba. Vol. XXX. pag. 258
 Maria Austriacæ, quod in sepulchro insculptum est in ipso choro Templi Monachalium Virginum, quas vulgò *Discalctatas* appellant, Hispano sermone à Marinerio versum. Vol. XXVIII. pagg. 732. et 734.
 Philippi III. Vol. XXX. pagg. 243. et 246.
 In Uzedæ Ducis obitum. Vol. XXX. pagg. 524. et 536.
 Varia Inscriptionum expertia. Vol. XXX. pag. 417. et seqq.
 Epithalamium in nuptiis D. Ludovici Aragonis, et Annae Mariae Sandovalia. Vol. XXIX. pag. 217.
 España (Una historia de) Successos antigos y dignos de memoria. De quâ in *Declamatione Hispanâ*.
 Euclides. Incogniti Scholium in XXIV. Theorema Euclidis Elementorum primi, interprete Marinerio. Vol. XIII. pag. 257.
 De his quæ data sunt. Vol. XIII. pag. 258.
 Euopia. V. Elegia.
 Euripides. Scholia in septem Euripidis Tragedias ab Arsenio Archiep. Monembasias, et alia ex diversis libris decerpta: tum Prolegomena in Euripidis Phœnissas, interprete Marinerio. Vol. X.
 Eusebii Casariensis de Martyribus Cæsareæ sub Diocletiano et Maximino passis. Vol. XXXII. fol. 139.
 Item. Ex ejusd. Historiâ Ecclesiasticâ de

Martyribus in diversis Urbibus diversis temporibus certamen passis. Vol. XXXII. fol. 159.

Eustathii, Archiep. Thessalon. in *Homeri Iliada* Commentaria; tum et ipsa *Homeri Ilias* heroico carmine Latina facta à *Marinerio*. Vol. III.

In *Homeri Odysseam* Commentaria, tum et ipsa *Odyssea* heroico carmine Latina facta à *Marinerio*. Vol. II.

F.

Ferdinandi et Isabellæ, Regum Catholicorum (de Rebus gestis) *Historiæ Libri XX*. Vol. XXIII.

Furore Poetico et insano Phœbi Afflatu (de) *Terpsimolpium*. Vol. XI. pag. 1.

De eodem, *Ode Terpsimolpium*. Vol. XXVII. pag. 1.

G.

Genethliacon in Hispaniarum Principem. Vol. XXXI. pag. 94.

Gorgiæ Helenæ Encomium. Vol. XIII. pag. 38.

Grammatophengia, sive Dilucidatio Litterarum Græcarum. Vol. XXXII. fol. 243.

Gratulatio ad Philippum IV. Regem. Vol. XXVIII. pag. 1. et 13.

Gregorius Theologus, in *Oratione de Sacra Pentecoste*, interprete *Marinerio*. Vol. XXXII. fol. 187.

Guzmanidis, sive de Rebus gestis Ducis de *Medina Sidonia*, *Guzmaniae* familiae Principis, *Libri V*. Vol. XXXII. fol. 545.

H.

Heinsii Danielis Epigrammata Græca, et reliqua ejusd. Tum *Ecloga Virgilii X*. ab eodem *Heinsio* Doricè reddita. Tum *Epistola Græca ad Isaacium Casaubonum*. Omnia Latinè versa à *Marinerio*. Vol. XXIX. pagg. 767. 795. 838. et 842.

Hesiodi Opera omnia, quæ extant, cum græcis Scholiis *Procli*, *Moschopuli*, *Tzetzæ* in Opera et Dies. It. *Prolegomena* in eadem, *Marinerio* interprete. Vol. VII. pag. 1. et seqq. *Scholia* in *Hesiodi Theogoniam* antiqua, eod. interprete. Vol. VII. pag. 683. et seqq. *Ejusd.* *Fragmenta*, eod. interprete. Vol. VII. pag. 874. et seqq.

Ejusd. et *Homeri Certamen*, *Marinerio* interprete. Vol. VII. pag. 890.

Hierhymnodion, quod est, *Sacrorum Hymnorum Cantus* ad varios *Divos Christi* *Mysteria* consecrati. Vol. XXII.

Hieronymi Elogium. V. *Elogium*.

Hippocratis de *priscâ Medicinâ*, interprete *Marinerio*. Vol. XIX. pag. 1. secundi pagin. Ordinis.

Ejusdem ex *Philonis* *Libris* à pueritia in *Senectutem* atates. Vol. XXXII. fol. 186.

Homeri *Batrachomyomachia*, atque *Hymni*. *Marinerio* interprete. Vol. IV. pag. 1. et seqq.

Hymnus in *Calvarium montem*. Vol. XXVI. pag. 237. et Vol. XXXII. fol. 508.

In *Catharinam* (S.). Vol. XXVIII. pag. 847. et Vol. XXXII. fol. 482.

In *Christum*. Vol. XXII. pag. 199.

In *arundinem*, quæ loco *sceptri Christi* manibus imposita fuit. Vol. XXVII. pag. 57. et Vol. XXXII. fol. 494.

In *Christi Ascensionem*. Vol. XXVIII. pag. 655. et Vol. XXXII. fol. 523.

In *Clavos*, quibus *Christus* in *Cruce* affixus fuit. Vol. XXVIII. pag. 931. et Vol. XXXII. fol. 487.

In *Crucem Christi*. Vol. XXVIII. pag. 619. et Vol. XXXII. fol. 524.

In *Lanceam*, quâ *Christi* latus in *Cruce* confossum fuit. Vol. XXVII. pag. 1. et Vol. XXII. fol. 489.

In *Passionem et Mortem Christi*. Vol. XXII. pag. 751.

In *Præsepium*, in quo *Christus* natus est. Vol. XXVII. pag. 267. et Vol. XXXII. fol. 510.

In *Resurrectionem Christi*. Vol. XXII. pag. 695.

In *Scalam*, quæ *Cruci* hærens *Nicodemo* et *Iosepho* ascensum præbuit, ut corpus *Christi*, *clavis* detractum, *Mariæ* matris gremio deponerent. Vol. XXVII. pag. 83. et Vol. XXXII. fol. 496.

In *Sepulchrum Christi*. Vol. XXXIII. pag. 574.

In *Spineam Coronam Christi*. Vol. XXII. pag. 53. et Vol. XXXIII. fol. 525.

In *Spongiam*, quâ *Christo* in *Cruce* pendenti porum aceto cum felle obtulerunt. Vol. XXVII. pag. 57.

Hymnus de *Deo trino et uno*. Vol. XXVII. pag. 725.

In *Eucharistiæ Sacramentum*. Vol. XXVIII. pag. 149. et 153. et Vol. XXXII. fol. 530.

Ad *Eulogium Martyrem*, *Archiep. Tolet*. Vol. XXII. pag. 549.

Ad *Franciscum Borgiadem* (S.). Vol. XXX. pag. 556. et 560.

In *Gabrielis Archangeli* ad *Mariam* *Virginem* *Annuntiationem*. Vol. XXX. pag. 892.

Ad *Helladium* (S.) *Archiep. Tolet*. Vol. XXII. pag. 479.

Ad

- Ad *Johannem Baptistam* (S.). Vol. XXVII. pag. 749.
 Ad *Isidorum* (S.) Archiep. Hispal. Vol. XV. XVII. pag. 475. et Vol. XXXII. fol. 516.
 Ad *Leonem* (S.) Pont. Max. Vol. XXVII. pag. 501. et Vol. XXXII. fol. 518.
 Ad *Mariam Magdalenam* (S.). Vol. XXVII. pag. 963.
 Ad *Petrum* (S.) Apostolorum Principem. Vol. XXVII. pag. 889.
 In *Pueros*, quos Herodes jussit occidere. Vol. XXVII. pag. 291. et Vol. XXXII. fol. 512.
 In Religionem Sancti *Benedicti*. Vol. XXVII. pag. 196. et Vol. XXXII. fol. 504.
 In *Romualdum* (S.) Abbatem. Vol. XXII. pag. 293.
 In Sanctorum omnium festum. Vol. XXVII. pag. 787.
 Ad *Spiritum Sanctum* in Apostolos, specie columbæ, descendentem. Vol. XXVII. pag. 689.
 Ad *Stellam*, quæ Magos duxit ad Præsepium, ubi *Christus* natus fuit. Vol. XXVII. pag. 351. et Vol. XXXII. fol. 514.
 Ad *Thomam Aquinatem* (S.). Vol. XXII. pag. 505.
 Ad *Tiresiam* (S.). Vol. XXXIII. pag. 490.
 Ad *Vincentium*, Aragonium Martyrem. Vol. XXVIII. pag. 319. et Vol. XXXII. fol. 545.
 Ad *Vincentium Ferrerium* (S.). Vol. XXV. III. pag. 255. et Vol. XXXIII. pag. 538.
 Ad *Ursulam* (S.) cum suo Virgineo grege. Vol. XXII. pag. 117.
Hymnus saphicus hendecasyllabus cum adonico. Vol. XXXI. pag. 337. et Vol. XXXIII. pag. 496.
 Idem Hispano sermone. Vol. XXXI. pag. 339.
Hypocrisis. In eam Epigramma. V. Epigramma.

I.

- Idyllium* in aprum à Serenissimâ Infante interfectum. Vol. XXX. pag. 586.
 Idem, Hispano et Græco versu redditum. Vol. XXX. pag. 593. et 599.
Imago in unda. Vol. XXXIII. pag. 569.
Index omnium Operum, quæ *Vincentius Marinarius* usque ad annum 1630. composuit, ab ipso confectus. *Initio* Vol. VIII.
Inscriptiones in *Philippum IV.* et *Ferdinandum Austriacum*. Vol. XXII. pag. 30.
Interpres. De Officio Interpretis, et Interpretationum Latinarum specimine. Vol. XXVII. pag. 468.

- Interpretatio* Epigrammatis Hispani *Caroli Infantis*, 33. modis variata. Vol. XXII. pag. 33. et Vol. XXX. pag. 449.
 Latina, Epigrammatis Hispani de *Arte gladiatoria*. Vol. XXXIII. pag. 652.
 Latina, Epigrammatis Hispani in *Ducem Lerma*. Vol. XXVII. pag. 882.
 Epigrammatis ad *Philippi III.* Infantem in partu obitûs matris *Margarite* natum. Vol. XXXIII. pag. 140.
Interpretationes Latinæ XIV. in hunc Hispanum Sermonem: *Era el lienzo en forma triangular &c.* Vol. XXVII. pag. 427.
 In hanc Hispanam phrasim: *Era Nise hermo-sissima &c.* Vol. XXVII. pag. 439.
 Hispani tetrastichi: *Tan poderoso es el trato &c.* Vol. XXXIII. pag. 632.
Ioannis Curopalatae Chronicon Constantinopolitanum à *Nicephoro* Imperatore usque ad *Isaacium Comnenum*. *Marinerio* interprete. Vol. XXXII. fol. 1.
Diaconi Galeni in *Hesiodi* Theogoniam Allegoria. *Marinerio* interprete. Vol. VII. pag. 666. et seqq.
Gazæi Grammatici Enarratio Mundi Tabulæ. Vol. XXIX. pag. 509.
Pediassmi Expositio in *Theocriti* Syringa. Vol. XII. pag. 527.
Sacerdotis Oratio funebris in *Reginam Cleopam*. *Marinerio* interprete. Vol. XXIX. pag. 954.
Iosephus Gonzalius, Regius Consiliarius. Ad eum *Panegyris*. V. *Panegyris*.
Isidori Pelusiotæ Epistolæ primæ *Antiocho* Interpretatio. Vol. XXX. pag. 472.
Iuliani Cesaris in Regem solem ad *Sallustium* *Panegyricus*. Typis editus.
Iuliani Imperatoris. *De Imperatoris Operibus*, aut *de Regno* Opusculum. Interprete *Marinerio*. Vol. XXX. pag. 1. et seqq.

L.

- Ledesma* (Michael Hieron.) Cento Homericus de Passione D. N. J. C. *Marinerio* Interprete. Vol. XXI. pag. 239.
Lopius de Vega. Ejus ad Martyres Iaponicos Elegia. V. *Elegia*.
Ludovicus Aragonius, et *Anna Maria Sandovalia*. In eorum nuptiis Epithalamium. V. *Epithalamium*.
Lycophronis *Alexandra* cum *Isaaci Tzetzis* Commentariis, et Prolegomenis. *Marinerio* interprete. Vol. XI. pag. 9.

M.

M.

- Maria* Infans. V. *Epigrammata*.
Maria Austriacæ Epitaphium. V. *Epitaphium*.
Maria Virginis. In ejus Conceptionem ac Præsentationem Elegiæ. V. *Elegia*.
Mariana (Joan.) è Græco versu in *Augustæ* funere Epigramma. Vol. XXXIII. pag. 619.
 Ad eum Epigramma. V. *Epigramma*.
Marini Neapolitani Proclus, sive de Felicitate, interprete *Marinerio*. Vol. XII. pag. 1.
Martyres Japonici. V. *Lopius de Vega*.
Melpomene. Vol. XXVIII.
Mingues (Joan.) Ipsius ad *Marinerium* Epistola. V. *Epistola*.
Mortis cogitatione et effectu (de) Libri tres. Vol. XXII. pag. 317.
Musomania. Vol. XXVII.

N.

- Niceta* Septem antiqua mundi Miracula, interprete *Marinerio*. Vol. XXXII. fol. 186.
Nonni Panopolitani Paraphrasis Sancti secundum Johannem Evangelii, interprete *Marinerio*. Vol. XV.
Numeri Quinarii (de Thaumatis) Melismation. Vol. XXX. pag. 665. et Vol. XXXII. fol. 187.

O.

- Oda* in *Albaniolæ* encomium. Vol. XXXIII. pag. 420.
Furore Poetico, et insano Phæbi afflatu (de). V. *Furore poetico*.
 Ad D. *Johannem Idiaqueum*. Vol. XXXIII. pag. 183.
 Ad *Philibertum*, Sabaudia Principem. Vol. XXXIII. pag. 214. et 216.
Oratio in Hispaniarum Principis Nativitatem. Vol. XXX. pag. 201.
Oratio Dominica. In eam expositiva Paraphrasis. In *Marinerii Schedarum fasciculo autographo*.
 Funeris ad *Christophorum Gomez de Sandoval*, Ducem de *Uzeda*. Vol. XXX. pag. 1.
 In funere *Henrici de Guzman*, S.R.E. Card. Typis edita.
 In funere *Mariæ de Guzman*, Ducis *Medinæ-Turritæ*. Typis edita.
 Panegyrica in *Ferdinandum*, Imperatorem Romanorum. Vol. XXIX. pag. 604.

P.

- Panegyris* ad *Adamum Centurionem*, Marchionem *Estepæ*. Vol. XXIX. pag. 445.

- In *Ambrosii Felchrii* laudes. Vol. XXVII. pag. 119.
 Ad *Apollonium Nomocampium*. Vol. XXIX. pag. 381.
 Ad *Carolus de Austria*, Hispan. Infantem. Vol. XXII. pag. 691.
 Ad *Carolus Stubaldum*, Walia Principem. Typis edita.
 Ad *Desiderium Paigmanum*, Principem. Vol. XXIX. pag. 289.
 Ad *Didacum Trebellium*. Vol. XXIX. pag. 37.
 In *Ferdinandum*, Bulgaria et Bohemia Regem, à *Georgio Prechtho Neccarico* elaborata, interprete *Marinerio*. Vol. XXIX. pag. 573.
 Ad *Ferdinandum ab Austria*, Hispaniarum Infantem. Typis edita.
 Ad *Franciscum Barberinum*, Card. Legatum Urbani VIII. Pont. Max. Typis edita.
 Ad *Franciscum Semnium*. Vol. XXIX. pag. 6.
 Ad *Gubernatorem Toletani Archiepiscopatûs pro Infante Ferdinando*. Vol. XXVII. pag. 769.
 Ad *Henricum Moroxum*. Vol. XXIX. pag. 99.
 Ad *Joannem de la Cerda*. Vol. XXX. pag. 281.
 Ad DD. *Joannem Pizarrum*, Peruanæ Expugnationis Marchionem. Typis edita.
 Ad *Joan. Solorzanum Pereiram*. Vol. XXIX. pag. 65.
 Ad D. *Josephum Gonzalium*, Regii Consilii Senatorem. Vol. XXVIII. pag. 783. et Vol. XXXII. fol. 473.
 Ad D. *Laurentium Ramirez de Prado*. Vol. XXX. pag. 1. et seqq.
 Ad D. *Ludovicum de Haro*. Vol. XXIX. pag. 141.
 Ad *Marchionem de Torres*. Vol. XXXII. fol. 562.
 Ad D. *Martinum Abarcam de Bolea et Castro*. Vol. XXVIII. pag. 509.
 Ad D. *Sanctium de Auila et Toledo*, Marchionem *Veladæ*. Vol. XXII. pag. 65. et Vol. XXXII. fol. 378.
Panegyris, Inscriptionis expers. Vol. XXXII. fol. 498.
Parnasseum Nemus, sive *Marinerii* Opera poetica, quæ *Stichonaxia* voluit nuncupare. Vol. XXIX.
Pauli Silentarii in *Pythiæ Thermas* Carmen. *Marinerio* interprete. Vol. XXXIII. pag. 626.
Pegna (Francisc.) Versus Græci et Latini. Vol. XXXIII. pag. 38. et seqq.
Peru (Historia de la conquista del). De quâ in *Declamatione Hispanâ*.
Phaetontis Fabula. V. *Tassii*, Comitis de *Villamediana*.
Philonis Judæi de *Septenario Numero* Liber, et

- et Fragmenta duo è Libris de Providentia à *Davide Haeschelio* Græcè primum edita. Interprete *Marinerio*. Vol. XXIIX. pag. 842. De eodem Numero Septenario Dissertatio, eodem interprete. Vol. XXXII. fol. 169. In eundem Librum Commentaria. Vol. XXII. fol. 199.
- Philostrati* Epistolæ, interprete *Marinerio*. Vol. XXIIX. pag. 1. pagin. ord. 3.
- Pindari* Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia antiquis Scholiis et Commentariis illustrata, interprete *Marinerio*. Vol. VIII. Eiusdem Prolegomena. Initio Vol. VIII.
- Platonis*. In illud ipsius axioma in Charmide *Fortuna imperitiam sequitur* Dissertatio. Vol. XXIIX. pag. 683.
- Poema, cui titulus: *Ὀν τοῦτου πνεύματος*. Vol. XXIX. pag. 515.
- Poetæ Lyrici Græci. In eos Elegiaci Latini. Vol. XXXIII. pag. 302.
- Poetica et Oratoria (varia Opera) quæ prætextam Musarum togato Phœbi subinduunt ornamento. Vol. XXX.
- Porphyrio*. Sobre las Categorías de *Aristoteles*. Vol. XVI. Eius *Homericarum* Quæstionum ad *Anatolium* Interpretationes. Vol. XXX. pag. 682. et Vol. XXXII. fol. 283.
- Opusculum de *Nympharum Antro*, quod in *Odysea* describitur. Vol. XXX. pag. 811. et XXXII. fol. 330.
- Auctorum et rerum quæ in *Porphyrii* Libello tractantur Index. Vol. XXXII. fol. 393. et seqq.
- Posidippi* Carmen de *Occasione*. V. Epigramma. Prefatio ad D. *Adamum Centurionem*, Marchionem *Estepæ*. Vol. XXIIX. pag. 445.
- In Laudem *Ambrosii Felcbrii*. Vol. XXVII. pag. 109.
- In laudem *Andrea Schotti*. Vol. XXX. pag. 436.
- Ad D. *Apollonium Nomocampium*. Vol. XXIIX. pag. 381.
- In Argonautica *Apollonii Rhodii*. Vol. XXX. pag. 994.
- De *Ausie Marci* Operibus ad *Abbatem Cucufaten em*. Initio Vol. XXIV.
- In *Ausiam Marcum*. Vol. XXII. pag. 11.
- De *Bumachopægnio* ad *Christophorum Vanetten*. Initio Vol. XXVI.
- De eodem ad D. *Gasparem Alfonso Perez de Guzman*, Comitem de *Niebla*. Vol. XXX. pag. 873.
- Ad D. *Didacum Trebellium*. Vol. XXIIX. pag. 37.
- Ad Epicedia *Caroli* Infantis. Vol. XXXII. fol. 561.
- In Epithalamium D. *Ludovici Aragon*. Vol. XXIIX. pag. 217.
- In *Eustathium*, *Homeri* Scholiastem. Vol. XXIIX. pag. 1005.
- De *Fabula Phaethontis* ad *Ioan. Tassium de Villamediana*. Initio Vol. XXV.
- De *Ferdinandi et Isabelle* Regum Catholicorum Gestis ad *Philip. IV. Hispan. et Ind. Regem*. Initio Vol. XXIII.
- Ad *Ferdinandum* Regem, Romanorum Imperatorem creatum. Vol. XXIIX. pag. 612.
- Ad *Franciscum de Castro*, Lemensem Comitem. Vol. XXVIII. pag. 189.
- Ad D. *Franciscum Semnium*. Initio Vol. XXIIX.
- Ad *Guzmanidem* Poema. Vol. XXXII. fol. 371.
- Ad D. *Henricum Moroxum*. Vol. XXIIX. pag. 93.
- A la Historia de las hazañas de *Alexandro*, Rey de Mazedonia. Vol. XXVII. pag. 559.
- Sobre el libro de la *Historia de los Animales* à D. *Francisco de Tejada*. Initio Vol. XVIII.
- In *Homeri* honorem. Vol. XXX. pag. 208.
- De *Homeri Iliade* ad D. *Franciscum de Sandoval*, Ducem de *Cea*. Vol. II. fol. 5.
- De *Hymno* in Archang. *Gabrielis* ad *Mariam* Virginem *Annuntiationem*. Vol. XXX. pag. 885.
- Ad D. *Joannem Solorzanum Perciram*. Vol. XXIIX. pag. 65.
- Ad D. *Josephum Gonzalez*, Regii Consilii Senatorem. Vol. XXVIII. pag. 735.
- Ad D. *Laurentium Ramirez de Prado*. Vol. XXX. pag. 47. et pag. 974.
- In Lemma Hispanicum: *Era Nise hermo-sissima*. Vol. XXVII. pag. 468.
- A la Logica de *Aristoteles* à D. *Ramiro Philipo de Guzman*, Duque de *Medina de las Torres*. Initio Vol. XVI.
- Ad D. *Ludovicum de Haro*, *Philippi IV. Cubicularium*. Initio Vol. XXVII. et Vol. XXVIII. pag. 1. et Vol. XXIIX. pag. 143.
- De *Lycophronis Alexandrà* ad D. *Joannem de Chaves et Mendoza*. Initio Vol. XI.
- Ad *Mariam Austriacam* Hispan. Infantem. Vol. XXXII. fol. 281.
- Ad D. *Martinum Abarcem de Bolea et Castro*. Vol. XXVIII. pag. 509.
- In *Musomnemata*. Vol. XXII. pag. 49.
- De Numero Septenario. Vol. XXX. pag. 177.
- Ad Panegyrim *Caroli* Hispan. Infantis. Vol. XXII. pag. 581.

In Panegyrim *Desiderii Paigmani*. Vol. X-
XIX. pag. 377.

In Panegyrim D. *Sanctii de Avila*, Vol. XXII.
pag. 57. et Vol. XXXII. fol. 383.

Ad Panegyrim Marchionis de las *Torres*.
Vol. XXXII. fol. 467.

Ad Regem *Philippum IV*. Vol. XXVIII. pag.
1. et 391. et Vol. XXX. pag. 252.

A la *Philosophia de Aristoteles*, Initio Vol.
XVII.

De *Proclo Diadocho*, ad Abbatem D. *Mar-*
tinum Lafarinam, Siculum. Initio Vol. XIII.

De *Quadragesimâ*, ad *Petrum Passequitum*, Su-
premae Inquisitionis Senatorem. Vol. XXI.
pag. 1.

Ad Cardinalem *Quirogam*. Vol. XXX. pag.
490.

Sobre la *Rhetorica de Aristoteles*. Initio Vol.
XIX.

De Scholiis in *Euripidem*, ad D. *Hierony-*
num Alagonium. Initio Vol. X.

De Scholiis in *Homeri Iliada* ad D. *Franc.*
Ruizium de Castro. Initio Vol. V.

De Scholiis *Didymi* in *Homeri Odysseam*
ad D. *Joannem Vouerium*, Regium Consi-
liarium. Initio Vol. VI.

De *Uzedæ Ducis* obitu, ad *Philippum IV*.
Regem. Vol. XXX. pag. 526.

Prefationes Inscriptionum expertes. Vol. XX-
VIII. pag. 149. Vol. XXIX. pag. 1001. Vol.
XXX. pag. 328. 344. 404. 479. 494. 506.

517. 539. 544. 553. 563. 565. 570. 609.

612. 613. et 617. Vol. XXXI. pag. 75. Vol.

XXXII. fol. 489. 491. 503. 507. 538.

Prechthi (Georg.) Ad *Ferdinandum*, Bulgariae
et Bohemiae Regem, Panegyris. V. *Panegy-*
ris.

Procli Diadochi in primum *Euclidis de Ele-*
mentis Librum. Initio Vol. XIII.

Psychologium. Vol. XXXI. pag. 123.

Puella Rixantes. Vol. XXXIII. pag. 353.

Q.

Quadragesimæ Libri VII. Vol. XXI.

Quevedo (Franc.) ad eum Epigramma. V. *Epi-*
gramma.

Quinti Calabri Troja expugnata, sive Sup-
plementum Homericorum omnium, &c.
vel Derelictorum ab *Homero* Libri XIV. in-
terprete *Marinerio*. Vol. XIV.

R.

Ramirez de Prado (Laurent.) In Encomium
ejus Bibliothecæ et Hortuli *Melodium*. Vol.
XXII. pag. 809. et Vol. XXXII. fol. 528.

Ribera (Ferdin.) Alcalæ Dux. Ad eum Epi-
grammata varia, V. *Epigramma*.

S.

Scaliger (Joseph) *Virgilii* Ecloga X. quæ *Gal-*
lus inscribitur, ab eodem *Scaligero* Doricè
reddita, Latinè verò à *Marinerio* conver-
sa. Vol. XXIX. pag. 838.

Sophoclis Tragœdiæ septem cum Interpreta-
tionibus vetustis. It. In eundem Prolego-
mena, *Marinerio* interprete. Vol. IX.

Soteria pro *Ferdinando*, Hispan. Infante, et
S. R. E. Card. Typis edita.

Pro *Philippo IV*. Hispan. Rege. Typis edita.

T.

Tassii, Comitum de Villamediana. *Phaethontis*
Fabula carmine hispano hendecasyllabo
composita, et hexametro versu in Lati-
num à *Marinerio* versa. Vol. XXV.

Theocriti, *Moschi*, *Bionis* et *Simmii* Opera
omnia cum Scholiis in *Theocritum* et alios;
et in hunc Prolegomena, interprete *Ma-*
rinerio. Vol. XII.

Theologica in quadam S. Scripturæ Volumina
Expositiones, *Marinerio* interprete. Vol. XX-
X. pag. 1. ord. 6.

Capita duo Theologica: In superiore *Dei*
Regimine voluntas intellectum sequitur. Vol.
XXX. pag. 1. ord. 5.

Theophylacti, Archiep. Bulgariae, Epistolæ, in-
terprete *Marinerio*. Vol. XXII. fol. 400. Jam
typis excusæ.

Thomæ Magistri Genus Pindari, interprete *Ma-*
rinerio. Vol. VIII. pag. 1.

Thomæ de Villanueva. V. *Elegia*.

Tinei in librum de laudibus *Silentii* Epigram-
ma. V. *Epigramma*.

Tiresia (S.) ad eam Elegi Latini. V. *Elegia*.

Ad eandem Hymnus Iambicus, &c. V. *Hymnus*.

Ad eandem Epigrammata. V. *Epigrammata*.

Trinitas (SS.) In Sacrosanctum *Trinitatis* My-
sterium Epigrammata. V. *Epigramma*.

V.

Virgilii Ecloga X. ab *Heinsio* Doricè reddita,
et à *Marinerio* Latinè versa. V. *Heinsii*.

Ulloa (Ludovic.) Epigramma Hispanicum ad
Infantem *Carolus*, duplici Interpretatione
Latinâ et Græcâ. Vol. XXX. pag. 945.

Ungariæ Regina. In laudes Historiæ, quæ *Re-*
ginæ Hungariæ progressionem in *Viennam*
describit versibus 76. Vol. . . .

Ursula (S.) Ipsius Encomium. V. *Encomium*.

X.

Xilandri (Guilermi) In *Ferdinandum* Regem, Romanorum Imperatorem creatum, *Schediasma*, *Marinerio* interprete. Vol. XXIX. pag. 604.

Cæterùm ex datâ fide, Monumenta duo, Hispanam videlicet *Declamationem*, et *Latinum Epigramma* Vol. XXVII. pag. 317. et Vol. XXVIII. pag. 377. supra contenta, placet producere, quibus liquidò patet, quantum sive Scriptoris operosissimi in Interpretationibus aliisve Operibus elucubrandis labor et industria; sive Poetæ profusissimi in pangendis carminibus ingenii ubertas facilitasque valuerit; quantum denique Litteratoris expeditissimi in utriusque linguæ nodis extempore solvendis vis et impetus emicuerit.

„DECLAMATIO HISPANA.

„Y para que se uea claramente lo mucho que dios da, y quita a quien quiere, ruego a todos los que dicen que saben las tres lenguas, me den licencia para que me uea con ellos, y si ellos hazen lo que yo haré, con mejor modo, y con mas exceso, sabran mas, y sino es cierto que sabran menos. Lo que yo haré es aquesto.

1.

„En la lengua Latina de repente, sin tomar mas interuallo de tiempo que el que ay de tomar la pluma para escriuir lo que me señalare el que se quisiere oponer conmigo, escriuire dentro de una hora a qualquiera sujeto tantos uersos Latinos en qualquiera especie de uersos, quantos la mano mas impetuosa pudiere escriuir, y es de modo que a vezes pierdo muchos conceptos, porque no me alcanza ni puede seguir la pluma.

2.

„Que escriuire de repente por las 19. especies de uersos que ay en Horacio, y 25. en Boecio con increíble furor a qualquiera materia que me quisieren proponer, y señalar, sin que salga un passo del proposito.

3.

„Que dando los nombres extremos para cada uerso Latino, con tal que sean las palabras aptas, y congruas para la medida,

„ porque de otra manera salieran falsos los uersos por ocasion del que dara las dictiones, y no por el que los hiziere, hinchiè los uersos de modo que sean sentencias muy grandes, y muy ajustadas, y encaminarè al pensamiento que quisieren el epigrama, como si muy de espacio dentro de muchos dias lo compusiera.

4.

„ Que dare cuenta de la cantidad de quantas uocales ay en la lengua Latina, y Griega, y la razon que tuuiere, si la tuuiere.

5.

„ Que hare un epigramma narrando lo que me propusieren con las primeras letras de cada dicion. En la qual forma de escriuir, que es rara, y casi imposible, tengo hechos mas de ciento, y ueinte epigrammas, como los mostrarè todos luego.

6.

„ Que darè las phrases, y locuciones mas elegantes que ay en authores classicos Latinos, tanto para el uerso, como para la prosa, a qualquiera locucion Española que me propusieren.

7.

„ Que hare uersos retrogrados con mucha elegancia, y propiedad a qualquiera materia.

8.

„ Que traducire de repente qualquiera Soneto, o qualquiera otra cosa de romance, en uerso Latino de tres, y de quatro maneras, y si se da algun tiempo, lo uertire de treinta, y mas maneras en uarias especies de uersos, como mostrare algunos que tengo hechos deste modo.

9.

„ Que harè en uerso Latino constante, y bueno muy de repente uirtiendo qualquiera composicion Latina escrita en prosa, como es tomar un psalmo, o un lugar de Ciceron, o Seneca, y ponello en uerso riquissimo.

10.

„ Que leyendo uno en uoz alta, y clara algunos uersos, errando adrede en el lugar que quisierè inuirtiendo las palabras de los

Cccc

„ uers

„ uersos , luego conocerè el error, y lo pon-
 „ drè como a de estar. Y a todos estos diez
 „ cabos que he propuesto saldre a desafio con
 „ el mas eminente , y docto hombre que se
 „ hallare en la Europa, poniendo por apuestas
 „ alguna cosa acomodada a mi fortuna , o a
 „ la suia, si dudare que no lo hare muy de
 „ repente. Y mas propongo que me obligo
 „ escriuir a qualquiera de estos capitulos, de
 „ modo que no borre ninguna palabra escrita
 „ una uez, ni aun un solo apice della, y
 „ tambien quiero que entiendan que correrè
 „ por todos muy extemporaneamente.

I I.

„ Que me obligo en aquella especie de
 „ uersos en la qual huuiere licencia por el ar-
 „ te para poner algunos pies libres en sus lu-
 „ gares destinados , à que todos me los ne-
 „ cessiten, y pongan con fuerza en los lugares
 „ que quisieren para que yo haga los uersos
 „ dese modo muy de repente , como prome-
 „ to de hazellos.

I 2.

„ Que qualquiera uerso de Virgilio , o de
 „ Ouidio o de otro poeta , que me propon-
 „ gan, lo pondrè de quatro, y de seis mane-
 „ ras mudando de locuciones poeticas, de mo-
 „ do que siempre uenga a ser lo mismo.

„ En la lengua Griega que es difficultosis-
 „ sima, y elegantissima emprenderè qual-
 „ quiera certamen literario para prueua, y
 „ execucion de mi estudio y porque quede
 „ manifesto en mi lo que he podido alcan-
 „ zar, y en otros lo que en tanta difficultad
 „ puede la industria, y el talento libre que
 „ Dios da a quien quiere. Porque como el
 „ ingenio siempre campea mas con la ope-
 „ sion, y con la porfia logistica de la uer-
 „ dad, resultará desta pelea, y conflicto lo
 „ que las armas de la mano intellectiua pue-
 „ den executar. Assi que en la lengua Grie-
 „ ga no temerè a ningun contrario en estos
 „ puntos que aqui aduerto.

I.

„ Que tomare qualquiera texto Griego en
 „ prosa, o en uerso, y lo repetire en lengua
 „ Latina muy elegante, o en romance, o co-
 „ mo quisieren dando razon de todo lo que
 „ intentaren escudriñar, y poner en censura.

2.

„ Que reducirè a thema todo lo irregular,

„ y regular de la lengua muy de repente, y
 „ dare cuenta de lo mas difficultoso que tie-
 „ ne el arte, y uertire en Griego qualquiera
 „ oracion Española o Latina, de modo que
 „ conste de mucha elegancia, y tenga pro-
 „ priedad, y magestad Grecanica la compo-
 „ sicion.

3.

„ Que darè cuenta de todos los dialectos
 „ en que escriuio Homero, Herodoto, Thu-
 „ cydides, Xenophonte, Demosthenes, Aristo-
 „ teles, Plutarcho, y los demas tanto Poe-
 „ tas, como Philosophos. Y porque es cosa
 „ digna de admiracion, para dalle a dios in-
 „ finitas gracias por la fuerza que me a da-
 „ do para llevar tan grande pesso de conti-
 „ nuas uigilias, y estudios, puedo mostrar
 „ quan grande a sido mi afficion a entram-
 „ bas lenguas, y la facilidad con que las he
 „ podido conseguir, todo quanto tengo es-
 „ crito en ellas que es todas las obras de Ho-
 „ mero, que tengo uertidas en uerso Latino
 „ Heroico, uerso a uerso, sin que excedan
 „ en numero los uersos Griegos a los Lati-
 „ nos, ni los Latinos a los Griegos, cosa
 „ que es de grandissima difficultad, es a sa-
 „ ber la Iliada y la Odyssea, y la Batracho-
 „ myomachia, y todos los hymnos. Y sobre
 „ esto el grande Scholiaste Eustathio, obra
 „ inclyta, y sobre toda doctrina, y proue-
 „ chosa a los profesores de todas sciencias,
 „ y facultades. Tengo traducidas en uerso La-
 „ tino todas las obras de Hesiodo, y su Scho-
 „ liaste en prosa y todas las obras de Theo-
 „ crito en uerso Latino, y sus Scholiastes
 „ en prosa Latina. Todas las obras de Lyco-
 „ phron en uerso Latino, y su Scholiaste en
 „ prosa, y las obras de Apollonio Rhodio, y
 „ su Scholiaste en prosa. El Scholiaste de So-
 „ phocles. El Scholiaste de Pindaro, los Com-
 „ mentarios de Didymo a la Iliada, y a la
 „ Odyssea de Homero. El Scholiaste de Euri-
 „ pides, los Commentarios sobre S. Dionysio
 „ Areopagita de Georgio Pachimeres, el li-
 „ bro de Hippocrates de prisca medicina, las
 „ epistolas de Theophilacto, las quales estan
 „ impressas en Colonia en el tomo 15. de la
 „ bibliotheca ueterum patrum. Las questio-
 „ nes Homericas de Porphyrio, el libro de
 „ antro Nympharum de Porphyrio, el enco-
 „ mium Solis de Juliano Apostata, el qual
 „ està impresso, el libro de Regno de Juliano
 „ Apostata, las epistolas de Philostrato, las
 „ epistolas de S. Isidoro Pelusiota, el libro de
 „ Mar-

„ Martyribus de Eusebio Cesariense, el libro de
 „ celebratione paschatis de S. Pedro Alexan-
 „ drino, y el de S. Apollinario y obras de S.
 „ Andres Cretense, de S. Methodio, de S.
 „ Anastasio, de Plethon el libro de virtutibus,
 „ las obras de Joan Grammatico Gazco, el
 „ Cento Homericus de la passion de Christo
 „ de Hieronymo Ledesma. El Glossario de
 „ Harpocracion. Los Commentarios de Joan
 „ Tzetzes a la Iliada de Homero, las obras
 „ de Ausias March, uertidas en uerso elegiaco
 „ Latino. La historia de la conquista del Peru.
 „ El Panegyrico Griego de Georgio Prechtho
 „ le tengo uertido en uerso Heroico Latino.
 „ El juego de cañas en que jugó su Magestad,
 „ y el Infante Carlos, escrito en doze mil
 „ uersos Heroicos Latinos. Vna historia de
 „ España successos antigos, y dignos de me-
 „ moria. La Logica uniuersal de Aristoteles
 „ uertida en lengua Castellana, los ocho li-
 „ bros Phisicos, los Metheoros, los de ani-
 „ ma, los de la generacion, y corrupcion, los
 „ del sentido, y sensible, los de la muerte,
 „ y la uida, y al fin todo lo que se incluye
 „ en la Philosophia, y los libros de la histo-
 „ ria animalium, y los de partibus animalium,
 „ y los de la generacion de los animales, y
 „ los tres libros de la rhetorica, y la rhe-
 „ torica que dedicó á Alexandro, y el arte
 „ poetica. Todo esto que es de Aristoteles ten-
 „ go uertido en lenguaje Castellano. Tambien
 „ propongo a todos, para que se funde me-
 „ jor la alabanza que se deue dar a dios por
 „ su omnipotencia, y mercedes, y no a la in-
 „ dustria de los hombres, ni a sus uigilias,
 „ que puedo mostrar que e compuesto mas
 „ de trecientos y cinquenta mil uersos Lati-
 „ nos y Griegos, y que tengo escritos 42. pa-
 „ negyricos en uerso Latino, que el menor
 „ tiene mas de 1500 uersos. y que he com-
 „ puesto treinta y ocho hymnos a uarios pen-
 „ samientos diuinos en uerso hexametro La-
 „ tino, que el que tiene menos, uiene a tener
 „ mas de 500 uersos Latinos, porque los que
 „ tengo escritos en uersos Lyricos, saphicos,
 „ Iambicos, Asclepiadeos y en otras especies,
 „ no tienen numero. Tambien tengo com-
 „ puestas mas de 8000 Epigrammas Latinas
 „ y Griegas, y trece dissertationes Latinas a
 „ uarias sentencias de Philosophos, oracio-
 „ nes 17. prefationes 11. declamationes 9.

* Hoc loco: que todo esto junto &c. Nicolai Antonii du-
 plex observandus est error: prior, quòd pro cinquenta
 LX. substituerit; posterior, quòd cccix. Scaporum chartæ
 papyraceæ duo millia quingenta uiginti folia conuincere asse-

„ Eclogas militares 15. dialogos, y epistolas
 „ muchas, y obras sueltas muchas, * que
 „ todo esto junto uiene a ser mas de trecien-
 „ tas y cinquenta manos de papel con letra
 „ muy menuda, y apretada, como puedo
 „ mostrallas todas luego.

„ Tres libros de mortis cogitatione et ef-
 „ fectu, y Guzmaneidos libri quinque, y otros
 „ que callo. Tres Soterias y un Genethliacon
 „ y epithalamios. Philon de numero septena-
 „ rio, y le tengo comenzado, y los apoph-
 „ rhemas de Euseuio, una Grammatophengia
 „ en latin, y la primera parte del Catalogo
 „ de Cassaneo en romance.

„ En la lengua Hebrea he hecho poco es-
 „ tudio porque como es cosa corta, y solo ne-
 „ cessaria para la Sagrada Scriptura, solo ten-
 „ go la cognicion de la arte, pero estoy de
 „ modo en ella que no me da dificultad para
 „ poder proseguir a qualquiera estudio maior
 „ para sacar qualquiera raiz. En la lengua Fran-
 „ cesa no he hecho algun estudio, porque
 „ como es muy semejante a la mia Valenciana,
 „ con poco cuidado estoy en ella. En la lengua
 „ Italiana tengo hecho mas curso, y mas fa-
 „ cilidad, pero tengo apetito, y desseo para sa-
 „ ber la Arabiga, Armenica, Inglessa y la Ger-
 „ manica, que no es mucho que yo me alar-
 „ gue al desseo de tantas mostrando la pos-
 „ session de algunas. Y porque es razon que
 „ haia satisfacion de todo en tan grande mul-
 „ titud, y copia de obras, que tengo escri-
 „ tas, si alguno quisiere ponerse a examen
 „ dellas, y se obliga a emendar algunos erro-
 „ res, le prometo de dar un doblon por cada
 „ uno que con razon de arte mostrare que lo
 „ fuere, y si yo le conuiniere, que se obligue
 „ a darme otro, porque junto con la uictoria
 „ y cada qual lleue su premio, y prouecho, y
 „ para todo esto me hallará prompto a qual-
 „ quiera tiempo y lugar, y de la manera que
 „ quisiere. Y lo mismo propongo que se exe-
 „ cute en los 12. capitulos que digo que cum-
 „ plire en la lengua Latina muy de repente, y
 „ en los tres a que me obligo en la lengua
 „ Griega, que si no executo muy extempora-
 „ neamente lo que prometo, quede obligado
 „ a dar un doblon por cada capitulo, y si lo
 „ cumplo, y hago que lo uean patentemente
 „ que el que lo dudare, y saliere conmigo al
 „ certamen, que me de otro doblon, porque

Cccc 2

„ con
 ruerit; quandoquidem Scapi hujusmodi 360. non duo millia
 quingenta uiginti, sed noyem millia chartæ folia manifestò
 conuincunt.

„ con el castigo , y con el premio quede o
 „ leuantada la honra al uencedor , o castigado
 „ el atreuimiento al uencido. Que si todas es-
 „ tas obras no han salido a luz , no es por cul-
 „ pa dellas , sino porque hasta agora no han
 „ hallado algun principe que lo sea en impri-
 „ millas , como ellas lo merecen para estar
 „ impressas.

Hæc nimirum *Declamatio* in Epistolæ for-
 mam *Francisco Daza Lermæ* Duci à Secretis
 inscriptæ redacta fuit : unde *Nicolaus Antonius*,
 quidquid ferè de *Marinerii* Operibus disseruit,
 se transcripsisse testatur ; licet aliam viderit
 ad *Excellentis. D. Ludouicum de Haro* anno
 MDCXXXIII. datam ac typis editam : quarum
 tamen neutram conspiciere nobis contigit.

EPIGRAMMA LATINUM.

*Sponte fluunt , ueniuntque suo mihi carminis
 gressu.
 nec possum carmen non dare ab ore meo.
 quidquid enim comor uel quouis dicere uerbo,
 in carmen subito syllaba quaque cadit.
 carminis efficio prompti genus omne canori,
 nec prohibet carmen non dare causa pedum.
 percurro species subito mihi carminis omnes,
 obuia sunt menti carmina cuncta mea.
 scripsit Naso quidem fluitantia carmina sponte,
 sed patrius semper jam sibi sermo fuit.
 ecce Hispanus ego natus quæ Turia currit,
 quæ Latium profert uerba labore tuli.
 Græca etiam proprio pariter sermone perorans,
 atque eadem in Græcis sunt quoque iura mihi.
 hoc saltim studio Pelignum uincere dico,
 quod studio teneo quod tenet ille manu.
 inde omen Vatis mihi nomine uenit ab ipso,
 nomine nam Vatis sum quoque nempe Maro
 est Maro nam Vates, Marinerius euocor ipse,
 nominis augmento major et esse queo.
 Sed quidquid nobis naturæ contulit ardor,
 acceptum ferimus semper ubique deo.
 est deus in nobis, feruet mihi spiritus illo,
 diuinus præstet carmina cuncta calor.
 uix sequitur calamus mentisque animique fu-
 rorem,
 nec possum tardam uincere uim calami.
 mens uolat, ardet amor diuino mentis honore,
 diuino surgit carmen in igne meum.
 atque prius Libycas tandem numerabis arenas,
 quam quæ composui carmina tu numeres.
 è Græcis uerti plus centum carmina mille,
 et plus tercentum mille Latina dedi.
 quidquid enim uersu uolo scribere, scribo uicissim,
 nec tardat nostris penna sitata modis.*

*notus nulli adsum, uel notus denique paucis,
 hæc quoniam paucis noscere nempe datur.
 pauperies me dira premit, comes improba Vatum,
 Maonides famam detulit, atque famem.
 et poteram uersu nimium majora dedisse,
 si mens majori fulta quiete foret.
 cura premit mentem, domat alta et robora cordis,
 quæ si dura fait candida fama wiget.
 in famam noster uitæ labor ipse tetendit,
 surgere nam uolui nomine in astra poli.
 feci quod potui, si uentus defuit alis,
 nescio, sepe ingens ipse uolatus erat.
 inuida naturæ uis uim mihi tota negauit,
 scandere et ut studio scandere fata uetant.
 scandit fama potens, turbatur at ipsa malignis
 casibus, ascensus uix datur ipse mihi.
 hæc Musas sequitur semper fortuna caduca,
 atque audet penitus me quoque dura sequi.
 sed me Phœbeis dum tollit flatibus aura,
 uix timeo casus pondere posse premi.
 latis uiuo modis dum cerno crescere famam,
 quæ solum uitam ferre per astra potest.
 cætera si desunt modo sit mihi fama superstes,
 nil moror, en uiuam dum mihi fama canet.
 fama canet, uiuetque simul quia uiuere nomen,
 est operum multo uiuere jure decus.
 nam mea dum multa, et suprema uolumina scripsi,
 si mens est hominum fama erit alta mihi.
 sperno alia, atque opibus studium mihi denique
 nullum,
 sepe fait, fuerant nam mihi mentis opes.
 has amo, et has quero, contemno cætera quaque,
 non aliud majus quam mihi mentis honor.
 grandia quesiuui, inueni quoque grandia tandem,
 inuentis Musis grandius estque nihil.
 bis uiuo, his morior, nihil amplius ipse requiro,
 mors, et uita mihi semper Apollo subit.*

Etsi hoc in *Epigrammate* Auctor disertè te-
 statur :

è Græcis uerti plus centum carmina mille,
 et plus tercentum mille Latina dedi.

atque in *Declamatione* Hispana:

Tengo compuestos mas de 8000. *Epigrammas*
 Latinos y Griegos;

singulis tamen *Poematum*, quæ supra recen-
 suimus, Versibus quàm accuratissimè com-
 putatis, non plures à nobis inventi cùm Græci,
 tùm Latini ; partim heroici, partim elegia-
 ci, partim varii generis, quàm 271058. qui-
 bus *Homeri, Hesiodi, Gointi Calabri, Theocriti,*
Moschi, Bionis et Lycophronis Cassandræ Ver-
 sus omnes Latinè redditi comprehenduntur
 insuntque *Epigrammata* sive Græca, sive Lati-
 na 6831. Quæ licet assignatum à *Marinerio*
 nu-

numerum non impleant, unus tamen ille et Græcorum et Latinorum Poetarum choro, vel corpori comparandus meritò videatur.

Quod verò ad ejusdem *Marinerii* Schedarum Scripturam spectat, de quâ *Nicolaus Antonius*, nil moramur; possunt enim illæ quæ *Borradores* Hispanè sonant intelligi. Omnia quippe, quæcunque retulimus, satis nitidis, licet celeribus, litteris ab ipso *Marinerio* transcripta sunt, ut sine litura, eodem calamo, eodem atramento exarata demireris; si *Theophylacti Epistolas* Vol. XXXII. contentas tantum excipias, quarum prima, rudisque scriptio esse apparet.

Jam verò *Vincentii Marinerii* MSS. Voluminum *Catalogo* ad coronidem perducto, datam supra fidem liberabo; ac de *Emmanuelis Martini* Furto Legum ad *Bibliothecam* pertinentium sanè exlegi narrationem exordiar, quæ sic prorsus habet:

Evolventi mihi nuper *Vincentii Marinerii* Schedarum Mstarum fasciculum, quem Familiarissimus olim meus *Joannes Oteus*, non semel supra laudatus, mecum jam pridem amicè communicarat, siquod ibi Opusculum illius Operum *Catalogo* nunc superaddendum fortè reperirem, ecce Plagulæ duæ chartaceæ occurrunt, quarum altera *Leges* quasdam ad *Bibliothecam* pertinentes continebat. Ut legi, ut statim memini alias ejusdem argumenti *Emmanuelis Martini Alonensis Decani* Epistolis insertas. Nec mora, nec requies; ad illas Epistolâ ocyor ipse convolo. At non alias (quis credat? atque ipse mihi vix credo) sed easdem, sed ipsissimas quas in Plagulâ modo legeram, *Martini Epistole ad Majansium* XXIV. subjectas invenio; si tamen earum Prologum ab illo amplificatum, simulque imminutum, si paucissimas voculas ab eodem vel additas, vel immutatas, ut infra patebit, exceperis.

Quis autem, inquires, harumce *Legum Conditor*? Is singularibus tantum litteris L. T. T. proderi se in fine voluit. Quem porro his expediendis *OEdipum* adhibuisti? *Meditationem*. Hujus ope Litteræ undequaque versatæ, excusæ, perpensæ, paulatim crescere in Vocabula, grandiorique habitu se menti sistere. Fit tandem L. LUDOVICUS, T. prior TRIBALDUS, posterior TOLETI, Nomen Hispaniæ, Latio, Græciæ et sermonis cultu, et omnis antiquitatis ac disciplinæ peritiâ notissimum.

Dum verò id mihi feliciter inventum ipse gratulor, me in sententiâ meâ confirmatorem efficit Titulus alteri Plagulæ duplici, ejus-

dem Auctoris Poematis fragmentum continenti, præfixus, nempe:

Ex primo libro Cidiados L. T. T. T.

Quæ quidem Litteræ nonne unà vociferantur LUDOVICI TRIBALDI TOLETI TEVARENSIS (hoc enim postremum, Patriæ scilicet, Nomen illi à Nicolao Antonio assertum)? Res itaque trium T. T. T. quasi totidem Testium auctoritate, comprobatur; neque ullo sanè pacto fieri potest, ut tot taliumque Litterarum congressus in aliis Viri vocabulum aptè conveniat. Nulli demum conjecturæ jam locus, uni veritati patet.

Atque hæc duo Scripturæ argumenta satis superque ad Propositi nostri comprobationem esse videbantur; verum enim accedit tertium, duobus eo validius locupletiusque, quod non modo *Tribaldi* nomen, sed etiam manum apertè demonstrat. Hoc nimirum est Fragmentum ex Didaci de Mendoza Historiâ de *Bello Granatensi*, quam idem *Tribaldus* typis edendam primus curavit, ipsius manu descriptum, insertumque foliis 99. et 100. Exemplaris excusi è Regis *Philippi IV.* olim Bibliothecâ, quod inter Regii *Matritensis* Musei Codices MSS. ob insignis Fragmenti nondum editi accessionem honorificè repositum. In hujus autem fine legitur idiographa *Tribaldi* Subscriptio:

Sasola L. T. de T. Coronista de su Magestad.
 5 año de 1628. 5 5

Singulares hujusmodi Litteræ haud dubiè significant *Luis Tribaldos de Toledo*; adscripta etiam Anni Nota ejus ætati quàm optimè congruit. Hispanè igitur non minùs quàm Latine per memorata compendia *Tribaldi* nomen exaratum esse omnino constat.

Ad manum verò quod spectat, etiam si nulla oculis fides, à quonam alio Fragmentum illud descriptum existimes, nisi ab eo qui ejusdem verba, quibus paginis, quibus locis Exemplaris excusi collocanda sint scitè præscribit, quemadmodum ipse *Tribaldus* fecit, utpote qui supra dictam Historiam cum Codice diligentissimè collatam, castigatamque typis Ulyssiponensibus primus commendavit.

In summâ, quum ex allatis hactenus rationum momentis Leges hujusmodi *Ludovicè Tribaldi* autographas esse liqueat, quum earum se Latorem ipse disertè profiteatur, quum idem denique Scriptor *Martini* ætatem plus sæculo præcesserit; cui jam vel minimè dubium eandem *Tribaldo*, non *Martino* adscribendas?

illud

Illud prætereà haud temerè dixeris, hunc ipsas eò confidentius surripuisse, quò penitius, ut ineditæ, latitabant. Id verò Furti genus in tantam profectò sive vituperationem, sive admirationem venit, quantum abfuit à necessitate. Quis enim ejus Artifice ad eas Leges condendas exprimendasque aptior, quippe tam casti, pristini, faceti sermonis callido, tam reconditæ antiquitatis perito, tam omni humanitate atque eruditione exulto?

Quæ sanè omnia etsi ita sunt; nihilominus tamen easdem Leges, sive *Sanctiones* ad Bibliothecam pertinentes idem *Martinus* in citatâ (1) ad *Majansium* Epistolâ sibi arrogat, *suas* ultrò vocat, illique pro *suis* mittit, de iis ex-

quirens sententiam. Ad hæc vicissim *Majansius Martino* dignas statim agnoscit, summisque effert laudibus (2); tùm etiam in hujus Viri Vitâ (3) à Cardinali *Alvaro Centigneo* (*Cienfuegos*) plurimi factas fuisse tradit.

Tam præclaræ quidem Asseverationes, tot amplissima Præconia nemini non ad hæc usque diem fucum fecere. Quid verò deinceps omnes ita decepti, delusi, excæcati, ubi *Leges* illas non *Martini*, sed alienum opus, sed merum furtum esse intellexerint? Quo luculentius igitur tota res pateat, utramque *Legum Tabulam* prius *Tribaldianam*, deinde *Martinianam* huic loco affixam, omnium Reipublicæ literatæ civium oculis placuit proponere.

TABULA LEGUM TRIBALDIANA.

Mas vel foemina fuas.

*Hac tibi lege codicis istius usu non
interdicimus, hisce si legibus
parueris.*

- 1 *Hunc ne mancipium ducito, liber est.*
- 2 *Ne igitur notis compungito; nec casim punctimve ferito. hostis non est.*
- 3 *Lineolis intus forisve quoquoversum ducendis abstineto.*
- 4 *Folium ne subigito, ne complicato, neve in rugas cogito.*
- 5 *Ad oram conscribillare caueto.*
- 6 *Atramentum ultra primum lapidem exesto. mori mallet quam fædari.*
- 7 *Puræ tantum papyri philuram interserito.*
- 8 *Alienis clanculum palamve ne commodato.*
- 9 *Murem, Tineam, Muscam, furunculum absterreto.*
- 10 *Ab aqua, oleo, igne, tesquore et illuivie arceto.*
- 11 *Eodem utitor, non abutitor.*
- 12 *Legere, et quævis excerpere fas esto.*
- 13 *Perlectum apud te perennare ne sinito.*
- 14 *Sartum tectumque, prout tollis, reddito.*
- 15 *Qui faxis, vel ignotus amicorum albo ascribitor; qui secus, notus eraditor.*

(1) *Emman. Martini Epistol. Lib. XII. Ep. 24. Edit. Amstelædam., EMMANUEL MARTINUS GREGORIO MAJANSIO SUO S. D. Valentiam Edetanorum. Quando ita tibi visum est, habeto Sanctiones nostras, sive LEGES ad Bibliothecam pertinentes. Num tibi visæ fuerint putidulæ, vel bellulæ fac dum ex te sciam. Mihi certè vel ob id unum arrident, quod ad librorum conservationem, nitoremque collimant; cujus fui semper ad insaniam studiosus. Etiam tui. Vale. XIII. Kal. Februarias, An. MDCCXXIII. Alonæ.*

(2) *Ejusd. Libri Ep. 25. ex ead. Edit. GREGORIUS MAJANSIUS EMMANUELI MARTINO, Decano Alonensi, S. D. Eximius es legislator. Abs te latae Leges ad Bibliothecas pertinentes sanè sunt quam dignae, quæ in tertiam decimam tabulam incidantur. Statim agnovi legum vocem, tuamque Dictatoris literarii gravitatem, quam tu tamen temperasti singulari quodam lepore: adeo ut si condendis legibus destinatus Plautus fuisset, non haberemus lepidiores. Collocari deberent in Bibliothecis omnibus, ad earundem et con-*

Has
,, servationem et nitorem. Ego in meâ præfigam, unde
,, de plano recte legi possint. Ob tam gratum munus tibi
,, gratias ago. Vale. Et me tui amantissimum redama-
,, Valentia in Edetanis, IIX. Kal. An. MDCCXXIII. ,,
,, (3) *Martini Vita, scriptore Majansio, Num. 140. ex ead. Edit. Semper fuit amantissimus non solum librorum, sed optimorum. Adeoque eorum conservationis nitore, risque amore scripsit leges ad Bibliothecas, quas plurimi viri eruditi suis præfixere. Cumque eas legisset Cardinaliis Alvarus Centigneo, vir maximi ingenii, ingeniorumque adeo æstimator acerrimus, non dubitavit scribere, Graviam, si viveret, illas inserendum esse inter leges XII. Tabularum.*

Si has Leges plurimi viri eruditi, ut hoc loco asseritur, Bibliothecis suis præfixere, oportet certè, perinde ac *Martini* nomen, hominum errore propagatum. Hoc verò jam patefacto, fraudis fama latius patebit; quodque privatus tantum Criticus aliquis mussitasset, id totæ palam Bibliothecæ personabunt.

*Has sibi, has aliis præscribit leges L.T.T. quoi placent, annue;
Quoi minus, quid tibi nostra tactio est? facesse.*

TABULA LEGUM
MARTINIANA.

LEGES
VOLUMINA EX BIBLIOTHECA NOSTRA
COMMODATO ACCEPTA LECTURIS.
SECUNDUM AUSPICIA LATA LICTOR LEGE
AGITO IN LEGIRUPIONEM.
MAS VEL FEMINA FUAS, HAC TIBI LEGE
CODICIS ISTIUS USU NON INTERDICIMUS.

I.

HUNC NE MANCIPIUM DUCITO: LIBER EST. NE IGITUR
NOTIS COMPUNGITO.

II.

NE CAESIM PUNCTIMVE FERITO. HOSTIS NON EST.

III.

LINEOLIS INTUS FORISVE, QUOQUOVERSUM DUCENDIS
ABSTINETO.

IV.

FOLIUM NE SUBIGITO, NE COMPLICATO, NEVE IN RU-
GAS COGITO.

V.

AD ORAM CONSCRIBILLARE CAVETO.

VI.

ATRAMENTUM ULTRA PRIMUM LAPIDEM EXESTO.
MORI MAVULT QUAM FOEDARI.

VII.

PURAE TANTUM POPYRI PHILURAM INTERSERITO.

VIII.

ALTERI CLANCULUM PALAMVE NE COMMODATO.

IX.

MUREM, TINEAM, BLATTAM, MUSCAM, FURUNCULUM,
ABSTERRETO.

X.

AB AQUA, OLEO, IGNE, SITU, ET ILLUVIE, ARCETO,

XI.

EODEM UTITOR, NON ABUTITOR.

XII.

LEGERE, ET QUAEVIS EXCERPERE; FAS ESTO.

XIII.

PERLECTUM APUD TE PERENNARE NE SINITO,

XIV.

XIV.

SARTUM TECTUMQUE, PROUT TOLLIS, REDDITO.

XV.

QUI FAXIS; VEL IGNOTUS, AMICORUM ALBO ADScri-
BITOR.

QUI SECUS; VEL NOTUS, ERADETOR.

HAS SIBI, HAS ALIIS PRAESCRIBIT LEGES,
EMMANUEL MARTINUS.QUOI PLACENT, ANNUE: QUOI MINUS, QUID TIBI.
NOSTRA TACTIO EST? FACESSE,

NOTÆ.

Tribaldi Legibus Titulum, quo carent, præfixit *Martinus*; earumque Prologum suo, ut dicitur, *Marte* amplificavit; retentis tamen omnibus *Tribaldi* verbis, præter hæc: *hisce si legibus parueris*. Hanc in partem næ Censoris ille, vel Dictatoris potius potestatem videtur exercuisse, in cæteras multò mitior; Voces enim tantùm aliquot vel mutavit, vel addidit, quas secundùm Numerales Legum earundem Notas ex ordine persequemur.

II. *Nec* mutavit in *Ne*, atque insuper priora hujus Secundæ Legis verba: *Ne igitur notis compungito*, in Primam transtulit.

VI. *Mavult* substituit pro *mallet*.

VIII. Pro *Alienis* reposuit *Alteri*.

IX. *Tineam* inter et *Muscam* interseruit *Blattam*.

X. Usurpavit *Situ*, abjectio *Tesquore*, vel *Tescore*, quem

In his itaque Legibus vocularum, quas annotavimus sive additionem, sive detraktionem, sive immutationem *Martinus* induxit, hac ratione ratus pulchrius se veri simulatorem fore. Hoc quidem facto vehementer ego indignatus, *Criticam Themidem* tali carmine ausus sum affari:

Si Furem cujusque rei Lex provida punit;

Quæ Legum Furem, dic Dea, pœna decet?

Cui statim illa visa est hoc altero respondere:

Cum tot doctorum videas jam millia Furum;

Absolvit numerus, ipsaque Furta licent.

Ut verò suis *Furti* hujusmodi Litterarii demonstrationi cumulus accedat, Fragmenta duo ejusdem *Ludovici Tribaldi* subjicienda censuimus, quæ et ejus nomen præferunt, et eandem manum, quâ *Leges Bibliothecæ* conscriptæ sunt, prorsus exhibent. Alterum *Cidiados*, sive Carminis de *Roderici Diaz*, cognomento *Cidi*, expugnatione *Valentinâ*, cujus Carminis nulla, vel rara apud eruditos notitia, ac proinde hoc loco apponimus.

E primo libro Cidiados L.T.T.T.

Hesperium dic Musa Ducem, qui primus ab oris

apud *Horatium*, *Epistol. Lib. I. Ep. 20.* quidam legunt pro *textore* in illo versu:

Exiguaque toga simulet tesquore (vel tescore) Catonem.

Quod nomen *Tesquor*, sive *Tescor* ibi squallorem et asperitatem significat, ut a *Tesqua*, vel *Tesca*, loca inculta et aspera, derivatum. Etsi talem dictionem in nullo alio Scriptore, nullove Lexico invenire potuimus.

XV. Ante *notus* addit *vel*; neque ineptè, præmisso *vel ignotus*. Fortè Particula hæc excidit *Tribaldo*.

Hoc loco pro *L. T. T.* quæ veri Auctoris nominis sigla sunt, non compendio, sed integrè perscripsit: *EMMANUEL MARTINUS*, metuens nimirum, necui forsitan lateret ipsum esse harum *Legum* Conditorem; at hoc substituto, *Fraus* maximè patet.

*Horrida Vaccais vibrantibus agmina telis
Duxit Iberiadis sternenda ad mœnia Romæ,
Turia quæ liquidis viridans pater alluit undis,
Quâ tandem imperij sedemque arcemque locavit
Bellipotens nullis Heros superabilis armis,
Multa prius terris passus discrimina diras
Ob furias, memor atque odium Liuoris acerbi.*

*Te Dea, te nostro nunc aspirante Labori
Surdaonum, Libycumque acies Ligyesque feroces
Invidia gliscente nimis, cecidisse cruento
Indomiti sub Marte viri: Garamantica signa,
Grande Valentini ruris decus (auricomum Ver
Cui tribuit Chloris) munitam et turribus urbem
Lainidæ Magni crebris cecidisse trophæis
Nosse cupit Tellus, Nereus quam circinat, omnis.
Ergo adsis, Orbisque fauens subscribito votis.*

*Gens Arabum Vlydo latè dominata tyranno
Capta simul post castra Phari et Maurusia regna,
Herculea occidui superata fauce profundi
Sceptra per Hispanas circumtulit impia terras
Atque diu domitis variè insultavit Iberis.*

Alterum *Belli Granatensis* à *Didaco de Mendoza* elucubrati Fragmentum supra memoratum, quod eo consilio libentiùs hîc integrum à nobis describitur, ut cum in nullâ omnino
ejus

ejus Historiæ editione reperiatur, in usus suos Litteratus quisque transcribat. Quod ita se habet:

„ Y de alli a Huesca donde el Marques es-
 „ taua con su jente, la qual junta con la de la
 „ ciudad y tierra hizieron gran recibimiento
 „ y salua mostrando mucha alegria con la ve-
 „ nida de Don Juan. Solo el Marques salio
 „ descontento a recibirle por ver que auia de
 „ obedecer, siendo poco antes obedecido y
 „ temido. Mas Don Juan le recibio con ale-
 „ gre y blando acogimiento, y aunque sintio
 „ su disgusto le saludo y abraço con mu-
 „ cha serenidad, diziendole: Marques illus-
 „ tre, vuestra fama con mucha razon os en-
 „ grandece, y atribuyo a buena suerte auerse
 „ ofrecido occasion de copoceros. Estad cier-
 „ to que mi autoridad no acortara la vuestra,
 „ pues quiero que os entretengais conmigo,
 „ y que seais obedecido de toda mi jente ha-
 „ ziendo yo assi mismo como hijo vuestro,
 „ acatando vuestro valor y canas, y ampa-
 „ randome en todas ocasiones de vuestros
 „ consejos. A estas ofertas respondió el Mar-
 „ ques por los terminos estraños que siem-
 „ pre uso, aunque medido con su grandeza
 „ diziendo: *Yo soy el que mas a deseado cono-*
 „ *cer de mi rey un tal hermano, y quien mas*
 „ *ganára de ser soldado de tan alto principe,*
 „ *mas si respondo a lo que siempre professe, ir-*
 „ *me quiero a mi casa, pues no conuiene a mi*
 „ *edad anciana auer de ser cabo de escuadra.* Fue
 „ la respuesta muy notada, assi de senten-
 „ ciosa y graue, quanto aguda, y assi el Mar-
 „ ques fue breue en su jornada, porque tar-
 „ de o nunca mudo de consejo. Entro Don
 „ Juan en consejo sobre lo de Galera, y
 „ despues de auerla reconocido, se determi-
 „ no de ir sobre ella y ponerle cerco.

„ Fol. 104. tras: al passo de Lanjaron y de
 „ Cañar

„ Mientras el Duque se occupaua en esto, sa-
 „ lio Don Juan de Austria de Baça con su
 „ campo para Galera adonde puso su cerco
 „ embiando a reconocella, y considerando
 „ primero el daño que de un Castillo que
 „ estaua en la parte alta les podia venir,
 „ se trato de minalla, y auiendo hecho al-
 „ gunas minas les pusieron fuego, con que
 „ cayo un gran pedaço del muro con muer-
 „ te de algunos de los Moros cercados. Al-
 „ gunos Soldados de los nuestros de animos
 „ alborotados arremetieron luego por medio
 „ del humo y confusion sin aguardar tiem-

„ po ni orden conuiniente, a los quales si-
 „ guieron otros muchos, y al fin gran par-
 „ te del exercito procurando investir la for-
 „ taleza por el destroço que las minas auian
 „ hecho, todo sin hazer effeto, por estar
 „ un peñon delante. Los enemigos estauan
 „ puestos en arma, y haziendo a su saluo
 „ mucho daño en los christianos con mu-
 „ chas rociadas de arcabuzes y flechas, sin
 „ ser necesaria la punteria, porque no echa-
 „ uan arma que diese en vazio, sin que esto
 „ fuesse parte para hazer retirar los animos
 „ obstinados de los Soldados, ni ninguna pre-
 „ uencion ni diligencia de officiales y capi-
 „ tanes. Tanto que necessitò a Don Juan de
 „ Austria a ponerse con su persona al reme-
 „ dio del daño, y no con poco peligro de la
 „ vida, porque andando con summa diligen-
 „ cia y valor persuadiendo a los Soldados que
 „ se retirassen, sin olvidarse de las armas, fue
 „ herido en el peto con un balazo, que aun-
 „ que no hizo daño en su persona, escanda-
 „ lizo mucho a todo el campo, particular-
 „ mente a su ayo Luys Quixada que nunca
 „ le desamparaua, cuyas persuasions obli-
 „ garon a Don Juan a retirarse por el incon-
 „ uiniente que se sigue en un exercito del pe-
 „ ligro de su general, mas ordenó al Capi-
 „ tan Don Pedro de Rios y Sotomayor que
 „ con diligencia hiziese retirar la jente por-
 „ que no se recibiese mas daño. el qual entro
 „ por medio de los nuestros con una espada
 „ y rodela (a tiempo que se conocia alguna
 „ mejoría de nuestra parte) diziendo: afuera
 „ Soldados, retirarse afuera, que assi lo man-
 „ da nuestro Principe. Auia ya cessado algun
 „ tanto el alarido y voces de suerte que se
 „ oian claro las caxas a recojer, y todo jun-
 „ to fue parte para que tuuiese fin este assal-
 „ to tan inaduertido. Aqui se mostro buen
 „ cauallero Don Gaspar de Sámano y Quiño-
 „ nés, porque auiendo con grande esfuerço
 „ y valentia subido de los primeros en el lu-
 „ gar mas alto del muro, y sustentado con
 „ la mano el cuerpo para hacer un salto den-
 „ tro le fueron cortados los dedos por un
 „ Turco que se hallo cerca dél, sin que esto
 „ le perturbase nada de su valor echo la otra
 „ mano y porfio a salir con su intento, y
 „ saltar del muro adentro, mas no dandole
 „ lugar los enemigos le fue resistido de ma-
 „ nera que dieron con el del muro abaxo. No
 „ fue parte este daño para que a los nuestros
 „ les faltase voluntad de continuarle segun-
 „ da vez otro dia, y assi lo pidieron a Don

Dddd

Juan

„ Juan: el qual pareciendole no ser bien poner su jente en mas riesgo con tan poco fruto, y tratadose en consejo mando que hiziesen un par de minas para que en este tiempo se entretuiesen y descansasen los Soldados. los enemigos considerando su peligro cercano y la tardança de socorro, despacharon a Abenabo pidiendole fauor; a lo qual Abenabo cumplio con solas esperanças, porque la diligencia del Duque en lo del Alpuxarra, le traia sobre auiso, temeroso y puesto en arma. Acabadas las minas mando Don Juan que se encendiesen la una una hora antes que la otra. Hizose, y la primera rompio catorze brazas de muralla, aunque con poco daño de los cercados, por estar preuenidos en el hecho, y assi seguros de mas offensa se oppusieron a la defensa de lo que estaua abierto, unos trayendo tierra, madera y faxina para remediarlo, y otros procurando offender con mucha priesa de tiros continuos. y estando en esto succedio luego la otra mina que derribando todo lo de aquella parte hizo gran estrago en los enemigos. y tras esto cargando la artilleria de nuestra parte se comenzo el assalto muy riguroso: porque no teniendo los Moros defensa que los encubriese y amparase eran forçados a dexar el muro con perdida de muchas vidas. adonde se mostro buen cauallero por su persona Don Sancho de Auellaneda herido del dia antes, haziendo muchas muestras de gran valor entre los enemigos, hasta que de un flechazo y una bala todo junto murio. Siguiose la victoria por nuestra parte hasta que del todo se rindio Galera, sin dexar en ella cosa que la contrastase que todo no lo passasen a cuchillo. Reparitiose el despojo y presa que en ella auia, y pusose el lugar a fuego, y assi por no dexar nido para rebelados, como porque de los cuerpos muertos no resultase alguna corrupcion. lo qual todo acabado ordeno Don Juan que el exercito marchase para Baça, adonde fue recibido con mucho regozijo ∞ ∞

„ Tras esto se sigue: Hallauase Abenabo en Andarax resolutio de dexar &c,

„ Fol. 105. pag. 2. antes del medio tras las palabras: Y de alli sin estoruo a Valor &c.

„ Donde se alojaron. Salio Don Juan de Baça la buelta de Seron con intento de combatilia, y llegando con su campo a vista

„ de Caniles recibio cartas del duque pidiendole con grande instancia la brevedad de su venida, proponiendole ser toda la importancia para que obiese fin la guerra del Alpuxarra, dando por ultimo remedio que se juntasen los dos campos y cogiesen en medio a Abenabo. Pareciendole a Don Juan este buen medio, sin mas detenerse caminando el suyo llegaron a vista de Seron donde algunos pocos Soldados desmandados viendo los Moros tan puestos en defensa, no lo pudiendo sufrir, se mouieron a querellos combatir (contra el presupuesto de Don Juan) diziendo en alta voz: nuestro principe piensa vanamente, si pretende pasar de aqui sin castigar esta desuerguença, y diziendo: cierra, cierra, Santiago y a ellos, los siguieron otros muchos incitados de su exemplo, y tras ellos toda la demas jente sin que valiese ninguna resistencia, y sin mas autoridad ni orden enuistieron el lugar con tan grande impetu, que aunque salieron los Moros de Tijola no fue parte para que dexasen de allanar el lugar del primer assalto y le metiesen a sacomano. Aunque no les salio a algunos tan barata esta jornada, la qual lo poco que duro fue bien reñida, y adonde entre otros fue herido Luys Quixada de un peligroso balazo que le quito la vida con grande sentimiento de Don Juan conforme al mucho amor que le tenia. No tuuo aun casi lugar Don Juan de atender a este sentimiento prouocado de mil Moros que se metieron en Seron, y le dieron ocasion de mas batalla, y no la rehusando boluio sobre ellos con desseo de acabar esta ocasion por acudir a las cosas del Alpuxarra, lo qual hizo despues de algunas dificultades liuianas con un assalto que fue el remate de esta victoria. Este dia se señalo Don Lope de Acuña mostrando bien el gran ser de que siempre estuuo acompañado en muchas ocasiones.

„ Luego entra

„ Abenabo visto que el Duque de Sessa estaua &c.

„ De manera que acabado el postrer capitulo del libro Tercero con las vistas del Señor Don Juan y el de los Velez, los capitulos del libro quarto iran por este orden:

„ Luego que Don Juan de Austria salio de Granada.

„ 2. La toma de Galera que comiença :
 „ Mientras el Duque se ocupaba en esto cc —
 „ 3. Hallauase Abenabo en Andarax resuel-
 „ to de dexar al duque el passo.
 „ 4. ha de començar en la pagina 2. del fo-
 „ lio 105.a tres lineas con estas palabras: salio
 „ don Juan de Baça la buelta de Seron con in-
 „ tento de combatilla cc —
 „ 5. luego entra: Abenabo visto que el duque
 „ estaua en el coraçon del Alpuxarra cc —
 „ De aqui adelante se han de ajustar los nu-
 „ meros de los capitulos con estos preceden-
 „ tes. y assi la historia queda entera y perfeta
 „ como la dexo su autor si escriuientes no la
 „ ouieran estropeado. y esto se saco de una
 „ de mano del duque de bejar que esta cumpli-
 „ da en su poder. Sacola L. T. de T. coronis-
 „ ta de su Magestad. ∞ año de 1628. ∞ ∞ „

His itaque postremùm pertractatis, com-
 modè ac feliciter mecum actum sanè dixerim,
 cui, ut sub *initium* hujus *Voluminis* suscipien-
 da contigit amplissimi, omnique doctrinâ or-
 natissimi Viri ab alieni Operis usurpati suspi-
 cione Vindicatio: ita in *fine* Litteratoris om-
 ni eruditionis genere excultissimi Accusatio
 de *Furto Litterario* aggrediendam sese obtule-
 rit. Ibi *Gundisalvi Perezii*, Hispanæ *Odysseæ*
 Interpretationis Auctoris, à quibusdam minùs
 crediti, mentio; hic *Emmanuelis Martini* Alo-
 nensis Decani, *Legum sive Sanctionum Biblio-*
theca Conditoris falsò ab omnibus ad hunc
 usque diem existimati.

Hactenus *Regiæ Matritensis Bibliotheca MSS.*
Græcorum Catalogi prius Volumen; poste-
 rioris editionem, si Deus bonam annuat vale-
 tudinem, nequaquam morabimur.

PRIORIS VOLUMINIS

FINIS.

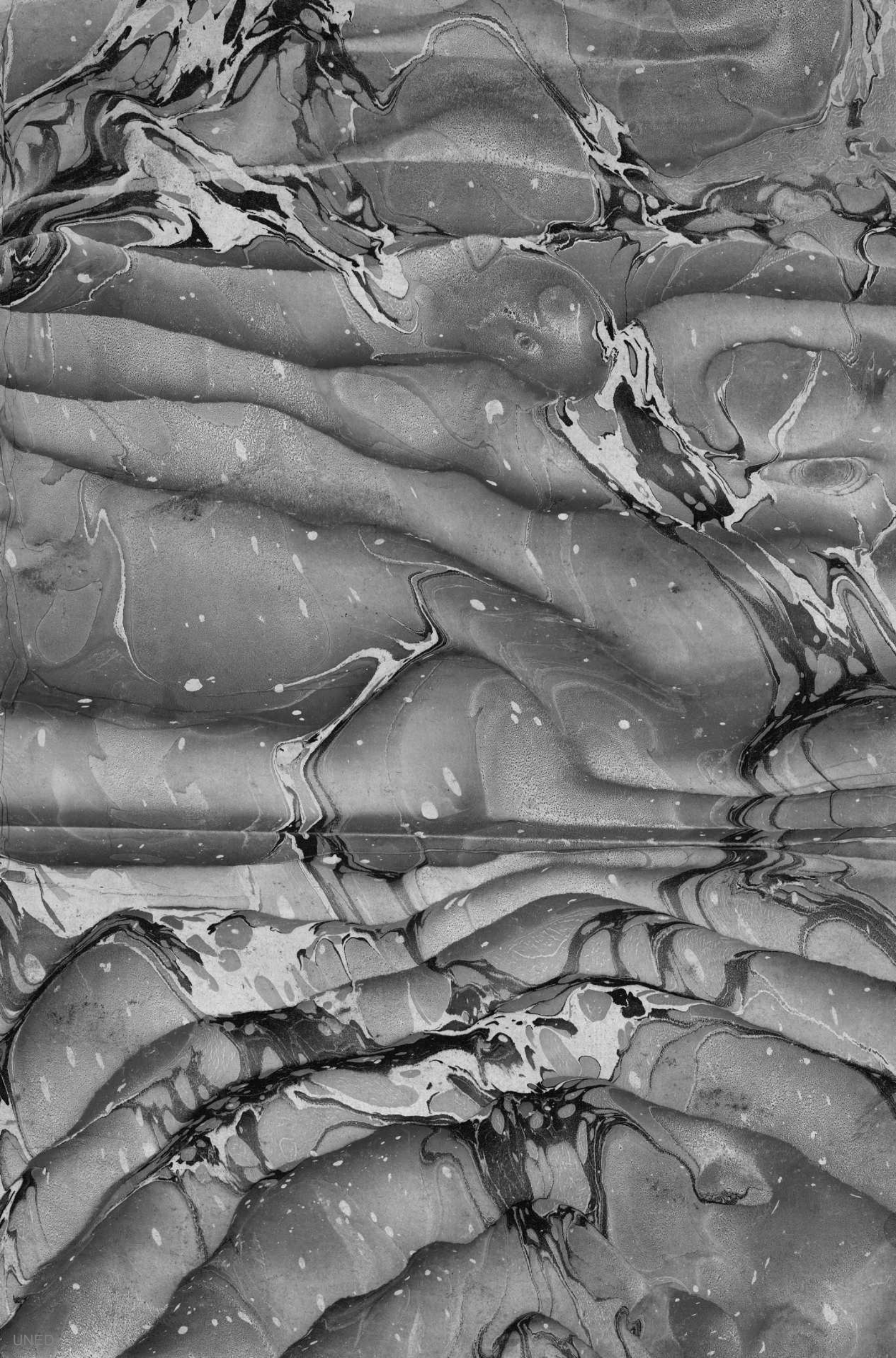

3.000

BIBLIOTHEC.
GRAD. C. MATRIT.
VOLUM. P.

F. A.
094

UNED